

סֵפֶר
אֲשֶׁר בַּנַּחַל
חֵלֶק מ"ד

וְהוּא קִבְּץ מִכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנַּחַל הַנוֹבֵעַ
מִקּוֹר חֲכָמָה יְסֻדָּתָם, עֲנִינִים נוֹרְאִים וְנִפְלְאִים, עֲצוֹת יְקָרוֹת,
הַתְּחִזְקוֹת וְהַתְּעוּרוֹרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל הַשֵּׁם יִתְפָּרוּ בְּכֹל דְּרָגָה
וְדְרָגָה מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיְהִיָּה.

* * *

בְּנוֵי וּמֵיֻסָּד עַל-פִּי דְבָרֵי
רַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן
בוֹצֵינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ
רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וְעַל-פִּי דְבָרֵי תַלְמִידוֹ, מוֹרְנוּ
הַגְּאוּן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלָא, אֲשֶׁר כָּל רֵז לֹא אָנִים לִיָּה
רַבִּי נֵתָן מִבְּרֶסְלָב, זְכוֹתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ

וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְוִקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, פְּתוּכִים, וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ
הַקְּדוֹשִׁים מְגַמְרָא וּמְדַרְשִׁים וְזֹהַר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי
חֲסִידֵי בְּרֶסְלָב
יְבִנְאֵל
עִיר בְּרֶסְלָב, בְּגָלִיל
שְׁנַת תשע"ו

ספר
אֲשֶׁר בַּנְחָל

ניתן להשיג
את הספר הקדוש הזה
ועוד שאר ספרים
"קֶרֶן הַדְּפָסָה וְהַפְצָה"
חסידות ברסלב
יבנאל

טל. 04-6708356
נייד. 054-2287882

הדפסה:
כתר הוצאה לאור בע"מ
טל. 02-6557822
ירושלים

גרפיקה ועימוד:
 יצחק ישראל יוקר
054-6554554
כריכה
הרב אברהם אוחיון

פֶּתַח דְּבָר

הַנְּהַה חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", נִדְפְּסוּ כְּכַר כַּמָּה פְּעָמִים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמֵחִים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכָל חֵיוֹתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וַיִּמָּה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לֹא-לֹא מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרַב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהַנְּהַה סְפָרִים אֱלֵה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֵדֶר הַשָּׁנִים, רַק בְּכָל כְּרֹךְ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מְכַתְּבֵי שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מְכַתְּבֵי שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצָמָנוּ לְסֵדֶר אֶת כָּל חֲלָקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בִּנְחָל", מִהַמְּכַתְּבֵי הָרִאשׁוֹן שְׁנֵדְפֵס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתְּפָם בְּיוֹתֵר מֵעֲשָׂרִים אֶלֶף מְכַתְּבִים, וְסֵדֶרְנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֶר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיָדֵינוּ אַחֲרֵי-כֵן מְכַתְּבֵי יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵינֵי הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סֵדֶרְנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְּפָסָה מְחֻדָּשָׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִלְפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים ז"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָה, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנִינִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שְׁמֵדְבַר עֲלֵיהֶם
בַּמִּכְתָּב.

וְלְאַחַר עֲמַל וַיִּגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מִדְּפִיִּסִים עֲתָה אֶת כְּרֹךְ מַד, וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכְּרָכִים כְּפִי סֹדֵר הַשָּׁנִים, כְּרֹךְ אַחַר כְּרֹךְ, וּבִלְבָנוּ תִקְוֶה, שְׁכַל מִי שִׁיקְרָא בְּזֵה, יִהְיֶה וַיִּחִיָּה אֶת עֲצָמוֹ מְאֹד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלוֹ הֵם אוֹצֵר כְּלֵי חֲמֻדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֹךְ חֲדָשָׁה בְּפִרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי תַנ"ךְ וְעַל מֵאמְרֵי חַז"ל הַקְּדוֹשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבִזְהַר הַקְּדוֹשׁ וְכוּ', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלַבּוֹשִׁים שׁוֹנִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוּ הִירוּד וְהַנְּמֹךְ בְּיוֹתֵר, יוֹכֵל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ בְּאִפְן נִפְלֵא וְנִעְלָה מְאֹד, מִשְׁכָּל עֲלִיּוֹן לְשִׁכְל תַּחְתּוֹן, מַעֲלִיא לְעֻלּוֹ, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׁרָגִיל בָּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם יַעֲזוּת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, אֵיךְ לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פְּרֻטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים יַעֲזוּת נִפְלְאוֹת אֵיךְ לְהַתְּמַדֵּד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שְׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אַשְׁרֵי מִי שִׁיתְּמִיד בָּהֶם, וְאֵז יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת, גְּעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרְךָ, וַיִּזְכֶּה לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, חִבְלִים נִפְלוּ לְנוּ בְּנִעְמִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוֹן שְׁעָלָיו נֶאֱמַר עֵינַי לֹא רָאִיתָה אֱלֻקִּים זִוְלַתִּיךָ יַעֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִמָּה, אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבאר בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"א: עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים יְכוּלִין לְהוֹצִיא מִשְׁפָּטֵינוּ לְאוֹר.

הֵינּוּ מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁאָדָם לּוֹמֵד, צָרִיף שִׁיקְבֵּל וְיוֹצִיא מֵהֶם מִשְׁפָּטֵי אֱמֶת, שְׁלֹא יִהְיֶה מִשְׁפָּט מְעַקֵּל, שִׁיקְבֵּל וְיִלְמַד מִכָּל הַלְמוּדִים שְׁלוֹמֵד מִשְׁפָּטֵי הַנְּהֻגוֹת, שִׁידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג – הֵן לְעֲצֻמוֹ וְהֵן לְאַחֲרִים, שְׁמִתְנַהֲגִים לְפִי דַעְתּוֹ כֹּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי בַחֲיִנְתּוֹ, וְכִפִּי הַמְּשַׁלָּה וְהַרְבָּנוֹת שֵׁישׁ לוֹ, הֵן לְרַב אוֹ לְמַעַט, וְכֹל זֶה זּוֹכִים עַל-יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים וְכו'.

וְהִנֵּה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת אַמוּנַת חֲכָמִים הוּא, כְּשִׁיזְכֶּה לְסַלֵּק אֶת דַּעַת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי, וְיִדַע וְיִבִין בְּאֱמֶת בְּאִיזָה מַעֲמַד וּמִצֵּב אָנִי נִמְצָא, וְעַל-כֵּן עָלִי לְסַלֵּק אֶת דַּעְתִּי לְגַמְרֵי, וְכֹל מֵה שְׁאוּמֵר לִי הַחֲכָם הָרַב הָאֱמֶת, אָנִי צָרִיף לְקַבֵּל עָלַי כֹּל אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּהוּא זֶה – דְּבַר קָטָן וְדְבַר גָּדוֹל, וְלִבְלִי לְנִטּוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, מִדְּבַרְיוֹ יִמִּין וּשְׂמֹאל, וְכִמוֹ שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ, זְכָרוֹנָם לְבִרְכָה (סְפָרֵי, שׁוֹפְטִים י"א): אֲפֹלוֹ אוֹמֵר לֵךְ עַל יִמִּין שֶׁהוּא שְׂמֹאל וְכו'; וְלִהְשָׁלִיף מֵאֲתוֹ כֹּל הַחֲכָמוֹת, וְלְסַלֵּק דַּעְתּוֹ כְּאֵלּוֹ אֵין לוֹ שׁוּם שֶׁכֹּל בְּלַעֲדֵי אֲשֶׁר יִקְבֵּל מִהַצְדִּיק וְהָרַב שְׁבִדּוֹר. וְכֹל זֶמֶן שֶׁנִּשְׁאָר אֲצִלוֹ שֶׁכֹּל עֲצֻמוֹ, הוּא אֵינוֹ בְּשְׁלֵמוֹת וְאֵינוֹ מְקַשֵּׁר וּמְקַרֵּב לְצַדִּיק, אֲבָל כְּשׁוֹזְכֶה לְבִטֵּל אֶת עֲצֻמוֹ לְגַמְרֵי אֵל הַצְדִּיק וְהָרַב הָאֱמֶת, אָז יְכוּל לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ עֲצוֹת עַל כֹּל דְּבַר, הֵן לוֹ וְהֵן לְאַחֲרִים – הַחֲפָצִים לְשִׁמְעַת בְּקוּלוֹ (עֵין לִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קכ"ג), וְגַם יִזְכֶּה לְצִאָת מִשְׁגָּעוֹנוֹ

ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מבלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות כרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרחץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאור יותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים בחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשוט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, כי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובודאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה בשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפיהם כאלו

מְצַטְעָרִים עַל הָרָאשׁוֹנִים, שֶׁכָּבַר יֵשׁ הַרְבֵּה סִפְרִים, וְלָמַד לָהֶם עוֹד; וּבִאֲמַת לֹא בְדַעַת יִדְבְּרוּ, כִּי "לְכָל זְמַן וְעַת לְכָל חִפְץ" (קִהְלֵת ג, א), כִּי מִי יִכְרִיחַ אוֹתָם לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר, וְאִם לֹא יִהְיֶה לָהֶם פְּנָאֵי לְלַמֵּד זֶה הַסֵּפֶר הַחֲדָשׁ, רַק יִבְלוּ יְמֵיהֶם בְּסִפְרִים שְׂיֵשׁ מִכָּבָר, מִי יִמְחָה בְיָדָם, וּמָה אֲכַפֵּת לָהֶם, שְׂיֵשׁ עוֹד סִפְרִים בְּעוֹלָם, אוֹלֵי יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמֻסָּגֵל לָהֶם זֶה הַסֵּפֶר דּוֹקָא, כְּמוֹ שְׂרוֹאִים בְּחוּשׁ, שְׂיֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂיֵשׁ לָהֶם חַיּוֹת מִסֵּפֶר זֶה, וְיֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמֻחִיָּה אוֹתָם סִפֵּר אַחֵר, וְגַם בְּאָדָם אֶחָד בְּעֶצְמוֹ יֵשׁ שְׂנוּיִים בֵּין הַזְּמַן, לְפַעֲמִים מִתְעוֹרֵר לְהִשָּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל-יְדֵי דְבַר זֶה שֶׁבְּסִפֵּר זֶה, וְלְפַעֲמִים אֵינּוּ יָכוֹל לְהִתְעוֹרֵר כִּי אִם עַל-יְדֵי דְבָרֵי תוֹרָה וּמוֹסֵר שֶׁבְּסִפֵּר אַחֵר, וְגַם מִי שֶׁנִּפְשׁוֹ חִשְׁקָה בְּתוֹרָה, וּמִבְּלָה יָמָיו עָלֶיהָ כְּרָאוּי כִּי לְכַף נּוֹצֵר, יֵשׁ פְּנָאֵי בִימֵי הָאָדָם אֲשֶׁר הוּא חַי עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה לְעִין וּלְהַבִּיט בְּסִפְרִים הַרְבֵּה מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁרְאִינוּ כְּמָה גְדוֹלִים, שֶׁהָיוּ בְּקִיאִים בְּכְמָה סִפְרִים הַרְבֵּה מְאֹד, וְלָמַד לֹא נִלְמַד קַל וְחֹמֶר מִהַגּוֹיִם, שֶׁלֹּא קָבְלוּ אֶת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְכָל עֲנִינֵי חֲכָמָתָם בְּעֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהוּא הֶבֶל וְרִיק, צַל עוֹבֵר, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן יֵשׁ לָהֶם הַרְבֵּה סִפְרִים בְּאַרְיִכוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד, וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה נִתְחַדְּשִׁים אֲצֻלָּם סִפְרֵיהֶם הַרְבֵּה מְאֹד בְּכָל שָׁנָה וְכַמְעַט בְּכָל יוֹם, וְאֵינָם קְצִים בְּרַבּוּי סִפְרֵיהֶם, וּמִדּוּעַ נִבְגַּד אֲנַחְנוּ, חֵס וְשְׁלוֹם, לְהַקְפִּיד, חֵס וְשְׁלוֹם, עַל רַבּוּי הַסִּפְרִים שֶׁל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר הִיא חַיִּינוּ וְאַרְךָ יָמֵינוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, לְעוֹלָם שֶׁכָּלוּ אֶרֶץ וְטוֹב לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחַת נְצַחִים?! וְהֵלֵא כְּמָה תַּחְבּוּלוֹת עוֹשִׂים וְכְמָה סִפְרִים לְאֲלָפִים וְלְרַבָּבוֹת מַחְבָּרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ שֶׁל קַל וְחֹמֶר כְּמָה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבֵּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ' סִפְרִים עַד אֵין קֵץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל הַתְּכָלִית הָאֲחֵרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין לְעֶצְמָנוּ צִינָה לְדַרְכָּנוּ הַרְחוֹקָה מְאֹד מְאֹד, וְכָבַר נִלְכְּדוּ רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּתַאֲוֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבְהִבְלָיו וּבְטַעֲיוֹתָיו וְכוּ', וְכְמָה סִפְרִים וְתַחְבּוּלוֹת אֵין מִסֵּפֶר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם, כְּדֵי לְמַצֵּא עֲצָה וְתַחְבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל כָּלָם מִנֵּי שַׁחַת, וּלְהַחֲיוֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצַחִים,

לקרבם אל התורה ואל העבודה, וגם פי העולם אומרים בשם הבעל-שם-טוב הקדוש, כי תורת ה' תמימה, כי לא נגעו בה עדין.

נמצא, שכל הספרים הקדושים והנוראים שכבר נמצאים בעולם, עדין לא נגעו בעצם התורה, ועתה ראה והבן כמה ספרים צריכים עוד, עד שנתחיל לגע בתורה, מפל שפן וכל שפן לבוא לחדריה ולירד לעמקה, על-פן כל הספרים הקדושים שחברו עד הנה, עדין אינם חלק אחד מאלף מעמק רבוי הספרים שיתגלו עוד, בעת שיתגלו סתרי ורזי התורה האמתיים, על-פן צריכים להזהר לא ללעג ולבזות שום ספר ההולך על-פי דרך התורה הקדושה, על-פי הגמרא והמדרשים וספרי הזהר הקדוש והאריז"ל, כי כלם צריכים לעולם, וגם פי יש כמה וכמה מדינות ועירות של ישראל, ובמקומות אלו מתפשטים אלו הספרים והם מחיין את עצמן בהם, ובמקומות אחרים מחיין את עצמן בספרים אחרים דיקא וכו'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שגלפדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, כאשר יראה הרוואה, רק נלקט מפל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים, וכדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נו), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכו', וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכו', וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפבה, וזאת ההרפבה יש לה כח לרפא החולאת, פי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפבה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מפל אלו

העשבים שנתערבו, ובזה הפך החדש של ההרכבה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, פי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקוהו בעגנה של שקר, אפה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — כשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה ביודעים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-כן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתובתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, פי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשך, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנסקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ח).

על-כן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי

הקדמה

י

הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקנות כל בית ישראל, ותקנות כל הדורות ותקנות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמת ונצחי, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן בן יהי רצון!

סֵפֶר אֲשֶׁר בִּנְחַל כֶּרֶךְ מִד

ז' תקעד.

בעזרת השם ותפריך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פי תצא, י"ג אלול ה'תשמ"ה.
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל היקר והנעלה ...
נרו זאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב, שאתם
מחזקים את עצמכם להיות באהבה, אחנה ורעות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתהיה תמיד אהבה ביניכם,
ואיש את רעהו יאמר חזק, כי האהבה היא היסוד והעקר לכל.
והאריז"ל והבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע הזהירו ביותר את
תלמידיהם על מדת אהבה. ובפרט אור רבנו ז"ל, שהוא אור כל-כף
גדול, אי אפשר לזכות לזה, כי אם על-ידי תקף האהבה.

ועל-כן שמחתי מאד לשמע הטוב מכם, איך שאתם מחזקים
את עצמכם, ואוחזים את עצמכם ביחד באהבה, אחנה ואחדות.

כן יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיו תמיד מאחדים יחד באהבה
גדולה.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד ...

ז' תקעה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פי תצא, י"ג אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל האברך היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אודות ששלת לי ההעתק של הפאספורט, הם צריכים את
האורגינאל, והזמן קצר מאד, ואיני יודע אם תהיה עוד שעת הכשר.

על-כל-פנים איך שהוא, אסור להתיאש כלל בענין הנסיעה
לציון רבנו ז"ל, העקר הוא הרצון והכסופים, בענקען און האפן,
ואז סוף הכבוד לבוא.

הפרתי מאנשי שלומנו היקרים, שהשתוקקו לבוא אל ציון רבנו
ז"ל ימים ושנים, ובקשו הרבה ממנו יתברך, וזכו להוציא מהכח
אל הפעל, ובאו בשלום ונכנסו בשלום.

על-כן ראה גם אתה לחזק את עצמך לכסף ולהשתוקק, ובנדאי
גם אתה תזכה לבוא לציון רבנו ז"ל.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תקעו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פי תצא, י"ג אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

אודות העבודה שאשתך עובדת, בנדאי היא צודקת, ותכף-
ומיד שתברח משם, כי לעבד בין פורקי על, ולשמע גבול פה

אֲשֶׁר ז' תקעז בַּנְחַל יג

וְלִיצְנוֹת מֵהִיָּדוּת, זֶה מְאֹד מְאֹד מְסַכָּן, וְאֵינֶךָ יוֹדֵעַ מַה יַעֲשֶׂה יוֹתֵר קְלָקוּל בְּבֵית, כִּי הַסַּכָּנָה גְּדוּלָה מְאֹד.

בְּעֵינֵי פְּרִנְסָה, אַתָּה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם, שְׁעָקֵר הַפְּרִנְסָה? הֲיֵיה מְצֻדָּךְ, בְּאִפְּן שְׁכָל מַה שְּׂאֲשַׁתָּךְ תִּכְנִיס לְבֵית, הֲיֵיה הַכֵּל רֹחַ, אֲבָל לֹא לְבַטַח עַל פְּרִנְסָתָהּ.

רְאֵה לְחֻטֶּף בְּכָל יוֹם נִקְדוֹת טוֹבוֹת בְּמִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מְדָרָשׁ, הִלְכוֹת וְאֲגָדוֹת, בְּרִיתוֹת וְתוֹסֵפּוֹת, כִּי רַק זֶה יִשְׁאֵר לָנוּ.

מוֹהֲרֵנִי ז' לֵאמֹר פַּעַם שְׂבַח עַל אֲבִיו: אֶף-עַל-פִּי שֶׁהִיָּה סוֹחֵר כָּל יָמָיו, אֶף-עַל-פִּי-כֵן הִיָּה לוֹ שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם בְּמִשְׁנֵיּוֹת, גְּמָרָא וּמְדָרָשׁ. וְדַבֵּר זֶה הִיָּה לוֹ לְחֵק גְּדוּל.

חֲמִדַּת לְבָבִי! אֵל תִּפְחַד מִשׁוֹם דְּבָר, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, וּבִפְרָט כְּשֶׁתִּזְכֶּה לְהִשְׁתַּוְּקֶךָ אֵלָיו, אֲזִי תִרְאֶה נוֹרָאוֹת נִפְלְאוֹת רַבּוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תקעז.

בְּעֵזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרָה כִּי תֵצֵא, י"ג אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גְּרוּ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע אֵיךְ שְׂאַתָּה מְחַזֵּק אֵת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע עוֹלָם. יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תְּמִיד, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה תִּצְלִיחַ. וּבִפְרָט בְּעֵינֵי הַנְּגִינָה, אֲשֶׁר אֲצֵל רַבְּנוּ ז' לְהִיָּה דְּבָר זֶה לִיסוּד גְּדוּל, כִּי הַנְּגִינָה מַעֲלָה אֵת הָאָדָם אֶל שָׁרְשׁוֹ, וּמוֹצִיאָה אוֹתוֹ מֵהַבֶּץ שְׁנִפְּל בּוֹ.

הֵרַב הַקְּדוֹשׁ ר' אֲבָרְהָם, בְּנוֹ שֶׁל ר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר ז' לְסִפְרָה, שְׂשִׁמְעַע פַּעַם אֵת הַקּוּל שֶׁל רַבִּי נִפְתָּלִי, תְּלָמִיד רַבְּנוּ ז' ל', בְּשַׁעֲה

אַתּ מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאֵתָה זֹכָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי נִכְנַס רֹאשׁ הַשָּׁנָה חֲדָשׁ, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׁכַל הָעוֹלָם כְּלוּ תְלוּיִים וְעוֹמְדִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוּ. עַל-כֵּן רָאוּ לַעֲשׂוֹת קְבוּצָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל תְּלִמְיָדֵי "הַיִּכְל-הַקֹּדֶשׁ" בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֵיכֶם אֶת הַתְּקוּנִים שֶׁיְהִיוּ לָכֶם מְרַבְּנוּ ז"ל; כִּי בְּכָל מְקוֹם שֶׁמִּתְקַבְּצִים עֲשָׂרָה מְאֻנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַתְפַּלֵּל יַחַד בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, שָׁם רַבְּנוּ ז"ל נִמְצָא. עַל-כֵּן רָאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל תְּלִמְיָדֵי "הַיִּכְל-הַקֹּדֶשׁ" בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם קְבוּצָה הַשָּׁנָה.

אָחִי! אָחִי! אָנוּ עוֹמְדִים לְפָנֵי נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, וְעֲלִינוּ לְהַשְׁקוֹת אֶת עֲצָמֵנוּ תְּמִיד מִהַנַּחַל הַנוֹבֵעַ הַזֶּה, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂשׂוּתָהּ בְּכָל יוֹם מִהַנַּחַל הַזֶּה, שֶׁהֵן עֲצוּתוֹ הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְאִזּוֹ יִטַּעַם טַעַם אַחַר לְגַמְרֵי בְּהַתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל.

אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְמַיֵּד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר שָׁם פָּנָיו, שְׁכָלוּ וְחֻכְמָתוֹ גְּנוּזִים.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וּלְצִיר לְפָנֵי עֵינֶיךָ תְּמִיד אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוֹ תִרְגִּישׁ טַעַם אַחַר בְּחַיֶּיךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תקפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תְבוֹא אֶל הַקְּבוּצָה, ט"ו אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעֻלָּה ... נְרוֹ יֵאִיר.

אַתּ מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע מִמֶּךָ.

אֲשֶׁר ז' תְּקַבֵּב בְּנִחַל יז

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַכֵּת תָּמִיד עִם חַיּוּךְ עַל פְּנֵיךָ, וּתְקַבֵּל אֶת כָּלֶם בְּאַהֲבָה, כַּמּוּבָא בְּקוּנְטְרִיס "תֵּן חַיּוּךְ".

אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ מְסַפְּרִים עַל הָאִישׁ הָאֱלֹקִי ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן ו"ל, בְּעַל הַמַּחְבֵּר סֵפֶר "בְּאוֹר הַלְקוּטִים", שֶׁהָיָה מְלֵא חֶסֶד וְרַחֲמִים, וְהָיָה מְלֵא אַהֲבָה לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, וְחַיּוּךְ לְכָל אֶחָד, וְלֹא נִגַע בְּאַחֵר אֶפְלוּ בְּדַבּוּר אֶחָד, וְאִף שֶׁסָּבַל הַרְבֵּה בְּזִיוּנוֹת וְחֲרָפוֹת מִבֵּין אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּעֲצָמָם, וּבַפְּרָטִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, עִם כָּל זֹאת לֹא עָשָׂה עֶסֶק מִכָּל זֶה, רַק בִּשְׂעָה שֶׁלְּמִדּוֹ בְּרַבִּים "לְקוּטֵי-מוֹהֵר"ן", אֲזַי לֹא הָיָה בְּקִלּוּז, רַק לָמַד שְׁעוֹר בְּעֲצָמוֹ אֲצֵל אַחֲוָתוֹ.

רְאוּ לַעֲשׂוֹת קְבוּצָה הַשָּׁנָה בְּעִיר הַקִּדְשׁ יְרוּשָׁלַיִם, וּלְהִתְאַחֵד יַחַד תְּלִמְיָדֵי "הַיִּכְל־הַקִּדְשׁ". וּבּוֹדָאֵי יִהְיֶה שָׁם רַבְּנוּ ו"ל, אִם תִּאֲחָזוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד.

נָא וְנָא הַרְגֵל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ, וְרְאֵה שְׁעִנְיָן הַדַּבּוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ יִהְיֶה אֲצִלְךָ בְּכָל יוֹם עֲנִיָן חֲדָשׁ לְגַמְרֵי, כְּאֵלוֹ עוֹד לֹא הִתְחַלַּת לְדַבֵּר אִף פַּעַם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲזַי תִּרְגִּישׁ טַעַם אַחֵר בְּהִתְבוֹדְדוּת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תְּקַבֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פִּי תְּבוּא אֶל הַקְּבוּצָה, ט"ו אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה ... גֵּרוּ יֵאִיר.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לַעֲשׂוֹת הַשָּׁנָה קְבוּצָה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּהִתְאַחֲדוֹת תְּלִמְיָדֵי "הַיִּכְל־הַקִּדְשׁ" בְּעִיר הַקִּדְשׁ יְרוּשָׁלַיִם דִּיקָא, וּבּוֹדָאֵי אִם תִּאֲחָזוּ עֲצָמְכֶם יַחַד, תִּזְכּוּ שְׂרַבְנוּ ו"ל יִהְיֶה עִמָּכֶם.

עֲלִיךָ לְזַכּוֹר, שֶׁכָּלֶל גְּדוּל בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו"ל — לְחַכּוֹת הַרְבֵּה, וְאִי

יח אָשֶׁר ז' תּקפּג בַּנַּחַל

אָפֶשֶׁר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה בְּשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁהִתְבַּטָּא פְּעַם אַחַת מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל וְאָמַר: "הָאֵמֶת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל הִיא אֵמֶת כְּזוֹ, אָשֶׁר בְּהִכְרַח לְהִמָּתִין עִם הָאֵמֶת שְׁלוֹ, וְאִי אָפֶשֶׁר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה כָּלֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא מְצָלִיחִים". וְכֵן קָיָם זֹאת מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל בְּעֶצְמוֹ כֹּל יָמֵי חַיָּיו, שְׁחִפָּה וְלֹא דַחֵק אֶת הַשְּׁעָה בְּשׁוּם דְּבַר, וְאִף שֶׁהִיָּתָה עָלָיו מַחְלָקַת גְּדוּלָּה מִבַּחוּץ וּמִבֵּית, עִם כָּל זֹאת חִפָּה הִרְבֵּה מְאֹד, וְעַל-יְדֵי-זֶה זָכָה לְהִקָּים דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם. וְכֵן בְּהִדְפֹּסֶת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, אִף שֶׁהָיוּ לוֹ מִתְנַגְּדִים הִרְבֵּה שֶׁקָּלְלוּ אוֹתוֹ, חִרְפוּהוּ וּגְדַפוּהוּ, עִם כָּל זֶה פָּסַע פְּסִיעָה אַחַר פְּסִיעָה, וְחִפָּה הִרְבֵּה, עַד שֶׁהוֹצִיא מֵהַפֶּחַ אֶל הַפַּעַל.

זְכִיתִי לְהִיּוֹת בְּעָרֵב רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוֹל אֲצֵל צִיּוֹן מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, וְהִרְגַּשְׁתִּי שֶׁם הָאָרֶז עֲצוּמָה, וְחִזְקָתִי אֶת עֲצָמֵי שֵׁם הִרְבֵּה מְאֹד, וְאִמְרָתִי לְעֲצָמֵי: כָּאֵן מִנַּח אָדָם, שֶׁמְחִיָּה אֶת הָעוֹלָם עִם ה"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" שְׁלוֹ, וְהוּא שׁוֹכֵב שֵׁם בּוֹדֵד בְּלֵי מִבְּקָר. וּמִי שֶׁהִפִּיר וַיִּדַע אֶת חַיֵּי מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל, אִיךָ חֵי אֶת חַיָּיו עִם הַתְּנַגְּדוֹת וּמְרִירוֹת כְּזוֹ, וְעִם מַחְלָקַת וּטְרָדוֹת וּבְלָבוּלִים כְּאֵלוֹ, יוֹדַע, שֶׁעִם כָּל זֹאת בָּרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

עַל-כֵּן רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ, וּלְהוֹצִיא לְעֲצָמֶךָ רְמִזִּים מִמְּכַתְּבֵי זֶה גַם בְּשִׁבְלֶךָ, וְאֲזִי בּוֹדָאֵי יוֹעִיל לָךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תּקפּג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא אֶל הַקְּבוּץ, ט"ו אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָּה ...
נְרוּ וְאִיר.

אֶת מְכַתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ.

אָשֶׁר ז' תּקפּד בּנחל יט

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ
בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ, וּבְלֵי הַתְּחִזּוֹת הָאֲדָם בְּסִכְנָה גְדוֹלָה מְאֹד.

כָּל הַהִתְגַּלוּת שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל הִיא הַתְּגַלוּת אֱלֹקוֹת בְּמִדְרָגָה
עֲלִיוֹנָה שְׂאִין לְמַעַלָּה הַיְמִנָּה, וּבְאִפְּן שְׂיִזְכֶּה לְהַמְשִׁיךְ אֶצְלוֹ אֶת הָאוֹר
הַגָּנוּז הַזֶּה, רְאוּי לוֹ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! לְהַתְּפַלֵּל יַחַד עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ
הַיָּקָרִים, תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", בְּקַבּוּץ שְׂיַעֲשׂוּ בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ
יְרוּשָׁלַיִם, תְּתַפְּלֵל עִמָּהֶם יַחַד, וְאֵל תְּלַךְ לְמָקוֹם אַחֵר, כִּי בְּמָקוֹם
שְׂמִתְקַבְּצִים עֲשֶׂרָה מְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּיַדֵּי רַבְּנוֹ ז"ל שָׁם, וּבְפֶרְטִיּוֹת
תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ קִדְשִׁים, הַמְּתַכַּנְּסִים יַחַד, בְּיַדֵּי
יְמֻשִׁיף עֲלֵיהֶם רַבְּנוֹ ז"ל אֶת תְּקוּנָו.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יְתַבְרַךְ, וְתַדַּע כִּי אֵין
לָךְ דְּבָר יוֹתֵר טוֹב מִזֶּה, וּכְשֶׁתִּתְּנוּדַע לָךְ יְדִיעָה זֹאת, אַז לֹא תִצְטַרֵּךְ אֶת
אֵף אֶחָד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תּקפּד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תָבֹא אֶל הַקַּבּוּץ, ט"ו אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה ... גַּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, וְתַחֲזֵק אֶת
אִשְׁתְּךָ בְּכָל מִינֵי דְבוּרִים שֶׁל אַהֲבָה וְחִזּוּק, כִּי אֲנִי מִבִּין אֶת מְכֹאוּבֵי
לְבָבָה מִהִמְרִירוֹת שֶׁהַשְּׂכָנִים הִרְעִים גּוֹרְמִים לָכֶם, כִּי דְבָר זֶה מְאֹד
מְאֹד מְכַעֵס, וּבְפֶרְט אֶת הָאִשָּׁה. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם,
שְׂתַזְכּוּ לְצֵאת מִהַצָּרָה הַמְרָה הַזֹּאת.

כ אֲשֶׁר ז' תקפה בנחל

הדבור שהאדם מדבר עם חברו, יש לו פעולה גדולה, ובפנטיות
כשואדם מדבר עם אשתו בדרכי אהבה ונעם — הוא פועל.

אנשי שלומנו מספרים שר' נשקה (נהרג בשנת תש"ב, ה' ינקם
דמו), הוא היה חדוש בין אנשי שלומנו, ומתבודד גדול מאד,
שתמיד התבודד עמו יתברך בדבקות עצומה. וכשהיה מדבר, היה
דבורו בחן של אמת. פעם אחת שבת בעיר חרקוב, וישב
בבית-המדרש בליל-שבת, ולא ארחו שום אדם לאכל אצלו, עד
שנכנס שם הרב מעיר חרקוב, ואמר לו: "בא לאכל אצלי, אף עליך
לדעת, כי אין בביתי רק חלה עם דבש, ומעט דגים מלוחים".
והספים לבוא אצלו. ובעת שאכל, דבר עמו באהבה ובחבה יתרה,
עד שקרבו אל רבנו ז"ל.

וואים מפאן, שכשואדם מדבר בנעימות ובאהבה — הוא
פועל. על אחת כמה וכמה כשמדברים עם אשתו באהבה ובנעימות
— בודאי יפעל.

ראה להתפלל יחד עם אנשי שלומנו היקרים, תלמידי "היכל-
הקדש" בראש השנה הקדוש, שיעשו קבוץ יחד. עלינו לדעת, כי
בזה שאנו מקשרים את עצמנו באהבה ובחבה יתרה, ומדברים
מרבנו ז"ל, בודאי רבנו ז"ל יהיה שם עמנו.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תקפה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תבוא אל הקבוץ, ט"ו אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע, שאתה
משתוקק להתקרב אל האמת, ולילך בדרכי רבנו ז"ל.

מה אמר לך! אין לך דבר יותר גדול מזה, שהאדם יחזיק

אָשֶׁר ז' תּקפּוּ בַּנְחַל כּא

מַעֲמָד, וַיִּחְזַק אֶת עֲצָמוֹ לַיְלֵךְ תָּמִיד בְּדַרְכֵי רַבְּנוֹ ו"ל, אָשֶׁר הֵהֱתַחְזַקוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל עוֹלָה עַל הַכֹּל. אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַתְמִיד תָּמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ ו"ל, אָשֶׁר שָׁם פָּנָיו, שְׁכָלוֹ וְחֻכְמָתוֹ גְּנוּזִים (עֵין לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב).

אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים מְסֻפְרִים, בְּשַׁעַה שֶׁהִתְקַרַּב הָרַב הַקְּדוֹשׁ ר' יוֹדֵל מְדַאֲשִׁיב, הִיָּתָה הֵהֱתַקְרְבוֹת שֶׁלוֹ בְּהִתְלַהֲבוֹת וּבְחַשְׁקֵי כָּל־כָּף גְּדוֹל, עַד שֶׁיָּשָׁב אֶצֶל רַבְּנוֹ ו"ל בְּפַעַם אַחַת שֶׁשָּׂה שְׁבוּעוֹת רְצוּפִים. וְאָמַר אַחֲר־כָּף: "אֵיךְ יְכוּלִים לִהְיוֹת רְחוּקִים מִצַּדִּיק כֵּזֶה?! " וְעָבַר לְגוֹר בְּעִיר מְעַדְבְּעֵדִיבְקַע, שֶׁרַבְּנוֹ ו"ל הִזָּה גָּר שָׁם, וְהִזָּה נִכְנָס בְּכָל יוֹם אֶל רַבְּנוֹ ו"ל לְהִתְפַּלֵּל בְּמַגֵּן רַבְּנוֹ ו"ל, וְלִהְיוֹת עַל צוּרְתוֹ הַקְּדוֹשָׁה. וְהִזָּה מְחַפָּה לְשִׁמְעַ בְּכָל יוֹם אֵיזָה דְבוּר אוֹ שִׁיחָה חֲדָשָׁה מִרַבְּנוֹ ו"ל. רוֹאִים מְכַל זֶה מָה נִקְרָאת הִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוֹ ו"ל, לִהְיוֹת בְּהַשְׁתַּוְּקוֹת כְּזוֹ.

עַל־כֵּן רָאָה לִהְיוֹת בְּיַחַד עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", תַּלְמִידֵי "הַיְכָל־הַקֶּדֶשׁ", וְתַשְׁתַּוְּקֵק לְהִתְרַאוֹת עִמָּהֶם פָּנִים אֶל פָּנִים מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ שְׁתַּצְלִיחַ דִּרְכְּךָ.

נָא וְנָא רָאָה לְהִתְפַּלֵּל עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַיְקָרִים, תַּלְמִידֵי "הַיְכָל־הַקֶּדֶשׁ" בְּקַבוּץ הַקְּדוֹשׁ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אָשֶׁר בּוֹדְאֵי יַעֲשׂוּ הַשָּׁנָה קַבוּץ בִּירוּשָׁלַיִם, נָא וְנָא לְהִתְפַּלֵּל עִמָּהֶם יַחַד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תּקפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר פִּי תְבוּא אֶל הַקְּבוּץ, ט"ו אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָה... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

כב אָשֶׁר ז' תּקפּו בּנחל

יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכֶּה לְהַחְזִיק מֵעַמְד כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי מַה שְׁפָתוֹב (יְחֻזְקָא א, יד): "וְהַחֲיוֹת רְצוּא וְשׁוֹב", זֶה צְרִיךְ לִהְיוֹת אֲצֶל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, שְׁמַצֵּד אֶחָד יַעֲסֹק הַרְבֵּה בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ, בְּתוֹרָה וּתְפִלָּה וְשִׂיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ בְּרְצוֹנוֹת וּבְכִסּוּפִים, וְלִשְׁמֹר מִחֲשַׁבְתּוֹ לֹא לְהִרְהֵר הַרְהוּרִים רְעִים, וּמְכַל שְׂכָן שְׁזוּכָה גַם לְיַחַד יְחוּדִים קְדוֹשִׁים, אֲשֶׁר כָּל זֶה הוּא בְּכֻלּוֹ רְצוּא, אֲבָל תִּקְהָ-וּמִיד צְרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּשׁוֹב, לִידַע שְׂאִינִי כְּלוּם, וּיְבַטֵּל אֶת עֲצָמוֹ לְגַמְרֵי אֱלֹו יְתָבְרָךְ, וְיִדַע שְׂעַדִּין לֹא הִתְחִיל כְּלָל, וְעַדִּין הוּא אֵין מִמֶּשׁ. וּבְאִפְּן הַזֶּה יִתְקַיֵּם אֲצֶלּוֹ: "וְהַחֲיוֹת רְצוּא וְשׁוֹב כְּמִרְאֵה הַבְּזוּק".

רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל יַחַד עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל-הַקְדוֹשׁ" בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי בְּיָדָאֵי יַעֲשׂוּ קְבוּץ בְּעִיר הַקְדוֹשׁ יְרוּשָׁלַיִם, וְרְאוּי לָךְ לְתַחַב אֶת רֹאשְׁךָ בֵּינֵיהֶם, אֲשֶׁר בְּיָדָאֵי רַבְּנוּ ז"ל יִהְיֶה עִמָּהֶם.

הַדּוֹרֶשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תּקפּו

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדֵּר כִּי תְּבוּא אֵל הַקְּבוּץ, ט"ו אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל הַיְקָר וְהַנְּעִלָה ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קְבֻלָּתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, אִיךְ שְׂאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בַּעֲבוּדַת הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ עַל-פִּי דְרָכֵי רַבְּנוּ ז"ל, כֵּן רְאוּי לִהְיוֹת. אִף שְׂעוֹבֵר עֲלֶיךָ מַה שְׂעוֹבֵר, עֲלֶיךָ לִידַע, כִּי אֵין אָדָם גָּדֵל מִזֶּה, וְאֵין אָדָם שְׁלֹא יַעֲבֹר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבֵּר בְּחַיִּים, וְצְרִיכִים לְהַחְזִיק מֵעַמְד, וּלְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל מִיַּגֵּי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם.

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמוּ יְתָבְרָךְ, וּתְפַרֵּשׂ אֶת כָּל שִׂיחָתְךָ

אָשֶׁר ז' תְּקַפַּח בְּנִחַל כַּג

אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר אֵין לָהּ טוֹב מִזֶּה, כִּי הַמְרַגְלִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ מְרַגֵּישׁ אֶת כָּל הַתַּעֲנוּגִים וְהַשְׁעִשׂוּעִים בְּעוֹלָם; אֲשֶׁר־י מִי שְׁאִינוֹ מִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ, רַק מְדַבֵּר בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ.

רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֲשֶׁר בּוֹדְאֵי יַעֲשׂוּ הַשָּׁנָה קְבוּץ בְּעִיר יְרוּשָׁלַיִם.

הַדְדוּרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תְּקַפַּח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תְּבֹא אֶל הַקְּבוּץ, ט"ו אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמְּךָ, אֵיךְ שְׂאַתָּה מְחִזִּיק מֵעַמְּךָ.

הִזְה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְהִזְה נִקְרָא מִשָּׁה אֵלָיָהּ, וְהוּא הִזְה בְּתַחֲלַת הַתְּקַרְבוֹתוֹ בְּתַכְלִית הַרְחוֹק, כִּי הִזְה מְלֵא גְאוּף וּמְשַׁקֵּעַ בְּאַרְיֵה אֲנַפִּיִן דְקִלְפָה, הִינּוּ שְׁהִזְה מְסַתְּפֵל עַל גְּשִׁים (כְּמוֹבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמב); וּכְשֶׁבָא בְּפַעַם הָרֵאשׁוֹנָה אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, בְּכַה שָׁם בְּכִיּוֹת עֲצוּמוֹת, וּבְכָל פַּעַם כְּשֶׁנִּכְנַס אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, הִזְה הָרַצְפָּה מְלֵאָה דְמַעוֹת, שְׁשִׁפְךָ לְכַבוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, שְׁיִצְיִלוּ מֵהַשְּׂבָעִים מְדוֹרֵין, שְׁהֵם כְּלָלִיּוֹת הַתְּאֻוֹת שֶׁל כְּלָלִיּוֹת הַשְּׂבָעִים אֲמוֹת, וְהִיא תְּאֻוֹת גְּאוּף, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. וּמְרַב בְּכִיּוֹת, זְכָה סוּף כָּל סוּף לְזַכְּךָ אֶת עֲצָמוֹ. וְאַף שְׂבַתְחִלָּה רַחֲקוּ אוֹתוֹ כְּמָה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, עִם כָּל זֹאת לֹא הִסְתַּפֵּל עֲלֵיהֶם כְּלָל, רַק תְּמִיד בָּא אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וּבְכַה שָׁם הַרְבֵּה מְאֹד, וְעַל-יְדֵי בְּכִיּוֹת זְכָה לְזַכְּךָ אֶת עֲצָמוֹ, וְהִבֵּן לְמַעֲשֵׂה.

רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי "הֵיכַל-

הַקִּדְּשׁ, קִדְּשׁ קִדְּשִׁים, אֲשֶׁר בְּיַדָּי יַעֲשׂוּ קַבּוּץ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּעִיר
הַקִּדְּשׁ יְרוּשָׁלַיִם, וּכְשֶׁתִּתְאַסְּפוּ יַחַד, אֲזִי יִהְיֶה רַבְּנוּ ז"ל עִמָּכֶם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תקפט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תִבּוֹא אֶל הַקַּבּוּץ, ט"ו אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִשְׁתַּוְּקֵק לְשִׁמְעַע מִמָּךְ, כִּי זֶה כְּפֹה זְמַן שְׁלֹא
זְכִיתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמָּךְ, גַּא וְנָא רְאֵה לְזֵרוּ עֲצָמָךְ לְכַתֵּב לִי מִכְּתָב,
וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

חֲמֻדַּת לְבָבִי! רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל הַמְּשַׁבְּרִים שְׁעוֹבְרִים
עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת. עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק
תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, לְהַתְּפַלֵּל אֵלֶיךָ יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחֲוֶס וַיִּרְחַם עָלֵינוּ, וַיַּעֲזֵרְנוּ
לְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ, אֲשֶׁר אֵין כַּחֲנוּ אֵלָא בְּפֹה.

אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מְסַפְּרִים, שְׁפַעַם קִדְּם סְכוּת בְּנֵה ר' נַחֲמָן
טוֹלְטְשִׁינְעֵר אֶת הַסְּפָה לְמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְדַפֵּק מְסַמְרִים בְּסִפָּה, וְנַקְף
אֲצַבְעוּ וְזָב דָּם. עָנָה וְאָמַר לוֹ מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: אַתָּה רוֹאֵה, אֲפִלוּ עַל
דְּבַר זֶה צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ אֶת הַקִּדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּשַׁעַה שְׁדוּפֵק
מְסַמְרִים — יִתְפַּלֵּל: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְאֵה שְׁהַמְסַמֵּר יְכַנֵּס יִשְׂרָאֵל,
וְלֹא אֲנִקְף אֶת אֲצַבְעִי", גַּמְצָא מְכֹל זֶה, אֵיךְ שְׁבַכְל פְּרִט וּפְרִט
צְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מִהַקִּדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל לְמוֹהֲרַנְ"ת
ז"ל, שְׁצְרִיכִים לְהַתְּפַלֵּל לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל כֹּל דְּבַר, וְשִׂיתֵן לוֹ בְּגֹד
חִדְּשׁ וְכוּ'. וְכֵן נוֹהֲגִים אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, לְבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
עַל כֹּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה, שְׁלֹא יַחֲלִיקוּ וְשִׁלֹּא יִפְלוּ, וְשִׁלֹּא יֵאָרַע לָהֶם
כֹּל גִּזְק וְשׁוּם תְּאַנַּת דְּרָכִים, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

עַל-כֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצָמָךְ גַּם אַתָּה לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ זוֹ, לְבַקֵּשׁ
מִהַקִּדּוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כֹּל פְּרִט וּפְרִט שְׁאַתָּה צְרִיךְ.

אֲשֶׁר ז' תקצ בנחל כה

רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-
הַקִּדְשׁ" בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר בְּנֵדָאֵי יַעֲשׂוּ קְבוּצָה מִיַּחַד בְּרֹאשׁ
הַשָּׁנָה, וְרֹאֵה לְצַרֵּף אֶת עֲצָמָךְ עִמָּהֶם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תקצ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר כִּי תְּבֹא אֶל הַקְּבוּצָה, ט"ו אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לַעֲשׂוֹת הַשָּׁנָה קְבוּצָה בְּעִיר הַקִּדְשׁ
יְרוּשָׁלַיִם, אֲשֶׁר שָׁם אַתָּה גָּר, וְאֵינְךָ לְתֹאֵר וְאֵינְךָ לְשַׁעַר אֶת מַעְלַת הָעִיר
הַזֶּה, כִּי בְּזֶה תְלוּיָהּ כָּל גְּאֻלְתֵּנוּ, שְׁתִּתְאַחֲדוּ יַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה
וְרַעוּת, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יֹאמֶר חֲזַק. וּבִפְרֹט עֲלֶיךָ מִנְּחַח הַחֹבֵב לְחַזֵּק
אֶת כָּל הַנִּשְׁבָּרֵי לֵב וּלְאַמְצָם.

יְדוּעַ שֶׁהָאִישׁ הָאֱלֹקִי ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן ז"ל, בַּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר
'בְּאוֹר הַלְקוּטִים', הָיָה גָּר בִּירוּשָׁלַיִם עֶשְׂרִים שָׁנָה, עַד שֶׁקָּרָאוּ אוֹתוֹ
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו: ר' אַבְרָהָם מִירוּשָׁלַיִם, וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה נִסְעַ
מִירוּשָׁלַיִם לְאוּמָן לְקְבוּצָה בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, כִּי עָקַר הַקְּבוּצָה הוּא שָׁם.

וְעַל-כֵּן בְּנֵדָאֵי עֲלִינוּ לְהִשְׁתַּוְּקַק לְהִיּוֹת בְּכָל שָׁנָה עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ
ז"ל בְּעִיר אוּמָן, וְאִם אֵי אֶפְשָׁר, עֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת קְבוּצָה בְּכָל עִיר וְעִיר
שְׁגָרִים שָׁם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, וְזֶה בְּרוּר! וְצָרִיכִים אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
הַיְקָרִים שֶׁבְּכָל עִיר וְעִיר, לְהִתְאַסֵּף יַחַד וּלְהִתְפַּלֵּל יַחַד בְּהִתְקַשְׁרוּת
לְרַבְּנוּ ז"ל, וְלְהִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחְוָה, וְרַעוּת, כִּלֵּי שׁוֹם מִחֻשְׁבָּה
שֶׁל הֶבֶל וּפּוֹלִיטִיק, רַק לְקַבֵּל אֶת תְּקוּנֵי רַבְּנוּ ז"ל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כו אשר ז' תקצא בנחל
ז' תקצא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר פי תבוא אל הקבוץ, ט"ו אלול ה'תשמ"ה.
שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה ...
נרו זאיר.

אף שלא שמעתי ממך זה זמן רב, ואני יודע כי את מרירות
עץ הדעת טוב ורע טעמתי, ובין חרב המתהפכת לשמר את הגן
נתקעתי, עם כל זאת לעת צאת השנה אמרתי לרוץ שורותים אלו
אליד.

דבר זה כבר רגיל אצלי, שמי שזוכה להתקרב אל "היכל
הקדוש", קדש קדשים, בתחלה מתלהב מאד מרב האור, ונכנסת בו
תשוקה עצומה לשוב אליו יתברך, ולהמשיך על עצמו ערבות
נעימות ידידות זיו אור חיות אלקותו יתברך, אבל אחר-כך מרב
התמורות והבלבולים, ההכרח לו לברח, כעין שספר לנו רבנו ז"ל
במעשה מהבנים שנחלפו, שתכף-ומיד כשנכנסו לגן, התחילו
לרדפם, עד שרצו וברחו בבהלה וכו', וכו', עין שם.

אף שבאמת כל ענין הבחירה הוא נפלאות תמים דעים, כי
האדם מרגיש עצם עצמיות חיות אלקותו יתברך בגלוי נפלא,
ומתחיל לדבר עמו יתברך בכסופים וברצונות חזקים, וכן קובע את
עצמו בלמוד התורה הקדושה שעורים כסדרן על-פי סדר-דרגת-
הלמוד של רבנו ז"ל, וזוכה לגמר ולסיים כמה פעמים ששה סדרי
משנה וכו' וכו', וטועם ומרגיש את מתיקות התורה, ולבסוף בורח.

אחי! אחי! כשבוערת א"ש גדולה מאד, אשרי מי שבא עם
הנר שלו, ועומד קצת מרחוק ומדליק את נרו, ואם אינו נזקק, אזי
כל הנר נמש לגמרי, עד שלא נשאר אצלו שום דבר, ולפעמים נכזה
ונשרפת גם ידו, ולפעמים גם כל גופו; פן הדבר, כשבוערת א"ש
גדולה ונוראה מאד, והנשמה הנקראת נר, כי "נר ה' נשמת אדם"
(משלי כ, כז), באה סמוך אל הא"ש, וזוכה להדליק את נרו, אזי גם
לו מאיר אורו יתברך בגלוי נפלא ונורא מאד. ואם זוכה, יכול

אָשֶׁר ז' תְּקַצֵּב בְּנִחָל כּוּ

לְהַדְלִיק עִם גֵּרוֹ גְּרוֹת לְאֲלָפִים וְלִרְבֻּבוֹת, וְאִם, חֵס וְשָׁלוֹם, אֵינִי נִזְהָר, גֵּרוֹ נִמְס לְגַמְרִי, וְלֹא נוֹתֵר מִמֶּנּוּ כְּלוּם, וְלִפְעָמִים נִשְׁרָף לְגַמְרִי.

רְאֵה לִי־שֵׁב אֶת עֲצָמְךָ הַיָּטִב עֲכָשׁוּ בְּסוֹף הַשָּׁנָה — מָה עָבַר עָלֶיךָ בְּשָׁנָה זוֹ; הִנֵּה נִתְקַרְבְּתָּ וְנִתְלַהֲבְתָּ, וְהִנֵּה נִתְקַרְרְתָּ וְנִתְרַחֲקְתָּ, הִנֵּה עוֹד פְּעַם הִתְקַרְבְּתָּ וְהִתְחַמַּמְתָּ, וְהִנֵּה עוֹד פְּעַם נִתְרַחֲקְתָּ וְנִשְׂרַפְתָּ, וְהִתּוֹצְאוֹת מִכָּל זֶה אַתָּה בְּעֲצָמְךָ יוֹדֵעַ.

הַמְקַנְהָה לְשִׁמְעַע מִמְּךָ בְּקִרְוֹב בְּשׁוֹרֹת טוֹבוֹת, וְתִזְכֶּה לְחֲזוֹר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

ז' תְּקַצֵּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר כִּי תְּבֹא אֶל הַקְּבוּץ, ט"ו אָלוּל ה'תשמ"ה.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשֶׁה מִכָּל מַה שֶּׁעָבַר עָלֶיךָ כְּבָר בְּחַיִּיךָ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, זְכִיתָ עֲכָשׁוּ לְהִתְחַתֵּן עוֹד פְּעַם, רְאִי לְהִיּוֹת שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הַיָּא יְסוּד כָּל הָאָדָם, כִּי בְּלִי שְׂמִחָה הָאָדָם אָבוּד לְגַמְרִי.

עָלֶיךָ לִידַע, כִּי הַיִּצָּר הָרַע שׁוֹנֵא אֶת הָאָדָם גַּם בְּגִשְׂמִיּוֹת, וְעַל-כֵּן רוּצָה עֲכָשׁוּ לְהַכְנִיסְךָ בְּפֶח נִשְׁבֵּר, כְּדִי שְׂתִתְגַּרְשִׁי, חֵס וְשָׁלוֹם, מִבְּעֲלֶיךָ. אִם הִייתָ מִיִּשְׁבֶּת אֶת עֲצָמְךָ כְּרַגַע, הִייתָ רוּצָה אֵיךְ הַיִּצָּר רוּצָה לְהַרְג אוֹתְךָ. עַל-כֵּן נָא וְנָא לְהִתִּישֵׁב בְּדָבָר, וְלֹא לְבָרוּחַ מִבְּעֲלֶיךָ הַחֲדָשׁ, כִּי אַתָּה עוֹד מְאֹד צְעִירָה, וְלָמָּה לָךְ לְסַבֵּל יוֹתֵר.

הַקְּדוּשָׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִצְלִיחִי בְּחַיִּים, וְתִרְאִי לְהִיּוֹת בְּשָׁלוֹם וּבְאֵהָבָה, וְאִזּוּ הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמְאַחֵל לָךְ הַצְּלָחָה בְּחַיִּים.

ז' תקצג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר כי תבוא אל הקבוץ, ט"ו אלול ה'תשמ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת, כי כל מה שעושה הקדוש-ברוך-הוא — הכל לטובה.

חסדי השם, זכית לברח ולהנצל מפח נשבר, כי מה היית עושה אם היית מסתבכת עמו, ואחר-כך להודע שהוא נשוי, רחמנא לצלן.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך למצא בקרוב את בן זוגך האמתי, השיך לשרש נשמתך, ולא תדעי יותר מצרות ומרירות.

הרגילי את עצמך לומר בכל יום את התפלות שבקונטרס "מציאת-הזוג", ואז תראי נפלאות.

מה טוב ומה נעים אם תרגילי את עצמך לדבר בכל יום קצת עמו יתברך, ולפרש את כל שיחתך ואת כל מה שעובר עליך אליו יתברך, כי הוא מלא כל הארץ כבודו, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך פלל, וכל דבור ודבור שמדברים ומתפללים אליו — נשמע ונתקבל.

ראי לכבד מאד את האמא, כי היא מאד סובלת בשביל כל הילדים. הקדוש-ברוך-הוא ישלח לה רפואה מן השמים, ותזכה לרוות רב נחת מכל ילדיה.

המאהל לך הצלחה בחיים...

אָשֶׁר ז' תּקצד בּנחל כט

ז' תּקצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא, ט"ז אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנֶכֶן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ! כַּמָּה שְׁנֵי דְבָרִים מִמְעַלְת הַשִּׁיחָה בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ,
עֲדִין לֹא דִי, כִּי זֶהוּ דְבָר שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּירוֹ לְבְנֵי-אָדָם, כִּי כָּל
הַגְּאֻלָּה תְּלוּיָה בְּזָה, כִּי זֶה חֲרָבוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, כַּמּוּבָא בְּדְבָרֵי רַבֵּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ב'). וְלָכֵן בְּזָה תְּלוּי עֲפוּב הַגְּאֻלָּה, אוֹ קְרוּב
הַגְּאֻלָּה; כִּי מְשִׁיחַ יִכְבֹּשׂ אֶת הָעוֹלָם רַק עִם תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה, שְׂזוֹ
חֲרָבוֹ, כִּי מִגְדֵּל הַגְּלוּי אֱלֻקוֹת שְׂיִגְלָה, כָּלֵם יִפְתָּחוּ אֶת פִּיהֶם לְדַבֵּר
עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, וְיִקְרָם (צַפְנִיָּה ג, ט): "כִּי אֲזִ אֶהַפֵּךְ אֶל עַמִּים שְׂפָה כְּרוּרָה
לְקָרָא כָּלֵם בְּשֵׁם ה'"; וְלָכֵן אֵל תִּתְיַאֲשׁ, רַק תִּמְשִׁיךְ לְהַתְּבוֹדֵד עִמוֹ
יִתְבָּרַךְ בְּכָל יוֹם, אֶפְלוֹ קֶצֶת דְּקֶצֶת כְּחֵמֶשׁ דִּקּוֹת וְכוּ' מְדֵי פַעַם, וְאַף
שְׂתַרְאָה שְׂעֵדִין אֵינְךָ פּוֹעֵל כְּלוּם, עֲלִיךָ לְזָכֹר, כִּי כִּד חֵם גִּבְיָה'
אֶתְהַפֵּךְ, שֶׁהוּא קוֹ שְׂמָאֵל: גִּבּוּרָה, בִּינָה, ה'וֹד, שֶׁהֵם כְּנֶגֶד הַדִּין,
וְיִתְהַפְּכוּ לְרַחֲמִים, קוֹ יְמִין: ח'כְּמָה, ח'סֵד, נְצִיחַ, עִם חֲכָמָה עוֹשִׂים
חֵסֵד, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְנַצְחִים תְּמִיד.

לְאַחֲרוֹנָה יֵשׁ הַתְּעוֹרְרוֹת לֹא לְתַת לִילְדִים מְשַׁחֲקִים שֶׁל חַיּוֹת
טְמֵאוֹת, וְהוּא דְבָר טוֹב וְרָצוּי מְאֹד, כִּי עֲדִיף לְחַנְּכֶם בְּדְבָרִים
טְהוּרִים וְחַיּוּבִיִּים. וּבְכֻלָּל יְדוּעַ, אֶשֶׁר נִפְשׁ קְדוּשָׁה מִתְּנַעֵלֶת מִדְּבָר
טְמֵא, כְּגוֹן: חֲתוּל, כְּלָב וְכוּ', וְאַף פַּעַם לֹא תִרְאֶה יֶלֶד שְׁנוּלֵד
בְּקֶדְשָׁה גְּדוּלָה, שְׂיִנַּע בְּאֵיזָה כְּלָב אוֹ חֲתוּל, אֲדַרְבָּה, הוּא מִתְּנַעֵל
וּמִתְּפַחַד מִקָּה. וְזֶה מוֹכִיחַ שְׂיֵשׁ לוֹ נִפְשׁ קְדוּשָׁה.

וְלָכֵן מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְרַחֵק מֵהִילְדִים מְשַׁחֲקִים שֶׁל חַיּוֹת
טְמֵאוֹת, וְתִמּוֹנוֹת שֶׁל חַיּוֹת טְמֵאוֹת לֹא כְּדָאֵי לְצִיר לְפָנֵיהֶם, כִּי
יְלָדִים הֵם נִשְׁמוֹת קְדוּשׁוֹת, וְעַלֵּיהֶם לְרֵאוֹת רַק תְּמוֹנוֹת קְדוּשׁוֹת.

אני מאד מבקש אותך, שתעשה כל מה שביכולתך להשלים בין שני הגיסים וכו', כדאי שלא יצא חלול השם מזה. אני יודע מה זה מחלוקת, מה הם חרופין וגדופין, שמזה שנים אני לומד את זאת על בשרי, אך מה לעשות?! הכל ממנו יתברך ונסיון לנסות אותי וכו', אבל שם זה סתם וכו', ויכולים למנע את המחלוקת תכף-ומיד לפני שתצא מפלל שליטה. ולכן תעשה כל מיני מאמצים להציל את המצב, והקדוש-ברוך-הוא ששמו שלום, ישים שלום במחננו. המברך אותך בשים שלום...

ז' תקצה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תבוא, ט"ז אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה אל החתן ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בפשטות מתחילים כל הדינים הכרוכים לחתן רק מליל חפתו, הינו שלא צריכים לומר תחנון. ומה שכתב ה'באר היטב' (סימן קלא, סעיף קטן יד): וביום החפה אף-על-פי שאינו נכנס לחפה עד הערב, אין נופלין על פניהם, עין שם; ה'פרי חדש' חולק על זה. והעקר תעין בדברי רבנו הרמ"א (סעיף ד'): ולא נקרא חתן, אלא ביום שנכנס לחפה. ויש בזה כמה דעות באחרונים, אבל הסברא היא רק מצת שנכנס לחפה, אז נקרא חתן, שאין אומרים תחנון. וכן ענין מחילת העוונות זה מיום שנכנס לחפה, אבל כל היום לפני החפה, שמרבים בתחנונות ובקשות ואמירת תהלים, זו תשובה אמיתית, הקנה לכפרת עוונות. ובענין שמירה, כן צריכים כבר כל היום, אפלו שהוא קדם החפה, ויש מקפידין לשמור על החתן שלשה ימים לפני-כן, כי הקלפות מתגרין בו, והקדוש-ברוך-הוא יאיר עינינו במאור תורתו.

הדורש שלומך...

אֲשֶׁר ז' תְּקִצּוֹ בְּנִחַל לֹא
ז' תְּקִצּוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תִבּוֹא, ט"ז אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנֶּעֱלָה ...
גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לְךָ! תִּאֲמִין לִי, שְׂרָאוֹי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו לְרִקְדָּה וְלִקְפִּץ
בְּכֹל יוֹם עַל גִּדְּלֵי הַחֶסֶד שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁזָּכִינוּ
לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא פּוֹתַח לָנוּ אֶת הַלֵּב וְהַמַּח, עַד שֶׁמֵּאִיר
לָנוּ אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְנִפְתַּח פִּינוּ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כְּאֲשֶׁר
יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, זֶה כֹּל חֲלֻקְנוּ מִכָּל עַמְּלָנוּ, כִּי עֲכָשׁוּ בְּדוֹר הַזֶּה
יֹתֵר מִכָּל הַדּוֹרוֹת נִתְרַבּוּ הַמְּפָרְסָמִים שֶׁל שִׁקָּר, סֵתֵם לִיִּצְנִים,
שְׁמוּלִיכִים בְּנֵי-אָדָם שׁוֹלָל, וְהִרְבֵּה רָצִים אַחֲרֵיהֶם. וְכַמְּאֲמָרֵם ז"ל
(עִין בְּבֹא קָמָא נב): כְּשֶׁהֲרוּעָה רוּצָה לְהַעֲנִישׁ אֶת הַצֶּאֱזָן, שֶׁם עוֹז עוֹנֶת
בְּהִתְחַלָּה, וְכֻלָּם הוֹלְכִים אַחֲרֵיהָ, וְהִיא בּוֹדֵאֵי תוֹלִיכֵם אֶל הַרְףָּה
הַאֲמֵת... כַּמּוּבָא בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשֵׂיֹת, מַעֲשֵׂה י"ב — מִהִכְּתוּת, שֶׁכֹּל
אֶחָת הוֹלִיכָה שׁוֹלָל אֶת אֱלוֹי שֶׁהִלְכוּ אַחֲרֵיהָ, כִּי אִם אֵין אָדָם מְדַבֵּר
עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ — מִסִּבֵּן הוּא, וְסִימָן שֶׁעֲדִין עוֹמֵד בַּחוּץ לְגִמְרֵי.

וְלָכֵן כֹּל מִי שֶׁזוֹכָה לִידַע מִרַבְּנוּ ז"ל, עָלָיו לְשַׂמַּח מְאֹד, שֵׁשׁ
לוֹ שֵׁיכוֹת אֶל רַבִּי נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, וּמִכָּל שֶׁכֵּן מִי שֶׁזוֹכָה לְהִיּוֹת
אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֶפְלוּ פַעַם אֶחָת בַּשָּׁנָה, רָאוּי לוֹ לְרִקְדָּה, וּמִכָּל
שֶׁכֵּן וְקָל וְחֹמֶר מִי שֶׁזוֹכָה לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, עָלָיו לְרִקְדָּה כֹּל
הַשָּׁנָה, כֹּל יוֹם בְּמִשְׁךָ כֹּל הַשָּׁנָה.

וְנָא וְנָא רְאֵה לְהִתְמִיד בְּלִמּוּד "לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן", "סִפּוּרֵי-
מַעֲשֵׂיֹת", "סִפּוּרֵי-הַמַּדּוֹת", וְשִׁיחוֹתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, עַד שֶׁיִּהְיֶה שָׁגוּר עַל
פִּיךָ, כִּי רַק בְּזֶה תְּלוּיָהּ כֹּל הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלוּה
לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֲלֵק א', סִימָן קצב), אֲשֶׁר פָּנִיו, שֶׁכָּלוּ
וְנִשְׁמָתוֹ גְּנוּזִים בְּתוֹךְ סִפְרָיו הַקְּדוֹשִׁים. וְאִם-כֵּן בְּתוֹךְ תּוֹרַת הַצַּדִּיק
יְכוּלִים לְרְאוֹת אֶת פָּנָיו. וְלָכֵן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל,

לב אָשֶׁר ז' תקצז בְּנַחֵל

וְשֵׁם יִמְצָא אוֹתוֹ. וְצָרִיכִים לְבָרַח מִכָּל הַדְּמִיוֹנוֹת שְׁנַעֲשִׂים גַּם בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְאַחֲרוֹנָה, אֲשֶׁר עוֹשִׂים מְצִיאֹת מְזָה אוּ מְזָה וְכוּ', כִּי דָבָר זֶה מְסַכֵּן מְאֹד, כִּי מֵה — מִי שְׁנוֹלֵד בְּקִדְשָׁה, וְהִתְנַהֵג בְּקִדְשָׁה וְכוּ', הוּא בְּסִפְנֵה גְדוּלָה, שְׁלֹא תִפְגַּס בּוֹ אִיזוֹ יְשׁוּת וּגְאֻה, אֲשֶׁר הוֹרֶסֶת אוֹתוֹ, וּמִכָּל שְׁפָן כְּשֶׁאֶחָד נוֹלֵד מִמֶּזֶר אוּ סִפְק מִמֶּזֶר, וְיִוְדָאֵי בֶן הַנְּדָה, וְחֵי כְּגוֹי, אֲכָל טְרֵפוֹת וּנְבֵלוֹת, חָלַל שַׁבָּת, וְכָא עַל כָּל הַעֲרִיּוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אִף שְׁעַכְשׁוֹ חֲזַר בְּתַשׁוּבָה, אֲבָל עָלָיו לִישֵׁב בֵּין תַּנּוּר לְכִירִים, וַיִּשְׁמַר עֲצָמוֹ מִלּוֹמַר דְּעוֹת, וּמִכָּל שְׁפָן לְהִיּוֹת רֹאשׁ וּמִנְהִיג, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סא), שְׂאִינּוּ יְכוּל לְעֻזֹר לְעֻזְמוֹ, וְאִיף יוּכַל לְעֻזֹר לְזוּלָתוֹ? ! וְצָרִיכִים לְשַׁמַּר לֹא לְהִסְמִיךְ אוֹתוֹ, כִּי עֲתִידִים לִתֵּן אֶת הַדִּין, מִי שְׁמִסְמִיךְ שְׁקָרָן כְּזֶה.

וּבִאֲמַת מֵה הִסִּימָן — אִם הוּא מְסֻטְרָא דְקִדְשָׁה? אֲלֵא אִם אִתָּה זוֹכָה לְהִתְבּוֹדֵד עַל יְדוֹ, אִם אִתָּה מִתְמִיד בְּתוֹרָה עַל יְדוֹ, וּבְזִכּוּתוֹ אִתָּה לוֹמֵד בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא (בְּבָלִי, יְרוּשָׁלַּמִי, תּוֹסֵפְתָא), רַמְבַּ"ם, טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף, סִפְרֵי הַזֵּהָר וְהַתְּקוּנִים, וַיֵּשׁ לָךְ שְׂאִיפָה לְטִיֵּל וְלְהִיּוֹת בְּכָל חֶלְקֵי הַתּוֹרָה, וּמְקִיִּים כָּל מְצָנָה בְּשִׁמְחָה עֲצוּמָה, זֶה סִימָן שְׁמִקְרָב אֵל אִישׁ כָּשֶׁר, וּכְדָאֵי לְהִיּוֹת אֲצִלוֹ תְּמִיד. הַעֲקָר גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): אֵת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׁלֹא יִטְעָה אֲתָכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעָה מְאֹד, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינּוּ נוֹתֵן שְׂיִטְעוּ אוֹתוֹ. וְשׁוֹב פַּעַם אֲשֶׁרֵינוּ, שְׁזַכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֵל רַבְּנוּ ז"ל, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסָד חֲנָם שְׁעָשָׂה עִמָּנוּ, אֲשֶׁרֵינוּ !

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ז' תקצז.

בְּעֻזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תְּבוּא, ט"ז אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

אָשֶׁר ז' תקצח בַּנְחַל לֵג

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ עִם הַכֶּסֶף לְפָדְיוֹן, יַעֲזוֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים, עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן.

הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא סְבֻלָּנוֹת, צְרִיכִים לְסַבֵּל הַרְבֵּה. וְכַמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנ"ה), אֲשֶׁר אַרְיֵכֶת אַפִּים תְּלוּי בְּאִמּוֹנָה, כִּי הַמֶּאֱמִין הָאֱמֵתִי, שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, הוּא יָכוֹל לְסַבֵּל כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו. אַךְ הַסֵּמ"ך-מ"ם הַרְשָׁע מַכְנִיס בְּאָדָם סִפְקוֹת (שְׁמוֹת יז): "הִיֵּשׁ הַיְי"ה בְּקַרְבָּנוּ אִם אֵין", וּמִשָּׁם נִמְשָׁכוֹת כָּל הַצְרוּת לְאָדָם, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם הוּא שָׂרוּ שָׁל עֲשׂו, שֶׁמִּמֶּנּוּ יוֹצֵא עֲמַל"ק, שֶׁמִּשָּׁם כָּל הַסִּפְקוֹת. וְהַסֵּמ"ך-מ"ם מִתְלַבֵּשׁ גַּם בְּכֵן-אָדָם, כִּי בְּרַגַע שֶׁמִּישֶׂהוּ גוֹרֵם לָךְ חֲלִישוֹת הַדַּעַת וּמִפִּיל אוֹתְךָ, זֶה כָּבֵר טְמֵאָה, וּבַפְּרָטִיּוֹת כִּשֶׁהוּא מְקַרֵּר אוֹתְךָ, וּמַכְנִיס בְּךָ סִפְקוֹת, מְקוּרוֹ בְּקַלְפוֹת. וְלָכֵן חֲזוֹק בְּדַבּוּר — לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְאֵל תְּדַאֵג, אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שֶׁעוֹד תֵּצֵא מִהַצָּרָה שֶׁנִּפְלָה עָלֶיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ יְשׁוּעָה שְׂלֵמָה...

ז' תקצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תִבּוֹא, ט"ז אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אַהוּבֵי, יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרֵי יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שֶׁשָּׂאֵלְתָּ, מֵאֵין לָנוּ, שְׂיֵשׁ לוֹמֵר פְּרִשְׁת הַתְּמִיד בְּמִנְחָה? זֶה מוֹכָא בְּאַגְרַת הַתְּשׁוּבָה לְרַבֵּנוּ יוֹנָה (בְּסוּד הַדְּרוֹשׁ הַשְּׁנִי, אוֹת ע'), וְזוֹ לְשׁוֹנוֹ: מִצְּוָה לוֹמֵר בְּעֶרֶב "צוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", כְּמוֹ שֶׁמִּצְוָה לְאָמְרוֹ בַּבֶּקֶר, לְפִי שֶׁהַתְּמִיד הִנֵּה קָרֵב בֵּין הָעֲרִבִים כְּמוֹ שֶׁהִיָּה בְּשַׁחַר וְכוּ', עֵין שָׁם; וּמוֹכָא כֵּן בְּעוֹד כְּמָה פּוֹסְקִים. וּבְאֵמֶת, לְפִי שֶׁהַכְּהֻנִּים שֶׁיֵּצְאוּ חוּץ לְעֶזְרָה, כִּשְׁחֲזְרוּ נָטְלוּ יְדֵיהֶם בְּכִיּוֹר, לָכֵן צְרִיכִים לוֹמֵר

לד אֲשֶׁר ז' תקצט בנחל

גם במנחה פְּרַשְׁת הַפִּיּוֹר, כִּי יֵצְאוּ בַחוּץ כָּל הַיּוֹם, וּפְלֵא שְׁלֵא רְאִיתִי לְהֵבִיא דָבָר זֶה. וּבְאֵמֶת כִּי נוֹהֲגִים הַחֲסִידִים וְאֲנֹשֵׁי מַעֲשֵׂה, גַם בְּמִנְחָה לֹא מְרַשֵּׁת הַפִּיּוֹר, וְלֹא כְמוֹ נֶסֶח עֲדוֹת הַמְזֻרָח, שְׁלֵא אוֹמְרִים פְּרַשְׁת הַפִּיּוֹר בְּמִנְחָה, אֲךָ אֶצְלָנוּ כֵּן אוֹמְרִים.

הַעֲקָר לְהִזְהַר מֵאֵד בְּתַפְלַת הַמִּנְחָה לְהַתְּפַלֵּל קֹדֶם הַשְּׁקִיעָה, כִּי אַחֲרֵי-כֵן נִסְחָב, עַד שְׁעוֹבְרִים לְגַמְרֵי זְמַן תַּפְלַת מִנְחָה, וּבִנְקֵל נִכְנָסִים כְּבָר לְזְמַן עֲרֵבִית. וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת ו'): הֲגַי זִהִיר בְּתַפְלַת הַמִּנְחָה, שְׂכֵן אֵלֵיהוּ לֹא נִעְנָה אֶלָּא בְּתַפְלַת הַמִּנְחָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ...

ז' תקצט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא, ט"ז אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַחֲזַק בְּמוֹסֵר וְאֵל תִּשְׁבֵּר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּכְבֹּר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (עֵצַי שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן קצו'): כְּשֵׁיט לְכֶם אֶת ה"לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, אַתֶּם לֹא צְרִיכִים סֵפֶר מוֹסֵר אַחֵר.

אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהַצְלִיחַ בְּחַיֶּיךָ, רְאֵה לְמַעַט בְּדַבּוּר, כִּי הַדַּבּוּר הוֹרֵס אֶת הָאָדָם, וּכְבֹּר אָמַר הַחֲכָם: "הַבּוֹרָא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ יֵצֵר לָנוּ שְׁתֵּי אֲזִנִּים וְלִשׁוֹן אַחַת, כְּדֵי שְׁנִשְׁמַע יוֹתֵר מִמֶּה שְׁנִדְבַּר"; כִּי בְּאֵמֶת כְּתִיב (מְשָׁלִי י, יט): "בְּרַב דְּבָרִים לֹא יִחַדֵּל פֶּשַׁע", כְּשֵׁיט מְרַבֵּה לְדַבֵּר — מִתְּפַלֵּל מִחוּ, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כט); וְלִכֵּן שְׁתַּק שְׁתַּק, וְאֵל תַּעֲנֶה לְמַחְרָפֵי וְלְמַבְזֵי נְפִשְׁךָ שׁוֹם דְּבָר, וְאֵף שְׁנֵה כּוֹאֵב, כִּי יֵשׁ לָךְ מֵה לְעֵנוֹת, עִם כָּל זֹאת גְּלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו'), שְׁעַקֵר הַתְּשׁוּבָה — לְשִׁמְעַ בְּזִיווֹנוֹ, וְיֵדֵם וְיִשְׁתַּק; וּבְאֵמֶת אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א',

אֲשֶׁר ז' תר בנחל לה

סימן רלד), שְׁעַל-יְדֵי שְׁתִּיקָה עוֹלִים עַד הַכֶּתֶר, עוֹלָם הַמַּחְשָׁבָה.
אֲשֶׁרֵינוּ וְאֲשֶׁרֵינוּ, שֵׁשׁ לָנוּ רַבֵּי כְּזֶה!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ז' תר.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא, ט"ז אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גַּרוּ
יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

נָא וְנָא לְהוֹצִיא אֶת הַמְרִירוֹת מִלִּבְךָ וְכוּ', כִּי זֶה לֹא יוֹעִיל לְךָ
כָּלֵל, אֲלֵא יַחְמִיר אֶת הַמַּצָּב וְכוּ'. עָלֶיךָ לְרֵאוֹת לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ אֶת
הַטוֹב שְׁבָךְ, וְהַנְּסִים נִגְלִים שְׁעֵשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִךָ
שְׁלִפֵי דְבָרֶיךָ זֶה מְאֹד קָשָׁה וְכוּ', עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְזַכֵּר, אֲשֶׁר
הַדְּאָגוֹת מְכֻלוֹת אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי. וּכְבֹר אֶמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים
(סִנְהֶדְרִין ק:): לֹא תַעֲוֹל דְּוַיָּא בְּלִבְךָ — אֵל תִּכְנִים דְּאֵגָה בְּלִבְךָ, כִּי
גַבְרָא גּוֹבְרִין קָטִיל דְּוַיָּא — אֲנָשִׁים גְּבוּרִים הִרְגוּ הַדְּאָגוֹת; בְּוִדְאֵי
זֶה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, וּבָא לְאָדָם דְּבַר זֶה בְּקַשְׁי רַב, וַיֵּשׁ אֲנָשִׁים
שְׁנַחֲלוּ מִדְּבָרִים כְּאֵלוֹ, שְׁלָקְחוּ אֶת הַצָּרוֹת אֶל לִבָּם, אֲכַל לָנוּ יֵשׁ רַבֵּי
נוֹרָא וְנִפְלָא כְּזֶה, שְׁלֹא כָּךְ לְמַד אוֹתָנוּ, אֲלֵא גָלָה לָנוּ נוֹרָאוֹת
נִפְלָאוֹת בְּעֵינֵי תוֹדָה וְהוֹדָאָה, שְׁמוֹרִידִים אֶת הַלַּחֲץ מֵהַלֵּב, וְהַדְּמִים
שְׁזוֹרְמִים וְדוֹחֲקִים לְלֵב חוֹזְרִים לְזֶרֶם כְּסֻדְרָן (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֲרִין, חֲלֵק
ב', סִימָן ב'); ; וּמוֹהֲרֵינֵי "ו"ל חֲדָשׁ בְּכַמָּה הִלְכוֹת עַל-פִּי תוֹרָה זוּ, שְׁהֵם
מַחִיִּים נִפְשׁוֹת, וּכְדֵאֵי לְךָ לְעֵינֵי בְּכָל אֱלוֹי הַהִלְכוֹת, כִּי שָׁם מְרַבָּה
לְדַבֵּר עַל לֵב הָאָדָם, שְׁיִרְאָה לְהַתְחַזֵּק וּלְהַרְחִיב דַּעְתּוֹ, וּלְחַזֵּק אֶת
לִבָּב בְּגֵי-אָדָם הַשְּׁבוּרִים וְהַרְצוּצִים.

מָה אִמַּר לְךָ! כָּלֵל זֶה קוֹחַ בְּיָדֶיךָ, אֲשֶׁר בְּגֵי-אָדָם לֹא יְבִינּוּ אִךָ

פַּעַם אֶת הַזִּילָת, כִּי כָל אֶחָד הוֹלֵךְ רַק לְדַרְכוֹ, וּכְשֶׁכּוֹאֵב לוֹ הַכָּאֵב שָׁלוֹ וְכוּ', מֵה שְׂאִין בֶּן כְּשֶׁהַכָּאֵב הוּא אֶצֶל הַזִּילָת, לֹא אִכְפַּת לָהֶם כָּלֵל, וְזוֹ מְצִיאוֹת, וְאֶפְלוּ שְׂיִגִידוֹ שְׁכּוֹאֵב לָהֶם, וּמִשְׁתַּתְּפִים בְּצָרוֹת חֲבָרֵיהֶם, זֶה רַק מִהֲשֵׁפָה וְלַחֲוִץ, וְזוֹ מְצִיאוֹת עֲגוּמָה, וְאַף אֶחָד שֶׁלֹּא יֵאמֵר אַחֲרָת. לֹא-כֵן הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, שֶׁהוּא הִרְחֵמֵן הָאֵמֶתִי, לוֹ כּוֹאֵב בְּאֵמֶת כָּאֵב הַזִּילָת, וּמִנְסָה לְרַפָּא אֶת הַכָּאֵב, כִּי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הוּא הִרְחֵמֵן הָאֵמֶתִי (עֵיִן לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ז'), וַיְכוּל לִירֵד אֶל פְּנִימִיּוֹת הַנֶּפֶשׁ. וְתִלְמִידָיו הֵם הַמְּגִינֵי אֶרֶץ, שְׂיֵשׁ לָהֶם דְּבוּרִים קְדוּשִׁים לְהַשִּׁיב אֶת הַנֶּפֶשׁ הַשְּׁבוּרָה בְּשִׁבְעָה מְשִׁיבֵי טַעַם, כִּי הַהִתְחַזְקוֹת שֶׁלָּהֶם עוֹלָה עַל הַכֹּל. וְלָכֵן לֹא בַחֲנָם שֶׁהִסְמִי"ךְ-מ"ם פּוֹעֵל בְּתַכְלִית הַשְּׂנָאָה, כִּי הוּא רוֹצֵה לְרֹאוֹת בְּנִפְּלִית הָאָדָם. וְהִנֵּה בָּא הַצַּדִּיק הָאֵמֶת וְתִלְמִידָיו הָאֵמֶתִיִּים, וּמַחֲיִים וּמְחַזְּקִים אֶת כָּל הַנְּשֻׁמוֹת הַשְּׁבוּרוֹת וּמְרַפְּאִים אוֹתָם. וְלָכֵן הִסְמִי"ךְ-מ"ם עוֹזֵב אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְלוֹקֵחַ עֲצָמוֹ רַק עֲלֵיהֶם.

וְעַל-כֵּן כָּל מִי שֶׁקָּבַל אִיזוֹ טוֹבָה מִזֶּה הַצַּדִּיק, מֵה שֶׁהוּא יְכוּל לְהַחֲזִיר חֲזוּרָה לַצַּדִּיק — זֶה לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַדְפִּיס אֶת סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים, כִּי אִם לוֹ, שֶׁהוּא הֵיךָ בְּמַצֵּב כָּל-כֶּף קָשָׁה וְכוּ', וְנִפְּל בִּירִידָה וּנְפִילָה כְּזוֹ וְכוּ', עוֹר הַצַּדִּיק לְחֹזֵר וְלְהַתְחַזֵּק, וְהַעֲמִיד אוֹתוֹ עַל מְקוֹמוֹ וְכוּ', לָמָּה שֶׁלֹּא יִרְאֶה לְגַלוֹת אֶת הַסְּגָלָה לְעַם סְגָלָה?! (עֵיִן לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כא); וְלָכֵן כָּל מִי שֶׁרְאָה פַּעַם יְשׁוּעָה, עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַזֶּה, רְאוּי לוֹ לְשַׁלֵּם בְּחֲזוּרָה אֶחָד מִנֵּי אֶלֶף, וְלִתְרֵם עַל הַדְּפֻסַּת אִיזָה סֵפֶר מִסִּפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים, וְלִזְכּוֹת אֶת נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

חֲזוֹק וְאַמֵּץ, וְעוֹד תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁכָּל שׁוֹנְאֵיךָ וּמְתַנַּגְדֶּיךָ וְאֵלּוּ שֶׁמְסָרוּ אוֹתְךָ יְמוֹתוֹ מִיְתָה מְשֻׁנָּה, וַיִּקְרָם (שְׁמוֹת ד, ט): "כִּי מֵתוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים אֶת נַפְשֶׁךָ", וְאַף שֶׁעֲכָשׁוּ רוּאִים, שֶׁאֵלּוּ הִרְשָׁעִים גָּדְלוּ וְהַשִּׁיגוּ חֵיל וְכוּ', אֲבָל זֶה רַק לְמִרְאֵה עֵינַיִם, כִּי לְבַסּוֹף יִפְּלוּ נְפִילָה כְּזוֹ, שֶׁלֹּא תֵאָרוּ בַּחֲלוּם הַכִּי שָׁחַר.

גַּם לִי הָיוּ שׁוֹנְאִים, שֶׁאֲמָרוּ פְּתוּחַ מֵה שֶׁאֲמָרוּ וְכוּ', וְלְבַסּוֹף מֵתוּ

אֲשֶׁר ז' תרא בנחל לו

מיתה משנה בגיל צעיר, שלא שָׁעֲרוּ כָּלֵל, וְגַם אֵלוּ שָׁחֲתָמוּ עָלַי מֵתוּ
מיתה משנה, מיתה לא טבעית כָּלֵל.

אֲשֶׁרִי מִי שְׁבוּרַח מִמַּחֲלָקָת, וְאֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינֹו רֹדֵף צַדִּיק
הַדְּבוּק בּוֹ יִתְבַּרֵךְ.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תרא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר פִּי תְּבוּא, ט"ז אָלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַמְּעוֹת לְהַדְּפָסָה, וְתִשׁוּאוֹת חֵן
לְךָ עַל זֶה.

מָה אָמַר לְךָ ! רְאוּי לָנוּ לְשִׁמְחָה, שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה, וְלִשְׁרֵי בְּכָל
יוֹם: "אֲשֶׁרִינוּ, אֲשֶׁרִינוּ, אֲשֶׁרִינוּ, שְׂיֵשׁ לָנוּ רַבִּי כְּזֶה" וְכוּ', כִּי הוּא
מִכְּנִיס בְּנוּ מִחֲשָׁבָה לְחֶשֶׁב תְּמִיד בְּעֵלְמָא דְאַתִּי (עֵינִי לְקוּטִי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק
א', סִימָן נד); כִּי רוֹאִים בְּנֵי-אָדָם שְׁעוֹשִׂים עוֹלוֹת לְזוּלָתָם, וְאִינָם
שְׂמִים לָב, שְׂיָבוֹא יוֹמָם וְכוּ', הָאָדָם צָרִיף לְתַת לְפָנָי עֵינָיו אֶת יוֹם
מִיתָתוֹ וְקִבּוּרָתוֹ וְכוּ', וּמָה שְׁנַעֲשֶׂה אַחֲרֵי-כֵן, וְאִזּוּ כָּבֹד לֹא יִרְצֶה
לַעֲשׂוֹת רַע לְזוּלָתוֹ, וְלֹא יַעֲשֶׂה עוֹלוֹת לְאַחֲרִים. וְצָרִיכִים תְּמִיד לְזָכֹר
— "פֶּן וְאוּלַי הַיּוֹם הַזֶּה הוּא הַיּוֹם הָאַחֲרוֹן שְׁלִי, וְאִיךָ אֶעֱלֶה לְפָנָי
צוּרֵי וְקוֹנֵי" וְכוּ', בְּאִיךָ אֲנִפִּין אִיעוֹל קָמִי מִלְּפָא' וְכוּ'. וְזֶה כָּל עֲנִין
הַהֲתַבּוּדוֹת, שְׁלֵמֵד אוֹתָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שְׁנַחֲזִיהָ עִם חֲשָׁבוֹן הַנְּפֹשׁ,
לְדַעַת מָה לְפָנֵינוּ, וְאָמַר (לְקוּטִי-מוֹהֲרֵן, חֶלֶק א', סִימָן טו): כְּשֶׁאָדָם
שׁוֹפֵט אֶת עֲצָמוֹ, הָרִי זֶה מוֹרִיד מִמֶּנּוּ כָּל הַפְּחָדִים וְהִירָאוֹת
הַנְּפּוּלוֹת.

וְלִכֵּן חֹזֵק וְאֲמִץ, וְתַהֲזִיהָ רַגִּיל לְהֲתַבּוּד עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְתַעֲשֶׂה
לְעֲצָמְךָ תְּמִיד חֲשָׁבוֹן הַנְּפֹשׁ, וְזֶה יִקַּל מְעַלְיָךָ עַל כָּבֹד.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

לח אֲשֶׁר ז' תרב בַּנְחָל
ז' תרב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא, ט"ז אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבְּחֹר הַיָּקָר ...
נֵרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד כּוֹאֵב לִי מֵה שִׁקְרָה אֶתְּךָ
בִּישִׁיבָה, אַךְ עָלֶיךָ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי הַתְּחִזּוֹת, כְּאֲשֶׁר הוֹרְנוּ רַבְּנוּ
ז"ל, שְׂאִסוּר לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם הַזֶּה הוּא גֶשֶׁר
צָר, וְהַעֲקָר שְׂלֵא לְהִתְפַּחַד כָּלֵל.

אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ, וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׂאֵנוּ זוֹכִים לִידַע
מִרְבֵּי אֱמֶת כְּזֶה, רַבִּי רַחֲמָן כְּזֶה, הַמְּחִיָּה וּמְהִיָּה אוֹתֵנוּ לְהִתְחַזֵּק
מִצְמֵד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר.

הַרְגַל אֶת עֲצֻמְךָ לְלַמֵּד עַל-פִּי סֵדֶר-דְּרָף-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל,
שֶׁתְּהִיָּה קְבוּעַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם פְּרִשָּׁה חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם
מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, וְלְהִשְׁתַּדֵּל לְסִיִּים אֶת הַמְּדַרְשׁ רַבָּה וְהַמְּדַרְשׁ
תְּנַחוּמָא מִפְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ, אֲשֶׁר מִי שְׂזוּכָה לְסִיִּים בְּכָל שְׁבוּעַ אֶת
פְּרִשַׁת הַשְּׁבוּעַ חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַמְּדַרְשׁ רַבָּה וּמְדַרְשׁ תְּנַחוּמָא, כְּכָר
אֵינוֹ צָרִיף לְסַפֵּר מוֹסֵר כָּלֵל.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצֻמְךָ לִזְמַר בְּכָל יוֹם ח"י
פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר הוּא סְגֻלָּה גְּדוּלָּה לְהַרְג אֶת הַיֵּצֵר הָרָע,
וְלְהַמְשִׁיף בְּאֲדָם חֲשָׁקוֹת הַתּוֹרָה.

אֲכַל הַעֲקָר שְׂאֵתָה צָרִיף לְהַחִיּוֹת אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ הוּא — לְמוֹד
גְּמָרָא, שְׂאִין לָךְ טוֹב הַיְמָנוּ, וּמֵה טוֹב וּמֵה נְעִים אִם תִּלְמַד אֶת
הַרְמְב"ם, טוֹר וְשִׁלְחָן עֲרוּף, הַשִּׁיף אֶל הַגְּמָרָא, וְלְהַכְנִיס עֵיוֹנֶךָ בְּעַמְּק
הַסְּגִיא, כִּי הַגְּמָרָא מְטַהֶרֶת אֶת הָאָדָם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתְּזַכֶּה לְמִצַּא יְשִׁיבָה, אֲשֶׁר בָּהּ

אֲשֶׁר ז' תרג בְּנִחַל לט

תוכל לישב וללמד בהתמדה גדולה, ולהתעלות בלמוד התורה הקדושה.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר בכל יום עמו ותברך, ואז תזכה להמשיך עליך יראת שמים.

והקדוש-ברוך-הוא יברך את הורייך היקרים, שיזכו לרוות הרבה נחת ממך.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תרג.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר פי תבוא, ט"ז אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה...
נרו יאיר.

את מכתבך הקורע לבבות לנכון קבלתי, וקראתי אותו היטב, ומאד נשבר לבי בקראי את כל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות, וגדל הסבל שאתה סובל.

מה אמר לך, ידידי היקר! כל החיים של האדם בזה העולם מסבבים עם פליאות ותעלומות נשגבות, וקשה לעמד עליהם. הקדוש-ברוך-הוא חמל על עם ישראל, והוריד בזה העולם נשמה קדושה הפלולה מפל הנשמות, והוא מבין את כל נשמה ונשמה, והוא מוהר"ן מברסלב, זכותו יגן עלינו, אשר נכנס בתוך החלל הפנוי, בתוך מבצר המים, ומחיה את הבת מלך, שהם נשמות ישראל, ומכניס בהן תקנה ובטחון, חזוק וחייות להחזיק מעמד, ולעבור את העולם בטוב ובנעימים. אף דא עקא, שהסמ"ך-מ"ם עיניו לוטש ושניו חורק עליו, ומאז שנולד, יש עליו מחלקת גדולה, ומעלימים אותו בכל מיני הסתרות והעלמות, ולא רק אותו, אלא כל מי שרוצה לגלותו ולפרסמו, הבעל-דבר לוחם כנגדו בכל מיני תחבולות לשברו ולבטלו. וכל זאת, מפני שיש אצל רבנו ז"ל

מ אֲשֶׁר ז' תרד בַּנַּחַל

למוּדִים כָּאֵלוֹ, אֲשֶׁר יְכוּלִים לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת כָּל הַנְּשַׁבְּרֵי לֵב
הַנְּנַאֲנָחִים וְהַנְּדַכָּאִים וְהַנְּדַחִים, וְיְכוּל לְקַרֵּב אוֹתָם אֵלָיו יִתְבַּרְךָ
בְּתַכְלִית הַהִתְקַרְבוּת, וּלְהַאִיר בָּהֶם תְּשׁוּקַת זֵיו אֹר הַאֲמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה, וּלְהַכְנִיֵס בָּהֶם תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה לְלַמַּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה,
וְלִהְיוֹת בְּכָל חִלְקֶיהָ וּמְכַמְנֶיהָ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לֹא לְהִתְיַאֵשׁ בַּמַּצָּבִים הַכִּי קָשִׁים
שְׁעוֹבָרִים עָלֶיךָ בַּחַיִּיךָ, כִּי מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּזֵה הָעוֹלָם לְרֵאוֹת
לְהִיכֵן נִבְרַח. בּוֹדָאִי לְלוֹוֹת מְעוֹת מְבִינֵי-אָדָם, הוּא הַדְּבָר הַכִּי קָשֶׁה,
כְּמֵאֵמֶר הַחֶכֶם: "טַעַמְתִּי מְרִירוֹת כָּל הַדְּבָרִים וְלֹא מִצָּאֹתִי מֶר כְּטַעַם
הַהֶלְוָאָה".

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וּלְבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים
וּבְתַחֲנוּנִים, שְׁתַּזְכֶּה לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: מִי
שֶׁשָּׂמַח תָּמִיד — הוּא מְצַלִּיחַ. וּבִקְשׁ רַחֲמִים, שְׁתַּזְכֶּה לְצֵאת
מִחֻבוֹתֶיךָ.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי זֶה יִהְיֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹתְךָ — כְּשֶׁתַּחֲזִיק מֵעַמָּד
וְלֹא תִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר. הֵן אָמַת אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֵה קָשֶׁה מְאֹד מְאֹד, עִם
כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּזֵה נִמְדָּדֶת גְּדֻלַּת הָאָדָם, לְרֵאוֹת אֵיךְ מִחֲזִיק
מֵעַמָּד, וְאִינוֹ נִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ הַצְּלָחָה רַבָּה בַּחַיִּיךָ...

ז' תרד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא, ט"ז אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשֶׁה
מְכַל מֵה שֶׁעָבַר עָלֶיךָ עַל-יְדֵי הַרוֹפְאִים, וְרוֹאִים עֵינַי בְּעֵינַי אֵיךְ שָׂרְבְנוּ
ז"ל צְדָק בְּזֵה שְׁהִזְהִירְנוּ (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן ג') לְהִזְהַר וּלְהִשָּׁמֵר

אֲשֶׁר ז' תרה בנחל מא

מהרוֹפְאִים, אֲשֶׁר הֵם בְּדֶרֶךְ כָּל מַפְקָרִים מְאֹד, כְּמוֹ בַּמֶּצֶב שֶׁלָּךְ, שֶׁקִּלְקְלוּ אֶת בְּרִיאוֹת גּוֹפֶךְ, וְגִרְמוּ לָךְ לְהִיּוֹת נֹכַח.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, שֶׁתִּזְכֶּי לְהַחְזִיק מַעֲמֶד, וְלְהִיּוֹת בְּרִיאָה, וְלָרוֹת רַב נַחַת מִכָּל הַיְלָדִים. וְכֵן יַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ לְבַעֲלֶךָ, שֶׁתְּהִיָּה לוֹ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעוֹ.

מַה טוֹב וּמַה נְעִים, שֶׁתְּדַלִּיקִי גִירוֹת לְכָבוֹד שַׁבַּת-קִדְשׁ, גַּר אֶחָד בְּשַׁבִּילֶךָ, וְגַר אֶחָד בְּשַׁבִּיל בַּעֲלֶךָ, וְגַר אֶחָד בְּשַׁבִּיל כָּל אֶחָד מֵהַיְלָדִים, וְלְהוֹסִיף גַּם שְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל שְׁמֹן זַיִת, אֲשֶׁר מְאֹד מְסַגֵּל לְבָרְכָה וְיִשׁוּעָה וּפְרֻנְסָה. וּבִיעַת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת לְבִקְשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, כִּי אַז הוּא עֵת רְצוֹן גָּדוֹל בַּשָּׁמַיִם לְאִשָּׁה לְבִקְשׁ כָּל מַה שֶׁהִיא צָרִיקָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה וְהַצְּלָחָה רַבָּה בַּחַיִּים...

ז' תרה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֶדֶר כִּי תְּבוֹא, ט"ז אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

אוֹדוֹת יְלָדִים, נָא לְשִׁמּוֹר מְאֹד עַל טְהָרַת הַמִּשְׁפָּחָה, וְלְדַקְדָּק בְּאַכִּילַת כִּשְׁרוֹת, וְלְשִׁמּוֹר שַׁבַּת כְּהַלְכָתָהּ, וְלְהַחֲלִיף אֶת כָּל הַמְּזוּזוֹת, לְרֵאוֹת שֶׁבְּכָל פְּתַח תְּהִיָּה מְזוּזָה, וְלְהַדְּלִיק לְכָבוֹד שַׁבַּת-קִדְשׁ שְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל חֶלֶב, וְשְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל שְׁמֹן זַיִת, וּבִשְׁעַת הַדְּלָקַת הַגִּירוֹת לְבִקְשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְאַז תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת, שֶׁבָּנִים יִוָּלְדוּ לָכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְיִשׁוּעָה...

מב אֲשֶׁר ז' תרו — ז' תרו בנחל
ז' תרו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תבוא, ט"ז אלול ה'תשמ"ה.

שלום רב אֵל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה
ממה שעובר עליך מבגך.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לו רפואה שלמה מן השמים, וינשע
בקרב.

היה רצוי מאד, שתחליפו את כל מזוזות ביתכם, ובפרט
המזוזה של חדר בנכם, ולהשתדל שיניח תפלין בכל יום, ויאמר
על-כל-פנים קריאת שמע בהם.

המאחל לו רפואה שלמה...

פה תקבלו רצוף מכתב בעבורו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר,
שאזכה להיות שליח טוב להחלמתו.

ז' תרו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תבוא, ט"ז אלול ה'תשמ"ה.

שלום רב אֵל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתעברי את ההולדה בנגל, בלי שום
קשויים כלל, ושתהיה לך רפואת הנפש והגוף בכל איבריך וגידריך
ובכל טפי דמיה, ושבעלך יצליח בלמוד התורה הקדושה, ושיהיה
לכם שפע בפרנסה, ותרוו רב נחת מהילדים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תרח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תבוא, ט"ז אלול ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשֵׁין פ.ב.): כֹּל שֶׁעֶסְקוּ עִם הַנָּשִׁים סוּרוּ רַע; וְעַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ אִיךָ אֶחָד הַקּוֹרֵא אֶת עֲצֻמוֹ בְּרִסְלָבָר, שְׂיִתְחַבֵּר עֲצֻמוֹ עִם נָשִׁים, אֲצַלְנוּ יֵשׁ עַל זֶה קְפִידָה גְּדוּלָּה, כִּי אֲבַרְקֶהּ מִגִּיר אֶת אַנְשִׁים וְשָׂרָה מִגִּיְרַת אֶת נָשִׁים (בְּרֵאשִׁית לט, יד); וְיִדוּעַ אֲצַלְנוּ, שְׂאֲצַל רַבְנוּ ו"ל לֹא נִכְנְסוּ נָשִׁים, רַק אִם הִיְתָה לָּהּ אִיזוּ בְקִשָּׁה, הִיְתָה שׁוֹלַחַת אִיזָה אִישׁ שְׂיִכְנֶס לְרַבְנוּ ו"ל, וְלִבְקֶשׁ אֶת עֲצָתוֹ. אֲצַלִּי הַמְּנַהֵג בְּשָׂבִיל שְׁלוֹם-בַּיִת וּבְשָׂבִיל מְצִיאַת הַזְּוִיג וְעִנִּין שֶׁל פְּקוּחַ גִּפְשׁ, כֵּן לְדַבֵּר, אֲבָל לֹא יוֹתֵר. וְכָל זֶה מִפְּנֵי הַהֲכָרַח הַגְּדוּל, וּבְפָרֵט בְּעֵתִים הַלְלוּ, אֲשֶׁר נִשְׁבָּרִים בְּתִים רַבִּים בְּשָׂבִיל שְׂטִיּוֹת, וְיִכּוּלִים לַעֲשׂוֹת בְּנֶקֶל שְׁלוֹם-בַּיִת. אֲבָל סֵתֵם לְהַפְגִּישׁ עִם אִיזוּ בַחֲוָרָה, זֶהוּ עוֹן פְּלִילִי, וְחַס מִלְּהִזְכִּיר שֵׁם בְּרִסְלָב עַל זֶה.

לְדַעֲתִי, בְּלִי שׁוּם סֵפֶק, תִּכְף-וּמִיד לְהִזְהִיר אֶת הַבַּחֲוָרָה שְׂתִבְרַח מִמֶּנּוּ, כִּי אֵין זֶה אֶלֶּא בַעַל עֲבָרָה גְּדוּל.

וְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִצְלִיחִי בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ, וְשִׁבְעֵלְךָ יִתְמִיד בַּתּוֹרָה, וְתִהְיֶה לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיכֶם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשְּׂמַיִם.

ז' תרט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר כי תבוא, ט"ז אלול ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

עֲלִיךָ לְדַעֲתָ, כְּשֶׁלֹּאֲשָׁה יֵשׁ כָּל טוֹב בַּבַּיִת, אוֹ עַל-כָּל-פְּנִים

מד אָשֶׁר ז' תרי בנחל

הבעל מתנהג עמה בטוב ובאהבה ובדרך ארץ, אזי היא אינה בורחת מהבית. ובנדאי אם מקללים את האשה ומשפילים אותה, ומכל שכן כשמים אותה, רחמנא לצלן, בנדאי היא בורחת מהבית. על-כן אם תוכל לשנות את דרכיך, ותבטיח לה את הערכתך, אז תחזור אליך.

ראה, אהובי, אחי היקר! להניח תפלין בכל יום, ולשמר שבת כהלכתה, ולאכל רק מאכלים פשרים, ותשנה את דרכיך, ואז תראה ישועה מהשמים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי תיף-ומיד מהנעשה עמכם.

ז' תרי.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תבוא, ט"ז אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

הקדוש-ברוך-הוא ישלח לכם ברכה והצלחה בבייתכם, רפואות וישועות לכל הנצרכים.

גא ונא לשמר על שבת-קדש, ואז השבת תשמר עליכם.

ראה לבדק את המזוזות אם הן פשרות, ואינן של גר, חס ושלום, או שמא חסרה באיזה חדר מזוזה, והקדוש-ברוך-הוא אב הרחמן, ימשיך עליכם רחמנותו יתברך, ותצליחו דרככם תמיד.

מה טוב ומה נעים להיות רגיל לומר בכל יום העשרה מזמורי

אָשֶׁר ז' תריא — ז' תריב בַּנְחַל מֵה

תְּהִלִּים שְׁגָלָה רַבָּנוּ ו"ל, הַנִּקְרָאִים 'תְּקוּן הַכְּלָלִי', אֲשֶׁר־י הָאוֹמְרוֹ בְּכָל יוֹם.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תריא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא, ט"ז אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיַחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְכֶם לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

אֲנִי מִקְנֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל עָבַר בְּשָׁלוֹם. כֵּן יֵעֶזֶר לָכֶם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכָל דְּרָכְכֶם, וְתִשְׁפַּע עֲלֵיכֶם בְּרָכָה וַיִּשׁוּעָה מֵהַשָּׁמַיִם, וְתִזְכּוּ לִשְׁמֹר שַׁבָּת כְּהַלְכָתָהּ, וְאִזּוּ הַשַּׁבָּת תִּשְׁמֹר עֲלֵיכֶם, וְכֵן תִּדְקְדְּקוּ לְאֹכֵל רַק מֵאֲכָלִים כְּשֵׁרִים, וְאִזּוּ תִהְיוּ שְׂמוּרִים מִכָּל מִינֵי מַחֲלוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵעֶזֶר לָכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכָל דְּרָכְכֶם.

הַמֵּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תריב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא, ט"ז אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל הַיָּקָר ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵרַב טְרַדוּתִי לֹא יִכְלֹתִי לְהַשִּׁיב לָךְ תְּכַף-וּמִיָּד.

מָאֵד מָאֵד אֲנִי שָׂמַח עַל שִׂמְחָתְךָ מִחִזְקֵךְ אֶת עֲצֻמְךָ לִילָךְ בְּדַרְכֵי

מו אֲשֶׁר ז' תריג בַּנְחַל

רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵינָהּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמָהּ, רַק זֹכָה לְחֻטֵּי בְּכָל יוֹם נִקְדוּת
טוֹבוֹת בְּתוֹרָה וּבְתַפְלָה, אֲשֶׁר זֶה תִּקְוַתְנוּ, וְרַק זֶה יִשְׁאֵר מֵאַתְּנוּ.

רָאה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָהּ, לִידַע שְׂמֵלֵא כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין שׁוּם מְצִיאֹת בַּלְעָדָיו יִתְבַּרֵּךְ כָּלֵל.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמָהּ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְכַשְׁיטוֹת, אֲשֶׁר
כָּל דְּבוּר וְדְבוּר נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל אֲצִלּוֹ יִתְבַּרֵּךְ, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאֵינוּ מְטַעֵה
אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל!

עֲלִיף לְדַעַת, שְׁפֵל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים עִמוֹ יִתְבַּרֵּךְ, הוּא הַצְּלָחָה
נִצְחִית, וּמִמְשָׁכַת אֶת הַשְּׂכִינָה לְמִטָּה.

רָאה לְהַתְמִיד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל-פִּי סֵדֶר דְּרָף הַלְמוּד
שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְזֶה יְבִיא לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּלִמּוּד, שְׂתִזְכֶּה לְלַמֵּד
בְּכָל יוֹם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ.

רָאה לְהִיּוֹת בְּשִׁלוּם וּבְאַהֲבָה עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְתִרְאֶה לְשִׂמְחָה
וּלְחִזְקָה, לְאַמְצָה וּלְעוֹדְדָה, וּבְזֶה תִּהְיֶה רְגוּעָה, וְתִהְיֶה לָךְ סְבָלָנוֹת
אֶל הַיְלָדִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תריג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תְּבוֹא, ט"ז אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וְנַעֲלֵם מֵעֵינַי עַד עַכְשָׁו.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִזְכֶּי לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה
בוֹ יִתְבַּרֵּךְ וְתִצְלִיחִי בְּחַיִּיךָ.

נָא וְנָא לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָהּ בְּכָל מִיּוֹנֵי אָפְנִים שְׁבַע עוֹלָם, וּלְבַל תִּנְיַחִי
אֶת עֲצָמָהּ לְפֵל. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

אָשֶׁר ז' תריד בַּנְחַל מִז

הַרְגִילִי אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עַל נַעַם חֶלְקֶךָ, שְׂזֻכִית
לְחֹזֵר בַּתְּשׁוּבָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה, כִּי בַעַל תְּשׁוּבָה מְאֹד חָשׁוּב
אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ.

מַה טוֹב וּמַה נְעִים אִם תִּלְמְדִי אֶת קִצּוֹר שְׁלַחַן עֲרוּךְ, לִידַע אֶת
עֲקָרֵי הַיְהוּדוּת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה מֵהַשָּׁמַיִם.

ז' תריד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר כִּי תְּבוּא, ט"ז אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיִיה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה
בְּעֵנִין מְצִיאַת הַזְּוִיג.

הַרְגִילִי אֶת עֲצֻמְךָ לֹאמֵר בְּכֹל יוֹם הַתְּפִלוֹת הַמּוּבָאוֹת בְּקוֹנְטֵרַס
"מְצִיאַת-הַזְּוִיג", וְתַקְיָמִי אֶת כָּל מַה שֶּׁנֶּאֱמַר שָׁם, וְאִז תִּזְכִּי לְמַצֵּא
אֶת בֶּן זִוְיָג.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (יְבָמוֹת סג.): נְחוֹת דְּרַגָּא וְנָסִיב
אִיתְתָּא, שְׁהָאֲדָם צְרִיף לְרִדְתָּ דְּרַגָּה אַחַת וְלֵהֲתַחֲתֵן; הֵינּוּ כִּי כָּל אֶחָד
מִחַפֵּשׁ אֶת הַכִּי טוֹב וְהַכִּי מַצְלַח, וְאִם לֹא יִמָּצֵא, אֲזִי יִהְיֶה מוֹכֵן
לְחַפּוֹת עוֹד וְעוֹד, וְנִתְּנוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים עֲצָה — לְרִדְתָּ מִדְּרַגָּה
אַחַת וְלַקַּח אֲשֶׁה.

אֲסוּר לְבָרֵךְ כָּל-כֶּף, כִּי אֶפְלוּ כְּשִׁבוּרָרִים אֵין בְּטוּחִים שֶׁהַכֹּל
יִסְתַּדֵּר כְּרָאוּי, וְעַל-כֵּן מָה עֲלֶיךָ לְבָרֵךְ?! רְאֵי לְקַחַת כְּחוֹר יְשִׁיבָה
יִרְא שָׁמַיִם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתִזְכִּי לְבָנוֹת בֵּית גְּאָמֵן
בִּישְׂרָאֵל, וְכֵן אַחֲרַיִךְ הַיְקָר.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

מח אֲשֶׁר ז' תרטו בנחל

ז' תרטו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר פי תבוא, ט"ז אלול ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

שָׁמַעְתִּי מֵאִמְךָ, שֶׁהָיִיתָ שֹׁעֲבֵרֶת מִשֶּׁבֶר קֶשֶׁה בַּהֲיִוְתְךָ חָזֵל
בַּמְלַחְמָה, וְרֵאִיתָ שֶׁשׁ הַרוּגִים וּפְצוּעִים, לֹא עָלִינוּ, דְּבַר זֶה הַכְּנִיס
בְּךָ דְּכַאוֹן נִפְשֵׁי פְּנִימִי, עַד שֶׁאֵינְךָ רוֹצֵה קֶשֶׁר עִם אֵךְ אֶחָד.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! בְּנֹדָי הַצָּרָה הַיְתֵה צָרָה גְּדוּלָה, וְכָל
הַמְלַחְמָה בְּחִנָּם עַל לֹא דְבַר, כְּאֲשֶׁר מִתְּוֹדַע עֲכָשׁוּ וְכוּ', אֲבָל עָלֶיךָ
לְדַעַת, כִּי אִם לֹא תִשְׁמַר עַל בְּרִיאוֹת גּוּפְךָ, אֵךְ אֶחָד לֹא יִשְׁמַר עָלֶיךָ.

עַל-כֵּן רָאִה לְשַׁכַּח אֶת כָּל הָעֵבֶר, וְתִתְחִיל דֶּךָ חֲדָשׁ בְּחַיֶּיךָ.
הַרְגֵל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְאֵין
שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעַדְיוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמוֹ
— נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל.

רָאִה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּהְיֶה לְךָ
רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

הָעֵקֶר הַרְגֵל אֶת עֲצֻמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא
הַרְפוּאָה לְמָרִי נִפְשׁ, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת אֵךְ
שִׁמְחַת תְּמִיד, וְתִשְׁמַע כְּלֵי זֶמֶר כָּל הַיּוֹם, וְזֶה יַגְבִּיחַ אֶת רוּחְךָ.

נָא וְנָא לֹא לְדַאֵג כָּלֵל. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם וְתִתְרַפָּא לְגַמְרִי.

רָאִה לְכַתֵּב לִי תַכְף-וּמִיד מִכְתָּב.

הַמְּאָחַל לְךָ הַחֲלֵמָה מְהִירָה...

ז' תרטז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תבוא, ח"י אלול ה'תשמ"ה.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערךם הקשה.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי אין זו עצה לפל בדעתו מכל מה שעובר עליו. עקר מעלת האדם כשזוכה לחזק את עצמו ולהחזיק מעמד בזה העולם.

עליך להרגיל את עצמך לדבר הרבה עמו יתברך, אשר אין טוב מזה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהיה לך רפואה שלמה בכל איבריך ובכל גידך ובכל טפי דמך, ובכלך יתפא ויצא מהשכרות, ויתחיל להסתפל על המציאות, אשר הקדוש-ברוך-הוא מלא כל הארץ כבודו, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ודומם, צומח, חי, מדבר — הכל לכל אלקות גמור הוא.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתרוו רב נחת מהילדים.

ראי להדליק גרות לכבוד שבת-קדש, גר לכל ילד, והוא יתברך יאיר מזלכם תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים.

ז' תריז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תבוא, ח"י אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר ויזרח.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב מך.

אהובי, אחי היקר! ימי הסליחות קרבים וכאים, ועלינו לבקש רחמים ממנו יתברך, שיחוס וירחם עלינו, שנוזקת לשוב בתשובה אמתית על כל השנה, ונתחיל התחלה חדשה מעכשו — הן בלמוד התורה, לקבע לעצמו שעורים כסדרן בכל יום — במקרא, משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, טור ושלחן ערוך. והן בתפלה — להתפלל שחרית, מנחה, מעריב, חצות, מתוך הסדור דיקא, ובדבקות ובכוננת פרוש המלות ובנגון יפה.

והעולה על הכל — להרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית, שאין למעלה מזה, כי כל דבור ודבור הוא כלי להמשכת השכינה למטה, ולמלא רצונו יתברך, שרצה שתהיה לו דירה בתחתונים (כמובא במדרש תנחומא, פרשת בחקתי): נתאנה הקדוש-ברוך-הוא לדור בתחתונים, כשם שהוא דר בפליונים.

נא ונא לא להטעות את עצמך כלל, רק הדבק בו יתברך בדבקות אמת, ותיחד יחודים קדושים להמשיך עליך אור ודעת זיו יקרת השכינה הקדושה.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתעשו לעצמכם מנין בראש השנה של תלמידי "היכל-הקדש" בעיר מנצ'סטר, ובנדאי אם תאחזו את עצמכם ביחד, ויתבררו רק מרבנו ו"ל ומעצותיו הקדושות, תזכו שרבנו ו"ל יהיה עמכם.

גם שמעתי, שידדי ותלמידי ... גרו יאיר, יהיה במחנכם לראש השנה, על-פני ראוי לחזק את עצמכם יחד, ולדבר רק מעצותיו הקדושות, ואז בנדאי תזכו לחיים טובים ארפים.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

אָשֶׁר ז' תריח בנחל נא
ז' תריח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר פי תבוא, ח"י אלול ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר
וְהַנְּעֵלָה, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שְׂאֵתָה עוֹסֵק לְקָרֵב רְחוּקִים, אֲשֶׁר לְפִי דַעַת הַזֹּהֵר הַקְּדוֹשׁ (חֵלֶק
ג' קכח.) אֵינִי לְמַעְלָה מִזֶּה, וְהִיא הַצְּלָחָה לְאָדָם בְּזֶה וּבְכֵּן; כִּי מִי
שֶׁמְקָרֵב רְחוּקִים, יוֹצֵאִים כְּרוּזִים מִהַשְּׁמַיִם בְּכָל יוֹם בְּעִבּוּרוֹ,
וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֵרִים אוֹתוֹ בְּכָל הַעוֹלָמוֹת.

עַל-כֵּן רָאָה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהַמְשִׁיךְ בְּדַרְךְךָ
הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה לְקָרֵב רְחוּקִים, וְאֵל תְּסַתְּכַל עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב, כִּי
הַכֹּל מֵצֵד קִנְיָה וְשִׁנְאָת חֲנָם.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי מִי שֶׁמְקָרֵב רְחוּקִים, עֲלִיו אוֹרֵב הַסֶּמֶךְ-ךָ-מ"ם
בְּיוֹתֵר, וּכְשִׁיּוֹדְעִים זֹאת, כִּבְּרֵי אֵין מִתְּפַעֲלִים מִשׁוֹם בְּרִיָּה.

וְזֹאת תִּדְעַ, כִּי מִי שֶׁמְדַבֵּר עַל הַסְּפָרִים אֵינָה רַע, בְּיָדוּעַ שֶׁהוּא
פְּגוּם בְּבְרִית, רְחֻמָּנָא לְצֻלָּן, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר דְּוֹד הַמְּלָךְ, עֲלִיו הַשְּׁלוֹם
(תְּהִלִּים נה, כ): "שֶׁלַח יָדוֹ בְּשִׁלּוּמָיו חָלַל בְּרִיתוֹ", עַל-כֵּן אֵל תִּתְּפַעֵל
כָּלֵל מִזֶּה שְׁגוֹרָם מְרִיבוֹת וּמְדַנִּים עֲלֶיךָ, כִּי הַכֹּל מֵצֵד הַקִּנְיָה, רָאָה
לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדְתְךָ עִבּוּדַת הַקְּדוֹשׁ, וְאֵז תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת — אִם לֹא
תִּתְּפַעֵל מִשׁוֹם בְּרִיָּה. בְּוַדָּאֵי זֶהוּ גִסְיוֹן כָּכָל הַגִּסְיוֹנוֹת, עִם כָּל זֹאת
כְּשֶׁאָדָם עוֹמֵד בְּגִסְיוֹן — אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקוֹ!

חֲמִדַת לְבָבִי! רָאָה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמוֹ יִתְּבַרְךָ, וּלְפָרֵשׁ אֶת
כָּל שִׁיחַתְךָ לְפָנָיו יִתְּבַרְךָ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
שֶׁמְדַבְּרִים עִמוֹ יִתְּבַרְךָ, הֵרִי הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְתַמִּיד
בְּזֶה בְּכָל יוֹם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִשְׁמֵר מִכָּל רַע. כִּי הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוֹדָדוֹת
שֶׁאָדָם זוֹכֶה לְהַתְּבוֹדֵד עִמוֹ יִתְּבַרְךָ שׁוֹמְרוֹ מִכָּל רַע.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד ...

ז' תריט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תבוא, ח"י אלול ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ.

לְנֹכַח קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, כי זה עקר גדלת האדם בזה העולם — כשזוכה לחזק את עצמו ולהחזיק מעמד. ובפרט אתם, שעוברים עליכם צרות ויסורים ומרירות כאלו, עליכם לחזק את עצמכם ביותר, כי כבר אמרו חכמינו הקדושים (מדרש שוחר טוב, תהלים ד'): אמר הקדוש-ברוך-הוא, בשעה שמגעת צרה לישראל ומבקשים אותי, והם משתתפין בכבודי, כבודי עמהן, באותה שעה אני עונה אותם; על-כן ראו לחזק עצמכם בכל מיני אפנים שבעולם, ותחזיקו מעמד? הִיָּה אִיף שִׁיְהִיָּה, כי זו גדלתכם ושבחכם בשמים — שמכל הצרות שלכם אתם מחזיקים מעמד, ואינכם נשברים.

עכשו באה שנה חדשה, יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא, שתזכו לפעל בשנה זו ברכות וישועות ופרנסה וזווגים.

המאחל לכם ברכה מן השמים...

ז' תרכ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר כי תבוא, ח"י אלול ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע שהתחלת להפיץ ספרי רבנו ז"ל, ובפרט הקונטרסים החדשים, אשר אין למעלה מזה, כי הם מגלים את האמונה הפשוטה בו יתברך. ועקר עבודתנו צריכה להיות — לזרע אמונה, ועל-ידי-זה תצמח גאלתנו, כי כשזורעים אמונה בלבבות בני ישראל — צומחת הגאלה. על-כן

אָשֶׁר ז' תּוֹרָא בְּנַחֵל נג

רְאֵי לְקִנּוּת אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְלִהְפִּיצֵם בְּשִׂכּוּנָה שְׂאֵת גְּרָה שָׁם.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (קְדוּשִׁים מ'): הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבִיא יְסוּרִים עַל צְדִיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, כְּדֵי שְׂיִירְשׁוּ הָעוֹלָם הַבָּא; עַל-כֵּן חִזְקִי וְאַמְצִי מְאֹד עַל אִף שְׂעוּבָר עֲלֶיךָ מֵהַ שְׂעוּבָר, וְאַל תִּהְיֶי שְׂבוּרָה בְּשׁוּם אִפֶּן שְׂבַעוֹלָם.

הַמֵּאַחַל בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ז' תּוֹרָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר כִּי תְבוֹא, כ' אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מַכְתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

רְאֵי לְהִיּוֹת שְׂמִחָה וְעֲלִיזָה בְּחֻלְקֶךָ שֶׁנִּתֵּן לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתַעֲשֵׂי כָּל מִיּוֹנֵי פְּעֻלוֹת, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם-בֵּית בְּיַנְיָכֶם, כִּי הַבְּעַל-דָּבָר אֹרֵב מְאֹד עַל זֹג צָעִיר שְׂעֵכְשׁוּ הַתַּחַתָּנוּ, לְהַפִּילָם וְלִהְכָשִׁילָם וְלִשְׂבֹּר אוֹתָם, וְלִהְכַנְיֵסָם בְּפֶחַח, וְצָרִיכִים לְהַשְׁמֵר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּבֵית שְׂיִישׁ בּוֹ שְׁלוֹם, יֵשׁ שָׁם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה. וְעַל-כֵּן רְאֵי לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם עִם בְּעֵלְךָ, וְאַל תִּשְׁמְעֵי לְשׁוֹם בְּרִיָּה הַרוּצָה לְקַלְקֵל הַשְׁלוֹם-בֵּית אֲצִלְכֶם, כִּי הוּא בְּרִדָּאֵי בָּא מֵהַסְטֵרָא אַחֲרָא; כִּי אֲנוּ רֹאִים, אִיךָ אֶהְרֵן הַכֹּהֵן מְסֹר נַפְשׁוֹ בְּעַבּוּר זֶה, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר שָׂמוֹ שְׁלוֹם, יְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּשְׁלוֹם.

הַמֵּאַחַח בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ז' תרכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבָּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תבוא, כ' אָלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד כּוֹאֵב לִי מְכַל מֵה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ
בְּפִרְטֵי פְּרֻטִיּוֹת.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא עֶזֶר לְךָ כְּכֹר לְמִצָּא אֶת זְיוּגְךָ, אֵינִי יוֹדֵעַ לְמָה
אֲתָה צָרִיךְ לְהִיּוֹת שָׁבוּר, וְלִלְכֹת בְּמִרְיוֹת וּבְמִרְהָ שְׁחוּרָה? ! הֲלֹא
קִבְּלָנוּ מִרְבֵּנוּ ו"ל, שֶׁעֵקֶר מַעֲלַת הָאָדָם לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמוֹ, וְלִבּוֹא מִתּוֹךְ
מִרְיוֹת אֵל שְׁמִחָה, כְּאֲשֶׁר סִפֵּר לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל בְּמַעֲשֵׂה שֶׁל הַז'
בְּעֶטְלִיר'ס: בּוֹאוּ וְאֶסְפֵּר לָכֶם, אֵיךְ שֶׁנַּעֲשׂוּ שְׂמֵחִים מִתּוֹךְ מִרְהָ
שְׁחוּרָה וְכו', אֲשֶׁר זֶה הִיָּה תַחֲלַת הַסְּפּוּר. וְאָנוּ לְמִדִּים מִזֶּה, שֶׁדִּיִּקָּא
כְּשֶׁעוֹבֵרֶת עַל הָאָדָם אֵיזוֹ מִרְהָ שְׁחוּרָה, וְהוּא יוֹצֵא מִזֶּה בְּשִׂמְחָה,
יְכוּל לְזַכּוֹת לְכֹל הַסְּפּוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, אֲשֶׁר בּוֹ מְרַמְזִים כָּל הַצְּדִיקִים
שְׁחִיו מֵאָדָם הָרֵאשׁוֹן עַד מְשִׁיחַ צְדֻקָּנוּ, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד וְאֶחָד זָכָה
לְמָה שֶׁזָּכָה, דִּיִּקָּא כְּשָׂבֵא מִמִּרְהָ שְׁחוּרָה אֵל שְׂמִחָה עֲצוּמָה.

עַל־כֵּן רָאָה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה,
וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ שֶׁתִּזְכֶּה לְהִתְחַזֵּק.

רָאָה לְכָתֹב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכָל שָׁבוּעַ, וְאֵז אֶכְתֹּב לְךָ בְּאַרְיִכוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מֵאֵד...

ז' תרכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבָּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תבוא, כ' אָלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ,

אֲשֶׁר ז' תרכג בנחל נה

אִיךָ שְׁאַתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשְׁךָ לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל
בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה. וּבְכַרְט שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לְךָ
כַּחוֹת כְּאֵלוֹ, לְגִלוֹת אֶת דַּעַת הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה בְּתַמִּימוֹת
וּבְפִשְׁטוּת, עַל-פִּי דְרָךְ הַתָּם שֶׁקִּבְּלָנוּ מֵרַבְּנוּ ו"ל.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! בְּזִמְן תַּהוּ וְבַהוּ כְּזֶה, שֶׁהַעֲרֹב-רַב
מִתְגַּבֵּר וּמִתְפַּשֵּׁט בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, וּמְכַשִּׁיל אֶת אַחֲינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּגִלּוֹי עֲרִיּוֹת, וּבַעֲבוּדָה זָרָה, וּבְשִׁפְיכוֹת דָּמִים, וּכְבָר גִּלְדוֹ בְּרִשְׁתָּם
רַב רַבָּם שֶׁל אַחֲינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיְדוּעַ דְּבַר זֶה. עַל-כֵּן לַעַת כְּזֹאת
אַשְׁרֵי מִי שֶׁמָּטָה שְׂכָמוֹ לַעֲזוֹר, וּלְחֻזֵק וּלְאַמִּץ אֶת אַחֲינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
וּלְגִלוֹת לָהֶם אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר עַל-יְדֵי-זֶה תִצְמַח גְּאֻלְתָּנוּ.
אַשְׁרֵי מִי שֶׁיְפִיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים בְּעֵתִים הַלְלוֹ, אֲשֶׁר הֵם
הַכְּנֵה לְגְאֻלְתָּנוּ הַנִּצְחִית.

עֲלִיךָ לַדַּעַת, כִּי בְּאַמַּת אֵין לִי שׁוּם שִׁיכוֹת עִם אֶף אֶחָד, וְשׁוּם
בְּרִיָּה אֵינָה יְכוּלָה לְהִתְפָּאֵר, שֶׁהוּא תַלְמִידֵי הַמְּבַהֵק, וְשֶׁקִּבַּל מִמְּנֵי
יּוֹתֵר מְאַחֵר, כִּי אֲנִי בְּעֶצְמִי אֵין לִי שׁוּם שִׁיכוֹת אֶל אֶף אֶחָד, כֹּל
רְצוֹנִי וְכִסּוּפִי הוּא רַק לְגִלוֹת אֶת אֱמֶתֶת מְצִיאֹתוֹ יְתִבְרַךְ, כְּאֲשֶׁר
קִבַּלְתִּי מֵרַבְּנוּ ו"ל וּמִתַּלְמִידוֹ מוֹהֲרֵנִי ת"ו"ל, וְעַל זֶה אֲנִי מוֹסֵר נַפְשִׁי
כְּבָר יּוֹתֵר מֵעֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ שָׁנִים.

עַל-כֵּן לְבַל תַּחְלֵשׁ דַּעַתְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וּבְכַרְטוּת
שֶׁאַחֵר אוֹמֵר שֶׁהוּא תַלְמִידֵי, רְאֵה לְהִסְתַּכֵּל רַק עַל עֲצָמְךָ, וְלִידַע
גַּם-כֵּן, אֲשֶׁר אֵין לְךָ אֶף אֶחָד בְּעוֹלָם, וְעַל-כֵּן אֵין לְךָ לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם
בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וְעֲלִיךָ גַם-כֵּן לַעֲסֹק בְּעִסְק הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה — לְגִלוֹת
וּלְפָרְסָם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל בְּעוֹלָם בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת בְּלִי שׁוּם
חֻכְמוֹת כָּלֵל.

רְאֵה לְהִקָּים "הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ" בְּעִיר רְמַת-גֵּן, וְתִסַּע לְשֵׁם בְּמִסִּירוֹת
נִפְשׁ פֶּעַם בְּשָׁבוּעַ, לְלַמֵּד עִמָּהֶם, וּלְגִלוֹת לָהֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל
בְּתַמִּימוֹת וּפִשְׁטוֹת גְּמוּרָה.

אוֹדוֹת הַדִּירָה, רְאוּי שְׁתִּהְיֶה לְךָ דִּירָה גְּדוֹלָה וְרוּחָבָה, וּפְרָנְסָה

נו אֲשֶׁר ז' תּוֹרָה בְּנִחָל

בְּשֵׁפֶע, וַיַּעֲזֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיֵּאֲצִיל עֲלֶיךָ בְּרָכוֹת מֵהַשָּׁמַיִם וְכָל טוֹב.

הַהֲכַרְח לְקַצֵּר מִפְּנֵי טְרָדוֹת הַשָּׁבֶת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תּוֹרָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר פִּי תְבוּא, כִּי אֵלּוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְכֵן אֵת הַהֲזַמָּנָה לְהִיּוֹת עִמָּכֶם בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ טְבִרְיָה בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי עַל פֶּךָ. וְאֲנִי עוֹמֵד וּמִתְפַּעֵל אֵיךְ יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת לְמִסֵּר אֵת נַפְשְׁךָ בְּעִבּוּרֵי. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, וַיִּשְׁלַם לָךְ כְּפָלִים בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְדַבֵּק אֵת עֲצָמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּדִבְקוֹת אֲמַת, עַל-יְדֵי שְׂתוּזָה לֹאמֵר בְּכָל לַיְלָה חֲצוֹת, אֲשֶׁר אַז הוּא עֵת רְצוֹן גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם. וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂמֵנָצֵל אַז אֵת הַזְּמַן הַיָּקָר בְּיַחְוּדִים קְדוּשִׁים, לִיחַד אֵת שְׂמוֹתָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר הוּא עֲנִיָן גָּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד, וַיְדוּעַ לְכָל הַבָּאִים בְּסוּד ה' מַעֲלַת יְקָרַת הַמִּיחַד יַחְוּדִים קְדוּשִׁים בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל יַחְוּד וַיַּחְוּד הוּא קָשׁוּר וְשְׁלוּב הָעוֹלָמוֹת יִתְדוּ. אֲשֶׁרִי הַזּוֹכֶה לִיחַד יַחְוּדִים תָּמִיד, וּבְפָרְט בְּעַת אֲמִירַת חֲצוֹת.

רְאֵה לְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְפָרֵשׁ אֵת כָּל שִׂיחָתְךָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת גְּמוּרָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תרכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר פִּי תְּבוּא, כ' אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד כּוֹאֵב לִי עַל הַמְּרִיבוֹת שֵׁשׁ
בְּבִיתְכֶם. אֶצְלִי בְּרוּר, אֲשֶׁר כָּל זֶה מַעֲשֵׂה הַסֵּמ"ף־מ"ם, אֲשֶׁר מְאֹד
מִפְּחַד, שִׁיחֵיָהּ לָךְ יֵשׁוּב הַדַּעַת, כִּי בְּאִפְּן הַזֶּה תּוּכַל לְקַרֵּב אֲלֵפִים
וּרְבִיבוֹת נְשָׁמוֹת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל־פִּי דֶרֶךְ הַתֵּם שְׁאָנוּ לוֹמְדִים
בְּ"הֵיכַל־הַקִּדְשׁ", קִדְשׁ קִדְשִׁים. עַל־כֵּן זֶה לְעֻמַּת זֶה רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת
עֲצָמְךָ לְדָם וְלִשְׁתֶּק לְאִשְׁתְּךָ, אִף שְׁזֶה כּוֹאֵב מְאֹד, כִּי הַמְּרִיבוֹת בְּבֵית
זֶה יוֹתֵר גְּרוּעַ מֵהַכֵּל, כְּמוֹ שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקִּדְוֹשִׁים (בְּרִכוֹת ז:): קָשָׁה
תְּרַבּוֹת רְעָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם יוֹתֵר מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמַגּוּג; כִּי
מִמְּלַחְמַת גּוֹג וּמַגּוּג הָיוּ יְכוּלִים לְבָרַח וּלְהִנָּצֵל, כְּאֲשֶׁר רְאִינוּ בְּעֵינֵינוּ,
שֶׁמִּשְׁפָּחוֹת שְׁלֵמוֹת הִצְלִיחוּ לְהַמְלִיט מֵהַשּׂוֹאָה הָאִימָה שֶׁעֲבָרָה
עָלֵינוּ, מַה שְּׁאִין כֵּן כְּשֶׁהַמְּרִיבוֹת הֵם בְּבֵית, אִזּוֹ לְהִיכֵן בּוֹרְחִים?!
לְהִיכֵן רְצִים!?

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד, וְאֵל תִּהְיֶה
שָׁבוּר בְּשׂוּם אִפְּן שְׁבָעוּלָם, כִּי הַכֵּל נִסְיוֹנוֹת מִן הַשָּׁמַיִם, לְנִסּוֹת אוֹתְךָ
אִיךָ תִּזְכֶּה לְאַחֵז מֵעַמֶּד.

הַקִּדְוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּהְיֶה לְכֶם שְׁנָה טוֹבָה וּמְתָקָה,
שְׁנַת שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, שֶׁתִּזְכְּפוּ לְקַרֵּב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, לְגִלּוֹת
וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ.

הַמְּאֵחַל לָךְ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תרכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קִדְשׁ לְסֹדֵר פִּי תְּבוּא, כ' אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב יִגִּיעוּ אֵל ... תִּחְיֶה.

נח אֲשֶׁר ז' תרכז בנחל

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד כואב לי לשמע מפל מה שעובר עליכם בביתכם. והקדוש-ברוך-הוא האמת יודע, איך שנקרע לבבי על זה מאד, כי כמה מסרתי נפשי בעבורך בהיותך כאן אצלנו, שרצה מי שרצה לשבר את ביתכם, ולגרם לכם שפתגרושו, חס ושלום, ואני עשיתי כל מיני מאמצים, שפתחונו לעיר הקדש צפת, ותחיו ביחד בשלום ובאהבה. על-כן ראי להיות בתרנית, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שישרה תמיד השלום בביתכם, ותזכו עוד להוליד בנים ובנות חיים וקיימים, יראים ושלמים, עובדי השם באמת.

עליך לדעת, אשר בזה העולם עובר על כל אחד ואחד מה שעובר — משברים וגלים, וההכרח לחזק את עצמו ולהחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר שבעולם. הן אמת שדבר זה הוא קשה מאד, עם כל זאת יש מאמר אצל אנשי שלומנו היקרים: "אם אין רוצים לסבל מעט — סובלים הרבה"; בודאי עליך לדון את בעלך לכף זכות תמיד, כי הרבה צרות עוברות עליו ברוחניות ובגשמיות, ויש לו המון שונאים על לא דבר, והוא צריך לחזק את עצמו ולהחזיק מעמד לא להשבר, על-כן את צריכה להבין אותו, כי רחמנות גדולה עליו.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם בשנה טובה ומתקה, שפתחילו חיים חדשים לגמרי, שיהיו חיים של שלום, חיים של הבנה, חיים של אהבה ושמחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תרכז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר פי תבוא, כ' אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה...
גרו יאיר ויזרח.

אָשֶׁר ז' תּוֹרַח בְּנַחַל נט

אַתְּ מַכְתִּיבָה לְנִכּוֹן קַבְלָתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ אַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דְּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

רְאֵה לְמִסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים, אֲשֶׁר כָּל אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, חֲסִידֵי בְרִסְלָב, הַלּוֹמֵד שָׁם, הוּא חַדוּשׁ נִפְלָא בְּפָנָיו עֲצוּמוֹ, אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁשׁ לוֹ יָד וְחֶלֶק לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, כִּי זֶה לְעֵמֶת זֶה, כְּמוֹ שְׂמֵחַתְּגַבְרִים הַסְטֵרָא אַחֲרָא, עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעְעוֹלָם לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּבִפְרָטִיּוֹת "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים, אֲשֶׁר בּוֹ מִתְבְּאָרֶת דְּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה.

הַדְּוֹרֶשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תּוֹרַח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבְּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי כִי תְבוּא, כִּי אֵלּוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר ... גְּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אַתְּ מַכְתִּיבָה לְנִכּוֹן קַבְלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי שְׂמֵחַ לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהַתְנַהֵג בְּדַרְךְ אַרְץ גְּדוּל, בְּאַפְּן שִׂיחָה לְשֵׁם וּלְתַפְאֵרֶת לְרַבְּנוּ ז"ל, שְׁלֵא יִהְיֶה לְמַתְנַגְדִּים מַה לְדַבֵּר עָלֵינוּ, כִּי הַמַּתְנַגְדִּים מַחְפְּשִׁים כָּל מִינֵי תַחֲבִילוֹת אִיךָ לְהוֹצִיא שָׁם רַע עַל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, וּבִפְרָטִיּוֹת עַל תְּלִמִּידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", אֲבָל בְּחִסְדּוֹ יִתְבְּרַךְ, צְרִיכִים לְחַפֵּשׂ הַרְבֵּה מְאֹד בְּגִירוֹת וְלֹא מוֹצְאִים, כִּי מִי שְׂמֵחַתְּקָרֵב אֶל רַבְּנוּ ז"ל דְּרַךְ "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", הוּא כְּבָר עֲנִין אַחֲרֵי לְגַמְרֵי; לְמוֹד הַתּוֹרָה שְׁלוֹ הוּא בְּהַתְמַדָּה נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה מְאֹד, הַתְּפִלוֹת שְׁלוֹ הֵן בְּדַבְּקוֹת וּבְחִיּוֹת, קִיּוּם הַמְּצוּוֹת שְׁלוֹ הוּא בְּשִׂמְחָה רַבָּה.

רְאֵה לְהַתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבְּרַךְ בְּכָל יוֹם, וְתִהְיֶה עֲקֻשָׁן גְּדוּל עַל דְּבַר זֶה, כִּי הַהַתְבּוֹדוֹת הֵיא עֲקָר גְּדוּל בְּהַתְקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל, וּמִי

ס אָשֶׁר ז' תרכט בנחל

שְׁמֵרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהַתְּבוּדָד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְּבַרֵךְ, יְשׁוּב הַדַּעַת שְׁלוֹ
בְּאִפְנֵי אַחַר לְגַמְרֵי. רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזוֹק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תרכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא, כִּי אֲלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... יָרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שְׁאַתָּה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה; כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם
עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד קִטְנוֹת וַיִּרְיָדוֹת כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר בְּלִי הַהִקְדָּמוֹת
הַנּוֹרְאוֹת וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, אֵי אֶפְשָׁר לְהַתְּקִים כָּלֵל. עַל־כֵּן
מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׁאַתָּה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ
כָּל־כָּף.

עֲכָשׁוּ אָנוּ זוֹכִים, שְׁיָמִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשִׁים קָרְבִים וּבָאִים,
עֲלֶיךָ לְהִיּוֹת בְּקַבּוּץ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַקְּדוֹשִׁים, תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל־
הַקֹּדֶשׁ", הַמְתַּקְבְּצִים הַשָּׁנָה בְּעִיר מִנְצ'סְטֵר שְׁבִאֲנַגְלִיָּה, וְרֵאוּ לְךָ
לְדַחֵף רֵאשֶׁף וְלְהַתְּפַלֵּל עִמָּהֶם יַחַד, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה; כִּי יְדוּעָה
אֶצְלָנוּ שִׂיחַתוֹ הַקְּדוֹשָׁה שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל, שֶׁהַפְּלִיג מְאֹד בְּבָאִים אֵלָיו
לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה.

רְאֵה לְהַתְּבוּדָד עִמּוֹ יִתְּבַרֵךְ בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה
בְּתַקּוֹן הָאָדָם בְּזֶה וּבְכָא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה שְׂאֵין
כְּמוֹהָ. וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ רְגִילִים לוֹמְרִי: אֲלוּלָא זְכִינוּ לְהַתְּקַרֵּב לְרַבְּנוּ
ז"ל אֲלֵא בְּשָׁבִיל לְקִים עֲצָה זו, כְּבָר הָיָה כְּדָאִי; וּמְכָל שְׁכָן שְׁזָכִינוּ
לְקַבֵּל מִרַבְּנוּ ז"ל גַּם סֹדֵר־דְּרִיֶּךְ־הַלְמוּד, אֲשֶׁר מִי שְׁמֵרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ
לְלַמֵּד בְּאִפְנֵי הַזֶּה — מְצַלִּיחַ מְאֹד כְּפִדּוּעַ לְכָל אֵלוֹ שְׁכָבֵר קִימוֹ זֹאת
— אֲשֶׁרִיָּהֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלָקָם!

אָשֶׁר ז' תרל בְּנַחַל סא

רְאֵה לְהִזְהִיר אֶת הַבְּחוּרִים, שִׁישְׁמְרוּ אֶת עֲצָמָם מִמַּחְלָקָת, וְשִׁלָּא יִסְתַּבְּכוּ עִם רְאִשֵׁי הַיְשִׁיבָה, כִּי תוֹאֲנָה הֵם מִבְּקָשִׁים, כִּי כָל עֲגִיזֵי הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל, זֶה לְקוֹצִים בְּעֵינֵיהֶם. עַל־כֵּן נָא וְנָא לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לֹא לְהִסְתַּבֵּף עִמָּהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תרל.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שִׁשִּׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר כִּי תְּבוֹא, כ' אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אִם אַתָּה רוֹצֵה לְהִיּוֹת נִמְנָה עַל תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל־הַקֹּדֶשׁ", עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֲצַלְנוּ הַדְּבָר הָרִאשׁוֹן — לְהִתְאַמֵּץ וְלְהַשְׁתַּדֵּל בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׂבָעוּלָם לְהִיּוֹת בְּעַל דְּרָךְ אָרְץ גְּדוּל, וְלִבְרוּחַ מִפְּרָאוֹת, וְלִלְכֹת בְּנִקְיוֹת הַלְּבוּשׁ, כְּדֵי שְׁשֵׁם שְׁמִים יִתְקַדֵּשׁ עַל יָדוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְקַפֵּיד עַל פְּרָאוֹת, וְאֲנִי מְגַרֵּשׁ אוֹתָם מִמִּנֵּי בַחֲמֵר הַדִּין, וְכֵן כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה אֶחָד הַהוֹלֵךְ קְרוֹעַ וּבְלוּי, וּמְזַנֵּיחַ אֶת עֲצָמוֹ, אֵין לוֹ מְקוֹם אֲצַלְנוּ.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי יְסוּד גְּדוּל אֲצַל רַבְּנוּ ז"ל הוּא תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוּת, שְׂאָדָם יִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, וְיִהְיֶה חֲזָק בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי זֶה מְטַהֵר וּמוֹצֵף אֶת הָאָדָם בְּתַכְלִית הַזְּכוּף. אֲבָל דַּעַת לְנִבּוֹן, שְׂכָל זֶה צָרִיף לְהִיּוֹת בְּהַצְנַע לְכַת, וְלֹא לְעוֹרֵר פְּלִיאוֹת וּמְדַנִּים וּמְרִיבוֹת מִצַּד הַחֲבֵרִים בִּישִׁיבָה וְכוּ' וְכוּ'.

כְּשֶׁאֲנִי זְכִיתִי לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, הִנֵּה זֶה בְּהִיּוֹתִי בְּגִיל ט"ז, וּבְמִשְׁךְ כַּמָּה שָׁנִים הִסְתַּרְתִּי כָּל הַהִתְקַרְבוּתִי מִכָּל חֲבֵרִי, וְהַתְּנַהֲגָתִי בְּדִיּוּק כְּמוֹתָם, בְּשַׁעַת שְׂשׁוּחֵי שְׂחֻקָתִי, בְּשַׁעַת שְׂזָרְקוֹ אֶחָד עַל הַשָּׁנִי

שְׁלֵג, גַּם אֲנִי נִהְגֵּיתִי כָּךְ, עַד שֶׁלֹּא הִפִּירוּ עָלַי שׁוּם שְׁנוּי כָּלֵל, אֲבָל הַהִתְבּוֹדוּת שְׁלִי, שָׂאף אֶחָד לֹא תָפַס מִי אֲנִי וּמָה אֲנִי עוֹשֶׂה, קִיַּמְתִּי מִמֶּשׁ בְּדִיוֹק גָּמוּר כִּפִּי שְׁמִסְפָּרִים עַל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁבְּהִיּוֹתוֹ בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים שָׁחַק עִמָּהֶם עַל הַשְּׁלֵג וְעַל הַקָּרַח, וְהָיָה גִּעְלָם, וְעָבַד עֲבוֹדָתוֹ הַקְּדוּשָׁה, עַד שֶׁלֹּא יָדְעָה מִזֶּה שׁוּם בְּרִיָּה. וְאֵף אַחֲר־כֵּן שֶׁהִתְחַתַּנְתִּי, וְעִסְקֵתִי תְּקוּפָה קִצְרָה עִם אָבִיךָ, גֵּרוֹ יְאִיר, בְּעֲבוּדַת הַחֲנוּפָה, אֲזוֹ כִּבְרֵי הָיָה לִי הַרְבֵּה מְקַרְבִּים, וְהִתְפַּתְּבוּ עִמִּי הַמוֹן בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְגַם הִדְפַּסְתִּי אֶת כָּל סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, זֶה הָיָה בְּשָׁנַת תִּשְׁכ"ה, וְזָכִיתִי לְהִסְתִּירוֹ בְּאֶפֶן כְּזֶה, שֶׁבְּמִקּוֹם שֶׁהוּתִי עִם אָבִיךָ, גֵּרוֹ יְאִיר, לְרַגֵּל עֲבוֹדַתְנוּ הַחֲנוּכִית, לֹא יָדְעוּ כָּלֵל מִי אֲנִי, וּמָה אֲנִי עוֹשֶׂה.

אַקְוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתּוֹצִיא רְמִזִּים לְעֲצָמָךְ מִמְּכַתְּבֵי זֶה, וְתִתְחִיל לְהִתְמַיֵּד בְּלַמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה עַל-פִּי סֵדֶר-דִּרְךָ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְתִשְׁקַד בְּהִתְמַדָּה רַבָּה מְאֹד בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מִדְּרָשׁ, וְהַכֹּל בְּהִצְנַע לְכַת גְּמוּר מְאֹד. אֲבָל אֶת סֵדֶר הַיְשִׁיבָה רָאָה לְהַחֲזִיק, שֶׁלֹּא יִרְגִּישׁוּ עָלֶיךָ שׁוּם שְׁנוּי.

נָא וְנָא לְקִיָּם מְצוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם בְּשִׁלְמוֹת, כִּי הִיא חֲמוּרָה שֶׁבְּחֲמוּרוֹת (דְּבָרִים רַבָּה, פָּרָשָׁה ו', סִימָן ב'); וּמִוֵּהַרְנֵנִי ז"ל, אֵף שֶׁעָבַר עָלָיו מָה שֶׁעָבַר בְּהִתְחַלָּה — מְנִיעוֹת עֲצוּמוֹת לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, כְּשֶׁבָּאָה לִידוֹ מְצוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם, מְסַר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעִבּוּר זֶה מְאֹד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תרלא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְצִיבִים, א' דְּסִלְיַחֲוֹת ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צָמוּד בְּפִנִּימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי בְּצִרוּף הַמְּעוֹת, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל זֶה.

אֲשֶׁר ז' תרלא בַּנְחַל סג

אהובי, אחי היקר! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי בזה העולם צריכים חזוק חדש בכל יום ממש, ואשרי מי שזוכה לחזק את עצמו פאן בזה העולם, והוא מאד חשוב בשמים.

עליך לדעת, כי אי אפשר להתחזק, אלא על-ידי למוד התורה, כמובא במדרש (פרשה זו): אמר הקדוש-ברוך-הוא, בני! אם יהיו דברי תורה קרובים לכם, אף אני קורא אתכם קרובים, שפן פתוב (תהלים קמח): "לבני ישראל עם קרוב"; הינו בזה שלומדים התורה הקדושה, על-ידי-זה מתקרבים אל הקדוש-ברוך-הוא, והוא מקרב את עצמו אלינו. וכבר גלה לנו רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן יג), כשאדם מכניס את עצמו בתורה הקדושה, אזי מאירה עליו השגחתו יתברך בפרטי פרטיות, עין שם.

אודות שפתבת בענין קדשת הזווג וכו', עליך לדעת, כי העקר להשמר מהוצאת זרע לבטלה, אשר זהו עון חמור מאד מאד, ועל-כן אם מרגיש שצריך אפלו בכל יום וכו', העקר שלא יבוא לידי הוצאת זרע לבטלה. ודעת לנכון, שזה דיקא בשעת טהרה, כי אחר-כך זה אסור פריעות פידוע. ומה טוב ומה נעים להיות רגיל ללמד הלכות אלו תמיד.

ראה לחזק את עצמך להיות בשמחה תמיד, כי השמחה מרחבת את הדעת, ועוזרת לאדם לעבר על כל התאוות, כי מי שהוא שמח תמיד, אין לו זמן לפל ברע, כי השמחה מעכבת ממנו את הכל.

ראה להשתדל להדפיס בכל שבוע את עלון 'המאיר', ובה תזכה את אחינו בני ישראל, אשר אין למעלה מזה בזכות הרבים, ומי יתן, שתוכל להעתיק בכל עלון סעיף אחד מאיזה קונטרס מהקונטרסים החדשים.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תרלב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים, א' דסליחות ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיֵעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
נְרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ עַל כָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ — אֲשֶׁרִיךְ
וְאֲשֶׁרִי חֶלְקֶךָ!

כִּי בְּאַמַּת אֵין לְמַעְלָה מְזֵה, שְׂאָדָם זוֹכֵה לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַזֵּק
מִמֶּךָ; כִּי בְּזֵה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — מְרִירוֹת
דְּמִירוֹת, וְעָקָר מַעְלָתוֹ — כְּשִׁזּוֹכָה לְהִתְחַזֵּק מִמֶּךָ.

מְאֹד מְאֹד אָנִי שְׂמֵחַ, שְׂאֵתָה מְחֻזֵּק בְּתַמֶּךָ, וְנוֹתֵן שְׁעוֹרִים
בְּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּעִיר אֲשֶׁדוּד. מָה אִמַּר לְךָ! אֵין דְּבָר גְּדוֹל מְזוֹכֵי
הַרְבֵּים, עַד שְׂאִמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (יוֹמָא פּוּ): כָּל הַמְּזוֹכָה אֶת
הַרְבֵּים, אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ; עַל-כֵּן רָאָה לְהִיּוֹת חֻזַּק בְּזֵה מְאֹד
מְאֹד, וּלְזוֹכוֹת אֶת הַרְבֵּים תָּמִיד. וְאַצֵּל אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הוּא דְּבָר גְּדוֹל
מְאֹד — לְזוֹכוֹת אֶת הַרְבֵּים, כִּי בְּזֵה מְגַלָּה אֶת פְּנִימִיּוֹת לְכַבּוֹ הַטּוֹב.

הַרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְשִׁפְחָת תָּמִיד אֶת הָעֶבֶר, וְתִתְחִיל מְרַגַּע זֶה
דִּיקָא. וְזָכַר כָּלֵל זֶה — כְּשִׂאָדָם שׁוֹכַח הַטּוֹב שְׁעָשָׂה, וְאֵינוֹ מִתְנַגֵּא
בְּזֵה, אֲזוֹ זוֹכְרִים אֶת זֶה לְמַעְלָה, וְנִחְזַק שֵׁם לְטוֹבָה. וְכֵן לְהַפּוּךְ —
כְּשִׁזּוֹכֵר תָּמִיד אֶת הָרַע וְהַטְּנוּף שְׁעָשָׂה בְּזֵה הָעוֹלָם, אֲזוֹ שׁוֹכְחִים אֶת
זֶה לְמַעְלָה, וְנִמְחַק שֵׁם לְגַמְרִי, וְהֵבֵן לְמַעְשָׂה; הָעָקָר לַעֲשׂוֹת תָּמִיד
הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד ...

אָשֶׁר ז' תרלג בנחל סה
ז' תרלג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים, א' דסליחות ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גָּרוּ יָאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִפֶּךָ,
אֵיךְ שָׂאתָה מַחְזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל יוֹם, וְעוֹד מַחְזֵק אֶת אַחֲרִים, אָשֶׁר
אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה; כִּי כָּךְ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל: כְּשֶׁאָדָם צָרִיךְ הַתְּחִיבוֹת,
עָלָיו לְחִזֵּק אֶת אַחֲרִים, וּבְשִׁיחֵזֵק אֶת אַחֲרִים, יִהְיֶה גַם לוֹ חִזּוּק.

זו היתה דרכו של מוהרנ"ת ז"ל, שְׁבָכַל יוֹם דְּבַר עִם אֶחָד
מִרַבְּנוּ ז"ל, כִּי בְּכֹל יוֹם נִכְנָס אֶצְלוֹ מִיִּשְׁהוּ לְדַבֵּר מִרַבְּנוּ ז"ל, וְהָיָה
מְדַבֵּר עִמּוֹ כְּכֹל צָרְכוֹ. וּכְשֶׁהָיָה יוֹם אֶחָד שֶׁלֹּא נִכְנָס אֶצְלוֹ אֵף אֶחָד,
אָזִי יֵצֵא לְחוּץ לְדַבֵּר עִם אֶחָד מִרַבְּנוּ ז"ל וּמַעֲצוּתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת.

הָיָה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְשֵׁמוֹ: ר' דָּוִד צְבִי דְאֶשְׁוֹוֹסְקִי, הוּא
הָיָה נֵיִן שֶׁל הָרַב הַצַּדִּיק ר' יוֹדֵל מְדַאֲשִׁיב, וְהָיָה גַר סְמוּךְ לְעִיר
טְשֶׁעְהַרִּין, וְלַעֲת זִקְנָתוֹ גָּר בְּאוֹמֵן, וְעוֹר הַרְבֵּה לְהַפְצַת דַּעַת רַבְּנוּ
ז"ל בְּעוֹלָם. וּבִנְעֻרוֹתָיו עוֹד זָכָה לְקַבֵּל אֶת פְּנֵי מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל, וְהִפִּיר
אֶת רַב תְּלִמִּידֵי רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנְ"ת ז"ל. וְדִרְכּוֹ הָיְתָה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכֹל
יוֹם שְׁעָה אַחַת, וְהַשְׁעָה הַזֹּאת הָיְתָה לוֹ קְבִיעוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד חֵק וְלֹא
יַעֲבֹר, וְכֵן הִתְנַהֵג כָּל יְמֵי חַיָּיו. וּבְשַׁעַת פְּטִירָתוֹ בְּעַת הַלְּוִיָּה שְׁלוֹ,
הִלְכוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אַחֲרַי מִטְּתוֹ, וּבִינֵיהֶם הָרַב הַקְּדוֹשׁ ר' אַבְרָהָם
בְּר' נַחֲמָן ז"ל, בְּעַל מַחְבֵּר סֵפֶר 'בְּאוֹר הַלְּקוּטִים', וְאָמַר אָז: אֵט
דָּאס אִיז גִּיּוּעֵן אַ אִיד וְוַאס הָאט גִּיְהָאט אַלְע טָאג אַ שְׁעָה
הַתְּבוֹדָדוֹת.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַתְבוֹדֵד בְּכֹל יוֹם עַל-כָּל-פְּנִים שְׁעָה אַחַת, אֲבָל
אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַתְבוֹדֵד בְּכֹל יוֹם מִהַרְגַּע שְׁפוֹקֵחַ אֶת הַעֵינַיִם
בְּבִקְרָה, עַד שֶׁסּוּגַר אוֹתָן בְּשַׁעַת שְׁנָה בְּלִילָה, שְׂתַמִּיד מְדַבֵּר עִמּוֹ
יְתִבְרַךְ — בֵּין בְּלִכְתּוֹ בְּדֶרֶךְ וְכוּ' וְכוּ'.

אודות ציון רבנו ו"ל, עדין איני יודע איך יפל דבר.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תרלד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים, א' דסליחות ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר ויזרח.

את מכתביך אני מקבל לנכון בכל שבוע, ואני שמח מאד לראות איך שאתה מחיה את עצמך בדרך רבנו ו"ל, ואתה שמח ומשמח אחרים, אשר אין למעלה מזה; פי, בעוונותינו הרבים, עוברים בזה העולם על כל אחד צרות ומרירות, אשר לא יאמן פי יספר, ואשרי מי שזוכה להחיות את עצמו ולהחזיק מעמד.

עליך לדעת, פי למעלה מאד חשוב מי שיכול להתחזק, ולא לפל בדעתו כלל. פי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקותו יתברך, המחיה ומנה את כל העולם כלו, אף בשביל הבחירה והנסיון הסתיר את עצמו הקדוש-ברוך-הוא, עד שצריכים לחפש הרבה אחריו יתברך, עד שיזכו למצא אותו. ועקר החפוש אחריו יתברך הוא על-ידי הדבור, שאדם צריך להרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך בתמימות ובפשיטות גמורה, ואז יראה נפלאות רבות.

ראה להיות חזק בדרך זה מאד — להתבודד בכל יום אליו יתברך, ותגלה לפניו את פנימיות לך ואת כל מה שעובר עליך בפרטי פרטיות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח בכל דרכיך; פי המרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך, אזי יש לו הצלחה מרבה, אשרי המתמיד בדרך זה מאד!

ראה לחזק את עצמך להפיץ את ספרי רבנו ו"ל בכל יום ויום, ובפרט הקונטרסים החדשים, אשר הם בטול הבחירה ממש, מגדל

הגלוּי אֶלְקוּת שֵׁיִשׁ שָׁם, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחוּזָר בָּהֶם בְּכָל יוֹם, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמַפְיֵץ אוֹתָם בְּכָל יוֹם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תרלה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְצִיבִים, א' דְּסִלְיחוֹת ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל, וְתִהְיֶה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ בְּמָה לְשִׂמְחָה, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חֲנֵן אוֹתָךְ עִם יְלָדִים כָּל-כָּף נְחֻמָּדִים, אֲשֶׁר אֵין לָךְ מִתְּנָה טוֹבָה וְגִדּוּלָה יוֹתֵר מִזֶּה. וְאִף שְׂאֲנֵי יוֹדְעֵי, שְׂוָה קִשָּׁה מְאֹד, אֲבָל עֲלֶיךָ לְדַעַת, כְּשִׁיגְדְלוּ הַיְלָדִים, וְתִרְוֵי מֵהֶם רַב נַחַת דְּקִדְשָׁה, תִּהְיֶי כָּל-כָּף שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה עַל נַעַם חֵלְקֶךָ, שְׂזֻכִית לְהוֹלִיד בְּנִים וּבָנוֹת כְּאֵלוֹ.

הַשְּׂמִיחָה הַתְּמִידִית הִיא רְפוּאָה גְּדוּלָה לְעַצְצִיבִים.

רְאֵי לְאָכַל וְלִישֵׁן, וְלִשְׁמֹר עַל הַבְּרִיאוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׂוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי שְׂאֲנֵי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שֶׁתִּזְכּוּ לְבִרְכָה וְהַצְלָחָה, בְּרִיאוֹת וּפְרֻנְסָה, וְשִׁפְעַ גְּדוּל מֵהַשָּׁמַיִם.

הַמְּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה.

ז' תרלו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נְצִיבִים, א' דְּסִלְיחוֹת ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ וְאִיר וְיִזְרַח.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִשְׁתַּוְּקֵק לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, וְכָל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מְחֻדָּשׁ, כִּי סוּף כָּל סוּף
תִּרְאֶה יְשׁוּעָה נִפְלְאָה מִהַשָּׁמַיִם, וּבְיָדָי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

רְאֵה לְלַמֵּד אוֹת בְּנֵי בְּסִפְר־הַמִּדּוֹת, וּתְקִים כָּל מַה שֶּׁתּוּכַל
לְקַיֵּם מִשָּׁם, וְאִז תִּרְאֶה נִפְלְאוֹת רַבּוֹת, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַפְקִיד בְּיָרֵעַ שֶׁל
קִימָא.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תרלז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר נֶצְבִּים, א' דְּסֵלִיחוֹת ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵל תִּפְחַד כָּלֵל. אֲנִי רוֹאֶה שְׁכֵלִים מִפְּחִידִים אוֹתְךָ, אֵךְ אַתָּה בָּרַח
לָךְ רַק אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִפִּיל עֲצָמֶךָ עַל הָאָרֶץ, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ
בְּפִשׁוּט יְדִים וְרַגְלִים, וְתִשְׁפֹּף שִׁיחַ וְתִפְלֶה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וּתְבַקֵּשׁ כָּל
מַה שֶּׁאַתָּה צָרִיךְ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, חֲבַל לְלָכַת אֶל בְּנֵי-אָדָם אֲשֶׁר רַק
יְחַלִּישׁוּ אֶת דַּעְתְּךָ, וְחַלִּישוֹת הַדַּעַת זֶה מְאֹד מְאֹד מְסַכָּן, כִּי יְכוּלִים
לִפְּלַעַל עַל-יְדֵי-זֶה בְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא.

נָא וְנָא חִזֵּק וְאַמֵץ מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ. אִם תִּבְרַח רַק אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נִגְלִים שֶׁיַּעֲשֶׂה עִמָּךְ, שְׂדוּד
הַטֵּבַע מִמֶּשׁ. וּבְפְרִטִיּוֹת שְׁכֵלִים יֵצְאוּ עִכְשָׁו נִגְדֶּךָ, תִּדַע כִּי הָאֱלֹקִים
יְבַקֵּשׁ אֶת הַנִּרְדָּף, אֵל תִּפְחַד כָּלֵל!

רְאֵה לְלַמֵּד עִכְשָׁו בְּסִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת פְּחַד, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ עַל כָּל סַעִיף, שֶׁתִּזְכֶּה לְקַיֵּם זֹאת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמֶךָ...

ז' תרלח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים, א' דסליחות ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַרְבֵּה הַגָּאוֹן ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַמְּכַתֵּב.

מָה אָמַר לָכֶם! רְאוּי לְעֵינַי בְּשִׂאָלוֹת וּתְשׁוּבוֹת הַמְּבִי"ט לְרַבְּנוֹ מִשֵּׁה מְטָרָאֲנִי ז"ל (תְּשׁוּבָה קמ"ה), אֲשֶׁר שָׁם מְדַבֵּר מֵעֲנִין כְּזֶה, שְׂבָאוֹ לְדִין תּוֹרָה מְלוּה וְלוּהָ, הַמְּלוּה הִיָּה בְּיָדוֹ הַשְּׁטֵר, וְלִפְנֵי עֵינַי בֵּית-דִּין תַּפְּס הַלוּהָ אֶת הַשְּׁטֵר מִיַּד הַמְּלוּהָ, וְקָרְעוּ לַחֲתִיכוֹת קִטְנוֹת, וְצַעֲקוּ שְׂזָהוּ שְׁטֵר פְּרוּעַ, וּכְבָּר שְׁלֹם, וּפּוֹסֵק שְׂאִינוֹ נֶאֱמַן הַלוּהָ לֹאֲמַר פְּרָעָתִי, עֵינַי שָׁם.

צְרִיכִים הַרְבֵּה רַחֲמִים לְפָסֵק פְּסֵק אֲמַתִּי, וְהַעֲקֹר שְׂיִהְיֶה לוֹ יְסוֹד בְּהַלְכָּה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם...

ז' תרלט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים, א' דסליחות ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם אֶל הָאֲבֵרָךְ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

הָאֲמַת אֲגִיד לָךְ, שְׂאִינוֹ נִכְנַס בְּדַבְּרִים אֵלָיו וְכוּ', כֹּל עֲסָקִי כֹל הַשָּׁנִים רַק לְגִלוֹת וְלְדַלּוֹת מִתּוֹרַת רַבְּנוֹ ז"ל לְעוֹלָם, וּלְהַבִּיא מִהַעֲלָם אֶל הַגְּלוּי, וְלִכְנֹן אֵינִי לִי זְמַן לְכֹל זֶה, כִּי בּוֹעֵר בִּי רַק לְחַזֵּק אֶת כָּל הַנְּשָׁמוֹת הַשְּׂבוּרוֹת וְהַפְּגוּמוֹת וְכוּ', לְקַרְבֶּם אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, עַל-פִּי דַעַת רַבְּנוֹ ז"ל. וּמִפְּנֵי זֶה אֲנִי סוֹבֵל כָּל-כָּךְ מִהַסָּמ"ך-מ"ם, שְׂהַעֲלִיתִי אֶת חֲמַתּוֹ עָלַי, וְאִינוֹ מִפְּסִיק מְלַעֲוֵר עָלַי מְדַנִּי"ם.

עִם כָּל זֹאת אֲמַרְתִּי רַק לְרָשָׁם לָךְ דְּבַר אֶחָד, מִה שְׂכַתְּבֵי הַכֹּהֵן

הגדול רבי צדוק מלובלין זי"ע בספרו דברי סופרים (אות לד), שֶהָרַע תָּמִיד שׁוֹנָא אֶת הַטּוֹב, וְאֵין חוֹשֵׁק לְדַבֵּק בּוֹ כָּלֵל. וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה נט, סִימָן ט): אֵין אָרוּר מְדַבֵּק בְּבְרוּךְ, וְלֹא אָמְרוּ בְּהַפּוּךְ, סִימָן שֶׁהָרַע אֵינּוּ יָכוֹל לְהַדַּבֵּק בְּטוֹב בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן. וְלָכֵן מָה לִי עִמָּהֶם וְכוּ' וְכוּ' !

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ, שֶׁהַפַּעַם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אוֹתִי וְכוּ', וְאֵנִי בְּאֶמֶת מִתְחַרֵּט בְּכָל לַבִּי, וְאֶקְוֶה שֶׁלֹּא יַעֲזֹבֵנִי הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, וְיִמְחַל לִי, וְאַצֵּא זַכָּאִי, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר בְּמָקוֹם שֶׁאָמְרוּ לְהֶאָרִיךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ז' תרמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר נְצִיבִים, א' דְּסֵלִיחוֹת ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵיךָ ... גְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, שֶׁעֲבוּדַת הַחַנוּךְ זֶה עֲבוּדָה קְדוּשָׁה עַד מְאֹד, וְלֹא סֵתֵם אֲמָנוּת, חַנוּךְ זֶהוּ מְקַצוּעַ בְּפָנַי עֲצָמוֹ, שֶׁהוּא קֹדֶשׁ קְדָשִׁים, וְכִמּוֹ שֶׁכָּל אִמָּן יֵשׁ לוֹ כְּלֵי אֲמָנוּתוֹ, כִּן בְּחַנוּךְ צָרִיךְ אֶת כְּלֵי הָאֲמָנוּת שְׁלוֹ.

וְהַדְּבָר הָעֲקָרִי בְּחַנוּךְ הוּא "הַשִּׁבְחָה" — לְשַׁבַּח תָּמִיד אֶת הַתְּלָמִיד, "הַתְּהַלָּה" — לְהַלֵּל אוֹתוֹ, "הַהִגְבָּהָה" — לְהַגְבִּיהַ אוֹתוֹ, וּמִכָּל דָּבָר קְטָנוּנִי לַעֲשׂוֹת יְעַסֵּק גְּדוּל, תָּמִיד לְהַסְתַּפֵּל עַל הַטּוֹב, וְלֹא לְעוֹרֵר אֶת הַשְּׁלִילִי, "זֶה טוֹב מְאֹד", וְאִם הֵייתָ עוֹשֶׂה כֶּף וְכֶף, הִיָּה יוֹצֵא הַתְּלָמִיד מְצִיָּן, וְאֵנִי מְקוּהָ שֶׁתִּבִּין וְתַעֲשֶׂה כֵן, וְאֵזוּ בְּאֶמֶת תִּצְלִיחַ. כִּי זֶה הַשִּׁטָּה הַטּוֹבָה בְּיוֹתֵר. וְלֹא לוֹמַר — "אַתָּה כְּשֶׁלּוֹן", "אַתָּה אֵינְךָ יוֹדֵעַ כְּלוּם, מִמָּשׁ לֹא מִתְחִיל לְהִבִּין", "מִמָּךְ כָּבֵר לֹא יֵצֵא שׁוּם דְּבָר", וְעוֹד מֵיָנִי בַקֶּרֶת חֲרִיפָה וְהַשְּׁפָלוּת כְּאֵלוֹ, זֶה לֹא דָרֶךְ

אָשֶׁר ז' תרמא בנחל עא

בְּכֻלָּל, כִּי אֵין שׁוּם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם אוֹהֶבֶת לְשִׁמְעַת בְּקִרְתָּ שְׁלִילִית, וְזֶה בְּרוּר. וְלִכֵּן הַדְּרָךְ הַכִּי טוֹבָה, לְלַכֵּת רַק בְּדְרָךְ מַחְמָאָה, וְלִתֵּת שְׁבַח וְלִהְגִּבִּיהַ בְּכָל דְּבָר, וְעַל־יְדֵי־זֶה הַתְּלַמִּיד מְרַגֵּישׁ שֶׁהוּא מְשֻׁהוּ.

וְזֶה שֵׁיף גַּם לְגַבֵּי הַיְלָדִים בְּבֵית, וְכֵן לְגַבֵּי הָאִשָּׁה, רַק שְׁבַח וְעוֹד פְּעַם שְׁבַח, בְּקִרְתָּ חַיִּיבִית זֶה טוֹב מְאֹד. וְאִם הֵייתָ עוֹשֶׂה כֵּן, הַתּוֹצֵאָה הֵייתָ הַטּוֹבָה בְּיוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', וּבְצוּרָה כְּזוֹ אַתָּה יְכוֹל לְהַעֲבִיר אֶת הַמָּסָר יוֹתֵר בְּרוּר וְקַל, וּמֵה גַּם שֶׁהַפֶּל בְּרַגִּיעָה, אֵין צְעָקוֹת, אֵין מְרִיבוֹת, אֵין עֲצָבָנוֹת, אֵין הַפְּאוֹת וְכוּ', וְהַמְתַּחֲנֵף יוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל אֶת רְצוֹנָךְ בְּיֵתֵר שְׂאֵת וּבְיֵתֵר עֵז וּבְחֶשֶׁק גְּדוֹל. כִּי בְּרַגַע שׁוֹאֵדָם שׁוֹמֵעַ עַל עֲצָמוֹ שְׁבַח, שֶׁהוּא בְּעַל יַעֲרָךְ וּמוֹעִיל, בְּזֶה בּוֹנִים אוֹתוֹ, וּמְמַשׁ מַחֲיִים אוֹתוֹ, וְאֵז בְּאַמַּת יִשְׁמַח מְאֹד מְאֹד לְעִשׂוֹת אֶת אֲשֶׁר מְבַקְשִׁים מִמֶּנּוּ.

וְזֶה יְסוּד גְּדוֹל מְאֹד בְּחַנוּף, וְהַלְוֵאֵי שֶׁהֵיוּ הַמְתַּנְּכִים מְבִינִים אֶת זֹאת, וְלֹא הֵיוּ הוֹלְכִים בְּדְרָךְ שְׁלִילִית. אַקְוָה שֶׁתִּבְיֵן אֶת כָּל הַנְּאָמָר כָּאֵן, וְתִקְיָמוּ בְּשִׁלְמוֹת.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ז' תרמא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת נְצִיבִים, א' דְּסִלְיָחוֹת ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה אֶל הַיְקָר ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מְכַתְּבָךְ.

מָה אָמַר לָךְ! הַסֵּמ"ךְ־מ"ם רוֹדֵף אַחֲרֶיךָ לְהַכְשִׁילָךְ, וְלִכֵּן עֲלֶיךָ לְהַשְׁמֵר מְאֹד מִמֶּנּוּ וְכוּ', לֹא לְהַסְתַּכֵּל בְּמִקּוּמוֹת הַמְטַנְּפִים, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְאֹד מְסַכֵּן בְּעַבְיוֹרָךְ, וְאַתָּה מְגַרֵּה אֶת יְצִרְךָ עֲלֶיךָ, וְיַחְבֵּל מְאֹד עַל כֵּן. וּכְבָר אָמְרוּ תַכְמִינּוּ הַקְּדוֹשִׁים (סְנֵהדְרִין מֵה.): אֵין יֵצֵר הַרְעָה שׁוֹלֵט אֶלָּא בְּמָה שֶׁעִינָיו רוֹאוֹת. וְלִכֵּן כְּשׁוֹאֵדָם שׁוֹמֵר תְּמִיד עַל עֵינָיו,

עב אָשר ז' תרמב בנחל

לא יבוא לידי חמום וכו' וכו', וממילא לא יחטא וכו' וכו', והמח
שלו יהיה דבוק רק בו יתברך.

מה טוב ומה נעים, שתלמד בכל יום זהר ותקונים, אשר מזכך
את הנפש, ורוחץ את הצואה הרוחנית שדבקה בך על-ידי חטאִיך.
פי על-ידי למוד זהר ותקונים עיני שכלך יהיו יותר בעולמות
העליונים, ותראה אילו עולמות נפים יש למעלה וכו', ומה נעשה
בעולם בזכות קיום המצוות בשמחה.

הדורש שלומך...

ז' תרמב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר נצבים, א' דסליחות ה'תשמ"ה.

שלום וברכה אל הרב הגאון ... שליט"א.

לנכון קבלתי את מכתבכם.

בענין התפלה במערת המכפלה, וכן אצל שמואל הנביא וכו',
אשר ידוע, שהישמעאלים עשו מזה בית תפלה שלהם, ואם-כן איך
מתר להכנס בהם, אשר זה בית עבודה נרה וכו', הגה בודאי ידועים
לכם דברי רבנו הרמב"ם בתשובותיו, שהישמעאלים אינם עובדי
עבודה נרה, הם מאמינים ביחוד ה', רק החליפו את המשגע הזה
— פלשונו, לנביא. אך בענין יחוד ה', אין להם טעות כלל. ולכן
בהתר זה נוהגים אחינו בני ישראל להכנס לשם, ויש המון ספרי
שאלות ותשובות שדנים בזה — הללו מתירים והללו אוסרים, אבל
כלם מביאים את דברי הרמב"ם, ועל סמך זה אנחנו בוטחים
ונכנסים להתפלל.

הקדוש-ברוך-הוא יגאלנו מגלות עשו וישמעאל, וישלח לנו
את משיח צדקנו.

הדורש שלומכם...

אָשׁר ז' תרמג בנחל עג
ז' תרמג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלִמִידֵי "הַיִּכְל-הַקִּדְשׁ", קִדְשׁ קִדְשִׁים,
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד.

אחי ורעי היקרים! רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות צדיק, סימן
נג): קרבת הצדיקים טוב בעולם הזה ובעולם הבא; אדם חושב
שעושה טובה שהתקרב אל הצדיק, ואינו יודע, שעצם ההתקרבות
אל הצדיק — זו טובה לו בעולם הזה וכן בעולם הבא. בעולם
הזה אם אדם מקרב אל הצדיק, אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק
ב, סימן 10), הצדיק פוקח לו את העינים להסתפל בגדלת הקדוש-
ברוך-הוא, והעקר — להסתפל על עצמו איך הוא אויז בארבע
מדות שלו, אשר זה דבר גדול מאד מאד, שהצדיק יכול לפקח את
העינים, שאדם יתחיל לראות בגדלת הבורא. אבל העקר —
להסתפל על עצמו, איך הוא אויז בד' מדות שלו, ד' יסודות; כי
יש ארבע מדות הבאות על-ידי ארבעה יסודות: אש, מים, רוח,
עפר, מאש בא פעס, מרוח באים הדבורים בטלים, ממים באות
התאוות, מעפר באה עצבות, אלו הארבע מדות, אשר כלולות בזה
כל המדות רעות שבעולם, והן באות מארבעה יסודות. אדם אינו
מפיר את עצמו, וטבעו שמכסה את עצמו, כי אומרים חכמינו
הקדושים (יבמות כה:): אדם קרוב אצל עצמו, ותמיד יצדיק את
עצמו, אף פעם אינו יודע את האמת, וזו הבעיה הגדולה ביותר.

ולכן אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב, סימן עב), מאין יודע
אדם, אם הוא מקרב אל צדיק אמת או לא? אם נופלת עליו
שפלות, אם הוא נשבר, ומתחיל לראות — "רגע, אני בעסן, אני
נכנס בעצבים וברציחה, אני מלא דבורים רעים, דברים בטלים,
מפטפט כל העולה על רוחי, אני מלא תאוות, אני בדכאון
ובעצבות". אם החלט אצל האדם הארבעה דברים אלו, סימן
שמקרב לצדיק אמת, אבל אם נכנסת באדם ישות וגאות, וחושב:

"אני בסדר, לא נורא המעשה שעשיתי, אין לי מה לתקן", והוא שרוי במין דמיון והזיות וכו', זה סימן שמקרב לשקרן, רמאי וצבוע. אמר רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ל'), שמע הצדיק מקבלים בזיונות ועלבונות, וצריכים לדון את הצדיק לכף זכות, כי האדם עם המחשבות זרות שלו, עם הנאוף שלו, הוא מבזה את הצדיק, ועל-ידי הקפדת הצדיק, זה לו לכפרת עוונות. אף דא עקא, שאדם אינו יכול ואינו רוצה לסבל בזיונות ועלבונות מהצדיק, כי הוא שבור במילא מכל הצרות התוכפות אותו, אזי הולך לחפש צדיק כזה, שאצלו הכל טוב, הכל בסדר, אפשר לעשות מה שרוצים, רחמנא לצלן.

רבנו ו"ל אומר (שיחות-הר"ן, סימן ו'): היצר הרע נדמה לאדם שרץ עם יד סגורה, וכלם רודפים אחריו, כל אחד חושב — הנה לאדם זה יש בידו מה שאני צריך, הנקדה שלי בודאי מנחת אצלו וכו', וחושב שאדם זה הוא צדיק וקדוש, ובעל רוח-הקדש וכו', ויכול לכתב עליו כל השבחים שבעולם, אשר באמת על ניר יכולים להעלות אין ספור שבחים, אף השאלה אם האדם באמת ראוי להם. והנה לבסוף פותח האדם את ידו, ונתגלה לכלם כי היא ריקה, אין בה מאום. נמצא, שהייתי טפש, ורדפתי אחר שוטה כמוני, שרמה אותי ואת אחרים. וזה כדגמת מי שהולך בחשכת לילה, ורואה נצוצות אור, ואחר-כך מתפאר שראה אלקות, ואין זאת אלא זבובי לילה, שעפים ביצר ומאירים בחשכה. כמו-כן רואים אדם, וחושבים: אדם זה יש לו חדושים גדולים, נצוצות קדשה... ובאמת אדם שוטה, מלא עוונות, את עוונותיו הוא רואה. וכדגמת בלעם הרשע, שהתחזה כאברהם אבינו, וגם-כן אמר חדושי תורה, כמוכא בדברי רבנו ו"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן נו), אבל הנה זה ממקור הטמאה.

נמצא, שצריך להזהר לא להטעות עצמו, ולא לרוץ אחר מישהו שיזדו קמוצה, כביכול, ויעבדו על הבריות כאלו יש משהו בתוכה, ולאמתו של דבר אין בה כלום. וכיצד אפשר לדעת, אם אין רצים אחר קל ופוחז? אלא אדם צריך לידע: אני זה אני.

אָשֶׁר ז' תרמג בנחל עה

אָנִי רָעַב — אָנִי אוֹכֵל, אָנִי צָמָא — אָנִי שׁוֹתֶה, אָנִי עֵיף — אָנִי הוֹלֵךְ לִישׁוֹן — זֶה בְּגִשְׁמֵיּוֹת. וְהִנֵּה בְּרוּחַנִיּוֹת הַנְּשֻׁמָה צוֹעֲקוֹת: "תִּלְמַד קִצַּת חֲמֵשׁ, קִצַּת מִשְׁנֵיּוֹת, קִצַּת הַלֵּכָה, תִּתְבוֹדֵד, תִּתְפַּסֵּס מִקְּוָה, תִּתְפַּסֵּס רְקוּד, תִּתְפַּסֵּס כַּמָּה מַלִּים לְדַבֵּר עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא".

כִּי רְאוּי לֹא לְאָדָם לְהִתְקַשֵּׁר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ כְּדִגְמַת שְׁמִתְקַשֵּׁר אֶל בְּשֵׁר וְדָם בְּטִלְפוֹן, וּמְדַבֵּר עִמוֹ, אָזִי הַטּוֹב בְּיוֹתֵר 'לְצַלְצֵל' כְּבִיכּוֹל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְלִהְרַבּוֹת בְּדַבּוּר וּבְשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וְכֵן לְלַכֵּת בְּרַחוּב, וְלְדַבֵּר אֶז אֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, וּבְכָל מְקוֹם שְׁנִמְצָא, תְּמִיד יִתְבוֹדֵד אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ. וּכְשִׁיבּוֹא מְשִׁיחַ צְדִקְנוֹ, וַיִּגְלֶה לְכֻלָּם אוֹר אֱלֹקִי, שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ זֶה אֱלֹקוֹת, מִמִּילָא יִשִּׁיחוּ וַיִּדְבְּרוּ כְּלָם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס'), שֵׁשׁ בְּנֵי-אָדָם, שִׁשְׁנַיִם אֶת יְמֵיהֶם, אֶפְלוּ שְׁלוֹמֵי־דַיִם וּמִתְפַּלְלִים, זֶה אֶצְלָם בְּחֵינַת שָׁנָה, כִּי כָּל זְמַן שְׁאָדָם אֵינוֹ מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, הוּא בְּחֵינַת יִשָּׁן. נִמְצָא, שֶׁהַצְּדִיק מְעוֹרֵר אוֹתִי מִהַשָּׁנָה, וּמַנִּין? אֵלָא אִם אָנִי מִתְחִיל לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעוֹשֶׂה לְעֲצָמֵי חֻשְׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ — "מִי אָנִי וּמָה אָנִי, אֵיךְ מַחִי מְלֵא הַרְהוּרִים רְעִים, עֵינַי צְרִיכוֹת לְהִסְתַּכֵּל עַל כָּל אִשָּׁה הַהוֹלֵכֶת בְּרַחוּב, אֲזַנֵּי צְרִיכוֹת לְשִׁמְעַע כָּל דְּבַר אֲסוּר, אִפִּי כּוֹעֵס עַל כָּל דְּבַר, פִּי מְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחִי, אָנִי עוֹשֶׂה מַעֲשִׂים מְגַנִּים, הוֹלֵךְ לְמִקְוֹמוֹת הַמְטַנְפִים וְכוּ', כָּל גּוֹפֵי טְמֵא וּמְטֵמָא — הַיְדִים, הַרְגָּלִים, הַפֶּה, הַחֻטִּם, הָאֲזָנִים, הָעֵינַיִם וְהַמַּח. מִי אָנִי וּמָה אָנִי, יְבוֹא הַיּוֹם, שְׁאֶצְטַרֵךְ לְעֹזֵב אֶת זֶה הָעוֹלָם, אֵף אֶחָד לֹא יִרְחַם עָלַי, יִשְׁלִיכוּנִי כְּפֶגֶר בַּחֲפִירָה, וַיִּכְסּוּ אוֹתִי בְּעֶפֶר, וַיִּשְׁכְּחוּ מִמֶּנִּי" וְכוּ'. מִי מְבִיא אוֹתִי לְחֹשֶׁב מַחְשָׁבוֹת אֵלֹה וְדַבּוּרִים אֵלֹה? הַצְּדִיק, וְאֵף שְׁמִבְזָה אוֹתִי — זֶה בְּשִׁבִיל לְהַעֲלוֹתֵנִי מֵעֲלָה.

מוֹהֲרַנ"ת ז"ל אָמַר, שֶׁעֵבֵר עָלָיו גִּיהֵנוּם מֵאֵז שֶׁהִתְקַרַב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אָבִיו יָצָא כְּנִגְדּוֹ בְּרִצִּיחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֵאֵר כָּלָל, אֲשֶׁתּוֹ רִצְתָה לְהַתְגַּרֵּשׁ מִמֶּנּוּ, וְאָבִיהָ — חֲמִיו, לֹא נָתַן לָהּ לְהַתְגַּרֵּשׁ, כִּי הוּא הִפִּיר אֶת גְּדֻלַּת מוֹהֲרַנ"ת ז"ל. אֲבָל אָבִי מוֹהֲרַנ"ת הִסִּית אֶת כְּלָתוֹ שֶׁתְּתַגַּרֵּשׁ מִבְּנוֹ. וְכָל הָעִיר הִחְזִיקוּ מִמוֹהֲרַנ"ת ז"ל, כִּי הָיָה אַבְרָהָם

מִיָּחַד בְּמִינוֹ. וְתַכְףּ כְּשֶׁהִתְקַרַּב אֶל רַבֵּנוּ ז"ל, כָּלֵם רַחֲקוֹ אוֹתוֹ וְהִתְרַחֲקוֹ מִמֶּנּוּ, הַחֲבָרִים הָכִי טוֹבִים שְׁלוֹ עֲזוּבוֹהוּ, וְנוֹתֵר לְבַדּוֹ. הָיָה לוֹ חֵבֵר אֶחָד ר' נִפְתָּלִי, שֶׁהוּא חֲזַק אוֹתוֹ. אָמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל: שְׁבַרְתִּי אֶת כָּל הַמְּנִיעוֹת וּבָאתִי אֶל רַבֵּנוּ, חֲשַׁבְתִּי שְׂרַבְנוּ יִקְבַּל אוֹתִי בְּחִיּוֹף וְכו', וְהִנֵּה אָמַר לִי רַבֵּנוּ: מִי קָרָא לָךְ?! אוֹ שְׂאָמַר: שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם, סַע לְשִׁלוֹם. וְזֶה הָיָה לִי הַנְּסִיּוֹן הָכִי גְדוֹל — שְׂרַבְנוּ רַחֲקוֹ אוֹתִי.

אֲנַחְנוּ אֵינָנוּ יְכוּלִים לְדַבֵּר בְּשֵׁם רַבֵּנוּ ז"ל, וְאָסוּר לָנוּ לְרַחֵק אֶפֶס אֶחָד, אֲבָל רַבֵּנוּ ז"ל אוֹמֵר בְּפִרוּשׁ (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן פּג): כְּשֶׁאָדָם בָּא לְקָרֵב עֲצָמוֹ אֶל הַצַּדִּיק, מֵתֵר לוֹ לְהִרְחִיקוֹ, כְּשֶׁשׁוֹאֵל קְשִׁוֹת שְׂאִינוֹ צָרִיךְ; הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם שׁוֹאֵל מֵה שְׂאִינוֹ נִצְרָף, זֶה לֹא טוֹב. וְכֵן אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צַדִּיק, סִימָן פּז): צַדִּיק, שֶׁקָּרַב אֶת הָאָדָם, וְהָאָדָם לֹא רָצָה לְקָרֵב עֲצָמוֹ, מֵתֵר לְדַחֲתוֹ בְּיָדָיו; הַצַּדִּיק דוֹחֵה אוֹתוֹ בְּשֵׁתֵי יָדָיו. זֶהוּ לְמוֹד עֲמַק מְאֹד מְאֹד, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם יְכוּלִים לְהִטְעוֹת עֲצָמוֹ מְאֹד, יְכוּלִים לְחִיוֹת שְׁבָעִים שָׁנָה, וְהִנֵּה כָּבֵד מוּבָלִים לְקַבֵּר כְּפֶגֶר. וְזוֹ זְכוּת שְׂאָדָם חַי עַד גִּיל שְׁבָעִים, כִּי כְּמָה יִשָּׁנֵם, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, שְׁלֹא זָכוּ לְהִגִּיעַ לְגִיל הַזֶּה. אָדָם אֵינוֹ בְּטוֹחַ בְּעֲצָמוֹ, וּבְכַפְרֵט כְּהִיּוֹם, שְׁשׁוּמְעִים מְקָרִים מְזוּעָזְעִים, אֲנָשִׁים נִלְקָחִים בְּאֶפֶן פְּתְאוּמִי וּבְטָרְגָדִיוֹת נוֹרְאִיוֹת, כְּשֶׁהֵם בְּמִיטַב שְׁנוּתִיהֶם. וְאִם נִיחַ שְׂאָדָם סָחַב עַד גִּיל שְׁבָעִים, הִשָּׂאֵלָה אֵיךְ הָעֵבִיר אֶת שְׁנוֹתָיו, אִם לֹא הִטְעָה אֶת עֲצָמוֹ לְהִיוֹת מְקָרֵב לְאִיזָה שְׁקָרָן, רַמְאֵי וְצָבוּעַ...

כְּשֶׁאָדָם זוֹכֵה וְלוֹמֵד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, אֵינוֹ יְכוּל לְהִטְעוֹת עֲצָמוֹ. אֵפֶךְ כָּל זְמַן שְׁלֹא סִיִּים פִּרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ — שְׁנַיִם מְקָרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם, הוּא מְסַפֵּן גְדוֹל, וְזוֹ סִגְלָה לְיִרְאַת שָׁמַיִם. וְכֵף אָמַר הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ רַבִּי מְרַדְכֵי מְנַדְבוּרְנָא זי"ע: הַכְּרַתִּי גְאוּנִים רַבִּים, גְּדוּלֵי עוֹלָם, שְׁלֹא יִדְעוּ הֵיכֵן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גָר, כִּי לֹא לְמַדּוֹ חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י. אִם אָדָם זוֹכֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מְשָׁנִיוֹת, אֵין לְתַאֵר גְּדַל זְכוּתוֹ, כִּי אֵין עוֹד שְׁמִחָה לְנִשְׁמָה כְּפָרְקֵי מְשָׁנִיוֹת. וְאֲשֶׁרִי הַזּוֹכֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פָּרְקִים מְשָׁנִיוֹת; יֵשׁ אֲצֵלִי תַלְמִידִים שְׁמִסִּימִים

כָּל יוֹם סֵדֶר אַחַד, וְעַד יוֹם שְׁשֵׁי גוֹמְרִים שֶׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה, זֶה נִקְרָא תַעֲנוּג נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, זֶה נִקְרָא חַיִּים, כִּי הַתּוֹרָה הִיא סֵם הַחַיִּים. אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה לְסֵים מִסְכָּתָא וְעוֹד מִסְכָּתָא וְכוּ', אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה לְסֵים מִסְכָּתָא אַחַת מְאֵה פְעָמִים וְאַחַת, אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה לְסֵים טוֹר וְשִׁלְחָן עָרוּף, אֵיזָה נֶעֱם הוּא זֶה. אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה לְהַתְבוּד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל יוֹם וְיוֹם, שְׁיִרְחֵם עָלָיו וְיִוְצִיאוֹ מֵהַפֶּח יְקוּשׁ שֶׁנִּפְל לְשֵׁם, וְכָל דְּבוּר וְדְבוּר — זֶה הַצְלָחָה נְצָחִית. אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכֶה לְהַתְפַּלֵּל שְׁחֲרִית, מְנַחָה, עֶרְבִית בְּמִנְיָן, וְהוֹלֵךְ לְמִקְנָה בְּכָל יוֹם, וְשִׁמַּח בְּשִׂמְחָה אֲמֵתִית, וְרוֹקֵד מְרַב שִׂמְחָה, זֶה תַעֲנוּג נְצָחִי. וּמִלְבַּד זֹאת הַכֹּל דְּמִיּוֹן אַחַד גְּדוּל.

וְלִכֵּן תִּכְפֹּר-וּמִיד יְכוּלִים לִידַע מִיְהוּ הַצְדִּיק הָאֵמֶת, וּמִיְהוּ הַשֶּׁקֶרן הַגְּדוּל בְּיוֹתֵר. מִי שֶׁמְקַרֵּב אוֹתִי אֶל כָּל הַלְמוּדִים הַלְלוּ — הוּא הַצְדִּיק הָאֵמֶת, וּמִי שֶׁאֵינוֹ מְלַמְדֵי דְבָרִים אֵלּוּ, הוּא שֶׁקֶרן הַכִּי גְדוּל.

וְלִכֵּן מֵאַחַר שְׁזָכִיתֶם לְבוֹא וּלְלַמַּד אֶצְלִי, אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם בְּקִשָּׁה אַחַת שֶׁבְקִשׁ רַבְּנוּ ז"ל אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ (שיחות-הַר"ן, סימן נא): אַתְּ זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׁלֹא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מִטְעָה מְאֹד. מִהִי טְעוּת? אִם לֹא מִתְבוּדָדִים בְּכָל יוֹם, אֲזִי חַיִּים בְּטְעוּת וּבְדַמְיוֹן, הַהַתְבוּדוֹת אֵינָה נּוֹתֶנֶת לְאָדָם לְהַטְעוֹתוֹ, כִּי הַתְבוּדוֹת זֶה עֲנִין מִשְׁפָּט, שֶׁשׁוּפֵט עֲצָמוֹ — "מֵה אֲנִי עוֹשֶׂה וְכִיצַד, אֵיךְ אֲנִי מִתְנַהֵג" וְכוּ', הַתְבוּדוֹת מְכַנְּסֶה בְּאָדָם יְשׁוּב הַדַּעַת אַחַר לְגַמְרֵי. אֲבָל צְרִיכִים הַרְבֵּה רַחֲמִים לְזָכוֹת לָזֶה. כִּי לְפִתַע מְגִיעַ פְּלוּנִי וְאוֹמֵר: "אַתָּה יוֹדֵעַ, אֶלְמוּנֵי יֵשׁ לוֹ חֲדוּשִׁים גְּדוּלִים, תְּנוּעוֹת מְשֻׁנוֹת" וְכוּ', וְעַלֹּל לְהַטְעוֹת עֲצָמוֹ בּוֹ. אֲבָל מִי שֶׁאוֹהֵב אֶת הַצְדִּיק, לֹא יַעֲזֹבוּ אֵף פֶּעַם, וּמִי שֶׁעוֹזֵב אֶת הַצְדִּיק, סִימָן שֶׁאֵף פֶּעַם לֹא הָיָה מְקַרֵּב אֵלָיו. כִּי כִּף אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן קג): מִי שֶׁמְקַרֵּב אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַצְדִּיק, וְקַרְבָּתוֹ אֵינָה בְּתַמִּימוֹת, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְהַפֵּף אַחֲרֵי-כֵן לְרוּדֵף; אֵיךְ יִתְכַן, אָדָם שֶׁהָיָה אֶצְלֵי הַצְדִּיק כְּלִי-כֵף הַרְבֵּה שָׁנִים, וּפְתָאם מִתְהַפֵּף? ! אֶלָּא זֶה סִימָן, שֶׁכָּל הַתְקַרְבוֹתוֹ מִלְכַתְחָלָה לֹא הֵיְתָה בְּאֵמֶת.

אָגְלָה לָכֶם סוּד, אִם רַבְּנוּ ו"ל לֹא יִתֵּן לִי לְהַכְנִס אֶצְלוֹ בְּעוֹלָם
הָעֵלְיוֹן, אֲזִי אָגְלָה בְּכָל הַגִּיהֵנוּם אֶת רַבְּנוּ ו"ל, וְאָמַר לְכֻלָּם שָׁם:
"תִּדְעוּ לָכֶם, שְׂיֵשׁ צְדִיק קְדוֹשׁ רַבְּנוּ ו"ל, בָּאוּ אֵלָיו" וכו'. גַּם כָּאֵן
בְּזֶה הָעוֹלָם הִרְבֵּה לֹא רוֹצִים לְדַבֵּר עִמִּי, אֲבָל אֵינִי נָח וְאֵינִי שׁוֹקֵט,
וְאֵינִי חִזֵּק בְּזֶה — לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ו"ל לְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ,
וְאֵינִי נֹשֵׁב מִשׁוּם דְּבַר. מִי שֶׁחִזֵּק בְּהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ו"ל —
אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חִלְקוֹ! וּמִי שֶׁאֵינוֹ חִזֵּק — אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ!

דַּעוּ לָכֶם, כִּי הַחַיִּים אֵינָם וְרוּדִים כָּל-כָּף כְּפִי שְׁחוּשָׁבִים, וְיִשְׁנֹם
הִרְבֵּה מְשֻׁבְּרִים וְגַלִּים, וּמִרַבְּנוּ ו"ל מְקַבְּלִים הַתְּחִזְקוֹת עֲצוּמָה לַעֲבוּר
עַל הַכֹּל. וְאֵימַתִּי יוֹדְעִים שֶׁקִּבְּלֵנוּ אֶת הַהִתְחִזְקוֹת? כִּשְׁמַנְסִים אוֹתָנוּ
בְּנִסְיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעוֹבֵר עֲלֵינוּ צְרוֹת וְסָבָל, וְאָנוּ מִחִזְקִים
מִעֲמֵד וְאֵינָנוּ נֹשֵׁבִים, זֶה סִימָן שֶׁקִּבְּלֵנוּ מִהַצְדִּיק. אֲבָל אִם אָנוּ
נוֹפְלִים בְּדַכָּאוֹן וְנֹשֵׁבִים, סִימָן שֶׁאָנוּ בְּטַעוֹת גְּדוֹלָה וּבְדַמְיוֹן גְּדוֹל.
וְלָכֵן זֶהוּ הַמּוֹדֵד לְרֵאוֹת אִם מְקַרְבִּים אֶל הַצְדִּיק — שֶׁבִּשְׂעָה
שְׁעוֹבְרִים מְשֻׁבְּרִים, עַד שֶׁאֶפְלוּ הָאֲנָשִׁים הַקְּרוֹבִים בְּיֹתֵר, גַּם-כֵּן
עוֹזְבִים אֶת הַצְדִּיק, חֵס וְשָׁלוֹם, אֲבָל אֵינָנוּ מִתְּפַעְעִלִים מְכַל זֶה, זֶה
סִימָן שֶׁקִּבְּלֵנוּ מִהַצְדִּיק הָאֱמֵת.

רַבְּנוּ ו"ל סִפֵּר לָנוּ סִפּוּר מְעֻנֵּן מְאֹד, שֶׁכְּדָאִי לְדַעַת אוֹתוֹ. הִזָּה
אֲבָרְךָ שֶׁהִזָּה בְּקִי בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה, וְהִזָּה צְדִיק וְלִמְדָן גְּדוֹל, הַתְּפִלָּל
הִרְבֵּה, קָיָם אֶת הַמְּצוּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲבָל הִזָּה מִתְּנַגֵּד גְּדוֹל עַל
הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע. אָמַר הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע
לְתַלְמִידָיו: רָאוּ לְקַרְבוֹ אֵלַי. וְהִלְכוּ לְקַרְבוֹ, אַף לֹא רָצָה בְּתַחֲלָה,
וְשִׁדְלוּהוּ מְאֹד, אַף לֹא עָלָה בְּיָדָם, עַד שֶׁלְּבַסּוֹף שֶׁכִּנְעוּהוּ בְּכָל מִינֵי
תַּחֲבוּלוֹת, וְהִבִּיאוּהוּ לַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע. כִּשְׁהַגִּיעַ אֵלָיו,
הִחַל הַצְדִּיק לְרַחֵקוֹ, לֹא אָמַר לוֹ "שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם" וכו'. וְהָאֲבָרְךָ הַנִּלְיָן
נֹשֵׁב וְחָשֵׁב: "חֻבָּל עַל הַלְמוּד שֶׁאֵינִי מִפְסִיד בְּזִמְנֵי הַזֶּה", וְהִזָּה שְׁבוּר
כְּחָרָס הַנֹּשֵׁב, וְרָצָה לְלַכֵּת, אֲזִי קָרָאוּ הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ וְאָמַר
לוֹ: הִנֵּה תִלְךָ לְבִיתְךָ, וְכָל הָעִיר יִתְחִילוּ לְחַלֵּק עֲלֶיךָ, הַשְּׂכָנִים,
הַיְדִידִים, הַקְּרוֹבִים וְהַרְחוּקִים, וְאֶפְלוּ אֶשְׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ יִרְיִבוּ עִמְךָ,
וְאֶפְלוּ עוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם יִחְלְקוּ עֲלֶיךָ, וְנִרְאָה אֵיךָ תַּחֲזִיק מִעֲמֵד. וְשָׁב

לְבִיתוֹ, וְכֵן הָיָה, שֶׁכָּל הַמְּדִינָה חָלְקָה עָלָיו, וְכֵן כָּל הָעִיר, וְכָל אַנְשֵׁי חָלְקוֹ עָלָיו, וְאִשְׁתּוֹ וְיִלְדֵי הָיָה כְּנֶגְדּוֹ, וְהֵלֶךְ לְהִתְפַּלֵּל שְׂמוֹנֶה-עָשָׂר, וּבְאִמְצַע הַתְּפִלָּה בָּא תְּרַנְּנוֹל הַיְּהוּדִים עִנְק, וְהִחֵל לְהִתְפַּרֵּעַ בְּנוֹצוֹתָיו, וּבְלָבָלוֹ בַּעַת תְּפִלָּתוֹ. וְכִבְר לֹא הָיָה לְעֹצֵר עֲצָמוֹ בְּחֻשְׁבוֹ: "הֲלֹא כָּל הַמְּדִינָה נִגְדִי, וְכָל הָעִיר, גַּם אִשְׁתִּי וְיִלְדֵי, וְהִנֵּה גַם הָעוֹף הַזֶּה מְפָרִיעַ לִי", וְרָצָה לְטַל גְּרִזָּן וּלְהִסִּיר רֹאשׁוֹ, וּבְרַגְעַ הָאֲחֵרוֹן עֲצַר עֲצָמוֹ וְאָמַר: רַגַע, רַגַע, הִבְעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ אָמַר שְׁפָךְ יְהִיָּה, וְעַמֵּד בְּנִסְיֹן.

אֵין זֶה סִפּוּר בְּעֵלְמָא, אֲלֵא יִשְׁנָה מְצִיאוֹת כְּזוֹ, שֶׁכָּל הַמְּדִינָה נִגְדָה הַצְּדִיק, וְכָל הָעִיר נִגְדָה, וְאֶפְלוּ אַנְשֵׁי חוֹלְקִים עָלָיו, הָאֲנָשִׁים הַכִּי קְרוֹבִים אֵלָיו עֲזָבוּ אוֹתוֹ, וְהַצְּדִיק נֶעְלַם וְנִסְתָּר מֵאֵד מֵאֵד, עַל זֶה אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן סו): כְּשֶׁנֶּעְלַם הַצְּדִיק נִתְגַּלָּה טְאֵטְאָרְן — אֵלוֹ אַנְשִׁים קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים. כִּי בְּרַגַע שְׁנוּפֶלֶת לְאָדָם מִחֻשְׁבָּה — "מָה אֲנִי צָרִיךְ אֶת הַצְּדִיק הַזֶּה, הֲלֹא אֲנִי גְדוֹל מִמֶּנּוּ" וְכוּ', סִימָן שְׂאָדָם זֶה שֶׁקָּרַן גְּדוֹל, וְכָל יָמָיו חִי בְּשִׁקָּר, וְכָל הַחֲטָאֵת נִעוֹרִים שְׁלוֹ מְבַצְּבָצִים עִבְשׁוֹ, עַד שֶׁתּוֹלָה הַסְּרַחוֹן בַּצְּדִיק, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

אִם תִּקְבְּלוּ אֶת דְּבָרֵי אֱלֹהִים — אֲשֶׁרֵיכֶם וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקֵיכֶם! אֲשֶׁרֵיכֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֲשֶׁרֵיכֶם בְּעוֹלָם הַבָּא! וְאִם אֵינְכֶם רוֹצִים לְקַבֵּל אֶת דְּבָרֵי — חֲבַל עַל זְמַנְכֶם, לֹא חֲסָרִים מְקוֹמוֹת אַחֲרִים, לֹא חֲסָרִים צְדִיקִים אַחֲרִים, וְתִנְסוּ אוֹלֵי בְּמִקוֹם אַחַר תִּמְצְאוּ אֶת הָאֱמֶת, כִּי חֲבַל לְכֶם לְהִשְׁאָר פֶּה.

בְּרוּךְ הַשֵּׁם, הַקְּמֵנוּ "הַיְכַל-הַקְּדֹשׁ", קְדֹשׁ קְדָשִׁים, שְׂאִין לָנוּ לְהִתְבַּיֵּשׁ בּוֹ מִשׁוּם חֲסִידוֹת בְּעוֹלָם, וְזוֹ אֲצִלֵי הַשְּׂמִיחָה הַכִּי גְדוֹלָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְכֶם בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תרמד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר נִצְבִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ... נֵרוֹ יֵאִיר.

מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ב'), שְׂאֲצֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב כְּשֶׁפְּעֻלוֹת מְשֻׁנוֹת מִתְאַחֲדוֹת בְּאַחֲדוֹת הַפְּשׁוּט, הֵינּוּ כֹּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ פְּעֻלָּה מְשֻׁנָּה מִחִבְרוֹ. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אֹמְרִים (עַיֵן בַּמִּדְבָּר רַבָּה, פְּרָשָׁה כ"א, סִימָן ב'): כָּשֶׁם שֶׁפְּרָצוּפֵיהֶם שׁוֹנִים — כֵּן דַּעוּתֵיהֶם שׁוֹנוֹת; יִשְׁנֵם שְׂשָׂה בְּלִיוְנֵי אֲנָשִׁים בְּעוֹלָם, וְכֹל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ פְּרָצוּף אַחֵר, זֶה גִּדְּלָתוֹ יִתְבַּרֵךְ, שֶׁבָּרָא בְּלִיוְנֵי אֲנָשִׁים, וְכֹל אֶחָד וְאֶחָד שׁוֹנָה מִזוּלָּתוֹ, אֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים, כְּמוֹ-כֵן כֹּל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ מִחֲשָׁבָה אַחֶרֶת, דַּעַת אַחֶרֶת, וְאֲצֵלוֹ יִתְבַּרֵךְ חָשׁוּב, שֶׁפְּעֻלוֹת מְשֻׁנוֹת מִתְאַחֲדוֹת בְּאַחֲדוֹת הַפְּשׁוּט. וְאִיךָ זֹכִים לְהַגִּיעַ לְזֶה? אָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"א), לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ שִׁכְל פְּרָטִי, כֹּל אֶחָד חוֹשֵׁב כְּפִי מִחֲשַׁבְתּוֹ וְזוֹ זְכוּתוֹ, כֹּל אֶחָד יֵשׁ לוֹ הַדַּעָה שְׁלוֹ, וְדַעַתוֹ שׁוֹנָה מִדַּעַת אַחֵרִים, כִּי אִי אֶפְשָׁר לְהַכְרִיחַ דַּעַתוֹ עַל דַּעַת אַחֵרִים, וּכְפִי שְׂרָאִינוּ בְּמִשְׁךָ כְּשִׁבְעִים שָׁנָה, שֶׁהַקּוֹמוֹנִיסְטִים רוֹצִים בְּכַח לְכַפּוֹת אֶת דַּעַתָם עַל מְלִיוְנֵי אֲנָשִׁים, וּבְעֶזְרַת ה' הַכֹּל יִתְמוּטֵט, כִּי אֵין יְכוּלִים לְהַכְרִיחַ בְּנֵי-אָדָם לְחֲשׁוֹב כְּפִי שְׂאֲנֵי רוֹצָה. וְאִם-כֵּן לְכֹל אֶחָד וְאֶחָד יֵשׁ שִׁכְל פְּרָטִי, וְהוּא בָּא עִם הַשִּׁכְל הַפְּרָטִי שְׁלוֹ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֶל הַשִּׁכְל הַכּוֹלֵל, כִּי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הוּא הַשִּׁכְל הַכּוֹלֵל שֶׁל כֹּל הַשִּׁכְלִיִּים, וְלָכֵן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַשִּׁכְלִיִּים פְּרָטִיִּים נִכְלָלִים בְּשִׁכְל הַכּוֹלֵל, וּכְדִי לְהַגִּיעַ לְאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, כְּדִי לְהַגִּיעַ לְשִׁלְמוֹת — שֶׁהַשִּׁכְל הַפְּרָטִי שְׁלוֹ יִכְלֵל בְּשִׁכְל הַכּוֹלֵל, צְרִיכִים לְבוֹא בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, לְצַדִּיק הָאֵמֶת, אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

וְלָכֵן זֶה הַסִּגְלָה לְאַהֲבַת זֶה אֶת זֶה — לְבוֹא לְצַדִּיק בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה,

אֲשֶׁר ז' תרמה בַּנְחָל פּא

וְשֵׁם נִכְלָלִים אֶחָד בְּשָׁנִי. וְזֶה הַפְּתוּרֹן לְשָׁנָא וְלִקְנָאָה שְׂיִישׁ זֶה עַל
זֶה, וְהִבֵּן.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ז' תרמה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נֹצְבִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מִכְתָּבְךָ — לְנִכּוֹן קִבְלָתִי.

וְאוֹדוֹת שְׁאֵלְתְךָ וְכוּ', יֵשׁ מְאֹמֵר חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (ראש השנה ח:):
בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה נִדוֹן מֵה יִהְיֶה בְּסוֹפָה; כָּל מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם
קְצוּבִים לוֹ מֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה, הַכֹּל נִקְבַע בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה; וְלִכֵּן אָנוּ נוֹסְעִים
אֶל הַצְּדִיק בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וּמִבְּקָשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ שְׂיַחֲוֶס וּיְרַחֵם
עָלֵינוּ, וְיִמְתִּיק מֵאֲתָנוּ כָּל הַדֵּינִים, וְכִמְאֻמָּרָם ז"ל (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פְּרָשָׁה
נו, סִימָן יג): כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה יִשְׂרָאֵל נֶאֱחָזִים בְּעֵבְרוֹת וּמִסְתַּבְּכִין
בְּצָרוֹת, וּבְרֵאשׁ הַשָּׁנָה הֵן נוֹטְלִין שׁוֹפֵר וְתוֹקְעִין בוֹ, וְנִזְכָּרִים לְפָנֵי
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וּמוֹחֵל לָהֶם. יֵשׁ לָנוּ אָבָא רַחֲמָן, אָבָא טוֹב, כְּמוֹ
שְׁפָתוֹב (תְּהִלִּים קמ"ה, ט): "טוֹב הַיּוֹ"ה לְכָל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו",
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ רוֹצֵה לְנַקֵּם בָּנוּ, אֶלָּא חֲפָץ שְׁנָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה,
וְלִכֵּן נִתֵּן לָנוּ אֶת יוֹם הַדֵּין, שָׁבוּ דְנִים אֶת הָאָדָם, וְהוּא מְעוֹרֵר
אוֹתָנוּ: תִּקְחוּ אֶת הַשׁוֹפֵר וְתִקְעוּ לְפָנֵי, אֲזַי אֲנִי מוֹחֵל לָכֶם, כְּמֵאמָרָם
ז"ל (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה כט, סִימָן ח'): כָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה יִשְׂרָאֵל עוֹסְקִין
בְּמֵלָאכְתָּן וּבְרֵאשׁ הַשָּׁנָה נוֹטְלִין שׁוֹפְרוֹתֵיהֶן וְתוֹקְעִין לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא עוֹמֵד מִכֶּסֶּא דִּין לְכֶסֶּא רַחֲמִים; וְלִכֵּן בְּזֶה שְׁבָאִים
בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה לְצְדִיק, וּמִתְעַקְּשִׁים שָׁם, וּמִבְּקָשִׁים רַחֲמִים מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרַךְ: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, עֲבֹרָה עָלֵי שָׁנָה כָּל-כָּף קָשָׁה, פְּרִנְסָה לֹא
הֵיטָה לִי, לֹא רְאִיתִי בְּרַכָּה בְּכֶסֶּפִי, הֵיטָה מְמַרְמֵר כָּל הַשָּׁנָה, הֵיטָה
בְּרִיב, לֹא מְצָאתִי זְווגִי, אֲנִי רוֹק, שְׂמַעְתִּי וְרֵאִיתִי צָרוֹת, אָבָא, תִּצְלִיל
אוֹתִי, שְׁלֹא יִקְרָה לִי מִקְרָה רַע", רֵאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהוּא יוֹם הַדֵּין, בְּזֶה

פב אָשׁר ז' תרמו בנחל

שחוזרים בו בתשובה ותוקעים בשופר, הקדוש-ברוך-הוא עומד מכסא הדין ויושב על כסא רחמים ומרחם עלינו (פיוט וּנְתִיבָה תַקְרָא). וְזֶה: "וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה מְעִבִירִין אֶת רוּעַ הַגְּזֵרָה", עלינו לשוב בתשובה שלמה ולהתפלל להקדוש-ברוך-הוא, ולתת צדקה, וְזֶה יִקְרַע אֶת גָּזֵר דִּיגְנוּ, וְנִזְכָּה לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתָקָה.

הדורש שלומך באהבה...

ז' תרמו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים ה'תשמ"ה.

שלום וברכה אל האברך היקר ... גרו יאיר ויזרח לנצח.

מכתבך לנכון קבלתי.

ובענין ששאלת וכו'; השלמות היא אצל ציון רבנו ו"ל, ובפרט בראש השנה להיות שם פשוטו כמשמעו, לא לחפש גדולות, לא לחפש מדרגות, אלא להיות יהודי פשוט, כמאמרם ו"ל (ראש השנה כו:): בראש השנה היו תוקעין בשל זכרים כפופין, בראש השנה כמה דכייף איניש דעתיה טפי מעלי; בראש השנה ככל שאדם מכופף עצמו — יותר מעלה לו; וכפי מבנה השופר, שסמוך לפה הוא צר מאד, ואט אט מתרחב, עד שנעשה רחב מאד היכן שיוצא הקול, וכמו שאומר מוהר"ן ו"ל (לקוטי-הלכות, ראש השנה, הלכה א'), שאדם צריך לבוא אל הקדוש-ברוך-הוא, אפלו שצר ומר לו, ולתקע בשופר במקום צר דיקא, ואחר-כך יתרחב לו. והוא על דרך שאמר רבנו ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קיב), שקדם — אדם מסבב בחשוף גדול, ורע ומר לו, אף-על-פי-כן אז דיקא יתפלל להקדוש-ברוך-הוא, כי בעת צרה, כשאדם מדבר דבור אמת, כי כואב לו ומרגיש צמק את כאב לבו, ובא להקדוש-ברוך-הוא בתמימות ובפשיטות, ואינו רוצה גדלות רק כאיש כשר ופשוט, תפלה כזו מקבלת מאד בשמים.

ואודות ששאלת, אם אפשר להשתמש בכספי מעשר למטרת הנסיעה לציון רבנו ז"ל וכו'; באמת, אין עוד מצנה גדולה יותר ממצנות צדקה, מצנות מעשר כספים, ואין עוד מצנה יותר גדולה מלתת צדקה לנשמה, כשאדם נוסע לעיר אומן — זה בעבור נשמתו, כי נמצא בצרה גדולה מאד, ואינו יודע כיצד ידונו אותו לשנה הבאה, וזקוק הוא לרחמים מרבים, רחמים עלאים, ולכן אין שום ספק ספקא שמתר להשתמש בכספי מעשר המיעדים לנסע לציון רבנו ז"ל בעיר אומן.

הדורש שלומך ומאחל לך שנה טובה...

ז' תרמז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה אל ... גרו יאיר.

מכתבך הארוך לנכון קבלתי.

מה אמר לך, ידידי היקר! אודות שאלתך וכו'; הלא זה הדבר הכי קשה לתת לאדם עצה שיעזב את פרנסתו, ויכנס ללמד בכולל, כי רבנו ז"ל רצה, שכל אחד מאנשי שלומנו תהיה לו פרנסה קבועה, ואמר (ת"י-מוהר"ן, סימן תקא): במקום עבודה של בטחון, תכניסו עצמכם בעבודה אחרת; הינו אם אין לאדם פרנסה, הוא כל היום צריך לאחז עצמו בבטחון — מהיכן יהיה לו וכו' וכו', ולא כל אדם מסוגל למדרגה זו, שיבטח בה' וכו', פי יהיה מדאג כל היום — מה יהיה לו לאכל ולמשפחתו, וממילא גם לא יוכל ללמד וכו', וזו הסבה שאמרו חז"ל (אבות ב, ב): יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שגייעת שניהם משפחת עון; ולכן העצה היא לבקשו יתברך: "ותקננו בעצה טובה, רבונו של עולם, תן לי עצה מה ואיך לעשות", ודבר זה אף אחד אינו יכול לטל על עצמו אחריות לומר לשני: "תפסיק לעבד ותלך ללמד בכולל", כי האם אתה מתחייב לפרנס אותו?! ואם יפל בחובות, אתה מתחייב להקימו?! ולכן אם

יש לאדם כבר פרנסה קבועה, העצה היעוצה, שיחזיק בפרנסה ולא יעזבנה, אבל ישמר על זמנו מאד, בזמן הפנוי ינצל ללמד ולהיות בכל חלקי התורה: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, ספרי מוסר וחסידות, ספרי רבנו ז"ל, וישמר מאד על זמנו הפנוי לנצל לתורה ותפלה, ואז יהיה לו את שניהם: תורה וגדלה במקום אחד. וכך נהגו אנשי שלומנו, אף שהיה להם חנות או עסק, הכניסו שם חבילה של ספרים, וקבעו לעצמם שעורים, כל אחד לפי בחינתו, וזו העצה הטובה והקלה ביותר שיכולים לתת לאדם. והקדוש-ברוך-הוא יעזר, אם תבקש הרבה ממנו יתברך, בודאי זמין לך פרנסה בנקל. מוהר"ת ז"ל אמר: פרנסה אסור לזרק, אלא הפרנסה תזרק אותך. ולכן העצה היא רק לבקש את הקדוש-ברוך-הוא, ואם יהיה ברצונו יתברך, שתוכל לשבת וללמד במנוחה בלי בלבולים, הוא כבר יביא לך את זאת בנקל.

והעקר — צריך להשמר מאד מאד את מי שואלים שאלה גורלית כזו, כי בעתים הללו עובדים על בני-אדם, אף אחד אינו יודע מצבו של השני, חזק אמונתו של השני, והכח והסבלנות של השני, ותכף-ומיד נותנים לו עצה: תעזב את הפרנסה ושב בפולל וכו', ואחר-כך אם זה לא הולך — אדם נשבר, ורחמנא לישזבן, נופל בנפילה אחר נפילה. ולכן זו אחריות גדולה מאד לתת עצה כזו לזולת, ורבנו ז"ל הזהירנו מאד לבקש הרבה את הקדוש-ברוך-הוא: "ותקננו בעצה טובה"; ואמר, שתפלה זו צריכה להיות אצלנו עקר גדול מאד (עין שיחות-הר"ן, סימן רלח); אשרי מי שחזק בזה, ואז טוב לו כל הימים!

המצפה לשמע בשורות טובות...

ז' תרמח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתֶה מִמִּי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ ... גְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

חֲמֻדַּת לְבָבִי! עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל כּוֹנְנֵי הַיָּם רַק לְחֻזֵק אֶת כָּל אֶחָד, כִּי סוּף כָּל סוּף עוֹבֵר עַל כָּלֵם מֵה שְׁעוֹבֵר — צְרוּת וַיִּסּוּרִים וְהִרְפָּתָקָאוֹת, אֵין בֵּית שְׁלֵא יִהְיֶה שָׁם אֵיזָה מְשֻׁבֵּר, אוֹ אֵיזוּ בְעֵינָה, מְסֻתּוֹכְבִּים וְרוֹקִים וְרוֹקוֹת לְמֵאוֹת וְאַלְפִים, וְאֵינָם מוֹצְאִים זֶה אֶת זֶה, וּבְמִי תְלוּי הַקּוֹלֵר? הֲלֵא אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סִנְהֶדְרִין כ.ב.): אַרְבָּעִים יוֹם קָדָם יִצְרִית הַיָּלָד, מְכַרְיִזִין בֵּת פְּלוֹנִי לְפְלוֹנִי; נִמְצָא, שְׁלֵכָל אֶחָד יֵשׁ זוּג, וְלָמָּה מְגִיעִים לְגִיל עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ, שְׁלֵשִׁים, שְׁלֵשִׁים וְחָמֵשׁ, אַרְבָּעִים וְכוּ', וְעַדִּין אֵין מוֹצְאִים אֶת זוּגָם? הַכֹּל בָּא מִבְּרִנּוֹת, אָדָם נַעֲשֶׂה בְרִרָן. כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֵמֵן, נוֹתֵן הַיְזָמְנוֹת לְכֹל אֶחָד לְמִצָּא בֵּת זוּגוֹ, וּבְמִקּוֹם לְהִקָּים בֵּיתוֹ, אָדָם עוֹשֶׂה הַבָּלִים, וְאַחֲרֵיכֵן בּוֹרֵחַ מִמֶּנָּה, אוֹ הֵיא בּוֹרֵחַת מִמֶּנּוּ, וְנִפְרָדִים, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאַחֲרֵיכֵן מִתְחַרְטִים, אוֹ שְׁאֵין שְׁמִים עַל לֵב, שְׁזָה הֵיזוּג הַמִּיעֵד מִן הַשְּׁמִים, וְנִדְחָהוּ מִמֶּנּוּ. וְאֵיתָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֵלֵק ב', סִימָן פט), שְׁהַצְדִּיק הוּא הַשְּׂדִיכָן, וּמְשַׁדֵּךְ נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְלִכְּן מִי שְׁבָא אֶל הַצְדִּיק, מוֹצָא אֶת זוּגוֹ. וְהֵנָּה סוּף סוּף מְצָאוּ זֶה אֶת זֶה, טוֹב יוֹתֵר לְהִתְחַתֵּן תַּכְּף-וּמְיָד, וְלֵא לְהִמְתִּין זְמַן אַרְף, כִּי כֵּן אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֵלֵק א', סִימָן רסד), שְׁלִמְעֵלָה הַנְּשָׁמוֹת הֵן נְשָׁמָה אַחַת, וּכְשִׁיּוֹרְדִים לְמִטָּה, הַזְכָּר יוֹרֵד בְּזוּג הוֹרִים אֶחָד, וְהַנְּקֵבָה יוֹרֵדַת בְּזוּג הוֹרִים אַחֵר, וְצָרִיכִים לְמִצָּא זֶה אֶת זֶה. וְזֶה קָשָׁה מְאֹד, וּכְמֵאֲמָרָם ו"ל (סוּטָה ד:): קָשָׁה זוּגוֹ שֶׁל אָדָם כְּקָרִיעַת יַם סוּף, כִּי יֵשׁ קְטְרוּגִים; לִכְּן אִם כָּבַר מְצָאוּ זֶה אֶת זֶה, לָמָּה לֹא לְהִתְחַתֵּן? לָמָּה לְהִסְתּוֹכֵב? שְׁזוֹ עֲבָרָה חֲמוּרָה מְאֹד.

על-כֵּן, חֲמַדַּת לְכַבִּי! רְצוּנִי וְכִסּוּפִי בְּדַבּוּרֵי שְׁאֵנִי מְדַבֵּר, וְדוֹרֵשׁ
 הַרְשׁוֹת — לֹא לְשׂוּא, אֲלֵא לְחֻזֵק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׂמְחַת אֶת כָּל הַרְוָקִים
 וְהַרְוָקוֹת שְׂיִתְחַתְּנוּ, וְאֵל יִהְיֶה לָהֶם טְעֵנוֹת כָּלפִי שְׁמִיָּא, שֶׁהַקְדוּשׁ-
 בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ נוֹתֵן לָהֶם זְוִיגָם, אֲלֵא יֵשׁ לָהֶם זְוִיג, וּבָמוֹ עֵינֵיהֶם
 רוֹאִים אֶת הַשְּׂדוּף, וּבָמוֹ יִדְיָהֶם זוֹרְקִים אוֹתוֹ וּמְרַחֲקִים אוֹתוֹ מִמֶּנּוּ.
 כְּמוֹ-כֵן לְגַבֵּי פְרָנְסָה; בְּנִי-אָדָם מְסֻתוֹכְבִּים מְבֹטְלִים, אֵינִן לָהֶם
 עֲבוּדָה, חַיִּים בְּקִטְנוֹת הַמַּחֲזִין, אֵינִן לָהֶם פְּרָנְסָה, מְסֻתְבָּכִים בְּחֻבוֹת,
 בְּשִׁעָה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֻמָּן, וְרוֹצֵה לְעֹזֵר לְכֻלָּם וְעוֹזֵר
 לְכֻלָּם, אֲףֹ אָדָם סוֹתֵם אֶת הַכְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַשְּׁפַע. וְאוֹמְרִים
 חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה י"א, א): בְּרַכַּת הַיְוִ"ה הִיא תַעֲשִׂיר —
 זוֹ בְרַכַּת שַׁבָּת; מִי שֶׁשׁוֹמֵר שַׁבָּת — זוֹכֵה לְעִשְׂרֵי שִׁבְעִים וָשֵׁשׁ. וְכֵן אוֹמְרִים
 חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים (שַׁבָּת קי"ח): כָּל הַמְעַנֵּג אֶת הַשַּׁבָּת, נוֹתְנִים לוֹ נֶחְלָה
 בְּלִי מְצָרִים; וְאִם עוֹבֵרֶת עַל בְּנֵי-אָדָם עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת, סִימָן
 שֶׁמְסַכְּנִים הֵם, אֵינֶם שׁוֹמְרִים שַׁבָּת. וְאִם אָדָם אוֹמֵר: "אֲנִי שׁוֹמֵר
 שַׁבָּת, וְעַדִּין אֲנִי עֹנֵי וּבַעַל חוֹב גְּדוֹל, נִסְתַּבְּכָתִי עִם בְּנֵקִים, וּבַעֲלֵי
 הַחֻבוֹת וְהַנּוֹשִׁים מִתְדַּפְּקִים, וּמְעַקְלִים מִטְּלָטְלִי" וְכוּ'; כִּיצַד יִתְכַּן?
 הֲלֹא חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (שֵׁם קי"ח): כָּל הַמְעַנֵּג אֶת הַשַּׁבָּת
 נוֹתְנִים לוֹ מְשַׁאֲלוֹת לְבוֹ; אֲלֵא סִימָן, שֶׁאֵינֶנּוּ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת. כִּי מֵהִי
 שַׁבָּת? שְׁמָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (זֵהר חֶלֶק ב' פ"ח):. וְאִם אוֹמֵר, שֶׁבְּיַדֵּי
 שׁוֹמֵר שַׁבָּת, וְעַדִּין עוֹבֵר עָלָיו מֵהַ שְׁעוֹבֵר, אֲלֵא סִימָן שֶׁמְשַׁהוּ אֲצִלוֹ
 אֵינוֹ כְּשׁוֹרָה, וְעָלָיו לְמַצֵּא הַסֶּבֶה מֵהַ זֶה וְעַל מֵהַ זֶה. כִּי מֵהַ נִקְרָא
 שׁוֹמֵר? שֶׁמְשַׁגִּיחַ עַל הַחֶפֶץ בְּעַרְנוֹת גְּדוּלָה, וְאֵינוֹ מִתְנַמְנֵם אוֹ
 מִתְרַשֵּׁל, אֲלֵא שׁוֹמֵר עַל הָאוֹצֵר וְכַדוּמָה, שֶׁלֹּא יְבוֹא אֲףֹ אֶחָד לְגַנְבוֹ
 וְכוּ'. וְיִודַע שְׂאוּי לוֹ אִם יֵלֶךְ לִישׁוֹן, אוֹ יִסִּיחַ דַּעַת מִן הַחֶפֶץ וְכוּ'.
 וְכֵן כְּשֶׁמְנִיחִים שׁוֹמֵר בְּשַׁעַר מוֹסֵד כְּלִשְׁהוּ, עָלָיו לְעַמֵּד אֲצֵל הַפֶּתַח,
 וְלֹא לְזוּז מִשָּׁם, כִּי אוּי לוֹ אִם יִכְנַס אֵיזָה אוֹיֵב וְכוּ', כִּי הַקּוֹלֵר תְּלוּי
 בְּצִנְאוֹרוֹ, כִּי שְׂמוּהוּ שׁוֹמֵר לְהַשְׁגִּיחַ שֶׁלֹּא יִכְנַס זֵר לְמִקּוֹם, וְאוּי לוֹ
 וְאוּי לְנַפְשׁוֹ אִם יִמְעַל בְּתַפְקִידוֹ. כְּמוֹ-כֵן בְּשִׁמְרֵת שַׁבָּת. שַׁבָּת הִיא
 הָאוֹר שֶׁל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּשַׁבָּת מִתְגַּלֶּה עֲצָם אֲלֵקוֹת, וְאָדָם
 צְרִיף לְהִיּוֹת עֵרְנִי כָּל הַשַּׁבָּת, כָּל שְׁעוֹת הַשַּׁבָּת עָלָיו לְשַׁמְרָה וּלְשִׂמְחָה
 בְּשַׁבָּת, לְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מִוְהָר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י"ז), שֶׁמְצַנָּה

גְּדוּלָה לְשִׁמְחַ בַּשַּׁבָּת, וְרֵאוּי לְכָל בַּר יִשְׂרָאֵל לְשִׁמְחַ אֹז, וּכְכֹל שְׂאָדָם מְרַגֵּישׁ יוֹתֵר אֶת הַשַּׁבָּת וְשִׁמְחַ בָּהּ, כֵּן נִשְׁפָּע עָלָיו שְׁפַע, כִּי שׁוֹמֵר אֶת הַשַּׁבָּת, וּמִשְׁגִּיחַ, שְׁכָל דְּקָה וְדְקָה מִהַשַּׁבָּת לֹא תִלְךָ לְהִבָּל וְלָרִיק.

וְהִנֵּה אָנוּ עֲדִים לָזֶה, שְׁבָכָל יוֹם וַיּוֹם יוֹצְאִים עֲתוּנִים מֵלֵאֵי כְפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, מֵלֵאִים נֶאֱוָף, שְׁקוּץ, תַּעֲוֹב וְזֵהוּם, כָּל מִינֵי טִנְפֹת וְלִכְלוּף, וּמָה כְּתוּב שָׁם? כָּל מִינֵי כְפִירוֹת וּמִינּוֹת, שְׁכָל עֲתוּנָאֵי נוֹאָף הַעֲלָה עַל הַכֶּתֵב, כָּל צֶלֶם מְזֵהֵם צֶלֶם. וְזֶה כָּל יוֹם וַיּוֹם, וּבִסוּף הַשַּׁבּוּעַ יֵשׁ לָנוּ 'מוֹסָף שַׁבָּת', וּמוֹכְרִים אוֹתוֹ בְּזוּל מְאֹד, עֲתוּן מֵלֵא זִהְמָה שֶׁל נֶאֱוָף, כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, מֵאָה עֲמוּדִים, מֵאֵתִים עֲמוּדִים, וּמִבָּלִים כָּל הַשַּׁבָּת בְּשִׁטִּיּוֹת וְהִבָּלִים, וְאַחֲר־כֵּן שׁוֹאֲלִים: "הֲלֹא אָנִי שׁוֹמֵר שַׁבָּת, וְלָמָּה אֵין לִי שְׁפַע?! לָמָּה אֵין לִי פְרֻנְסָה וְהִסְתַּבְּכָתִי בְּחֻבוֹת?!!" לֹא וְלֹא! לֹא שְׁמַרְתָּ שַׁבָּת, אֲתָה כְּדִגְמַת הַשׁוֹמֵר, שְׁהִלְךָ לִישׁוֹן, וְהִנִּיחַ אֶת הָאוֹצֵר הַפְּקָר, כְּדִגְמַת הַשׁוֹעֵר שֶׁהִנִּיחַ אֶת הַשַּׁעַר פְּרוּץ לְאוֹיֵב, וְהוֹתִיר אֶת הַיְלָדִים הַפְּקָר, כְּדִגְמַת הַחִזְל הַבּוֹרַח מִהַחֲזוּת. וְלִכֵּן לָמָּה יֵשׁ לָךְ טְעֻנוֹת?!

עַל-כֵּן, כָּל דְּבוּרֵי אֵינָם לְשִׁבֵר אֶת מִישֵׁהוּ, חַס וְשְׁלוֹם, אֶלָּא לְחִזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחַ אֶת הַזּוֹלָת; כִּי סוּף כָּל סוּף אָנוּ אַחִים, כְּלָנוּ בְּנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמִצְנָה גְּדוּלָה לְחִזֵּק זֶה אֶת זֶה, וְזוֹ הַצְּדָקָה הַכִּי גְּדוּלָה שִׁיכוּלִים לַעֲשׂוֹת לִיהוּדֵי — לְחִזְקוֹ וּלְעוֹדְדוֹ. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קו'): "אֲשֶׁרֵי מִשְׁפִּיל אֶל דָּל" (תְּהִלִּים מֵא, ב) — אֲשֶׁרֵי הָאָדָם הַמְּכַנֵּס שְׁכָל בְּעֵנֵי. וְאוֹמְרִים חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נְדָרִים מֵא): אֵין עֵנֵי אֶלָּא בְּדַעַת; מֵהִי עֵנִיּוֹת וּמֵהִי עֲשִׂירוֹת? הַכֹּל תְּלוּי רַק בְּדַעַת; אִם אָדָם יוֹדֵעַ שֶׁ"אַתָּה הָרֵאָתָּ לְדַעַת כִּי הִנֵּנִי" הוּא אֱלֹקִים, אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ" (דְּבָרִים ד, לה); הוּא הַכִּי מֵאֲשֶׁר! אֵף אִם מְסֻכָּן, אֵינָנו יוֹדֵעַ אֶת זֹאת, אֲזִי הוּא הַכִּי אֲמַלְל. כִּי מִי שְׁמִכִּיר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פְּנִים אֶל פְּנִים, יוֹדֵעַ, שֶׁהוּא תְּלוּי רַק בְּנִדְיוֹ תְּבַרְךָ, וְהוּא הַעֲשִׂיר הַכִּי גְּדוּל, וְאֵינוּ צָרִיךְ לְחַנֵּף אֶת אֵף אַחַד, אֵף מִי שְׁאֵינוּ יוֹדֵעַ דְּבַר זֶה, וְחוֹנֵף אֶת הַבְּרִיּוֹת, הוּא הָאֲמַלְל הַגְּדוּל בְּיוֹתֵר. וְלִכֵּן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצ"ה): אֲשֶׁרֵי מִשְׁפִּיל הַמְּכַנֵּס שְׁכָל לְדָל; וְאֵלוּ הַדְּבוּרִים שְׁאֵנִי מְדַבֵּר, הֵם

לחזק ולעודד את כל אחד; כי לצערנו הרב, ישנן צרות לאין ספר, יש סובלי חללים, בתי חולים מלאים עם חולים, ואין מי שיפגוס לבקרום. ואומרים חכמינו הקדושים (גדרים מ.): כל מי שאינו מבקר חולה, הרי הוא רוצח; על-כן פדאי לעשות הרגל פעם בחדש — לעבר בבית-חולים ממחלקה למחלקה, ולאחל לכל חולה "רפואה שלמה", להראות לו פנים שמחות, ואשרי ואשרי מי שיכול לילך פעם בשבוע, כי ישנן צרות רבות כל-כף לעם ישראל, ואנו ערבים זה לזה (שבועות כז:), על-כן עלינו לאמץ ולחזק ולשמח את כל בר ישראל, וזו כל עבודתנו ותפקידנו בלי שום פגנות אישיות. בודאי הסמ"ך-מ"ם מפחד מאד שדבורים פאלו ישמעו ברבים, כי זה לצנינים בעיניו, עם כל זאת הקדוש-ברוך-הוא ברחמיו עוזר לנו, שפה ושם יכולים להשמיע דבר ה'. לכן אשרי ואשרי מי שיש לו חלק בזה, שדבר הו"ה והלכתו יצא בעולם, ונזכה לחזק ולעודד ולשמח את נשמות ישראל, וביחד נזכה לקבל פני משיח צדקנו.

הדורש שלומך באהבה רבה...

ז' תרמט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים ה'תשמ"ה.

שלום וברכה אל ידידי היקר לי מאד ... נרו ואיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

העקר לא להכנס ללחץ, אם הרופאים אומרים שצריכים נתוח קיסרי, ואין אפן אחר וכו', אל תהיו חכמים וכו', והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שהכל יעבר בנגל, וכבר תהיה אבא ואשתך תהיה אמא בריאה. ותגיד לה בשמי, שלא לפחד, הכל יעבר, ונשמע בשורות משמחות.

אתה ראה לומר את מזמור ק' "מזמור לתודה", אשר רבנו ז"ל

אָשֶׁר ז' תרנ בְּנַחֵל פט

אָמַר (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סימן ב'), שְׁאוֹתִיּוֹת לְתוֹךְ"ה הֵן אוֹתִיּוֹת תוֹלְד"ה, הֵיא תֵלֵד בְּנֶקֶל, וְאֵין מַה לְדַאג.

מַה טוֹב וּמַה נְעִים אִם תְּרַגֵּיל עֲצֻמָּךְ לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ חֶמֶשׁ דִּקּוֹת, אָשֶׁר זֶה יְכַנִּיס בְּךָ יִשׁוּב הַדַּעַת גְּדוֹל מְאֹד, חֶמֶשׁ דִּקּוֹת זֶה לֹא הִרְבֵּה כְּאֵן לְמִטָּה, אֲבָל בְּשָׂמִים זֶה מְרַעֵישׁ אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂיֵאחֲזוּ בְּזֶה!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ז' תרנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר נִצְבִים ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבֵרֶךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

לְדַעֲתִי, תִּקְבַּל עַל עֲצֻמָּךְ לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר לְמִקְנָה כָּשֶׁר, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדֵּינִים. בְּיָדָאֵי מַה טוֹב וּמַה נְעִים כְּשֶׁקָּמִים בְּבִקְרָה, הַדְּבָר הֶרְאֵשׁוֹן כְּדָאֵי לְרוּץ לְמִקְנָה וְלְטַבֵּל, אַף אִם אֵי אֶפְשֶׁר מְאִיזוּ סִבָּה שְׂתִהְיֶה, אֲזִי פַעַם בֵּיּוֹם (אֶפְלוּ בְּאִמְצַע הַיּוֹם) כְּדָאֵי לְלַכֵּת לְמִקְנָה וְלִטְהַר עֲצֻמוֹ, כִּי בְּזֶה שְׂמִטָּמִין עֲצֻמוֹ בְּמִי הַמִּקְנָה, שֶׁהוּא מִי הַדַּעַת, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְתְּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים. וּמוֹהַר"ן ת' ז' ל' הִבְטִיחַ, שֶׁכָּל מִי שְׂיִהְיֶה חֲזַק לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לְמִקְנָה בְּשִׁבְלֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִכּוֹן לְבוֹ יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׂיֵשׁ לוֹ תִקְנֶה לְתַקֵּן הַכֹּל. וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים לְטַבֵּל פַּעַם בֵּיּוֹם, וְכִף תִּהְיֶה בְּטוֹחַ, שְׂנִשְׂמָתְךָ מְטֵהֶרֶת. כִּי כָּלֵל זֶה תִּקַּח בְּיָדְךָ, בְּשַׁעַה שְׂהַגוּף טוֹבֵל כְּאֵן לְמִטָּה, בְּאוֹתָהּ שַׁעַה הַנִּשְׁמָה נִטְבַּלֶת לְמַעְלָה.

כְּשֶׁהֵייתִי בְּחוּר, וְגִרְתִּי רְחוּק מִמִּקְנָה, הֵיִינוּ הוֹלְכִים כְּמַעַט שַׁעַה בְּכָל שַׁבָּת בְּבִקְרָה הַלּוּף לְמִקְנָה וְכְמַעַט שַׁעַה חֲזוּר מִהַמִּקְנָה, וּבְכָל יוֹם נִסְעָתִי לִישִׁיבָה כְּשַׁעֲתִים בְּכָל יוֹם הַלּוּף וְדַרְךָ שֶׁל שַׁעֲתִים חֲזוּר, אֲזִי הִלְכָתִי לְמִקְנָה בְּאִמְצַע הַיּוֹם, וְהֵייתִי נִזְהָר לֹא לְהַחֲסִיר יוֹם אֶחָד

בְּלִי טְבִילַת מִקְוֵה, וְאַחַר הַמִּקְוֵה נִכְנַסְתִּי בְּסִמּוּךְ לְאִיזָה בֵּית־הַכְּנֶסֶת שְׁהִיָּה רִיק מִבְּנֵי־אָדָם בְּאֶמְצַע הַיּוֹם, וְשֵׁם הַתְּבוּדָתִי עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ זְמַן רַב, וְהִרְגַּשְׁתִּי אֶז כָּל מִינֵי תַעֲנוּגִים שֶׁבְעוֹלָם.

מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל הִיָּה הוֹלֵךְ פְּעָמַיִם לַמִּקְוֵה — פַּעַם קִדְּם תְּקוּן חֲצוֹת וּפַעַם קִדְּם תְּפִלַּת שְׁחִירִית.

הַרְבֵּה הֶחְסִיד ר' גַּעְצֵי מְאוּמָן ז"ל, הִיָּה נוֹהֵג לְלַכֵּת לְטַבֵּל בַּמִּקְוֵה כַּמָּה פְּעָמַיִם בְּכָל יוֹם, וְהָיוּ לוֹ כָּל הַמְּפִתָּחוֹת שֶׁל הַמִּקְנָאוֹת בְּאוּמָן, וְהִיָּה מוֹסֵר נַפְשׁוֹ בְּעַבּוּר מִקְוֵה, וַיֵּשׁ סְפוּרִים לְאִין סִפּוֹר אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּעִנְיַן טְבִילַת מִקְוֵה, וּבִימֵי בְחָרוּתִי אֶסְפְּתִי מִכָּל הַ"לְקוּטֵי־מוֹהֲרַנְ"ן" וְ"סִפְר־הַמִּדּוֹת" וְהַ"לְקוּטֵי־הַלְכוֹת" עִנְיַנֵי מִקְוֵה, וְהַדְּפַסְתִּי אֶת זֶה אַחֲר־כֵּךְ בְּשֵׁנַת תַּשְׁכֵּ"ה בְּשֵׁם "מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל", וְאַקְוִיָּה שֶׁיִּדְפָּס עוֹד פַּעַם, כְּדֵי שְׁלֹא יֵלֶךְ לְאַבּוּד, כִּי זֶה הִיָּה קוּנְטָרַס קָטָן.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, זוֹ לֹא עֲצָה לְהַשְׁבֵּר. בּוֹדָאֵי צְרָתְךָ הִיא צְרָה גְדוֹלָה וּמְרָה, אֲבָל תְּצִיֵּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וּבְכָל יוֹם תְּבוֹא אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתַתְּעַקֵּשׁ בְּעַקְשָׁנוּת גְּדוֹלָה, אֶז תִּרְאֶה יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה.

וְהַעֲקֵר — שְׁהַתְּפִלָּה תִּהְיֶה בְּרַחֲמַיִם וּבְתַחֲנוּנִים, כַּמוּכָא בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי־מוֹהֲרַנְ"ן, חֶלֶק א', סִימָנִים: כ', קצז), שְׁאֲסוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה בְּעַת הַתְּפִלָּה, אֶלְא אִם יִתֵּן — יִתֵּן, וְאִם לֹא — לֹא. וְזֶה שְׁאָמַר הַתְּנַא הַקְּדוּשׁ (אָבוֹת ב, יג): "וְאֵל תַּעַשׂ תְּפִלָּתְךָ קְבֵעַ" — לְשׁוֹן גְּזוּלָה, אֶלְא רַחֲמַיִם וְתַחֲנוּנִים.

תְּאֲמִין לִי, שְׁלֹא כְּדָאֵי לְדָאֵג דְּאֵגַת חֲנָם, וּמִכָּל שְׂפָן לֹא לְהַתְּעַרְבַּ בְּמַרְיבוֹת שְׁיִשְׁנָן עֲכָשׁוּ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲשֶׁר זֶה מְעוֹרֵר שְׂאֵט נַפְשׁ, שְׁבָאוּ וְנִכְנְסוּ תְּלִמִּידִים שְׁלֹא שָׁמְשׁוּ כָּל צְרָכָן, וּמִהֶם סוּבָלִים מֵהַשְּׂוֹבָלִים, וְחָבַל לְהַתְּעַרְבַּ בֵּינֵיהֶם. כָּל עִנְיַן רַבְּנוּ ז"ל הוּא תוֹרָה וְתְּפִלָּה, וּכְמוֹ שְׁאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שִׁיחוֹת־הַרְ"ן, סִימָן רפז): מֵה יֵשׁ לוֹ לְאָדָם לַעֲשׂוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם? אוֹ לְהַתְּפַלֵּל אוֹ לְלַמֵּד אוֹ לְהַתְּפַלֵּל,

אֲשֶׁר ז' תרנא בנחל צא
דאָוונען און לערנען און דאווענען, אַשרינו שאין לנו עסק עם
הולכי "רכיל".

הדורש שלומך...

ז' תרנא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נציבים ה'תשמ"ה.

שלום וברכה אל האכרן היקר לי מאד, גר להצדיק נחל נובע
מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין ששאלת וכו', שפכל פעם שאתה הולך לשדה להתבודד,
נתעורר לך לצאת וכו', הנה בודאי אסור להשהות את נקביו, כי
עובר על 'בל תשקצו', כמאמרם ז"ל (מכות טז): אמר רב אחא
המשהה את נקביו, עובר משום לא תשקצו, וכן הוא בטור ושלחן
ערוך (סימן ג', סעיף יז), שזוהי הלכה, ובקטנים עובר גם על לא יהיה
עקר, עין שם. ויש אומרים שהוא רק דרבנן, ויש אומרים שהוא גם
דאורייתא, כמובא בדברי רבנו יונה בספר היראה שלו, שהוא אסור
דאורייתא: אל תשקץ נפשך בהשהות נקביו, והמשהה נקביו
בגדולים ובקטנים עובר שתיים (ויקרא יא, מג): "אל תשקצו", (דברים
כג, טו): "ולא יראה בך ערות דבר", עין שם; וכן ראיתי בספר יראים
(סימן קנא): הזהירה התורה בפרשת שמיני "אל תשקצו את
נפשותיכם" וכו', שסובב על לא לעצר עצמו, עין שם; ולכן תמיד
לפני שיוצא להתבודד, עצתו — שיצא קדם, וכעין שכתב הרמ"א
(ארח חיים, סימן כ', סעיף ו'), וירגיל עצמו לפנות בקר וערב, שהוא
זריזות ונקיזות, וכתבו על זה האחרונים, כדי שלא יצטרך לנקביו
באמצע התפלה, הרי שלף לפניך, ולכן רק זו העצה.

בענין הפחדים וכו', ידוע שר' נחמן טולטשינער ז"ל יעץ
לאנשי שלומנו, שיקחו לעצמם מקל. ובאמת אין מה לפחד, אם

צב אשר ז' תרנב בנחל

רוצים את התכלית הנצחית, ומבטלין עצמם אליו יתברך. ולי קרו כמה פעמים מקרים מוזעזעים, כשהייתי באיזה יער, פעם אחת באמצע התבודדות, אני רואה שרצים כנגדי כמה שוטרים עם אקדחים שלופים, וצעקו: עצר, ובטלתי עצמי לגמרי אליו יתברך, ותכף-ומיד כשבאו סמוך אלי, הורידו את האקדחים, ובקשו סליחה, ושאלו אותי: אם לא ראיתי כאן כושי גבה שרצח מישהו... (כי רצו לחפש אחריו בתוך היער שהייתי בו, היות שראוהו בורח לשם), אבל בשעת מעשה, היה זה מפחיד מאד. ועוד ארעו לי כמה פעמים ספורים כאלו. אבל על-פי-רב התבודדתי בבנין נטוש, שינדעתי שאף אחד לא יבנס לשם, וכן במרתפים או בגגות. והכלל — שצריכים לילה עם אמת, ואז הקדוש-ברוך-הוא יזמנו למקומות טובים.

הדורש שלומך...

ז' תרנב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר נצבים ה'תשמ"ה.

שלום וברכה אל היקר והנעלה, נר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה רק לתזק את עצמך בכל מחיר, ושום דבר בעולם שלא יוכל לשבר אותך. עליך לזכור, אשר מפל בעיה יכולים לצאת, אם רק לא נכנסים בלחץ, פי תכף-ומיד פשנלחצים, אזי מאבדים את השכל והשפיות. וזו הספנה הכי גדולה, כמו שרואים בחוש, כשנעשה חשף, אזי לא רואים איך לקחת וכו'. וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ד') על-פי מאמרם ז"ל (סוטה כא): משל לאחד שהיה מהלך בדרך באישון לילה ואפלה, ומתירא מן הקוצים ומן הפחיתים ומחזה רעה וליסטים, ואינו יודע באיזו דרך מהלך, וכשנזדמן לו אבוקה של אור וכו', ופרש רבנו ז"ל, שזה הצדיק,

אֲשֶׁר ז' תרנב בַּנְחָל צג

שהוא אַבוֹקָה, מְלֻשׁוֹן אָבִיק בְּאוֹר הַתּוֹרָה, עֵינֵי שָׁם; וְזוֹ הַמַּעֲלָה
 כְּשֶׁאֲדָם מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין לָהּ מַעֲלָה טוֹבָה יוֹתֵר מִזֶּה,
 כִּי רַבְּנוֹ ו"ל פּוֹתַח אֶת הַפֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, בְּבַחֲיַנַּת "פּוֹתַח
 אֱלֹמִים", כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי הַקְּדוֹשִׁים (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס'), כִּי
 זֶה הַסִּימָן אִם אָדָם מְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת — אִם מְדַבֵּר אֵלָיו
 יִתְבָּרַךְ, סִימָן שֶׁהוּא שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹל הַצַּדִּיק, וְאִם אֵינוֹ מְדַבֵּר, סִימָן
 שֶׁאֵינוֹ שׁוֹמֵעַ אֶת קוֹל הַצַּדִּיק. וּבְזֶה פָּרַשׁ רַבְּנוֹ ו"ל אֶת הַמַּשְׁנָה
 (תְּרוּמוֹת, פָּרָק ב'): חֲרַשׁ — שֶׁאֵינוֹ שׁוֹמֵעַ וְאֵינוֹ מְדַבֵּר, אִם לֹא שׁוֹמְעִים
 אֶת קוֹל הַצַּדִּיק, אָזִי לֹא מְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וּבִאֲמַת מִי שֶׁרַק
 מִתְבּוֹנֵן מַה שֶׁקּוֹרֵה בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד כָּל מִינֵי
 מִשְׁבְּרִים וְגַלְמִים וְכוּ', עַלִּיּוֹת וִירִידוֹת וְכוּ', כִּי עַל כָּל אֶחָד עוֹבְרִים
 בְּמִשְׁפָּחָה יְמֵי חַיָּו כָּל מִינֵי מְאוֹרְעוֹת שֶׁלֹּא צָפָה וְלֹא קָנָה, וּמִי שֶׁאֵינוֹ
 מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, הוּא אָבוֹד לְגַמְרֵי, כִּי מְרִים לוֹ הַחַיִּים וְחֲשׂוֹכִים
 מְאֹד. אֲבָל מִי שֶׁמְרַגֵּיל עֲצָמוֹ רַק לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אָזִי נִכּוֹן לְבוֹ
 יִהְיֶה בְּטוֹחַ, שְׁיֻכַּל לְעַבֵּר עַל הַכֹּל.

וּסְפָר לִי אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שֶׁהָיָה בְּמַחֲנֵה הַסֵּגֶר, וְהָיָה שָׁם
 רַע וְנָמֵר מְאֹד, וְרָאָה בְּמוֹ עֵינָיו אִיף אֲנָשִׁים מִמֶּשׁ הַתְּאֲבָדוֹ, כִּי כָּבֵר
 לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְסַבֵּל אֶת הַסֵּבֶל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא, כִּי לֹא נִתְּנוּ אֲכָל,
 וְהָיוּ צָרִיכִים לְעַבֵּד עֲבוֹדַת פָּרָה, וְהָכִיזוּ בְּמַכּוֹת רַצַּח, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן,
 וְהַבְּדִירוֹת הָיָה זֶה שֶׁהִרְסָה אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי, אֲנָשִׁים מִמֶּשׁ יֵצְאוּ
 מִדַּעְתָּם וְכוּ', הָיוּ שְׁרוּיִים בְּדַכְּאוֹן וְכוּ', אֲבָל מִחֲמַת שֶׁהוּא הָיָה
 מְקַרֵּב אֶל הָרַב הַחֲסִיד ר' יִצְחָק בְּרִיִּיטֶעֶר ו"ל הַיִּי"ד, וְהָיָה שֶׁתִּמְדִּ
 דִּבֵּר הַרְבֵּה מִתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, זֶה מֵה שֶׁהִחְזִיק אוֹתוֹ לְהִשָּׂאֵר
 בְּשִׁפְיוֹת, עַד שִׁיוֹם אֶחָד תִּכְנֵן בְּרִיחָה, וְכַמּוּבָן שֶׁהָיָה זֶה עִם הַרְבֵּה
 תְּפִלוֹת וּבִקְשׁוֹת שֶׁיִּצְלִיחַ בְּמַעֲשֵׂה נוֹעַז כְּזֶה, וְתִהְיֶה לְאֵל, הַצְּלִיחַ יוֹם
 אֶחָד לְבָרַח לְתוֹךְ יַעַר עֲמַק, וְאִף שֶׁיִּרְוֹ אַחֲרָיו הָרוֹצְחִים, אֲבָל הוּא
 רָץ כְּצִבִי וְכַחֲץ מִקֶּשֶׁת, וְהַצְּלִיחַ לְהִתְחַבֵּא בַּיַעַר, וְאָמַר לִי בְּפִרוּשׁ,
 שָׂאֵם לֹא הָיָה לוֹ אֶת עֲנִיָּן הַהַתְּבוּדוֹת, הַיַּעַר הָיָה לוֹ הַרְבֵּה יוֹתֵר
 גְּרוּעַ, כִּי לֹא רָאָה שָׁם נֶפֶשׁ חַיָּה. וּבְפִרְטִיּוֹת בְּבוֹא הַלֵּילָה, הָיוּ לוֹ
 פְּחָדִים גְּדוֹלִים וְכוּ', וְהַעֲקָר — הַבְּדִירוֹת הַקָּשָׁה, אֲבָל כְּשֶׁרַק דִּבֵּר

עמו יתברך, הכל נתהפך לו לגן-עדן. עד שיום אחד מצא חבורת פרטיזנים והתחבר עמָהֶם, ונתנו לו אכל, והוא גם חזק אותם, וענו ואמרו לו, אֲשֶׁר לולא ההתחזקות שָׁלוּ, לא היו מחזיקים מעמד.

למדנים מפל זה, איך שעל-ידי עצות רבנו ז"ל יכולים להחזיק מעמד אפלו במצבים הקשים והמרים ביותר וכו', העקר לא להפגס בלחץ זה הדחק.

ובקאמת אם אתחיל לספר כל מה שעבר עלי משך ימי חיי, יקצרו המון יריעות, כי זכיתי להתקרב לבד על-ידי ספר "משיבת נפש", והייתי לבדי בלא חברים, וראש הישיבה רדף אותי, לעג לי וצחק ממני ברבים, וכמעט שרַבֶּם כְּכֵלָם דָּאָז לא ידעו כלל מה זה ברסלב, פשוטו כמשמעו, המון-עם לא ידעו כלל מיהו רבנו ז"ל, כי הִיָּה נראה מאד מוזר וכו', ואני הייתי לבדי בלי חברים ובלי התחזקות, אבל התבודדתי הרבה מאד, ממש ימים שלמים ושעות על גבי שעות בליקלה. והעולה על הכל, שלמדתי הרבה "לקוטי-הלכות", בתחלה השגתי רק את חלק א', שנדפס בשנת תש"ט, וכן חלק אבן העזר, שנדפס בשנת תשי"ג, וחזרתי על זה כל-כף הרבה פעמים, עד שהיָה שגור על פי ממש, וילאט לאט השגתי עוד כרך יורה דעה, חלק א', שנדפס בשנת תשי"י, וזה הִיָּה כל חיותי — ה"לקוטי-הלכות", כי את התורות הגדולות שב"לקוטי-מוהר"ן" לא הבנתי כלל, רק חזרתי על כל התורות הקטנות, עד שהייתי בקי בהן בעל-פה, וזה מה שהחזיק אותי משך כמה שנים מגיל ט"ז עד גיל י"ט, שאז השגתי כבר את כל חלקי ה"לקוטי-הלכות", כי כרך אחרון של חשן משפט נדפס בשנת תשי"ט, ואז התחלתי בעקשנות לסים בכל חֹדֶשׁ אֶת כָּל ה"לקוטי-הלכות", וזכיתי להחזיק כף במשך שָׁנָתִים וְחֻצֵי רְצוּפִים בְּלִי הַפְסֵק שֶׁל חֹדֶשׁ אֶחָד, וסימתי שלשים פעם כסדרן, וזה אֲשֶׁר הֶחְזִיק אותי, וזה אֲשֶׁר מְחִזִּיק אותי עד היום, וילאט לאט התחלתי גם להבין בתורות הגדולות, עד שזכיתי לסים את ה"לקוטי-מוהר"ן" פעמים אין מספר, כי הייתי מתמיד גדול.

אֲשֶׁר ז' תרנב בנחל צה

ומצד אחד — היה לי מר מאוד מאוד, כי לא היה לי עם מי לדבר ולהתחזק, אבל מצד שני — זה מה שדחף אותי להתבודדות, והייתי מתחבא במרתפים ועל גגות, ולעתים נכנסתי גם לשדה ויער און ס'האט זיך זייער גוט גשריגען וכו', ומרב שברון לב צעקתי ובכיתי הרבה לפניו יתברך. וכשהצרכתי התחזקות, אמרתי לעצמי: "הנה אני בורח אל מוהרנ"ת ו"ל", ושקדתי הרבה ב"לקוטי-הלכות", והייתי רגיל לומר לעצמי בעת הקטנות והמרירות: "לאמיר גיין צו ר' נתנען", "הבה אלך אל ר' נתן, שיחזק אותי". וממש הרגשתי אז פשוטו כמשמעו, שהנה אני נמצא בחדרו, ושומע ממנו את הדבורים, כי ה"לקוטי-הלכות" היה אצלי חי ממש, לעבעדיג, וזה אשר החזיק אותי במצבים הכי קשים בחיים, ומה שעבר עלי עד שהתחנתתי, זה לא נתן לספר כלל [ומי יתן, שיעלה פעם על פני הכתב, כי ספרתי את זה כבר הרבה לתלמידי במשך השנים], ורק שני דברים אלו חזקו אותי — תפלה והתבודדות והלקוטי-הלכות, וכן היה בעזרי הרבה מאד ה"שבחי-הר"ן" בהתחלה, איך רבנו ו"ל התנהג כשהיה ילד, על זה חזרתי בכל יום משך כמה שנים, חק ולא יעבר, מהתחלת הספר עד ספור נסיעתו לארץ ישראל, וגם זה עזר לי הרבה מאד, ובפרטיות על התבודדות ועל למוד כסדרן במשניות ובש"ס ובשלחן ערוך ובתנ"ך, ובספרי הזהר והתקונים וכו', מצד אחד היה מר מאוד מאד, ביטער ביטער, זייער ביטער, כי סבלתי בזיונות, עלבונות ושפיכות דמים על לא דבר, אבל מצד שני היה מתק מאוד מאד, זייער זיס, כי הרגשתי כל מיני טעמים בספרי רבנו ו"ל.

וכשהתחנתתי, אז התחלתי להדפיס את כל ספרי רבנו ו"ל, והחילותי להפיצם בבתי פנסיות ובבתי מדרשות, בישיבות וברחובות, ואז התחילו להתקרב אלי בני הנעורים, ואחר-כך החלה עלי מחלקת, האט זיך הערשט אן גיהובין א מחלקת אויף מיר דיקא מבפנים, כי שברתי להם את השוק, כי מכרתי את הספרים — ספרי רבנו ו"ל, בעבור פרוטות ממש, כי בער בי מאד להכניס את 'האור כי טוב' לכל עם ישראל, וככל שהתקרבו על ידי בני

הנעורים, היתה עלי מחלקת גדולה מאד, אשר יקצרו המון יריעות. אבל מה החזיק אותי? רק ספרי רבנו ז"ל! ואז פשהו לי כבר המון בני הנעורים, ובפטריות שאמתי שעור פעם בשבוע ברכים, וכן דברתי עם בני הנעורים בכל יום שעות על גבי שעות מרב תבערת לבכי, שהיה בי כל-כף הרבה תכן, מרב שקידתי בספרי רבנו ז"ל בימי נעורי, עד שהיה הכל שגור על פי, וזה בעצמו חזקני, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קו): עצה לבוא לגדלות המחין — להשפיל אחרים. וכן (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קפד): כשיש אור הישר יש אור החוזר, וחזרו אלי הדבורים, ומה שחזקתי את אחרים, זה הפיח בי ריח חיים.

וכך עברו עלי השנים, ואף שנכנסתי בחובות של עשרות אלפי דולרים בעבור הדפסה, והיתה לי עניית ודחקות, עם כל זאת תמיד ברחתי רק אליו ותברך, ועדין אני צריך ישועות וכו', ובכל פעם בא נגדי הסמ"ך-מ"ם באפן ובצורה אחרת, ובמשך השנים כל אלו שקרבותי וגדלתי וכו', לבסוף התהפכו ונעשו לי שונאים, ודברו עלי, כי נכנסה בהם ישות וכו', וספרו מה שספרו וכו', שקרים והבלים, הם שכחו איך היו נראים, כשבאו אלי מלאים עוונות וחטאים מגנים בחטאות נעורים וכו'. ודבר זה היה לי קשה מאד מאד לקבל, שהלא מסרתי את גופי, חלבי ודמי ממש, כי היו ימים שלא אכלתי ולא ישנתי, כי אלו המקרבים לא נתנו לי מנוח וכו', לא היה לי זמן בעבור ילדי, ולבסוף שיתהפכו כל-כף וכו', ויאמרו: "מה פתאם?! התקרבו לבד"; עם כל זאת לא הסתכלתי על כל זה, וככל שדברו עלי, הייתי עקשן גדול, והתחלתי לקרב עוד מקרבים חדשים, וכן בכל פעם, וביין כף כתבתי לכלם מכתבים, ואט אט נתחברו הספרים, והתחילו להדפיסם ולהפיצם בעולם, וגם בזה יש המון ספורים, כי לא רציתי להדפיסם כלל, רק אברך לקח ממני בפעם הראשונה תשעים מכתבים על מנת לתקתקם בעבורו, ולבסוף הדפיסם בשם "נעם אשר בנחל", והפצו כלם בזמן קצר, ואני השארתי רק את השם "אשר בנחל", אשר שמי בקרב.

וכל זה אני כותב לך, כי אני רואה ומרגיש איך אתה שבור

אָשֶׁר ז' תרנג בנחל צו

וְרָצוֹן. וְתֹאמִין לִי, שָׁאם הִיִּיתִי כּוֹתֵב בְּפִרְטוּיּוֹת מַה שֶּׁעָבַר עָלַי בִּימֵי חַיֵּי הַבְּלִי, הֲיֵה יָכוֹל לְהִיּוֹת סֵפֶר שֶׁל כְּמָה כְּרָכִים, כִּי בְּעֵינַי הַדְּפֹסָה בְּעֶצְמוֹ הָיָה לִי נִסִּים נִגְלִים, שְׂדוּד הַטְּבַע, אֵיךְ נִתְּנָה לִי הַמְדַפְּסִים אֲשֶׁר־אֵי (שֶׁהַדְּפִיסוֹ לִי בְּהִלְוָאָה). וְכֵן לֹאט לֹאט נִתְּפָרְסָם דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

מָה אָמַר לְךָ! כְּשֶׁאֲנִי מִסְתַּפֵּל אַחֲרֵינִית, אֲנִי מִתְּפַלֵּא אֵיךְ הִחֲזַקְתִּי מֵעַמָּד, וְאֵיךְ יָכַלְתִּי לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפֶּעַל דְּבָרִים נִפְלְאִים כְּאֵלוֹ — לְגַלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, תַּעֲשֶׂה חֲשׁבוֹן — בְּשָׁנוֹת תִּשְׁכַּח, תִּשְׁכַּח, תִּשְׁכַּח, בְּנֵי כְּמָה הָיָה מִתְּנַגְדִּי? רַבָּם כְּכֵלָם — אוֹ שֶׁהָיָה עֲדִין תִּינּוּקוֹת בְּחַתּוּלִים וְכוּ', אוֹ שֶׁעוֹד לֹא נוֹלָדוּ, וְגַם אֵלוֹ הָאֲבָרְכִים הַרְיָקִים וּפּוֹחֲזִים, הַדִּיּוֹטוֹת הַקּוֹפְצִים בְּרֹאשׁ, חֲלָקוֹ עָלַי רַק מִחֲמַת קִנְאָה, אֲשֶׁר בְּגִיל צָעִיר, כְּבָר אֲדַפִּיס כָּל־כֵּן הַרְבֵּה סֵפָרִים.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה, שֶׁיִּדְפָּס פֶּעַם סֵפֶר תּוֹלְדוֹת יְמֵי חַיֵּי, בְּאִפֶּן שֶׁיִּרְאוּ הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים, שָׁאם רַק מְצִיִּיתִים אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת, וְאִם רַק סוֹבְלִים עֲלֵבוֹנוֹת וְכוּ', הַכֹּל מִשְׁתַּלֵּם לְבִסּוּף.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד, וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד...

ז' תרנג.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נִצְבִּים, כ"ד אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיֶה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלְתִּי, וְגַם שְׂמַעְתִּי אֶת הַבְּשׂוּרָה רְעָה שֶׁקָּרָה עִמָּכֶם, הַמְּנַחֵם צִיּוֹן וְאַבְלִי יְרוּשָׁלַיִם — יִנַּחֵם אֶתְכֶם, וְיִתְפַּר אֶת שְׁכָרוֹן לְבָבְכֶם.

עֲכָשׁוּ נִשְׂאָרְתָּ רַק עִם אַבִּיךָ שְׂבִשְׂמִים, אֲשֶׁר בּוֹדָאֵי אִם תִּפְּנֶה אֵלָיו בְּכָל יוֹם, וּתְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שֶׁאַתָּה צָרִיךְ, תִּנְשָׁע בִּישׁוּעָה שְׁלָמָה.

צח אָשֶׁר ז' תרנד בְּנַחֵל

רְאֵה לומר בְּכָל יום קְדִישׁ אַחַר אָבִיךָ ו"ל בְּכַוְנָה גְדוֹלָה, וְהוּא תְקוּן גְדוֹל לְנַפְשׁ הַנִּפְטָר, וּמִשְׁבַּר אֶת כָּל הַדְּלָתוֹת הַנְּעוּלוֹת בְּפָנֵי הַנִּפְטָר, כַּמּוּבָא מִזֶּה בְּזֵהר הַקְדוּשׁ (חֵלֶק ב' קכט:).

מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תִּזְכֶּה לְהַדְפִּיס אִיזָה קוּנְטְרַס חֲדָשׁ מִהַקּוּנְטְרַסִּים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מִה"לְקוּטִי-הַלְכוֹת" הַקְדוּשִׁים, וְזֶה יְהִי לְטוֹבַת אָבִיךָ ו"ל, וּכְשֶׁאָדָם מְזַכֵּה אֶת חֲבֵרוֹ לְהִתְקַרֵּב לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, גּוֹרֵם נִחְתָּרוּחַ גְדוֹל לְנִשְׁמַת הַנִּפְטָר, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְדַפִּיס אִיזָה קוּנְטְרַס מִהַקּוּנְטְרַסִּים הַחֲדָשִׁים לְטוֹבַת אִיזוֹ נִשְׁמַת נִפְטָר מִמְשַׁפְּחָתוֹ, וְהוּא תְקוּן הַנִּשְׁמָה גְדוֹל מְאֹד מְאֹד, כִּי הַנִּפְטָר מְאֹד שְׂמֵחַ, שְׂמֻזְפִּים אֶת הַרְבִּים בְּזַכּוּתוֹ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְנַחֲמָה בְּתוֹךְ שָׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם...

ז' תרנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נִצְבִּים, כ"ד אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִשְׁפָּרִים וְגַלִּים חֲדָשִׁים, וְאִי אֶפְשֶׁר לְעֵבֵר עֲלֵיהֶם וּלְהַחְזִיק מֵעַמָּד, כִּי אִם כְּשֶׁמְרַגְּלִים אֶת עֲצָמָם לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ טוֹב מִזֶּה. וּכְשֶׁאָדָם בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, מְרַגֵּישׁ עוֹלָם הַבָּא בְּעוֹלָם הַזֶּה. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁאִינוֹ מְטַעֵה עֲצָמוֹ כָּלֵל, וּמִתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין לָךְ טוֹב מִתְפִּלָּה וְהִתְבוֹדְדוֹת.

אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֵלְקֵנוּ, וּמַה נְעִים גּוֹרְלֵנוּ, שְׂזַכֵּינוּ לְהַתְּוֹדֵעַ מִרְבֵּנוּ ו"ל, טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֶסֶד חָנָם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

אֲשֶׁר ז' תרנה בנחל צט

רציתי מאד, שתכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש תחייני.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תרנה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים, כ"ד אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אַל ... שיחיה.

את מכתבכם לנכון קבלתי, ומאד זעזע את נפשי הספור שלכם. בנדאי טוב עשיתם, שעברתם לגור בדירה אחרת, וגם החלפתם את התפלין. עליכם להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ולא לדחק את השעה בענין וכו'.

חסדי השם יתברך, שזכה אתכם בשני ילדים נחמדים, ראו לבקש בכל יום ממנו יתברך על הצלחתם הנצחית, הנשמית והרוחנית. ותשמחו בחלקכם במה שנתן לכם הקדוש-ברוך-הוא.

מה טוב ומה נעים, שהאשה תדליק לכבוד שבת-קדש שני גרות, אחד בעבורה ואחד בעבור הבעל, ולהוסיף עוד שני גרות בעבור שני הילדים שיחיו, וכן להוסיף על ארבעת הגרות של חלב הנ"ל, שני גרות של שמן וית, אשר זה מביא ברכה והצלחה בבית, ומזכה את האשה לבנים. ולבקש אז בשעת הדלקת הגרות רחמים ממנו יתברך, בלשון שהיא רגילה, כי התפלה שהאשה מתפללת אז, רצויה היא מאד.

ראו לארח אורח בכל שבת, אם אפשר בחור ישיבה — מה טוב ומה נעים, כי הכנסת אורחים מזכה את האשה לבנים חיים וקיימים.

העקר הרגילי את עצמכם לשכח את העבר, אף שזה קשה מאד, ובפרט שעברתם וסבלתם משברים כאלו, עם כל זאת עליכם

ק אֲשֶׁר ז' תרנו בְּנַחַל

לְדַעַת, פִּי הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת, וְקִשָּׁה לַחַיּוֹת עִם מַחְשָׁבוֹת עַל הָעֵבֶר.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵצוּ אֶת הַבְּרָכָה עֲלֵיכֶם, וְתִהְיֶה שְׂמוֹרִים מֵעַכְשָׁו מִכָּל רַע, וַיְבָרֶךְ אֶתְכֶם בְּשִׁפְעַת בְּרָכָה וְהִצְלִיחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהִצְלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תרנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְצִיבִים, כ"ד אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַ, אִיךָ שְׂאֲתָה מִתְעַנֵּין כָּל-כָּף לְחִזּוֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לָךְ טוֹב מִזֶּה.

עֲלִיךָ לְדַעַת, פִּי בַחֲוֹר צָעִיר בְּגִיל עֶשְׂרִים, אֲזוּ נִכְנָסִים בּוֹ כָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת וַרְצוֹנוֹת וְכִסּוּפִין, וּמִתְחִיל לְבַעַר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְחוֹשֵׁב מַחְשָׁבוֹת אִיךָ שְׂשׂוֹכֵל לְהִתְעַלּוֹת בְּרוּחַנִיּוֹת, וְלִבּוֹא לְאִיזוֹ מְדֻרְגָּה. וּמֵצֵד שְׁנֵי מַכְנִיס בּוֹ יֵצְרוּ הָרַע חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת גְּדוּלָּה מְאֹד, וּבַפְּרָטִיּוֹת כְּשֶׁכָּבַר נִכְשַׁל בְּעֵבְרוֹת בְּפִגְמֵי הַבְּרִית, וְהַסְתַּכְּלוּיֹת רְעוֹת בְּנֵאוּף, אֲשֶׁר כָּל זֶה מַכְנִיס בּוֹ מַחְשָׁבָה אַחֲרֵת לְגַמְרִי, וְחוֹשֵׁב — אוֹלֵי כְּדָאֵי לִי לְעֹזֵב אֶת הַכֹּל, וְלִנְסֵעַ בְּרַחְבֵי תְּבַל, וְלִהְיוֹת רוּפֵא, אוּ מְהַנְדֵּס, אוּ פְרוּפְסוֹר וְכוּ' וְכוּ', וְהַמְחַשְׁבוֹת הָאֵלוּ מְבַלְבְּלוֹת אוֹתוֹ מְאֹד, עַד שֶׁקִּשָּׁה לוֹ לְתַן לְעַצְמוֹ עֲצָה מַה לַעֲשׂוֹת.

וּבְאֵמַת זָכָה אוֹתָנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכְיוֹת חֲנּוּם, שְׂזַכֵּינוּ לְהַתְּוֹדַע מִרְבִּי אֵמַת כְּזֶה, רַבִּי רַחֲמָן כְּזֶה, וְהוּא רַבְּנוּ הַקְדוּשׁ מוֹהֲר"ן מְבַרְסֵלַב, זְכוּתוֹ יִגֵּן עֲלֵינוּ, אֲשֶׁר הוּא מְגַלֵּה לָנוּ אֶת אֵמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אִיךָ שֶׁהַכֹּל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוֹר הוּא, וְאָדָם צָרִיךְ לְמִשְׁךָ עַצְמוֹ תְּמִיד אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֲזוּ יִתְחִיל לְהֵאִיר לוֹ בְּחַיָּיו, כַּמּוּבָא מִזֶּה הַרְבֵּה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבַפְּרָט בְּקוּוּנְטְרִיסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית דַּעַת

אָשֶׁר ז' תרנז בנחל קא

רבנו ו"ל, קשרם על לוח לכה, ואז ישפנה כל הלך מחשבתך לטובה.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תניח את העצבות והמרירות אצלך כרגע, כי העצבות הורסת את האדם לגמרי, וכשאדם זוכה להיות שמח, החיים שלו חיים אחרים לגמרי. על-כן ראה לעבוד הרבה על נקודת השמחה, ותשתדל להתמיד בקונטרסים החדשים, שהם תמצית דברי רבנו ו"ל.

המאחל לך הצלחה בחייך...

ומאד הייתי מענין, שתכתב לי יותר מדרכי חייך. הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתצליח בחייך ברוחניות ובגשמיות.

ז' תרנז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים, כ"ד אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

אודות הזווג, עליך לדעת כי העקר שצריכים להתחנן, הוא רק כדי לקיים מצות בוראו יתברך, שצוננו לפרות ולרבות, ולהנצל מעברות חמורות, וכשחושבים דבר זה, אז כבר לא בוררים הרבה, רק תכף-ומיד כשהקדוש-ברוך-הוא מוזמן זווג ושניהם מתרצים, פדאי לגמר את השדוף, ולראות להתחיל דף חדש בחיים, ולבנות בית נאמן בישראל. וכשמתחננים באפן הזה, אז יש ברכה והצלחה לזווג.

על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! לגמר את השדוף בכי טוב, ואל תדקדק הרבה.

ראה לקיים את מצות הבורא יתברך שמו בשמחה רבה,

קב אָשׁר ז' תרנח בַּנְחַל

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמִיעַ בְּבֵיתְכֶם תְּמִיד קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמִחָה,
קוֹל חֶתֶן וְקוֹל כְּלָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם הַצְּלָחָה בַּחַיִּים, וְתַבְשֻׁרְנִי מִזֶּל טוֹב...

ז' תרנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נִצְבִּים, כ"ד אָלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל מִשְׁפַּחַת ...
שְׂיַחְיוּ.

אֶת מִכְתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה,
שְׂאָרַע אֲצַלְכֶם אֶסוֹן כְּזֹה, שְׂבִנְכֶם הַבְּכוֹר נָפַל עַל רֵאשׁוֹ, רַחֲמָנָא
לְצַלָן, וְנִעְשָׂה חֲלִי נוֹפֵל. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לָכֶם בִּישׁוּעָה
גְּדוּלָה מִהַשְּׁמַיִם, וְתִשְׁמְעוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, יִשׁוּעוֹת וְנִחְמוֹת.

עֲצָה לָזֶה מוּבָא בְּדִבְרֵי רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן כא):
סִגְלָה לְחֲלִי נוֹפֵל, רַחֲמָנָא לְצַלָן, לְפִיזֵר צְדָקָה, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב (תְּהִלִּים
ק"ב, ט): פִּיזֵר נִתֵן לְאַבְיוֹנִים, רֵאשֵׁי תְבוֹת: נ'פ'ל'; עַל-כֵּן אִם אֶפְשָׁר
לָכֶם לְנַדֵּב עַל הַדְּפֹסֶת סִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל, וְלִהְדַּפִּיס אֵיזָה סֵפֶר מִסִּפְרֵי
רַבְּנֵי ו"ל, שְׂיַהֲיֶה לוֹ לְרִפּוּאָה שְׁלָמָה.

אוֹדוֹת שְׂאִמְכֶם בּוֹכָה בְּכֹל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, תְּאַמִּינוּ לִי, שְׂרַק
זוֹ הַעֲצָה הַיְחִידָה שְׂיִכּוֹלִים לַתֵּן לְאָדָם, כִּי אֵין לָנוּ אֶלָּא אַבְיָנוּ
שְׂבִשְׂמַיִם, וְתַפְלָה מְאֹד חֲשׂוּבָה בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל-יְדֵי תַפְלָה
יְכוֹלִים לְשַׁנּוֹת אֶת הַטָּבַע.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת
תְּפִלְתְּכֶם, וְיִשְׁלַח לְבַנְכֶם רְפוּאָה שְׁלָמָה מִהַשְּׁמַיִם, וְשִׂירְחִיב לָכֶם
בְּחַיִּיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשְּׁמַיִם...

ז' תרנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר נְצֻבִים, כ"ד אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמְּךָ,
אִיךָ שְׂאַתָּה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בִּיְהוּדוּת עַל-פִּי דְרָכֵי הַעֲצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת
שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל. יַעֲזוּר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכֶּה לְהִתְקַדֵּם תָּמִיד.

אוֹדוֹת אֲשֶׁתְּךָ תַחֲיָה, עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְלַכֵּת בְּכַח,
וְלִכְפּוֹת אֶת דַּעְתְּךָ עֲלֶיךָ, וּבִפְרָט שֶׁהִיא בְּדַעוּתֶיהָ חוֹשֶׁבֶת אַחֲרַת,
עֲלֵיכֶם לְהַשְׁתַּוֹּת יַחַד, וְלִרְאוֹת לְהַכְנִים אֶת הַיְלָדִים בְּמוֹסֵד חֲנוּךְ
חֲרָדִי, שָׁבוּ לוֹמְדִים תּוֹרָה, וְהַתּוֹצְאוֹת הֵן, שֶׁהַבְּנִים יִגְדְּלוּ יִרְאֵי הַשֵּׁם.
אֵיזָה נֶעַם וְאֵיזוֹ עֲרִבוּת הִיא לִרְאוֹת נַחַת מֵהַיְלָדִים כְּשֶׁהֵם מְתַבַּגְּרִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוּר לָכֶם לִרְאוֹת רַב נַחַת מֵיְלָדֵיכֶם, וְתִזְכְּרוּ
לְגַדְלֵם בְּנִקְל, וְשִׂתְהִיָּה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע.

הַרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ כָּל מַה שְׂאַתָּה צָרִיךְ, כִּי
הַתְּפִלָּה וְשִׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנּוֹ הִיא הַיְסוּד וְעִקְר גְּדוּל בְּחַיֵּי הָאָדָם;
כִּי כְּשֶׁאָדָם מֵיִשָּׁב אֶת עֲצָמוֹ, אֲזִי יִרְאֶה שְׂאִין לוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם אֵף אַחֵד,
רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ. עַל-כֵּן רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְלְבַקֵּשׁ
כָּל דְּבָר מֵהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵל יִהְיֶה דְבָר זֶה נִקְל בְּעֵינֶיךָ.

רְאֵה לְקַרֵּב אֶת אֲשֶׁתְּךָ מְאֹד, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעוֹלָם,
שִׂיְהִיָּה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בֵּינֵיכֶם, כִּי בְּבֵית שְׂיִישׁ שְׁלוֹם וְאַהֲבָה — שָׁם
הַשְׂכִּינָה שׁוֹרָה. וְרַבֵּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל דְּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תרס.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים, כ"ד אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ושמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזיק את עצמך בספרי רבנו ז"ל, בן ראוי לך.

הנני מברך אותך בברכת "מזל טוב" על הלדת בתך. יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא לגדלה בנקל, ותזכו לשפע ברכה והצלחה מהשמים, ושלא תחסר לכם פרנסה אף פעם.

העקר הרגל את עצמך לדבר עמו יתברך, ולספר לפניו את כל מה שעובר עליו, אשר אין למעלה מזה כלל, ואצל רבנו ז"ל הנה דבר זה עקר גדול מאד, אשרי מי שמציית אותו, ואז טוב לו בזה ובכא ונצח.

אודות הדירה, לדעתי, ראוי לחכות עוד שנה, ולא להפגס בחובות, פי רבנו ז"ל הזהירנו ביותר על חובות (שיחות-הר"ן, סימן קכב), והקדוש-ברוך-הוא יזמן לכם דירה בהרחבה, להכניס בה אורחים, וללמד בה תורה כל ימי חייה.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תרסא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר נצבים, כ"ד אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה ... גרו יאיר ויזרח.

את מכתבך לנכון קבלתי בצרוף הפדיון.

יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שיאיר לך כל השנה, ובפרט שהיום הוא יום ההלדת שלך, אשר הוא יום מסגל מאד לאדם, כי

אֲשֶׁר ז' תרסב בַּנְחַל קה

בְּיוֹם הַהִלָּדוֹת שְׁלוֹ חוֹזֵר וּבָא אֶל שְׂרָשׁוֹ, וּכְשִׁזְזוּכָה לְנַצֵּל אֶת יוֹם הַהִלָּדוֹת שְׁלוֹ, וּמִבְקֵשׁ בּוֹ בְּיוֹם הַרְבֵּה רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׂיִצְלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ, וְשִׁזְזָה עַל-כָּל-פָּנִים בְּשָׁנָה זוֹ לְתַקֵּן אֶת הָעֵבֶר שְׁלוֹ, וְלִהְתַּחֵיל הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, אֲזִי בְּיָדָי תִּקְבַּל תְּפִלָּתוֹ. כִּי יוֹם הַהִלָּדוֹת הוּא יוֹם מְסַגֵּל מְאֹד.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, שְׂאֲנוּ יוֹדְעִים מִרְבֵּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא יָכוֹל לַעֲשׂוֹת רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְהוּא יָכוֹל לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, עָלֵינוּ לְשַׂמַּח מְאֹד עַל נַעֲם חֶלְקֵנוּ, אֲשֶׁר בַּנְחַל שֵׁם גּוֹרְלָנוּ.

רְאֵה, אֲהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְקַדֵּשׁ אֶת הַמַּחְשָׁבָה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, לְחַשֵּׁב רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, וְאִיךָ שְׂיִהְיֶה טוֹב, כִּי הַכֹּל תְּלוּי בְּקִדְשׁ הַמַּחְשָׁבָה, אֲשֶׁר אֵל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי גְסִיעָה אֶל הַצְּדִיקִים, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רִיא), שְׁעַל-יְדֵי שְׁנוֹסְעִים אֶל צְדִיקִים בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, זוֹכִים לְטַהֲרַת הַמַּחְשָׁבָה.

חֲמִדַּת לְבָבִי! רְאֵה לְהִיּוֹת תּוֹק מְאֹד לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר וְדְבֹר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, וְרַבֵּנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, וְהוּא בְּעֵצְמוֹ סִפֵּר לָנוּ, שֶׁלֹּא הִגִּיעַ אֶל מְדַרְגָּתוֹ, כִּי אִם עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, שֶׁהִיא מִתְמִיד בְּזֶה מְאֹד מְאֹד. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁלֹּא יִטְעֶה אֶת עֵצְמוֹ!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תרסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נְצִיבִים, כ"ה אֱלוֹל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַרְבֵּ ... גְרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתַּעֲשׂוּ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ לְשִׁדְךָ אֶת בְּנֹכְם ... גְרוֹ יְאִיר, וְאֵל תִּתְעַקְּשׁוּ לֹא לְקַחַת מְשֻׁפָּחָה פְּשׁוּטָה יוֹתֵר, בְּאִמְרוֹכֶם, שְׂאִין זֶה יָאֵה לְמַעֲמַדְכֶם וְכוּ', כִּי, לְדַעֲתִי, דִּיקָא הַנְּשִׁים

הַפְּשׁוּטוֹת הֵן הַכִּי טוֹבוֹת, כִּי הֵן עוֹשׂוֹת רְצוֹן בְּעֲלִיָּהֶן. וְחַכְמֵינוּ
הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (תָּנָא דְּבִי אֱלִיהוּ רַבָּה, פֶּרֶק ט'): אֵיזוֹהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה?
הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֲלָהּ.

נָא וְנָא רְאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים, וְתִרְחַמוּ עַל בְּנֵכֶם, כִּי
רַק בְּדַרְךָ זוֹ הִשְׁפַּעְתִּי עָלָיו שְׂיִסַּע לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, בְּאִפְּן שְׂאֵתֶם תִּמְצְאוּ
לוֹ בֵּת זוּג.

רְאוּ לְנַרְזוּ עֲצַמְכֶם בְּזֶה, וְתִמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְשֶׁדֶךְ אֶת בְּנֵכֶם,
וְאִזּוּ לֹא תִתְחַרְטוּ כָּלֵל.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִהַשְׁמַיִם...

ז' תרסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר נֶצְבִים, כ"ה אֱלוּל ה'תשמ"ה.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַיְקָר וְהַנְּעִלָה ...
נְרוּ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְאֲנִי שְׂמַח מְאֹד שְׂאֵתָה עוֹבֵד
בִּישִׁיבָה, וּמְזוּפָה אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי סוּף כָּל סוּף
אֵתָה נִמְצָא בֵּין כְּתָלֵי הַיְשִׁיבָה.

רְאֵה לְנַצֵּל אֶת הַזְּמַן הַיְקָר, וְלַעֲוֹרֵר וּלְחַזֵּק אֶת אַחֲרֵים, וּבְכַפְרֵט
שְׁכַל אֱלוֹ הַתְּלַמִּידִים מִהַיְשִׁיבָה שֵׁם, צְרִיכִים בְּעֲצָמָם חֲזוּק עֲצוּם.

מִה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוּ יִתְבָּרַךְ
עַל-כָּל-פָּנִים מְעֵט דְּמְעֵט בְּשַׁעֲה שְׂאֵתָה הוֹלֵךְ בְּדַרְךָ, וּבְאִפְּן הַזֶּה
תִּזְכָּה לְהַנְּצִל מִכָּל רַע, כִּי חַכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (ירושלמי בְּרִכּוֹת
לד'): כָּל הַדְּרָכִים בְּחֻזְקַת סִפְנָה; וּכְשֶׁאֲדָם הוֹלֵךְ בְּדַרְךָ, וּמִתְבּוֹדֵד
עִמוּ יִתְבָּרַךְ, הָרִי זֶה נִצֵּל מִכָּל רַע; כִּי בְּשַׁעֲה שְׂאֲדָם מְדַבֵּר עִמוּ
יִתְבָּרַךְ, נַעֲשֶׂה מְסַבֵּב עִם אוֹר גְּדוֹל מְאֹד, וְאִף שְׂבִמְצִיאוֹת אֵינוּ
מִרְגִישִׁים אֶת כָּל זֶה, אֲבָל נִשְׁמָתוֹ מִרְגִישֵׁת. אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְדַבֵּר עִמוּ

אָשׁר ז' תרסד בנחל קז

יתברך בשעה שהולך בדרך, ועל-ידי-זה יזכה שהשכינה תהיה
דבוקה בו.

ראה להפיץ את הקונטרסים "רפואה שלמה" בכל בתי החולים
בארץ ישראל, ובזכות מצות בקור חולים שתקיים, יעזר לך
הקדוש-ברוך-הוא, שתמצא את בת זוגך בקרוב מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תרסד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נצבים, כ"ה אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר ויזרח.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
איך שאתה מתמיד בלמוד התורה הקדושה, וזכית כבר לסיים עד
עכשו ל"ב פעמים ששה סדרי משנה.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין דבורים בפה להסביר את מעלת
הענין הזה — לשקד במשניות, פי משנה אותיות משנה, כי
המרגיל את עצמו לומר הרבה משניות, זוכה לשנות את טבעו,
ולהמשיך על עצמו נשמה קדושה, כי המשנה מזככת את האדם,
ומדביקה אותו בשרשו. אשרי השוקד בכל יום בלמוד משניות,
וזוכה לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, אשרי לו ואשרי חלקו!

אהובי, אחי היקר! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים
שבעולם, פי בזה העולם צריכים חזוק חדש בכל יום ובכל שעה
ובכל רגע, כפי רבוי הירידות והבלבולים, שעוברים על כל אחד
ואחד, ובפרט מי שחוגר מתניו להתמיד בדרכי התורה הקדושה,
עליו עובר מה שעובר. ועל-כן ראה להחזיק מעמד להמשיך ללמד
על-פי סדר-דרך-הלמוד של רבנו ז"ל, ותעשה לעצמך שעור קבוע
בכל יום — במקרא, משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, טור ושלחן
ערוך, זהר ותקונים, וכל למוד אפלו מעט דמעט, כי רק זה ישאר

קח אשר ז' תרסה בנחל

לך. ואמרו חכמינו הקדושים (מדרש רבה, פרשת ואתחנן, פרשה ב', סימן כז): אמר רב נחמן, מי שאוהב תורה, אינו שבע תורה; הינו מי שפרגיל את עצמו ללמד הרבה, ואוהב את התורה, אינו אף פעם לא יהיה שבע, כי בכל פעם ירצה ללמד עוד ועוד, מרב תשוקה ואהבת התורה שתכנס בו. אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בזה העולם, וזוכה לשקד על דלתות התורה, אינו התורה תשמר אותו מכל רע, ויצליח את דרכו.

מאד מאד אני שמח, שאתה בורח מפעם לפעם אל מצבת ציון קבורת שמואל הנביא ברמה, ואתה שופך שם שיח ותפלה לפניו יתברך, אין לתאר ולשער מעלת הענין הזה, ובפרט במקום קדוש כזה, שהוא, לדעתי, המקום הכי טוב להתבודד אליו יתברך, כי הוא מקום שקט, ושם על הקר, גבה מעל גבה, האויר צח וזך גם בגשמיות, ומכל שכן ברוחניות, כי הוא המקום הכי גבה בעיר הקדש ירושלים. ומה טוב ומה נעים לעמוד שם, ולשפך נפשו אליו יתברך, אשר זו היתה עבודתו של שמואל הנביא, שתמיד דבר עמו יתברך.

אודות ילדים, אם אתם מתעקשים לעשות בדיקות, הטוב בעיניכם תעשו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שתזכו להוליד בנים ובנות חיים וקיימים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תרסה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נצבים, כ"ה אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה' יקר לי מאד ... גרו יאיר ויזרח.

את מכתבך לנכון קבלתי, וממש חיים חדשים אתה מגנח בי, בזה שאתה מחיה ומחזק את עצמך בדרכי רבנו ז"ל, שהלא סוף

אֲשֶׁר ז' תרסה בַּנְחַל קט

כָּל סוּף לֹא יִשָּׂאָר לָנוּ רַק אֱלוֹ הַנְּקֻדוֹת טוֹבוֹת, שְׁאֲנוּ זֹכִים לַחֲטֹף בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וּבַפֶּרֶט שְׁכָל מַחֲשָׁבָה וּמַחֲשָׁבָה שְׁאֲדָם חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ — הִיא הַצְּלִיחָה נְצִיחִית. וְאִם הִיָּה הָאָדָם יוֹדֵעַ מַעֲלָתוֹ בְּשָׂמַיִם, עַל כָּל רִגְעַ וְדָקָה שְׁזוֹכָה לַחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, אֵיזָה שְׂכָר נוֹרָא וְנִפְלָא מַחֲכָה לוֹ, אִזּוֹ הִיָּה תְּמִיד חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ.

כִּי בְּאֵמַת הָאָדָם מְסַבֵּב בְּזָה הַעוֹלָם עִם חֲשָׁכוֹת וְהַסְתָּרוֹת, מְרִירוֹת, צָרוֹת וַיְסוּרִים, קְטָנוֹת וּבִלְבוּלִים, וּכְשֶׁרַק זֹכָה לְהִסְרֵי מַחֲשָׁבָתוֹ מִכָּל אֱלוֹ הַבִּלְבוּלִים, וּלְהַדְלִיק נִפְשׁוֹ בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, אֵינן לְשַׁעַר וְאֵינן לְתַאֵר מַעֲלָתוֹ בְּשָׂמַיִם.

זָכַר, זָכַר, כִּי בֹא הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן וְהַשְּׁעָה הָאַחֲרוֹנָה, אֲשֶׁר יִהְיֶה הַהֶכְרֵחַ לְהַפְרִיד אֶת הַנְּשָׁמָה מֵהַגּוֹף, וְאִזּוֹ יְבוֹאוּ לוֹ לְעֶזֶר כָּל הַמַּחֲשָׁבוֹת שְׁזוֹכָה לַחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ, כִּי רַק זֶה יִשְׁמַר אוֹתוֹ.

וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (מִדְּרַשׁ תְּנַחֲוּמָא, פְּרָשַׁת וְאַתְחַנֵּן), שְׁאֲפִלוּ אִם יַעֲלֶה אָדָם לְשָׂמַיִם, וַיַּעֲשֶׂה כְּנַפִּים כְּנֹשָׁר, כִּינֵן שְׁיַגִּיעַ קִצּוֹ לְמוֹת, וְשִׁתְּבְרוּ כְּנַפְיוֹ וְנוֹפֵל לְפָנָי מִלְּאֵף הַמּוֹת כְּבִהְמָה לְפָנָי הַטָּבַח; וְכֵן דָּוִד אוֹמֵר (תְּהִלִּים קמו, ד): "תִּצָּא רוּחוֹ יָשׁוּב לְאֲדָמָתוֹ". וְכֵן אָמַר אֵיזֵב (ג, יט): "קִטְןִ וְגָדוֹל שֵׁם הוּא, וְעָבַד חֲפָשִׁי מְאֹדְנִיו", שְׁאֲפִלוּ לְקַחוּ רַבּוֹ בְּאֵלָף אֲלָפֵי דִינָרֵי זָהָב, כִּינֵן שְׁיַגִּיעַ קִצּוֹ לְמוֹת, אֵינּוּ יָכוֹל לֹאמַר: עֲבָדֵי אַתָּה, אֲלֹא נַעֲשֶׂה חֲפָשִׁי מְאֹדְנִיו, עֵינֵן שָׂם. אֲבָל בְּזָה שְׁאֲדָם זֹכָה לַחֲשֹׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ תְּמִיד, וְאֵינּוּ מְסִיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ, אִזּוֹ נִפְרָדַת הַנְּשָׁמָה מֵהַגּוֹף בְּמִיתַת נְשִׁיקָה מִמֶּשׁ, שֶׁהִיא הַדְּבִקוֹת הָאֲמִתִּית בּוֹ יִתְבַּרֵךְ. וְאֲשֶׁרֵי הַמְּרַגֵּל אֶת עֲצָמוֹ לִיחַד יְחִידִים קְדוּשִׁים בְּחַיִּים חַיּוֹתוֹ, בְּאִפֵּן שְׁכַשְׁיַגִּיעַ הַזְּמַן לְהַפְשִׁיט אֶת הַנְּשָׁמָה מֵהַגּוֹף, יִהְיֶה בְּיַחֲוֹד עֲלִיוֹן.

פֹּה תִקְבַּל רְצוּף אַחַד-עֶשֶׂר קוּנְטְרָסִים חֲדָשִׁים, שְׁאֵף יִצְאוּ לְאוֹר, וְאֵלוֹ הֵם: "נִצֵּר לְשׁוֹנֵף", "מְזוֹנֹת בֵּיתָךְ", "יְשִׁיב חֲמָה", "מְרִירֵי יוֹם", "עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת", "שׁוֹמֵר פִּי", "אֵל תִּתְיַאֲשׁ", "וּבְחֲרַת בְּחַיִּים", "רְפוּאָה שְׁלֵמָה", "חֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה" וְ"תֵן חֵיוֹף". אִם יִהְיֶה

קי אשר ז' תרסו בנחל

לך מעות צדקה, ראה לשלח אותם אלי, כי אני מתכוון להדפיס עכשו עוד עשרה קונטרסים, ולהפיצם בכל העולם כלו.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תרסו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר נצבים, כ"ה אלול ה'תשמ"ה.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את הטשעק על סף קל"ב דולר, בעבור הדפסת ספרים, ופה תקבל רצוף חבילת ספרים, שאף יצאו לאור. הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה תמיד לעזר לנו בהפצת מעינות החכמה חוצה.

אהובי, אחי היקר! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, להיות חזק ואמיץ מאד, כי בחור צריך חזוק גדול, כי הוא מהשלשה שצריכים חזוק, כמאמרם ז"ל (פסחים קיג.): שלשה הקדוש-ברוך-הוא מעיד עליהם בכל יום, ואחד הוא — רוק הדר בעיר גדולה ואינו חוטא; ובפרט כהיום, אשר הרחובות מלאים נאוף וזהמא, צריכים חזוק גדול מאד מאד.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בספרים אלו, ושום דבר לא ישבר אותך. ועקר החזוק הוא על-ידי שמחה, להיות שמח תמיד, שזכינו להתודע מרבנו ז"ל, ומה היינו עושים בלי רבנו ז"ל?! והשמחה תרחיב לך את מחך, ותזכה להתבודד עמו יתברך בכל יום ויום.

הרגל את עצמך ללמד בכל יום על-פי סדר-הדרך-הלמוד של רבנו ז"ל, אשר אין למעלה מזה.

ההכרח לי לקצר מפני טרדות השליח.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

אֲשֶׁר ז' תרסז בנחל קיא
ז' תרסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן, עֶרֶב רֵאשׁ הַשָּׁנָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, חֲסִידֵי בְּרִסְלָב, תַּלְמִידֵי "הַיִּכְל־הַקֹּדֶשׁ" דֵּי בְּכַל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּתֵּן לָכֶם שָׁנָה טוֹבָה וּמְתֻקָּה, שָׁנַת עֶשֶׂר וְאֲשֶׁר רוּחֵנִי וּגְשָׁמִי, שֶׁתִּזְכּוּ לְהַרְבוֹת בַּתוֹרָה וּתְפִלָּה כְּמוֹ שְׁלֹמֹדְנוּ אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְתִזְכּוּ לְהַפִּיץ מַעֲיִנוֹתָיו חוּצָה בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְהֵבִיא עַל־יְדֵי־זָה אֶת הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלָמָה עַל־יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ שְׂיָבֹא לְגֻאֲלָנוּ.

אֲחֵי וְרַעֵי הַיְקָרִים! חֲסִידֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂזַכְּנוּ לְהִיּוֹת בְּחֻלְקוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, הַיּוֹדֵעַ לַעֲשׂוֹת רֵאשׁ הַשָּׁנָה. וְאָמַר, שְׁכַל הָעוֹלָם כְּלוֹ תְלוּיִים וְעוֹמְדִים עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי. וּמֵאַחַר שְׂזַכְּנוּ בְּזִכּוֹת חֲנָם לְהִיּוֹת בְּחֻלְקוֹ וּבְגוֹרְלוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, עֲלִינוּ לְהַשְׁתַּדֵּל עִכְשָׁו בַּשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה לְרֵאוֹת לְמִסֵּר אֶת עֲצֻמֵנוּ בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, בְּמִמּוֹן וְטִרְחָה לְהִתְקַרֵּב יוֹתֵר אֶל רַבְּנוּ ז"ל בְּהִתְקַרְבוֹת יוֹתֵר גְּדוֹלָה; הֵינּוּ הֵן בְּהִתְמַדַּת סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים, לְלַמֵּד בָּהֶם וּלְהִתְבּוֹדֵד בָּהֶם, וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁנִּזְכָּה לְקַיֵּם אֶת כָּל מַה שְׁכַּתוּב שָׁם, וְהֵן לְהַפִּיץ אֶת דְּבָרָיו לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה.

נָא וְנָא אֲחֵי הַיְקָרִים! עִכְשָׁו מִתְחַלֵּת שָׁנָה חֲדָשָׁה, עֲלִינוּ לְנַצֵּל אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת בְּדְבָרִים טוֹבִים וַיְקָרִים עַד מְאֹד, וּלְהִתְגַּבֵּר עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת וְהַטְּרָדוֹת, הַבְּלִבּוּלִים וְהַיִּסּוּרִים, שְׂרוּצָה הַבַּעַל־דְּבָר לְהַכְנִיס בְּנוּ, עַל־יְדֵי הַמְּחַלְקָת וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת וְהַסְּפֻקוֹת מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, עֲלִינוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבַעֲוֹלָם, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם וְאַהֲבָה בְּמַחְנֵנוּ, וְשֵׁלָא נִכְנָס בְּשׁוּם וְכוּחִים כָּלֵל, שְׂלָא תִּהְיֶה קִנְיָה וְשִׁנְיָה בֵּינֵינוּ כָּלֵל.

עֲלִיכֶם לְדַעַת, כִּי עַקֵּר הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, הוּא לְמוּד שֶׁל הַתְּגָלוֹת אֱלֹקוֹת בְּתַכְלִית הַמְּדֻרְגָה הָעֲלִיוֹנָה, שְׂאִין לְמַעְלָה מִמֶּנָּה. וְכִשְׂאָדָם זוֹכָה שֶׁתְּגַלֶּה אֵלָיו אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזַ כְּבָר אֵינוּ

קִיב אֲשֶׁר ז' תרסז בְּנַחֵל

מְקַנָּא בְּשׁוּם בְּרִיָּה, וְאִינוּ חֲפִץ כְּבֹר בְּשׁוּם דְּבַר, רַק רוּצָה שְׁתַּתְּגַלָּה לוֹ אִמְתָּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלִהְלַל לוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְשֵׁם לְמַעַלָּה אֵין שׁוּם שְׁנֵאָה וְקִנְיָה, תַּחֲרוּת וְכְבוֹד. שֵׁם שֵׁם לְמַעַלָּה הַכֹּל אַחֲדוּתוֹ יִתְבָּרַךְ. וּבִידֵיעָה זֹה הָאָדָם נִגְאָל מִכָּל צְרוּתוֹ וּמִכָּל מַחְלוּקוּתוֹ וּמִכָּל קִנְאוּתוֹ.

עַל-פֶּן רָאוּ לְהִתְחִיל אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת, הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה הַבְּאָה עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, שְׁתַּהֲיֶה שְׁנַת שְׁלוֹם וְאַהֲבָה וְאַחֲוָה בִּינֵינוּ, וְנִזְכָּה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת וּבְתַמִּים, וּלְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת לְמוֹדוֹ הַטּוֹב שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל לְאַחֲרִים, אֲשֶׁר בְּזָה תְּלוּיָה גְּאֻלְתָּנוּ וּפְדוּת נַפְשָׁנוּ, וּבְזָה שְׁנַעֲזֹר לְאַחֲרִים, יַעֲזֹר לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁגֵם אֲנַחְנוּ נִהְיֶה נִעֲזָרִים בְּעֵזֶר רַב.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רָאוּ לְקַבֵּל עַל עַצְמְכֶם בַּשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה הַזֹּאת הַתְּבוּדָה בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְכֶם וְאֶת כָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֵיכֶם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׁיַחֲוֶם וְיִרְחַם עָלֵיכֶם, וְתִזְכּוּ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת וּבְתַמִּים, כְּרִצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר בְּפִרוּשׁ אָמַר (חֵי-מוֹתֵר"ן, סִימָן רנז): "עֲזוּבְתִי אֶת הַכֹּל, וְלִקְחֵתִי אֶת עַצְמִי אֵלֵיכֶם, שְׁתַּהֲיוּ אֲנָשִׁים כְּשָׂרִים, הֲלֵא הֵייתִי יָכוֹל לְהִיּוֹת מִפְּרָסֵם כְּאַחֲרִים, וְזִרְקֵתִי הַכֹּל, הֲעֵקֵר לְקָרֵב אֶתְכֶם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ."

לְזֹאת, רָאוּ לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וּלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, שְׁלָבֵל יַעֲבֹר יוֹם אֶחָד בְּלֵי הַתְּבוּדָה, וּלְפָרֵשׁ שִׁיחַתוֹ עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכָל מַה שְּׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, יְדַבֵּר וַיִּסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוּת וּבְכַפְשִׁיטוּת גְּדוּלָּה.

עָלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָרִים עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ — נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל, וּמֵאֵד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ כָּל מַה שְּׁמִדְבָרִים וּמִסְפָּרִים לְפָנָיו, כְּמוֹ הַבֵּן הַיְחִיד הַמְּדַבֵּר וּמִסְפֵּר הַכֹּל לְפָנָיו אָבִיו.

נָא וְנָא רָאוּ לְאַחֲזוֹ גַם-כֵּן בְּסִדְרֵ-דְרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁלָבֵל יַחֲסֹר לְכֶם יוֹם שְׁתַּלְמָדוֹ מְעַט מִקְרָא, מְעַט מִשְׁנָה, מְעַט גְּמָרָא, מְעַט מְדַרְשׁ וְכוּ' וְכוּ' בְּכָל יוֹם וְיוֹם, אֲשֶׁר זֹהִי הַצְּלָחָה

אָשֶׁר ז' תרסח בַּנְחַל קיג

נצחית, הצלחה שאין לשער ולתאר כלל, כי כל ידיעה וידיעה במשפטי התורה, היא הצלחה נצחית. אשרי מי שאינו מטעה את עצמו, ובכל יום זוכה לחטף איזה נקדה טובה.

ראו להיות בשמחה עצומה על נעם חלקכם, על אשר בנחל שם גורלכם, וראוי לכם לשמח מאד מאד בזה שנפלתם בחלקו של רבנו ז"ל, אשר בשמחה הזו אתם יכולים לשמח כל מי חייכם, כי אין עוד שמחה גדולה כשמחת ההתקרבות אל רבנו ז"ל, אשר על ידו תזכו סוף כל סוף להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, כי רבנו ז"ל פוקח את העינים לראות ולחזות בערבות נעם זיו שכנית עזו יתברך. אשרי מי שאינו מטעה את עצמו בהתקרבותו אצל רבנו ז"ל.

אקוה להשם יתברך, שבשנה זו הבאה עלינו לטובה, אם תזכו להתמיד — הן בתפלה והתבודדות, והן בתפלות הקבועות: שחרית, מנחה, מעריב, והן בלמודי התורה הקדושה על-פי סדר-דרך-הלמוד של רבנו ז"ל, והן בהפצת מעינות החכמה חוצה, אז תזכו שיהיה לכם חלק בגאולתנו הנצחית, אשר בא תבוא על-ידי משיח צדקנו.

המאחל לכם שנה טובה ומתקה, שנת הצלחה בכל הענינים ברוחניות ובגשמיות, ונזכה להתבשר תמיד בשורות טובות...

ז' תרסח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי ראש השנה ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה ... גרו יאיר ויזרח.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך — אין לשער ואין לתאר כלל.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁעֵבֶר עֲלֵינוּ הָרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּחֹסֶד וּבְרַחֲמִים, וַיְהִי רְצוֹן שְׂיִתְקַבְּלוּ תַפְלוּתֵינוּ בְּעֵבֹר הַכָּלָל וְהַפְּרָט לְרַחֲמִים וּלְרְצוֹן.

בַּיּוֹם א' דְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה דִּבְרַנּוּ הִרְבֵּה עַל־פִּי הַתּוֹרָה 'בְּחֻצוֹצְרוֹת' בְּלִקּוּטֵי מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ה', וְתַמְצִית הַדְּבֹר הִיָּה, שְׁכָל אָדָם צָרִיף לְדַעַת, שְׁבִשְׁבִילוֹ נִבְרָא הָעוֹלָם, וְכָל הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהוּא כְּלָלִיּוֹת עוֹלָם הַעֲשִׂיָה וְהַיְצִיָּה וְהַבְּרִיאָה, מְחִיִּים אֶת עֲצָמָם מִתּוֹרָתוֹ וּמִתְפַּלְתּוֹ וּמִקִּיּוּם מִצְוֹתָיו, וְאִיף שֶׁהוּא מִתְנַהֵג, כִּף מִתְנַהֵגַת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, אִם הוּא יְהִיָּה שְׂמַח, אֲזִי יִכְנִיס שְׂמַחָה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וּבְפָרְטִיּוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, יִרְאֶה עוֹלָם שְׂמַח לְפָנָיו. וְאִם הוּא יִתְפַּלֵּל וַיִּדְבֹּק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲזִי יִרְאֶה אִיף שְׁכָל הַבְּרִיאָה כְּלָה מִתְפַּלְלָת אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בִּיּוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים, בְּהִרְגֵּשׁ וּבְלֹא הִרְגֵּשׁ, וְכֻלָּם בְּטֵלִים מִמְּצִיאֹתָם. וּבְכָל פָּרֵט וּפָרֵט שְׁעוֹבֵר בְּעֲצָמוֹ, תִּכְף־וּמִיד יִרְגִּישׁוּ בְּכָל־לִיּוֹת הָעוֹלָם, אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לִילֵף בְּדַרְךְ הַקְּדוּשָׁה הַזֹּה, וְלִהְתַּפַּלֵּל תָּמִיד בְּשָׂבִיל כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, שְׁזֶה נִקְרָא תְּפִלָּה בְּצַבּוֹר, שְׂמַתְפַּלֵּל בְּעֵבֹר כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקוֹ! כִּי תַפְלְתּוֹ בּוֹדְאֵי תַהֲיֶיהָ נִשְׁמַעַת, כִּי הוּא כּוֹלֵל אֶת עֲצָמוֹ עִם תְּפִלַּת הַצַּבּוֹר.

וּבַיּוֹם שְׁנֵי דִבְרַנּוּ הִרְבֵּה עַל־פִּי הַתּוֹרָה 'רְאִיתִי מְנוֹרַת זָהָב' בְּלִקּוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ח', וְתַמְצִית הַדְּבֹר הִיָּה, שְׂמִי שְׁזוֹכָה לְהַתְּבוּנָה בְּאַמַּת עַל־יְדֵי הַרוּחַ חַיִּים שְׂמַקְבֵּל מִהַצְּדִיק, אֲזִי רוֹאֶה אִיף שְׁכָל נְשִׂימָה וּנְשִׂימָה שְׁלוֹ מְקַבְּלַת חַיּוֹת מִהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְכֵן רוֹאֶה וּמְרַגֵּשׁ, אִיף שֶׁהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא מְחַיֶּה אֶת הָעוֹלָם בְּכָל יוֹם וּבְכָל שְׁעָה וּבְכָל רִגְעַ, כִּי הַבוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׂמוֹ מְכַנִּיס חַיּוֹתוֹ בְּתוֹךְ הַבְּרִיאָה בְּכָל דְּקָה וּרְגַע מִמֶּשׁ, כִּי בְּלִעְדֵי רוּחַ פִּיו יִתְבָּרַךְ, לֹא הִיָּה לְבְרִיאָה שׁוּם קִיּוּם כָּלֵל.

וַתַּהֲלֶה לְאֵל, הִיָּה בְּשָׁנֵי הַיָּמִים אַרְיִכוֹת גְּדוּלָה כְּדִרְכָּנוּ, אֲשֶׁר אֵי אָפְשָׁר לְהַעֲלוֹתוֹ עַל הַכֶּתֶב, כִּיְדוּעַ לָךְ, וּמַעֲט יַעֲתֵק, אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם, עַל־יְדֵי הַחֲבָרִים בְּסִפֵּר "תּוֹף הַנַּחֵל".

אָחִי הַיָּקָר! רַבְּנוּ י"ל אוֹמֵר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת לַמוֹד, סִימָן ל'): :

אָשׁר ז' תרסט בנחל קטו

על-ידי בינה זוכה לתשובה; הינו כְּשֶׁאָדָם זוכה להתבונן באמתת מציאותו יתברך, איך שהוא מחיה ומְהַיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, אֲזוּ בּוֹדָאי יִזְכֶּה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה, וּבְכִרְט עֲכָשׁוּ בִימֵי הַרְחָמִים וְהַרְצוֹן, שְׁאֲנוּ מִתְכוּנָנִים אֶל הַיּוֹם הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא, שֶׁהוּא יוֹם הַכַּפּוּרִים, שְׁאֲזוּ מְאִירָה הַבִּינָה, בּוֹדָאי עַל-יְדֵי אֹר הַבִּינָה, שְׁנִתְבוֹנֵן בְּאִמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יתברך, נִזְכֶּה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה אִמְתִּית.

הַיּוֹת שְׁזִכִּיתִי לַהֲיוֹת בְּעָרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ אֶלּוּל אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל בְּעִיר אֹמֶן, וּבְצִיּוֹן מוֹהֲרָנִית ו"ל בְּעִיר בְּרִסְלָב, דְּבַרְנוּ הַרְבֵּה מֵהֶם בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשׁ הַזֶּה. וּכְבָר יְדוּעַ אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁעֲנִין רַבְּנוּ ו"ל הוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְעֲנִין מוֹהֲרָנִית ו"ל זֶהוּ יוֹם הַכַּפּוּרִים, כִּי נִשְׁמַע מִפִּיהֶם; וּבְאִמְתַּת פְּלֵא גְדוֹל, שְׁמִיּוֹם שְׁזִכִּיתִי לַהֲתִקְרַב לְרַבְּנוּ ו"ל, בְּעָרָה בִּי מְאֹד תְּשׁוּקַת חַג הַסְּכוּת, וְכַמְעַט אֵין שִׂיחָה בְּתוֹרָה בְּרַבִּים, שְׁלֵא אֲדַבֵּר מֵהַסְּפָה הַקְּדוּשָׁה שְׁנַעֲשֶׂתָה מֵהוּ עֲנָנִים, שְׁהֵם הוּא גְרוֹת הַמּוּבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהֲרָנִין, חֶלֶק א', סִימָן כ"א, וּבְתוֹרָה זוֹ הִלְכִיתִי כַּמָּה שָׁנִים רְצוּפוֹת, וְגַם חֲזַרְתִּי עַל תּוֹרָה זוֹ יוֹתֵר מִכָּל הַתּוֹרוֹת בְּ"לִקוּטֵי-מוֹהֲרָנִין".

וּבְאִמְתַּת כָּל הָעֲנִין שֶׁל הַסְּפָה הַקְּדוּשָׁה הִיא מְצוּתָה — לְסַפֵּךְ בְּפִסְלַת גֶּרֶן וַיִּקָּב, הֵינּוּ לַעֲשׂוֹת תּוֹרָה מִכָּל הַיְרִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת, וְלַהֲשִׁתְּדֵל לְהַכְנִים בְּפָנִים אֶת כָּל הַיְרִוּדִים וְהַנְּפִוּלִים, וְלַהֲמַשִּׁיךְ עֲלֵיהֶם גְּלוּי אֹרוֹ יתברך בְּתַכְלִית הַגְּלוּי.

הַהֲכָרַח לִי לְקַצֵּר בְּמָקוֹם שְׁאֲמָרוּ לְהַאֲרִיךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד,
וּמֵאַחַח לְךָ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתַקָּה...

ז' תרסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתברך, מוֹצְאֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

קטז אָשׁר ז' תרסט בנחל

אַתּ מַכְתִּיבָהּ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעָה, שְׂאֵת מְחַזְקַת
אַתּ עֲצֻמָּהּ בְּלִמּוּד סִפְרֵי רַבְּנֵי ז"ל. וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּקְנִי אֶת
כָּל הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מֵה"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת"
הַקְּדוּשִׁים, וּבְכָל יוֹם תִּעֲיָנִי בְּקוֹנְטְרָס אַחֵר, וְזֶה יִתֵּן לְךָ הַתְּחַזְקוֹת
עֲצוּמָה, לְחַזֵּק אֶת עֲצֻמָּהּ בְּכָל הַמְּשֻׁבָּרִים שְׂעוּבָרִים עָלֶיךָ בַּחַיִּי יוֹם
יוֹם.

אוֹדוֹת קִדְשֵׁת הַדְּבוּר, עַד עֲכָשׁוּ הַדְּפִסְנוּ קוֹנְטְרָס "נִצֵּר לְשׁוֹנֵךְ",
הָיָה טוֹב מְאֹד שְׂתַעֲיָנִי בּוֹ תָּמִיד, וְזֶה יִתֵּן לְךָ חֲזוּק גָּדוֹל עַל קִדְשֵׁת
הַדְּבוּר, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה; כִּי כָּל מָה שְׂאָדָם סוֹבֵל, הוּא רַק
בְּגִלָּל הַדְּבוּר שְׂפּוֹגִים.

רְאֵי לְהַרְגִּיל אֶת עֲצֻמָּהּ לְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, וְזֶה כָּבֵר יִתְקַן
אֶת הַכֹּל.

בֵּין תִּלְמִידֵי מוֹהֲרַנ"ת ז"ל, הָיָה תִּלְמִיד אֶחָד, שֶׁהָיָה נִקְרָא
שׁוֹתֵק, כִּי לֹא דִבֵּר כְּלָל, וּמוֹהֲרַנ"ת ז"ל לֹא הִחְזִיק מִזֶּה, וְאָמַר: אִם
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן פֶּה לְדַבֵּר — צְרִיכִים לְדַבֵּר, אֶךְ צְרִיכִים
לִידַע מָה לְדַבֵּר.

וּבְיָדָי כְּשׁוֹזוּכִים לְדַבֵּר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה עִם אַחֵרִים — אֵין
לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי עַל-יְדֵי שְׂמֻדְבָּרִים דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, זֶה עוֹלָה עַל הַכֹּל.
אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמֻדְבֵּר תָּמִיד דְּבוּרֵי אֲמוּנָה!

בְּעֵינֵי הַשְּׂדוּף, עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי קָדָם שְׂגוּמָרִים שְׂדוּף, צְרִיכִים
לְחַקֵּר הַיֵּטֵב הָעֵקֶר מֵהֵיכֵן הַמוֹצֵא, כִּי הַיּוֹם, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים,
שְׂנִתְעָרְבוּ הַמְּשֻׁפָּחוֹת, צְרִיכִים לְבָרֵר בְּכָל שְׂדוּף מִי הָאָבָא וּמִי
הָאָמָא, וְאִם אֵין בְּמִשְׁפָּחָה אֵיזָה פְּסוּלִים דְּאוֹרֵיתָא, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן.
וּבְפִרְט בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַכְּנִיסוֹ שָׁם הָעֵרֶב-רַב גּוֹיִים מְתַנְדְּבִים
וּמְתַנְדְּבוֹת, וְנִתְעָרְבוּ בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן. וְהַדְּבָר הַשְּׂנִי
שְׂצְרִיכִים לְבָדֵק — בְּמַדּוֹת שֶׁל הַבְּחוּר אוֹ הַבְּחוּרָה, כִּי הַמַּדּוֹת הֵן

אֲשֶׁר ז' תרע בַּנְחַל קיז

הַעֲקָרָה, וּכְשֵׁיִשׁ לְאָדָם מְדוּת טוֹבוֹת — יֵשׁ לוֹ הַפֶּלֶל, וּכְשֵׁאִין לוֹ מְדוּת טוֹבוֹת — אֵין לוֹ כְּלוּם.

הַמֵּאֲחַל לָךְ הַצְּלָחָה וּבְרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תרע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי רֵאשׁ הַשָּׁנָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ, שֶׁבְּתִקְּךָ בְּלִבּוֹלְךָ זְכִיּוֹת לְהִתְחַזֵּק, וְלֹא לְשִׁמְעַ שׁוּם דְּבָר שְׂאוּמְרִים בְּשָׁמִי, וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְהֵבֵא — לֹא לְקַבֵּל דְּבָרִים מִשׁוּם בְּרִיָּה הָאוּמָרֶת בְּשָׁמִי, רַק אִם תִּשְׁמַע מִפִּי בְּעֶצְמִי. וְרַבְּנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ, שֶׁאֶפְלוּ דְבָר שְׂצָרִיכִים בְּשִׁבִיל מְסִירוֹת נַפֶּשׁ, אֲסוּר לְצִיַּת אֶת הַצְּדִיק בְּעֶצְמוֹ, כִּי הַצְּדִיק הַהִכְרַח שְׂיֵאמַר כֹּה, כִּי אֵינוּ רוֹצֵה לְקַחַת אֶת הַבְּחִירָה מֵהָאָדָם, כִּי מִי יוֹדֵעַ אִם הָאָדָם יִחְזִיק מְעַמָּד, וַיּוֹכֵל לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ, עַל-כֵּן מוֹנֵעַ אֶת הָאָדָם, אֲבָל כְּשֵׁאָדָם בּוֹעֵר בּוֹ אֵשׁ דִּקְדָּשָׁה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל לְגִלּוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַצְּדִיק הָאֵמֶת, אֲזִי אֵי אֶפְשֶׁר לְשִׁמְעַ, אֶפְלוּ כְּשֶׁהַצְּדִיק מְזַהֵירוֹ עַל אֵיזָה דְּבָר מְסִים.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עֲבַר לָנוּ הֵרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשׁ בְּשִׂמְחָה, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּפַלְּוֹתֵינוּ שֶׁהִתְפַּלְּוֵנוּ עַל כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וַיִּתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן. וּבְפָרֵט אֶתָּה תִזְכֶּה לְהוֹשִׁיעַ בִּישׁוּעָה מִן הַשָּׁמַיִם, כֹּל מֵה שֶׁאֶתָּה צָרִיךְ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יִתַּד.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אֵין דְּבוּרִים בְּפֶה לְהַסְבִּיר לָךְ מַעֲלַת עֲבוֹדָתְךָ לְהַחֲזִיר בְּנֵי-אָדָם בְּתִשׁוּבָה, אֲשֶׁר הִיא הַעֲבוֹדָה הַכִּי קְדוּשָׁה וְהַכִּי יִקְרָה אֲצִלוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי מְגִלִים וּמְפָרְסִמִים אֶת אִמְתּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמוֹצִיאִים מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל כְּוֹנֵת הַבְּרִיאָה, שֶׁהִשְׁתַּוְּקַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-

קִיחַ אֲשֶׁר ז' תרע בַּנְחַל

הוא שתהיה לו דירה כאן בתחוננים, ובני-אדם יזכו להפירו פנים אל פנים, ואשרי מי שעוזר לזה!

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך להיות בשמחה עצומה על נעם חלקנו, אשר בנחל שם גורלנו, ובנדאי נזפה על ידו לבוא אל שלמות תקוננו, אם רק נאחז את עצמנו ברבנו ז"ל. וההתקרבות צריכה להיות כל-כף חזקה, שאפלו כשרבנו ז"ל יגרש אותנו ממנו, גם-כן לא גלף ולא נברח, מפל שפן שאנו יודעים, שכל ההתרחקות היא כלה התקרבות, למען החיותנו כהיום הזה.

רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות שמחה, סימן טז): מי שמפרסם את הצדיק זוכה לשמחה; כי עקר הצדיק הוא גלוי אלקות; כי הצדיק פותח את העינים לזכות להסתפל בערבות נעם זיו השכינה, ותקף-ומיד כשמגלים את הצדיק, על-ידי-זה מתגלה הקדוש-ברוך-הוא, ועל-כן אשרי מי שזוכה לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל, אשרי לו ואשרי חלקו! וזה יכניס בו שמחה אמיתית.

ראה, אהובי, אחי היקר! להכניס את עצמך בשנה זו יותר ויותר בעבודת הקדש של קרוב רחוקים, ובנדאי תראה על כל שעל ופסיעה נסים נגלים, עין לא ראתה, אם רק תאחז את עצמך ברבנו ז"ל ובספריו הקדושים, ולא תסתפל על שום מונע ומעכב, אז תראה אותות ומופתים שיעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא.

העקר הרגל את עצמך לדבר תמיד עמו יתברך, ותדע שאין לך בזה העולם שום ברירה, ובידיעה זו תהיה עקשן גדול, ולא תירא ולא תפחד משום ברירה שבעולם; כי באמת מי שמכניס את עצמו באמונה פשוטה בו יתברך, ויודע שהכל אלקות גמור הוא, ובכל תנועה ותנועה שם אלופו של עולם, האדם הזה כל-כף חזק, שאינו מפחד משום ברירה שבעולם, מאחר שהוא דבוק בחי החיים, ועל-כן הוא יכול לעשות גבורות נוראות ולכבש גזמאות. אשרי המחזק את

אֲשֶׁר ז' תרעא — ז' תרעב בַּנְחַל קיט

עצמו באמונה פשוטה בו תְּבַרְךָ, ומְדַבֵּר עמו תְּבַרְךָ תמיד, שְׁאֵז בְּנֵדָאֵי יְצָלִיחַ אֶת דְּרָכּוֹ תמיד.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד, ומאחל לך
שנה טובה ומתקה, שנת עשר ואשר ברוחני,
ותזכה להפיץ אורו תְּבַרְךָ...

ז' תרעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְּבַרְךָ, יום ראשון בין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ.

רְאֵה לְדַבֵּר עִמּוֹ תְּבַרְךָ בְּכֹל יוֹם מִחֲדָשׁ, וְאֵז תְּרַגֵּישׁ חַיִּים
אַחֲרַיִם לְגַמְרִי, כִּי הַדְּבֹר עִמּוֹ תְּבַרְךָ הוּא הַצְּלָחָה שְׁאִין כְּמוֹתָ,
אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַדְבֵּר בְּכֹל יוֹם אֵלָיו תְּבַרְךָ.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תרעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יתְּבַרְךָ, יום ראשון בין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהֵיוֹת עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים בְּצוֹתָא חֲדָא, וְתַדְבֵּר
עִמָּהֶם בְּכֹל יוֹם וְיוֹם, וְזֶה יַעֲזוֹר לְךָ בְּכֹל הָעֲנִינִים — בְּרוּחָנִיּוֹת
וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

קב אשר ז' תרעג — ז' תרעד בנחל

חזק ואמץ להיות בשמחה תמיד, וגם תדבר בכל יום אליו
תברך, ואז תצליח ברכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תרעג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון בין כסה לעשור ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל משפחת ...
שיחיו.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא שיהכל מסתדר אצלכם לטובה,
הקדוש-ברוך-הוא הוא אב הרחמן, ישמע ויקבל את תפלתכם בתוך
תפלת כל ישראל, ויברך אתכם בברכת שנה טובה ומתקה, שנת
עשר ואשר והרחבת הדעת ובריאות השלמה.

ראה, אהובי, אחי היקר! להרגיל את עצמך לדבר בכל יום עמו
יתברך, כי זו הצלחה נצחית. ואשרי מי שמתבודד בכל יום ויום
עמו יתברך, ואז טוב לו בזה ובבא.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תרעד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון בין כסה לעשור ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר ויזרח.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים
שבעולם להיות תמיד בשמחה, כי השמחה התמידית היא הצלחה
נצחית, וכל מי ששמח ביותר, זוכה להצליח בחייו ביותר. ורבנו

אֲשֶׁר ז' תרעה בַּנְחָל קכא

ו"ל נקרא 'בן השמחה', כי הוא שמחתן של ישראל, המחזק והמאמץ את כלל נשמות ישראל. אשרי הזוכה לאחוז את עצמו ברבנו ו"ל, ואשרי מי שזוכה לקיים עצותיו הקדושות, שאז בנדאי תאיר עליו השמחה בשלמות, בתכלית השלמות.

ראה להתבודד בכל יום אליו: תברך, וזה יצליח ברכך תמיד.

המאחל לך כל טוב...

ז' תרעה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון בין פסה לעשור ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל מסתדר אצלכם על הצד הכי טוב.

נא ונא לראות, שיהיה ביתכם בית שמח תמיד, כי בבית אשר השמחה שרויה, השכינה שורה בו.

מאד מאד רציתי, שאת ובעלך תשבתו עמנו בעיר הקדש טבריה.

אקנה להקדוש-ברוך-הוא לבוא כבר בקרוב לארץ ישראל, ואז יתבטלו כל אלו הבלבולים והמניעות.

הקדוש-ברוך-הוא יצליח את ברכך תמיד, ובכל אשר תפני תצליחי, ותרוו רב נחת מהילדים, ויהיה גדול נקל עמכם.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

קכב אָשֶׁר ז' תרעו בנחל
ז' תרעו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון בין כֶּסֶה לעשור ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גָּרוּ יָאִיר וַיִּזְרַח.

אָחִי הַיָּקָר! חֲזַק וְאַמֵץ מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאַל תִּנְיַח
אֶת הָעֲצָבוֹת וְאֶת הָעֲצָלוֹת לְהִכְנִס אֵלֶיךָ כְּרָגַע, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שׁוֹנֵא אֶת זֶה מְאֹד.

הַעֲקָר רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְתִמְסַר נַפְשְׁךָ עַל
מִדַּת הַשִּׂמְחָה.

אֲנִשִּׁי שְׁלוֹמֵנוּ מְסַפְּרִים, שֶׁר' אֶהְרֵן קוֹבְלִיטְשֶׁעַר הֵיךָ חַד בְּדָרְא
בְּמִדַּת הַשִּׂמְחָה, אִף שֶׁהֵיךָ עָנִי גְדוֹל מְאֹד, וְהֵיךָ לוֹ בֵּית עִם הַרְבֵּה
בְּנוֹת שֶׁהִגִּיעוּ לְפָרְקָן, וְלֹא הֵיךָ לוֹ עִם מִי לְהַשִּׂיאָן, וְהֵיךָ לוֹ דַּחְקוֹת
בְּפִרְנֶסָה מְאֹד, עַד שֶׁהֵיךָ מְחַסֵּר לְחֵם מִמֶּשׁ, עִם כָּל זֹאת תָּמִיד רָקַד
רְקוּדִים, וְשִׂמַּח וְשִׂמַּח אֶת אַחֵרִים. וּכְשֶׁהִיוּ שׁוֹאֲלִים אוֹתוֹ: מַה אַתָּם
כָּל-כָּף שִׂמְחִים וְרוֹקְדִים, הֲלֹא אֵין לָכֶם שׁוֹם דְּבָר? וְהֵיךָ דִּרְכוּ
לְהַשִּׁיב: אֲנִי מְאַמֵּין, שֶׁבּוֹדָאֵי יְהִיָּה לִי פֶּעַם טוֹב, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא לֹא יַעֲזֹבֵנִי, עַל-כֵּן אֲנִי מְלוֹה לְעֲצָמִי כִּכְרֵ שִׂמְחָה וְרוֹקֵד
מֵהִישׁוּעוֹת שִׁיעוֹר לִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּהֵן.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיָּקָר! לְחֲזַק אֶת עֲצָמְךָ עִם נִקְדָּתְךָ, לְקַרֵב
רְחוּקִים וּלְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּדַבּוּרֵי רַבְנוּ וַ"ל, וְאַל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ מִשׁוֹם
דְּבָר, שֶׁבְּעוֹלָם כִּי סוּף כָּל סוּף יִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שֶׁאַתָּה וְאַשְׁתְּךָ תִּחְיֶה תְּשַׁבְּתוּ עִמָּנוּ בְּיַחַד
בְּטַבְּרִיָּה, וּבְעִנְיַן הַהוֹצָאוֹת כִּכְרֵ יִסְדְּרוּ הַבַּחֲוָרִים.

הַמְּאַחַל לָךְ כָּל טוֹב מֵהַשָּׁמַיִם, בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ,
וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה — תִּשְׁפִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תרעז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון בין כסה לעשור ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו ואיר ויזרח.
את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
איך שאתה מחזק את עצמך בעבודת השם יתברך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה
עצומה, כי השמחה מרחבת את דעת האדם, ומוציאה אותו מקטנות
המחין.

עליך להרגיל את עצמך להתבודד הרבה עמו יתברך, כי
ההתבודדות מכנסת באדם ישוב הדעת אמת, וכל אלו מאנשי
שלומונו היקרים, שמתבודדים באמת, יש להם ישוב הדעת אמת.

אנשי שלומנו מספרים, שר' הערטרץ, אביו של ר' אברהם
שטריןהרץ, נסע לארץ ישראל, והתאכסן אצל ר' נתן, בנו של ר'
ליבלי ראובני, בעל מחבר קונטרס הצרופים, וספר עליו, שעוד לא
ראה אדם עם ישוב הדעת כמותו, שתמיד היה מתבודד עמו יתברך,
והשתוקק בהשתוקקות עצומה אליו יתברך, ואף שהחם היה בקיץ
גדול מאד, לא בלבלו כלל, מרב ישוב הדעת שהיה לו.

על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! להרגיל את עצמך להיות
בישוב הדעת עצום, על-ידי שתזכה להתבודד הרבה עמו יתברך,
וזה יעזר לך בכל הענינים.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תרעח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון בין כסה לעשור ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו ואיר ויזרח.

קכד אָשֶׁר ז' תרעט בַּנְחָל

אַתּ מְכַתְּבָךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמֵאֵז שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמֶךָ.

רְאֵה לְהַחְזִיק מְעַמְד, וְאַל תִּשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם. בְּוֹדֵאֵי אֵינן לְמַעַלָּה מִתְּפִלַּת הַיְּתִיקִין, שְׁזוּהֵי מִצְוָה מִן הַמְּבַחֵר, אֵיךְ כְּשֵׁאֵינן זוֹכִים, אָסוּר לְהִשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבַר. אֲבָל עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי עַד שְׁעָה שְׂתִים-עֶשְׂרֵה יְכוּלִים עוֹד לְהִתְפַּלֵּל שְׁחֵרִית בְּדִיעְבָּד, אֲבָל אַחַר שְׂתִים-עֶשְׂרֵה צְרִיכִים כָּבֵר לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְחָה שְׂתֵי פְעָמִים שְׂמוֹנֶה-עֶשְׂרֵה.

הַשְּׂכִיבָה בַּמְטָה נוֹבְעַת מְעַצְלוֹת, הַנוֹבְעַת מִדְּכָאוֹן וְעֲצָבוֹן פְּנִימִי, עַל-כֵּן רְאֵה לְשַׁמַּח אֶת עֲצָמֶךָ, וְלִצְאֵת מֵהֵיאֹוֶשׁ וְהַמְרָה שְׁחוּרָה שְׁלֶךְ, כִּי לֹא תִפְעַל בְּזָה שׁוּם דְּבַר.

רְאֵה לְהִיּוֹת תָּמִיד עָסוּק בְּאֵיזָה עֵסֶק — אוּ בְּהַתְּבוּדוֹת, אוּ בְּאֶסוּף צְדָקָה, אוּ בְּהַפְצַת סְפָרִים, אוּ בְּחֻזוּק אַנְשִׁים, לְדַבֵּר עִמָּהֶם דְּבוּרֵי אַמוּנָה, אֵיךְ אֵיךְ פַּעַם אֵל תִּשְׁכַּב בְּיֹאוֶשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תרעט.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן בֵּין כֶּסֶה לְעֵשׂוֹר ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

אַתּ מְכַתְּבָךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמֵאֵז שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּכָּה, שְׂאֵתָה מְחֻזַּקת אֶת עֲצָמֶךָ, וְגַם עוֹזֶרֶת לְבַעַלְךָ בְּעִנְיַן הַפְּצָה, אֲשֶׁר אֵינן לְמַעַלָּה מְזָה.

אוֹדוֹת הַפְּחָדִים שֵׁישׁ לְבַתְּךָ, הִזָּה טוֹב מֵאֵד, שְׂתִרְגִּילִי אוֹתָהּ לְתַן בְּכָל יוֹם כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְצְדָקָה, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סְפָר־הַמְּדוּת, אוֹת פַּחַד, סִימָן ה'): בְּצְדָקָה תִּבְטַל אֶת הַפְּחָד; גַּם טוֹב שְׂתַקְחִי מֵהַהוֹשְׁעָנוֹת הַחֲבוּטוֹת, וּלְבַשְׁלָם בְּמִים, וְלְתַן לָהּ לְשִׁתּוֹת מְזָה קָצֵת,

אֲשֶׁר ז' תרפ. בַּנְחַל קכה

כִּי רַבְנוּ ז"ל אָמַר (שָׁם סִימָן טז): הוֹשַׁעְנוֹת חֲבוּטוֹת מְסֻגְלוֹת לְבִטֵּל הַפְּחַד.

רְאֵי לְהֵיוֹת שְׂמִיחָה וְעֲלִיזָה תָּמִיד, וְזֶה יַעֲזֹר לְבַעֲלָךְ, שְׂתַהֲיֶה לּוֹ הַרְחֶבֶת הַדַּעַת, וַיִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ תָּמִיד.

אוֹדוֹת שֶׁהוּמָתִי בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ בְּעִיר טְבֵרְיָה, כָּל הַהוֹצָאוֹת הֵן בְּעֵבֹר הַמְּלוֹן, וּכְפִי יְדִיעָתִי זֶהוּ סְכוּם פְּעוּט, כִּי כָּל מְלוֹן בְּכָל הָעוֹלָם כָּלוּ, אֲפֹלוּ הַפְּשׁוּט בְּיוֹתֵר, לוֹקַח בְּעֵבֹר יוֹם רַק לְשָׁנָה בְּלִי אֶכֶל — חֲמִשִּׁים דוֹלָר, וּפְהָ עַל שַׁבַּת-קֹדֶשׁ אַחַת עִם אֶכֶל וְכָל הַנוֹחִיּוֹת מִבְּקָשִׁים רַק עֶשְׂרִים וְחֲמֵשֶׁה דוֹלָר. תִּאֲמִינִי לִי, שְׁכַּל הָעֲנִיָּן הַזֶּה לֹא שִׁיף אֵלַי, רַק כֶּף סְדֵרוֹ.

אֲקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבּוֹא לְגוֹר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל בְּקָרוֹב, וְאֲזִי תִבְטְלוּ כָּל הָעֲנִיָּנִים הָאֵלֶּה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מֵהַשָּׁמַיִם.

ז' תרפ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּרָכוֹת נה:): כָּל הַחֲלוּמוֹת הוֹלְכִים אַחֵר הַפֶּה. וְלִכֵּן כְּדַאי תָּמִיד לְדַבֵּר רַק דְּבוּרֵי אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, וּבְזֶה תִּמְשִׁיף עַל עֲצֻמְךָ אֲלֵקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ. יֵשׁ זְמַנִּים שְׂאֵדָם צְרִיף לְהֵיוֹת מְעַבִּיר עַל מִדּוֹתָיו וְכוּ', יֵשׁ זְמַנִּים שְׂאֵדָם צְרִיף לְהֵיוֹת סִבְלָן, וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, רַק לְחַפּוֹת וְכוּ', יֵשׁ זְמַנִּים שְׂאֵדָם צְרִיף לְהֵיוֹת זְרִיז וְלִבְרוֹחַ וְכוּ', יֵשׁ זְמַנִּים שְׂצָרִיכִים שִׁיחֶיהָ לּוֹ עֶסֶק עִם רַבִּים וְכוּ', וְיֵשׁ זְמַנִּים שְׂצָרִיכִים לְבָרוּחַ מְרַבִּים וְכוּ', אֲבָל

קבו אָשר ז' תרפא בנחל

לדעת בדיוק מתי ואימת והיכן וכו', על זה צריכין הרבה תפלות ובקשות.

דבר אחד ברור, אשר בלי הקדוש-ברוך-הוא לא שף ישועה. ולכן הדבק עצמך באין סוף ברוך הוא, ואז תראה נסים נגלים שיעשה עמך השם יתברך, שדוד הטבע ממש.

הדורש שלומך באהבה רבה...

ז' תרפא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון בין כסה לעשור ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בענין הספרים וכו'; עליך לדעת, כי רבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן כח), שטוב לעבור ולהיות בכל מקומות התורה הקדושה וכו', עין שם.

ולכן מה טוב ומה נעים לעיני בספרים לאין ספר, וכך קונה לעצמו בקיאות גדולה בכל תחומי ההלכות ובכל חלקי התורה הקדושה. וכבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוה"ר"ן, חלק א', סימן סא): יש ספרים, ועתידים להיות ספרים, וכלם נצרכים לעולם. ולכן אסור להתלוצץ משום ספר, עם כל זאת ספר שמושף אותו אל הקדוש-ברוך-הוא, ומחזק לאמונה והתמדה בתורה, בזה פדאי להתמיד ביותר, כי התכלית בזה העולם היא רק דבר אחד — להפיר את הקדוש-ברוך-הוא מכל פרט של הבריאה. הינו להיות חזק באמונה פשוטה, שכל מה שעובר עליו, הפל זה ממנו יתברך, ויקים את מצוותיו יתברך בתמימות גדולה, בלי שום חכמות, וללמד תורה הקדושה שהיא חכמתו יתברך, ולבל יחסר לה יום אחד מבלי למוד מקרא, משנה, גמרא, הלכה — זה היסוד, וכן הרבה טור ושלחן ערוך והרבה גמרא, ואם יש לה עוד פנאי —

אֲשֶׁר ז' תרפא בְּנַחַל קכז

לְהוֹסִיף גַּם מִדְרָשׁ רַבָּה וְתַנְחוּמָא, וְאִם תִּרְצֶה — גַּם זֶהר וְתַקוּנִים וְכוּ', וְעוֹד מֵה שֶׁתִּבְחַר, הָעֵקֶר רַק לְלַמַּד תּוֹרָה, שֶׁמִּבְטָלַת אֶת הַיֵּצֶר הָרָע, כְּמֵאֲמָרם ו"ל (קדושין ל.): אָמַר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּרֵאתִי יֵצֶר הָרָע, בְּרֵאתִי תּוֹרָה תְּבַלִּין כְּנִגְדּוֹ. נִמְצָא, שֶׁהַתּוֹרָה שׁוֹבֵרַת וּמִבְטָלַת אֶת הַיֵּצֶר הָרָע שֶׁל כְּפִירוֹת וְנִאוּף וְכוּ'.

וּבְעֵינַיִן סִפְרִים מְשֻׁאָר מִחֻבְרִים, אִם יֵשׁ לָךְ פְּנָאִי — מֵה טוֹב וּמֵה נָעִים לְעֵינַי פֹּה וְשָׁם, אֲבָל שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה מְבֹסָס עַל דְּבָרֵי חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וְשֵׁלָא יִהְיֶה נִגְוֵד הַהֲלָכָה, חֵס וְשִׁלּוּם, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שֵׁלָא תִּהְיֶה שָׁם אִיזוֹ הַשְּׁקָפָה נִגְדַּת הָאֱמוּנָה הַבְּרוּרָה לָנוּ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו תְּבַרְבֵּר. וְאִסּוּר לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, וְאֵין דְּבַר כְּזֶה שֶׁל "כַּחֲסִי וְעֵצִים יָדֵי עֲשָׂה לִי אֶת הַחִיל הַזֶּה", כִּי אִם דּוֹחֲקִים אֶת הַשְּׁעָה וְלוֹקְחִים בְּכַח וְכוּ', הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִתִּיר אֶת דְּמִנּוֹ, רַחֲמָנָא לְצַלָן, כְּאֲשֶׁר אָנוּ עֹדִים עַל כָּף, מֵה סוּבְלִים בְּזֶה שְׁעוֹבְרִים עַל שְׁלֹשׁ שְׁבוּעוֹת שֶׁהַשְּׁבִיעַ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת יִשְׂרָאֵל, וְזוֹ הָאֱמוּנָה הַבְּרוּרָה וְהַצְּרוּפָה לָנוּ.

וּבְעֵינַיִן סִפְרֵי קְבָלָה שֶׁכָּתְבוּ עֲכָשׁוּ הָאֲחֵרוֹנִים בְּמֵאָה הַשָּׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת, צְרִיכִים תְּמִיד לְדַעַת, כִּי לֹאוּ מִר בַּר רַב אֲשֵׁי חֲתִים עָלֶיהָ, מֵהֵיכִי תִיתִי זֶה דְּבָרִים יָפִים, אֲבָל זֶה לֹא אוֹמֵר שֶׁכֵּף הוּא, לְכָל אֲחָד מִתַּר לְחַדֵּשׁ, אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל, אִךְ הָעֵקֶר שֵׁלָא יִסְתַּר אֶת הַהֲלָכָה, שְׁאִז זֶה כְּבָר מְסֻכָּן — לְהַמְצִיא דִין חֲדָשׁ, שֵׁיִשׁ לְלוֹמְדִים יֵצֶר הָרָע גְּדוֹל עַל כָּף (עֵינַי חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן קצד).

וְעַלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּקְבָלָה יְכוּלִים בְּנִקְל לְהַטְעוֹתְךָ, כִּי מִי שֶׁאֵין לוֹ שׁוּם יָדַע בְּזֶה, יְכוּלִים לְעַבֵּד עָלָיו מְאֹד, וְהוּא יַחֲשֵׁב שֶׁמִּי יוֹדֵעַ מֵה קוּרָה כָּאֵן, וּלְבִסוּף נִתְגַּלָּה, שֶׁהֵהוּא אָדָם פְּשוּט מְאֹד, וְאֵין לוֹ מִשְׁגַּב בְּכָלוֹם, רַק פּוֹתֵב כְּפִי קִטְנוֹת דַּעַתוֹ, אֲבָל יַעַן שֶׁהַלְשׁוֹן זֶה מִשְׁגַּב גְּבוּהָ, חוֹשְׁבִים מִי יוֹדֵעַ מִי הוּא וּמֵה הוּא וְכוּ'. וְזֶה יִסּוּד גְּדוֹל לְדַעַת. וְרַבֵּנוּ ו"ל אָמַר (חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן תַּקכז): קְבָל"ה עוֹלָה כְּמִסְפַּר נוֹא"ף, כִּי (מִשְׁלֵי ו): "נוֹאֵף אִשָּׁה חָסֵר לֵב", שֶׁאֵין לוֹ עַל-יַדֵּי-זֶה שׁוּם הַתְּעוֹרְרוֹת לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלָכֵן צְרִיכִים מְאֹד לְהִזָּהֵר בְּזֶה, כִּי בְּנִקְל יְכוּלִים לְהַטְעוֹת אֶת עֵצְמוֹ וְכֵן גַּם אֶת אֲחֵרִים, וְלַחֲיוֹת בְּדַמְיוֹן.

קכח אָשׁוּר ז' תרפב בַּנְחַל

ובשביל זה איני רוצה לעת עתה להוציא את כל חדושי שייש לי ב'עץ חיים' וב'פרי עץ חיים', אף שכל הפרושים שלי הם על-פי דרך עבודה, ולא על-פי דרוש ופולפול וכו', עם כל זאת עדין לא הגיע הזמן להוציאם לאור. והיו לי כבר כמה חבורים, אבל דנתי אותם לפני שנים לגניזה. פי באמת עקר החדוש בזה העולם איך להתחדש בעצמו, פי עוברים על כל אחד כל-כך הרבה מניעות ועפובים, וצריכים הרבה התחזקות להשאיר דבוק בו יתברך, ולא לחיות בטעיות ובדמיונות וכו'.

אוי ווי, מה נאמר לשומר הפתח, שישאל אותנו: "ערך מקרא שקרית, ערך משנה ששנית" וכו'?! "האם היית צופה במרכבה" וכו'?! הינו האם חשבת ממנו יתברך, ולא הסחת דעתך כרגע ממנו יתברך?! פי העקר בזה העולם להיות תמיד בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא, וזו העבודה של רבנו ז"ל, שעושה בלבנו דרך פבושה, שתמיד נזכר ממנו יתברך, ולא נסיח דעתנו ממנו יתברך כלל. ונהיה רגילים לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו והבן אל אביו, שזו המדרגה הכי עליונה, שאדם תמיד יהיה רגיל לדבר עמו יתברך, כאשר ידבר הבן אל אביו.

ההכרח לקצר.

הדורש שלומך...

ז' תרפב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון בין פסח לעשור ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אין יהודי שחוטא במזיד, הוא רק אנוס ביצרו, היצר הרע מתגבר על כל אחד, ואי אפשר להנצל ממנו, רק על-ידי התורה. חכמינו הקדושים אומרים (קדושין ל.): אמר הקדוש-ברוך-

אֲשֶׁר ז' תרפג בנחל קבט

הוא, בְּרֵאשִׁית יֵצֵר הָרַע, בְּרֵאשִׁית תּוֹרָה תְּבַלִּין כְּנִגְדּוֹ; נִמְצָא, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵצְמוֹ מַעֲיֵד שֶׁאֵין מִי שְׂיִבְטֵל אֶת הַיֵּצֵר הָרַע, אֲלֵא
הַתּוֹרָה. וְלִכֵּן אֵין עֲצָה אַחֲרַת לַתּוֹרָה, רַק שְׂתַחֲחִיל לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם
הַרְבֵּה פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת, שֶׁזֶה יוֹצִיא אוֹתָךְ מִכָּל הַעֲוֹנוֹת שֶׁנִּפְלְטָה בָּהֶם,
וְאֵתָּה אָנוּס עַל-יְדֵי יֵצֶרְךָ. (תְּהֵלִים ל): "הַיְעֲלִית מִן שָׂאוֹל נִפְשֵׁי",
רֵאשִׁי תְּבוֹת מִשְׁנֵיָהּ. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (וַיִּקְרָא רַבָּה, פְּרָשָׁה ז',
סִימָן ג'): אֵין הַגְּלִיּוֹת מִתְּפִנְסוֹת אֲלֵא בְּזִכּוֹת מִשְׁנֵיּוֹת. וְלִכֵּן אֵין עוֹד
תְּקוּן לְפָנֶם הַבְּרִית — הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטּוּלָה, כְּמוֹ לְמוֹד מִשְׁנָה, שֶׁעַל
יְדֵי הָאָדָם זוֹכָה לְשִׁנוֹת אֶת הַרְגָלוֹ הָרַע, כִּי מִשְׁנֵיָהּ אוֹתִיּוֹת מִשְׁנָה.

הַעֲקָר לֹא לְהַכְנִס בְּדַכָּאוֹן וּבְעֲצָבוֹת, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קסט), שֶׁאִם אָדָם תְּמִיד שֶׁמַּח, הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּעֵצְמוֹ יִשְׁמַר אוֹתוֹ מִפְּגַם הַבְּרִית. וְלִכֵּן הַעֲקָר לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה תְּמִיד.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ז' תרפג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשִׁוֹן בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

תְּאֲמִין לִי, שֶׁאֲנִי מִבֵּין אוֹתָךְ וְכוּ', וּמְרַגֵּישׁ הֵיטֵב צַעֲרְךָ הַקָּשָׁה,
עִם כָּל זֹאת רָאֵה לְהַחְזִיק מִעֲמֵד, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אַחַר הָרַע יָבוֹא
הַטּוֹב, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר, אִם תִּחְזִיק מִעֲמֵד. כִּי עֲלֶיךָ לְזַכֵּר,
אֲשֶׁר מְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּעוֹלָם הָעוֹבֵר הַזֶּה, וּכְבָר יְדוּעִים דְּבָרֵי
רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רסא), שֶׁלְּפַעֲמִים מִפִּילִים אֶת
הָאָדָם מִן הַשָּׁמַיִם, לְרֵאוֹת אֶל מִי יִפְּנֶה בְּעַת צָרָה וְכוּ'. וְלִכֵּן קַח אֶת
עֲצֻמְךָ בְּיָדֶיךָ, וּבְרַח לָךְ לְמָקוֹם שֶׁאֵין שָׁם בְּגִי-אָדָם, וְשֶׁם תִּתְחַלֵּל
לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ. וְאַף שֶׁבִּהְתְּחַלֵּה יְדֻמָּה לָךְ שֶׁאֵין מִי שֶׁשׁוֹמֵעַ

קל אָשֶׁר ז' תרפד בנחל

אוֹתָהּ, וְאֲנָשִׁים מִחֲזִיקֵינָא אוֹתָהּ לְחֶסֶד וְדַעַת וְכוּ', כִּי הֵם אֵינָם רְגִילִים
בְּסִפּוּר כְּזֶה שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, עִם כָּל זֹאת בְּהִתְגַּלּוֹת מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ כָּלֵם
יַעֲסֻקוּ בְּזֶה, כִּי זֶה תְּהִיָּה דְרָךְ כְּבוֹשָׁה לְרַבִּים, וּבְזֶה צְרִיף לְזִכּוֹת עֲכָשׁוּ
אֶת כָּל הָעוֹלָם.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָהּ...

אַקוּהָ שְׁתַּבִּין דְרָךְ הַמְּכַתֵּב הַזֶּה אֶל מַה הַתְּכַוֵּנָתִי.

ז' תרפד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן בֵּין כֶּסֶה לְעֵשׂוֹר ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַסְּפָרִים שְׁשָׁלַחְתָּ לִּי, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה,
כִּי הֵם לִי מִתְּנָה יְקָרָה, כִּי כָל סֵפֶר יָקָר בְּעֵינַי מְאֹד.

בְּעֵינַי וְכוּ', תִּדְעַ, כִּי בְּנֵי-אָדָם אֵין לָהֶם שֶׁכָּל כָּלֵל, כְּשֵׁרוּאִים
אָדָם נִחְבֵּל וְשׁוֹכֵב עַל הָאָרֶץ, וְהַרְבֵּה דָם נִגָּר מִכָּל גּוֹפּוֹ, הָאֵם יֵשׁ אֲזוּ
זְמַן?! הָאֵם זֶה הַזְּמַן לְהוֹכִיחוֹ — גּוֹלָם, טַפָּשׁ, שׁוֹטֵה, לָמָּה לֹא
שְׁמַרְתָּ עַל עַצְמָךְ עַד שֶׁנִּחְבַּלְתָּ כָּל-כָּף?! הֲלֹא מִי שֶׁעוֹשֶׂה כֵן —
לְשׁוֹטֵה גְדוֹל נְדָמָה, וְלֹא בְּחִנָּם שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק
ב', סִימָן ח'), אֲשֶׁר לֹא כָּל אֶחָד יָכוֹל לְהוֹכִיחַ, כִּי מִי שֶׁאֵינוֹ רְאוּי
לְהוֹכִיחַ, הָרִי הוּא מְבֹאֵשׁ רִיחוֹ, וְהֵהוּא יִפֹּל נְפִילָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה. וְלִכֵּן
כָּל אֱלוֹ שְׁמוֹכִיחִים אֶת הָאָדָם — לָמָּה עָשִׂיתָ דְבָר זֶה, רְאֵה אֵיךְ
נִכְשַׁלְתָּ וְכוּ', אֵיךְ נִפְלַתָּ וְכוּ', הִיִּיתָ צְרִיף לְלִכְתּוֹת כָּף וְכוּ' וְכַדוּמָה,
מְלִבֵּד שְׂזוּ כְּפִירוֹת, זֶה גַּם טַפְּשׁוֹת גְּדוֹלָה, הֵהוּא כְּבָר נִפֵּל, כְּבָר
נִכְשַׁל, כְּבָר הִפְסִיד וְכוּ' וְכוּ', מַה יֵּשׁ לְצַעֵק עָלָיו עֲכָשׁוּ?! מַה יֵּשׁ
לְשַׁפֵּף אֶת דָּמוֹ?! וּבְזֶה אַף אֶחָד אֵינוֹ נָקִי, אֵלָּא כָּל אֶחָד מֵאֲתָנּוּ
חִיב.

אֲשֶׁר ז' תרפה בנחל קלא

ולכן מהיום והלאה פִּשְׁרוּאִים אָדָם הַנִּמְצָא בְּצָרָה, צְרִיכִים רַק לְרֵאוֹת אִיף לְהַצִּילוֹ, וְלֹא לְהַחֲלִישׁוֹ, וְאִם רוֹאִים אֵיזָה אָדָם גָּנֵב, צָבוּעַ, רַמְאֵי וְכוּ', צְרִיכִים תִּכְף־וּמִיד לְהִזְהִיר וּלְהִתְרַיֵּעַ וְכוּ', כְּדֵי שֶׁלֹּא לְהַפְשִׁיל בְּלֹאוֹ שֶׁל (וַיִּקְרָא יט, טז): "לֹא תַעֲמִד עַל דָּם רַעַף". הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם רַק לְחִזָּק וּלְחַזֵּק אֶת זוּלָתוֹ, לְשַׁמְחוֹ וּלְשַׁמְחוֹ וּלְשַׁמְחוֹ, זֶה הַמְצָוָה הַכִּי גְדוֹלָה, שְׂאִין לְמַעַלָּה הַיִּמְנָה, וְאִי אֲפֹשֶׁר לְהַסְבִּיר אֶת זֹאת לְאַחֲרִים, כִּי כָּל אֶחָד נִגּוּעַ בְּנִגְעַת הַצָּרַעַת הַזֶּה שֶׁל שְׂנֵאת תָּנָם וְכוּ', וְרוֹצֵה לְרֵאוֹת בְּמַפְלֵת זוּלָתוֹ, וּלְמַעַן הַבְּחִירָה בְּנֵי־אָדָם יוֹתֵר מְאֻמִּינִים לְגָנֵב, לְרוֹצֵחַ וְכוּ', מְלֻנְגָנֵב וּלְנֹרֶצֶחַ, אֲשֶׁר לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר דְּבַר זֶה, אִיף הִרְשָׁע, הַגָּנֵב וְהַרוֹצֵחַ, לֹא דֵי שְׂגָנֵב וְרוֹצֵחַ וְעָשָׂה רַשְׁעוֹת, אֲלֵא עוֹד מְשַׁתְּדֵל לְנִקּוֹת שְׁמוֹ, וּבְנֵי־אָדָם מְאֻמִּינִים לוֹ יוֹתֵר...

וְכַמָּה שְׂזָה נִשְׁמַע מוֹזֵר, זֶה הַמְצִיאוֹת הַעֲגוּמָה, לְצַעֲרֵנוּ הַרֵב, וּבַעֲבוּר זֶה אֲנַחְנוּ יוֹשְׁבִים בְּגָלוֹת.

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר מִפֶּאת הַטְרָדָה שְׂנִכְנָסָה לִי עַכְשָׁו.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

ז' תרפה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיִּקָּר לִי מְאֹד, זֹכָה וּמְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּגְדֵל שְׂמִחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיף שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בְּעִבּוּדַת הַקִּדְּשׁ שֶׁל הַפְּצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה — אֵין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשָּׂאֵר לָנוּ רַק זֹאת.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי הָאָדָם פָּגַם בְּזֶה הָעוֹלָם כָּל־כָּף, אֲשֶׁר מִי יוֹדֵעַ מְתִי יִזְכָּה לְתַקֵּן זֹאת, וּבְאִפְּן הַזֶּה שֶׁל הַפְּצַת הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים

קלב אָשֶׁר ז' תרפו בְּנַחַל

בְּעוֹלָם, יְכוּלִים לְזָכוֹת אֶל זֶה בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, לְתַקֵּן אֶת כָּל הָעֶבֶר
לְגַמְרֵי, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם לְגִלוֹת וּלְפָרֶסֶם אֶת
דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּזֶה תְלוּיָהּ כָּל הַגְּאֻלָּה.

הָיָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים אִישׁ אֶחָד וְשָׁמוֹ ר' צְבִי פֶסֶח
וּוייִסְלָאב, וְהָיָה גַר בְּטוּלְטְשִׁין, וְהָבֵן שְׁלוֹ ר' יַחִיאֵל הָיָה חֲתָן ר'
נַחְמָן טוּלְטְשִׁינְעֵר, וְהוּא הִתְקַרַב לְרַבְּנוּ ז"ל בְּהִתְקַרְבוֹת חֲזָקָה
כָּל-כָּף, עַד שֶׁמָּרַב תְּבַעְרָה שְׁבַעְרָה בּוֹ הִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל,
הַדְּפִיס הַרְבֵּה מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְהָיָה עוֹסֵק בְּהַפְצָתָם, וְהָיָה חַדוּשׁ
גְּדוֹל בְּדָבָר זֶה מְאֹד מִכָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְאַחֲר־כֵּן הִשְׁתַּתַּף עִמּוֹ גַם
ר' יִשְׂרָאֵל מִקְאָרְדָּאָן, וְשִׁנִּיָּהֶם בְּיַחַד הִפִּיצוּ אֶת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל
בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי עֲצוּמָה.

רָאָה גַם אַתָּה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְמָסֵר אֶת נֶפֶשְׁךָ בְּהַפְצַת
מַעֲיָנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה. יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּהֲיֶה גַם סוֹפֵר
שֶׁתִּכְתַּב תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת, וְזֶה יִהְיֶה כְּלִי בַעֲבוּר פְּרִנְסָתְךָ.

נָא וְנָא רָאָה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׁמְחָה וּבְאַהֲבָה, וְלִדְוֹן אֶת
כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְהִדָּן אֶת אַחֲרִים לְכַף זְכוּת, דְּנִים אוֹתוֹ לְכַף
זְכוּת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תרפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן בֵּין כֶּסֶה לְעֵשׂוֹר ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שֶׁעֲדִין אַתָּה מְחַזֵּק בְּתַמָּךְ, וְאוֹחֵז אֶת עֲצָמְךָ עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ
הַיְקָרִים, וּמִתְפַּלֵּל עִמָּהֶם יַחַד. יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְד
תִּתְפַּלֵּל עִם הַחֲבֵרָא קַדִּישָׁא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי מִי

אֲשֶׁר ז' תרפז בְּנַחַל קִלְג

שְׁמִסְתוֹכֵב עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, הוּא יִסְתוֹכֵב עִמָּהֶם בְּעוֹלָם הַבָּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשְׁמַיִם...

ז' תרפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן בֵּין כֶּסֶה לְעֶשׂוֹר ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאִד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּתַקְוָה הַיְרִידוֹת וְהַבְּלוּלִים שְׁעוֹבְכֵרִים עֲלֶיךָ מִבֵּית וּמִבְחוּץ. יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת הַמְצָנָה הַגְּדוּלָּה שְׂאַתָּה עוֹסֵק לְהַפְיִץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׂכַבְרֵי יְהִיָּה לָךְ טוֹב בְּחַיִּים.

נָא וְנָא לְחַזֵּק עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיַּנִּי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֵל תִּנְיַח אֶת הַעֲצָבוֹת וְהַמְרָה שְׁחוּרָה אֲצִלְךָ כְּרָגַע, כִּי דְבַר זֶה הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי. וְעֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּךָ תְּלוּיִים אֲלָפִים וְרַבּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְתַהֲלָה לְאֵל, יֵשׁ לָךְ כַּחוֹת עֲצוּמִים לְקִרְבֵּי רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ עַל-יְדֵי הַפְּצַת הַסִּפְרִים הַקְדוּשִׁים. וּבַפְּרָט עַל-יְדֵי הַקּוֹנְטְרַסִּים, שֶׁהֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מִה"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" הַקְדוּשִׁים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּתְמִיד בָּהֶם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁיִּפְיֵצֵם בְּכֹל תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֲלָקוֹ!

בְּכֹל דוֹר וְדוֹר עֲנִין הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל הוּא הַדְּבַר הַחֹשֵׁב בְּיוֹתֵר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, וּמְסֵרוֹ אֶת נַפְשָׁם בְּעֶבֶר זֶה. וְלֹא-חֲרוּנָה, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הַתְּחִילוּ לַעֲשׂוֹת בְּכֹל הָעֶסֶק הַזֶּה פְּרָנְסָה וּבִיזְנוּעַס, וְלוֹקְחִים מְחִירִים גְּבוּהִים, וְאֲנִי בְּאֵתִי לַעֲקוֹר דְּבַר זֶה.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כִּי בַּפְּרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סִפְרֵי-הַמְּדוּת, אוֹת הַצְּלָחָה, פָּרָק שְׁנִי,

קלד אָשר ז' תרפח — ז' תרפט בנחל

סימן א': מי שְהוא שָמח תָמיד — הוא מְצַלֵח; כִּי עַקֵר הַהֲצֵלָחָה שֶׁל הָאָדָם תְלוּיָה בְמַדַת הַשְמָחָה.

הַמֵאֲחַל לָךְ בְרָכָה וְהֲצֵלָחָה מֵהַשְמַיִם...

ז' תרפח.

בְעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן בֵּין כֶּסֶה לְעֵשׂוֹר ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אֲקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְרוּךְ-הוּא שְׁתַצִּיחַ אוֹתִי — לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם וּבִאֲהָבָה עִם אֲשֶׁתְךָ כְּאֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ, וְתִהְיֶה מַעֲבִיר עַל מַדוּתֶיךָ, שְׁלֹא תִלָּךְ כָּל-כֹּף בְּחֹמֶר הַדִּין עִמָּה, אֲדַרְבָּה רְאֵה לְרַחֵם עָלֶיךָ וְלִהְבִינָהּ, וְאִזּוּ הַקְדוּשׁ-בְרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁתַצִּלִיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

נָא וְנָא אֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ כָּלֵל מִשׁוֹם דְּבָר וּמִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלִים, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַרְגֵל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמוּ יִתְבָרֵךְ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, כִּי אֵין לָךְ טוֹב מִזֶּה, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁמִתְבוֹדֵד בְּכֹל יוֹם עִמוּ יִתְבָרֵךְ, אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֻלְקוּ!

הַדוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בִּאֲהָבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תרפט.

בְעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן בֵּין כֶּסֶה לְעֵשׂוֹר ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה מְחֻזַק אֶת עֲצֻמְךָ, בְּהִיּוֹתְךָ נִמְנָה עַל תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקְדוֹשׁ", קִדְשׁ קִדְשִׁים.

אֲשֶׁר ז' תרצ בַּנְחַל קלה

יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה תמיד ב"היכל-הקדש",
אתה ובניך ובניך עד סוף כל הדורות, כי "היכל-הקדש" הוא
היכלו של רבנו ז"ל, אשר שם לומדים אמונה פשוטה בו ותבונה,
ואשרי מי שזוכה לדחף את ראשו בין אנשי שלומנו היקרים.

אודות עבודתך בשחיטה, ראה להיות זהיר במקוה בכל יום,
כי שוחט צריך להיות עם מחשבות טהורות, לחשב תמיד ממנו
ותבונה, ולעסוק בתקוה הנשמות המגלגלות בעופות ובבהמות (כמובא
בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לו). והיו הרבה מאנשי שלומנו שהיו
שוחטים, ובעת השחיטה זלגו עיניהם דמעות רבות, והיו
בהתעוררות גדולה מאד, והיו חגורים באבנט בשעת השחיטה,
כל-כך היתה העבודה הזו קדושה בעיניהם.

אחי היקר! ראה לשמח על נעם חלקך, אשר בנחל שם גורלך
ואתה משתדל לעזר לאחרים בענין מציאת הזווג, אשר בזה אתה
מוציא מהכח אל הפעל פונתו ותבונה, שתהיה לו דירה בתחתונים,
שבני הנעורים יבנו לעצמם בתים.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שכל אלו הזכיות והטובות שאתה
עושה לבני-אדם יהיו לך לעזר גדול, ולזכות אשתך ובניך, ותורה
מהם רב נחת.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תרצ.

בעזרת השם ותבונה, יום ראשון בין כסה לעשור ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... נרו יאיר ויזרח.
את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב מך,
איך שאתה מחזק את עצמך ברכי רבנו ז"ל.

אין אתה יכול לשער ולתאר בדעתך את גדל המצוה שאתה

קלו אשר ז' תרצא בנחל

עושה, בזה שאתה עוזר לאנשי שלומנו היקרים, חסידי ברסלב, תלמידי "היכל הקדש", עם ירקות לכבוד שבת, אתה ממש מחיה אותם, פשוטו כמשמעו. ורבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות צדקה, סימן נא): צדקה מגן על כל זרעו של אדם. ועל-כן בזכות הצדקה שאתה עושה, נגן הקדוש-ברוך-הוא עליך ועל ילדיך, ותזכו לקריאות ולשפע ברכה והצלחה, ושלא יחסר לכם אף פעם כלום בביתכם.

היו הרבה מאנשי שלומנו הקדושים, שהיו הולכים בעבור צדקה ביום חמישי בעבור עניי אנשי שלומנו, שהיה להם להוצאות שבת, והקדוש-ברוך-הוא יזפני גם-כן להגיע אל זה, ולקיים זאת בשלמות.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תרצא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון בין פסה לעשור ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר לי מאד ...
נרו זאיר ויזרח.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תפל בדעתך כלל מרב העניות שעוברת עליך עכשו, כי הכל נסיון מהשמים, לראות איך תחזיק מעמד בעת עניות, וכשתזכה להתחזק ולהחזיק מעמד ולא להשבר, אז ירחם עליך הקדוש-ברוך-הוא וירחיב לך.

עליך לזכור, שרבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות ממון, סימן נו): על-ידי העניות נצול מדינה של גיהנום; ועל-כן מה אתה יודע ממה אתה נצול על-ידי העניות, בודאי יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא שתעבר את העניות, ותזכה לבוא לעשירות גדולה, ובפרטיות אם תרגיל את עצמך לדון את כל אדם לכף זכות, אשר על-ידי-זה

אֲשֶׁר ז' תרצב בנחל קלז

תְּתַרְבֶּה פְּרֻנְסָתְךָ בְּשִׁפְעַ גְּדוּל. כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שם, סימן סו):
מְזוֹנוֹתָיו שֶׁל אָדָם נִתְמַעֲטִים, כְּשֶׁאֵינוֹ דֵּן אֶת הָאָדָם לְכַף זְכוּת;
עַל-כֵּן כְּשֶׁאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עַצְמוֹ לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת,
עַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לוֹ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ גְּדוּל.

עַל-כֵּן רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיֶּקֶר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, וְתִכְנִיס אֶת
עֲצָמְךָ בְּתוֹךְ הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, לְהֶאֱמִין בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, שֶׁהוּא מְמַלֵּא כָּל
עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל עֲלָמִין, וְאֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִעְדוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל.
וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (שם, סימן פג): אֲמוּנָה הוּא טוֹב לְפְרֻנְסָה.

אֲנִי מְבָרְכְּךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תרצב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת לְסֵדֶר וְיִלְךְ, שִׁבְת שׁוֹבָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אֵיךְ אַתְּ מַחְזֵקֵת
אֶת עֲצָמְךָ בְּשִׂמְחָה.

הֵן אַמֵּת, שֶׁהֵילָדִים מְעַצְבָּנִים מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁשָּׁקְשָׁה לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, אֲבָל עֲלִיף לְדַעַת, כִּי דְבַר זֶה עוֹבֵר בְּכָל בֵּית וּבֵית, וּצְרִיכִים
לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ, וּכְשֶׁאָדָם שְׂמֵחַ, אִז
נִתְרַחֵב לוֹ מַחוּ וְדַעַתוֹ, וַיֵּשׁ לוֹ סְבָלְנוֹת אֶל הֵילָדִים.

כְּשֶׁתִּהְיֶי שְׂמֵחָה תְּמִיד, אִז יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְגַדְּלָם
וּלְחַנֵּכָם בְּנִקְל, כִּי הַשְּׂמֵחָה הַתְּדִירִית הִיא הַצְּלַחַה גְּדוּלָה בְּתֵימִים,
וּבְפָרֵט אִשָּׁה, שֶׁטְּבֻעָה לְהִיּוֹת עֲצָבָנִית, וְלִפְּל בְּעֲצָבוֹת וּבְדַכְּאוֹן, עֲלֶיהָ
לְעַבֵּד בְּיוֹתֵר עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, כִּי הַשְּׂמֵחָה תַּעֲזֹר לָהּ גַּם לְהַתְקַדֵּם
בְּשִׁלוֹם-הַבֵּית, כִּי כְּשֶׁהִבְעֵל רוּאָה אֵיךְ שֶׁאִשְׁתּוֹ שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה, אִז
נִתְרַחֵב לוֹ דַּעַתוֹ, וּמְכַבֵּד אוֹתָהּ מְאֹד.

עַל-כֵּן רְאֵי לְהִיּוֹת שְׂמֵחָה וְעֲלִיזָה מְאֹד, וְתַעֲשֵׂי כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת

קלח אָשֶׁר ז' תרצג בַּנְחַל

שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יִמְשִׁיךְ לָכֶם שְׁפַע גַּם בְּגַשְׁמִיּוֹת. וְאַנִּי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַע לָךְ יוּכַל לְהִיּוֹת סוֹפֵר, וְתִהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעוֹ.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה מֵהַשָּׁמַיִם.

ז' תרצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּלֶךְ, שַׁבַּת שׁוֹבָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל לִיּוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלִמֵּידי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", קֹדֶשׁ קֹדְשִׁים, דִּי בְּכָל אֲתֵר וְאֲתֵר, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! מְאֹד מְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שְׁזָכִיתֶם לַעֲשׂוֹת הַשְּׁנָה קְבוּצִים עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם, צְפַת, בְּנֵי בְּרַק, אֲשֶׁר דוּד, וּבְאִירוּפָה בְּעִיר מְנַצֵּסְטֵר. יַעֲזֹר לָכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכְּרוּ לְקָרֵב רְחוּקִים עַל-פִּי עֲצוּתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וְלִהְיוֹת קְבוּצִים קְדוּשִׁים עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹד עִירוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּבְעוֹד מְדִינוֹת הַמְּלָךְ מְלָכוֹ שֶׁל עוֹלָם בְּכָל קְצוֹי תֵּבֵל, בְּאֶפֶן שְׂיִתְקַדֵּשׁ וַיִּתְפָּרֵס שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי עֲלִינוּ נִפְלָה עֲכָשׁוּ חוֹבַת הַיּוֹם — לְמִסֵּר אֶת נַפְשֵׁנוּ לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל דְּרָכֵינוּ וְעֲצוּתוֹ הַקְדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל. וְהַעֲקֵר — אָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לְהַרְגִיל אֶת אֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּדוּלָה, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר זֶה הִזְהָרָנוּ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁנִזְכָּה לְהוֹסִיף שְׁכָנִים אֶל בֵּית הַתְּפִלָּה, הֵינּוּ לְקָרֵב אֲנָשִׁים מְאַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְעוֹרְרֵם, לְחַזְקֵם וּלְאַמְצֵם, שְׁגַם הֵם יַעֲסִקוּ בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת (כְּמוֹכָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח').

נָא וְנָא, אֲחֵי וְרַעֲי הַיְקָרִים! רְאוּ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְדַבֵּק עִצְמְכֶם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלְהִמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם שְׁכִינָתוֹ עִזּוֹ

אֲשֶׁר ז' תרצג בְּנַחַל קִלְט

יְתַבְרַךְ בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישִׁיטוֹת גְּמוּרָה, לִידַע אֲשֶׁר אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדָיו יְתַבְרַךְ כָּלֵל, וּבְכָל תְּנוּעָה וּתְנוּעָה שֶׁם אֵלּוּפוֹ שֶׁל עוֹלָם. וּבִידִיעוֹת אֵלוֹ תִזְכּוּ לֵישֵׁב בְּעוֹדְכֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה גַם בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים: לְמַעַלָּה אֵין — לֹא שְׁנָאָה וְלֹא תַחֲרוֹת וְלֹא קִנְיָה (דָּרָךְ אֶרֶץ וּבָהּ, פָּרָק ב'); הֵינּוּ מִי שְׂדֵבּוּק לְמַעַלָּה, הוּא אֵינוֹ רוֹצֵה לַעֲשׂוֹת תַּחֲרִיּוֹת עִם חֲבֵרָיו, וְאֵין לוֹ שְׁנָאָה לְשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שְׂאִינוֹ מִקְנֵא בְּשׁוּם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם.

עַל-כֵּן כָּל אֶחָד מִתְלַמְּדֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" צָרִיךְ לִידַע, שֶׁהוּא תְלַמֵּד רַבּנוֹ ו"ל מִמֶּשׁ, וְעָלִיו מִנַּח תַּפְקִיד גְּדוֹל — לְגַלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָם, לְהוֹרִיד אֶת הַשְּׂכִינָה לְמַטָּה, וְלַעֲשׂוֹת לוֹ יְתַבְרַךְ דִּיָּרָה בַּתַּחֲתוֹנִים.

וְלָכֵן צָרִיךְ כָּל תְּלַמֵּיד מִתְלַמְּדֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" לְהִיּוֹת מְשֻׁפָּע וְלֹא מְקַבֵּל. וְכָל אֶחָד צָרִיךְ לְהַשְׁתַּדֵּל לְבָנוֹת "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּעִירוֹ וּבְמִקְוָמוֹ דִּיקָא, וְלַעֲשׂוֹת שֶׁם קְבוּץ לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה וּלְכָל הַשָּׁנָה. כִּי רַבּנוֹ ו"ל אָמַר לָנוּ (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן קפז): אִם תִּאֲחַזּוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּיַחַד, אֲזִי תִמְשִׁיכוּ אוֹתֵי אֲלֵיכֶם. וְעַל-כֵּן עָלֵיכֶם לְרֵאוֹת לְהִיּוֹת בְּאַהֲבָה, אַחְוָה וְרַעוּת — כָּל אֶחָד בְּקְבוּץ שְׁלוֹ, כְּדֵי שִׂיזְכֶּה לְהִמְשִׁיךְ אֶת רַבּנוֹ ו"ל אֵלָיו.

נָא וְנָא לְשֹׁמֵר אֶת עֲצָמְכֶם מִפְּרוּדִים, וְיַעֲזֹר הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, שֶׁבְּמִשְׁךְ הַזְּמַן יִהְיוּ בְּעִיר אַחַת שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה מְשֻׁפָּעִים, שְׂיִרְאוּ לְהִתְפַּשֵּׁר בִּיגִייהֶם בְּעֵנִין הַשְּׁעוּרִים, לְרֵאוֹת שֶׁכָּל אֶחָד יֹאמַר שְׁעוּר אֶחָד בְּרַבִּים. וְאִם מֵאִיזוֹ סִבָּה אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְפַּשֵּׁר, אֲזִי עֲצָתִי, שֶׁכָּל אֶחָד מִהַמְשֻׁפָּעִים הַחֲדָשִׁים יִכְנֹס לְאִיזוֹ עִירָה חֲדָשָׁה, וְשֵׁם יִבְנֶה "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְיִתְחִיל לְהַשְׁפִּיעַ שָׁם.

נָא וְנָא תִזְכְּרוּ זֹאת, שֶׁעֵנִין "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" הוּא לְקָרֵב רְחוּקִים אֵלָיו יְתַבְרַךְ, כְּמוֹכָא (בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נט), וְעַל קֶטֶב זֶה אָנוּ מְעַמִּידִים תְּלַמְּדִים, שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה לְבִסּוּף לְהַעֲשׂוֹת בְּעֲצָמוֹ מְשֻׁפָּע. וְעַל-כֵּן כְּשִׁיעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבְאִיזוֹ עִירָה

קמ אשר ז' תרצג בנחל

יתקרבו מקרבים חדשים אל "היכל-הקדש", ויהיו נעשים גם-כן משפיעים, עליהם להניח את המשפיע הישן במקומו, והם יצאו לעינה חדשה לבנות שם "היכל-הקדש", כל אחד בעיר אחרת. ובאפן הזה נזכה להרבות קבוצים בכל ערי ארץ ישראל ובכל מדינות המלך מלכו של עולם, ולא יהיו שום מחלוקות ופרודים וסכסוכים ביניכם.

אחי ורעי היקרים! נא ונא לדעת כי היסוד והעקר אצלנו הוא רק תורה ותפלה, ויותר מזה הכל הכל שאין בו ממש. עלינו למסור את נפשנו ללמד בכל יום על-פי סדר-הדרך-הלמוד של רבנו ז"ל: מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכות ואגדות, ברייתות ותוספתות, זהר ותקונים וכו', וכן להתבודד עמו יתברך בכל יום בתמימות ובפשיטות, ולפרש כל שיחתו אליו יתברך, כאשר ידבר איש אל רעהו, וכן יתפלל התפלות הקבועות: שחרית, מנחה, מעריב, חצות, מתוך הסדור דיקא בדבקות עצומה ובנגון, כל אחד עם הנגון המיוחד לו.

נא ונא לשמור את עצמכם לילה בבגדים נקיים ומסדרים בלי כתמים, ושלא יהיו קרועים, חס ושלום, כרצונו של רבנו ז"ל. ובזה נזכה לקדש שמו של רבנו ז"ל בעולם. שמרו עצמכם מתנועות משנות ומנהיות ופתויים ושגעונות, אשר לא נלמדים אצלנו כלל.

אקוה להקדוש-ברוך-הוא, שתזכו לצית את כל זה, באפן שנזכה לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל בעולם בשנה זו, במסירות נפש הכי גדולה, בהפצת הספרים הקדושים, אשר מוהרנ"ת ז"ל הזהירנו מאד, שנעסק בדבר זה במסירות נפש, כמו שהתבטא שעתים לפני הסתלקותו לעילא, ואמר: "העבדה שלכם יהיה — להפיץ את הספרים, שיהיה נעשה יפוצו מעינותיך חוצה".

על-כן על כל תלמיד ותלמיד מתלמידי "היכל-הקדש", קדש קדשים, שהוא חדרו של רבנו ז"ל, מנח החוב, שתמיד יהיו אצלו חבילות ספרים מספרי רבנו ז"ל, ופיץ מעינותיו חוצה, ולא יתביש מפני המלעיגים כלל. אדרבה, זה כבודנו, זו שמחתנו, שאנו זוכים

אֲשֶׁר ז' תרצג בנחל קמא

לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּהַפְצַת סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים בְּבִתִּים, בְּבִתֵּי כְּנָסְיֹת וּבְבִתֵּי מְדֻרָּשׁוֹת, בְּיִשִּׁיבוֹת וּבְרַחֲבוֹת, בְּרַכְּבוֹת וּבְאוֹטוֹבוֹיִסִּים, וּבְכָל מְקוֹם שֶׁרַק נִהְיָה שָׁם, וְזֶה הוּא תְּקוּנָנוּ לְפָנֵי הַיּוֹדֵעַ תְּעֵלוֹמוֹת, כִּי בְּעוֹנוֹתֵינוּ הִרְבִּים, חֲטָאנוּ, עֲוִינוּ, פָּשַׁעְנוּ מְאֹד, וְאָנוּ מְלַכְלָכִים בְּכָל מִינֵי לְכַלּוּכִים, כַּאֲשֶׁר כָּל אֶחָד יוֹדֵעַ בְּעֵצְמוֹ נִגְעֵי לְבָבוֹ וּמְכַאֲבֵיו, אֲשֶׁר אִם נִרְצָה לְצוּם אֶת מִסְפַּר הַצּוּמוֹת שֶׁתִּקַּן הָאָרִיז"ל עַל כָּל חֲטָא וּפְשַׁע שֶׁחֲטָאנוּ וּפָשַׁעְנוּ, נִצְטַרְךָ לַחֲיוֹת כְּזֶה הָעוֹלָם לְכָל הַפְּחוֹת אֲלֶיךָ שָׁנִים, וּבָא רַבְּנוּ ז"ל וְגָלָה לָנוּ עֵצָה נוֹרְאָה כָּל-כָּף, שְׁעַל-יְדֵי שְׁנוּזְנָה לְגַבּוֹת אֶת הַחֻבוֹת מְאַחֲרִים, עַל-יְדֵי-זֶה יִמְחַלוּ לָנוּ גַם אֶת הַחֻבוֹת שֶׁלָּנוּ.

ועל-כֵּן מֵאַחַר שֶׁזָּכִינוּ לְתִקּוּן נִפְלָא כְּזֶה מִרַבְּנוּ ז"ל, מְדוּעַ נִתְרַשַׁל מִפָּנֵי לִיְצָנוֹת שֶׁל כְּמָה לְצִים, רִיקִים וּפְחוּזִים, נוֹאֲפִים כְּכִלְבִּים, רְשָׁעִים אַרוּרִים, יַעֲרֹב-רֹב וְכוּ' וְכוּ', הֲלֹא בְּשִׁבִיל תִּקּוּן נַפְשָׁנוּ עָלִינוּ לְמַסָּר אֶת עֵצְמָנוּ בְּמַסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, לְקַיֵּם רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל וּמוֹהֲרַנְ"ף ז"ל, שֶׁהִזְהִירוּנוּ מְאֹד, שְׁנִגְלָה וּנְפָרַסְם אֶת לְמוֹדוֹ הַטוֹב לְכָל יִשְׂרָאֵל, וּבְזֶה נִזְכָּה שֶׁיִּכְפְּרוּ עוֹנוֹתֵינוּ. וּמִכָּל שֶׁכֵּן, שֶׁלְפָעַמִּים גַּם זוֹכִים לְחֲטָף אֵינָהּ בְּזִיוֹן, חֲרוּפִים וּגְדוּפִים מְאִילוּ עֲזֵי פָּנִים שֶׁבְּדוֹר, צָרִיכִים לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד בְּזֶה, כִּי עָקַר הַתְּשׁוּבָה הוּא — לְשִׁמְעַ בְּזִיוְנוֹ וַיִּדְם וַיִּשְׁתַּק (כְּמוֹבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ו').

אֲשֶׁרֵינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמָה נְעִים גּוֹרְלָנוּ, שֶׁזָּכִינוּ לְהוֹדֵעַ מִרַבְּנוּ ז"ל, וְעַל אֶף כָּל הַבְּזִיוּנוֹת שֶׁאָנוּ סוֹבְלִים בְּפָנִים מְאִילוּ כְּלָבִים שְׁנוּבְחִים וְצוֹחֲקִים מְאֹתָנוּ, זֶה רַק סִימָן שֶׁקְרוּבָה גְּאֻלְתָּנוּ לְבוֹא, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבָא קָמָא ס'): כְּלָבִים מְשַׁחֲקִים, אֵלֶיָּהּ הִנְבִּיא בָּא לְעִיר; הֵינוּ עִם הָעֲזֵי פָּנִים שֶׁהֵם הַכְּלָבִים, כְּמוֹבָא (בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן נ'), שׁוֹחֲקִים וּמְתַלּוֹצְצִים מְאֹתָנוּ, זֶה סִימָן שֶׁאֵלֶיָּהּ הִנְבִּיא יְבוֹא בְּקָרוֹב, וַיִּבְשֹׂר לָנוּ בְּשׁוֹרֵת הַגְּאֻלָּה.

אחי ורעי היקרים! בזמן כְּזֶה, שְׁבוּעֶרֶת אֵשׁ הַתְּאוּוֹת וְהַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, וְנַעֲרֵי אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִכְשָׁלִים

קמב אָשׁר ז' תרצד בַּנְחָל

בְּכָל מִינֵי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, אָסוּר לָנוּ לַעֲמֹד מִנְגֵד אֶפְלוּ כְּרָגַע, רַק עָלֵינוּ לְצִאת וּלְגִלוֹת וּלְפָרֵס אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוּלָה, וְלֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם כָּלָב, שֶׁהוּא עוֹ פְּנִים. וּבִזְכוּת שְׁנִזְנָה לְהִיּוֹת חֲזָקִים בְּכָל זֹאת, וּלְקַיֵּם אֶת כָּל מַה שְׁנֵאָמַר כָּאן בְּתַמִּימוֹת וּבְפִשְׁיטוֹת גְּמוּרָה, אֲזוּ נִזְנָה וְנִחְיָה וְנִרְאָה וְנִירָשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה, וְנִזְנָה כְּבָר לְשִׁמְעַע קוֹל שׁוֹפְרוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מֵהַשָּׁמַיִם, וְגַמְר חֲתִימָה טוֹבָה...

ז' תרצד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּלֶּךְ, שַׁבַּת שׁוּבָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂאַתָּה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ לִילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמְחִיָּה אֶת עֲצָמְךָ בְּסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקְךָ! יַעֲזוֹר לְךָ הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא, שְׂתַצְלִיחַ אֶת דְּרָכֶיךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

אוֹדוֹת שְׂאַלְתְּךָ לַעֲבֹר לְגוֹר בְּדִירָה אַחֲרַת מְפֹאֵת חֲנוּךְ הַיְלָדִים — אֵין טוֹב מִזֶּה, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יִשְׁאַר לָכֶם רַק הַיְלָדִים, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֶי מִי שְׁזוּכָה לְחַנּוּךְ אֶת יְלָדָיו בְּחֲנוּךְ כָּשֶׁר, אֲשֶׁרֶי לוֹ וְאֲשֶׁרֶי חֶלְקוֹ! וּבּוֹדָאֵי בְּמִקּוֹם הַחֲדָשׁ שְׂאַתָּה גֵר שָׁם, גַּם מִשָּׁם אַתָּה יְכוֹל לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל וְאֶת הַקּוֹנְטְרַסִּים הַחֲדָשִׁים, אֲשֶׁר הֵם הַכְּנָה לְגֵאֲלֹתֵנוּ הַנִּצְחִית.

אוֹדוֹת הַתְּלָכָה בְּעִנְיָן לְבִישַׁת הַצִּיצִית, מִנְהַגְנוּ עַל-פִּי כְּמָה פּוֹסְקִים — לְבָרַךְ בְּבִקְרָה עַל טְלִית קָטָן "עַל מִצְוֹת צִיצִית" בְּשַׁעַת בְּרֻכּוֹת הַתּוֹרָה, וְאַחֲרֵיכֶם כְּשֶׁבֵּא לְבֵית-הַכְּנֶסֶת מְבָרְכִים עַל טְלִית גְּדוֹל "לְהַתְעַטֵּף בְּצִיצִית", וּמְכוֹנִים אֶת הַבְּרֻכּוֹת לְכָל הַיּוֹם, אִף

אֲשֶׁר ז' תרצה בנחל קמג
שִׁיצָא לְצַרְכְּיוֹ וְכוּ', וַיְהִי הַהֶכְרֵחַ לְפִשְׁט אֶת הַצִּיצִית, או שִׁיפֵל
מִמֶּנּוּ, שְׁלֵא יִצְטָרֵף לַעֲשׂוֹת עוֹד בְּרִכָּה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיף לָכֶם לְכֹל הַמְשֻׁפָּחָה בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה
בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם, רְפוּאוֹת וִישׁוּעוֹת, וְתִזְכּוּ לְשַׁפֵּעַ כָּל טוֹב בְּכֹל
אֲשֶׁר תִּלְכוּ.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תרצה.

בַּעֲזַרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבֶת לְסֹדֵר וְיִלְךְ, שֶׁבֶת שׁוֹבָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנֶּעֱלָה ...
נִרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ.

אוֹדוֹת רְצוּנָךְ לַהֲיוֹת סוֹפֵר, לְדַעְתִּי זֹ אֲמַנּוֹת קְדוּשָׁה מְאֹד, וְאֵם
תִּכְנִיֵס אֶת עֲצָמְךָ בְּזֶה תִצְלִיחַ מְאֹד.

הַעֲקָר רְאֵה לַהֲיוֹת נִזְהָר לְלַכֵּת לַמְקוּנָה קִדְּם הַפְתִּיבָה, כִּי זֶה מְאֹד
נַחוּץ, כִּי זֹ עֲבוּדָה קְדוּשָׁה מְאֹד.

הָיוּ בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים הַרְבֵּה סוֹפְרִים, וּמְסוּפְרִים עֲלֵיהֶם
נִפְלְאוֹת, אִיף שֶׁהָיוּ מִתְבוֹדְדִים קִדְּם הַפְתִּיבָה, וְהוֹלְכִים לַמְקוּנָה
טְהוֹרָה, וְהָיוּ מִמְשִׁיכִים אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ בְּתוֹךְ הַפְתִּיבָה, אֲשֶׁר בְּוִדְאֵי
תְּפִלִּין כְּאֵלוֹ יֵשׁ לָהֶם חֲשִׁיבוֹת מִיְחָדָת.

עַל-פֶּן רְאֵה, אֲהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בַּעֲבוּדַת
הַפְתִּיבָה, לְכַתֵּב בְּכֹל יוֹם פְּרָשִׁיּוֹת תְּפִלִּין וּמְזוּזוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִמְשִׁיף עָלֶיךָ רוּחַ טְהוֹרָה מְמָרוֹם, שֶׁתִּזְכֶּה לְהַצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וּבְכֹל
אֲשֶׁר תִּפְגֹּה תִצְלִיחַ.

אֲנִי מְקַנָּה לַהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אִם יִהְיֶה לְךָ כֶּתֶב נֶאֱדָה,

קמד אָשׁר ז' תרצו בנחל

ותתבודד קדם הכתיבה, ותהיה נזהר במקנה קדם הכתיבה, אזי נעזר
לך למכר את הפרשיות כאן, ותהיה לך פרנסה בשפע.

דוע אצלנו, עד כמה רצה רבנו ז"ל, שאנשי שלומנו היקרים,
היה להם תפלין ומזוזות מסופר הגון, ומי יתן שאתה תהיה הסופר
ההגון הזה.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תרצו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת לסדר וילך, שבת שובה ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר ויזרח.

את מכתבך עם הנגונים — לנכון קבלתי, ובחסדו יתברך כל
התלמידים כאן ב"היכל-הקדש" מחיים את עצמם עם הנגונים שלך,
וגם שרים את זה בצותא.

נעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לחבר עוד נגונים חדשים,
ותכבד את הקדוש-ברוך-הוא בקולך.

דוע אצל אנשי שלומנו היקרים, איך שרבנו ז"ל אהב מאד
חזן, וגם פעם שלח את אחד מאנשי שלומנו להתפלל לפני העמוד,
ושאל את רבנו ז"ל: איך אתפלל — כדרך חזנות או כדרך בעל
תפלה, שקוראים: חזני'ש אודער בעל תפלי'ש? ואמר לו רבנו ז"ל:
אני מעדיף יותר חזני'ש, הינו עם סלסולים כדרך החזן. על-כן ראה
להיות חזן בזה, להתפלל תמיד לפני העמוד, ולהחיות את בני
ישראל עם כל הנגונים שלך, ותמיד תשלב בנגונים דבורי האמונה
הקדושה 'ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין'.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תרצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי שְׁבֵת לְסֵדֵר וְיִלְךְ, שְׁבֵת שׁוֹבָה ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה ...
גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שְׂאֲתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם, וּבִפְרֻטִּיּוֹת שְׂאֲתָה זוֹכָה
לְעֵסֶק גַּם בְּהַפְצַת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה, אֲשֶׁר לְפִי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל,
הוּא תְּקוּן גְּדוֹל עַל הָעָבֵר.

אֲנִי זוֹכֵר בִּימֵי בְּחֻרוֹתִי, כְּשֶׁהִתְקַרְבְּתִי אֶל רַבְּנוּ ז"ל, פְּגִשְׁתִּי כַּמָּה
מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהִיְתָה דְרָכְכֶם לֵילֶךְ עִם מְזוּדָה קִטְנָה וּכְהָ סִפְרֵי
רַבְּנוּ ז"ל, וְהָיוּ מְפִיִצִים אוֹתָם בְּבֵית-הַכֶּנֶסֶת, וַיֵּשׁ לִי הַמוֹן סְפוּרִים
מֵהֶם, וַיִּזְכְּנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פַעַם לְרִשֵׁם אֶת זֶה בְּכֶתֶב. אֲבָל אֲנִי
רוֹאֶה, שֶׁזֶּה הִיְתָה דְרָךְ אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים, עוֹבְדֵי הַשֵּׁם, שֶׁמִּצַּד
אֶחָד — לְמַדּוֹ הַרְבֵּה וְהַתְּבוּדָה הַרְבֵּה עִמוּ יִתְבָּרֵךְ, וּמִצַּד שֵׁנִי —
עֲסָקוּ גַם לְהַפְיֵץ אֶת מַעֲיִנוֹת הַחֲכָמָה חוֹצָה.

עַל-כֵּן מַה טוֹב וּמַה נְּעִים, שֶׁאַנְחֵנוּ גַם-כֵּן נַעֲסֵק בְּעִבּוּדָה
הַקְּדוֹשָׁה הַזֶּה; מִצַּד אֶחָד — נִלְמַד הַרְבֵּה וְנִתְפַלֵּל הַרְבֵּה, וּמִצַּד שֵׁנִי
— נַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר זֶהוּ תְּקוּן גְּדוֹל לְנַשְׁמָה, כְּמוֹ
שֶׁאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל בְּסִפּוּר שֶׁל הַגָּבִיר שֶׁהִלְוָה כֶּסֶף: אִם תִּגְבּוּ אֶת
חוֹבוֹת אַחֲרֵים, מִמִּילָא אֶמְחַל עַל חוֹבוֹתֵיכֶם (חֵי-מוֹהֲרָן, סִימָן תמז).

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תרחצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי יוֹם הַכְּפוּרִים ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר זְכוֹת הַרְבִּים תְּלוּי בּוֹ, הַרְבֵּה ...
גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

קמו אשר ז' תרחצ בנחל

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, שאתה מתזק את עצמך לקרב רחוקים, אשר אין למעלה מזה, כי סוף כל סוף רק זה ישאר לנו.

חמדת לבבי! זכינו בזכיות חנם, שעברו עלינו ימי הרחמים והסליחות, והקדוש-ברוך-הוא מחל לנו על כל עוונותינו, כי עצומו של יום מכפר (פרייתות יח:). ועל-כן ראוי לנו לשמח בזה מאד כל השנה, על נעם ערבות חלקנו, שזכינו להתנדע מרבנו ז"ל, אשר ההתקרבות אליו בעצמה, היא דבר גדול מאד (עין חיי-מוהר"ן, סימן שטו), מפל שפן כשאנו זוכים עוד לשמע בקולו, ולקיים את רצונו, בנדאי ראוי לנו לשמח מאד בזה, שתהלה לאל, אין אנו מתנגדים עליו, חס ושלום, ואם נאחז את עצמנו בו, אז נזכה להגיע אל תקוננו הנצחי.

חמדת לבבי! ראה לדבק את עצמך בו יתברך בדבקות אמת, ותמיד תציר בדעתך, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, והאור מסבב אותך, ואתה בתוך האור. ובאפן הזה תמשיך על עצמך אור גדול ונורא, אשרי עין ראתה זאת!

נא ונא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תניח את העצבות אצלך כרגע. כי מי שזוכה לקרב רחוקים, הוא צריך ביותר להתחזק במדת השמחה, אשרי המחזק את עצמו תמיד להיות שמח וטוב לב.

ובאמת על-ידי שאדם מדבק את עצמו באור אין סוף ברוך הוא, ויודע שדומם, צומח, חי, מדבר, הם התלבשות מאלקותו יתברך, כי באמת גם הפלים הם אורות, על-ידי ידיעה זו יתפרדו ממנו כל פועלי אגון (תהלים צב, י), ויזכה להיות תמיד בשמחה אמתית, דבוק בתי החיים.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

אֲשֶׁר ז' תרצט בְּנַחֵל קמז
ז' תרצט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חַמִּישִׁי מַחֲרַת יוֹם הַכְּפוּרִים, שָׁם ה' (י) ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה,
צָמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יָאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב
מִמֶּךָ, וְאֲנִי מִבִּין אֶת בְּעֵינֶיךָ וְהַמְרִירוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת עָלֶיךָ הֵיטֵב הֵיטֵב,
וְאֲנִי מְרַגֵּשׁ אֶת הָעֲלִיּוֹת וְהַנְּפִילּוֹת שֶׁלְּךָ בְּכָאֵב לֵב מְאֹד, וְזֹאת אוֹכֵל
לוֹמֵר לְךָ, שְׂאִין מִי שְׂיָבִין אוֹתְךָ, כִּי אִם רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל
יֵשׁ לַמּוֹדִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר הָכִי גָרוּעַ וְהָכִי נְפוּל וְהָכִי יְרוּד יְכוֹל
לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְתַקֵּן אֶת כָּל מַה שֶּׁשָּׁחַת בְּלִי שׁוּם גְּזֵמָא
כָּלֵל.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים מְלֵאִים גְּסִיּוֹנוֹת עַל כָּל שַׁעַל וּפְסִיעָה,
וְאִם אֵין לְאָדָם הַהִקְדָּמוֹת הָאֲמִתִּיּוֹת, אֲזַי כָּל לַמּוֹד שְׁלוֹמֵךְ, לוֹמֵד
אוֹתוֹ הַפּוֹךְ, וְזֶה הוֹרֵס אֶת חַיָּו לְגַמְרִי, עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה בְּכַעַס וּבְרָגֶז עַל
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְעַל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, וּמִפְּלִיט מִפִּי דְבָרִים שְׂאִינוֹ
צָרִיךְ, בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים וְכוּ' וְכוּ'. עִם כָּל זֹאת הַרְחַמְנוֹת שִׂמְחָשִׁיךָ
רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם — אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְסַפֵּר כָּלֵל, וְהוּא עַל דְּרָךְ תִּינּוֹק
קֶטָן, בְּשַׁעַה שֶׁהֵאֱמָא מְנַקֵּה אוֹתוֹ, בּוֹעֵט בָּהּ וַיּוֹרֵק עָלֶיהָ, וְלִפְעָמִים
גַּם מְלַכְלֵךְ אוֹתָהּ וְכוּ' וְכוּ', עִם כָּל זֹאת הָאֱמָא נִשְׁאַרְתְּ אֱמָא,
וּמְרַחֶצֶת וּמְלַבֶּשֶׁת וּמְקַשְׁטֶת אֶת הַתִּינּוֹק בְּכָל מִינֵי קִשּׁוּטִים וְלִבּוּשִׁים
יָפִים.

כְּמוֹ-כֵן הַצְּדִיק הָאֲמֵת, הַעוֹסֵק לְתַקֵּן גְּשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֵף
שֶׁמְקַלְלִים אוֹתוֹ וּמְבַזִּים אוֹתוֹ, וְשׁוֹפְכִים עָלָיו זָבָל וְכוּ', עִם כָּל זֹאת
הוּא מְרַחֵם עַל כָּל אֶחָד הַרוֹצֵה לְשַׁמְעַע בְּקוּלוֹ, וּמַעֲלֵהוּ וּמְקַשְׁטֵהוּ
וְכוּ' וְכוּ'.

חֲמֻדַת לְכָבִי! אֵל תִּפֵּל כָּל-כָּף בְּדַעְתְּךָ, כִּי בֹא יְבוֹא גַם יוֹם
יְשׁוּעָתְךָ.

קמח אשר ז' תש בנחל

הִזָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּעֲיִן בְּקוֹנְטֵרְסִים הַחֲדָשִׁים שְׂאֵף יֵצְאוּ לְאוֹר,
וְהֵם: "וּבְחֶרֶף בְּחַיִּים", "מְרִירֵי יוֹם", "יֵשֵׁב חֲמָה", "חֹזֵר
בְּתִשְׁבֻּה", וְשֵׁם תְּרָאָה נִפְלְאוֹת רַבּוֹת בְּעִבּוּרָךְ.

נָא וְנָא לְהַמְשִׁיךְ לְכָתֵב לִי מִכָּתֵב בְּכָל שָׁבוּעַ, וְאַפְלוּ שְׂאֵפָה
פּוֹתֵב לִי זְלוּלִים וְקָלְלוֹת וּבְזִיוּנוֹת, עִם כָּל זֹאת אֲנִי אוֹהֵב אוֹתָךְ
מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲנִי מִבִּין מְאֹד אֶת פְּנִימִיּוֹת כָּאֵב לְבָבְךָ, וְהִלּוּאֵי שְׁהִיִּיתִי
יְכוּל לְעֹזֵר לְךָ לְצֵאת מִכָּל הַמְּבֻכּוֹת שְׁלָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה...

ז' תש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַפְּעוּרִים, שֵׁם ה' (י) ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה
מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּגִיל צָעִיר.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! אֲצַל רַבְּנֵינוּ ז"ל יֵשׁ לְמוֹדִים לְכָל גִּבְרָא
בְּעוֹלָם, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁמַטָּה אֶת אֲזָנוֹ אֶל לְמוֹדָיו הַקְּדוּשִׁים הַמוֹבְאִים
בְּסִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים.

הִזָּה מְאֹד רְצוּי, שְׁתַּעֲיִן בְּקוֹנְטֵרְסִים הַחֲדָשִׁים שְׂאֵף יֵצְאוּ לְאוֹר,
וְהֵם תְּמַצִּית דְּבָרָיו הַקְּדוּשִׁים בְּ"לְקוּטִי-מוֹהֲרָן" וּבְ"לְקוּטִי-הַלְכוֹת",
אַשְׁרֵי שְׂיֵאֲחֹז בָּהֶם תָּמִיד, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא.

אִם לֹא הַצְּלַחַת בְּלְמוֹדִים, אֲסוּר לְךָ לְהַתְיַאֵשׁ כָּלֵל, וְעָלֶיךָ לְקַנּוֹת
קוֹנְטֵרְס סִדְרֵ-דְרָךְ-הַלְמוּד, וְשֵׁם תְּרָאָה דְרָךְ קִלְהָ וְנִאָה בְּעִבּוּר כָּל
אַחַד, שְׂיִכוּל לְלַמֵּד וּלְטַיֵּל וּלְהִיּוֹת בְּכָל חֻלְקֵי הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֵף
שְׁהוּא קָשָׁה הַבְּנָה.

הִזָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּלְמַד גַּם אֲמֵנוֹת. כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ

אֲשֶׁר ז' תשא בנחל קמט

(אבות ב, ב): יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ, שיגיעת שניהם משפחת צון.

אודות הזיווג, היה טוב לך לקנות את קונטרס "מציאת הזיווג", לקיים את כל מה שנאמר שם, ותמצא את בת זוגך בעזרתו ותברך.

נא ונא לא להשבר משום דבר שבעולם, אם תבטח בו ותברך, אז תצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תשא.

בעזרת השם ותברך, יום חמישי מוצאי יום הכפורים, שם ה' (י) ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר ויזרח.

בחסדו ותברך, שמעתי שיהיה לכם קבוץ נאה בראש השנה בעיר הקדש ירושלים. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנזכה להקים קבוצים בכל עיר ועיר מערי ארץ ישראל, ובכל מדינה ממדינות המלך מלכו של עולם, ושיהיו שרויים אהבה ואחדות בין תלמידי "היכל-הקדש, כי כל פונתנו היא רק לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו ותברך, ולהלהיב את לבות אחינו בני ישראל אליו ותברך.

נא ונא ראה לכתב לי, כי מאד מאד אני משתוקק לשמע הטוב ממך, ואם צדין אהבתך אלינו פמקדם.

אקוו להקדוש-ברוך-הוא לשמע ממך ולראות אותך בקרוב בארצנו הקדושה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תשב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' (י) ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ זָאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

יְעֹזֵר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְפִרְנָסָה בְּרוּחַ, וַיְהִיֶּה לָךְ הַרְבֵּה נַחַת מֵהִילָדִים, וְתִזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל חוֹבוֹתֶיךָ.

נָא וְנָא לֹא לַעֲזוֹב אֶת הָאָרֶץ, כִּי אֵל תַּחֲשֹׁב שֶׁבְּחוּץ לְאָרֶץ קָלִים הַחַיִּים, וּמִי יוֹדֵעַ אִם תִּצְלִיחַ. עַל-כֵּן, לְדַעְתִּי, רְאֵה לְהִשָּׂאֵר בְּאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְעֹזֵר לָךְ שֵׁם, שֶׁיִּתְרַחֵב לָךְ, וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּפְנֹה תִּצְלִיחַ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל דְּבֹר וְדְבֹר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, הֲרִי זֶה הַצְּלָחָה נִצְחִית. וְאִם הִיָּה הָאָדָם יוֹדֵעַ אֶת מַעֲלַת הַתִּפְּלָה, וְאֵל מֶה יְכוּלִים לְהַגִּיעַ עַל-יְדֵי-זֶה, הִיָּה עֲקֹשׁן גָּדוֹל, וְתָמִיד הִיָּה מְדַבֵּר וּמְבַקֵּשׁ וּמִתְחַנֵּן מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַכֹּפֵל הַדָּבָר, אֵל תִּצֵּא מֵאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְרֹאֵה שְׂיִלְדֶיךָ יִלְמְדוּ בְּמוֹסְדוֹת חֲרָדִים דִּיקָא, וְתִהְיֶה מְאֹד נִזְהָר בְּשִׁמְרַת שְׁבֵת-קִדְּשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תשג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' (י) ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ זָאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.

אוֹדוֹת שֶׁפִּתְּכַתְּ לִי בְּעִנְיַן הַצְּעֵת הַשְּׂדוּף וְכוּ', אֲתָה צָרִיךְ לְכַתֵּב יוֹתֵר פְּרָטִים. עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחַיִּים בְּזֶה הָעוֹלָם מְלֵאִים גְּסִיּוֹנוֹת

אֲשֶׁר ז' תשד בנחל קנא

קָשִׁים, וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר, וְעַקֵּר חֲכַמַת הַחַיִּים הוּא לְהַתְחַזֵּק וּלְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, אֲפִלּוּ מֵאֲכֻזָּבָה קָשָׁה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹלִיף אוֹתְךָ בְּדַרְךְ הָאֵמֶת, וַיִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הֵייתִי מֵיַעַץ לְךָ לְהַשִּׁיג קוֹנְטְרָס "מְצִיאַת-הַזְּיוּג", וְלִקְיַם אֶת כָּל מַה שְּׁנֹאמַר שָׁם, וְאִז תִּוָּשַׁע.

הַמֵּאֲחַל לְךָ הַצְּלָחָה נְצַחִית...

ז' תשד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי מִחֲרַת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שָׁם ה' (י) ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלִתִּי, וּמֵאֵד נִשְׁבַּר לְבִי בְּקִרְאִי אֶת דְּבָרֶיךָ מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וּבְפָרְטִי פָּרְטִיּוֹת הַקְּשִׁיּוֹת וְהַבְּלָבוּלִים שֵׁשׁ לְךָ עַל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל עֲנָנִי רַבְּנוּ ז"ל הוּא רַחֲמָנוּת בְּלִי סוּף, כִּי רַבְּנוּ ז"ל מִבֵּין אֶת כָּל אֶחָד, וְיִכּוֹל לְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַכִּי גְרוּעִים וְהַכִּי יְרוּדִים, אֲפִלּוּ אֵלּוּ שְׁמִבְזִים אוֹתוֹ וּמְדַבְּרִים עָלָיו כָּל דְּבָר אָסוּר, וּמְבִיָּשִׁים אוֹתוֹ, גַּם עָלֵיהֶם רַחֲמָנוּתוֹ גְּדוּלָּה מְאֹד, וּמְמַשִּׁיף אֶת רַחֲמָנוּתוֹ יִתְבָּרַךְ עָלֵיהֶם.

נָא וְנָא אֵל תִּשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר. תִּאֲמִין לִי, שְׁתַּכְּף-וּמִיָּד כְּשִׁנְכִית לְהוֹדֵעַ מִרַבְּנוּ ז"ל, אֵינְךָ צָרִיךְ כְּבָר אֶת אִף אֶחָד רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֲצָמוֹ.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שֵׁאִין לְשַׁעַר וּלְתֵאֵר כָּלֵל.

קנב אָשָׁר ז' תּשֵׁה בַּנְּחֹל

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי אֵין שׁוּם בְּרִיָּה בְּעוֹלָם שְׁיִכּוֹלָה לְהִבִּין אוֹתָךְ, רק רבנו ז"ל בְּעֶצְמוֹ. וְעַל-כֵּן רָאָה לְלַמֵּד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל בְּכָל יוֹם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, וְכָל מָה שְׁאוּמֵר לָךְ תִּקְיָם בְּתַמִּימוֹת וּבִכְפִּישִׁיטוֹת גְּדוּלָּה, וְאֵל תַּחֲלֵשׁ דַּעְתָּךְ כָּלֵל.

הַמֵּאַחַח לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תּשֵׁה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' (י) ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּרוּ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד אָנִי מְצַטְעֵר עַל הַבְּלָבוּל שֶׁנִּרְם לָךְ וְלֹא שְׁתָּךְ זֶה שְׁנִקְרָא מְקַבֵּל וְכוּ' וְכוּ'.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי כְּהַיּוֹם כָּל מְטַמְטֵם קוֹרָא לְעֶצְמוֹ מְקַבֵּל, וְנוֹתֵן תְּקוּנִים וְאוּמֵר שְׁזֵה כֵּן בְּטְהָרָה וְזֵה לֹא בְּטְהָרָה וְכוּ' וְכוּ', וְגוֹרֵם צַעַר וְעִגְמַת נַפְשׁ, וּמִרְחֵק נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי אֵת הַהוֹרִים — הָאֲבָא וְהָאֵמָא, צְרִיכִים לְכַבֵּד יְהִיָּה אֵיךְ שְׁיִהְיָה, כִּי חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוּמְרִים, שְׁזוּ מִצְוָה חֲמוּרָה שְׁבַחֲמוּרוֹת כַּבוּד אֵב וְאֵם (קְדוּשִׁין כ:), וְאֶפְלוּ שְׁיִגְרְמוּ לְבֵן אוּ לְבַת מָה שְׁיִגְרְמוּ, צְרִיכִים לְכַבֵּד אוֹתָם אַף שְׁזֵה קִשָּׁה מְאֹד. אֲבָל מִצַּד שְׁנֵי עֲלִיף לְדַעַת, כִּי צְרִיכִים גַּם לְכַבֵּד אֵת הָאִשָּׁה, וּכְשֶׁמְכַבְּדִים אֵת הָאִשָּׁה, אוּמֵר רַבְּנוּ ז"ל, שְׁכָּל הַכֶּסֶף וְהַכְּבוֹד שֶׁל הָאָדָם בָּא לוֹ רַק בְּזִכּוּתָהּ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ט).

וְעַל-כֵּן עֲשֵׂה דְבָר זֶה לְכַבֵּד מְאֹד אֵת אִשְׁתְּךָ, וּתְיַקֵּר אוֹתָהּ, וְגַם מְזֵה אֵל תַּנַּח אֵת יָדְךָ — לְכַבֵּד אֵת הַהוֹרִים שְׁלָךְ וְשְׁלָהּ. וְהַעֲקֹר — שְׁאֵתָם תַּחֲזִיו בְּאֵהָבָה, וְאֵל תִּכְנִיסוּ בְּחַיֵּי נִשׁוּאֵיכֶם אֵת הַהוֹרִים. הַהוֹרִים — לְתַת לָהֶם אֵת כָּל הַכְּבוֹד, אֲבָל לְשָׁמֹר מְאֹד לֹא לְעַרֵב אוֹתָם בְּתוֹךְ חַיֵּי הַיּוֹם יוֹם שְׁלָכֶם.

אָשֶׁר ז' תּשׁוּ בַּנַּחַל קִנְג

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, כִּי זֶה
הַצְּלָחָה נְצַחִית. כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ — נִשְׁמַע
וְנִתְקַבֵּל לְמַעַלְהָ, וְזֶה יַדְבִּיק אוֹתְךָ בְּחַי הַחַיִּים, וְתִזְכֶּה לְהַגִּיעַ לְכָל
הַמְדַרְגּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ הַצְּלָחָה נְצַחִית בְּחַיִּים...

ז' תּשׁוּ.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי מִחֶרֶת יוֹם הַכַּפּוּרִים, שֵׁם ה' (י) ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגַם אֶת הָאֲתָרוּג, וְהוּא, תְּהִלָּה לְאֵל,
מִהַדָּר וְיָפָה מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּזְכֶּה גַם-כֵּן לְשָׁנָה טוֹבָה וּמְתֻקָּה,
שְׁנַת חַיִּים, עֹשֶׂר וְכַבּוֹד רוּחָנִי, וְתִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְהִיּוֹת בְּשְׁלוֹם עִם אִשְׁתְּךָ, כִּי הָאִשָּׁה
מְרֻמָּזֹת עַל אֲתָרוּג (זֶהר חֶלֶק ג' רנז), וְצָרִיכִים לְשָׁמֹר מְאֹד, שֶׁלֹּא יִהְיֶה
שׁוּם כְּתָם עָלֶיהָ, הֵינּוּ שֶׁהִבְעֵל לֹא יִדוֹן אוֹתָהּ לְכַף חוֹבָה, חֵס
וְחִלְיָהּ, בְּשׁוּם אַפֵּן שֶׁבְּעוֹלָם, אֲלֵא תְּמִיד יִשְׁתַּדֵּל לְדוֹנָה לְכַף זְכוּת,
לְרֵאוֹת תְּמִיד רַק בְּמַעֲלָתָהּ, וְאִזּוּ יִצְלִיחַ מְאֹד. כִּי כִּשְׂאֲדָם מְכַבֵּד אֶת
אִשְׁתּוֹ, שֶׁהִיא הַמְּלַכּוֹת, הָאֲתָרוּג שְׁלוֹ, אִזּוּ תִהְיֶה לוֹ הַצְּלָחָה גְּדוּלָּה
מְאֹד.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְהִיּוֹת חֲזָק מְאֹד לְלַמֵּד וְלוֹמֵר בְּכָל
יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּיּוֹת, אֲשֶׁר הָאֲמִירָה בְּעֵלְמָא הִיא הַצְּלָחָה נְצַחִית.
וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת סִבְלָן גְּדוּל עַל כָּל מָה
שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאֵל תִּהְיֶה בְּכַעַס, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאֵל תִּתְעַצֵּבֵן כָּלֵל. וּמִי
יִתֵּן, שֶׁתִּזְכֶּה לְעִיֵּן בְּקוּנְטָרִס "יִשִּׁיב חֲמָה", וּבְקוּנְטָרִס "אֵל תְּדַאֵג".

קנר אָשֶׁר ז' תשז – ז' תשח בְּנַחַל

אם יהיה לך פעם זמן פנוי, ראה לעסק בהפצת הקונטרסים
החדשים, אֲשֶׁר הם הכנה לגאלתנו הנצחית.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תשז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר האזינו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

את מכתבך לנכון קבלתי עם המעות להדפסה, ותשואות חן
לך על זה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתצליח את דרכך, ובכל אֲשֶׁר
תפנה תצליח, ותרוה רב נחת מבניך, ותזכה לגדלם בנגל, ותהיה
להם רפואה שלמה, ויהיו בריאים חיים וקמים, עוסקים בתורה
ובמצוות וביראת שמים.

ר' נחמן טולטשינער דפק פעם מסמרים בסכה בעת בניתו את
ספת מוהרנ"ת ז"ל, ונקף אצבעו וזב דם, ענה ואמר לו מוהרנ"ת
ז"ל: צריכים לבקש מהשם יתברך בתמימות ובפשיטות, שהמסמר
יכנס ישר ולא אנקף את אצבעי; ובזה למד אותו כמה שצריכים
לבקש על כל פרט ופרט מהחיים. וכן דרך אנשי שלומנו היקרים,
שמתפללים על כל פרט ופרט, ומתבודדים עמו יתברך, ומבקשים
כל מה שצריכים בבית, וזה עקר שלמות ההתבודדות, אשרי שיאחז
בעבודה הקדושה הזו!

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תשח.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר האזינו ה'תשמ"ו.

שלום רב אֶל ... תחיה.

אָשׁר ז' תשט בנחל קנה

אָת מכתבך לנכון קבלתי.

אודות בנים, הרגילי את עצמך בעת הדלקת הנרות לבקש
הרבה ממנו יתברך, שתפקדי בפקדת ישועה.

מה טוב ומה נעים שתדליקי שני נרות של חלב ושני נרות של
שמן זית, ובעת הדלקת הנרות לבקש הרבה ממנו יתברך כל מה
שאת צריכה, ואז הוא עת רצון גדול לאשה לפעל כל מה שהיא
צריכה.

ראי מאד לשמר על טהרת המשפחה וללכת למקוה.

ומה טוב ומה נעים לאשה שזוכה להכניס אורחים, שאז הוא
עת רצון גם-כן לפעל מה שצריכים.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכי להפקד בזרע של קימא,
ובקרוב אהיה בארץ ישראל, ואז אדבר עמכם.

המאחל ברכה והצלחה מהשמים.

ז' תשט.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר האזינו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר ויזרח.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
ובפרט שנולד לך בן למזל טוב, ואני מברכך בברכת "מזל טוב".

יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לגדלו ולחנכו על-פי
התורה והיראה, ויהיה לך ולאשתך הרבה נחת ממנו ומכל יוצאי
חלצך.

מאד מאד אני שמח, שזכית להיות בקבוץ הקדוש בראש

קנו אֲשֶׁר ז' תשי בַּנְחַל

השָׁנָה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה. יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּזְכֶּה לְהִיּוֹת כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּקִבּוּץ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים.

הַיּוֹת שְׂאֵתָה כּוֹתֵב, שְׂאֵתָה נִכְדָּ שֶׁל הָאִישׁ הָאֱלֹקִי הַבֶּן אִישׁ חַי זי"ע, רָאוּי לָךְ לְלַמֵּד הַרְבֵּה בְּסִפְרָיו הַקְדוּשִׁים, וּבִפְרָט רְאֵה לְסִיִּים בְּכָל שָׁבוּעַ אֶת הַבֶּן אִישׁ חַי עַל פְּרִשַׁת הַשָּׁבוּעַ.

אֲחֵי הַיְקָר! רְאֵה לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ, כִּי לֹא יִשָּׂאֵר לָנוּ רַק זֶה, וְכָל דַּבּוּר וְדַבּוּר שְׂאֵדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרַךְ — זֶה הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה שְׂאֵין פְּמוּהָ.

גַּם רְאֵה לְשַׁקֵּד מְאֹד עַל דְּלִתּוֹת הַתּוֹרָה, עַל-פִּי סִדְרֵ-דְרָךְ-הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל.

רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם עַל-פִּי הַעֲצוֹת הַיְקָרוֹת שְׁקַבְּלֵנוּ מִרַבֵּנוּ ז"ל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תשי.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קַדְשׁ לְסִדְרֵ הַאֲזִינוּ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלִיתִי, וּמְאֹד אָנִי מִתְפַּלֵּא עַל כָּל דְּבָרֶיךָ, שְׂאֵתָה מְבַקֵּשׁ אוֹתִי שְׂאֲכַתֵּב לָךְ שְׂאֲנִי צְדִיק. הֲלֹא הִגַּמְרָא אוֹמְרַת (גְּדָה ל:): אֲפֹלוּ כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ אוֹמְרִים עֲלֶיךָ צְדִיק, אֵתָה תִּהְיֶה בְּעֵינֶיךָ כְּרִשָּׁע. וּבִפְרָטִיּוֹת אֵתָה, שְׂכַבְּר שְׂמַעַת עָלַי כָּל דְּבַר אֲסוּר, וּמִי יוֹדַע — אוֹלֵי הֵם צוֹדְקִים...

עֲלֶיךָ לְדַעַת, שְׂצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ, לְזִכּוֹת לְהִתְקַרֵּב אֵל צְדִיקֵי אֲמַת הַדְּבּוּקִים בּוֹ יִתְבַּרַךְ בְּדַבְּקוֹת אֲמַתִּית, וּמְקַרְבִּים בְּאֲמַת אֵל רַבֵּנוּ ז"ל. וְלִהְיֶיעַ אֲלֵיהֶם אִי אֶפְשָׁר כָּל-כּוֹף בְּקִלּוֹת, רַק צְרִיכִים הַרְבֵּה מְסִירוֹת נֶפֶשׁ, וְלִהְשִׁילֶיךָ אֶת חֲכָמָתוֹ

אֲשֶׁר ז' תשי"ב בְּנַחֵל קִנְז

הַמְדָּמָה, וְלִהְיוֹת כְּבוֹד ... אוֹ כְּסָף ...
וְכִדּוּמָה.

חֲמַדַּת לְבָבִי! מָה אָמַר לָךְ, אֲשֶׁרִינוּ מִה טוֹב חֲלַקְנוּ, שְׂזַכִּינוּ
לְהִתְוַדַּע מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְאִין אָנוּ חוֹלְקִים עָלָיו וְלֹא עַל אֲנָשָׁיו, וְאִין אָנוּ
אוֹמְרִים שׁוּם דְּעוֹת עַל אַחֲרִים, אֲדַרְבָּה, כָּל אֱלוֹ הַלְּצִים הַמְתְּלוֹצְצִים
מִיִּרְאֵי הַשֵּׁם, הֵם נוֹאֲפִים כְּכֹלְבִים, אֲשֶׁר רַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאֵמֶת
יֹדֵעַ זֹאת, וְאֵף שְׂמַבְחוֹץ הֵם נִרְאִים כְּמִשְׁפִּיעִים, אִינֶם אֲלֵא נוֹאֲפִים
כְּכֹלְבִים, כִּי לֹא יִחַלֵּק אֶחָד עַל הַשֵּׁנִי, אֲלֵא אִם הוּא נוֹאֵף כְּכֹלְב,
כְּאֲשֶׁר דִּרְכָם שֶׁל הַכֹּלְבִים לְשֹׂנְאֵי אֶחָד אֶת הַשֵּׁנִי.

אִינִי יוֹדֵעַ אִם תּוּכַל לְהוֹצִיא מִרְאשֶׁךָ אֶת כָּל הַזָּבֵל וְהַצּוֹאֵה
שְׂשֻׁמְעֶת עָלַי, אֲבָל זֹאת אָמַר לָךְ, שְׂאֲצִלִי עַקֵּר חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב הוּא
— לְשִׁקֵּד בְּסִפְרֵי הַקְּדוֹשִׁים, עַד שֶׁיְהִיוּ שְׂגוּרִים עַל פִּי מִמֶּשׁ,
וְיִתְבּוֹדַד הַרְבֵּה לְקִיָּם כָּל הַנֶּאֱמָר בָּהֶם. וְהַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ יַעֲזֹר לָךְ שֶׁתִּזְכֶּה
לְקִיָּם זֹאת — לְחֹזֵר הַרְבֵּה עַל סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל וְלִהְיוֹת בְּדוֹד הַרְבֵּה עִמּוֹ
יִתְבַּרַךְ.

אוֹדוֹת הַרְבֵּה הַחֲסִיד ר' ... נִרוֹ יְאִיר, מְשַׁנֵּת תִּשְׁכִּי פְּרִסְמִתִּי אוֹתוֹ
בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, כִּי רְאִיתִי, שְׁכָל הַחֲסִידוֹת הַלְּכָה כְּסִפִּינָה הַנְּטָרְפֶת
בָּיָם, וְתִהְיֶה לְאֵל, חֲפֵץ ה' בְּיַדִּי הַצְּלִיחַ, מֵאֵז כָּלֵם הַתְּרַכְּזוֹ סְבִיבוֹ,
וְאֵף שְׁלִי יִצְאָה מִזֶּה צָרָה גְּדוֹלָה, שְׁכָל הַלְּצִים וְהַבוּרִים תּוֹלִים אֶת
עַצְמָם בְּאֵילָן גְּדוֹל, עִם כָּל זֶה לֹא הִסְתַּפְּלִיתִי עַל כְּבוֹדִי כָּלֵל, רַק
לְהַגְדִּיל אֶת הַחֲסִידוֹת וְלִהְיוֹת אֲדִירָה.

קִדְּם לְכֵן הִיָּה הָאָדָם הַזֶּה בְּתַכְלִית הַבְּזִיוֹן, עָשׂוּ מִמֶּנּוּ צָחוּק
וּבְזוּ אוֹתוֹ בְּרַבִּים כְּאֶחָד הַרִיקִים, וְאֶפְלוּ אַחֲרֵי-כֵן לְקַח כְּמָה שְׁנַיִם
שְׂבֻזוֹ אוֹתוֹ כְּאֶחָד הַרִיקִים כָּל לֵץ וּפּוֹחֵז, וְאִנִּי עָשִׂיתִי תַעֲמוּלָה חֲזָקָה,
כְּדִי לְהַגְדִּיל וְלִהְיוֹת אֲדִיר אֶת חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב. אֲבָל עֲכָשׁוּ בְּעֶשֶׂר הַשְּׁנַיִם
הָאַחֲרוֹנוֹת, אַחֲרֵי שְׂרִיאִיתִי אֶת גְּדֵל הַשֶּׁקֶר וְהַפּוֹלִיטִיקָה וְהַחֲנֻפָה
שְׂסוֹבְבֶת בְּפָנִים, הַשְּׁלַכְתִּי נַפְשִׁי מִנְּגֵד, וְאִנִּי עוֹסֵק לְפָרְסֵם אֶת רַבֵּנוּ
ז"ל בְּעַצְמִי בְּמִסִּירוֹת נַפֶּשׁ הַכִּי גְּדוֹלָה. וְתִהְיֶה לְאֵל, זְכִיתִי לְהִדְפִּיס
בְּכָל הַשְּׁנַיִם קְרוֹב לְעֶשְׂרָה מִלִּיּוֹן סִפְרִים. בְּשָׁנָה זוֹ בְּעַצְמָה —

קנח אֲשֶׁר ז' תשיא בַּנְחַל

תשמ"ה, הדפסתי יותר ממליון ספרים, ותהלה לאל, ספרי רבנו ז"ל שאנו מדפיסים, הולכים בכל קצווי תבל, פשוטו כמשמעו, וכן כל אלו שמדפיסים בירושלים, הם תלמידי "היכל-הקדש", אף גם להם הכניסו זבל בראש כמוך, על-פני הם חולקים עלי.

אבל באמת, תאמין לי, שלא צריכים לבוא אלי, וחבל על היגיעה והטרחה ועל הבזיונות והשפיכות דמים שתחטף, על היותך מקרב אלי, יותר טוב לך ללמד הרבה "לקוטי-מוהר"ן", עד שתהיה שגור בזה בעל-פה, ותתבודד הרבה אליו ותברך על כל תורה מ"לקוטי-מוהר"ן", שתזכה לקימה בתמימות ובפשיטות גדולה, ותקום בכל לילה בתצות, ותבכה הרבה בבכיות עצומות על העלמת הצדיק, ועל הבזיונות והשפיכות דמים שצריך לסבל מהעזי פנים שבדור, הנואפים ככלבים, שהם הם המעכבים את ביאת המשיח.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהתפלות הקדושות בימים הנוראים האלו יהפכו את כל לב עם ישראל לשוב אליו ותברך, ונזכה להתקרב באמת אל רבנו ז"ל, וידע כל פעול כי אתה פעלתו, ויבין כל יצור כי אתה יצרתו, ויאמר כל אשר נשמה באפו, הויה מלך ומלכותו בכל משלה.

המאחל לך הצלחה בכל הענינים...

ז' תשיא.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר האזינו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל היקר והנעלה,
צמוד בפנימיות ללבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר וזרח.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע הטוב ממך —
אין לשער ולתאר כלל.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שאזכה לשמע תמיד רק טוב ממך.

אֲשֶׁר ז' תשיב בנחל קנט

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, וישלח רפואה שלמה לכתך, רפואת הנפש והגוף ותתרפא לגמרי.

ראה להיות בשמחה עצומה, ולהכניס את השמחה בכתך — שזו אשתך, כי בבית שיש שמחה, שם שורות כל הברכות, שפע והצלחה רוחנית וגשמית.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר עמו ותברך, ואל יחסר לך יום אחד, שלא תדבר עמו ותברך, אשר כל דבור ודבור הוא הצלחה נצחית.

ראה לעזר בהפצת מעינות החכמה חוצה, והקדוש-ברוך-הוא מתיק ממך ומכל ביתך את כל הדינים.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תשיב.

בעזרת השם ותברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר האזינו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ, והכנס עצמך בתוך האמונה הקדושה, לידע כי אין בלעדיו ותברך כלל, ואף שבין כך עובר עליך מה שעובר, ונדמה לך, שכל הרעות והצרות הם מבעלי בחירה, ההכרח לומר לך, שהכל לבוש, והוא ותברך בתוך הכל. ולכן העקר לבטל עצמו עד הפתר עתיק וכו', ואז תבטלו כל פועלי און וכו'. אבל אל זה צריכים הרבה סבלנות, ויש בזה סודות עמקים, אם תתמיד בתורה — הן בנגלה והן בנסתר, תגלו אליך סודות עמקים, פלאי פלאות, לא יאמן כי יספר. מובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לא), שיש אותיות ברל"א שערים, ומה זה? אלא יש באותיות יחידים עליונים, כשכותבים מן אל"ף עד למ"ד יוצא רל"א אותיות,

וכן כְּשִׁפּוֹתָבִים מִן לְמַ"ד עַד תִּי"ו, זֶה גַם-כֵּן רל"א אוֹתִיּוֹת, וְזֶה פְּנִים וְאַחֹר, זָכַר וְנִקְבָּה, וְעַל-יְדֵי הָאוֹתִיּוֹת נִבְרָא הַכֹּל. וְזֶה הַמְּלָבוּשׁ שֶׁל הַבְּרִיאָה, וּמִי שֶׁנִּכְנַס בְּתוֹךְ הָאוֹתִיּוֹת יְכוּל לִבְרֹא דְבָרִים חֲדָשִׁים, עוֹלָמוֹת חֲדָשִׁים, שֶׁהֵם כָּלֵל הַחֲדוּשִׁים שְׂזוּכִים לְחֲדָשׁ. אָבֵל צָרִיכִים לְהִזְהַר, שְׁלֹא יִהְיֶה רְקִיעֵין דְּשָׂוֵא, כַּמּוּבָא (הַקְדַּמַת הַזִּהְרָה, דָּף ה.); כִּי אִם יוֹצֵא חֲדוּשֵׁין נִגְדַּת הַלְכָה, חֵס וְשֵׁלוֹם, זֶה פְּכָר הַכֹּל הַבְּלִים, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יח); וְלִהְפּוֹף שְׁלֹא יֵצֵא חוּץ מִהֶאֱמוּנָה הַקְדוּשָׁה, שְׂאֵלוֹ הַקְּלָפוֹת, בַּר מִיָּנֵן. וְצָרִיכִים לְהִשְׁמַר מְאֹד שֶׁהַחֲדוּשֵׁין שָׁלוּ לֹא יֵצְאוּ מִהַלְכָה, וְלֹא מִהֶאֱמוּנָה, שְׂזֶה בְּכֹלֵל צְדִיק וְלִמְדָן. וְדַבֵּר זֶה עֲמַק עֲמַק מִי יִמְצְאוּנוּ. וְכִדְאִי לְלַמֵּד אֶת הָעַנְיָנִים הָאֵלּוּ בְּסִפּוֹר "פְּרֻדָּס רְמוּנִים" לְהַרְמ"ק זי"ע, וְכֵן בְּסִפּוֹר הַנֶּפְלֵא "עֲמַק הַמְּלֶךְ", שֶׁהוּא יְסוּד גְּדוֹל הַמְּדַבֵּר מֵעוֹלָם הַמְּלָבוּשׁ, שֶׁרַבֵּנוּ ז"ל דִּבֶּר מִזֶּה עִם מוֹהַר"ן ז"ל (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן רכה).

וּבְקִאֻמַּת זֶה הַמְּלָבִישׁ אֶת כָּל הַבְּרִיאָה, כִּי הַכֹּל אוֹתִיּוֹת, וּכְשֶׁמְצַטְרָפִין אוֹתִיּוֹת לְטוֹב — נַעֲשֶׂה טוֹב, וּכְשֶׁמְצַטְרָפִין אוֹתִיּוֹת לְרַע — נַעֲשֶׂה רַע, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, וְצָרִיכִין רַק לְחַדֵּשׁ לְטוֹב, לְצַרְף לְטוֹב, לְהַגִּיעַ אֶל תוֹךְ הַלְבוּשׁ, וְכַמּוּבָא בְּזִהְרָה (חֶלֶק ג' קנב.): הַטְּפָשִׁין מְסַתְּפְלִין מִה שֶׁעַל הַלְבוּשׁ, וְהַפְּקָחִין מְסַתְּפְלִין מִה שֶׁתַּחַת הַלְבוּשׁ, שְׂזֶה גְלוּי הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. וּבְזֶה נִמְתְּקִים כָּל הַדִּינִים, וְנִמְשָׁכִים הַרְחָמִים וְהַחֲסָדִים עֲלָיו וְעַל כָּל הָעוֹלָם, אֲשֶׁרֵי מִי שֵׁישׁ לוֹ חֶלֶק בְּזֶה!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

ז' תשיג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת־קִדְשׁ לְסִדְרֵי הָאֲזִינוּ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבֵרָה הַיְקָרָה לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ עִם הַכֶּסֶף לְהַדְפָּסָה.

אָשֶׁר ז' תשיד בנחל קסא

מה אמר לך! צריכים בזה העולם רק להתחדש ולעשות בכל פעם התחלה חדשה, ולהוסיף בכל יום קדשה וטהרה. ורבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ס'), אֲשֶׁר כָּל יוֹם מִתְחִיל בְּהִתְחַלָּה צוֹר מְאֹד, וְאַחֲרֵיכֶן מִתְרַחֵב יוֹתֵר וְיוֹתֵר. וְלָכֵן אָסוּר לִפְלֹא בְּדַעְתּוֹ, שֶׁבְּכָל יוֹם מִתְחִיל לָךְ הַיּוֹם עִם בְּלִבוֹלִים וְעִקְמוּמִיּוֹת וְכוּ', כִּי כָּךְ זֶה בְּכָל יוֹם. וְכִבֵּר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סְפָה נב.): יִצְרוּ שָׁל אָדָם מִתְגַּבֵּר עָלָיו בְּכָל יוֹם וּמִבְּקֵשׁ לְהִמִּיתוֹ וְכוּ'. וְהֵרֵב הַקְּדוּשׁ רַבִּי מִנְחָם מֵעֲנָדֵל מְרִימָנוּב זי"ע אָמַר עַל הַפְּסוּק (בְּרֵאשִׁית לו, ב): "אֵלֶּה תוֹלְדוֹת יִצְעָקֹב יְיֹסֵף", כָּל יְהוּדֵי נִקְרָא בְּשֵׁם יִצְעָקֹב, וְעִבּוּדָתוֹ יְיֹסֵף, שְׂיִהְיֶה מוֹסִיף וְהוֹלִיף בְּקְדוּשָׁה וּבְטָהֳרָה בְּכָל יוֹם, הַעֲקָר לֹא לְהִתְיַאֵשׁ.

וכן בהתבודדות אמר רבנו ז"ל (סיני מוהר"ן, סימן תלז), שצריכים לעשות בכל פעם התחלה חדשה, ולומר להקדוש-ברוך-הוא: מעכשיו אני מתחיל לחזור בתשובה, וכן בכל פעם, ועל-ידי-זה הוא באמת יצליח. ולכן אל תתיאש, ותעשה בכל פעם התחלה חדשה, ותראה הצלחה.

הדורש שלומך באהבה רבה...

ז' תשיד.

בעזרת השם ותפלה, מוצאי-שבת-קדש לסדר האזינו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! אפלו שאתה נמצא במדור הקלפות, והסטרא אחרא והסמ"ך-מ"ם רודפים אחריך בהסתכליות אסורות ובהרהורים רעים ומגנים וכו', עם כל זאת אסור לך להתיאש, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

עצתי אמונה, שתקבע לעצמך שעורים כסדרן בתורה הקדושה, כי בפרוש גלה לנו רבנו ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן יט): אפלו אותם

קסב אָשֶׁר ז' תשיד בַּנְחַל

הָאֲנָשִׁים שֶׁנִּלְכְּדוּ בַּמְצוּדָה רָעָה, וְנִכְשְׁלִין בַּעֲבֻרוֹת חַמּוּרוֹת, אִם יַעֲשׂוּ
לְעֶצְמָם חֶק קְבוּעַ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כָּךְ וְכָךְ, הַפֶּחַ שֶׁל הַתּוֹרָה יוֹצִיאֵם
מִהַשְּׂאוֹל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתִיו.

בְּיָדָי צָרְתָךְ הִיא צָרָה גְדוֹלָה עַד מָאד, אָבֵל כָּבֵד אָמַר רַבֵּנוּ
ו"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן עח), אֲשֶׁר אָסוּר לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים
וְאָפֶן, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיֵהָיָה, כִּי עַדִּין בְּשֶׁר וְדָם אֵינוֹ מְנַהֵיג אֶת הָעוֹלָם,
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא בְּעַל-הַבַּיִת. וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (לקוטי-מוהר"ן,
חלק א', סימן רנ): הַטָּבַע מְחַיֵּב כָּךְ, וְהַתְּפִלָּה מְשַׁנָּה אֶת הַטָּבַע. וְלִכֵּן
בָּרַח לָךְ רַק אֵלָיו יִתְפָּרֵךְ, וְתַעֲשֶׂה לְעֶצְמָךְ גְּדֵר לֹא לְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם
בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, רַק אִם יָבוֹאוּ אֶצְלָךְ לְדַבֵּר — תְּדַבֵּר, וְגַם הַדְּבֹר
שְׂיֵהָיָה רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְּׁגָחָה פְּרָטִית, שְׁזָה בַּעֲצָמוֹ יִשְׁמַר אוֹתָךְ,
כִּי כִּשְׂאָדָם מְסַבֵּב עִם אַמוּנָה כְּסָפָה, עַל-יַדֵּי-זָה נִצַּל מִכָּל מִינֵי
מִשְׁחִיתִים וְכו'.

תְּאַמֵּן, שְׂיֵשׁ לִי תַחַת קוּלְמוֹסֵי לְכַתֵּב לָךְ הַרְבֵּה וְכו', אִךְ בֵּין
הַשּׁוּרוֹת תְּבִין יוֹתֵר מִמָּה שְׂיֵשׁ לְכַתֵּב לָךְ וְכו', בְּיָדָי מִצָּבֵךְ מָאד
מָאד מֵר וְרַע וְכו', עִם כָּל זֹאת בָּרַח לָךְ אֶל תּוֹךְ סִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל,
וְתַעֲשֶׂה לְעֶצְמָךְ סֵדֵר בְּ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וּמִשָּׁם תּוֹצִיא רְמִזִּים
וְהַתְּחַזְּקוֹת לְעֶצְמָךְ, וְתַתְּחַזֵּק וְתַחַזֵּק אַחֵרִים, וְתִרְאֶה אֶת הַנְּסִים
שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי הָעוֹלָם שִׁיךָ לוֹ, וְלֹא לְכַמָּה
רְשָׁעִים הַמַּעֲזִים פְּנֵיהֶם נִגְדֶךָ וְכו', לֹא כְּדָאֵי לָךְ לְהַפְגִּס בְּוִכּוּחִים עִם
אִךְ בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, אֶפְלוּ עִם אֲשֶׁתְךָ וּיְלִדֶיךָ לֹא כְּדָאֵי לְהַתְּבַלְבֵּל,
תַּתְּחַזֵּק וְתַחַזֵּק אֶת כָּלֵם, וְאַתָּה שְׂתַק, שְׂתַק, וּלְבִסוּף תִּרְאֶה מַה יִּהְיֶה.
"הַשְּׁלֵךְ עַל הַנְּי"ה יִהְיֶךָ וְהוּא יִכְלֹףְךָ" (תהלים נה, כג), זֶרֶק אֶת
הַחֲבִילָה שְׁלָךְ עָלָיו, וְהוּא כָּבֵד יִטְפֹּל בְּזָה, אֵל תַּצְטַעַר, שְׂתַק, שְׂתַק,
וְאֵל תִּשְׁיֵב לְמַחְרָפֶיךָ וּלְמַבְזֵי נַפְשֶׁךָ, הַדְּבֵק עֶצְמָךְ רַק בּוֹ יִתְפָּרֵךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ...

אֲשֶׁר ז' תשטו בנחל קסג
ז' תשטו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר האזינו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל היקר והנצלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

חזק ואמץ מאד, פי גדול אדוננו ורב להושיע. תהלה לאל, יש לנו רבי גדול, ואמר רבנו ו"ל (שיחות-הר"ן, סימן קעז): ראוי לכם לשמח, שיש לכם רבי כזה; ולכן אם אנחנו לא משמחים עצמנו עם עצם ההתקרבות אל רבנו ו"ל, סימן שאנחנו כולל איננו מקרבים אליו, והכל רק דמיון גדול, פי עלינו לקיים את דבורו בתמימות ובפשטות גמורה, אם כן אמר רבנו ו"ל, שראוי לנו לשמח, שיש לנו רבי כזה, עלינו לקימו בתמימות ובפשטות, ולא להסתפל מה שאחרים אומרים וכו' או צוחקים וכו'.

תאמין לי, שזו זכות גדולה לנו, שזכינו להתקרב אל אור כזה, אשר הכל כבר כלול בו — הן הזהר והתקונים, והן כל פתבי האריז"ל, והן כל הלמוד של הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע ותלמידיו ותלמידי תלמידיו. מי שלומד "לקוטי-מוהר"ן" בעיון רב — יראה נפלאות, פלאי פלאות, וכן מי שלומד "ספורי-מעשיות", הלשון של אידיש מעוררת את הלב, ומושכת אותה אליו יתברך בתשוקה עצומה, וכן הלמוד ב"ספר-המדות" מתקן את מדותיו של האדם. ורבנו ו"ל אמר (חיי-מוהר"ן, סימן שנח), שעם כל שיחה ושיחה שלו יכולים להיות איש פשר כל ימי חייו. והדגיש "איש פשר כמו שאני יודע מה זה איש פשר".

ולכן חזק ואמץ מאד בהתקרבות אל רבנו ו"ל, ותתמיד מאד בלמוד "לקוטי-הלכות", אשר בלי מוהר"ן ו"ל בכלל לא מבינים מה שרבנו ו"ל אומר, פי אי אפשר להבין היטב את דברי רבנו ו"ל, רק על-ידי מוהר"ן ו"ל.

חזק חזק והתחזק לברח רק אליו יתברך, וסוף הכבוד לבוא.

קסד אָשֶׁר ז' תשטז בנחל

העקר זכור גם תזכר אָשֶׁר לא תחיה לנצח, יבוא היום שתצא מזה העולם וכו', ולכן מה לך לדאג על עולם שאינו שלך, יותר טוב שתדביק עצמך בו יתברך, אָשֶׁר כל דבקות שאדם מדבק עצמו בו יתברך, הוא מקיים מצות עשה, ומה זו דבקות? "אמונה פשוטה", לידע אָשֶׁר אין בלעדיו יתברך כלל, ויציר בדתו, איך שכל העולם כלו הוא אין סוף ברוך הוא, הכל זה אור גדול המסבב אותו מכל צד, והוא נמצא בתוך האור. והבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע אמר פעם: "האמונה היא הדבקות, והדבקות היא האמונה". וזכר דבר זה, ואז כל החיים שלך יהיו כבר חיים חדשים לגמרי.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תשטז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר האזינו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

צריך שתדע, כמו שיש היכלות דקדושה, לעמת זה יש היכלות דטמאה, ויש לומר על-פי דברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן מט), שענין ההיכלות — הן הן המחשבות, מחשבות קדושות זה היצור טוב, שמשפיע למטה שפע אלקי, ובונה לעצמו היכלות דקדושה, ולהפוך מחשבות של טמאה, ממשיך בהן על עצמו טמאה, רחמנא לצלן. ועל זאת יתפלל כל חסיד, שינצל מכל רע, ובפרטיות בעת צרתו, שלא יפל או בעמקי עמקים, בשאול תחתית ומתחתיו, כי אדם נמצא בזה העולם בסכנה גדולה עד מאד, שלא יאבד את שני העולמות גם יחד, רחמנא לצלן.

מה אמר לך! רבנו ז"ל אמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן לו):
כשמתגברת על האדם תאות נאוף, שיהיה רגיל לומר שמ"ע
ישרא"ל הוי"ה אלקינו הוי"ה אח"ד, ברוך ש"ם כבוד מלכותו

אָשֶׁר ז' תשיז בנחל קסה

יתברך לעולם ועד; שנה סוד האמונה הקדושה, אשר אי אפשר להנצל מתאנה זו, רק על-ידי שיכניס עצמו באמונה זו תפלה, לדבר תמיד אליו יתברך, ולשמור עצמו מדברים בטלים, ולשון הרע וליצנות, ומכעס וקפדות. ואמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות אמונה, סימן לג): על-ידי אמונה יסלח לך הקדוש-ברוך-הוא על כל עוונותיך. ולכן עכשו תכניס עצמך באמונה, וזה אשר יועיל לך.

הדורש שלומך...

ז' תשיז.

בעזרת השם יתברך, ערב חג הסוכות ה'תשמ"ו.

שלום וברכה יגיעו אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכי לשוב בתשובה אמתית, ותקבל תשובתך, ותזכי למצא את בן זוגך האמתי, ולא להשאיר לבד, כי לא טוב היות האדם לבדו (בראשית ב, יח).

העקר והיסוד בדרך רבנו ז"ל הוא — לדבר עמו יתברך כאשר ידבר איש אל רעהו. כי באמת אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקותו יתברך. וכשאדם מכניס ידיעה זו אל לבו ונדעתו, אז יודע כי הקדוש-ברוך-הוא עמו, ומרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך. וזה היסוד והשער והפתח שבלמודי רבנו ז"ל, ובלי התבודדות ושיחה בינו לבין קונו, האדם חי בדמיונות ובחזיונות.

מה טוב ומה נעים, אם תרגילי את עצמך ללמד ולעין בכל יום בקונטרס אחר מהקונטרסים הנדשים שאף נדפסו, שהם תמצית דברי רבנו ז"ל, אשר בהם כלולה ההתגלות של הבעל-שם-טוב הקדוש והארי"ה הקדוש ורבי שמעון בר יוחאי, אשרי הזוכה

קסו אָשֶׁר ז' תשיח בַּנְחַל

לְהַתְמִיד בָּהֶם, אֲשֶׁרֵי הַזֹּכָה לְקַיֵּם מֵה שְׁכַתוֹב בָּהֶם, וְאִז רַב טוֹב הַגְּנוּז בָּהֶם יִזְכָּה.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַחֲלוּמוֹת הֵם עֲנִינִים גְּדוֹלִים מְאֹד, וְרַבְּנוּ ו' לְאָמֵר (סְפָר־הַמִּדּוֹת, אוֹת חֲלוּם, חֶלֶק ב', סִימָן א'): מִי שֶׁרוֹצֶה שְׂיִתְקַיֵּמוּ חֲלוּמוֹתָיו, יִכְתֹּב אוֹתָם בְּפִנְקֶסוֹ, אֶת הַיּוֹם, אֶת הַשָּׁעָה וְאֶת הַמָּקוֹם. עַל-כֵּן רְאֵי לְקַיֵּם אֶת זֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתִזְכְּי בְּאַמַּת לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית...

מַחֲמַת טְרָדוֹת הַחַג — הַהִכָּרַח לְקַצֵּר, וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם.

ז' תשיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עָרַב חַג הַסְּכוּת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר לְשָׁמַע מְכַל מֵה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ.

לְדַעַתִּי, אִם אַתָּה מְקַבֵּלֵת חַיִּית מְשַׁעוּרֵי הַתּוֹרָה שְׂאֵת שׁוֹמְעַת, רְאוּי לָךְ לְהַמְשִׁיךְ בְּזֶה, אֶךְ מֵצַד שְׁנֵי רְאוּי לְכֶם לְבוֹא לְיַדֵי הַבְּנָה, לְהַבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי, וְתִשְׁמְרֵי מְאֹד עַל שְׁלוֹם בֵּיתְךָ.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵת רְגִילָה בָּהּ, וְתִבְקָשִׁי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עֲצָה נְכוֹנָה כְּדַת מֵה לַעֲשׂוֹת.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ז' תשיט.

בעזרת השם יתברך, ערב חג הסוכות ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ. יְעֹזֵר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַצְלִיחַ בְּדַרְכְּךָ, וּתִקְרַב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם תִּתֵּן לְכֹל אֶחָד הַבָּא אֵלֶיךָ קוֹנְטְרַס אֶחָד מִהַקּוֹנְטְרַסִּים הַחֲדָשִׁים, וּבְזֶה תִּהְיֶה מְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לְזִכּוֹת אֶת הַרְבִּים, וְאִז אֵין חֲטָא בָּא עַל יָדוֹ (אָבוֹת ה', יח).

מִי שְׂעוֹסֵק בְּקִרְוּב רְחוּקִים, טוֹב מְאֹד שְׂיִלְמַד בְּלִקְוּטֵי מוֹהֲרֵ"ן, חֵלֶק א', סִימָן נ"ט, וְהִיא הַתּוֹרָה שֶׁל "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", וְלוֹמֵר עֲלֶיהָ הַתְּפִלָּה מִלִּקְוּטֵי-תְּפִלוֹת, וְאִם יִקְיִם אֶת כָּל מָה שְׁנֹאמַר שָׁם, יִזְכֶּה לְשִׂמְרָה, לְהִשְׁמַר מִכָּל רָע.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, עֵינֵי לֹא רְאִתָּהּ, אֲשֶׁרִי הַזֹּכָה לְהַתְּבַדֵּד עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם, וְלְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, וְאֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, אֲשֶׁרִי מִי שְׂמַתְמִיד בְּזֶה!

הַרְגֵּל עֲצָמְךָ לְהַתְּמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וְאִז לְרַב טוֹב הַצְּפוּן תִּזְכֶּה.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תשכ.

בעזרת השם יתברך, ערב חג הסוכות ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תִּחְיֶה.

קסח אָשֶׁר ז' תשכ בְּנַחֵל

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּכָל מֵה שֶׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ בְּבֵית.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה. עָלֶיךָ
לְהַמְשִׁיךְ לְהַחֲזִיק בְּשָׁלוֹם עִם בְּעָלְךָ, וּתְקַרְבִי אוֹתוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר. אֲנִי
בְּטוֹחַ שְׂגָם הוּא רוֹצֵה אוֹתְךָ, אֵף מְרַב הַטְּרָדוֹת שְׁלוֹ, שֶׁהוּא נוֹסֵעַ
לְתַקּוּפוֹת אַרְכוֹת מֵהַבֵּית, עַל-כֵּן בָּא לָכֶם הַבְּלָבוּל הַזֶּה.

יַעַן שִׁזְפָּה אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂאֵת בְּהַרְיוֹן, תּוֹצֵיאִי
מֵהָרָאשׁ אֶת עֲנִינַי הַגְּרוּשִׁין, כִּי בְּנֹדָאֵי יִתְהַפֵּף הַכֹּל לְטוֹבָה.

אֶת תְּרָאֵי לְהַסְבִּיר לְבְּעָלְךָ אֶת נִקְדָּתְךָ וּרְצוֹנְךָ לְשׁוֹב אֵלָיו,
וּבְנֹדָאֵי יִשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, אִם תְּקַרְבִי אוֹתוֹ מְאֹד, וְתִרְאֵי לוֹ הַעֲרָכָה
מִיַּחֲדָת. עָלֶיךָ לִידַע כִּי זֶה טָבַע שֶׁל גֶּבֶר, וּבְכַפְרֵט בְּתַחֲלַת הַנְּשׂוּאִין,
שֶׁמְמַשְׁיָךְ עֲצָמוֹ אֶל מְשַׁפְּחָתוֹ, וְאִין זוֹ שׁוֹם רְאִיָּה שֶׁהוּא אוֹהֵב אוֹתָם
יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר אוֹתְךָ. עַל-כֵּן רְאִי לְהִיּוֹת עִמּוֹ בְּסִבְלָנוֹת גְּדוּלָה, וְלִבְלִי
לְקַפֵּץ עָלָיו בְּכַעַס וּבְמַרְיבוֹת וּבְעֲצָבָנוֹת.

אֲנִי מְקַנְהָה, שֶׁכְּשֶׁתִּלְדִי בְּשָׁלוֹם, אֲזוֹ יִשְׁתַּנֶּה הַמַּצָּב, וְהוּא יִתְקַשֵּׁר
יוֹתֵר עִמָּךְ.

נָא וְנָא לְחַזֵּק אֶת הַשָּׁלוֹם-בֵּית בְּיוֹתֵר וּלְכַבְּדוֹ, וּלְהִרְאוֹת לוֹ
הַעֲרָכָה רַבָּה.

גַּם הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמְךָ לְהַדְלִיק שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל חֵלֶב וּשְׁנֵי גֵרוֹת
שֶׁל שֶׁמֶן וַיִּת, וּבְעֵת הַדְּלָקָת הַגֵּרוֹת תְּבַקְשִׁי הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ
שִׁישְׁתַּנֶּה הַמַּצָּב אֲצִלְכֶם בְּבֵיתְכֶם, כִּי אֲזוֹ הוּא עֵת רְצוֹן גְּדוּל מְאֹד
לְאִשָּׁה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

רְאִי לְכַתֵּב לִי אֵיךְ הַמַּצָּב.

ז' תשכא.

בעזרת השם יתברך, ערב חג הסוכות ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל היקר והנעלה ...
גרו יאיר ויזרח.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
איך שאתה מקרב רחוקים, אשר אין למעלה מזה. ובפרט שהדפסת
את העלון 'המאיר', אשר אין אתה יכול לתאר בדעתך את הפעלות
הטובות שזה גורם בעולם, שלאחרונה אני מקבל מכתבים, שמאד
משתוקקים להתקרב אל רבנו ו"ל על ידך, ומפעם לפעם אשלח לך
מכתבים ששלחו לי.

ראה לחזק את עצמך לדבר הרבה עמו יתברך, אשר מי שעוסק
בקרויב רחוקים עליו לדבר הרבה עמו יתברך, ולשמור את עצמו
שלא יתאחזו בו הקלפות, שהן העצבות והמרירות של בני-אדם,
אשר ההכרח לשמע את צרותיהם ובעיותיהם.

נא ונא לשמח את עצמך מאד מאד, כי השמחה היא שמירה
לאדם בגשמיות וברוחניות.

ההכרח לקצר עכשו — מפני טרדות החג.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תשכב.

בעזרת השם יתברך, ערב חג הסוכות ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אֵל ... גרו יאיר ויזרח.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגם את המעות ששלחת לי על-ידי
חותני בעבור הציון.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שנוזקה להוציא מהכח אֵל הפעל,

קע אָשר ז' תשכג בנחל

וּלְהַגִּיעַ אֶל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה. כִּי בְּאֵמַת רְאוּי לְכָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַקְּדוֹשִׁים לְהִיּוֹת וּלְבַקֵּר אֶפְלוּ פַעַם אַחַת בְּחַיּוֹ בְּצִיּוֹן הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל בְּעִיר אוֹמֵן, וּבִפְרָט שֶׁהוּא הַכְּטִיחַ הַכְּטָחָה כְּזוֹ, שֶׁיַּעֲשֶׂה טוֹבָה לְנִצְחָת. וְיִדְוַע אִיךָ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים מְסֵרוּ אֶת נַפְשָׁם בְּכָל הַדּוֹרוֹת לְהַגִּיעַ אֶל הַצִּיּוֹן שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל בְּעִיר אוֹמֵן.

אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכָּה לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפַּעַל וּלְהַגִּיעַ לְצִיּוֹן רַבֵּנוּ ו"ל וּלְצִיּוֹן מוֹהַרְנֵנוּ ו"ל, וְנִזְכָּה לְתַקּוֹן אֲמַתִּי וְנִצְחִי.

מחמת טרדות הַחַג — הַהִכָּרַח לְקַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תשכג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עָרַב חַג הַסְּכּוֹת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר ...
גֵּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי, וּמֵאֵד שְׂמַחַתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל-פִּי דְרָכֵי
הַתְּמִימוֹת וְהַפְּשִׁיטוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרִי חֻלְקֶיךָ!

אוֹרוֹת הַבְּלָבוּלִים שְׁלָךְ, עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַפַּל מַעֲשֶׂה בַעַל-דְּבָר, הַרוֹצֵה לְעַקֵּר אוֹתָךְ מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת. כִּי בְּאֵמַת אֲסוּר לְהַתְּבַלְּבַל מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה. וְזֶה עַקֵּר גְּדֻלַּת הָאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי — שְׂיִוָּכַל לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד בְּזֶה הָעוֹלָם וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר.

אֲנִי שְׂמַח מְאֹד, שֶׁזָּכִיתָ לְהִיּוֹת בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה בַּקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל

אָשֶׁר ז' תשכד בנחל קעא

אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, תְּלַמְּדֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ". וּבּוֹדָאֵי תְרָאָה בְּשָׁנָה
זוֹ שְׁנוּי לְטוֹבָה בְּעִבּוּדְתֶךָ עֲבוֹדַת הַקֹּדֶשׁ.

אוֹדוֹת שְׁאַתָּה כּוֹתֵב, שֵׁשׁ אָצְלָכֶם שְׁעוֹר בְּכָל יוֹם מְרַב הַמְּקוֹם
בַּדָּף הַיּוֹמִי, מְאֹד מְאֹד הֵייתִי רוֹצֶה, שְׁתַּשְׁתַּף עֲצָמְךָ בְּשְׁעוֹר הַזֶּה.
וְאַשְׁרֵי הַלּוֹמֵד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא, וּבִפְרָט כְּשִׁשׁוּמְעִים אֶת הַשְּׁעוֹר
בְּצוֹתָא, אָז בּוֹדָאֵי גַתְחַדְשִׁים תְּחַדְשִׁים גַּפְלָאִים.

הָיִית שְׁאַשְׁתָּךְ עֲכָשׁוּ לְפָנַי לִידָה, בּוֹדָאֵי הַצֹּדֵק עָמָה בְּזֶה שְׁהִיא
רוֹצֶה שְׁתַּשְׁאֵר בְּבֵיתְכֶם, וְאַתָּה יְכוֹל לְלַמֵּד בְּבֵית אֶת הַח"י פְּרָקִים
מִשְׁנֵיאוֹת, וְכֵן חֲמֵשׁ וְרִש"י, וּמְדַרְשׁ רַבָּה, וְעֵינַי יַעֲקֹב.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְכֶם, וְתִזְכּוּ לַעֲבֹר אֶת הַכֹּל
בְּשִׂמְחָה וּבְהִרְחֵבַת הַדַּעַת.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תשכד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, עָרַב חַג הַסְּפֹת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְגִבּוֹן קִבְּלָתִי.

יְעֹזֵר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהוֹרִים שְׁלָךְ בְּרַפּוּאָה שְׁלָמָה, וְיִזְכּוּ
לְגִדְלוֹךְ בְּנֵקֶל, וְאַתָּה תִּהְיֶי בֵּית יִשְׂרָאֵל יְרֵאת שָׁמַיִם, וְתִלְמְדֵי בְּבֵית חֲנוּךְ
חֲרָדִי.

וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְעֹזֵר לָךְ, שְׁתִּזְכּוּ לְגִדֵּל וּלְהַתְּפַח בְּנֵקֶל.

רְאֵי לְשִׂמְחָה אֶת הָאֲבָא וְהָאֵמָא, כִּי מִצּוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם הִיא
הַמִּצְוָה הַכִּי גְדוּלָה, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁנִזְהָר בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא.

מַחֲמַת טְרֵדוֹת הַחַג — הַהִכְרַח לְקַצֵּר.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תשכה.

בעזרת השם יתברך, ערב חג הסוכות ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה נִגְיָעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְעִלָה ...
גֵּרוֹ יָאִיר וַיִּזְרַח.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתני לשמע הטוב ממך, שזכית להיות בקבוץ הקדוש שלנו בירושלים, שהתאספו יחד תלמידי "היכל-הקדש", חסידי ברסלב האמתיים, המתבודדים בכל יום עמו יתברך, ושוקדים ביותר על ספרי רבנו ז"ל, בנדאי תזכה להרגיש השנה שנוי לטובה.

אודות שהראו לך באיזה קוונטרס כפתור ופרח בענין הקבוץ של ראש השנה, תדע שהקוונטרס הזה חבר לך גדול, וכל מה שכתב שם הוא רק לקנטר את אנשי שלומנו היקרים המתקבצים במרון אצל ר' שמעון בר יוחאי, וכל פונתו רק לעשות מחלקת ופרוידים בין אנשי שלומנו, ואין בכל הקוונטרס הזה כלום, ולא בקוונטרס חדי ר' שמעון, שחבר איזה פסול, להראות שכל הקבוץ בראש השנה הוא רק במרון, גם הוא כל פונתו לנגח את אנשי שלומנו המתקבצים בירושלים, ועל-כן אין בשני הקוונטרסים האלו שום דעה כלל, כי כל פונתם היא רק מחלקת ופרוידים.

בענין הקבוץ של ראש השנה יש אצלי קוונטרס הנקרא "קבוץ ראש השנה", שם מבאר באריכות, שעקר הקבוץ הוא, שיתקבצו אצל רבנו ז"ל בעיר "אומן", ואם אי אפשר בעיר אומן, אזי בכל מקום שמתקבצים עשרה מאנשי שלומנו, צריכים לידע שרבנו ז"ל שם. ומה גם, שידוע לנו, אשר מוהרנ"ת ז"ל התפלל באומן בבית-הכנסת הנקרא "שומרים לבקר", שהוא היה של העיר אומן, והתפללו שם אנשים אחרים, אנשי העיר, אשר לא היו מאנשי שלומנו. ויש בזה אריכות גדולה (ויתבאר במקום אחר).

אודות מדת הבושה, הרגל את עצמך לדבר הרבה עמו יתברך, וזה יכניס בך אמונה בעצמך, שלא תצטרך להתבייש משום ברירה.

אֲשֶׁר ז' תשכו בנחל קעג

רבנו ז"ל אָמַר (ספר-המדות, אות בושה, סימן יד): כְּשֶׁבָאָה עַל הָאָדָם אִיזוֹ בוֹשָׁה, בְּיָדוֹעַ שְׂאִין לוֹ בְטָחוֹן. עַל-כֵּן הִרְגֵּל אֶת עֲצָמָהּ לְדַבֵּר עִמוֹ יְתַבְרָךְ, וְתִהְיֶה מִתְמִיד בְּדַבָּר זֶה מְאֹד, וְזֶה יוֹרִיד מִמֶּךָ אֶת הַבוֹשָׁה, וַיִּכְנִיס בָּךְ בְטָחוֹן עֲצָמִי.

ההכרח לקצור — מפני טרדות החג.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תשכו.

בעזרת השם יתברך, ערב חג הסוכות ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכוֹן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ. וּבִפְרָטִיּוֹת שְׂזָכִיתָ לְהַתְפַּלֵּל עִם הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שְׁלֵנוּ, תִּלְמִידֵי "הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם, וְהִיְתָה לְךָ הַתְחַזְקוֹת וְהַתְעוּרוֹרוֹת גְּדוֹלָה. כֵּן יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַתְחַזְקוֹת וְהַתְעוּרוֹרוֹת הַזֹּאת תִּמְשֹׁךְ עָלֶיךָ כָּל הַשָּׁנָה, וְיִהְיֶה לְךָ שְׁנוֹי לְטוֹבָה.

חֲזַק וְאַמֵץ לְהַתְבוֹדֵד בְּכֹל יוֹם עִמוֹ יְתַבְרָךְ, וְתִגְלֶה לוֹ אֶת פְּנִימִיּוֹת לְבָבְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים עִמוֹ יְתַבְרָךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית שְׂאִין כְּמוֹתָהּ כָּלֵל. אֲשֶׁרִי הַזוֹכָה לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם עִמוֹ יְתַבְרָךְ, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ לְנִצַּח.

רְאֵה לְחֲזֹק אֶת עֲצָמָהּ בְּכֹל מִיּוֹנֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל תִּגִּיחַ אֲצִלָּהּ הַעֲצָבוֹת הַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן כְּרָגַע. וּבִפְרָט שְׂאֵתָה זוֹכָה לְגוֹר בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲזֹכָה כְּבָר גַּם-כֵּן לְהַגִּיעַ אֶל הַמְּנוּחָה וְאֵל הַנְּחִלָּה בְּאַרְץ הַקֹּדֶשׁ.

קעד אָשר ז' תשכז בנחל

בשבת-קדש פּרשת נח הבאה עלינו לטובה, אָשבת בעיר
טבריה.

ומפני טרדות החג — ההכרח לי לקצר.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תשכז.

בעזרת השם יתברך, ערב חג הסוכות ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אָל ... גרו יאיר ויזרח.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער להודיע לך, שאָנו
בעצמנו אוספים כספים בענין המוסדות שלנו כאן בארצות-הברית
ובארצנו הקדושה, והעולה על הכל אָצלנו העקר הוא הדפסת
והפצת ספרי רבנו ז"ל, ובזה אָנו מכניסים את כל המרץ, ועל כן
אין אָנו יכולים להענות אָל בקשתך בסכום גדול כזה —
חמשה-עשר אָלף דולר.

עליך לדעת, שאין לך שום ברירה בעולם, שיכולה לעזור לך, רק
הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, על-כך הרגל את עצמך לדבר עמו
יתברך, אָשר כל דבור ודבור שאדם מדבר עמו יתברך — נענה,
אם האדם עקשן גדול.

עכשו בימי הזקנה שלך ראה לא להיות בטלן, וילנצל כל יום
מימך באמירת תהלים, אשרי מי שזוכה לגמר את ספר התהלים
כל יום בימי הזקנה, וכן מה טוב ומה נעים, אם תזכה לישוב ולשמע
איזה שעור בעין יעקב ובמשניות וכו' וכו', כי רק זה ישאר ממך.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

אֲשֶׁר ז' תשכח — ז' תשכט בְּנִחַל קעה

ז' תשכח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עָרַב חַג הַסְּכּוֹת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.
אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.
רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל תִּשְׁבֵּר
כָּלֵל מִכָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּבֵית. סוּף כָּל סוּף יִתְהַפֵּף הַכָּל לְטוֹבָה,
אִם תִּחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא תִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.
רְאֵה לְקָרֵב אֶת אֲשֵׁתְךָ בְּכָל מִינֵי הַתְּקַרְבִּיּוֹת, כִּי סוּף כָּל סוּף
הִיא תִזְכֶּה לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה, וְלִשְׁמֹר טְהוֹרַת הַמְּשֻׁפָּחָה.
אֵל תִּדְאָג כָּלֵל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבְנוֹדָי עַל-יָדֵי
רְבוּי תִפְלָה, שְׁתַּהֲיֶה רְגִיל לְהַתְּפַלֵּל אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂיַחֲוֶס וַיִּרְחַם
עָלֶיךָ, תִזְכֶּה לְרֵאוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת, נְסִים נְגָלִים.
נָא וְנָא לְהַמְשִׁיף עָלֶיךָ תְּמִיד שְׂמַחָה, שְׁתַּהֲיֶה בְּעֲצָמְךָ שְׂמַח,
וּתְשַׂמַּח אֶת אַחֲרֵים, כִּי מַעֲלַת הַשְּׂמַחָה — אֵי אֲפֹשֶׁר לְשַׁעַר וּלְתֵאֵר
כָּלֵל, כִּי הִיא הַצְּלָחָה נְצַחִית לְאָדָם בְּזֶה וּבְכֵּא.
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁתִּזְכֶּה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא
לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, וְתִזְכֶּה לְרֵאוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת.
הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד ...

ז' תשכט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עָרַב חַג הַסְּכּוֹת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל הַיִּקָּר וְהַנְּעֻלָה,
צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

קעו אָשֶׁר ז' תשל בנחל

אַתּ מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ אֶת הַבְּשׂוּרָה טוֹבָה, שֶׁהַכֹּל הוּלֵךְ אֶצְלָכֶם טוֹב.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתַמִּיד תִּהְיֶה לְךָ פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַ, וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְהַגִּיעַ לְבַקָּשׁ מֵאַחֵרִים.

הַרְגֵל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם עִמּוֹ יתְבַרְךָ, כִּי רַק זֶה יִשְׁאַר לָנוּ, וְזֶה יַעֲלֶה עִמָּנוּ, וְזֶה יִסַּב אֹתָנוּ בְּזֶה וּבְכָא. כִּי הַדְּבוּר שְׁאֵדָם מְדַבֵּר עִמּוֹ יתְבַרְךָ, הוּא הוּא הַשְּׂכִינָה. אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יתְבַרְךָ כָּל יוֹם, וְלִהְיוֹת עִלְיוֹ אֶת אֹר הַשְּׂכִינָה.

מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תִּהְיֶה חֲזַק לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן בְּחֻמָּשׁ וְרִשׁ"י וּבְמִשְׁנֵיּוֹת וּבְגִמְרָא וּבְמִדְרָשׁ, וְאִזּוּ רַב טוֹב הַצִּפּוֹן יִהְיֶה לְךָ.

וּמַחֲמַת טְרִדוֹת הַחֵג — הַהֲכָרַח לְקַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תשל.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יתְבַרְךָ, עָרַב חַג הַסְּכּוֹת ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד, צָמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְכַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּירוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

אַתּ מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם, וְאֲשֶׁר זָכִיתֶם, שֶׁהִיָּה לְכֶם קַבּוּץ יָפֶה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה. הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שִׁימְשִׁכּוּ עֲלֶיךָ הַתְּקוּיִים מִרְבֵּנוּ ז"ל, וְתִזְכֶּה לְבְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדִידָה, וַיִּרְחִיב לְךָ בְּכֹל עֲנִינְיָה, וְשִׁלָּא יִחַסֵּר לְךָ שׁוּם דָּבָר — לֹא בְּגִשְׁמִיּוֹת וְלֹא בְּרוּחַנִיּוֹת.

שְׂמַעְתִּי שְׂרָצוֹנְךָ לְבּוֹא לְכָאן, לְדַעְתִּי, תַּחֲכָה קִצָּת, כִּי אֲנִי נוֹסֵעַ עֲכָשׁוּ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל תַּכְּף-וּמִיד אַחַר הַחֵג, וְאַשְׁבּוֹת בְּעִיר טְבֵרְיָה, פְּרִשְׁתָּ נַח הָבֵא עֲלֵינוּ לְטוֹבָה, וְאִזּוּ נִתְיַעַץ מַה לַעֲשׂוֹת.

אֲשֶׁר ז' תשלא בנחל קעז

חזק וְאַמֵץ מְאֹד וְהַחֲזִק מֵעַמֶּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם בְּרָיָה,
וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לְךָ בְּפִרְנֶסֶתְךָ, פִּרְנֶסֶת הַנֶּפֶשׁ וּפִרְנֶסֶת
הַגּוּף, וְשֵׁלֵא יִחַסֵּר לְךָ שׁוּם דָּבָר — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת.

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר מִפְּנֵי טְרָדוֹת הַחֵג.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תשלא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי הַחֵג ה'תשמ"ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאֲתָה מְחֻזָּק אֶת עֲצָמְךָ לִילְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין טוֹב
מִזֶּה.

בְּעֵנְיָן שְׂכַתְבָּתְךָ, שְׂאֲצֵל אַחֲרַיִם יֵשׁ נְגוּנִים, טִישְׁעֵן, קוֹיטְלֵאךָ,
הַרְבֵּה חֲסִידִים, בְּנִינִים מְרֻשְׁיִמִים שֶׁל מוֹסְדוֹת וְכוּ' וְכוּ', וְלֵנוּ אֵין כָּל
זֹאת, אִךְ מֵאִינְךָ גִּיסָא יֵשׁ לָנוּ "חֲצוֹת", "הַתְּבוּדוֹת", "סִדְרֵי דְרַךְ
הַלְמוּד", "שְׂמַחָה", "רְקוּדִים", וְכֹל הַ"עֲצוֹת הַקְּדוּשׁוֹת" שֶׁלָּנוּ וְכוּ'.
בְּוִדָּאֵי אַתָּה צוֹדֵק בְּזֶה בְּמֵאָה אַחֲוִיזִים, אֲשֶׁרִינוּ מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, וּמֵה
נְעִים גּוֹרְלָנוּ, וּמֵה יָפֵה יִרְשָׁתְנוּ! וְרֵאוּי לְחֹזֵר לָנוּ וְלוֹמֵר לְעֲצָמְנוּ אֲלֵךְ
פְּעָמִים בַּיּוֹם: אֲשֶׁרִינוּ אֹן פֶּאָרְט אֲשֶׁרִינוּ, שְׂזַכִּינוּ לְהַתְּוֹדַע מִרַבְּנוּ
ז"ל, וּמֵה הֵינְנוּ עוֹשִׂים בְּלַעֲדֵינוּ, הֵלֵא הֵינְנוּ אַבּוּדִים לְנִצָּח.

רְאֵה לְמִסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבְזֶה תִּהְיֶה
לְךָ גַּם פִּרְנֶסֶה בְּשַׁפְּעַ, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר בְּפִרוּשׁ: "מִמֵּי שְׂאֲנִי מְקַבֵּל
— אֲנִי נוֹתֵן".

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְהַתְּחַזֵּק וְלַעֲשׂוֹת רַק מְעַט, כְּמוֹ שְׂאָמַר רַבְּנוּ
ז"ל: "מְעַט גַּם-כֵּן טוֹב", וְעַם שִׂיחָה זֹו יְכוּלִים לַעֲבֹר אֶת כָּל הַחַיִּים

קעח אָשר ז' תּשלב – ז' תּשלב בּנחל

בטוב ובנעימים. אָשרי המְחזק אַת עֲצֵמו לילך בְּדֶרֶךְ הטוב הַזֶּה!
המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תּשלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי הַחֵג ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעַ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ.

אַת מְכַתְּבָם לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמָאֵד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֵכֶם הַקָּשָׁה.
אַבְל זֹאת תִּדְעוּ, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רַחוּם וְחַנוּן, וְאֵין שׁוּם יְאוּשׁ
בְּעוֹלָם כָּלֵל, כִּי אֲשֶׁר גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל. וְחֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ
(בְּרָכוֹת י.): אֲפֹלו חָרַב חֲדָה מִנַּחֲת לּוּ עַל צְאוֹרוֹ שֶׁל אָדָם, אֵל יִמְנַע
אֶת עֲצֵמו מִן הַרְחָמִים. וְאָמְרוּ (יְרוּשָׁלַיִם עֲבוּדָה וְרָה, פָּרָק ג', הַלְכָה א'):
אֲפֹלו חָרַב נְתוּנָה עַל צְאוֹרוֹ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצִילוֹ הַיְמָנָה, עֵינַי
שִׁם. עַל-כֵּן אֲסוּר לָכֶם לְהִתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם אַפֵּן שֶׁבְּעוֹלָם כָּלֵל.

רְאוּ לְלַמֵּד שְׁנֵיכֶם בְּסֵפֶר "סְפוּרֵי-מַעֲשֵׂיֹת" מִרַבְּנוּ ז"ל
מֵהַתְּחִלָּה וְעַד הַסּוֹף, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שֶׁהוּא מְסַגֵּל לְהַרְיוֹן,
וְכֵן תִּלְמְדוּ יַחַד בְּ"סְפֵר-הַמִּדּוֹת" כָּל אוֹת "בְּנִים", וְכֹל אוֹת "הַרְיוֹן",
וְלֵהֲשַׁתְּדֵל לְקַיֵּם כָּל הַנֶּאֱמָר שֶׁם בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשֵׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאִז
תִּזְכּוּ לְהַפְקֵד בְּזַרְע שֶׁל קִימָא, בְּזִכּוֹתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

המאחל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תּשלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי הַחֵג ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעַ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אַת מְכַתְּבֵךְ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְהִנֵּה לְעֵנוֹת עַל כָּל שְׂאֵלוֹתֶיךָ —
קָשָׁה עָלַי, כִּי אָנִי כֹבֵד בְּדַרְכֵי לְאָרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְכֵן עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל,

אֲשֶׁר ז' תשלג בְּנַחַל קַעֲט

יִזְכְּנֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהוֹצִיא מֵהַכַּח אֶל הַפְּעַל חֲשָׁקֵי וּרְצוֹנָי, וַיִּקְבַּל אֶת תְּפִלָּתִי בְּתוֹךְ תְּפִלַּת כָּל יִשְׂרָאֵל.

אודות שאתה מתְיַסֵּר בְּאֲכִילָה, יְדוּעַ אֶצְלָנוּ אִיךָ שְׂרַבְנוּ ו"ל הקפיד מאד לְבָרַח מִתַּעֲנִיּוֹת וּמִסְגּוּפִים. וּמוֹבָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן (חלק ב', סימן ז'), שְׂדִיקָא בְּעַת הָאֲכִילָה יְכוּלִים לְהַרְגִישׁ הָאֲרַת הָרְצוֹן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד, עֵינֵי שָׁם; עַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ לְמָה לָךְ לְסַגֵּף עֲצָמְךָ בְּאֲכִילָה?! וְיִדְוַע מָה שֶׁכָּתַב הַגָּר"א, שְׂוִיתָר טוֹב לְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ לְשֵׁים רָסֵן עַל פִּיו לֹא לְדַבֵּר כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחוֹ, מֵאֲשֶׁר יִסְגֶּף אֶת עֲצָמוֹ בְּתַעֲנִיּוֹת לֹא לְאָכֹל, וְכֵן הִיא דַּעַת רַבְּנוּ ו"ל.

אודות הַדְּקוּדוּקִים, אַתָּה יוֹדֵעַ שְׂרַבְנוּ ו"ל לֹא אַחַז מִכָּל הָעֲנִינִים, וְהִזְהִיר אוֹתָנוּ שֶׁנִּבְרַח מִכָּל מִינֵי חֲמֻרוֹת יְתָרוֹת, וְלֹא לְדַקְדֵּק בְּשׁוּם דְּבָר כָּלֵל, עַד שֶׁאָמַר (לִקְוֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן מֵד), שֶׁכָּל הָעֲנִינֵי שֶׁל חֲמֻרוֹת יְתָרוֹת, אֵלּוּ סֵתָם חֲכָמוֹת, שֶׁמִּפִּילוֹת אֶת הָאָדָם לְשִׂאוֹל תַּחֲתִית, כִּי הַחֲכָמָה הַגְּדוּלָה הִיא לְבָלִי לְהִיּוֹת חֲכָם כָּלֵל, רַק תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת. וְעֵינֵי בְּשִׂיחוֹת-הַר"ן (סִימָן רֵלֶה), שֶׁמֵּאֵד מְאֹד הִזְהִינָנו רַבְּנוּ ו"ל לְכַל גַּחְמִיר חֲמֻרוֹת יְתָרוֹת. וּמָה עֲנִין חֲמֻרוֹת יְתָרוֹת? תַּכְּף-וּמְיָד כְּשֶׁאָדָם חוֹשֵׁב — אִם יֵצֵא יָדֵי חוֹבְתוֹ אִם לֹא, זֶה כְּבָר נִקְרָא חֲמֻרוֹת יְתָרוֹת.

עַל-כֵּן, לְדַעֲתִי, בָּרַח לָךְ מִכָּל הַהֲבָלִים הָאֵלּוּ, וְהַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד וּלְעֵינֵי בְּכָל יוֹם בְּאִיזָה קוֹנֵטְרָס חֲדָשׁ מֵהַקוֹנֵטְרָסִים הַחֲדָשִׁים שֶׁאָנוּ מְדַפְּיָסִים עִכְשָׁו, אֲשֶׁר הֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מְסֻפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לְעֹבֵר עַל הַכֹּל.

אודות ה"לִקְוֵי-הֶלְכוֹת", מִי שֶׁבָּקִי בְּאֵמֶת בָּהֶם, יוֹדֵעַ שֶׁנִּכְתַּב בְּתַכְלִית הַקְּצוּר, וְכָל אוֹת וְאוֹת הֵיוּ יְכוּלִים לְהִרְחִיב בְּלִי שַׁעוֹר וְעַרְף.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מֵהַשָּׂמַיִם...

ז' תשלד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי החג ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי לשמע את הבשורות טובות מביתכם — אין לתאר ואין לשער כלל, ממש שמחת אותי בשמחה אמיתית.

יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תוכלו לבשר לי בשורות טובות.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, להמשיך בדרך החסד והרחמים, ולתרום לאנשי שלומנו הקדושים לצרכי שבת, ומי שעוזר לעני בעבור צרכי שבת, הקדוש-ברוך-הוא פותח לו שפע כזה ברוחניות ובגשמיות עד בלי די, שאינו יכול להפסיקו, ובזכות שתורמים לעניים לכבוד שבת, מקבלים בתורה באין ערוך כלל.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך לעבר את ההריון בנקל, ולהוליד בנקל, והכל יהיה פשוטה, ויתן לך חן וחסד בעיני כל רואיה, ותהיי בריאה — את ובעלך והילדים, ותרוו רב נחת מהם, וישפע עליכם שפע ברכה והצלחה מהשמים.

מחמת טרדותי — אקצר עכשו, ובקרוב נתראה בארץ ישראל עם בעלך.

המאחל לכם ברכה והצלחה מהשמים.

ז' תשלה.

בעזרת השם יתברך, מוצאי החג ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר ויזרח.

מאד שמחתי לשמע את הבשורה המשמחת, שאתה קובע

אֲשֶׁר ז' תשלו בְּנַחַל קפא

לְעֲצֻמָּה עֵתִים לַתּוֹרָה, וְגַם אֶתָּה עוֹזֵר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים
בְּמַחְנֶכֶם עַל צְרָכֵי שַׁבָּת, אֲשֶׁר אֵין עֲרָף לְמִצְוָה זוֹ, וְאַשְׁרֵי מִי שִׁיזְכֶּה
לְתַמָּה בְּעֵנִיִּים בְּעִבּוֹר צְרָכֵי שַׁבָּת, שְׂאֵז בְּוִדְאֵי לֹא יַחְסֹר לוֹ כָּל יְמֵי
חַיָּיו שׁוֹם דָּבָר, כִּי מַעֲלַת הַמַּשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיָּה לְעֵנִיִּים לְצְרָכֵי שַׁבָּת —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְזֶה חָשׁוֹב מְאֹד בְּשָׁמַיִם יוֹתֵר מִכָּל
הַצְּדָקוֹת. וּבְכָלֵל — עֲקָר מִצְוֹת צְדָקָה הוּא, כְּשֵׁנוֹתְנִים מְאֻכְלִים
דִּיקָא, כְּעֵין שְׂאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (תַּעֲנִית כג): עַל אֲשֶׁתּוֹ שֶׁל אָבִא
חִלְקִיָּה, שְׂבָא הַגָּשָׁם בְּזִכּוּתָהּ, כִּי הִיְתָה דְרָכָה לְהֶאֱכִיל עֵנִיִּים; וְעַל-כֵּן
זְכוּתָךְ גְּדוֹלָה בְּשָׁמַיִם מְאֹד מְאֹד, וּבַפְּרָט שְׂזָכִיתָ לְאִשְׁתְּ חֵיל, אֲשֶׁר
הִיא מַשְׁתַּדֵּלַת בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, שְׁתַּהֲיָה פְּרָנְסָה לְאַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, אֲשֶׁר בְּוִדְאֵי רַבְּנוּ ז"ל יִשְׁלַם לָכֶם חֲזָרָה כְּפֹל
כְּפֹלִים, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְּנוּ — תַּצְּלִיחוּ וְתִשְׁכִּילוּ, וְיִתְרַחֵב לָכֶם תָּמִיד.

וּמַחֲמַת טְרֻדוֹתֵי הַרְּבוּת, וְאַנִּי בְּדַרְכֵי לְנִסְעָ לְאַרְץ הַקְּדוֹשָׁה,
הִהְכַרְח לִי לְקַצֵּר.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תשלו.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן, י"ב חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

הִנֵּה בְּעֵלְךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, הִנֵּה הַיּוֹם אֶצְלִי, וְסִפֵּר לִי אֵת כָּל הַבְּעִיָּה
שְׁעוֹבָרַת בֵּינֵיכֶם בְּעֵינֵי שְׁלוֹם-בֵּית, אֲכַל הִיֹּת שְׂדֵרְכֵי לְשִׁמְעָ אֵת שְׁנֵי
הַצְּדָדִים, אֲמַרְתִּי לְבוֹא בְּשׁוֹרוֹתֵים אֵלוֹ אֵלֶיךָ, וּלְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ שְׁתַּכְתְּבֵי
לִי מֵהַ יֵשׁ לָךְ לְהַגִּיב עַל כָּל הָעֵינֵין, וְלִסְפֹּר לִי בְּיוֹתֵר פְּרָטִים מֵהַ
שֵׁשׁ לָךְ לְסִפֵּר.

תְּאַמִּינֵי לִי, שֶׁהַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת, וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
בְּחַיִּים מְרִירוֹת וְקִטְנוֹת וִירִידוֹת, וְלֹא כְּדֹאֵי לְבָלוֹת אֵת הַזְּמַן הַיְקָר
בְּמַרְיבוֹת, עַד שֶׁיְבוֹאוּ לְיַדֵּי גְרוֹשִׁינ, חֵס וְשְׁלוֹם, וּבַפְּרָטֵי פְּרָטִיוֹת

קפב אָשׁר ז' תשלז בנחל

כְּשֵׁיִשׁ כְּבֹר יְלָדִים, רַק הֵם סוֹבְלִים. לְזֹאת מְאֹד רְצִיתִי, שְׂתַכְתְּבִי לִי
בְּפָרְטִיּוֹת מֵהַ יֵשׁ לְךָ לְהַגִּיד וּלְהַגִּיב עַל בְּעֵלְךָ.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֲשֶׁר שָׁמוּ שְׁלוֹם, יְבָרֶךְ אֶת עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם,
וַיֵּשִׁים שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וַיִּתְּהַפְּכוּ הַמְרִירוֹת בְּמַתִּיקוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשָּׁמַיִם.

ז' תשלז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּרָא, י"ב חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵיךָ הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יָאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מְצֻטָּעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה
מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

וְהִנֵּה כְּבֹר אֲמַרְתִּי לְךָ פָּנִים אֶל פָּנִים, וְגַם כְּתַבְתִּי לְךָ הַרְבֵּה מְזֵה,
אִיךָ שְׁעַנְיָן הַזְּווֹיגִים זֶה נִפְלְאוֹת תְּמִים דְּעִים, עַד שֶׁקָּשָׁה לְאָדָם לִידַע
אִיךָ לְמַצֵּא אֶת אֲמַתַּת זְווֹיגוֹ, וְהוּא דְבָר הַכִּי נִעְלָם בְּחַיֵּי הָאָדָם יוֹתֵר
מִפְּרִנְסָה, כִּי בְּפִרְנִסָּה הָאָדָם בְּשִׁעַת הַדַּחֲק יָכוֹל לְחַזֵּר עַל הַפְּתִיחִים,
אִם רַק יוֹרֵיד מִמֶּנּוּ אֶת מִדַּת הַבּוֹשָׁה, אָבֵל עֲנִיָן מְצִיאַת הַזְּווֹיג זֶה
קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי אֵינּוּ יוֹדַע מַה וּמִי וְאֵימַת.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תְּהִיָּה רְגִיל לְחַזֵּר בְּכֹל יוֹם עַל קוּנְטָרַס
"מְצִיאַת-הַזְּווֹיג", וּבְכֹל יוֹם וַיּוֹם יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ כְּחֻדָּשִׁים, וְזֶה יִקְרָר אֶת
שְׂבָרוֹן לְבָבְךָ הַמָּר.

מֵה אִמַר לְךָ! אֵין לִי שׁוֹם דְּבוּרִים בְּפֵה וְכֹל שְׂפֵן בְּכַתֵּב לְהַסְבִּיר
לְךָ מֵעֲלֵתְךָ בְּזֶה שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּהַדְּפָסֶת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְאֵתָה זוֹכָה
וּמְזוֹכָה אֶת הַרְבִּים. עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּלַעֲדֶיךָ אַף פֶּעַם לֹא הִיָּה יוֹצֵא
מִהַכַּח אֶל הַפֶּעַל, וּבְפָרְט הַקּוּנְטָרַסִים הַחֻדָּשִׁים.

עַל-כֵּן רְאֵה לְחֻזֵּק וּלְאַמִּץ עֲצָמְךָ בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם יִהְיֶה

אֲשֶׁר ז' תשלח בְּנַחֵל קפג

אִיךָ שְׁיִהְיֶה, אֲשֶׁר זֶה עָקַר גְּדֵלוֹת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, שְׂאִינוּ נִשְׁבֵּר
מִשׁוּם דְּבָר, אִף שְׂמָרִים לוֹ הַחַיִּים מְאֹד מְאֹד, וּמְחִזִּיק מְעַמָּד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשְּׁמַיִם...

ז' תשלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ב חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... וְ... שְׁיִחִיו.

אֵת מִכְתָּבְכֶם לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם,
אִיךָ שְׂאַתֶּם מִתְחַזְּקִים וּמְחִזִּיקִים מְעַמָּד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ תָּמִיד בְּדַרְכְּכֶם, וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְּנוּ תַצְלִיחוּ.

יְצוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עֲלֵיכֶם אֵת הַבְּרָכָה, וְתִתְבָּרְכוּ בְּכָל הַבְּרָכוֹת
הַכְּתוּבוֹת בַּתּוֹרָה.

נָא וְנָא לֹא לְהִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי בְּקָרוֹב תִּזְפוּ לְדִירָה נְאֻה
וּרְחֻבָה, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרַךְ כְּרַצוֹנְכֶם.

הַרְגִּילוּ אֵת עֲצֻמְכֶם לְהַתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְסַפֵּר
לְפָנָיו אֵת כָּל לְבָבְכֶם.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּזְפוּ לוֹמַר בְּכָל יוֹם הַעֲשֵׂרָה מְזֻמּוֹרִים
שְׁגֵלָה רַבְּנוּ ז"ל, שְׁהֵם 'תְּקוּן הַכְּלָלִי', אֲשֶׁר הוּא מְסַגֵּל לְפָרְנָסָה
וּלְשִׁפְעַ וְלִבְרִיאוֹת, אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְאִמְרוֹ בְּכָל יוֹם, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשְּׁמַיִם...

קפד אָשׁר ז' תשלט בנחל
ז' תשלט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וירא, י"ב חשון ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר וְיִזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מִצְטַעַר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ מִבֵּית וּמִבְּחוּץ.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת, וְאֵין לְךָ אָדָם שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבֵּר בְּחַיָּיו, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהַחְזִיק מִצְמַד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר שְׁבָעוּלָם. וְכֵן לְמִדְּנוּ אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל, שְׁעָקַר מַעֲלַת וַחֲשִׁיבוֹת הָאָדָם, כְּשִׁזְזוּכָה לְהַחְזִיק מִצְמַד, וְאֵינוּ נִשְׁבָּר מִשׁוּם דְּבָר שְׁבָעוּלָם.

רְאֵה, אֱהוּבִי, אַחִי! לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְלַמֵּד וּלְעֵיִן בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר בְּהֵם תִּמְצָא חֲזוֹק וְעִדוּד עַל כָּל פְּרָט וּפְרָט בְּחַיֶּיךָ, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבָעוּלָם לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתְךָ, יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה.

הֵיךְ טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּפְּנֶה אֶל מִשְׁרְדְּנוּ, וּתְבַקֵּשׁ שָׁם אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים שֶׁנִּדְפְּסוּ עַד עַכְשָׁו, וְשָׁם תִּמְצָא מְרַגְעַת לְנַפְשְׁךָ.

הַעֲקֹר בְּזֵה הָעוֹלָם — לְהַפְּךָ אֶת כָּל הַמְּרִירוֹת לְשִׂמְחָה. וְזֶה עָקַר מַעֲלַת הָאָדָם, שְׁזוֹכָה לְהַפְּךָ אֶת כָּל הַיְרִידוֹת שְׁלוֹ, וּלְהַגִּיעַ אֶל שִׂמְחָה אֱמֵתִית, אֲשֶׁרִי הַזּוֹכָה לְהַגִּיעַ אֵל זֶה!

אַקוּוֹה שֶׁתִּכְתֵּב לִי עוֹד, וְאֲזוּ אֶרְאֶה לְהַאַרְיֶךָ לְךָ בְּדִבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֵיךְ יְכוּלִים לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֶת עֲצָמוֹ, וּלְהַחְזִיק מִצְמַד עִם עֲצָמוֹ בְּזֵה הָעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תשמ"ז

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וירא, י"ב חשון ה'תשמ"ז.

שלום רב אָל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע, שהיית עמנו בשבת־קדש בעיר טבריה, וחזקת את עצמך.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם. בודאי יש לך בן זוג, אף מסבות נספרות עדין מתעכב.

יעזר לך הקדוש־ברוך־הוא למצא בקרוב את בן זוגך האמתי, ותבני בית גאמן בישראל.

ראי להתחזק בכל אפן, כי אין זו מעלה לפל בדעתו ולהשבר, ואף שהחיים קשים ומרים מאד, ובפרטיות להיות לבד בלי בן זוג, עם כל זאת עקר גדלותו של האדם להתחזק מעמד, ולא להשבר משום דבר שבעולם, יהיה אף שיהיה, ובזה נמדד כל האדם — כפי מדת ההתחזקות שבו, כי על כל אחד ואחד בזה העולם עוברת איזו בעיה בחיים, ואשרי מי שמחזיק מעמד ואינו נשבר, ואינו נופל בדעתו כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים.

ז' תשמ"א

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר וירא, י"ב חשון ה'תשמ"ז.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אָל היקר והנעלה ... גרו יאיר ויזרח.

הנה בחסדו יתברך זכיתי להיות על ציון רבנו ז"ל בעיר אומן, וחזרתי בערב שבת־קדש, ואמרתי לקיים מה שהבטחתי לך, לכתב

קפו אשר ז' תשמא בנחל

מכתב לנכד גיסך, אבל היות שאבך ממני הכתבת של העורך-דין, אמרתי לצרף את המכתב למכתבך, ואתה תמסרנו לו.

והנה בעצם הענין, אין לי מה לחדש יותר ממה שדברתי עמכם בשבוע שעבר בירושלים, אשר לי אין שום שיכות אל כל הענין הזה כלל. ואף שאתם חושבים, שיש לי איזו השפעה על הילד — הכל דמיון גדול, כי אני בעצמי אוהו שהאבך ... חתן גיסך, הוא שוטה, כי גורם לבתו, אשר היא דם מדמו ובשר מבשרו, לקחת ילד שבאמת אינו שלו, ויש לו אבא, ועל-כן מעכשו מוכיחים שאינו חכם כלל.

והנני חוזר על דברי שדברתי עמכם, אשר רחמנות גדולה על הילד, ואתם צריכים לעשות כל מיני פעולות שבעולם, שהילד יכנס לאיזה תלמוד תורה, כי סוף כל סוף רק הוא יסבל ולא אחר.

ובעצם כל המחלקת והמריבות בכל הפרשה אתם צריכים להביא לפני בית-דין, כי יש דין בישראל, ואנו מצוים לילך אל בית-דין, ונפסק בחשן משפט — אם יש הכאות, מתר לילך אל ערכאות העכו"ם. ועל-כן ראו לעשות כל מה שבידכם לבוא לידי פשרה.

אבל כל הענין אינו שיך אלי כלל, ומה שיש לי איזו שיכות אל המשפחה הוא, שעסקתי לעשות בין בת גיסך ובעלה שלום-בית, והרבה יגעתי בזה ולא עלתה בידי. ולדעתי שניהם עקשנים גדולים, ובשביל זה שניהם סובלים, וזו כל השיכות שיש לי בכל העסק ולא יותר.

על-כן אני מבקש אתכם, לבל תערבו אותי בריב משפחתי, ואף שהוא רץ אחרי, אין זה אומר שהוא מצית אותי, ומה גם שגרשתי ממני כמה פעמים, והוא חוזר ובא אצלי בכל פעם.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתזכה לחזר בתשובה, ובמה

אֲשֶׁר ז' תשמב בנחל קפז

שְׁקִלְקֵלֶת בְּזוֹת תִּתְקַן, הֵינּוּ כִּי רְאִיתִי בֵּין הַחֲתִימוֹת שְׁגָם אֶתָּה חֲתַמְתָּ
עָלַי, וְאַצְלִי בְרוּר, שְׁכַל מִי שֶׁחֲתַם עָלַי יִקְבַּל עֲנָשׁוֹ — מִקֶּדֶם אוֹ
אַחֲר־כֵּן, כִּי אֲשֶׁר כָּבַר נִעְנְשׁוּ חֵלֶק גָּדוֹל מֵהַחֲתֻמִּים, וּבִינֵיהֶם חֲמִיד,
אֲשֶׁר הוּא בְּאֵמֶת אִישׁ צַדִּיק תָּמִים, וְלֹא יָדַע אֶת הַקְּלָקוּל שֶׁיֵּצֵא מִזֶּה,
עִם כָּל זֹאת נִעְנָשׁ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. וּמוֹכָא בְּשִׁלְחַן עֲרוּף (אֲרַח חַיִּים, סִימָן
תּר"ו; וְכֵן הוּא בְּלִבוֹשׁ), שֶׁכְּשִׁמוּצִיָּאִים שֵׁם רַע עַל מִישָׁהוּ, אֵינּוּ מְחִיב
לְמַחֵל כָּלֵל, וְאֵינּוּ נִכְנָס בְּגִדְרֵי אֲכֹזְרֵי כְּשֶׁאֵינּוּ מוֹחֵל, עֵינֵי שָׁם; מִכָּל
שָׁכֵן כְּשֶׁהִיָּתָה הוֹצֵאת שֵׁם רַע עַל הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, הַמְּגִלִּים
וּמְפָרְסִים אֶת אֲמֵת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ וְאֵת רַבֵּנוּ ז"ל, אֵינֵן עַל זֶה
שׁוֹם מְחִילָה כָּלֵל, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה גָּרְמוּ, שֶׁיִּתְרַחֲקוּ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ
אֲלָפִים וְרַבּוֹת בְּנֵי הַנְּעוּרִים, וְיִבֹאוּ לְיַדֵּי עֲבֻרוֹת חֲמֻרוֹת, כְּמִצּוֹי
בְּיָמֵינוּ אֱלֹה, וְהַכֵּל גָּרְמוּ אֵלָיו הַמְּתַנַּגְדִּים, הַרְשָׁעִים הָאֲרוּרִים, וְהַלְצִים
הַמְּתוֹלָצְצִים מֵהַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, הַמְּגִלִּים אֶת אֲמֵת מְצִיאֹתוֹ
יִתְבָּרַךְ וְאֵת רַבֵּנוּ ז"ל, שְׁלֹם יִשְׁלַם הַמְּבַעֵיר אֶת הַבְּעֵרָה.

וְעַקֵּר תִּקְוֹנָם וּמְחִילָתָם וּתְשׁוּבָתָם הוּא רַק — אִם יִחְזְרוּ
וְיִדְפִּיֶסוּ אֵיזָה סֵפֶר מֵהַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים, כָּל אֵלּוֹ שֶׁהוֹצִיאוּ שֵׁם רַע,
וּבְלִי זֶה אֵינֵן לָהֶם שׁוֹם מְחִילָה, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד שֶׁחֲתַם וְהִגְבִּיהַ יָדוֹ
וְכוּ' עַל הַכְּתָב, יִשְׁלַם מְחִיר כָּבֵד מְאֹד, כְּמוֹ שֶׁהִרְבֵּה מֵהַחֲתֻמִּים
נִחְטְפוּ בְּמִיתָה חֲטוּפָה בְּגִיל צַעִיר, וְלִהְרַבָּה מִתּוֹ בְּנֵיהֶם בְּחַיִּים,
וְהִרְבֵּה נִפְלוּ לְצָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת עֲצוּמָה, וְהִשָּׂאָר — הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שֶׁיִּחְזְרוּ בְּתְשׁוּבָה ... לְפָנָי שֶׁיְהִיָּה מְאֻחָר.

עַל-כֵּן רְאֵה לְצִיָּת, וְתִחְזֹר בְּתְשׁוּבָה, וּתְשׁוּבָתְךָ הִיא — שֶׁתִּחְזֹר
וּתְדַפֵּס אֵיזָה סֵפֶר מֵהַסְּפָרִים הַחֲדָשִׁים שֶׁעֲלֵיהֶם חֲתַמְתָּ.

אֲנִי מְקַנָּה שֶׁתְּצִיָּת וּתְקַיֵּם אֶת כָּל הַנִּלְ...

ז' תשמב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיְרֵא, י"ב חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל הַיֶּלֶד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

קפח אֲשֶׁר ז' תשמג בַּנְחֹל

הנה כְּשֶׁהֵייתִי בִירוּשָׁלַיִם, בָּא אֵלַי אָבִיךָ 'הָאֲמִתִּי' בְּטַעֲנָה, שְׂאֵפֶעַל אֶצְלֶךָ שְׂתַחֲזֹר אֵלָיו, וְהֵם אוֹמְרִים, שֵׁשׁ בְּיָדֵי לְפֶעַל אֶצְלֶךָ שְׂתַחֲזֹר אֵלָיו, אִף שְׂאִתָּה בְּעֶצְמָךָ יוֹדֵעַ כַּמָּה בִקְשָׁתִי מִמֶּךָ, שְׂתַכַּנְס לְאִיזָה תִלְמוּד תוֹרָה לְלַמֵּד, וְלֹא צִיַּת אוֹתִי כָּלֵל. וְעַל-כֵּן אֲמַרְתִּי לְחֹזֵר וּלְבָקֵשׁ אוֹתָךְ עַל פְּנֵי הַכֶּתֵב, שְׂעֲלִיךָ לְהַכְנִס לְתִלְמוּד תוֹרָה לְלַמֵּד, כִּי עַל הַכֹּל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל, אִף לֹא עַל בְּטוּל תוֹרָה (פְּסִיקְתָּא דְּרַב כְּהֵנָּא טו, ה), וּבְפִרְטִיּוֹת בְּטוּל תוֹרָה שֶׁל תִּינוּקוֹת שֶׁל בַּיִת רַבֵּן, אֲשֶׁר הֶבֶל פִּיהֶם הוּא בְּלֹא חֲטָא. עַל-כֵּן אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, רְאֵה לְהַכְנִס לְתִלְמוּד תוֹרָה, וְאֵל תִּלְךָ בְּטֹל כָּלֵל, כִּי הַבְּטָלָה מְבִיאָה לְיָדֶיךָ שְׂעָמוּם (כְּתוּבוֹת נט:), אֲשֶׁר מְזַה יוֹצֵאת מִחֵלֶת הַשְּׂגָעוֹן, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְכֵן אִם תִּלְמַד תוֹרָה, אִזּוּ יִתְוַדַּע לְךָ גְּדֹל יִקְרַת מִצְוֹת כְּבוֹד אָב וְאִם וְלֹא לְצַעֲרָם, וְאִם יֵשׁ לְךָ אֵילוֹ טַעֲנוֹת אוֹ תַרְעוּמוֹת עֲלֵיהֶם, תֹּאמַר אֵת זֶה לְאִיזָה רַב, אֲבָל לֹא שְׂתַבְּרַח מֵהֶם, וְלֹא תַרְצָה לְהַכִּיר אוֹתָם.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם, וְשְׂתַצִּית אוֹתִי.

ז' תשמג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרָא, י"ד חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵיךָ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצִטְעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה, שְׂעוֹבְרִים עֲלֶיךָ מְשֻׁבְּרִים וְגִלְמִים כְּאֵלוֹ, עַד שְׂקָשָׁה וְכִבְד לְךָ לְהַחֲזִיק מִצְמַד.

מָה אֲמַר לְךָ! אִם לְחַזְקָךָ — הֲלֹא כָּל סִפְרֵי רַבְּנֵינוּ ז"ל בְּיָדֶיךָ, וּבְפִרְט הַסִּפְרִים הַחֲדָשִׁים, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — הַקּוֹנְטְרַסִּים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מִסִּפְרֵי רַבְּנֵינוּ ז"ל, אֲשֶׁר מְחִיִּים וּמְחַזְּקִים אֶפְלוּ פְּגָרִים מִתִּים מִמֶּשׁ.

אֲשֶׁר ז' תשדמ בנחל קפט

ועל-כן הִיָּה טוֹב מְאֹד, שְׁתַּזְכֶּה לְהִתְמַיֵּד בָּהֶם מִחֲדָשׁ, וּלְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָךְ בְּחִלְקָךְ שֵׁשׁ לָךְ בְּכָל זֶה, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אֶתָּה הוּא הַשְּׁלִיחַ, שְׁעַל יָדְךָ אָנוּ זוֹכִים שֵׁיִצְאוּ מֵהַפֶּלַח אֶל הַפֶּעַל, אֲשֶׁר בְּזֶה רְאוּי לָךְ לְשִׁמַּח כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, כִּי אֲלֵפִים וְרַבּוֹת רַבּוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מְחַיִּים אֶת עֲצָמָם כְּבָר עִם הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, כָּל אֶחָד עִם קוֹנְטְרָס אַחֵר הַשִּׁיף אֵלָיו.

ובכלל — מה טוב ומה נעים, שִׁיזְכֶּה הָאָדָם לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי", כִּי בְּאֵמֶת בְּשִׁמְחָה זוֹ יְכוּלִים לְהַתְחַזֵּק כָּל יְמֵי חַיָּו, כִּי מָה הֵייתִי עוֹשֶׂה, אִם הֵייתִי נִבְרָא כּוֹשֵׁי, אוֹ סִינִי, אוֹ אֵיטְלָקִי וְכוּ', הֲלֹא אֲזִי לֹא הֵייתִי לִי שׁוּם בְּחִירָה כָּלֵל. וּבְרוּךְ הוּא יִתְבָּרַךְ שֶׁנִּבְרָאתִי יְהוּדִי, אֲשֶׁר דִּבֶּר זֶה עֲקָר הַחַיּוֹת הַפְּנִימִית שֶׁל הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם; הֵינּוּ כְּשֶׁאָדָם זוֹכֶה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ עִם נִקְדַּת יְהוּדוּתוֹ וְשִׁמַּח בְּזֶה, אֲזִי נִתְגַּלֶּה אֵלָיו פְּנִימִיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ הַמְּחַיֶּה וּמְהַיָּה וּמְקַיֶּמֶת אוֹתוֹ, וְכָל מָה שֵׁיִשְׁמַח בְּזֶה, יוֹתֵר תִּתְגַּלֶּה אֵלָיו אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, עַד שֵׁיְכוּלִים לְזַכּוֹת לְהַגִּיעַ עַל-יְדֵי-זֶה אֶל מְדַרְגּוֹת הַדְּבָקוֹת וְהַתְּפִשּׁוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת בְּבִטּוֹל מַח-מַחְשָׁבָתוֹ בְּמֵאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, עַד שִׁיזְכֶּה לְנִבּוּאָה וּלְרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ מְזַכֶּךְ. וְאֵל כָּל זֶה יִזְכֶּה עַל-יְדֵי תִקְוָה הַשְּׁמִחָה בְּבִרְכַּת "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי"; אֲשֶׁרִי הַזּוֹכֶה לְצִיַּת אֶת רַבּוֹ ז"ל, וְלְשִׁמַּח בְּזֶה כָּל הַיּוֹם כָּלוּ (עַיֵן לְקוּטִימוֹהֶר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן י').

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תשדמ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר וירא, י"ד חשוון ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", תְּלַמִּידֵי הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ, קֹדֶשׁ קֹדֶשִׁים, הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

אחי ורעי היקרים! ראו לחזק את עצמכם בכל מיני אפנים

קצ אשר ז' תשמ בנחל

שבעולם, ולא אחז את עצמכם ביחד בלי פרוידים, חס ושלום, רק איש את רעהו יאמר חזק. ותרגילו את עצמכם להסתפל בעין טובה על כל אחד ואחד מחבריכם, אנשי שלומנו היקרים, כי בנדאי בפנימיותו פונתו לקים את דברי רבנו ז"ל.

נא ונא אל תטעו את עצמכם, וראו לנצל את הזמן היקר בתפלה והתבודדות, והרגילו את עצמכם לדבר עמו יתברך בתמימות ובפשטות גדולה, כי כל דבור ודבור שהאדם מדבר עמו יתברך, הוא הצלחה נצחית שאין פחותה, כי הוא ממשיך את שכנת עזו יתברך למטה בעולמות התחתונים על העולם הגשמי הזה. אשרי הזוכה להתמיד בדבורים ושיחות אליו יתברך מהרגע שקם עד הרגע שנופל בשנה, אשרי לו ואשרי חלקו, כי אז עולמו יראה בחייו!

נא ונא לראות לנצל את היום בדברים טובים מאד, לדעת כי כל "יום" הוא "יום", והיום הזה פיון שילך כבר, לא יחזר אליו אף פעם, ועל-כן אשרי מי שיזכה לנצל את כל יום ויום מימי חייו לדברים טובים — הן בלמוד התורה הקדושה, שאין טוב ממנה, והן בתפלות הקבועות שביום הזה, והן בדבור עם אנשים דבורי אמונה והשגחה פרטית, ולקרוב תחת פני השכינה, אשרי המנצל את יומו כמו שצריך!

עליכם לדעת, כי פנגד כל יום בזה העולם יש יום למעלה, וכפי שמתנהגים כאן למטה, כך מתנהג למעלה, ועל-כן אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל.

ראו, אחי ורעי היקרים! להתמיד בספרי רבנו ז"ל, אשר אין צורך להם כלל, כי מי שזוכה להתמיד בספרי רבנו ז"ל, זוכה לדבק ולקשר את עצמו בו ז"ל. ועקר ההתקרבות אל רבנו ז"ל תלויה רק כפי השקידה בספריו הקדושים, כי בלא למוד ספריו הקדושים אין ההתקרבות נקראת התקרבות כלל, אשרי המתמיד בכל יום בספרי רבנו ז"ל!

המאחל לכם הצלחה נצחית בזה ובבא...

אֲשֶׁר ז' תשמה בַּנְחַל קצא
ז' תשמה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר וַיְרֵא, ט"ו חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.
יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנַזְכֶּה עוֹד לְהַתְּבַשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת אֶחָד
מֵהַשָּׁנִי. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּשׁוּרָה, סִימָן א'): מִי שֶׁהוּא
רָגִיל לומר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת, הוּא מְתַלַּבֵּשׁ בְּבַחֲיִנַת אֱלֹהֵינוּ, כִּי אֱלֹהֵינוּ
הַנִּבְיָא יָבוֹא וַיְבַשֵּׁר אֶת בְּשׁוּרַת הַגְּאֻלָּה. וַיֵּשׁ לומר הַטַּעַם לְזֶה, לָמָּה
זָכָה שְׂדֵיִקָּא הוּא קָנָא לְהוֹי"ה צְבָאוֹת, וּגְלָה וּפְרָסָם אֶלְקוּתוֹ בְּרִישׁ
גְּלִי, וּמְסַר נַפְשׁוֹ לְגַלוֹת אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלֹא הַתְּבַיֵּשׁ
לומר אֶת הָאֲמַת לְאָף אֶחָד, וְהוּא צָעַק (מְלָכִים-א' יח, כא): "עַד מָתִי
תִּפְסְחוּ עַל שְׁנֵי הַסַּעֲפִים" וְכו', עַד שֶׁקִּבַּל חֲרוּפִים וּגְדוּפִים עַל זֶה,
עַד שֶׁאַחֲזָב מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל קְרָאוּ 'עוֹכֵר יִשְׂרָאֵל' (שָׁם, פְּסוּק יז), וְהוּא
לֹא הִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה, וְצָעַק אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ (שָׁם, פְּסוּק כב): "וַאֲנִי
נוֹתַרְתִּי נָבִיא לֵה' לְבִדִּי", וּבִשְׂכַר זֶה, שֶׁמְסַר נַפְשׁוֹ כְּדֵי לְגַלוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ, עַל-כֵּן זָכָה לְגַלוֹת אֶת בֵּיאַת הַמְּשִׁיחַ; כִּי מִי שֶׁמְקַנָּא קְנֵאת
הוֹי"ה צְבָאוֹת, וְאִינוּ מִתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה, יִזְכֶּה שְׂיֵאִיר אֵלָיו אֹרוֹ
שֶׁל מְשִׁיחַ. וְעַל-כֵּן מִי שֶׁרָגִיל לומר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת, הוּא נִתְּלַבֵּשׁ
בְּבַחֲיִנַת אֱלֹהֵינוּ. וְעַקֵּר הַבְּשׁוּרָה טוֹבָה הוּא — לְגַלוֹת אֶת הַטוֹב
הַגָּנוּז שְׂיֵשׁ בוֹ וּבְכָל אֶחָד וְאֶחָד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתִּזְכֶּה לְעַסֵּק תָּמִיד בְּהַבְּאֵת שְׁלוֹם
בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, וְלְעַסֵּק בְּשִׂדּוּכִים לְשִׁדּוֹךְ אֶת בְּנֵי
וּבְנוֹת יִשְׂרָאֵל, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה גַם-כֵּן שְׂיִתְּלַבֵּשׁ בְּךָ בַּחֲיִנַת אֱלֹהֵינוּ
הַנִּבְיָא.

אוֹדוֹת שְׂפַתְבָּתְךָ לִי, שֶׁכָּבַר נִתְּפָרְסָם וְכו' בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ וְכו',
מִזֶּה רוֹאִים שְׂאִין דְּבַר סוֹד, וְהַכֹּל מִכְּרַח סוּף כָּל סוּף לְהַתְּגַלוֹת,
וְאֲשֶׁרִי הָאִישׁ, שֶׁלֹּא נִתְּגַלָּה סוֹדוֹ הֲרַע בְּעוֹלָם אֶלָּא סוֹדוֹ הַטוֹב. כִּי

קצב אָשֶׁר ז' תשמו בנחל

בְּאֵמַת אָדָם צָרִיף לְהִיּוֹת בְּטוֹחַ, וּמָה שֶׁעוֹשֶׂה בְּחֲדָרֵי חֲדָרִים — לֹא יִתְבַּיֵּשׁ בַּחוּץ, וּמָה שֶׁמִּתְבַּיֵּשׁ בַּחוּץ — לֹא יַעֲשֶׂה בְּחֲדָרֵי חֲדָרִים, וְאִזּוֹ סוּדוֹ הוּא גַם-כֵּן דְּבַר טוֹב.

הַהֲכָרַח לְקַצֵּר עֲכָשׁוּ, וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תשמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיְרֵא, ט"ו חֶשְׁוֹן הַזִּתְשָׁמ"ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, חֲקוּק בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שְׁמִחָתִי — אֵין לְשַׁעַר וּלְתֵאֵר כָּלֵל, שְׂאֲנִי זוֹכֵה לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

מְאֹד מְאֹד שְׁמִחָתִי בְּפַעֲלֵיּוֹתֶךָ, שְׂאֲתָה עוֹסֵק לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֵת דַּעַת רַבְּנֵנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, עַל-יְדֵי הַפְּצַת סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים, וּבְפָרְטִיּוֹת בְּמִקְוֹמוֹת הָרְחוֹקִים וְהַיְרוּדִים מְאֹד וְכוּ', בֵּין חִלִּים שֶׁנִּפְלוּ בְּעַמְּקֵי עַמְּקִים בְּשָׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי רַבְּנֵנוּ ז"ל הִזְהִירָנוּ מְאֹד, שֶׁכֹּל עֲסָקָנוּ יִהְיֶה לְזָרַע בְּעוֹלָם אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת בּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת כֹּל עֲבוֹדָתָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וּכְשִׁזְרוּעִים אֲמוּנָה — צוֹמַחַת הַגְּאֻלָּה.

עַל-כֵּן חֲזוֹק וְהַתְּחַזֵּק לְהַפְּיֵץ אֵת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים הַנִּדְפָּסִים עֲכָשׁוּ, שֶׁהֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מְסֻפְרֵי "לְקוּיֵי-הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים בְּלִשׁוֹן קֶלָה מְאֹד מְאֹד, בְּאִפְּן שְׁיִוְבֵן גַּם לְהַכִּי רְחוּקִים. וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּרָה הוּא יִצְלִיחַ אֵת דְּרַכְּנוּ, שֶׁנִּזְכָּה לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֵת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכֹל הָעוֹלָם כָּלֵל, וּבְפָרְטִיּוֹת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר שְׂרָשָׁה הוּא אֲמוּנָה, כַּמּוּבָא (בְּלְקוּיֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ז').

אָשׁר ז' תשמז בנחל קצג

אָהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! רְאֵה לְחִזְקַךְ עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים
שְׁבַעֲוֹלָם, וְאַל תַּנִּיחַ אֶצְלֶךָ הָעֲצָבוֹת וְהַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת כְּרַגְעַ, כִּי זֶה
עָקָר מַעֲלַת הָאָדָם, שְׁיָכוֹל לְהַפְךָ אֶת הַמְרִירוֹת שֶׁל זֶה הָעוֹלָם
לְנַעֲמִימוֹת שֶׁל עוֹלָם הַבָּא, וּבְתוֹךְ הַרְעָ יִמְצָא הַטּוֹב.

מָאד מָאד רְצוֹנִי שְׁתַּכְתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד כֹּל שָׁבוּעַ אֲפִלוּ שְׁתִּי
שׁוֹרוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשְּׁמַיִם...

ז' תשמז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וִירָא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד, צָמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כֹּל הַיָּמִים ... גְּרוֹ יָאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ בְּצִרוּף הַמֵּאֲתִים לִירוֹת שְׁטַרְלִינְג לְנִכּוֹן קִבְלָתִי.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, זְכִיתִי לִהְיוֹת בְּשָׁבוּעַ שְׁעֵבֶר בְּיַחַד עִם
תְּלִמִּידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" עַל צִיּוֹן שֶׁל רַבֵּנוּ ו'ל', וְהַזְכַּרְתִּי אוֹתְךָ שָׁם
לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע אֶת תְּפִלָּתִי
בְּתוֹךְ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל.

אָהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! רְאֵה לְחִזְקַךְ אֶת עֲצָמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים
שְׁבַעֲוֹלָם, וְרְאֵה לְחַפֵּשׂ אַחַר נִקְדוֹת הָאֱלֹקוֹת שֵׁשׁ בְּכֹל פֶּרֶט וּפְרָט
מִפְרָטֵי הַבְּרִיאָה. כִּי בְּאֵמֶת אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא מְחַיֶּה
וּמְהַיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וּצְרִיכִים לְחַפֵּשׂ אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ,
עַד שְׁיִזְכֶּה לְמִצְאוֹ. וְעָקָר הַחֲפוּשׁ הוּא בְּפֹה וּבְלָב, וְלִהְיוֹת רְגִיל לְדַבֵּר
הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְפָרֵשׂ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר
עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכֶּה שְׁתַּתְּגַלֶּה לוֹ אֲמִתַּת אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ. אֲשֶׁרִי מִי

קצד אָשׁר ז' תשמח בנחל

שזנכה להתמיד בשיתקה בינו לבין קונו, שאז רב טוב הצפון יזכה, ובפרטיות לישוב הדעת.

וקל אנשי שלומנו האמתיים, שזכו למה שזכו בישוב הדעת, הכל היה על-ידי רבוי תפלה והתבודדות שזכו להתבודד עמו יתברך, אשרי עין ראתה זאת!

מספרים בין אנשי שלומנו, כי הרב החסיד ר' הערץ, אביו של הרב החסיד ר' אברהם שטערנהארץ ז"ל, כשבא לארץ ישראל, היה זה בקיץ, והיה החם גדול מאד, והתאכסן אצל הרב החסיד ר' נתן, בן הרב החסיד ר' ליבלי ראובני ז"ל, שהיה מגדולי אנשי שלומנו, וראה איך שישב שעות על גבי שעות והתבודד עמו יתברך בדבקות עצומה, והחם אינו מבלבל אותו כלל. כל זה זכה על-ידי שקידתו בספרי רבנו ז"ל.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שגנזכה גם אנחנו להתמיד בספרי רבנו ז"ל, ולהתבודד עמו יתברך כל יום ויום, ועל-ידי זה נזכה להגיע לכל טוב אמתי ונצחי.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תשמח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וירא, ט"ז חשון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

רק חזק ואמץ, ותדין את עצמך לכף זכות, ואסור לשנא עצמו בדיוק כמו שאסור לשנא את הזולת, וכשבר ישראל חזק בזה, שדן את עצמו לכף זכות, אזי אף פעם לא יפל. ובדאי צריכים גם להתבודד, ולשפט עצמו אם לא עשה או עושה עולה לזולת, כי כבר אמר רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן טו), שצריכים לשפט

אָשֶׁר ז' תשמט בנחל קצה

אָת עֲצָמוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, וּכְשֵׁישׁ דִּין לְמִטָּה, אֵין דִּין לְמַעְלָה (דְּבָרִים רַבָּה, פְּרָשָׁה ה', סִימָן ה'), וְנִמְתָּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים.

מָה אָמַר לָךְ! כְּדָאֵי לְדַבֵּר עִם מִי שְׂבָא אֵלֶיךָ רַק דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, כִּי בְּזֶה יַחְזְרוּ הַדְּבוּרִים גַּם אֵלֶיךָ. וּכְמוֹ שְׂאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַב"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפד), שֵׁישׁ אֹר יֵשֶׁר וְאֹר חוֹזֵר, וּכְשֵׁאָדָם מְדַבֵּר עִם הַזּוֹלָת, עַל-יְדֵי-זֶה הַדְּבוּרִים חוֹזְרִים אֵלָיו; וְלִכֵּן כָּל מִי שְׂבָא אֵלֶיךָ, אַתָּה תְּדַבֵּר עִמּוֹ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְתִמִּיד תִּרְאֶה שֶׁהוּא יִהְיֶה צוֹדֵק, וְאִזּוֹ יִכְנָסוּ דְבוּרֶיךָ בְּלִבּוֹ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ...

ז' תשמט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרָא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבָרָךְ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הַמְּלֵא מְרִירוֹת וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ! שָׁמַעְתִּי מֵאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁפָּרַשׁ מֵהַ שְׂאָנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם: "רְבוֹת מַחְשָׁבוֹת בְּלֵב אִישׁ", לְאָדָם יֵשׁ כָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת וְתַכְנִיּוֹת לְרוּץ וְלִהְיוֹת כָּאֵן, וְלִבְרִחַ וְלִהְיוֹת שָׁם וְכוּ', לְלַכֵּת גַּע וְנָד, כְּשֵׁישׁ לוֹ צָרָה צְרוּרָה, כִּי הוּא אֵינוֹ יָכוֹל לְהַחֲלִיט מֵהַ לַעֲשׂוֹת וְלִהְיֶכֶן לְרוּץ, אֲבָל "וְעֵצַת הַנְּוִ"ה הִיא תְּקוּם", הֵינּוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן עֵצָה — תַּעֲמֹד בְּמָקוֹם אֶחָד (בְּלִיב שְׁטִיין), כִּי אֵין עֵצָה אַחֲרָת, רַק לַעֲמֹד בְּמָקוֹם אֶחָד, שֶׁהוּא סוּד הַתְּפִלָּה, שְׁנֵה "וַיִּפְגַּע בְּמָקוֹם", וְהוּא מְקוֹם הַתְּפִלָּה. וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי מִי שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמֵּד וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר, רַק בּוֹרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

תִּאֲמִין לִי, יְדִידִי הַיְקָר! שְׂאֵין מְקוֹם לְהִיכֵן לְבְרִחַ רַק אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְזֶה הַמְּקוֹם הַכִּי בְּטוֹחַ. אֲבָל צְרִיכִים הַרְבֵּה סִבְלָנוֹת עַד שֶׁמִּתְגַּלֶּה אֵלָיו הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִפְעָמִים לֹא מִתְגַּלֶּה אֵלָיו, אֶלֶּא

קצו אֲשֶׁר ז' תשנ בַּנְחַל

רק אחר שנסתלק מזה העולם, אז מראים לו מה פעל בזה העולם העובר. ולכן חזק ואמץ מאוד, ואז טוב לך כל הימים.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תשנ.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וירא, ט"ז חשון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל היקר והנעלה ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

עליך לדעת, שכל מה שקורה עם האדם, הכל ממנו יתברך, ואם תקבל את זאת, אזי תראה לבסוף גם חוץ מדרך הטבע, אבל ברגע שתחשב שאתה אשם וכו', או אחרים אשמים, ונדמה לך שיש פה יד בשר ודם, או ענין טבע, מקרה ומזל, אזי תכל לך, כי לא תראה שום ברכה והצלחה ביגיעה וכו'. ולכן הבחירה בידיך, אם לקבל את ההשגחה, או, חס ושלום, לתלות בכח בשר ודם, וזה ענין הידיעה והבחירה וכו'.

ובאמת רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כא), ש'להשיג את זאת צריכים קדושת וטהרת השכחה גרות: העינים, האזנים, החטם והפה, עין שם.

אם תשאל אותי וכו', תעזב הכל ותברח רק אליו יתברך, ותקיים (תהלים נה, כג): "השליך על הנוי"ה יהבך" וגו', ותראה איך יפל דבר, וסוף הפכוד לבוא בדרך גם גלוי.

הדורש שלומך...

אֲשֶׁר ז' תשנא בנחל קצז
ז' תשנא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וירא, ט"ז חשוון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

לא באתי להשיב על הבזיון וכו', על זה כבר ישיב בורא עולם, אשר עליו אמר החכם מכל האדם (קהלת ג, טו): "והאלקים יבקש את הנרדף" וגו', ונדרשו חכמינו הקדושים (ויקרא רבה, פרשה כו, סימן ה): אפלו צדיק רודף הרשע; ואמרתי מה הלשון 'יבקש', למה לא 'יראה'? אלא הרבה פעמים מהפכים מהפך אל ההפוך, הרודף אומר — נרדף אני וכו', כמאמר הנביא (ישעיה ה, כ): "הוי האומרים לרע טוב ולטוב רע, שמים אור לחשך וחסך לאור"; ולכן הוא יתברך יבקש — למה פתאם אתה נרדף? ! בודאי עשית משהו וכו', וזה ברור; וכמאמר התנא (אבות ב, ו): "על דאטפת אטפוף וסוף מטיפיף? טופוף"; העקר להדביק עצמו באין סוף ברוף הוא, והוא ינקם את נקמתי.

בענין מה שכתבו הפוסקים (שבת קיח.) על 'עשה שבתך חל, ואל תצטרך לבריות', שזה סובב על מי שאין ידו משגת כלל, כתב על זה הגאון האלקי ר' שלמה קלווגער זי"ע, אשר זה נאמר על אכל, אבל בגד לכבוד שבת מכרחים להשיג, פי אכל זה בצנעא ובגדים זה בפרהסייה ברבים.

בענין לכבס כביסה בערב שבת שאסרו, והיום יש מכונת כביסה וכו', כתבו הפוסקים האחרונים להתיר, ויש שכתבו גם לאסור, פי המכונה יכולה להתקלקל, וחזר הדין שאין לו בגדים לשבת. ולכן לכתחלה כדאי ביום חמישי פתקנת עזרא, ולשמור מאד מאד בערב שבת לא להעמיס עליו מלאכות יתרות, ואפלו שיש מכונת יבוש.

תענוג שבת כתוב שזה מדאורייתא, ולכן צריכים להזהר בזה, וכן אכילת דגים בשבת, זה מתענוגי שבת, לאכל בשלש הסעודות

קצח אָשֶׁר ז' תשנב בַּנְחָל

דְּגִים, אֶפְלוּ מְעַט דְּמַעַט — אִם מְזִיק לוֹ. וְאִם זֶה לְכַבּוֹד שְׁבֵת, אֵין זֶה עֲנוּי, חֵס וְשְׁלוֹם.

רַבְּנּוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נז): אֲכִילַת שְׁבֵת כְּלוּ קֹדֶשׁ, כְּלוּ אֱלָקוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי רַבְּנּוּ ז"ל כָּבַר אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמְּנֵי, שְׁלֵא יִטַּעֵה אֶתְכֶם הָעוֹלָם.

וְאוֹדוֹת שְׁאֵלְתֶּךָ וְכוּ', מַה יִּהְיֶה אִם יַעֲשֶׂה צְחוּק מִמְּנֵי, אָמַר הַחֲכָם מְפָל הָאָדָם (מְשָׁלִי ט, יב): "אִם חֲכַמְתָּ — חֲכַמְתָּ לָּךְ, וְלִצְתָּ — לְבַדְּךָ תִּשָּׂא", נִרְאֶה דְבַר מִי יָקוּם לְבִסוּף.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָה...

ז' תשנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיֵּרָא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל הָאֲבֵרָה הַיְקָרָה לִי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תִּפְחַד מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ. אֵינְךָ יָכוֹל לְתַאֵר מַה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה מִמֶּךָ וְכוּ', וּבִשְׁבִיל זֶה עוֹבֵר עָלֶיךָ מַה שְׁעוֹבֵר וְכוּ'.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל מַה דְּעָבִיד רַחֲמָנָא לְטַב עָבִיד (בְּרַכּוֹת ס), כָּל מַה שְׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה, זֶה רַק לְטוֹבָה, וְלֹא שִׁיךְ לְהַצְטַעַר, אִם הֵייתָ הוֹלֵךְ בְּדַרְךְ זוֹ הִנֵּה נַעֲשֶׂה כֶּף, וְאִם הֵייתָ הוֹלֵךְ בְּדַרְךְ אַחֲרַת הִנֵּה כֶּף וְכוּ', אַתָּה נִפְלֵת כְּבָר בַּפֶּח וְכוּ', אֵין לָךְ עֲכָשׁוּ עֲבוּדָה אַחֲרַת, רַק לְבַקֵּשׁ מִמְּנֵי יִתְבָּרֵךְ אֵיךְ לְצַאת מִהַפֶּח, וְאִז תִּרְאֶה אֵילוֹ נִסִּים יַעֲשֶׂה עִמָּךְ.

הַעֲקָר זֶה סִבְלָנוֹת, לְסַבֵּל כָּל הַבָּא עָלָיו, וְלִפְּלַעַל עַל פְּנֵיו בְּחֻדְר מִיְחָד, וְלְבִכּוֹת בְּכָל יוֹם: "אֲנָא הַוְיָ"ה הוֹשִׁיעָה נָא, אֲנָא הַוְיָ"ה

אֲשֶׁר ז' תשנ"ג בַּנְחַל קֶצֶט

הוֹשִׁיעָה נָא, וְלִהְרַבּוֹת בְּתַחֲנוּנוֹת וּבְתַפְלוּת וּבְכַבְקָשׁוֹת, וְאִז תִּרְאֶה לְבַסּוֹף מַה יִּהְיֶה וְכוּ'. וְאַף שֶׁבְּהַתְחַלָּה יִהְיֶה נִדְמָה לָךְ — מִי שׁוֹמֵעַ אוֹתָךְ?! מִי צָרִיךְ אוֹתָךְ?! מִי יַעֲזֹר לָךְ?! אֵל תֹּאמֶר זֹאת, אֲלֵא דַע לָךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וּתְפִלָּה וּבְקָשָׁה עוֹשִׂים רָשָׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, צָרִיכִים רַק אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה, שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שׁוֹמֵעַ, וְשׁוֹם דְּבוּר אֵינּוּ הוֹלֵךְ לָרִיק, אֲדַרְבָּה, כָּל דְּבוּר שֶׁפֶר יִשְׂרָאֵל בּוֹכָה וְצוֹעֵק, עוֹשֶׂה רַעַשׁ גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם, וּפּוֹעֲלִים עַל יְדוֹ הַרְבֵּה מְאֹד. רַק צָרִיכִים לִהְיוֹת חֲזָקִים בְּזֶה, כִּי נִכְנָסֶת בְּאֲדָם חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת גְּדוּלָה מְאֹד בְּשַׁעַת שְׂרוּדָפִים אוֹתוֹ, כִּי כְּשֶׁאֲדָם סוֹבֵל, וּבְכַפָּרֵט מִבְּעַל בַּחֲרִיה, הוּא בְּסַפְּנָה גְּדוּלָה, שֶׁלֹּא יִפֹּל בְּנֵאוֹף, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קפ"א): כְּשֶׁמִּתְאַחֲדִין כְּמָה נִפְשׁוֹת עַל נֶפֶשׁ אַחַד, יְכוֹלִים לְהַפִּיל אוֹתוֹ, וּכְשֶׁנּוֹפֵל — נוֹפֵל בְּנֵאוֹף, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְלִכֵּן הֶעֱקָר רַק לְבַכּוֹת וּלְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּצְיִלוּ מִכָּל רַע', שֶׁהוּא הַחֲטָא הַזֶּה.

וְכֵן צָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאֶסוּר לִהְיוֹת בְּעַצְבוּת, כִּי זֶה מַגְבִּיר אֶת הַיָּצָר הָרַע, כְּמוֹכָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ע"ב), שֶׁאֵלּוּ הַיָּצָרִים רָעִים בָּאִים לְאֲדָם רַק מִחֲמַת עַצְבוּת וּמְרָה שְׁחוּרָה. וְלִכֵּן אֵין עוֹד דְּבַר הַמְּגַרֵּשׁ אֶת הָרַע שֶׁל הָאָדָם כְּמוֹ מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְצָרִיכִים לִהְיוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְאִז הָרַע יִבְרַח מִמֶּנּוּ לְגַמְרֵי.

וְלִכֵּן רַק תִּהְיֶה שְׂמִחַת וּתְשׂוּמַת אַחֲרֵים, וְכֵן תִּדְבֹר הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, וְכָל מַה שֶׁרַק עוֹבֵר עָלֶיךָ תִּדְבֹר עִמוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ז' תשנ"ג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיִּרְא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שָׂאֲתָה מְזֻכָּה אֶת הַרְבֵּים בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל.

וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, שְׁתִּשְׁמַר בְּמִקּוֹם מְצֻנֵעַ אֶת כָּל הַמִּכְתָּבִים
שָׂאֲתָה מְקַבֵּל מֵאֲנָשִׁים הַמְּבַקְשִׁים סְפָרִים, כִּי עוֹד יָבֹא הַיּוֹם וַיְהִיו
נִצְרָכִים. וְכֵן טוֹב שְׁתִּרְשֵׁם כָּל סִפּוֹר שְׁנֵאֲרַע לָךְ בַּעֲת הַהֶפְצָה.

אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים לֹא לְהִשְׁבֵּר
מִשׁוֹם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, וְאַף שְׁעוּבָר עָלֶיךָ מֵהַשְׁעוּבָר, אֲסוּר לְהִתְיַאֵשׁ
וּלְפַל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל, יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה, כִּי זֶה עֵקֶר מַעֲלַת הָאָדָם, שְׁיִכּוֹל
לְהַחְזִיק מֵעֲמֵד, וְאֵינּוּ נִשְׁבָּר מִשׁוֹם דְּבַר, אֲפִלּוּ יַעֲמְדוּ עָלָיו כָּל
הָעוֹלָם כְּלוּ, לֹא יִתְפַּעֵל מֵהֶם כָּלֵל.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים אִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ
יִתְבַּרְךָ בַּעֲת שָׂאֲתָה הוֹלֵךְ לְהַפְיֵץ סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, כִּי הַדְּבֹר הוֹלֵךְ
עִם הָאָדָם בְּכָל מְקוֹם, אֲפִלּוּ בְּמִקּוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים, כְּמוֹ שְׂאֵמֵר רַבְּנוּ
ו"ל (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ן, חֶלֶק א', סִימָן עח), שְׁהַדְּבֹר הוֹלֵךְ עִם הָאָדָם בְּכָל
מְקוֹם, כְּמוֹ הָאֵם שֶׁהוֹלֶכֶת עִם בְּנָהּ אֲפִלּוּ בְּמִקּוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים.

וְעַל כֵּלָם — רְאֵה לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַל
נַעַם חֶלְקְךָ, אֲשֶׁר בַּנְחָל שָׁם חֶלְקְךָ וְגוֹרְלְךָ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

אֲנִי שׁוֹלַח קוֹנְטֵרָסִים חֲדָשִׁים לְכַתְּבַת שְׁלֶךְ, שְׁתַּקַּח חֲצִי בְּשִׁבְלֶךָ
וְחֲצִי בַעֲבוּר ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתַפְיִצוּ אוֹתָם, וְאֵינִי צָרִיךְ מְזֶה שׁוֹם
תְּשׁוּלֹם.

ז' תשנ"ד.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר וַיְרֵא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשנ"ד.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אָשֶׁר ז' תשנה בַּנְחַל רֵא

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, זְכִיתִי לְהִיּוֹת עִם יוֹתֵר מִמִּנֵּי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו
הַיְקָרִים, תְּלַמִּידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ" בְּשָׁבוֹעַ שְׁעֵבֵר אֶצֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל,
וְהַפֵּל עֵבֵר בְּנֶקֶל וּבְכָבוֹד. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה כָּךְ בְּכָל
פְּעָם. הַרְבֵּה הִתְפַּלְלְתִּי בְּשִׁבְלֶךְ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת
יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע גַּם אֶת תְּפִלָּתִי, וְתִקְבַּל לְרַחֲמִים וּלְרַצּוֹן בֵּין תְּפִלוֹת
כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר, לְחִזֹּק אֶת עֲצָמְךָ, וְלַעֲזֹר לִי לְגִלוֹת
וּלְפָרֶסֶם אֶת דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל. כְּמוֹ שְׁעִזְרַתְּ לִי עַד עַכְשָׁו, כֵּן תַּעֲזֹר לִי
מֵעַכְשָׁו בְּאַהֲבָה וּבְחֶבֶד יִתְרָה.

נָא וְנָא לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְחַפֵּשׂ אַחַר נִקְדַּת חַיּוֹת אֱלֹקוֹתוֹ
יִתְבָּרֵךְ הַמְּחַיֶּה וּמְהַיָּה וּמְקַיֶּמֶת אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָהּ, וְשׁוֹם דְּבָר
בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְהַפְרִיד בֵּינֵינוּ, אִף שֶׁהַבְּעַל-דְּבָר מְנַסֶּה דְּבָר זֶה, עִם
כָּל זֹאת רְאֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאַמְצִים לְכָל יִנְתֵּק, חֵס וְשְׁלוֹם, הַקָּשֶׁר
בֵּינֵינוּ בְּזָה וּבְכָא, כִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר (עֵינֵי תְּהִלִּים קַמֵּד, ד), וְלֹא נִשְׁאַר
לְאַדָּם, כִּי אִם מֵה שְׁזוּכָה לְחֻטְף בְּזָה הָעוֹלָם בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁרִי מִי
שְׁאַיִנו מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וְזוּכָה לְחֻטְף טוֹב הַרְבֵּה בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁרִי
לוֹ בְּזָה וּבְכָא !

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תשנה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צָמוּד בְּפִנְיֵימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... נֵרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלְתִּי, וְגִדְלֵ שְׂמִחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְשַׁעַר וְאֵין לְתֹאֵר כָּלֵל.

וּבְכַפְרֵט שְׂאֵתָה עוֹסֵק בְּהַתְּבוּדָּדוֹת וּבַתּוֹרָה עַל-פִּי סֵדֶר-דְּרָךְ-
הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה. אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִתְמִיד בְּזָה

רב אשר ז' תשנו בנחל

בכל יום, כי הוא מתנה יקרה שקבלנו מרבנו ו"ל בדור הזה — סדר-דרך-הלמוד שלו, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל.

יש דבור מרבנו ו"ל: "גאט איז תמיד גוט", הקדוש-ברוך-הוא הוא תמיד טוב. ובאמת אם נתבונן מה חדש רבנו ו"ל בדבור זה, הלא מקרא מלא הוא (תהלים קמה, ט): "טוב ה' לכל ורחמיו על כל מעשיו"? אף יש לומר, כי האדם מרב קטנות דעתו ובלבול מחשבתו, נופל לו במחשבתו פאלו הקדוש-ברוך-הוא בכעס עליו באיזה זמן וכו', או בשעה שחוטא, חס ושלום וכו'. בא רבנו ו"ל לגלות, שאין דבר פזה, אלא לידע, שהקדוש-ברוך-הוא תמיד טוב, ועלינו להרגיל את עצמנו לילך בדרך הזו — להיות טוב לכל תמיד, ושללא ימצא אצלנו שום צד מחשבה של קפדות כלל, רק תמיד יהיה טוב. אשרי מי שאינו מטעה עצמו, והוא תמיד טוב.

המאחל לך הצלחה מהשמים...

ז' תשנו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וירא, ט"ז חשון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לבשרני בכל שבוע בשורות טובות, ואת עבודתך עבודת הקדש — תורה ותפלה, פי סוף כל סוף רק זה ישאר מאתנו.

חמדת לבבי! ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, אפלו שעובר עליך מה שעובר, פי בפרוש אמר רבנו ו"ל למוהרנ"ת ו"ל בזו הלשון: וכי אין אתה יודע מה שהשם יתברך חפץ, השם יתברך אוהב אדם 'מטגן', גאט האט ליב א גיפרעגילטען מענטשן,

אָשֶׁר ז' תּשנז בּנחל רג

הִינּוּ מִי שְׁמַחֲזִיק מְעַמֵּד, וְאִינוּ מִתְפַּעֵל מִכָּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלָיו —
בֵּין בְּרוּחָנִיּוֹת וּבֵין בְּגִשְׁמִיּוֹת (עֵינַי חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן תְּקנָה).

רְאֵה לְהִתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּמִשְׁנֵיּוֹת כְּסֻדְרָן, וְהוּא תְּקוּן לְאָדָם, כִּי
מִשְׁנֵי"ה אוֹתִיּוֹת נִשְׁמָ"ה, וְעַל-יְדֵי שְׁקִידָה בְּמִשְׁנָה זוֹכֶה לְנִשְׁמָה.
אֲשֶׁרֵי הַשּׁוֹקֵד בְּמִשְׁנֵיּוֹת!

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם,
רַק לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַמְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתָיו,
יְרַחֵם גַּם עָלֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבּנוּ ז"ל בְּאַמֶּת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשְׁמַיִם...

ז' תּשנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְר וִירָא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תּשׁמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה נִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שְׁמַחְתִּי לְשִׁמְעַה הַטּוֹב מִמֶּךָ —
אֵין לְשַׁעַר וּלְתַאֵר כָּלֵל.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְבִשֹׁר לִי בְּכָל שְׁבוּעַ בְּשׁוֹרוֹת
טוֹבוֹת.

עָלִינוּ לְחֻזֵק אֶת עֲצָמֵנוּ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם
מִחֲדָשׁ, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוּם מוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב. וְרַבּנוּ ז"ל אָמַר לָנוּ:
אִם נִאֲחַז אֶת עֲצָמֵנוּ בְּיַחַד, אִזּוּ יָבוֹא וַיִּשְׁכַּן עִמָּנוּ.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכֶה לְהִרְבּוֹת אֶת הָאֱהָבָה בֵּין אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
אֲשֶׁר אֵל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת
בְּרוּרָה מִסְפָּרֵי "לְקוּיטִי-הַלְכוֹת" הַקְדוּשִׁים.

רַבּנוּ ז"ל אָמַר לְאַחַד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ פְּעַם: כְּתִיב (שְׁמוֹת לַד, א):

רד אשר ז' תשנח בנחל

"פסל לך", ודרשו על זה חכמינו הקדושים (גדרים לת.): הפסלת יהיה שלך, הינו בכל מקום שתראה איזו פסלת, תהיה הפסלת שלך, שתתלה הפסלת בך, ומשם נתעשר משה, הינו על-ידי-זה זכה להגיע אל מדרגתו חכמה עלאה (עין סיי-מוהר"ן סימן תקעח); הינו כשאדם מרגיל את עצמו לתלות את כל החסרונות בעצמו, זכה להגיע על-ידי-זה אל מדת הענוה, אשר מעלתה גדולה מאד מאד, ואין למעלה הימנה, ועל-ידי-זה זכה להגיע אל מדרגות גבוהות בעבודת השם יתברך. והקדוש-ברוך-הוא יעזר לנו, שנזכה להשלים את עצמנו, ולהגיע לכל זאת.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תשנח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר וירא, ט"ז חשון ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה מכל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות.

מה אמר לך, הלא הקונטרס "מציאת-הזווג" בידך, ראי להתמיד בזה בכל יום, ובזכות התפלות הקדושות המוכאות שם, שתזכי לאמרן בכל יום — את וכל אחיותיך, בודאי יתהפך הדין לרחמים גמורים, ותזכו פלכן למצא את בן הזוגך.

היה מאד רצוי, שתקחו חבילה של קונטרסים "מציאת-הזווג", ולהפיצם בין רוקים ורוקות, ולזכות את אחינו בני ישראל בזכות הזו, שאין למעלה מזה.

נא ונא להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר, ואף שפכר הגעתן למעמד של יאוש, עם כל זאת רבנו ז"ל צעק בקול צמק

אֲשֶׁר ז' תשנט בַּנְחַל רה

מָאד: אֵין שׁוים יֵאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל. וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁשׁוּמַע אֶת קוֹל צַעֲקַת רַבְּנוּ וַ"ל, וּמְכַנִּים אֶת קוֹלוֹ בְּלִבּוֹ.

הַמֵּאחַל לָכֶם הַצְּלַחַה מֵהַשְּׂמַיִם.

ז' תשנט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מָאד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבֶךָ לְנִכוֹן קִבַּלְתִּי, וְשִׂמְחָתִי מָאד לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ. יַעֲזוֹר לָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד לַעֲשׂוֹת רַק טוֹב, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמֶךָ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי עוֹשֶׂה פְּעֻלָּה גְּדוֹלָה לְמַעַלְהָ. אֲשֶׁרִי מִי שְׁחִזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא וּלְנִצַּח נְצָחִים, אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֵלְקוֹ!

עֲלִינוּ לְהֵיוֹת שׂוֹמְחִים מָאד מָאד עַל אֲשֶׁר זָכִינוּ לְהִתְוַדַּע מִרַבְּנוּ וַ"ל, אֲשֶׁר הוּא חֵיוֹתְנוּ וְהוּא תִקְוַתְנוּ, וְהוּא יְשׁוּעַתְנוּ לְנִצַּח, אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ וַ"ל בְּחַיִּים חֵיוֹתוֹ, אֲשֶׁר אִז בְּוַדַּאי יִהְיֶה נִעֲשֶׂה מִמֶּנּוּ נִרְאוֹת נִפְלְאוֹת מָאד מָאד. וְרַבְּנוּ וַ"ל אָמַר פְּעַם, שְׁעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אוֹמֵר (יִשְׁעִיָּה מֵט, א): "יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בָּךְ אֶתְפָּאֵר"; וְאָמַר רַבְּנוּ וַ"ל, כִּי זֶה עֵקֶר חֵיוֹתוֹ — כְּשֵׁרוּאָה שְׁאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֶעֱנִיִּים וְהֶאֱבִיּוֹנִים, הַהוֹלְכִים עִם בְּגָדִים קְרוּעִים, וְהוּא גַם-כֵּן עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְאִינוּ מִתְפַּעֵל מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעוּלָם; הֵינּוּ כִּי בְּדַרְךְ כָּלֵל עֲנִי הַהוֹלֵךְ בְּבִגְדֵים קְרוּעִים, הוּא מָאד בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְנִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אֶבֶד מְנוּס וְתִקְוָה מְמַנּוּ, וּכְאִלוֹ אֵף פְּעַם כְּכֹר לֹא יִרְאֶה אוֹר בְּחַיָּיו. וְזֹאת אָמַר רַבְּנוּ וַ"ל, שְׁזֶה כָּל הַתְּעִנוּג שְׁלוֹ — כְּשֵׁרוּאָה שְׁאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הֶעֱנִיִּים וְהֶאֱבִיּוֹנִים, מְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ מִמַּעֲמָדוֹ וּמִמַּצְבוֹ דִּיקָא, וְאִינוּ מִתְפַּעֵל מִשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם, מִשׁוּם יְרִידוֹת שְׁלוֹ. אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכֵר זֹאת תָּמִיד וּמְחִזֵּק מַעֲמָד, וּמְקִיִּים אֶת כָּל זֹאת בְּשִׁלְמוֹת. וּכְכֹר אָמַר

רַבְּנוּ ז"ל עַל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִיּוֹתֵר סוֹכְבֵת שִׁיחָה זו עַל כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, תַּלְמִידֵי "הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ", אֲשֶׁר כָּפִי הַמְּנִיעוֹת וְהַכְּבוֹדוֹת וְהַעֲקָמְמִיּוֹת וְהַסְּפָקוֹת וְהַבְּלוּלִים שֶׁמִתְפַּשְׁטִים בְּאָדָם עַד שְׂזוּכָה לְהִתְקַרֵב, מִכָּל זֶה נַעֲשֶׂה סְפוּר שְׁלָם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תשס.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר וַיְרֵא, ט"ז חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְבִשְׂרָנִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְאִזְכֶּה לְרֵאוֹת בְּטוֹבְתְּךָ הַנִּצְחִית בְּזֶה וּבְכָא לְנִצַּח נִצְחִים.

רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: אֶפְלוּ אִם אֵינוּ אִישׁ כָּשֶׁר, אֶף-עַל-פִּי-כֵן טוֹב לוֹ מְאֹד מִה שֶׁמִּקְרָב עֲצָמוֹ לְהַצְדִּיק. וְאֲשֶׁר עַל זֶה הִזְהִיר הַתַּנָּא, וְאָמַר (אָבוֹת, פֶּרֶק ב'): "וְאֵל תְּהִי רָשָׁע בְּפָנָי עֲצָמְךָ", שֶׁאֶפְלוּ אִם הוּא רָשָׁע, חַס וְשָׁלוֹם, לֹא יִהְיֶה רָשָׁע בְּפָנָי עֲצָמוֹ, רַק גַּם הוּא יִשְׁתַּדֵּל לְהִתְקַרֵב לְצַדִּיק, כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה לוֹ אִיזוֹ אַחֲרִית וְתִקְנֶה טוֹבָה עַל-כָּל-פָּנִים (עֵינִי חֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן תרה).

וּבְכֹאֲמַת עָלֵינוּ לִילְךָ עִם הַשִּׁיחָה הַזֹּאת כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ — לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֵת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וּבְכַפְרֵט בֵּין הַרְשָׁעִים וְהַרְחוּקִים וְהַעֲבָרִינִים, אֲשֶׁר טָמְאוּ אוֹתָם הָעֲרֵב-רַב, וְלִרְאוֹת לְקַרְבָּם עַל-כָּל-פָּנִים אֶל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, אֲשֶׁר זֶה בְּוַדָּאֵי יָבִיא לָהֶם תּוֹעֵלַת גְּדוּלָּה מְאֹד, כִּי עַל-כָּל-פָּנִים לֹא יִהְיוּ רָשָׁעִים בְּעֲצָמָם, הֵינּוּ בְּפָנָי עֲצָמָם, אֲלֵא שְׁגָם הַרְשָׁעִים יִדְעוּ מִהַצַּדִּיק הָאֲמֵת, אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְהִתְקַרֵב

אֲשֶׁר ז' תשס"א בנחל רז

לצדיק, ואשרי מי שזוכה לקרב אחרים אל הצדיק, אשר בנדאי סוף כל סוף זוכה על גדו לבוא אל תקונו הנצחי.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תשס"א.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חיי שרה, י"ט חשון ה'תשמ"ו.

שלוש וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב מך. מי יתן שתכתב לי בכל שבוע מכתב אחר, וממש חיים חדשים תנפח בי.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך מאד, לבל תניח אצלך העצבות והמרירות כרגע. וזה עקר גדלות האדם, שיכול להחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר שבעולם.

בזה שאפה מבישר לי, שהתחלת לומר וללמד ולגרס ח"י פרקים משניות בכל יום, אין אתה יכול לשער ולתאר את גדל שמחתי, כי סוף כל סוף לא ישאר לאדם, רק מה שזוכה לחטף בכל יום ויום, ובפרטיות מי שחזק באמירת ח"י פרקים משניות בכל יום, דבר זה מזכך ומטהר לו את הנפש, ובזה בעצמו יביא לו הארה נוראה ונפלאה בנשמתו, כי מעלת אמירת משניות — אין לתאר ואין לשער כלל, כי זה הורג את יצרו הרע לגמרי, ואם בני-אדם היו יודעים את מעלת אמירת משניות, היו שוקדים בזה תמיד.

ראה לשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי השמחה היא רפואה לכל הדברים ברוחניות ובגשמיות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תשסב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חיי שרה, י"ט חשון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וְכֵן טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גְּרוּ יְאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, וגדל שמחתי — אין לתאר ולשער
כָּלֵל, שְׂאֵתָה מַחְזִיק מַעֲמָד וְאֵינְךָ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

מה אמר לך! בשביל זה בעצמו היה פדאי וכדאי כל
ההתקרבות אל רבנו ז"ל, כדי להחזיק מעמד ולא להשבר. אשרי
מי שאינו מטעה את עצמו, כי העולם הזה מטעה מאד את האדם,
ובנקל יכולים לפל בנקבא דתהומא רבא, אם לא ישמר את עצמו
מעצת היצר הרועה לשבר את האדם ומכלו לגמרי.

מאד מאד רציתי שתמשיך בהפצת מעינות החכמה חוצה,
ותעסק בהפצת ספרי רבנו ז"ל, אשר הוא תקון נורא ונפלא מאד
על העבר ועל העתיד בזה ובבא, כי מעלת המזכה את הרבים —
אין לתאר ולשער כָּלֵל, והיא זכות לאדם לזכות את הרבים.

נא ונא ראה לדבר הרבה עמו יתברך, ותהיה רגיל לילה אל
הציון הקדוש של האר"י ז"ל, ותבקש הרבה בשבילי, והקדוש-
ברוך הוא השומע תפלות ישראל ישמע גם את תפלתך, ותקבל
לרחמים ולרצון.

המאחל לך הצלחה נצחית...

ז' תשסג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר חיי שרה, י"ט חשון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וְכֵן טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, זֹכָה וּמְזַכֶּה אֶת הַרְבִּים ... גְּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אֲשֶׁר ז' תשסד בנחל רט

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

חֲזַק וְאַמֵץ לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל אָמַר, שֶׁהוּא תִקּוּן גְּדוֹל עַל הָעֶבֶר — לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה. וְאָמַר רַבְּנוּ ו"ל: מֵאַחַר שְׂאֵתֶם יוֹדְעִים מְרַבֵּי בְּזוּה, רְאוּי לָכֶם לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד. וְאָמְרוּ עַל זֶה אֲנֹשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים: מִי שְׂאִינוּ שְׂמַח בְּהַתְקַרְבוּתוֹ אֶל רַבְּנוּ ו"ל, זֶה סִימָן שֶׁנִּפְגְּמָה אֶצְלוֹ הָאֲמוּנַת חֲכָמִים, אֲשֶׁרִי מִי שְׂאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ כָּלֵל!

רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזַק מְאֹד בְּתַפְלָה וְהַתְּבוּדוֹת בְּכָל יוֹם, וּלְפָרֵשׁ שִׂיחָתְךָ אֵלָיו יְתִבְרֵךְ, וְתִסְפֹּר לוֹ בְּפִרְטֵי פִרְטֵיּוֹת כָּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ עִם רֵעֵהוּ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, שְׂאִין לְשַׁעֵר וּלְתַאֵר כָּלֵל.

רְאֵה לְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, כִּי רַבְּנוּ ו"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, חֲלֹק ב', אוֹת לְמוֹד, סִימָן יא): הַמוֹצִיא דְּבָרֵי תוֹרָה בְּפִיּוֹ, נִצַּל מִדִּין סְקִילָה; וְעַל-כֵּן מַה טוֹב וּמַה נְּעִים לְהִיּוֹת רְגִיל לְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם בְּדְבָרֵי תוֹרָה וְיִרְאַת שָׁמַיִם, וְזֶה יַעֲזוֹר לוֹ בְּכָל הָעֲנִינִים.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה בְּזוּה וּבְכָא...

ז' תשסד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת חַיֵּי שְׁרָה, י"ט חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וְגִדְּלֵנִי שְׂמַחְתִּי — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעֵר כָּלֵל.

מַה טוֹב וּמַה נְּעִים אִם תִּמְשִׁיף בְּעִבּוּדְתְךָ עֲבוּדַת הַקֹּדֶשׁ לְעִזּוֹר כְּמוֹ שְׂאֵתָה נוֹהֵג, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבָר גְּדוֹל מִזֶּה. כִּי מִי שְׂמַשְׁתַּדֵּל

רי אשר ז' תשסה בנחל

שְׁיִהְיֶה לְעֲנִיִּים עַל צְרָכֵי שַׁבָּת, עוֹזֵר לוֹ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד יֵאִיר לוֹ אוֹר הַשַּׁבָּת, וּכְשֶׁמֵּאִיר לְאָדָם אוֹר הַשַּׁבָּת, כָּל הַשְּׂבוּעַ מֵאִיר לוֹ כְּכֹר בְּאֶפְסוֹן אַחֵר לְגַמְרֵי. אֲשֶׁרֵי הַמְשַׁתְּדֵל לְרֵאוֹת שְׁיִהְיֶה לְעֲנִיִּים עַל צְרָכֵי שַׁבָּת!

רְאֵה לְקַבֵּעַ אֶת עֲצָמֶךָ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם קִצְת חֲמֵשׁ רִשׁ"י וְהַתְּרַגּוּם, אֲשֶׁר זֶה מְאֹד מְסֻגָּל לִירְאֵת שָׁמַיִם, וּבִזְכוּת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא גַם לְחַיִּים גְּשָׁמִיִּים, כְּמוֹ שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: הַתּוֹרָה וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַשַּׁבָּת — הֵם נוֹתְנִים חַיִּים גְּשָׁמִיִּים גַּם-כֵּן (עֵין סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שַׁבָּת, סִימָן א'): בְּזֶה שֶׁתְּלַמֵּד תּוֹרָה בְּכָל יוֹם, וְתִתֵּן צְדָקָה יְרַקוּת עַל שַׁבָּת, תִּזְכֶּה לְחַיִּים גְּשָׁמִיִּים גַּם-כֵּן.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךָ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תשסה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חַיֵּי שְׂרָה, כ' חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵיךָ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שֶׁמְחַתֵּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּחַזַּק אֶת עֲצָמֶךָ תְּמִיד וְתִחַזֵּיק מְעַמְּד; כִּי זֶה עֵקֶר גְּדֵלַת הָאָדָם, שֶׁאֵינּוּ נוֹפֵל בְּדַעְתּוֹ מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, יִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה. וְאֵת הַלְמוּד הַזֶּה אָנוּ מְקַבְּלִים מִרַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינּוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

מָה אָמַר לְךָ! בְּעֵינַי שֶׁאַתָּה זוֹכָה לְעֵסֶק בְּעֵסֶק הַקְּדוּשׁ וְהַנוֹרָא שֶׁל הַפְּצַת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל — אֵין לְמַעְלָה מְזֶה, וְהוּא תְקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד עַל כָּל הָעֶבֶר שֶׁל הָאָדָם. וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְתַמִּיד בְּדָבָר זֶה, וְאִזּוֹ בְּנוֹדָאֵי יִמְחָלוּ עוֹוֹנוֹתָיו, כִּי בְּזֶה שֶׁמְזַכְּרִים אֶת יְהוּדֵי אַחֵר עִם אֲמוּנָה, תִּצְמַח גַּם לוֹ יְשׁוּעָה.

אֲשֶׁר ז' תשסו בנחל ריא

נא ונא להיות רגיל לילך בכל יום למקוה, והוא המתקת הדינים, ובפרט כשיושב תחת המים, ומבטל את עצמו אליו יתברך, הוא תקון הפעם.

ראה לעין בכל יום בקונטרס "ישיב חמה", "מאריך אף", "משפיל אף", וזה יעזר לשבר ממך את המדה רעה והמגנה של פעם וקפדות, ובפרט על אשתך, אשר באמת היא צדקת גדולה מאד, וראוי לה לדון אותה לכף זכות תמיד, ובזכות זה ישפע עליך שפע גדול בפרנסה, כמו שאמר רבנו ז"ל, שהפרנסה באה בזכות האשה.

המאחל לה ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תשסו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חיי שרה, כ' חשון ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

מאד מאד אני מצטער על העסק ביש שנתהנהגה לה, שבבליך ברח ממך.

מה אמר לה! חזקי ואמצי מאד, ואל תהיי שבורה. ואף שקשה לנחם בענין זה, עם כל זאת עליך לדעת, כי כל המושך עצמו אל הצער — הצער נמשך אחריו (ספר-המדות, אות עצבות, סימן לד), עליך להיות עכשו בריה, ולחזק ולאמץ את הילדים ולנחמם, ולדבר עמם דברי פיוסים ונחומים, ובנדאי סוף כל סוף תראי ישועה — אם לא תיאשי עצמך.

מה טוב ומה נעים, אם תרגילי את עצמך לדבר עמו יתברך, ולפרש את כל שיחתך ואת כל מה שעובר עליך אליו יתברך בשפת האם שלך, הינו שתרגילי את עצמך לדבר עמו יתברך כמו שאפת מדברת עם חברה טובה. ועליך לדעת, כי כל דבור ודבור שאדם זוכה לדבר אליו יתברך — נשמע ונתקבל, ואף שלעת עתה נדמה

ריב אֲשֶׁר ז' תשסז בנחל

כְּאֵלוֹ אֵין מִי שְׁשׁוֹמֵעַ, עִם כָּל זֶה עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי סוּף כָּל סוּף הַקְדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא בְּנִדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ בְּזִכּוֹת הַתְּפִלָּה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תשסז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חַיֵּי שְׂרָה, כ' חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיְרִדְפוּ אֶל יְדֵיךָ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ לְהִתְמַיֵּד בְּדַבְּרֵי תוֹרָה, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (שׁוּחַר טוֹב מְשָׁלִי): אִם רְאִיתָ חֲכָם שֶׁמִּתְחַכֵּם בַּתוֹרָה, מוֹסִיפִין לוֹ תוֹרָה עַל תוֹרָתוֹ, וְחֲכָמָה עַל חֲכָמָתוֹ. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמְךָ בִּיּוֹתֵר בְּלִמּוּד הַתוֹרָה הַקְדוּשָׁה שֶׁעוֹרֵם כְּסִדְרָן בְּכֹל יוֹם, עַל-פִּי סִדְרֵי-דִרְוֹ-הַלְמוּד שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה.

רְאֵה לְהִתְבּוֹדֵד הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּכֹל יוֹם, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׂיחַתְךָ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְבַטֵּל אוֹתְךָ כָּלֵל.

רְאֵה גַם לְעוֹרֵר אֶת כָּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעִיר אֲשֶׁדוּד, שִׂיחֵיו חֲזָקִים מְאֹד בְּאַמִּירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת בְּכֹל יוֹם, אֲשֶׁר הִיא סִגְלָה גְדוֹלָה לְהַרְג אֶת הַיֵּצֵר הָרָע, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְצִיַּת אֶת רַבֵּנוּ ז"ל בְּזֵה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רְאֵה לְעַסֵּק גַם בְּהַפְצַת הַקוּוֹטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סִלַּת בְּרוּרָה מְסַפְרֵי ה"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" הַקְדוּשִׁים. וּמָה גַם רְאֵה לְעֲשׂוֹת

אֲשֶׁר ז' תשסח – ז' תשסט בנחל ריג

הַתְּעוֹרְרוֹת אֶצֶל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂיִזְכוּ לְהַפְיֵצֵם בְּכָל שְׁכָבוֹת הָעָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תשסח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶיךָ בְּכָל מִיּוֹנֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד. כִּי הַשְּׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה לְאָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחוֹנִיּוֹת, וּמְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמְיַשְׁבֶּת אֶת הַמֶּח, וּמְרַפֵּאת אֶת הָעֲצָבִים. גַּם רְאֵי לְאָכֹל וְלִשְׁתּוֹת, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבֵּנוּ ז"ל: בְּעִקְבוֹת הַשְּׂמִיחָה נִתְחַזַּק כַּח הַשְּׂכָלִי, וְהַמֵּאֲכָל וְהַמְשִׁתָּה הֵם סִבָּה גְדוֹלָה לְשִׁמְחַת הַלֵּב, וְלִהְרַחֵק הָעֲצָבוֹת וּדְאָגוֹת (עֵינֵי סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמִיחָה, סִימָן ב').

הַקְדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְגַדֵּל אֶת הַיְלָדִים בְּנִקְלָה, וְשִׂיחָיָה שְׂפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מְצוּיָה בְּבֵיתְכֶם, וְתְמִיד תַּצְלִיחוּ בַּחַיִּים.

נָא וְנָא לַעֲשׂוֹת כָּל מִיּוֹנֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשְׁלוֹם עִם בְּעֵלְךָ, וּבְזִכּוֹת זֶה הַשְּׂכִינָה תִהְיֶה שׁוֹרָה בְּיַנִּיכֶם תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תשסט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת הַמְּכַתְּבִים לְנִכּוֹן קַבְלָתִי, וְקִרְאָתִי בַתְּשׁוּמַת לֵב מִיְחַדָּת.

ריד אֲשֶׁר ז' תשע בנחל

יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לך רפואה שלמה בגשם וברוח.

נא ונא לציית את הרופא אודות התרופות בשביל העצבים, והקדוש-ברוך-הוא ישלח את מלאך מיכאל לימין הרופא, ותהיה לך רפואה שלמה.

ראי לשמח את עצמך מאד, כי השמחה היא רפואת הנפש ורפואת הגוף, ותשמחי את בעלך בכל מיני אפנים שבעולם, כי הוא מאד שבור.

ראי להמשיך עם השעורים וההרצאות לנשים, ותדברי תמיד רק מנקודת השמחה, וזה יעזר גם אצלך השמחה.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים.

ז' תשע.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חיי שרה, כ' חשון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר ויזרח.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזיק מעמד, אשר בזה נמדדת גדלת האדם.

בחסדו ותברך זכיתי להיות על ציון רבנו ז"ל, והרבה בקשתי בעבורך. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתתקבל תפילתי לרחמים ולרצון בתוך תפלות ישראל.

מובא בזהר הקדוש (פרשת וירא, חלק א' קא:) : דרכו של צדיק, כיון שרואה שמעינים בדינו, אינו מתאחר שוב להתפלל ולהקריב חלבו ודמו לפני צורו, עד שמסתלקים בעלי הדין ממנו.

אֲשֶׁר ז' תשעא — ז' תשעב בַּנְחַל רטו

אַקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתַּקִּים זֹאת בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת
גְּמוּרָה, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ בְּכָל הָעֲנִינִים.

כְּשִׁיחָה לָךְ אֵיזָה פְּנָאִי, תַּעֲוֹרֵר אֶת אַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל-יְדֵי
הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׁתִּזְכֶּה אוֹתָם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תשעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר חַיֵּי שָׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מַצְטַעַר בְּצַעַר הַמְשֻׁפָּחָה.

מָה אֵמַר לָךְ! כְּפִי שָׁאֲנִי מִבֵּין, כָּל כְּוֹנֵת גִּיס אַחוֹתְךָ לְשֵׂא אוֹתָהּ
רַק בְּשִׁבִיל הַמְּמוֹן, אֲשֶׁר הַתּוֹצְאוֹת מִזֶּה תִּהְיֶינָה לְבִסּוֹף מְרוֹת מְאֹד,
כִּי יִגְרַשׁ אֶת אַחוֹתְךָ, וְהִיא תִּשָּׂאֵר כְּמוֹ עַל הַמַּיִם בְּעֶרֶם וּבַחֶסֶר כָּל,
בְּלִי שׁוּם רַחֲמָנוֹת כָּלֵל. וְהִיא טוֹב מְאֹד לְהַסְבִּיר לְאַחוֹתְךָ, כִּי גָבַר
אֲשֶׁר עֲוֹזֵב אֶת אִשְׁתּוֹ, וּבָא אֶל גִּיסָתוֹ, וְחִי אִתָּהּ קִדְּם גְּרוּשִׁין, הוּא
סֵתֵם מִפְּקָר, וְאִינוּ בַּעַל אַחֲרִיּוֹת כָּלֵל. עַל-כֵּן רָאָה לְהִזְהִיר אֶת
אַחוֹתְךָ, שְׂאֵם יִתְחַתֵּן עִמָּהּ, מְרָה תִּהְיֶה לָּהּ בְּאַחֲרוֹנָה.

הַעֲקֵר רָאָה לְחִזְקָהּ, שְׁבִנְדָאִי תִּמְצָא בְּעַל טוֹב שִׁיתְחַתֵּן עִמָּהּ,
אִפְלוּ שְׂיִישׁ לָהּ חֲמֻשָּׁה יְלָדִים, כִּי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא אָב הַרְחִמָן.
וְאֵם תְּצִיָּתוֹ — אֲזִי תְצַלִּיחוּ.

אֲנִי מִקְוֶה לְשִׁמְעַע בְּשׁוֹרָה טוֹבָה מִכֶּם...

ז' תשעב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר חַיֵּי שָׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

רטז אשר ז' תשעג בנחל

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לראות ולהבין ממכתבך, שעל אף שעברו עליך חיים קשים ומרים, עם כל זאת אתה מחזק את עצמך ומחזיק מעמד, אשר בזה נמדדת גדלת האדם — איך מחזק את עצמו מכל הפעילות, ואינו נשבר כלל.

ראה אתה ואשתך לשמח אחד את השני, כי השמחה היא סגולה גדולה להוליד בנים ובנות, כי השמחה מרחבת את הדעת, וכפי שמחת האדם — בן מוליד זרעא חיאה וקיימא. על-כן ראה לשמח את אשתך בכל מיני אפנים שבעולם, ואז תראה את ישועת השם. נא ונא להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר שבעולם. וראה לבדק אם הגיור שלך נעשה כהלכה.

תקח את האמנות המושכת וקרובה אל לבך.

ומה טוב ומה נעים, אם תלך בכל יום לשמע שעור בדרך היומי מרב המקום, וכן עליך ללמד הרבה הלכה מספר שלחן ערוך.

ראה שאשתך תדליק שני גרות של חלב ושני גרות של שמן זית לכבוד שבת-קדש, ולבקש אז בשעת הדלקת הגרות בעבור ילדים, ובזכות זה תושעו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תשעג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חיי שרה, כ' חשון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה יגיעו ויךדפו אל שייחיו.

את מכתבכם לנכון קבלתי.

הגם שאני מצטער מאד בצערךם הקשה, שעוברות עליכם פעילות כספיות, אך אני מאד מאד שמח לשמע, איך שמכל הצרות

אֲשֶׁר ז' תשעד בנחל ריז

וְהַבְעִיזוֹת שֶׁלְכֶם, אַתֶּם שְׁנֵיכֶם חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, אֲשֶׁר בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב
אֶתְכֶם הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

לְדַעֲתִי, עֲלֵיכֶם לַחֲזוֹר לְגוֹר בְּעִיר חִיפָה, וְאַתֶּה תַחֲזוֹר אֶל הָאֲמָנוֹת
שֶׁלְךָ, וְהִיא תַחֲזוֹר אֶל הָאֲמָנוֹת שֶׁלָּהּ, וּבִזְכוּת הַמְצָנָה הַגְדוֹלָה שֶׁל
שְׁמִירַת שְׁבַת-קֹדֶשׁ, שֶׁתִּשְׁמְרוּ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, יַעֲזוֹר לָכֶם לְצִאת
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִמְצוּקַת הַבְּעִיָּה הַפְּסִיפִית.

נָא וְנָא לַחֲזֹק עֲצַמְכֶם בְּאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְלִידַע אֲשֶׁר
אֵין בְּלִעְדֵיּוֹ יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהוּא קָרוֹב לְכָל קַרְאִיו, לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ
בְּאֲמַת, וְהוּא בּוֹדְאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

תִּמְשִׁיכוּ לִילֵךְ אֶל הַהֲרָצָאוֹת בְּסַמִּינְרִיּוֹנִים שֶׁל חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה,
וְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִקְבַּל אֶת תִּשׁוּבַתְכֶם בְּאַהֲבָה, וְתִזְכּוּ לְהַפְקֵד
בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא.

פֹּה תִקְבְּלוּ רְצוּף פְּמָה קוֹנְטְרָסִים יְקָרִים, שֶׁהֵם תְּמֻצִית חֲסִידוֹת
בְּרִסְלָב, וְנָא לַעֲיֵן בָּהֶם בְּעִיּוֹן הַיֵּטֵב, וְשֵׁם תִּמְצְאוּ מְרֻגָע לְנַפְשְׁכֶם.

נָא וְנָא לֹא לְהִתְגַּרֵּשׁ, חֵס וְשְׁלוֹם, בְּשׁוּם אַפֵּן שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אַתֶּם
זוּג מִתְאִים מְאֹד, הַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק וְלַעֲבֹר עַל כָּל הַמְכַשְׁוֹלִים וְהַקְּשָׁיִים
הַמְּסַבְּבִים אֶתְכֶם עֲכָשׁוּ.

רְאוּ לְכַתֵּב לִי עוֹד בְּפִרְטִיּוֹת, וְאִז אֶכְתֵּב לָכֶם בְּאַרְיִכוֹת.

הַמְצַפָּה לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִכֶּם...

ז' תשעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר חַיֵּי שָׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה נְגִיעוֹ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גְּרוֹ וְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מוֹעָזָע עַל שְׁעוֹבָתְךָ אֶת אֲשֶׁתְּךָ וַיִּלְדִּיךָ הַיְקָרִים,
וּבְרַחֲמֶיךָ לָךְ עִם אִשָּׁה אַחֲרָת. עֲלִיךָ לְדַעֲתָ, כִּי עַל דְּבַר זֶה לֹא יִמְחַל

ריח אֲשֶׁר ז' תשעה בנחל

לך הקדוש-ברוך-הוא בשום אפן שבעולם, ואם לא תחזור אל אשתך, מרה תהיה לך באחרונה. מדוע לא תזכה לישוב את עצמך ולהתבונן, כי הכל עצת היצר, אשר מדמה לך כאלו בכרם ובשדה אחר יותר טוב, ובין כך אתה מזניח את פרמך וכו'.

איך לא תרחם על ילדיך היקרים, אשר הם גם מדמך ועצם מעצמך, הלא הם נשארו יתומים חיים.

ראה לחזור בתשובה, ואז ושׁב הוי"ה וימחל לך, ואם לא תחזור — זכור, כי מרה יהיה לך באחרונה, ויש להקדוש-ברוך-הוא הרבה דרכים איך להעניש את האדם, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (כתובות ל:): אף-על-פי שארבע מיתות בית-דין בטלו, דין ארבע מיתות בית-דין לא בטלו.

ועל-כן ראה לצית אותי, וחזור אל אשתך וילדיך, ואז טוב לך כל הימים.

אקנה שדבורים אלו מועטים המחזיקים הרבה — כנסו בלבבך, ותקיים את רצוני.

המאחל לך ברכה והצלחה בחזרה בתשובה...

ז' תשעה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חיי שרה, כ' חשון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר ויזרח.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, ואיך שאתה מעמיק עצמך בידיעות סתרי נסתרות הבורא.

והנה פלל גדול קבלנו מרבנו ז"ל, שבראש ובראשונה ילמד האדם "הלכה", לידע איך לילך ולהתנהג על-פי רצונו יתברך, וההלכה היא תמצית של כל תורה שבעל-פה — משנה, תוספתא, בבלי, ירושלמי וכו' וכו', שעלינו לסלק את חכמתנו המדמה, ולקיים

אָשֶׁר ז' תשעו בַּנַּחַל רִיט

בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת כָּל מָה שֶׁכָּתוּב בְּשִׁלְחַן עָרוּף וְהַפּוֹסְקִים אַחֲרָיו, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהַכְנִס לְבִטַח בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ.

וְהִנֵּה הִנֵּה טוֹב מְאֹד, שֶׁתִּלְמַד אֶת הַתּוֹרָה בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ס"ד, וְלוֹמַר עָלֶיהָ הַתְּפִלָּה מ"לִקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְשֵׁם תִּרְאֶה אִיךָ שֶׁגַּם בְּחֵלֶל הַפְּנוּי יְכוּלִים לְעַבֵּר עִם אֲמוּנָה, וְלִמְצָא שֵׁם אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִסּוּר לִפְלֵ בְּדַעְתּוֹ מִשּׁוּם דְּבַר כָּלֵל. וְכֵן רְאֵה לְלַמֵּד בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן כ"א, וְתֹאמַר עָלֶיהָ הַתְּפִלָּה מ"לִקוּטֵי-תְּפִלוֹת", וְשֵׁם תִּרְאֶה, שֶׁעַל-יְדֵי שֶׁהָאָדָם מְקַדֵּשׁ אֶת עַצְמוֹ בְּשִׁבְעָה גֵרוֹת שֶׁל הַעֵינַיִם, הָאֲזֻנִּים, הַחֻטָּם וְהַפֶּה, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֵה שְׁנַתְּחַבְּרִים אֶצְלוֹ הַיְדִיעָה וְהַבְּחִינָה יַחַד, הַיְנוּ שֶׁיִּתְּדַע לוֹ, שֶׁהַכֹּל לְכַל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא, וְזֶה עֵקֶר הַבְּחִינָה, שֶׁיִּזְכָּה לְבַחֵר בְּזֶה, כִּי זֶה עֵקֶר הַבְּחִינָה, שֶׁצָּרִיךְ הָאָדָם לְבַחֵר תָּמִיד לְקַבֵּל אֶת הַיְדִיעָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדָיו יִתְּבַרֵךְ כָּלֵל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! רְאֵה לְהִתְמַיֵּד הַרְבֵּה בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת גְּדוּלָה, וְתִפְרָשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, כִּפְּאֶשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוֹ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, וְאֵל תְּסַתְּפֵל עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב כָּלֵל.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם תִּזְכָּה לְהִתְמַיֵּד בְּקוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מִה"לִקוּטֵי-הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים. וְאַתָּה בְּעֶצְמָךְ, טוֹב וְנֶאֱדָה שֶׁתִּתְמַיֵּד בְּיֹתֵר בְּקוּנְטְרָסִים שֶׁל אֲמוּנָה, כְּגוֹן: "אוֹר אֲמוּנָה", "בֵּית אֲמוּנָה", "גְּלוּי אֲמוּנָה", "דְּרֵךְ אֲמוּנָה", "הַתְּגַלּוֹת אֲמוּנָה", "וַרְעָה אֲמוּנָה", "זְכוּרֹן אֲמוּנָה", "חֲזוֹק אֲמוּנָה" וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר בְּזֶה תַּחֲיָה אֶת עַצְמָךְ, וְתִמְצָא מְרַגְּעַת לְנַפְשְׁךָ, וְיִתְרַצוּ לָךְ כָּל הַסְּפָקוֹת.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תשעו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

רכ אשר ז' תשעז בנחל

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, וישלח רפואה שלמה — רפואת הנפש ורפואת הגוף לך ולבעלך, ותזכו לאריכות ימים ושנים, ותהיה לכם שיבה טובה.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם בבריאות השלמה תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תשעז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חיי שרה, כ' חשון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... נרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לראות את הקונטרסים החדשים שאתה מדפיס.

חסדי השם יתברך, אף יצאו לאור הקונטרסים החדשים: "אל תדאג", "חושב מחשבות", "רק היום", "זכרון אמונה", "שלום בביתך", ויצא, תהלה לאל, בהדור רב, ומפל אחד הדפסתי עשרת אלפים טפסים. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיתפשט בכל העולם פלו.

ראה לחזק את עצמך ולהחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר שבעולם, כי עליך לדעת, אשר לכל אחד יש נסיונות אחרים, ועקר גדלות האדם הוא להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר.

בנדאי צרתך היא צרה גדולה מאד, כי כבר העידה התורה, אשר לא טוב היות האדם לבדו (בראשית ב, יח), ובפרטיות לך, שעוברים עליך משברים וגלים מבית ומבחוץ, ואין לך היכן להפגס, עם כל זאת עליך לדעת, שגדל זכות הרבים שזכית אתה, לא זכותך

אָשֶׁר ז' תשעח בַּנְחָל רכא

שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף הִדְפְּסָנוּ עַד עַכְשָׁיו יוֹתֵר מִמְּלִיוֹן סְפָרִים בְּשָׁנָה שְׁעֵבֶרָה, וְעַכְשָׁיו בְּחִצֵּי חֲשׁוֹן אָנוּ עוֹמְדִים כְּכֹר בְּשָׁנָה חֲדָשָׁה, זֶה חֲדָשׁ וְחִצֵּי שְׁהִדְפְּסָנוּ כְּכֹר בְּמִשְׁפַּח הַשְּׁלֵשָׁה שְׁבוּעוֹת הָאֵלוּ כָּאֵן וּבְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מְאֵתִים אֶלֶף סְפָרִים. עַכְשָׁיו אֲנִי מְדַפֵּס אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים: "הִזְהָרוּ מֵהַצְּבוּעִים", "שְׂרַפְתָּ הַזְּמַן", עוֹשֶׂה חֶסֶד", "רוּחַ טוֹבָה", "חֲזוּק הָאֲמוּנָה", גַּם הִדְפְּסֵתִי עֲשָׂרִים אֶלֶף קוֹנְטְרָסִים "קִשָּׁה יוֹם" בְּאֲנִגְלִית, וְעֲשָׂרִים אֶלֶף "רֵב חֶסֶד" בְּאֲנִגְלִית, וְהַכֹּל נִזְקָף עַל זְכוּתָךְ. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ, וּבְכוּדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקֹר אֵל תִּדְאָג כָּלֵל, כִּי מִי יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת סִתְרֵי נִסְתָּרוֹת דְּרַכֵּי הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תשעח.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְרַת חַיֵּי שָׂרָה, כ' חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֵתִי, וּמְאֹד אֲנִי מַצְטָעֵר עַל כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר בְּבִיתְכֶם אוֹדוֹת שְׁלוֹם-בֵּית.

עֲלִיף לְדַעַת, כִּי בְּשְׁלוֹם-בֵּית הָאִשָּׁה יְכוּלָה לְהַפְּיֵךְ אֶת כָּל הַבֵּית, כִּי הִיא נִקְרָאת עֲקָרַת הַבֵּית, וְכִמְהָ שָׂרָק תְּלוּי בְּבַעַל, אֲבָל יוֹתֵר מִזֶּה תְּלוּי בְּאִשָּׁה; כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הַבַּעַל עוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׁעוֹבֵר בְּשַׁעַת הַעֲבוּדָה וְכוּ', שְׁמֵרֵב צְרוּת הוּא תְּמִיד בְּמִתַּח גְּדוּל, וְאִין לוֹ אֶל מִי לְפָנוּת, כִּי אִם אֶל אִשְׁתּוֹ, אֲשֶׁר הִיא בְּשֵׁר מִבְּשָׂרוֹ, וְאִם הָאִשָּׁה עוֹד שׁוֹפֶכֶת עָלָיו כַּעֲסָה, אֲזִי טַבַּע שֶׁל הַבַּעַל לְהִגִּיב בְּהִרְבֵּה בְּחִינּוֹת.

לְכֵן עֲלִיף לְהַשְׁתַּדֵּל לְמַחֵל תְּמִיד לְבַעַלְךָ, וְלִדְוֹנוֹ תְּמִיד לְכַף זְכוּת, וְלְהַשְׁתַּדֵּל לְהִרְאוֹת לוֹ תְּמִיד פָּנִים שׁוֹחֲקוֹת, וְאֵז תִּרְאֵי אִיף שְׁבַמְשָׁף זְמַן קֶצֶר יִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

רכב אָשֶׁר ז' תשעח בְּנַחֵל

נָא וְנָא לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד מְלַעְלוֹת עַל הַמַּחְשָׁבָה עֲנִינְךָ גְרוּשִׁינְךָ,
חֵס וְשָׁלוֹם, וּבִפְרָטִיּוֹת שֵׁיִשׁ לָכֶם כְּבָר יְלָדִים, שֵׁיִהְיוּ בְרִיאִים. אִם אַתָּה
רוֹצֵה לְתַקֵּן אֶת הַשָּׁלוֹם-בֵּית שְׁלֹךְ, עָלֶיךָ לְהִתְחִיל בְּעֲצֻמָּךְ, וְאַף
שֶׁדָּבָר זֶה נִרְאֶה קָשָׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שֶׁבְעוֹלָם לְהוֹצִיא מִהַכַּח אֶל הַפְּעַל אֶת כָּל מֵה שֶׁאַכְתָּב לְךָ.

א. רָאִי לְחֹזֵק אֶת עֲצֻמָּךְ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְתְמִיד תְּשִׁירִי
שִׁירֵי שִׂמְחָה, וְאַף שְׁנֵה קָשָׁה לְךָ, רָאִי לְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמָּךְ, כִּי הַשִּׂמְחָה
מִרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּמּוֹרִידָה אֶת הַמַּתַּח. וְעַל-יַדֵּי שְׂאֵת תִּהְיִי
בְּשִׂמְחָה, מִמִּילָא תִמְשֶׁף שִׂמְחָה לְבַעֲלֶךָ, וּכְשֶׁבַעֲלֶךָ יִהְיֶה בְּשִׂמְחָה,
הַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

ב. רָאִי לֹא לְהִסְתַּכֵּל כָּל-כָּף עַל מַגְרָעוֹת בְּעֲלֶךָ, וְאֵל תְּחַפְּשֵׁי אֶת
כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת שָׁבוּ, וּמִכָּל שֶׁפִּינְךָ שֶׁלְבַל תִּגְדִּילִי אֶת זֶה בְּזִכּוּכִית
מַגְדֵּלְתָּ, רַק תִּשְׁתַּדְּלִי לֹא לְשִׁים יָב אֶל הַנְּהַגְתּוֹ, וְאֵל תִּגְיָבִי כָּלֵל עַל
עֲנִינּוֹ. רָאִי לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוֹת תְּמִיד, וְתִסְתַּכְּלִי עָלָיו בְּעֵינֵי טוֹבָה,
בְּעֵינֵי חֲמֵלָה, בְּעֵינֵי אֲהָבָה.

ג. רָאִי לְהִדְלִיק לְכַבֵּד אֶת שִׁבְת-קִדְשׁ בְּאַרְבָּעָה גִּירוֹת שֶׁל חֵלֵב,
וּבְנוֹסָף לְזֶה שְׁנֵי גִירוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וּבְשִׁעַת הַדְּלָקָה הַגִּירוֹת לְבַקֵּשׁ
הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן עֲצֻמָּךְ, הִינּוּ בְשִׁפְתַי הָאֵם שְׁלֹךְ, שֶׁתַּעֲשֵׂי
לְעֲצֻמָּךְ תִּפְלָה וּבִקְשָׁה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִבְקֶשׁ עָלֶיךָ וְעַל בְּעֲלֶךָ וְעַל
הַיְלָדִים, שֵׁיִשְׁרָה רַק שָׁלוֹם וּבְרִיאוֹת אֲצֻלְכֶם, וְתִרְבִּי בְּדָבָר זֶה לְפָנַי
הַגִּירוֹת, שְׂאֵז הוּא עַת רְצוֹן גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם לְאַשָׁה.

אַקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּצִּיִּתִי אוֹתִי בְּכָל זֶה, וְאֵז תִּרְאִי
בְּזִמְנֵי קֶצֶר שְׁנוּי גְּדוֹל לְטוֹבָה, וְאִם, חֵס וְשָׁלוֹם, לֹא תַצִּיִּתִי וְתִתְגַּרְשִׁי,
אֵז עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי אַתָּה מְטַבֵּיעָה אֶת עֲצֻמָּךְ בַּיָּמִים סוּעָר.

לְכֵן הִשְׁתַּדְּלִי לְדוֹן תְּמִיד לְכַף זְכוֹת אֶת בְּעֲלֶךָ, וּלְקַבְּלוֹ בְּאַהֲבָה
וּבְשִׂמְחָה, וְרָאִי שֶׁבְבִיתְךָ יִהְיֶה תְּמִיד קוֹל שֶׁשׁוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה, וְיִשְׁמַע

אָשׁר ז' תשעט – ז' תשפּ בּנחל רכג

כְּלִי זֶמֶר בְּבֵיתְכֶם תָּמִיד, כִּי הַשְּׂמֵחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וּבְבֵית שֵׁשׁ
בו שְׂמֵחָה, הַשְּׂכִינָה שְׂרוּיָה שָׁם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תשעט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר חַיֵּי שָׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחֲתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, גַּם
כִּבְּר פְּתִיבִי מִכְּתָב לְאַחוּתְךָ, אֲקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַצִּיב
אוֹתִי.

רְאֵה, יְדֵי הַיָּקָר! לְחִזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם,
וְתִתְנַהֵג תָּמִיד בְּאַהֲבָה וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, כְּאֲשֶׁר מְסַפְּרִים אֲנִישִׁי
שְׁלוֹמֵנו הַיָּקָרִים עַל הָאִישׁ הָאֶלְקִי ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחֲמָן ז"ל (בְּעַל
מִחְבֵּר סֵפֶר 'בְּאוֹר הַלְקוּטִים'), שֶׁהָיָה תָּמִיד מְלֵא חֶסֶד וְרַחֲמִים, מְלֵא
אַהֲבָה לְכֹל אֶחָד, וְחִיָּף לְכֹל אֶחָד, וְלֹא נִגַע בְּאַחַר אֶף בְּדַבּוּר אֶחָד,
וְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבּוּנוּ ז"ל בְּאַפְּן מִיָּחָד, כְּמוֹ-כֵן תִּתְנַהֵג אִתָּהּ, לְלַכֵּת
בְּמִדַּת הַחֶסֶד וְהַרְחָמִים, וְתִגְלֶה אֶת אֲמִתּוֹת יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה
מִזֶּה, וְאֶף שְׁקֵטָן אִתָּהּ בְּעֵינֶיךָ, עֲלֶיךָ לְדַעַת, כִּי רֹאשׁ שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל
אִתָּהּ, שֶׁהִרְבֵּה נִשְׁעָנִים וְתַלּוּיִים בְּנִשְׁמָתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תשפּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר חַיֵּי שָׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אַת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַה טוֹב מִמֶּךָ.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וְכִיתִי לְהִיּוֹת בְּשָׁבוּעַ שֶׁל פְּרִשַׁת לֶךְ-לֶךְ עִם תַּלְמִידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" בְּצִיּוֹן קֹדֶשׁ קִדְּשִׁים שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל בְּעִיר אוּמָן, וְהִרְבֵּה הִתְפַּלְּלָתִי בְּשִׁבְלֶךָ. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִקְבַּל אֶת תְּפִלָּתִי לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן בְּתוֹךְ תְּפִלוֹת כָּלֵל יִשְׂרָאֵל.

אַהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! יֵשׁ לָנוּ מִתְּנָה גְּדוֹלָה כְּזוֹ מִרַבֵּנוּ ז"ל, שְׂאִי אֶפְשֶׁר לְשַׁעַר וּלְתַאֵר בְּשִׁכְלִי אֲנוּשִׁי, וְהִיא — תְּפִלָּה וְהִתְבּוּדוּת, כְּשֶׁאָדָם מִרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְבַקֵּשׁ בְּרַחֲמִים וּבְתַחֲנוּנִים שְׂיַעֲזֹר לוֹ, אֲזִי אֶף שְׂאִינוּ רוֹאֶה יְשׁוּעָה תַּכְּף-וּמִיד, אִם יֵשׁ לוֹ סִבְלָנוֹת לְחַכּוֹת, יִרְאֶה נְסִים נְגָלִים עַד מְאֹד. וּבְשִׁבְלִי שְׂקִבְּלוּנוּ מִרַבֵּנוּ ז"ל אֶת הַמִּתְּנָה הַזֹּאת, עוֹבֵר עָלֵינוּ מֵה שְׂעוֹבֵר, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים עַל תְּפִלָּה, שְׂעוֹמְדָת בְּרוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּבִנְיָ-אָדָם מְזוֹלְזָלִים בָּהּ (בְּרִכּוֹת ו.). וְאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, שְׂעֵל-כֵּן מְזוֹלְזָלִים בּוֹ (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן צג). וְכֵן מִי שְׂוֹמְנָה עַל אֲנָשֵׁי רַבֵּנוּ ז"ל הָאֲמִתִּיִּים, גַּם-כֵּן עוֹסֵק בְּתְפִלָּה וְהִתְבּוּדוּת — מְזוֹלְזָלִים בּוֹ.

עַל-כֵּן רְאֵה, אַהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעְעוֹלָם, וְאֵל תְּסַתְּפֵל עַל שׁוּם בְּזִיוֹנוֹת וְעַל שׁוּם זְלוּזָל שְׂמִבְזִים וּמְזוֹלְזָלִים בָּךְ, וְסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא, שְׂתִזְכֶּה שְׂיִתְגַּלֶּה עֲלֶיךָ אוֹר הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׂתַרְגִּישׁ אֶת אֲמִתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ עֲלֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְבוֹא לְבִטּוֹל הַמְצִיאֹת, הֵינּוּ שְׂתַדַּע, שְׂאֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרֵךְ כָּלֵל, וְהֵכֵל לְכָל אֱלֻקוֹת גָּמוּר הוּא.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תשפא.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר חַיֵּי שְׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אֲשֶׁר ז' תשפב בְּנַחֵל רַכָּה

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמֵאֵד אָנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה
מִמֶּה שֶׁעֹבֵר עָלֶיךָ וְעַל אַחֻתְךָ ... תַּחֲיֶיהָ.

מָה אָמַר לְךָ! אִם לְנַחֵמְךָ, הֲלֹא הַקּוֹנְטְרָסִים "מְצִיאַת-הַזּוּיג"
בְּיַדְכֶן, אֲשֶׁר בּוֹדְאֵי אִם תִּתְמִידוֹ בָּהֶם, וּתְקִימוֹ אֶת כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמַר
שָׁם, תִּזְכּוּ לְרֵאוֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה עִמָּכֶן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וְתִזְכּוּ לְמִצָּא אֶת בֶּן זִוְיָגְכֶן.

נָא וְנָא לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבַר שֶׁבְעוֹלָם, אִף שֶׁהַמְצָב בְּבֵיתְכֶם
קָשָׁה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת עֲקַר גְּדֵלוֹת הָאָדָם בְּזֵה הָעוֹלָם — כְּשִׁזּוּכָה
לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבַר.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים אִם תִּזְכּוּ לְנִסֵּעַ פַּעַם אֶצֶל צִיּוֹן מְצַבֵּת קְבוּרַת
רַבֵּי מְאִיר בַּעַל הַנֶּסֶס, וּלְבַקֵּשׁ שָׁם רַחֲמִים, וּלְהַדְלִיק שָׁם נֵר שֶׁל שְׁמֹן
זֵית, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְסִיר מִכֶּם כָּל מִינֵי עֵינַי הָרָע, וְלֹא יִשְׁלַט
בְּכֶם שׁוּם קִנְאָה וְשִׁנְאָה, שׁוּם פְּגַע וּמַחְלָה וְנִגְעָה, רַק בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה
יְסוּכְבוּ אֶתְכֶם תָּמִיד.

אֵל תִּדְאָגוּ כָּלֵל, כִּי בְקָרוֹב מְאֹד תִּתְחַתֵּנוּ, וְאֵל תִּסְתַּכְּלוּ אַחֻרְנֵית
כָּלֵל, וּמִכָּל שְׁכֵן שֶׁלֹּא יִהְיֶה אֶתְכֶן הַמְצַפּוֹן, כִּי זִוְיָגוֹ שֶׁל הָאָדָם הוּא
רַק מִן הַשָּׁמַיִם, וּכְשֶׁבֵּא זְמַן מְצִיאַת הַזּוּיג הָאֲמִתִּי, אָז כָּלֵם אוֹמְרִים
כֵּן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַח אֶת לְבַבְכֶן הַנִּשְׁבֵּר, וְתִזְכּוּ לְשִׁמְעַ
בְּקָרוֹב מְאֹד קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׁמִחָה, קוֹל חֲתָן וְקוֹל כְּלָה.

הַמְּאַחַל לָכֶן בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ז' תשפב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ' חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

רכו אשר ז' תשפג בנחל

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

תאמין לי, ידידי היקר לי מאד! כי מאד אני מתגעגע אחריך, ואתה חסר לי מאד. יעזור הקדוש-ברוך-הוא, שנזכה לגור יחד, ותזכה להתעלות בעבודת השם יתברך בתורה ובתפלה.

אנשי שלומנו מספרים, אשר במדינת פולניה היה, פידוע, קבוץ גדול מאד של אנשי שלומנו חסידי ברסלב, ואף שהיו עניים מרודים מאד מאד, עם כל זאת היו תמיד בשמחה, וצהלה האירה על פניהם, והיו בני-אדם יודעים, כשראו איש שמח אמרו: "מסתמא, הוא ברסלב", כל-כך היו אנשי שלומנו תמיד בשמחה, עד שהיו נכרים בעיני כלם.

מה אמר לך, ידידי היקר! האדם צריך להיות כל-כך בשמחה תמיד, עד שישפח לגמרי את כל דאגותיו וצרותיו, וכל מה שעובר עליו. עליך לדעת, כי עם שמחה אין מה להפסיד, אדרבה, עם שמחה האדם רק מצליח, כמו שאמר רבנו ו"ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א'): מי ששמח תמיד, על-ידי-זה הוא מצליח.

רבנו ו"ל אמר פעם למוהרנ"ת ו"ל: "האתה תהיה במקרה שחורה? אתה מחיב להיות תמיד בשמחה רבה". ואמרו על זה אנשי שלומנו, שבאמת שיחה כזו כגון רבנו ו"ל על כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, שמאחר שאנו זוכים לידיע מרבי אמת כזה, עלינו להיות תמיד בשמחה, ובפרטיות תלמידי "היכל-הקדוש", קדוש הקדשים, הם צריכים להתחזק, ולהיות תמיד בשמחה על נעם חלקם, אשר בנחל שם גורלם.

המאחל לך הצלחה נצחית...

ז' תשפג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חיי שרה, כ' חשון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל האברך ... גרו יאיר.

אֲשֶׁר ז' תשפד בְּנַחֵל רכז

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

לדעתִי, כְּדַאי לָךְ לְהִתְחַבֵּר עִם אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנו בְּעִירְךָ, וּתְדַבֵּר עִמָּהֶם בְּכָל יוֹם מִעֲצוּתִי הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל. וְזֶה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד — נִקְדַּת הַחֶבֶר, "אִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזֹרוּ וּלְאַחִיו יֹאמֶר חֹזֵק" (ישעיה מא, ו), וְכֵן הַרְגִיל מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל אֶת תַּלְמִידָיו, שִׁדְבְּרוּ בְּכָל יוֹם מִרַבֵּנוּ ז"ל, וְהוּא בְּעֲצָמוֹ הָיָה נוֹהֵג כֵּן, שֶׁבְּכָל יוֹם דִּבֵּר עִם אֶחָד מִרַבֵּנוּ ז"ל, וּכְשֶׁהָיוּ בָּאִים אֵלָיו בְּנֵי הַנְּעוּרִים, הָיָה סוֹגֵר אֶת הַגַּמְרָא, וּמְדַבֵּר עִמָּהֶם, וּכְשֶׁאַרְעָה שָׁלֹא נִכְנְסוּ אֵלָיו בְּנֵי הַנְּעוּרִים, יֵצֵא לַחוּץ, וּכְשֶׁמֵּצָא אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו — דִּבֵּר עִמּוֹ.

כִּי בְּאַמַּת כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו יֵשׁ לוֹ דְבוּרִים נִפְלְאִים, וְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ נִקְדָּה אֲשֶׁר אֵין בְּחִבְרוֹ (עֵין לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק א', סִימָן לד), וְצָרִיךְ לְקַבֵּל אֶת כָּל הַנִּקְדוּת "הַעֲקֹר לֹא לְדַבֵּר פּוֹלִיטִיק שֶׁל הַכָּל", כִּי כָּבֵר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק ב', סִימָן פג), שֶׁזֶה יֵצֵר הַרְעָה גְּדוֹל לֹאמֹר: צַדִּיק זֶה נָאֵה, וְצַדִּיק זֶה אֵינוֹ נָאֵה וְכוּ', עֵין שָׁם; ר' אָבִא ז"ל (תַּלְמִידוֹ שֶׁל מוֹהֲרַנְתָּ ז"ל) אָמַר פַּעַם: כְּשֶׁרוֹאִים שְׂנִים מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו מְדַבְּרִים, צָרִיךְ לְבוֹא שְׁלִישִׁי וּלְרַשֵּׁם, כִּי בְּיַדָּי יֵשׁ בְּיַנְיָהֶם חֲדוּשִׁים נִפְלְאִים, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְקַיֵּם כָּל זֹאת!

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמֶךָ...

ז' תשפד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם אֶל הָרַב הַמְּפֹאֵל וּמְפֹלֵג, סִינֵי וְעוֹקֵר הָרִים בְּבִקְיָאוֹת עֲצוּמָה, חוֹבֵר חֲבוּרִים מְחַכְּמִים מְאֹד ... שְׁלִיט"א.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶכֶם עִם הַסְּפָרִים הַיְקָרִים, שֶׁזִּכִּיתֶם לְחַדֵּשׁ וּלְהוֹצִיא לְאוֹר עוֹלָם, אֲשֶׁרֵיכֶם וְאֲשֶׁרֵי חֶלְקֵכֶם, וַיְהִי דְבַרֵיכֶם מְקַבְּלִים בְּעֵינַי כָּל.

מֵה שֶׁבִקַּשׁ מִמֶּנִּי לְהַסְבִּיר לוֹ וְכוּ', תֵּאֲמִינוּ לִי, שֶׁהַזְּמַן אֵינוֹ בְּיַדִּי

רכה אָשֶׁר ז' תשפה בַּנְחַל

כָּלֵל, וְאֲנִי רַק עוֹסֵק בְּלַחֲזֵק אַנְשִׁים שְׂבוּרִים וְרְצוּצִים, נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת, שֶׁהֶסְמֵךְ-מ"ם תַּפְס אוֹתָם בְּמַחֲצֵתוֹ, וְאֲשֶׁר מְרִיצִים מִכְתָּבֵיהֶם אֵלַי, וְשׁוֹפְכִים אֶת מֵר נִפְשָׁם. וְאִם הֵייתִי רוֹצֵה לְעֲנוֹת לְכָל אֶחָד, הֵייתִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת עֶסוּק רַק בְּזֶה עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת בַּיּוֹם, מֵרַבּוּי הַמְּכַתְּבִים הַבָּאִים וּמְגִיעִים אֵלַי בְּכָל יוֹם מִמֶּשׁ, וְאִין הַזְּמַן בְּיָדִי לְעֲנוֹת, אֶלָּא לְחַמְשָׁה אַחֲוָזִים וְכוּ', מַה לְעֲשׂוֹת?! הַהֲכָרַח לֹא יִגָּה, כָּל הַסְּפָרִים שֶׁזִּכְנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַדֵּשׁ בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, זֶה רַק עַל קֶטֶב זֶה — לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל מִרְדַּת שַׁחַת וְכוּ'. וְלָכֵן אִין לִי זְמַן לְהַכְנִס בְּפִלְפוּלִים וְכוּ', וְגַם כָּל הַסְּפָרִים שֶׁזִּכְנִיתִי לְחַדֵּשׁ בְּעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרֵךְ, הֵם עַל דֶּרֶךְ פְּשֻׁטוֹת לְאַנְשִׁים פְּשׁוּטִים וְקִטְנֵי עֶרֶךְ כְּמוֹנֵי, אֶסְקוּפָה הַנִּדְרָסֶת לְפָנַי חֵיוֹת טוֹרְפוֹת וְכוּ', וְלָכֵן אֲתַכֶּם הַסְּלִיחָה וְלֹא בְּזָדוֹן וְכוּ'.

הַמְּבָרֵךְ אֲתַכֶּם בְּכַרְפַּת הַתּוֹרָה...

ז' תשפה.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר חַיֵּי שָׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הָאֲבֵרֵךְ הַיְקָר לִי מְאֹד, גֵּר לְהַצְדִּיק נַחַל נוֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ יֵאִיר.

עָלֶיךָ לְהַבִּין, שֶׁהַתּוֹרוֹת הַגְּדוּלוֹת בְּ"לְקוּיטִי-מוֹהֲר"ן", בַּהֲתַחֲלָה קָשָׁה מְאֹד מְאֹד לְהַבִּינֵם, אֶפְלוּ פְּשׁוּטִים שֶׁל דְּבָרִים, וְלָכֵן טוֹב לְעִין וְלִלְמַד אֶת הַתּוֹרוֹת הַקְּטַנּוֹת, שֶׁהֵן בֵּין מוֹבְנּוֹת לְכָל. וְהַעֲקָר שֶׁצָּרִיכִים לְהַתְחִיל עִם שִׁיחֻתֵינוּ הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁבִּסְפָר "חַיֵּי-מוֹהֲר"ן" וְ"שִׁיחֻת-הַר"ן", וְרֵאוּי שֶׁתַּקִּים אֶת כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמַר שָׁם, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, שֶׁעַם כָּל שִׁיחָה וְשִׁיחָה שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל יְכוּלִים לְהִיּוֹת אִישׁ כְּשֶׁר כָּל יְמֵי חַיָּו.

מַה אִמַּר לָךְ! הָאֲמַת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל זֹאת אַחֲרַת לְגַמְרֵי, אֲשֶׁר בְּנֵי-אָדָם אֵינָם רְגִילִים לְאֲמַת כְּזוֹ, כִּי יֵשׁ אֲמַת וְיֵשׁ אֲמַת, וּכְבָר אִמַּר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּיטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נא): אֲמַת הוּא אֶחָד, וְאִין שְׁנֵי

אָשֶׁר ז' תשפו בַּנְחַל רכט

מיני אָמת, ומה בַּעֲצָם הָאָמת שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, שְׁזָה עֲנִינְךָ אַחַר לְגַמְרִי?
כִּי רַבֵּנוּ ו"ל, מְגַלֶּה לָנוּ רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִיךָ שְׂאִין לְאָדָם
שׁוֹם עֲצָה אַחֲרָת, רַק לְבָרַח אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּלְדַבֵּר רַק עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְזוֹ
כָּבֵר אָמת אַחֲרָת לְגַמְרִי. כִּי בְּרַגַע שְׁצָרִיכִים לְדַבֵּר וּלְסַפֵּר לְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שֶׁרַק עוֹבֵר עָלָיו, זֶה כָּבֵר אָמת אַחֲרָת לְגַמְרִי, כִּי
חַיִּים עִם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמְרַגִּישִׁים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכָךְ
נִוָּהֵג כָּל מִי שֶׁמִּקְרָב לְרַבֵּנוּ ו"ל.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה...

ז' תשפו.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חַיֵּי שְׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, גַּר לְהַצְדִּיק נַחַל נֹבַע מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ נִגַן עָלֵינוּ ... גַּר
יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

מָה אָמַר לָךְ! אֶת מְרִירוֹת לְבָבִי אֲנִי מִבִּין הַיֵּטֵב, כִּי אֵין עוֹד מִי
שְׂיָבִין אֶת כָּל מָה שֶׁקוֹרָה וְעוֹבֵר עָלֶיךָ כְּמוֹנִי. וְאִם תֹּאמַר — מִי
אֲנִי, שְׂאֶכְתֹּב לָךְ דְּבַר זֶה בְּבִטְחוֹן כָּל-כָּף חֲזָק? אֲלֵא רַק הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲיֵד מָה אֲנִי עוֹבֵר זֶה שְׁלֵשִׁים שָׁנָה, וְאֲנִי מְקַבֵּל מִכּוֹת
מִכָּל הַצְּדָדִים — מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, מְקוֹרִבִים וּמְרַחֲוִקִים, מִיְדֵי־יָדַי
וּמִשׁוֹנָאִים, וְמָה גַם שֶׁכָּל יוֹם וַיּוֹם עוֹבְרִים עַל פֶּתַח בֵּיתִי בְּחוֹרִים
וְאַבְרָכִים, הַמְּסַפְּרִים לִי כָּל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֵיהֶם. מְכַל זֶה אֲנִי יוֹדֵעַ
וּמִבִּין אֶת שְׂבָרוֹן לְבָבִי, וְכָל מָה שֶׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

אָבֵל אֵי־עֲצָף בַּעֲצָה שְׁלֵמָה — מָה מְחַזֵּק אוֹתִי? שְׂאֲנִי בּוֹרַח אֶל
ה"לְקוּטִי-הַלְכוֹת" שֶׁל מוֹהֲרַנ"ת ו"ל, זֶה רַק מָה שֶׁמְחַזֵּק אוֹתִי,
וּמִפִּיחַ בִּי רוּחַ חַיִּים חֲדָשָׁה. וְלִכֵּן עֲשֵׂה זֹאת, אֵיפּוֹא, יְדֵי הַיָּקָר!
וְתִתְחִיל לְלַמֵּד כָּל יוֹם שְׁעוֹר ב"לְקוּטִי-הַלְכוֹת" כְּסִדְרָן, וְשֵׁם תִּמְצָא

מרגוע לנפשך, כי העצות המובאות שם לא תמצא בשום מקום, ואף שיש ספרים נפלאים המדברים ממשפלות ומהשגות וממדרגות, אבל לעבר את זה העולם בשלום בלי פגע ובלי חלישות הדעת וספקות באמונה, חס ושלום, זה תמצא רק בספרי "לקוטי הלכות", אשר מי שמרגיל עצמו בהם, ימצא מיס חיים בבאר צח שיחיה אותו.

עליך להבין, שהתכלית בזה העולם היא רק לעשות את רצונו יתברך בלי שום רצון אחר, הינו שצריכים לבטל את רצונו לגמרי אל רצונו יתברך, ולא ירצה רצון אחר מבלעדי רצונו יתברך, ואז יתחיל לילך לך כסדרן. וכבר אמר הבעל-שם-טוב הקדוש ז"ע: ווילסט ווי סאיז וועט זיין ווי דו ווילסט [אם אתה תהיה מרצה יהיה כמו שאתה רוצה], והדברים האלו הם עתיקים.

מה שכן הייתי מיעץ לך, שתמעט בדבור, ותעשה לעצמך הרגל לא להתחיל לדבר עם שום ברירה שבעולם, כי זה יסוד גדול בחיים, כי רבוי הדבורים גורם לפל. וכמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן כט), שעל-ידי שמדבר כל העולה על רוחו, גורם לעצמו נפילה. ולכן שמר מאד לא לדבר כל העולה על לבך, זה רק ישבר אותך. וכבר אמר החכם: "כל זמן שהדבור אצלי — אני מושל בו, כיון שהדבור יצא ממני — הדבור כבר מושל עלי". וככל זה תקח בידך, מה שאמרו חכמינו הקדושים (אבות א, ה): 'כל המרבה שיחה עם האשה גורם רעה לעצמו, ובוטל מדברי תורה, וסופו יורש גיהנום' עוד בזה העולם, כי לא כל הנשים רוצות רוחניות, ולכן חבל על הזמן היקר להפגס עמקן בדין ודברים, שזה יביא אחר-כך לוכוחים.

אין לאדם בזה העולם רק תורה ותפלה וקיום המצוות. צריכים לחטף בכל לילה אמירת תקון חצות, שזה גורם גדול לזכות לטהרת המחין, ומכל שכן פשוטים אז גם לשיח ולספור לפניו יתברך את כל אשר עם לבבו, אין למעלה מזה, כמוכא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן נד), שאז הוא הזמן הכי טוב לפרש כל

אֲשֶׁר ז' תשפו בנחל רלא

שיחתו עמו יתברך, וכן צריכים להזהר להתפלל השלש תפלות: שחרית, מנחה, ערבית, במגן דיקא, וזה יועיל לו מאד לבנות לעצמו את השלשה מחין: חכמה, בינה, דעת, כמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ח'), שהם עומדים נגד כל התאוות רעות, ובפרטיות תאות נאוף, שבאה לאדם על-ידי קלקול המחין. וכן צריכים לשמח עם נקדת המצוות שיש בו, הינו ציציית, תפלין, מזוזה, שבת, פשרות, פי תהלה לאל, אפלו הריקנין שבף מלאים מצוות פרמון (ברכות נו.), כל בר ישראל מלא מצוות, אף אף אחד אינו תופס, שזה כל-כף רגיל אצלו, פי נעשה אצלו פ"מ מצות אנשים מלמדה" (ישעיה כט, יג), וההרגל נעשה טבע שני, עד שאין אצלו חדוש, אבל אם היה יודע מעלת הזוכה לקיים את רצונו יתברך, והיה רוקד בכל יום ויום בקיום מצוות מעשיות, אז כל החיים שלו היו הולכים כבר בצורה אחרת לגמרי, פי אין עוד שמחה בשמחת קיום המצוות, שהן רצונו יתברך.

ועל כלם — כדאי לקבץ לעצמך קביעות חזקה בכל יום ללמד כסדרן חמש ורש"י עם התרגום, כדי לסיים בכל שבוע פרשת השבוע, ולעין בקטע אחד או שנים מהרמב"ן הקדוש וה'אור החיים' הקדוש, וכך במשך שנתים או שלש יזכה לסיים, וינתחיל עוד פעם, וכן כדאי להתמיד במדרש רבה ובמדרש תנחומא, שזה מכניס באדם יראת שמים שלמה. ואשרי מי שזוכה ללמד בכל יום כמה פרקים משניות, ודף בבלי ירושלמי, ופרק בת'וספתא, שעל-ידי-זה הוא בונה לעצמו בית נפלא. וכן ללמד פרק רמב"ם וסימן טור ושלחן ערוך, ולומר הרבה דפים זהר ותקוונים, שזה מזון לנשמה. העקר לא להתבלבל כלל, רק מדי פעם לדבר עמו יתברך, ואז תראה שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב, ואפלו שאלו הרשעים רוצים לראות בנפילתך וכו', תדע שהקדוש-ברוך-הוא מנהיג את עולמו.

ואני בעיני ראיתי רשעים ארורים וכו', שאמרו שיעקרו מהעולם אנשים צדיקים ושלמים, והם היו כל-כף בטוחים בעצמם, ולבסוף נתהפך מההפוך אל ההפוך, עד שהם נעקרו מהעולם, וכל

רלב אָשר ז' תשפז בנחל

זֶה רְאִיתִי הִרְבֵּה פְעָמִים. וְלִכֵּן אֶסוּר לְהַשְׁבֵּר מִשּׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר הִרְעָה יָבוֹא הַטּוֹב, וְעוֹד תִּרְאֶה בְּמוֹ עֵינֶיךָ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִמַּשׁ נִסִּים נִגְלִים, שְׂדוּד הַטָּבַע.

רק תתחזק ותישוב דעתך בכל פעם מה אתה רוצה מעצמך, העקר אל תכנס בלחץ, ששום דבר לא ילחיץ אותך, שום דבר אסור שיהיה לאדם בגדר מכרח, כי אז הוא נשבר לגמרי, העקר מה שכן מכרח הוא להיות בשמחה עצומה, ואפלו שזה בא לאדם מאד מאד קשה, מפני פגעי ומקרי הזמן, עם כל זאת זה יסוד בחיים. רק אל תסתכל על אחר כלל, אפלו לא על אשתך וילדיך, כי אם אתה תהיה שמח, אזי לא יקח הרבה זמן, שכלם יהיו שמחים ועליזים. וצריך שתדע, שמדת השמחה היא הקדשה, היא הדבקות, היא החיים, היא הרוחניות והיא הגאולה, כי למה אני שמח? מפני שאני מאמין בהקדוש-ברוך-הוא שהוא פה, וזו התכלית הנצחית.

הדורש שלומך...

ז' תשפז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חיי שרה, כ' חשון ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער מכל מה שעובר עליכם בביתכם, עליך, על בעלך ועל הילדים.

והנה רבנו ו"ל גלה לנו, שעקר רפואת כל המחלות הוא רק שמחה, ומה שבני-אדם סובלים זהו רק מהעצבות והמרה שחורה והדפאון שמסבב אותם מבציותיהם שבכל יום ויום, על-כן ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבכולם להיות בשמחה עצומה, ולשמע בכל יום כלי זמר, ותשמחי את בעלך ואת הילדים, ותהיי רק שמחה ועליזה תמיד, אף שהדבר הזה בא לך במסירות נפש

אֲשֶׁר ז' תשפח בנחל רלג

עצומה מאד, כי מרב הרגל וטבע שהרגלתם את עצמכם בעצבון וּבְדַכְאוֹן, כְּבָר קִשָּׁה לָכֶם לְשִׂמְחָה, עִם כָּל זֹאת עָלֶיךָ לְמַסֵּר אֶת נַפְשֶׁךָ עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמֵחָה, לֵהִיּוֹת מְשֻׁנָּה בְּמִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְזֶה יַעֲזֹר לָךְ לְהִתְרַפֵּא מִכָּל מִינֵי מַחְלוֹת; כִּי שְׂמֵחָה מְרַחֶבֶת אֶת הַמֶּחַ וְהַדַּעַת, וְנוֹתֶנֶת בְּאָדָם בְּטָחוֹן חֹזֵק, וּמְרַפֵּאת אֶת הָעֲצָבִים, וּמוֹרִידָה אֶת הַמֶּתַח מִמֶּנּוּ. אֲשֶׁרִי הַמְצִיית אֶת רַבְּנוּ ז"ל, וְהוּא תָּמִיד בְּשְׂמֵחָה, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה תִּהְיֶה לוֹ רְפוּאָה בְּבֵית וּבְחוּץ, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף.

הַמְקַנְהָ שְׂתַצִּייתִי אוֹתִי, וְתִקְחִי אֶת הַמְרָשֶׁם הַזֶּה, וְתִקְיָמִי כָּל מָה שְׂכַתוּב, וְאִזּו תִּתְרַפְּאִי אֶת וּבְעֶלְךָ וְהִילָדִים.

הַמְאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תשפח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר חַיֵּי שָׂרָה, כ' חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם אֵל ... תְּחִיָּה.

אֶת מַכְתָּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מְצֻטָּעֵר לְשִׁמְעַע מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

הֵייתִי מֵיַעֵץ לָךְ לְהִתְקַשֵּׁר עִם אֶחָד מִמְשַׁרְדֵינוּ בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְלִרְכֹּשׁ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב, וְתַעֲיִנִי בָהֶם, וְשֵׁם תִּקְבְּלִי מְרַגּוּעַ לְנַפְשֶׁךָ.

רְאִי לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׂבָעוּלָם, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי זֶה עַקֵּר גְּדֻלוֹת הָאָדָם, שְׂיִכּוֹל לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאִינוּ נִשְׁבָּר מִשׁוֹם דְּבָר שְׂבָעוּלָם.

הַרְגִּילִי אֶת עֲצָמֶךָ לְשִׁמְעַע כְּלֵי זִמְרָה, שְׂזֶה הַיּוֹם קֵל מְאֹד, עַל-יְדֵי שְׂמִיעַת קֶסֶטָה שֶׁל נְגוּנִים שְׂמִיחִים, שְׂיַעֲוֹרְרוּ בְּךָ מִדַּת הַשְּׂמֵחָה,

רלד אָשֶׁר ז' תשפ"ט בְּנַחַל

וַיִּרְחִיב אֶת דַּעְתּוֹ, וַיִּכְנִס בָּהּ בְּטַחֲוֹן עֲצָמֵי וְאַמוֹנָה, שְׁלֵא תִרְגִּישִׁי עֲצָמְךָ כָּל־בָּהּ רִיקָה.

רַבְּנוּ ו'ל הַזְהִירָנוּ מְאֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וּצְרִיכִים לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, שְׁנֹזְכָה לְהִיּוֹת תָּמִיד שְׂמִיחִים, עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, שְׂזַכִּינוּ לְהַפְרָאוֹת מְזֻרַע יִשְׂרָאֵל, וְהַשְּׂמֻחָה הִיא רְפוּאָה לְכָל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִהַשְּׁמַיִם...

ז' תשפ"ט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה כ' חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל הַיֶּקֶר ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶכֶם הַקָּשָׁה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם אֹדוֹת יְלָדִים. אֲבָל הֵייתִי מֵיַעַץ אֲתָכֶם לַעֲזֹב בְּסִפּוֹר הַמַּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, וְלִקְיָם כָּל הַנְּאָמַר שֶׁם, וְאִזּוּ בְּנֹדָאֵי תִזְכּוּ לַיִּשׁוּעָה מִן הַשְּׁמַיִם — אִם תִּקְיָמוּ אֶת הַכָּל בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת גְּמוּרָה (לְקוּטִי-מוֹהֲרָן, חֻלַּק ב', סִימָן ק').

מִי שְׁעַדִּין לֹא נִפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, שְׂאֲשֵׁתוֹ תִּשָּׂא עַל צְנוּאָרָה ה' שֶׁל כֶּסֶף (אֲשֶׁר הַיּוֹם יְכוּלִים לְקַנּוֹת אֶת זֶה בְּכָל חֲנוּת תְּכַשִּׁיטִים), גַּם תִּשָּׂא בְּכִיסָה מִגִּנֹּט קֶטַן וְעַץ שֶׁעַל קֶבֶר הַצַּדִּיק, וְדַבֵּר זֶה גְּלַה לָנוּ רַבְּנוּ ו'ל, וּמִי שְׁקִיָּם זֹאת בְּתַמִּימוֹת וּבַפְּשִׁיטוֹת, נִפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, אֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לַצִּיַּת אֶת רַבְּנוּ ו'ל!

גַּם טוֹב מְאֹד לְהַדְלִיק שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שְׂמֹן זַיִת לְכַבּוֹד שַׁבַּת-קֶדֶשׁ, מִלְבָּד הַגֵּרוֹת שֶׁל חֵלֶב, וְזֶה מְסַגֵּל לְהוֹלִיד בְּנִים חַיִּים וְקִימִים.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ז' תשצ – ז' תשצא בנחל רלה
ז' תשצ.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חיי שרה, כ' חשון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר ויזרח.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב מך, יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שגם אתה תזכה להוציא מהכח אל הפעל חשקך ורצונך, ותהיה בציון רבנו ז"ל כמו אחיך, גרו יאיר.

מה אמר לך, ידידי היקר! אומרים בכל יום בתפלה (תהלים ל, ח): "הסתרת פניך הייתי נבהל", והפירוש הוא: אם יש הסתרת פנים, ואין זוכים להרגיש את הקדוש-ברוך-הוא, אז האדם נבהל ונפחד משטיות ובהלים, אבל כשאדם זוכה להרגיש את אמתת מציאותו יתברך, ויודע שאין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא, כל החיים שלו הולכים כבר באפן אחר לגמרי. אשרי המכניס בעצמו ידיעת אמתת מציאותו יתברך.

נא ונא למסור את נפשך על נקדת השמחה, אשר היא רפואה להכל, והשמחה מרחבת את המוח והדעת, עד שעל-ידי השמחה זוכים, שתפלתו נכנסת בהיכל-המלך, בלי שום מונע ומעכב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תשצא.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר חיי שרה, כ' חשון ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד זעזע אותי כל ספורך, והסבל שאת סובלת מאז קטנותך. השם יתברך ירחם עליך מעכשו, שפבר לא תדעי משום צער ומכאוב.

רלו אשר ז' תשצב בנחל

הייתי מניעץ לך להשתדל לא לנתק שום קשרים, רק להתחמתן עמו תכף-ומיד, והרגילי עצמך לשכח את העבר. ואף שזה דבר קשה מאד, אחר שעבר עליך עבר מר בזה, אשר כמעט לא שומעים כזאת, עם כל זאת צריכים להוציא מעצמו את רגשות המצפון, ולהתחיל לחיות חיים חדשים. וזה אי אפשר, כי אם על-ידי ששוכחים את העבר לגמרי. כי בזה שתמיד תזכרו את העבר, רק תהרסו את חייכם.

והקדוש-ברוך-הוא ירפא את שברון לבך, ויוציא ממך את האשמה, אשר באמת אינך אשמה כלל, כי זה לא היה מצונן הטוב, ותתחילו לבנות את חייכם מחדש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

ז' תשצב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר חיי שרה, כ"א חשון ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתצליחי בחיך — את ובעלך ושני הילדים, ותחזרו באמת בתשובה, ותזכו לעלות מעלה מעלה בדרך התורה והיראה.

נא ונא להתחזק בכל מיני אפנים, ולהשתדל לעבר על כל הקשיים, שבדרך כלל באים למי שחוזר בתשובה. ומי יתן שתזכו לקרב גם אחרים בתשובה, שזהו תקון נפלא על העבר — כשמוחזרים אנשים בתשובה.

המאחל לכם ברכה והצלחה מהשמים.

אֲשֶׁר ז' תשצג — ז' תשצד בַּנְחַל רְלוּ
ז' תשצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"א חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶכֶם הַקָּשָׁה
מִמָּה שֶׁסּוֹבֶלֶת אַחֻתְךָ. וּפֹה אֲנִי שׁוֹלַח לָכֶם תְּרוּמָה קְטָנָה.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִתְרַחֵב לָהֶם, וְתִהְיֶה לָהֶם הַרְחֵבָה,
וַיִּשְׂאוּ חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֵיהֶם בְּאִפְּן שְׁיִצְלִיחוּ דְרָכָם.

נָא וְנָא לְהַמְשִׁיךְ בְּפַעֲלֹתְכֶם לְמַעַן אַחֻתְךָ, וּבְנֻדָּאֵי בְּזָכוֹת זֶה
תְּנִשְׁעוּ גַם אַתֶּם.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם הָיָה גִיטָךְ נִכְנָס לְאִיזָה כּוֹלָל לְלַמֵּד.

הַמֵּאחַל בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ז' תשצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"א חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה. וְעַם בְּתָה ... תְּחִיָּה.

הַמִּכְתָּב לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי מֵאֵת בְּתֶךָ ... תְּחִיָּה, וּמֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר
בְּצַעֲרֶכֶם הַקָּשָׁה, וְהַמְנַחֵם צִיּוֹן יְנַחֵם גַּם אֶתְכֶם, וּכְבֹר יוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם
בִּישׁוּעָה נְצַחִית, שֶׁתִּזְכּוּ לְהַכְנִיס בְּמִזְל טוֹב אֶת בְּתֶךָ לַחֲפָה בְּקָרוֹב.

הָיָה טוֹב מְאֹד שֶׁתַּעֲשׂוּ אִיזוֹ מְצָנָה, שְׁיִשְׂאֵר זְכָרוֹן עַל שֵׁם הַבַּעַל
וְהַאֲבָא וְ"ל.

גַּם בְּעֵת הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת בְּעָרֵב שָׁבַת לְהַזְכִּירוֹ לְטוֹבָה.

מָה טוֹב וּמָה נְעִים לְהַדְּלִיק לְכַבּוֹד שָׁבַת שְׁנֵי נְרוֹת שֶׁל חֵלֶב

רלח אָשׁר ז' תשצה — ז' תשצו בנחל

ושְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת, וְלִבְקֶשׂ אֶז לְמַעַן נִשְׁמַת הָאָבָא, שְׁבִגְוֶן-עֲדוֹן תְּהִיָּה מְנוּחָתוֹ, וְיִהְיֶה לְיִלְדֵים נַחַת וּפְרִנָּסָה וְשִׁפְעָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה.

ז' תשצה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"א חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ אֵל ... גֵּרוֹ זְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי שֶׁעֲבַרְתָּ לְגוֹר בְּמִקּוֹם אַחֵר.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ לְמַצֵּא אֶת בֵּת זִוְגְךָ, וְתִזְכֶּה לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה.

אוֹדוֹת הַסְּתַרְחָרֶת שֶׁעוֹבְרַת עָלֶיךָ, עָלֶיךָ לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל זְמַנֵּי הַשָּׁנָה, כִּי אֲסוּר לְסַגֵּף אֶת עֲצָמוֹ בְּשָׁנָה כָּלֵל, אֲלֵא רְאָה לִישָׁן כָּל צָרְכְךָ. גַּם תִּזְהַר מֵהַ שְׂאֵתָה אוֹכֵל, וְלֹא לְאָכַל דְּבָרִים מְלוּוָּחִים.

רְאָה לְבֹדֵק אֶת הַתְּפִלִּין שֶׁלָּךְ אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת.

וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאַת הַגּוּף גַּם יַחַד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תשצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"א חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מְכֹל מֵהַ שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

אֲשֶׁר ז' תשצז בְּנַחַל רַלֵט

כְּפִי הַנִּרְאָה בְּגִי-אָדָם מְחַפְּשִׁים צָרוֹת וְיִסוּרִים וּבְעֵינֹת מִתַּחַת
לְאֲדָמָה, הֲלֹא הֵם הָיוּ צָרִיכִים לְהִיּוֹת הַכִּי מְאֹשְׁרִים מְכֹל מֵה שְׁנוֹתֶיךָ
לְהֵם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִפְנֵי שְׂזָכָה אוֹתְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם
יְלָדִים כֹּה גַחְמָדִים, אֲשֶׁר אַחֲרֵיהֶם הָיוּ מְשֻׁלְּמִים כָּל הוֹן דְּעֵלְמָא,
שְׂיִהְיֶה לְהֵם רַק יֶלֶד אֶחָד אוֹ יֶלְדָה אַחַת, וְאֵינָם זוֹכִים לְזֶה, וְלֵךְ עֶזֶר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם יְלָדִים כֹּה גַחְמָדִים, לְבַעַל אֲשֶׁר עוֹבֵד קָשָׁה
מִהַבְּקָר עַד הָעֶרֶב כְּדֵי לְפָרְנֵס אוֹתְךָ. עֲלֶיךָ לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה עַל
נַעַם חֻלְקֶךָ, וְלָמָּה אַתָּה מְמַשְׁכֵּת עֲלֶיךָ פְּחָדִים יִתְרִים וְעֲצָבוֹת וְדַפְאוֹן.

רְאֵי לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְשִׂמְחָה מְאֹד, וְלִשְׁמֵעַ כְּלֵי זִמְרָה, כִּי
הַשְׂמִיחָה וְהַגִּיּוֹן מְרַפְּאִים מְכֹל מִיַּגֵּי חֲלָאִים. וְהַרְגִילִי אֶת עֲצָמְךָ
לְבִקְשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵךְ, שְׂיַעֲזֹר לְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי עֲקָר רְפוּאָתְךָ
תְּלוּיָהּ רַק בְּשִׂמְחָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם —
רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַגּוּף, וְתוֹכִי לְהִיּוֹת אִמָּא טוֹבָה לְיְלָדִים וְאִשָּׁה
טוֹבָה לְבַעַל.

נָא וְנָא לְהִזְהַר בְּטְהֵרַת הַמְּשַׁפְּחָה וּבְכִשְׁרוֹת הַמַּאֲכָלִים וּבְהִדְלָקַת
הַנְּרוֹת לְכַבוֹד שְׁבַת-קֹדֶשׁ — גַּר אֶחָד לְכֹל אֶחָד מִבְּנֵי מֵהַמְּשַׁפְּחָה,
וְלְהוֹסִיף שְׁנֵי גֵרוֹת שְׂמֹן זַיִת, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה
שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְיִשְׁתַּנֶּה הַמַּצָּב אֲצִלְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

ז' תשצז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"א חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה אֵל ... גֵּרוֹ זְאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי.

יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּפָרְנֵסָה בְּהַרְחָכָה, וְשִׁלָּא תַצְטַרֵךְ

רמ אָשֶׁר ז' תשצח בְּנַחֵל

לְבוֹא אֶף פַּעַם לְיַדֵּי מִתְנַת בְּשֹׁר וְדָם, אֲלֵא תִשָּׂא חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֶיךָ,
וּתְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

נָא וְנָא לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, כִּי הַשִּׁמְחָה הִיא
הַצְּלָחָה לְאָדָם — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת. וּרְאֵה לְשִׁמְחַת אֶת
אֲשֶׁתְּךָ תָּמִיד, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (עֵין לְקוּטִי־מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן נח):
עֲקַר הַפְּרֻנְסָה וְהַמְעוֹת בָּא בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה.

וְעַל־כֵּן רְאוּ לְהִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְשִׁלוּם, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ
יֹאמֶר חֲזוּק, וּבְזִכּוֹת זֶה יִתְרַחֵב לָכֶם בְּפְרֻנְסַתְכֶם.

הָיָה טוֹב מְאֹד לְבַדֵּק אֶת הַמְּזוּזוֹת אִם הֵן כְּשֵׁרוֹת, וְכֵן לְהַנִּיחַ
בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, וְלִשְׁמֹר שֶׁבֶת כְּהַלְכָתָהּ, אֲשֶׁר כָּל זֶה הוּא סִגְלָה
לְשִׁפְעַע, בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה לְאָדָם בְּבֵיתוֹ וּמְחוּצָה לוֹ.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תשצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"א חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאִתָּה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, כֵּן רְאוּי וְנִכּוֹן.

יְעֻזֶר לָךְ הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתָּמִיד תִּשָּׂאֵר אֲצֵל רַבְּנוּ ז"ל,
וּתְלַמֵּד בְּסִפְרֵיו הַקְּדוֹשִׁים, וְזֶה יְעֻזֶר לָךְ לְעֹבֵר עַל כָּל הַבְּעִיּוֹת בַּחַיִּים.

עֲלִיךָ לְדַעַת, יְדֵי הַיָּקָר! כִּי עֲקַר גְּדֻלַּת הָאָדָם נִמְדָּדֶת רַק כְּפִי
שְׂזוּכָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ וְלְהַחֲזִיק מֵעַמָּד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר
שֶׁבְעוֹלָם.

עֲלִיךָ לְדַעַת כִּי זְכִינוּ לְקַבֵּל מִרַבְּנוּ ז"ל מִתְּנָה כְּזוֹ, שְׂזוֹ הַעֲשִׂירוֹת

אֲשֶׁר ז' תשצט בנחל רמא

הכי גדולה, אשר אין יותר מזה, והיא: תפלה והתבודדות, להיות רגיל לדבר עמו ותברך, ולספר לפניו את כל לבו, אשר מעלת זה הענין עולה על הכל, ומי שזוכה להרגיל את עצמו לדבר תמיד עמו ותברך, חיו כבר חיים אחרים לגמרי, אשרי מי שמתמיד לדבר עמו ותברך, ואז טוב לו בזה ובכא לנצח.

ראה לשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, פי השמחה מרחבת את הדעת, ומכנסת באדם סבלנות ואריכות אפים גדולה, אשרי מי ששמח תמיד!

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שיתרחב לך בפרנסתך, ותזכה להרחבה בגשמיות וברוחניות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תשצט.

בעזרת השם ותברך, יום שלישי לסדר חיי שרה, כ"א חשוון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני שמח לשמע הטוב ממך.

נא ונא לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותמשיך בשעורים הקבועים שלך, ובפרט באמירת ח"י פרקים משניות, אשר אין למעלה מזה בתקון הברית, אשר זה הורס את היצר הרע והורג ומבטל אותו לגמרי. אשרי ואשרי מי שזוכה לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, אשרי לו בזה ואשרי לו בכא!

ראה להמשיך להפיץ ספרי רבנו ז"ל, ואף שנדמה לך לדבר קשה, אבל עליך לדעת, כי במה שקלקלת בזה עליך לתקן; אתה קלקלת בפגם הברית, ופזרת זרע לבטלה, עליך לפזר עכשו ספרי רבנו ז"ל בכל הרחובות, כי הפצת ספרי רבנו ז"ל, הוא תקון נורא

רמב אָשׁוּר ז' תת — ז' תתא בַּנְחַל

וּנְפֵלָא מְאֹד לְפָנִים הַבְּרִית. אֲשֶׁרִי מִי שְׂיִתְמִיד בְּזוּה, וַיִּמְלֵא אֶת בְּתִי
יִשְׂרָאֵל עִם סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תת.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"א חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצֻטְעָר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה.

רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת קִלְפָה, סִימָן ד'): הַגֵּר מְכַנִּיעַ
שְׁלִיטַת הַקְּלָפוֹת; וְכֵן אָמַר (שָׁם סִימָן ו'): הַשְּׂבָעָה קוֹלוֹת שְׂאֲמַר דָּוִד
עַל הַמַּיִם בְּדַבְּרוֹן מְכַנִּיעֵין הַרוּחַ רָעָה. עַל-כֵּן רָאִי לְהַדְּלִיק גַּר אֶחָד
בְּכָל יוֹם, וְלוֹמַר אֲזַי לְפָנַי הַגֵּר שְׂבַע פְּעָמִים מִזְמוֹר כ"ט שְׂבַת-הַלֵּים,
וְלִבְקֵשׁ אֲזַי מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, שְׂבִיבוֹת הַדְּלָקַת הַגֵּר וְאַמִּירַת הַמְּזֻמָּר הַזֶּה
שְׂבַע פְּעָמִים, שְׂתִבְרַח מִמֶּךָ הַרוּחַ רָעָה.

נָא וְנָא לְשִׁמְר מְאֹד לֹא לִילָךְ אֶל שׁוֹם מְכַשְׁפִּים, כִּי הֵם רַק
מִזִּיקִים, וְלֹא מוֹעִילִים כָּלֵל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָת
הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת הַגּוּף, וְתִנְצְלֵי מֵהַכֹּל.

תִּשְׁתַּדְּלֵי לְהִיּוֹת רַק בְּשִׁמְחָה, כִּי הִיא רְפוּאָה לְכֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִהַשָּׁמַיִם.

ז' תתא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"א חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל הָרַב ... גְּרוּ זָאִיר.

אָשֶׁר ז' תתב בנחל רמג

אַתּ מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמָאד אָנִי מַצְטַעַר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה
מִפֶּל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלַיךָ.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ
בְּלִשׁוֹן שְׂאֵתָה רְגִיל בָּהּ, כִּי אֶפְלוּ כְּשֵׁאֲדָם מְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבַּרְךָ בְּלִשׁוֹן
שֶׁהוּא רְגִיל בָּהּ, זֶה מָאד נִשְׁמָע וְנִתְקַבֵּל; אֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה בְּכָל יוֹם
לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמוֹ יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר יָכוֹל לִפְעַל אֲצִלוֹ יִתְבַּרְךָ דְּבָרִים רַבִּים
מָאד, אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֻלְקוֹ!

רְאֵה לְשַׁמַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אָפְנִים, וְאַף שְׂמֵדַת הַשְּׂמֻחָה
הִיא עֲבוּדָה קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהִיּוֹת רַק בְּשְׂמֻחָה, וְזֶה יַעֲזוֹר
לְךָ לַעֲבֹר עַל הַכָּל; כִּי הַשְּׂמֻחָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ מִכְּנֻסַת בְּאֲדָם תִּקְנֶה
וַיִּשׁוּעָה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר וַיִּשְׁפִּיעַ עֲלֵיכֶם שְׁפַע, שְׂתוּכְלוּ לַעֲבֹר
לְדִינָה רַחֲבָה, וַיִּהְיֶה לְכֶם רַב נַחַת מִכָּל הַיְלָדִים, וְהִבֵּן שְׁלֹכֶם סוּף
כָּל סוּף יַחֲזוֹר בְּתִשׁוּבָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תתב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"א חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אַתּ מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי.

יַעֲזוֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה, וְתַמִּיד תִּהְיֶי
שְׂמֻחָה וְעֲלִינָה, כִּי הַשְּׂמֻחָה מְרַחֶבֶת אֶת דַּעַת הָאָדָם.

מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תִּזְכִּי לְקַחַת בְּכָל יוֹם קוֹינטֶרְסִים,

רמד אָשֶׁר ז' תתג בנחל

וְלִהְפִיצֵם בֵּין הַשְּׁכָנִים וְהַיְדִידִים. וּמַעֲלַת הַפְּצַת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל —
אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְהִיא זְכוּת גְּדוּלָּה מְאֹד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִהַשְּׁמַיִם...

ז' תתג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"א חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שִׂמְחֹתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַזְכֶּה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמֶךָ בְּכֹל מַה
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי זֶה גְּדֻלַּת הָאָדָם, שְׂיִכּוֹל לְהַחְזִיק מֵעֲמֹד, וְלֹא לִפְלֵ
בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל מִכֹּל מַה שְׁעוֹבֵר עָלָיו.

אוֹדוֹת קְרוֹב רְחוּקִים, תֵּאֱמִין לִי שְׂאִין לָךְ דְּבַר גְּדוּל מְזֵה, וְרַבְּנוּ
ז"ל גְּלָה לָנוּ נִפְלְאוֹת רַבּוֹת בְּמַעֲלַת הַזּוֹכָה לְקָרֵב רְחוּקִים אֵלָיו
יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי אִם תִּזְכֶּה לְהוֹצִיא מִהַפֶּחַ אֶל הַפַּעַל
דְּבַר זֶה.

נָא וְנָא לְהַחְזִיק מֵעֲמֹד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשּׁוּם דְּבַר שְׁבַעוּלָם, יִהְיֶה
אִיךָ שְׂיִהְיֶה, כִּי גְּדוּל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

פֹּה תִקְבַּל רְצוּף כַּמָּה קוֹנְטְרַסִים חֲדָשִׁים שְׂיִצְאוּ לְאוֹר.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְעֹזֵר לָךְ לְעֵינֵי בְּהֵם וְלַחֲזוֹר בְּהֵם, וְשִׂיחֲקוּ
הַיֵּטֵב עַל לְבָבְךָ.

אִם יִהְיֶה לָךְ כֶּסֶף שֶׁל צְדָקָה, תִּשְׁלַח אֶת זֶה לְמַעַן הַדְּפָסָה, אֲשֶׁר
זֶה הַצְּדָקָה הַכִּי גְּדוּלָּה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשְּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ז' תתד בְּנַחֵל רמה
ז' תתד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"א חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר
וְהַנְּעֻלָּה ... גֵּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמֶּךָ.

רְאֵה לְהוֹצִיא אֶת עֲצָמְךָ מִקְטָנוֹת הַמַּחִין, אֲשֶׁר הוֹרֵס אֶת הָאָדָם
לְגַמְרֵי.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, אֲשֶׁר אֵין לָךְ מִדָּה טוֹבָה וַיִּקְרָה
מִזֶּה, כִּי כָּל מֵה שֶׁאָדָם שִׂמַּח יוֹתֵר, נִתְרַחֶבֶת דַּעְתּוֹ יוֹתֵר, כִּי אֵינוֹ
מִפְחָד מִשׁוֹם בְּרִיָּה שֶׁבַּעוֹלָם.

עֲלִיךָ לְדַעַת, מִי שֶׁהוּא תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, הוּא חַי חַיִּים טוֹבִים
אֲמִתִּיִּים. וְעַל-כֵּן מִי שֶׁרוֹצֵה לְחַיּוֹת חַיִּים טוֹבִים וְאֲמִתִּיִּים, חַיִּים
שֶׁיְהִיוּ דְבוּקִים בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, יִשְׁתַּדֵּל לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת לְשִׂמְחָה
אֶת נַפְשׁוֹ, וְלֹא לְהִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב כָּלֵל. וְגַם הַנְּבִיאִים
וּבְנֵי הַנְּבִיאִים, הָיָה תָּמִיד לְפָנֵיהֶם תֶּף וְנִגְבֵּל וְכַנּוֹר, וְרָקְדוּ וְשָׂרוּ
בְּקִבְעוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִמְשָׁכָה עֲלֵיהֶם הָאֶרֶץ הַנְּבוֹאָה.

וּבִפְרָט אַתָּה, אֶהוּבִי, יְדִידִי הַיָּקָר לִי מְאֹד! אֲשֶׁר זָכָה אוֹתְךָ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּקוֹל יָפֵה, עֲלִיךָ לְכַבֵּד אֶת קוֹנֵךְ בְּקוֹלְךָ, כְּמוֹ
שֶׁאָמְרוּ חַכְמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (רש"י מְשֻׁלֵי ג, ט): "כַּבֵּד אֶת הַשָּׁם מֵהוֹנֵךְ",
אֵל תִּקְרֵי מֵהוֹנֵךְ אֶלֶּא מֵגְרוֹנֵךְ.

נָא וְנָא לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מֵאַחֲרִים כָּלֵל, רַק לְשִׁיר וּלְשִׂמְחָה אֶת עֲצְמוֹ
וְאֶת אַחֲרִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

רמו אָשֶׁר ז' תתה בנחל
ז' תתה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר חַיֵּי שָׂרָה, כ"א חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב וּבְרָכָה וְהַצְלָחָה יִגִּיעוּ אֵל ... נְרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּגְדֹל שְׂמֵחָתִי שְׂאֵתָה מְחִיָּה אֶת עֲצֻמְךָ
בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. וּבִפְרָטִיּוֹת שְׂאֵתָה
מְלַקֵּט בְּכֹל יוֹם מֵעֵט טוֹב תּוֹרָה וּתְפִלָּה, אָשֶׁר רַק זֶה יִשְׂאָר לְךָ, וְרַק
זֶה תִּקַּח עִמָּךְ, כְּמֵאֲמַר הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ (אָבוֹת ו'): "אֵין מְלוּיִן לוֹ לְאָדָם
לֹא כֶסֶף וְלֹא זָהָב, אֲלֵא תּוֹרָה וּמִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּלִבָּד."

וּבִפְרָט אֵתָה וְאֵשְׁתְּךָ, אָשֶׁר זוֹכִים לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם עֲנִיִּים, אָשֶׁר
בְּיָדָי בְּזָכוֹת זֶה לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיִשְׁלַח תְּמִיד
בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּבֵיתְכֶם.

הָיוּ רְגִיל לְהִתְפַּלֵּל בְּכֹל יוֹם תְּפִלָּה, וְתֹאמַר: יְהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
הַגּוֹי"ה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אָבוֹתֵי, שְׂתַּחֲוֶס וְתַחְמַל עָלַי וְעַל אִשְׁתִּי וְעַל
הַיְלָדִים שְׁלִי, שְׂנַזְכֶּה לְבְרִיאֹת הַשְּׁלָמָה, וְאֲזַכֶּה לְהַכְנִיס אֶת אוֹרְךָ
הַאֵין סוֹף בְּתוֹךְ בֵּיתִי, וְאֲזַכֶּה לְגַדֵּל אֶת בְּנֵי וּבָנוֹתֵי בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה
וְהַיְרָאָה, וְתִרְחִיב לִי מִן הַיָּצָר, וְאֲזַכֶּה לַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם כָּל הָעֲנִיִּים,
וּבְזָכוֹת הַחֶסֶד הַזֶּה תִּפְתַּח לִי אֶת צַנּוֹר הַחֶסֶד, וְתִמְשִׁיךְ עָלַי חֶסֶד
וְרַחֲמִים גְּמוּרִים מִפְּלֵא עֲלִיוֹן, וְתִמְשֶׁךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּתוֹךְ בֵּיתִי,
וּרְפוּאָה שְׁלָמָה אֵל ... אָנָּה הַגּוֹי"ה, חוּס וְחַמַּל וְרַחֵם עָלַי, וְעֲזֹר לִי
לְצַאת מִהַסֶּכֶל שְׂאֵנִי סוֹבֵל זֶה יָמִים וְשָׁנִים, וְאֲזַכֶּה בְּאַמַּת לְהִתְקַרֵּב
אֵלֶיךָ, וְלִהְפָּלֵל בְּךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סְלָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׂתַתְּקַבֵּל תְּפִלָּתְךָ בְּתוֹךְ תְּפִלַּת כָּל
יִשְׂרָאֵל לְרַחֲמִים וּלְרַצוֹן.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ...

ז' תתו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חיי שרה, כ"ב חשון ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממכם.

ראי לחזק את בעלך תמיד, שיוכל ללמד תורה, וכן תשמחי את הילדים, כי השמחה מְכַנֶּסֶת ישוב הדעת באדם, וזוכה להכניס בו את השכינה, פי במקום השמחה — שם השכינה.

הרגילי את עצמך להתבודד עמו יתברך, ולפרש את כל שיחתך אליו יתברך, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, אֲשֶׁר־מִי שִׁדְּבַר בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יתברך, אֲשֶׁר אֵין לָךְ טוֹב מִזֶּה.

המאחל ברכה והצלחה.

ז' תתז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חיי שרה, כ"ב חשון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה זוכה ומזכה את הרבים, ובפרט בהפצת מעינות החכמה חוצה, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה בְּתַקוּן הַבְּרִית. וְכַנְגֵד שְׂאֵדָם פְּזוּר וְרַעוּ לְבַטְלָה, עָלְיוֹ לְתַקֵּן וּלְפַזֵּר סִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל בְּרִישׁ גְּלִי, וְלֹא לְהַתְּבַשֵּׁשׁ מִפְּנֵי הַמְּלַעֲיָגִים, וְלֹא לְהַכְּנִס בְּכּוֹפְחִים כָּלֵל.

ראה לחזק את עצמך להיות תמיד בשמחה, ושום דבר בעולם לא ישבר אותך.

הרגילי את עצמך לומר תפלה זו בכל יום: יהי רצון מלפניך הו"ה אלהי ואלהי אבותי, שתחוס ותרחם על נפשי האמללה,

רמח אשר ז' תתח בנחל

שנפלה בבור עמק, ונכשלתי כבר בזה העולם במה שנכשלתי, וטמאתי אותה בכל מיני טמאות שבעולם, עד שאיני יודע אם יש עוד בעולם שפל ופחות כמוני, רחוק ומגשם כמוני. אנא אב הרחמן, חוס וחמל עלי, ופני להתעורר על-פלפנים מעכשו לשוב בתשובה שלמה לפניך, ופני להתחרט על כל העבר שלי, לעשות התחלה חדשה להתקרב אליך, ופני שעל-ידי שאזכה להתעורר בתשובה אמיתית מעמק החשך והרע שלי, על-ידי-זה אזכה לעשות התעוררות גדולה אצל כל הרחוקים והפגומים, הירודים והנפולים, שגם-פן נמצאים בבור עמק כמוני, ועל-ידי-זה שאזכה לשוב אליך בתשובה, גם הם יזכו לחזר בתשובה אמיתית.

רבנו של עולם, אתה לבד יודע, פי עקר תקותי היא רק על-ידי-זה שאזכה להחזיר בני-אדם בתשובה, ולהכניס בהם אור אמונתך ואמתתך, ובזכות זה גם אנכי אזכה להאיר על נפשי הפגומה והרחוקה מאורך האין סוף המאיר בכל העולם פלו. לכן אבי, אב הרחמן, ופני להכניס אור האמת בעולם, ולגלות ולפרסם את אמתת מציאותך בין נפשות ישראל. אנא הוי"ה, חזקני ואמצני נא, ועזרני נא, שאזכה להוציא מהכח אל הפעל רצוני וכסופי לגלות ולפרסם את ראש צדיקיך בעולם, אשר הוא מגלה ומפרסם אמתת מציאותך. אנא הוי"ה, חוס וחמל עלי, ותן לי כוח ומח להתמיד בדבר זה, למען יכפר לי על כל העבר הרע שלי, ואזכה כבר לשוב בתשובה שלמה מעתה ועד עולם אמן סלה.

והקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע גם את תפלתך בתוך תפלתם, ותתקבל לרחמים ולרצון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תתח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר חיי שרה, כ"ב חשון ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

אֲשֶׁר ז' תתט בנחל רמט

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

יְעֹזֵר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְבָנוֹת בֵּית בְּיִשְׂרָאֵל, וְרֵאֵי לְהַפְיִץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים "מְצִיאַת-הַזּוּג" בֵּין חֲבֵרוֹתֶיךָ, כִּי אֵין עוֹד צָעֵר כְּצָעֵר שֶׁל רֵק אוֹ רִנָּה, וּמִי שֶׁיִּקְיִים אֶת כָּל מָה שֶׁנֶּאֱמַר בַּקּוֹנְטְרָס זֶה, וְיֹאמֵר אֶת הַתְּפִלוֹת הַקְדוּשׁוֹת, יִזְכֶּה לְמַצָּא אֶת בֵּת זּוּגוֹ, וּמִכָּל שָׁכֵן מִי שֶׁיִּפְיֵץ אֶת הַקּוֹנְטְרָס הַזֶּה, בְּיָדָיו הַזְּכוּת הַזֹּאת תִּעֲמַד לוֹ כֹּל הַיָּמִים, כִּי אֵין עוֹד מְצָנָה כְּמְצָנָה זֹאת — לְחַזֵּק רִנָּתְךָ וְרִנָּתוֹת בְּדַבְּרֵי חֵן וְאַמוּנָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עָלֶיךָ חֵן, שֶׁתִּשָּׂאֵי חֵן בְּעֵינַי כָּל רוֹאֶיךָ, וְתִצְלַיְחֵי בְּדַרְכְּךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תתט.

בְּעֹזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר חַיִּי שָׁרָה, כ"ב חֶשֶׁן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ. יְעֹזֵר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְבִשֹׁר לִי תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

עֲלִינוּ לְהִיוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַל נֵעַם חֲלֻקְנוּ, אֲשֶׁר בְּנַחֵל שָׁם גּוֹרְלָנוּ וְחֲלֻקְנוּ, שֶׁאֲנִי זֹכִים לִידַע מִרַבִּי אֲמַת כְּנָה, רַבִּי הַמְּחִיָּה וּמְחֻזָּק אוֹתָנוּ, רַבִּי הַמְּנַפֵּחַ בְּנוֹ רִיחַ חַיִּים חֲדָשָׁה.

רְאֵה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! לְשִׂמְחָה אֶת עֲצֻמָּךְ מְאֹד מְאֹד בְּהַתְקַרְבוּתְךָ אֶל רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הַשִּׂמְחָה וְהַחַיּוּת וְהַמְּשִׁיבַת נְפֶשׁ שְׂמֻכָּבָלִים מִרַבְּנוּ ז"ל, הִיא אֵין לְשַׁעַר וּלְתֹאֵר כָּלֵל. וּכְכֹל שֶׁשִּׂמְחִים בְּהַתְקַרְבוּת, יוֹתֵר מְאִיר עָלֵינוּ הָאוֹר הַזֶּה. אֲשֶׁרִי הַמְּחֻזָּק אֶת עֲצוּמוֹ וּמְשִׂמְחֵת אֶת עֲצוּמוֹ בְּהַתְקַרְבוּתוֹ אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

רָאָה לְהַתְּבוּדָה עִמּוֹ יִתְּבַרֵךְ, וְלִפְרֹשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְּךָ לְפָנָיו יִתְּבַרֵךְ תָּמִיד, וְאִזּוֹ תִּרְגֵּשׁ אֶת עֲצָמְךָ אָדָם אַחֵר לְגַמְרִי, כִּי עֵקֶר הַצְּנוּר שֶׁעַל יָדָיו יְכוּלִים לְקַבֵּל מִרְבֵּנוּ ז"ל, הוּא רַק עַל-יְדֵי תְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְּבוּדָה בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְּבַרֵךְ, וְאִזּוֹ יֵאִיר לוֹ צְנוּר גְּדוֹל לְקַבֵּל מִרְבֵּנוּ ז"ל.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה נְצִיחִית...

ז' תתי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְּבַרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שֶׁמִּחֲתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, בְּפִרְט שְׂזֻכִּית לְזִכּוֹת הַגְּדוּלָּה וְהַנּוֹרָאָה הַזֹּאת — לְהִיּוֹת עַל צִיוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל בְּעִיר אוֹמֵן, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה. וּמוֹהַרְנ"ת ז"ל אָמַר פַּעַם, שֶׁעֲנַשׁ הַגְּלָגוֹל הוּא עֲנַשׁ קֶשֶׁה מְאֹד, כִּי מִי יוֹדֵעַ אֵיךְ יַעֲבֹר עָלָיו עוֹד פַּעַם בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲבָל אִם הֵייתִי יוֹדֵעַ, שֶׁאֲזַכֶּה לְהִיּוֹת עוֹד פַּעַם עַל צִיוֹן רַבֵּנוּ ז"ל אִם אֶתְגַּלְגַּל, אֲזִי הִיָּה כְּדַאי לִי לִירֵד עוֹד פַּעַם לְזֶה הָעוֹלָם. עֲמַד וּרְאֵה וְהַשְׁתוּמֵם — אִם בַּעַל נֶפֶשׁ אַתָּה, מַעֲמֵק הַדְּבוּרִים.

חֲמַדַּת לְבָבִי! עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי כָּל הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת מְרִים וְקִשָּׁיִם מְאֹד, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּחְזִיק מֵעַמָּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר כָּלֵל, וּבְכָל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו, הוּא מִחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ, וְזֶה עֵקֶר גְּדֻלָּתוֹ וּמַעְלָתוֹ.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת סג.): כָּל הַמְּשַׁתֵּף שֵׁם שָׁמַיִם בְּצִעְרוֹ, כּוֹפֵלִים לוֹ פְּרִנָּסָתוֹ; הֵינּוּ שֶׁבִּתּוֹךְ תִּקְוָה דִּחְקוֹתָיו וּבְלִבּוֹלּוֹ מִכְּנִיס אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְיוֹדֵעַ שֶׁהַכָּל מִמֶּנּוּ יִתְּבַרֵךְ בְּהַשְׁגָּחָה נּוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַד מְאֹד, וּמִכְּנִיס אֶת אֱלֹהֵינוּ שֶׁל עוֹלָם בְּתוֹךְ צְרוּתָיו, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֵה שֶׁיִּכְפִּיל לוֹ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֶת פְּרִנָּסָתוֹ.

אָשׁר ז' תתיא בנחל רנא

נא ונא להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר בעולם. ראה לעבד על מדת הסבלנות, וכודאי לא יעזב אותך הקדוש-ברוך-הוא. זכר מאמרם ו"ל (מדרש תנחומא, פרשת עקב): כל המצטער בתחלתו, נוח לו בסופו; הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שפבר יבוא סוף לצרותיך, ויתהפך לך הכל לטובה.

הדורש שלומך באהבה רבה מאד...

ז' תתיא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ו חשון ה'תשמ"ו.

שלום רב אַל ... תחיה.

את מכתבך בתוך מכתב בעלך לנכון קבלתי, ושמתתי מאד לשמע הטוב מכם, איך שהכל מסתדר אצלכם.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיתהפך הכל לטובה, ובתוך המרירות יתחיל להאיר לכם, ותזכו כבר לשפע ברכה והצלחה מן השמים.

עליך לחזק את בעלך מאד בכל מיני אפנים שבעולם, ובזכות זה שאת תחזקי אותו, תתרחב דעתו והוא יחזק אותך.

עליך לדעת, כי בזה העולם עוברים על כל אחד מרירות וקטנות, צרות ויסורים, ואי אפשר להתנחם, כי אם על-ידי דברי רבנו ו"ל. על-פן הרגילי את עצמך לעין בכל יום באיזה קונטרס חדש, שבו מתגלות עצות רבנו ו"ל בתמימות ובפשיטות, וזה יעזר לך לעבר על הכל.

המאחל ברכה והצלחה מהשמים.

רנב אָשֶׁר ז' תתיב בנחל
ז' תתיב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ו חשון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו אל ... גרו יאיר.

מאד מאד אני משתוקק לשמע הטוב ממך, כי אתה חקוק מאד
בפנימיות לכבי לטוב כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתזכה להתחזק ולהחזיק מעמד.

עליך לדעת, כי עקר ההתחזקות הוא על-ידי שזוכים להכניס
בעצמו אמת מציאותו יתברך, ולידע אשר אין שום מציאות
בלעדיו יתברך כלל, והכל לכל אלקות גמור הוא. וחקמינו
הקדושים אמרו (מדרש שוחר טוב תהלים קמו): אין צער גדול ואין
יסורים גדולים וקשים כעורון עינים. כי באמת כשאדם זוכה
לאמונה ברוחה ומזככת, עד שזוכה לראות אותו יתברך בכל פרטי
הבריאה, ויודע שדומם, צומח, חי, מדבר, הם לבוש לגבי אין סוף
ברוך הוא, על-ידי-זה אין לו שום צער ויסורים, כי מתענג בנעם
זיו השכינה. ולהפוך — כשאדם רחוק מכל זה, ואינו רואה את כל
זאת, אזי צר ומר לו מאד.

על-כן ראה, אהובי, אחי היקר! להכניס בלבך אמונת אמן
בתמימות ובפשיטות, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שיתקו ממך
כל הדינים, ותזכה לשמח את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ראה לכתב לי מכתב אחד בכל שבוע, וממש חיים חדשים
תנפח בי.

ז' תתיג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ו חשון ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שְׂזַכִּיתָ לְהִיּוֹת עִמָּנוּ בְּצוּתָא בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ טְבָרְיָה בְּפִרְשֵׁת נַח.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִזְכֶּה עוֹד לְהִתְרְאוֹת בְּזָה וּבְבָא — אִם תִּתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּבְפִרְטוּת בְּקוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שֶׁהֵם סֵלֶת בְּרוּרָה מֵה"לְקוּיטֵי-הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר מִי שְׂזוֹכֶה לְהִתְמִיד בָּהֶם, בְּוֹדָאֵי יִזְכֶּה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ וְלְהַחֲזִיק מֵעֲמֵד, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּרִכּוֹת 30): כָּל הַמְּרַפֵּה אֶת עֲצָמוֹ מִדְּבַרֵי תוֹרָה, אֵין בּוֹ כַח לַעֲמֵד בְּיוֹם צָרָה, עַל-כֵּן רְאֵה לְהִתְמִיד בְּיוֹתֵר בְּכָל יוֹם בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגְּוֵעַ לְנַפְשֶׁךָ, כִּי פָּנִיו, שְׂכָלוֹ וְחֻקְמָתוֹ הֵם בְּתוֹךְ הַסֵּפֶר (לְקוּיטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קצב); וּכְשֶׁלּוֹמְדִים סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, מְנַשְׁקִים אֶת עֲצָמוֹ עִמּוֹ (לְקוּיטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן יב); בְּפִרְטוּת מִי שְׂלוֹמֵד אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, שְׂמַדְבֵּק אֶת עֲצָמוֹ עַל יָדָם אֲלֵיו יִתְבָּרֵךְ, וְאֵל הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאֵל הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, אֲשֶׁרֵי הִמְתְּמִיד בָּהֶם, וְאֲשֶׁרֵי הִמְפִּיץ אוֹתָם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תתיד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ו חשון ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה מִכָּל מַה שְּׂעוֹבֵר עָלֶיךָ.

בְּוֹדָאֵי הַקּוּנְטְרָס "אֲסִירֵי אֶרֶץ" בְּיַדְךָ, רְאֵה לְחַזֵּר בּוֹ בְּכָל יוֹם, וְכֵן בְּכָל הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְזֶה יוֹעִיל לְךָ הַרְבֵּה.

רנר אָשֶׁר ז' תתטו בנחל

הַרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַרְךָ בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר
וְדִבּוֹר הוּא הַצְלָחָה נְצַחִית, וּמִי יִתֵּן שְׂתוּזָה לֹאמַר בְּכֹל יוֹם אֶת כָּל
סֵפֶר הַתְּהִלִּים, אֲשֶׁר יְדוּעַ מֵהַ שְׁפָרֵשׁ הַבְּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע
עַל פְּסוּק: "מִי יִמְלֵל גְּבוּרוֹת ה'", מִי שְׂרוּצָה לְמַלֵּל וּלְהַכְרִית אֶת
כָּל הַדִּינִים, יֹאמֶר אֶת כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים. אִם בְּאַמַּת תִּרְצֶה לָשׁוּב אֵלָיו
יִתְבַרְךָ, אֲזוּ תִרְאֶה נִסִּים וְנִפְלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂתִשָּׂא חַן בְּעֵינָי כָּל רוֹאֶיךָ וַיּוֹצִיאֲוֶךָ לְחַרוֹת.

רְאֵה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכֹל יוֹם, וּתְדַבֵּר עִם חֲבֵרֶיךָ דְּבָרֵי תוֹרָה
וַיִּרְאֵת שְׁמַיִם מִמֶּה שְׂאֵתָה מְקַבֵּל מִמּוֹרֶךְ וְרִבְךָ הַרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשְׁמַיִם...

רְאֵה לְכַתֵּב לִי, וְתִמְסַרְנִי לְהַרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

ז' תתטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כִּי חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מַכְתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה,
שְׂאֵתָה יוֹשֵׁב בְּפִלְא.

בְּוֹדָאֵי הַקּוֹנְטְרַס "אֲסִירֵי אֶרֶץ" בִּיְדֶיךָ, רְאֵה לֹאמַר בְּכֹל יוֹם אֶת
הַתְּפִלוֹת. גַּם הַרְגַל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַרְךָ, אֲשֶׁר כָּל דְּבֹר
וְדִבּוֹר הוּא הַצְלָחָה נְצַחִית, וּבְוֹדָאֵי אִם תִּתְמַיד בְּזֶה, יַעֲזֹר לָךְ
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתוּזָה לְצֵאת לְחַרוֹת.

הַעֲקֵר חֲזֵק אֶת עֲצָמָךְ בְּמָקוֹם שְׂאֵתָה שָׁם, וְתִהְיֶה שְׂמֵחַ, אִף שְׂזָה
קָשָׁה לָךְ מֵאֵד מֵאֵד.

עֲלֶיךָ לְהַרְגִיל אֶת עֲצָמָךְ גַּם מִשָּׁם לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָךְ, כִּי סוּף
כָּל סוּף תּוּזָה לְצֵאת מִכָּאן.

אָשֶׁר ז' תתטז בַּנְחַל רנה

רָאָה לְגִמּוֹר בְּכָל יוֹם אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, וְתִרְאֶה נְסִים וּנְפִלְאוֹת שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ...

רָאָה לְכַתֵּב, וְתִמְסְרֵנִי לְהֵרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

ז' תתטז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, גֵּר לְהַצְדִּיק גַּחֵל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמָּךְ, וּבִפְרָט שְׂאִתָּה עוֹסֵק לַעֲזוֹר לְכַנּוֹת אֶת עֵיר בְּרֶסֶלַב, שְׂתִהְיֶה בְּיַבְנָאֵל בְּקִרְוֹב, אֲשֶׁר הִיא בְּחֵלֶק שֶׁל שְׁבֵט נַפְתָּלִי, אֲשֶׁר יָדוּעַ שְׂיַעֲקֹב אָבִינוּ חִבֵּר אֶלְפֵי סְפָרִים בְּאַמוּנָה, כְּמוֹ שְׂכַתֵּב הַרְמַב"ם ז"ל, וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל, וּבְגִוֵּי הַפִּיצוּ אֶת הַסְּפָרִים. וּבִיּוֹתֵר זָכָה לָזֶה בְּנוֹ נַפְתָּלִי, שְׂהִיָּה זְרִיז מְאֹד מְאֹד. וְכַתּוּב אֲצִלוֹ (בְּרֵאשִׁית מֵט, כא): "נַפְתָּלִי אֵילָה שְׁלוּחָה הַנּוֹתֵן אֲמָרֵי שְׁפָר", וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה יג.): 'אֵל תִּקְרִי שְׁפָר אֵלָא סְפָר'.

רָאָה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְהַדְבִּיק נַפְשְׁךָ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְגְּלֵל אֶת עֲצָמְךָ לִישֵׁב בְּעֵלִית בֵּיתְךָ, וְהַדְבִּיק עֲצָמְךָ שָׁם בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְתִיַחַד יַחֲוִידִים קְדוֹשִׁים מִתְּתַא לַעֲיִלָא וּמַעֲיִלָא לְתַתָּא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכָּה, שְׂיִמְשֶׁךָ עֲלֶיךָ אוֹר נוֹרָא וּנְפִלָא מְאֹד, כִּי הַזֹּכָה לַיַּחַד יַחֲוִידִים קְדוֹשִׁים, זֹכָה שְׂיֵאִיר אֵלָיו אוֹר נוֹרָא וּנְפִלָא מְאֹד מִהַדְרַת זִיו נֵעַם הַשְׂכִּינָה הַקְּדוֹשָׁה. אֲשֶׁרִי מִי שְׂמִיַחַד יַחֲוִידִים קְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁרִי הַעוֹלָה מְעֻלוֹת בֵּית אֵל.

יָדוּעַ, שְׂהַרְמַח"ל ז"ל כָּתַב לְרַבּוֹ מִהַר"י בְּאַסָּאן ז"ל, שְׂבַעֲבוֹר זֶה זָכָה שְׂהַתְגַּלָּה אֵלָיו מַגִּיד מִן הַשָּׁמַיִם, וְלִמַּד אוֹתוֹ תוֹרָה —

רנו אָשֶׁר ז' תתיז בנחל

על-ידי שְׁעֶסֶק בְּעֶסֶק הַיְחוּדִים, וְהִתְמִיד מְאֹד בְּיַחְדֵי שְׁמוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ,
וְלֹא עֵבֶר עָלָיו רַבֵּעַ שְׁעָה בְּלֵי יְחוּד, וְעַל-יְדֵי-זֶה זָכָה לְמָה שְׁזָכָה.

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁאִינוּ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ, וּמְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ
בְּשַׁעַת הַהִתְבּוֹדוֹת, וּמְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתוֹ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וּמְסַפֵּר
לְפָנָיו יִתְבָּרֵךְ אֶת כָּל פְּנִימִיּוֹת לְכַבּוֹ וְכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלָיו בְּתַמִּימוֹת
וּבְפִשְׁטוֹת גְּדוּלָּה, וּמִיַּחַד אֲזוּ יְחוּדִים קְדוּשִׁים, וְאֲזוּ בְּנֵדָאֵי יִזְכָּה
לְהִגִּיעַ אֶל מָה שֶׁהוּא צָרִיךְ לְהִגִּיעַ בְּזֶה הָעוֹלָם.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֹּה תִקְבַּל כְּמָה מְכַתְּבִים לְאַסִּירִים, וְתִמְסְרֵם לָהֶם.

ז' תתיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצַטְעֵר בְּצַעֲרְךָ הַקָּשָׁה,
שֶׁאֵתָּה אֲסוּר בְּאֲזִיקִים וְכו'.

מָה אָמַר לָךְ! לְבִי מִתְפּוֹצֵץ מְרַב צַעַר מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ. הִנֵּה
בְּנֵדָאֵי הַקּוֹנְטֵרַס "אַסִּירֵי אֶרֶץ" בְּיַדֶּךָ, רָאֵה לְהִתְמִיד בּוֹ, וְתִקְיֵם אֶת
כָּל הַנְּאָמָר בּוֹ, וּבְפִרְטִיּוֹת לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וּלְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחָתְךָ
אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר נִשְׁמָע וְנִתְקַבַּל אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ,
בְּפִרְט מִמְּקוֹם עֵמֶק וְחֲשׂוֹף כְּזֶה, בְּנֵדָאֵי אִם תִּתְמִיד לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ
מִדֵּי יוֹם בְּיוֹמוֹ, וְתִתְּנֶנּוּ אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְתִסְפֹּר לְפָנָיו אֶת כָּל לְבָבְךָ וְכָל
מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, אֲזוּ בֹא יְבוֹא יוֹם יְשׁוּעָתְךָ, וְתִזְכָּה לְרֵאוֹת נְסִים
נִגְלִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא שַׁעֲרָתְךָ וְלֹא תֵאָרֵת
מִיָּד.

נָא וְנָא רָאֵה לְגַמֵּר בְּכָל יוֹם אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים, כָּל זְמַן

אֲשֶׁר ז' תתיח בנחל רנז

שאתה בבית האסורים. והקדוש-ברוך-הוא יעשה עמך נס, שתבטל הגזרה מך, ותזכה לצאת בקרוב מאד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ראה לכתב לי מכתב, ותמסרנו ל... גרו יאיר.

ז' תתיח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ו חשון ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה שאתה יושב בכלא.

ראה לעיני בכל יום בקונטרס "אסירי ארץ", וזה יעזר לך בכל הענינים. העקר תקים את מה שכתוב שם.

ימי יתן, שתזכה לדבר עמו יתברך בכל יום ויום, אשר אין לך עוד מי שיבין אותך, כי אם הקדוש-ברוך-הוא, ואם אדם מרבה בתפלה, אזי סוף כל סוף יזכה, שתתהפך לו כל המרירות לנעימות, וכל חשך לאור גדול, וכלבד שיהיה עקשן גדול על זה.

ועל כלם — ראה להיות שמת, ותשמח ותברח את כלם, כמו שעשה יוסף הצדיק, ששמח את כל האסירים, ובזכות זה בודאי תזכה לצאת בקרוב.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ראה לכתב לי מכתב, ותמסרנו ל... גרו יאיר.

ז' תתיט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ו חשון ה'תשמ"ו.

שלום רב אַל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד נשבר לבי בקרבני, בקראי את
כל מה שעובר עליך.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בכל מיני אפנים
שבעולם, ואל תניח את עצמך לפל בשום אפן, ואף שאתה נמצא
עכשו במעמד ובמצב מר קנה, בבית-האסורים זה כבר יותר
משתיים-עשרה שנה, עם כל זאת עליך לדעת, כי גדול אדוננו ורב
להושיע, ורחמי יתברך על כל מעשיו, ובפטריות מי שזוכה לשוב
בתשובה אמיתית, הקדוש-ברוך-הוא בודאי יקרבו.

ראה לחזור בכל יום על הקונטרס "אסירי ארץ", ותאמר את
התפלות המובאות שם, ומי יתן שתזכה לסיים את כל ספר התהלים
בכל יום, ואז בודאי סוף כל סוף תראה ישועה מן השמים.

הרגל את עצמך לדבר רק עמו יתברך, ותאמין שאין לך שום
בריה בעולם שיכולה לעזור לך, רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו. אשרי
מי שמרגיל את עצמו לדבר עמו יתברך בכל יום, ואז רב טוב הגנוז
ינקה.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ראה לכתב לי מכתב, ותמסרנו ל... גרו יאיר.

ז' תתכ.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר תולדות, כ"ו חשון ה'תשמ"ו.

שלום רב אַל ... גרו יאיר.

אֲשֶׁר ז' תתכא בנחל רנט

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד נִשְׁבַּר לְבִי בְקִרְאֵי אֶת כָּאֵב לְבָבְךָ
וְכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלַיךָ.

יְעֹזֵר לְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וַיִּשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן
הַשָּׁמַיִם, וְתִזְכֶּה לְצֵאת מִבֵּית הָאֲסוּרִים בְּרִיא וְשָׁלֵם.

נָא וְנָא רְאֵה לְחֹזֶק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל
תְּתַעֲצֵבֵן וְאֵל תְּהִיָּה בְּכַעַס וּבְקִפְדוּת כָּלֵל.

הֲרַגְלֵךְ אֶת עֲצָמְךָ לְשִׁיר שִׁירִים וְנִגּוּנִים שֶׁל שְׂמֵחָה, וְזֶה יִכְנִיס בְּךָ
בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, שֶׁתִּזְכֶּה לְצֵאת בְּקִרְוֹב.

גַּם הֲרַגְלֵךְ אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שְׂאֵתָה רְגִיל בָּהּ,
וְתִסְפֹּר לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֶת כָּל לְבָבְךָ וְכָל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלַיךָ בְּפִרְטֵי
פְּרִטְיוֹת.

בְּוֹדָאֵי הַקּוֹנְטֵרַס "אֲסִירֵי אֶרֶץ" בְּיַדְיךָ, רְאֵה לְעֵינַי בּוֹ, וְתִקְּיֵם אֶת
כָּל אֲשֶׁר נִאָּמַר בּוֹ, וְאֵז סוּף כָּל סוּף תִּצָּא לְחוּץ בְּרִיא וְשָׁלֵם, וְתִחְזֹר
בְּתִשְׁבָּה אֲמִתִּית.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

רְאֵה לְכֹתֵב לִי מִכְתָּב, וְתִמְסְרֵנִי לְ... גֵּרוֹ יְאִיר.

ז' תתכא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ו חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב מִמְּךָ,
שְׂאֵתָה מְרַגֵּישׁ כְּבֹר יוֹתֵר טוֹב.

יְעֹזֵר לְךָ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתְרַחֵב לְךָ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, וְתִזְכֶּה

רס אָשׁר ז' תתכב בנחל

לשוב בתשובה אמתית אליו יתברך, ועל-ידי-זה ימתקו ממך כל הצרות והדינים, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (מדרש פנחומא פרשת בהר): בן-אדם, כיון שמגיעה לו צרה ועושה תשובה, הקדוש-ברוך-הוא מצילו, ואם לאו — הקדוש-ברוך-הוא מביא עליו עוד צרה.

על-כן, אהובי, אחי היקר! ראה לשוב בתשובה אמתית אליו יתברך, ותקבל את הכל לטובה, ותראה להיות בשמחה עצומה, לשמח את עצמך, ולשמח את אשתך וילדיך. ועקר הרפואה תלוי במדת השמחה, וכן עקר מעלת התשובה — שהיא מתוף שמחה, ועל-ידי-זה תהיה לך רפואה שלמה מן השמים — בגשמיות וברוחניות.

זכיתי להיות בציון רבנו ז"ל, והזפתי אותך שם לטובה. והקדוש-ברוך-הוא ישמע את תפילתי בין תפלות כלל ישראל. המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתכב.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ז חשון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אני משתוקק לשמע הטוב ממך, כי זה כמה שלא שמעתי ממך כלל.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך לדבר עמו יתברך בכל יום ויום, פאשר הזהירנו רבנו ז"ל על זה ביותר ואמר (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן ק'), שכל הצדיקים לא זכו להגיע אל ענינם, רק על-ידי עבודה קדושה זו של תפלה והתבודדות בתמימות ובפשטות גמורה.

ויכבר אמרו חכמינו הקדושים (הויכא בילקוט ואתחנן, רמז תתכה): "בכל קראנו אליו" — בכל לשון שישראל קוראין להקדוש-ברוך-

אָשֶׁר ז' תתכג בנחל רסא

הוא, הוא עונה אותם, עין שם. ועל-פני אשרי ואשרי מי שזוכה לפרש את שיחתו אליו ותברך בכל יום ויום בתמימות ובפשיטות גמורה, אשר אין למעלה מזה, וזה רוחץ ומנקה את האדם מכל מיני שטיות והבלים ודמיונות ופתוים, שלא יחשב את עצמו למשנה.

ראה לקבע את עצמך בכל יום בשעורים בסדרן: מקרא — פרשת השבוע, משנה — ח"י פרקים משניות, גמרא — על-כל-פנים הדרך היומי, ומדרש רבה מפרשת השבוע, ואם תתנהג באופן הזה בכל יום, אזי התורה תזכר אותך ותגביה ותעלה אותך מעלה מעלה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תתכג.

בעזרת השם ותברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ז חשון ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער על כל מה שעובר אצלכם בבית.

עליך לידע, כי מכל בעיה יכולים לצאת — אם רק לא נופלים בדעתו, ואין נשברת הרוח קלל.

עליך לדעת, כי החיים מלאים נסיונות קשים ומרים, וכדרך הסוס, שתמיד חושב שהיך בגן חברו ירק יותר, פן האדם בדעתו חושב שאצל השני הולך בטוב יותר. ובאמת הכל הבל ודמיון, כי לכל אחד יש נסיונות קשים בחיים, ועקר גדלת האדם, שיוכל להתגבר על כל הקשיים ולעשות שלום, כי לא מצא הקדוש-ברוך-הוא פלי מחזיק ברכה לישראל כמו השלום (עקצין פרק ג').

המאחל לך ברכה והצלחה נצחית.

רסב אָשֶׁר ז' תתכד בנחל
ז' תתכד.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ז חשון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו ויחדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה, אהובי, אחי היקר! לחזק את עצמך בדרךי רבנו ז"ל, ותהיה רגיל לפרש את כל שיחתך אליו יתברך בתמימות ובפשטות גמורה, ותהיה עקשן על זה בכל יום, לבקש ממנו יתברך רחמים ותחנונים עליך ועל ילדיך, כי חכמינו הקדושים אמרו (ירושלמי ברכות, פ"ק ט', הלכה א'): אם באה על האדם צרה, לא יצוח לא למיכאל ולא לגבריאל, אלא להקדוש-ברוך-הוא, עין שם; כי רק הוא יתברך יכול לעזר, והוא אב הרחמן המרחם על כל בריותיו, ובפרטיות מי שמתפלל אליו, ומפרש את כל שיחתו לפניו.

תאמין לי, ידידי היקר! שאני יודע ומרגיש היטב את מכאובי נפשך, אבל אין זו עצה לפל בדעתו, ואף שהיסורים הם מרים וקשים מאד, עקר מעלת האדם — כשזוכה לחזק את עצמו ולהחזיק מעמד, כמו שאמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי תענית, פ"ק א', הלכה ט'): אמר דוד לפני הקדוש-ברוך-הוא, כל צרה שהייתי נכנס בה, אפה היית מרחיבה לי; נכנסתי לצרתה של בת-שבע — נתת לי את שלמה, נכנסתי לצרתן של ישראל — נתת לי את בית-המקדש, עין שם; הרי לך, שהחיה את עצמו בתוך מרירות צרתו. כמו שפרש רבנו ז"ל על הפסוק (תהלים ד, ב): "בצר הרחבת לי", שבתוך הצרות האדם צריך לחפש ולמצא הרחבות (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קצה).

ראה לשמש את רבנו ז"ל בהפצת הקונטרסים החדשים, שהם

אֲשֶׁר ז' תתכה בנחל רסג

תמצית וקצור ספרי רבנו ז"ל, ובנדאי בזכות זה תזכה לראות ישועה גדולה.

המאחל לך הצלחה נצחית...

ז' תתכה.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר תולדות, כ"ז חשון ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, והנה מאד שמחתי לשמע את
הבשורה משמחת, שאתה עוסק בחזרת התשובה ואתה חוזר
בתשובה.

עליך להתחזק בזה מאד מאד, כי מי שרוצה לחזור בתשובה,
יש לו הרבה נסיונות, וצריך להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם.

ועקר ההתחזקות היא שמחה. ועליך למסור את נפשך על מדת
השמחה ביותר, כי השמחה מרחבת את המוח והדעת, השמחה
מכניסה באדם בטחון עצמי, והשמחה מרפאת את עצבי האדם.

לדעתי, אם כבר השקעת בעסק שלך כל-כף הרבה זמן,
והקדוש-ברוך-הוא עוזר לך, שיש לך מזה פרנסה, עליך להשאר
בעסק הזה, ולהשלים את עצמך, באפן שתצליח דרכך, ותוכל
לפרנס אשה ובנים.

לדעתי, תשאר לעת עתה כאן, ביום תתעסק בעסק שלך,
ובלילה תלמד תורה בשקידה נפלאה, וכל המוסף שעוורים —
יוסיפו לו חיים מן השמים.

הקדוש-ברוך-הוא יזמן לך כאן את בת זוגך, ולא תצטרך
ללכת נע ונד בשביל מציאת הזוג.

רסד אָשׁר ז' תתכו בנחל

אשׁרִיךְ שְׁזָכִיתָ לְהַתְּנִדַע מִרְבֵּנוּ ו"ל! רֵאָה לְהַתְּמִיד הַרְבֵּה
בְּסִפְרֵיו, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרֻגָע לְנַפְשֶׁךָ.

המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תתכו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ז חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

מָאד מָאד אָנִי מְשִׁתַּקֵּק לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, כִּי זֶה כְּמָה שְׁלֹא
שָׁמַעְתִּי מִמֶּךָ.

רֵאָה, אֶהוּבִי, אָחִי הַיְקָר! לְהַתְּמִיד בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ
ו"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי כָּל זְמַן שֶׁהָאָדָם אוֹחֵז אֶת עֲצָמוֹ
בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ו"ל, יֵשׁ לוֹ תִקְוָה לְתַקֵּן הַכֹּל, כִּאֲשֶׁר הִבְטִיחַ מוֹהֲרֵנוּ"ת
ו"ל לְפָנָי הַסֵּתְלָקוֹתוֹ, וְאָמַר: אֲפֹלוּ הָאָדָם יִהְיֶה הַבַּעַל עֹבֵרָה הַכִּי
גְרוֹעַ, אִם יֵאֱחֹז אֶת עֲצָמוֹ בְּרַבֵּנוּ ו"ל, בְּיֹדָאֵי יְזֻכָּה לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה.

על-כֵּן רֵאָה לְהַתְּמִיד בְּכָל יוֹם בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהֲרֵנוּ" וּבְ"סִפּוּרֵי-
מַעֲשִׂיּוֹת" וּבְ"סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת" — מִכָּל אֶחָד אֵינָה שְׁעוֹר, וְכֵן תִּעֲיֵן
בְּשִׁיחֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל: "שִׁיחֹת-הַרְבֵּנוּ" וְ"תִי-מוֹהֲרֵנוּ",
וְאִם תַּחֲזִיק בָּזֶה כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ, לְעוֹלָם לֹא תִלָּךְ וְלֹא תִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ.

נָא וְנָא לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם שְׁעוֹר בְּמִקְרָא — פְּרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ,
בְּמִשְׁנָה — ח"י פְּרָקִים, בְּמִדְרָשׁ — בְּפְרָשַׁת הַשָּׁבוּעַ, וְאִם תִּתְנַהֵג
כֶּהָ, הַתּוֹרָה תִּעֲלֶה אוֹתָךְ, וְתִמְשִׁיךְ לָךְ שְׁפַע גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, כְּמוֹ שֶׁגִּלָּה
לָנוּ רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁהַתּוֹרָה מְעַשְׂרֶת גַּם בְּגִשְׁמִיּוֹת, מִכָּל שָׁכֵן מֵה שֶׁתִּזְכָּה
עוֹד בְּרוּחַנְיּוֹת, עֵינַי לֹא רָאָתָה אֱלֹקִים זּוֹלָתָךְ יַעֲשֶׂה לְמַחְכָּה לוֹ.

המאחל לך בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

אֲשֶׁר ז' תתכז בנחל רסה
ז' תתכז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תולדות, כ"ט חשון ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תְּלַמִּידֵי "היכל-
הקדש", קִדְשׁ קִדְשִׁים, הַיְיָ הַעֲלִיֵּם יִשְׂרָאֵל שְׂכִינָתוֹ תְּמִיד.

אחי ורעי היקרים! הנה אנו יודעים, בפאדס יוצא מזה העולם, שומר הפתח שואל אותו כמה שאלות (שבת לא): "קבעת עתים לתורה?" "עסקת בפריה ורביה?" "נשאת ונתת באמונה?" "צפית לישועה?" מהי משמעות השאלה הראשונה: "קבעת עתים לתורה?" רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפד): 'קבעת' מלשון קבע — לשון גזלה, הינו שואלים את האדם, האם גזלת מזמנה ללמד תורה, כי כל אדם בזה העולם טרוד; זה טרוד ביצרו — יש לו תאוות נאוף, שעל כל אשה העוברת ברחוב הוא צריך להסתכל, אחד יש לו תאוות אכילה, שאינו פוסק לאכל כלל, אחד יש לו תאוות ממון, ורודף כל הזמן אחר כסף, ואינו מסתפק במה שיש לו. זה טרוד בפרנסתו, זה מחמת עניותו, וזה מחמת עשרו וכי, אבל כל אחד טרוד באיזה דבר. אומרים חכמינו הקדושים (יומא לה:), שהלל יחייב את כל העניים, כי היה כל-כף עני, ואף-על-פי-כן מסר נפש ללמוד התורה. הלל היה כל-כף גדול במעלה, שהעמיד שמונים תלמידים, שהגדול ביניהם היה יונתן בן עוזיאל, שכשילמד תורה, היתה יוצאת אש מפיו, שכל עוף שפורח עליו, מיד נשרף, בשביל שיושב ועוסק בתורה (סנה כח.); והתלמיד הקטן ביותר שלו היה רבי יוחנן בן זפאי, שהיו לו החמשה תלמידים הגדולים ביותר, שקבורים עמו בטבריה, והם העמידו עוד אלפי תלמידים. זה היה הלל. עם כל זאת לא היתה לו פרוטה לפרטתה. רבותיו היו: שמעיה ואבטליון. ולא נתנו שומר הפתח להכנס ללמד בשיבתם, רק מי שישלם לו, והלל מרב תשוקתו ללמד תורה בא לבית מדרשם, ולא נתן לו שומר הפתח להכנס, כי לא היה לו במה לשלם. הלך הלל וטפס על הגג, והטה אזנו לשמע את למוד התורה, ובין כך ירד שלג, ולא חש בזה מרב דבקותו

הַרְבֵּה, עַד שֶׁקָּפָא, וְהַסּוּף הָיָה שֶׁנִּצֵּל בְּרַגַע הָאֲחֵרוֹן, כִּידוּעַ הַסּפּוּר וּמְפָרָסֵם לְכָל (יוֹמָא לַה:). וְלִכְּנֵן הִלֵּל מְחַיֵּב אֶת כָּל הָעֲנִיִּים, הֵינּוּ שְׂאִין תַּרוּץ לומר: "הֵייתִי עֲנִי, וְלִכְּנֵן לֹא לְמַדְתִּי תוֹרָה", כִּי לֹא הֵייתִי יוֹתֵר עֲנִי מֵהִלֵּל.

הַעֲשִׂיר הָכִי גָדוֹל הָיָה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן חֲרָסוּם, הָיָה לוֹ אֶלְפֵי סְפִינּוֹת שֶׁהוֹלִיכּוּ וְהֵבִיאוּ אֶת הַסְּחוּרָה, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הָיָה יוֹשֵׁב כָּל הַיּוֹם וְלוֹמֵד תּוֹרָה. וְלִכְּנֵן עֲשִׂיר אֵינּוּ יָכוֹל לומר: "הֵייתִי עֶסוּק בְּעֲשָׂרִי, וְלִכְּנֵן לֹא לְמַדְתִּי תוֹרָה". יוֹסֵף הַצַּדִּיק מְחַיֵּב אֶת כָּל מִי שִׁיָּצְרוּ מִתְגַּבֵּר עָלָיו, כִּי עַל יוֹסֵף עֲבָרוּ גְסִיּוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים עַד מָאֵד, וְעַמֵּד בְּנִסְיָוִן. וְלִכְּנֵן כָּל אֶחָד יָכוֹל לְעַמֵּד בְּנִסְיָוִן אִם יִרְצֶה, וְאִין לוֹ טַעֲנָה וּמַעֲנָה לומר — לֹא יִכְלֹתִי וְכוּ', מִפְּנֵי שִׁיָּצְרִי הַתְּגַבֵּר עָלַי. אֲבָל מַה יַעֲשֶׂה אָדָם שֶׁהוּא מְלֹא טְרָדוֹת, צָרוֹת וְיִסּוּרִים מְרִים מָאֵד וְכוּ'?! וְלִכְּנֵן הַלְּשׁוֹן 'קִבְעַת' עֵתִים לַתּוֹרָה, הֵינּוּ עָלֶיךָ לְגוֹל זְמַן וְלִלְמַד תּוֹרָה, כִּי אָדָם הָכִי עֶסוּק, בְּתוֹךְ עֶסְקָיו יַחַטֵּף אֵיזָה אֲכָל לְאֹכֵל, יַחַטֵּף אֵיזוֹ שְׂתִיָּה וְיִשְׁתֶּה, כִּי גּוֹפוֹ צָרִיךְ לְאֹכֵל, אֶף שֶׁהוּא טְרוּד מְאֹד. וְלָמָּה כְּשֶׁמִּגִּיעַ לְלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אָדָם אוֹמֵר, שְׂלֹא הָיָה לוֹ זְמַן, וְצָרִיךְ לְשָׂאֵל אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם: "הֵאֵם לְמַדְתִּי הַיּוֹם חֲמֵשׁ?" "לֹאוּ, לֹא הָיָה לִי זְמַן", "לְמַדְתִּי גְמָרָא אוֹ מְשָׁנָה?" "לֹאוּ, לֹא הָיָה לִי זְמַן" וְכוּ'.

רַבְּנּוּ וַ"ל אוֹמֵר, שְׂכָל אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּכָל יוֹם פְּקֻחַ, וְלִדְעַת שְׁהֵנָּה יוֹם וְהֵנָּה לִיְלָה, הֵנָּה לִיְלָה וְהֵנָּה יוֹם, אֲנּוּ כְּבָר אוֹחֲזִים בְּיוֹם רַבִּיעִי — לְדַגְמָא, וְכְבָר אֲמַרְנוּ בְּבִקְרָה בְּעַת שְׁהַזְפָּרְנוּ: "הַיּוֹם יוֹם רַבִּיעִי בְּשַׁבָּת", שְׂבִיּוֹם זֶה הָיָה הַלְּוִיִּים אוֹמְרִים עַל הַדּוּכָן: "אֵל גְּקֻמוֹת הַוּוִ"ה" וְכוּ', וּמְסִימִים: "לְכוּ גְרַנְגָּה לְהַוּוִ"ה". מִדּוּעַ מוֹסִיפִים שְׂלִשָׁה פְּסוּקִים אֵלּוּ? אֵלּא שְׂבִיּוֹם רַבִּיעִי כְּבָר מְזַכְּרִים אֶת עֲצָמֵנוּ, שְׁהֵנָּה בְּעוֹד שְׂלִשָׁה יָמִים חָל שַׁבָּת. כִּי יֵשׁ שְׂלִשָׁה יָמִים אַחַר שַׁבָּת: ראשון, שְׁנִי, שְׁלִישִׁי. וּשְׂלִשָׁה יָמִים לְפָנֵי שַׁבָּת: רַבִּיעִי, חֲמִישִׁי, שְׁשִׁי. בְּיוֹם רַבִּיעִי מְקַבְּלִים נֶפֶשׁ שֶׁל שַׁבָּת, בְּיוֹם חֲמִישִׁי מְקַבְּלִים אֶת הַרוּחַ שֶׁל שַׁבָּת, וּבְיוֹם שְׁשִׁי מְקַבְּלִים אֶת הַנְּשֻׁמָּה שֶׁל שַׁבָּת. וְלִכְּנֵן צָרִיכִים לְהַכִּין עֲצָמֵנוּ כְּבָר בְּיוֹם רַבִּיעִי וְלוֹמֵר "לְכוּ גְרַנְגָּה". וְאִם-כֵּן הַזְּמַן

חולף עובר, והנה אנו כבר ביום רביעי, האם הספקנו לגמר שנים מקרא ואחד תרגום? האם למדנו ח"י פרקים משניות?? ואנו עונים: היינו עסוקים. ונשאל את עצמנו: במה? בשטיות? בהבלי הבלים, בבטול זמן וכו' וכו'? ולכן צריך לנצל את הזמן היקר ללמד תורה, ובדאי בשאדם מתיגע ומתעיף מן הלמוד, יכול לילך ולעסק בקיום המצוות ובפרסום שמו יתברך, ובהפצת ספרי רבנו ו"ל.

השאלה השניה ששואלים את האדם: "עסקת בפריה ורכיה?!" הינו האם נשאת, האם הקמת בית וכו'? והשאלה השלישית: "האם המשא ומתן שלך היה באמונה?!" ועל כלם — שואלים את האדם: "צפית לישועה?!" הינו על כלם עובר משבר, ועם כל זאת האם צפית שתהיה לך ישועה?! כי אימתי תהיה הגאולה הכללית — אין יודעים, אבל גאולה פרטית, אומר הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, כל אחד צריך לצפות, כשיש לאדם איזו צרה, הוא צריך לצפות לישועה, ולקוות שמחסבו הכי גדול הקדוש-ברוך-הוא יוציאו.

אבקש את כלכם שתתפללו בעבורי, כי הסמ"ך-מ"ם הקיפני בצרות אין ספר. וכנראה שאני החוטא הכי גדול, אם יש לי אין ספר צרות. ולכן אני חוזר בתשובה שלמה על חטאי ועוונותי, ואבקש אתכם, שתתפללו בעבורי, כי הנה בכל פעם קמים עלי שקננים, רמאים וצבועים, ואני צריך לעמד תמיד בקשרי המלחמה, שנפתחת למולי בכל פעם חזית חדשה.

על-כל-פנים צריכים לזכור, שיבוא היום שניצא מזה העולם, ומה ילנה אותנו עד הרגע האחרון? למוד התורה שלנו שלמדנו בכל יום — מקרא, משנה, גמרא, מדרש, הלכות ואגדות. התפלה שהתפללנו שחרית, מנחה, מעריב, חצות במגן, ההתבודדות שהתבודדנו להקדוש-ברוך-הוא, ברפת-המזון שברכנו מתוך הסדור, קריאת שמע שעל המטה שקראנו בכונה, המצוות שקיימנו לשם שמים: ציצית, תפלין, מזוזה, שבת, כשרות המאכלים וכו'.

אור רבנו ז"ל שהפצנו בעולם, קרוב נשמות ישראל שקרבנו לאביהם שבשמים.

לכן אבקש את כל אנשי שלומנו היקרים! אל תהיו בטלנים, שלא יעבדו עליכם. והכיצד עובדים על בני-אדם? שמספרים להם דמיונות וחוזיונות. בגשמיות אדם לא יתן שיעבדו עליו, אחד יאמר לו: "למה אתה צריך לאכל ולשתות, תראה לצום ולערך תעניות וכו'", האם אדם יצית לזה האומר לו לסגף עצמו באכילה ושתייה? לא ולא! פי אדם קרוב אצל עצמו, ומרגיש רעבון גשמי, אזי בהכרח לו לאכל, ואפלו לחם מעפש יאכל בעת רעבונו.

באומן היתה פעם עניות כל-כף גדולה, שלא היה מה לאכל, ואנשי שלומנו העניים ישבו בציון רבנו ז"ל בחצות, ואחר-כך הלכו להתבודד בשדה וביער, ואחר-כך הלכו בקלויז, ולמדו תורה עד אור הבקר. היה שם יהודי אחד בשם ר' יעקב מעיר זיטומיר, שהיה בעל חסד גדול, ולקח שק ועבר מדלת לדלת, ואמר: "תרחמו, אוילי יש לכם משהו לתת לאכל לבחורים שיושבים ולומדים ומתפללים ליד הציון", וכל אחד שנותר לו שאריות של לחם יבש ומעפש הביא לו, ואסף בתוף השק, והביא את כל השירים לקלויז, וחלק לבחורים, וחממו להם מים, וטבלו הלחם בתוף המים (פי אפלו תה לא היה להם). וקיימו בשלמות את דברי חכמינו הקדושים (אבות ו, ד): פת במלח תאכל, ומים במשורה תשתה, ועל הארץ תישן, ובתורה אתה עמל.

נמצא, שבגשמיות אדם לא יטעה את עצמו, ואף שלא יהיו לו מעדנים לאכל, כגון: בשר ודגים וכל מטעמים, יאכל לחם יבש. אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מורה"ן, חלק ב', סימן ח'): יש מזונא דגופא: דגים, בשר וכו', ומזונא דנשמתא, כי גם הנשמה רוצה לאכל, ומהו מזונה? מקרא, משנה, גמרא, מדרש וכו'. למה על מזון הגוף אדם לא יותר בשום פנים ואפן, ועל מזון הנשמה יותר בנגל? עד שעובר על האדם יום אחר יום, ואינו פותח חמש, משנה, גמרא, מדרש והלכה. ונתקיים אצלו: "אם תעזבני יום — יומים אעזבך",

אֲשֶׁר ז' תתכז בַּנְחַל רסט

עוֹבֵר שְׁבוּעַ אַחַר שְׁבוּעַ, שְׁאֵדָם אֵינוֹ פּוֹתַח חֶמֶשׁ, וְלֹא מְשַׁנֵּיּוֹת, וּבְנֻדָּאֵי לֹא גְמָרָא וְכוּ', וְנַעֲשֶׂה בּוֹר וְעַם הָאָרֶץ. וְחוֹלְפִים לָהֶם חֲדָשִׁים עַל גְּבֵי חֲדָשִׁים, שְׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ כְּלוּם, וּמְבַלָּה זְמַנּוֹ בְּהִבָּל וּבְרִיק.

לְכֵן נָתַן לָנוּ רַבְּנּוּ ז"ל סֵדֶר-דִּרְדָּר-הַלְמוּד, כַּמּוּבָא (שיחות-הַר"ן, סימן עו), שְׁאֵפְלוּ מִי שְׁאֵין לוֹ רֹאשׁ טוֹב, אוֹ חוֹשֵׁב שְׁאֵינוֹ יְכוּל לְלַמֵּד, יֵשׁ לוֹ סֵדֶר מִיַּחַד, שְׁכָל אֶחָד יְכוּל לְקַיְמוֹ.

דְּבַר רַבְּנּוּ ז"ל זֶהוּ רַק תּוֹרָה וּתְפִלָּה. הַחֲסִידִים חֲזָקִים מְאֹד בְּתְפִלָּה, וּמְתַפְּלִים בְּדַבְּרוֹת עֲצוּמָה, הַלִּיטָאִים חֲזָקִים מְאֹד בְּתוֹרָה, שְׁיִכוּלִים לְלַמֵּד שְׁעוֹת עַל גְּבֵי שְׁעוֹת בְּרִצִּיפוֹת, אוֹמֵר רַבְּנּוּ ז"ל: אֲנִי חִבְּרָתִי אֶת שְׁנֵיהֶם יַחַד, וְלִקְחָתִי אֶת הַטוֹב מֵהַחֲסִידִים וְהַטוֹב מֵהַלִּיטָאִים: תּוֹרָה וּתְפִלָּה.

מִי שְׁזוֹכָה לְסִיּוֹם בְּכָל יוֹם שְׁנַיִם מִקְרָא וְאֶחָד תְּרַגּוּם — אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקוּ! מִי שְׁזוֹכָה לְסִיּוֹם בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשַׁנֵּיּוֹת — אֲשֶׁרִי לוֹ וְאֲשֶׁרִי חֲלָקוּ! וַיְכוּלִים לְחַלְקֵם לְשַׁלְּשָׁה חֲלָקִים בְּמִשְׁךְ הַיּוֹם, הֵינּוּ לְלַמֵּד שְׁשֶׁה פְּרָקִים בְּבִקְרָה, שְׁשֶׁה פְּרָקִים בְּצַהֲרַיִם, וְשְׁשֶׁה פְּרָקִים בְּעֶרֶב, וְכוּ' יְסִיּוֹם בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשַׁנֵּיּוֹת. אֲבָל הַיֵּצֵר הָרָע יִפְתָּה אֶת הָאָדָם שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת כֵּן, כִּי לְמוּד מְשַׁנֵּיּוֹת הוֹרֵג אוֹתוֹ לְגַמְרִי. וְכֵן אֲשֶׁרִי מִי שְׁזוֹכָה לְסִיּוֹם כַּמָּה דְּפִים גְּמָרָא בְּכָל יוֹם, וְאֵינוֹ נִמְשֵׁךְ אַחַר יְצֵרוֹ הָרָע הַמִּפְתָּהוּ לֹא לְלַמֵּד. וּמִי שְׁלֹמֵד תּוֹרָה, אֵין יְכוּלִים לַעֲבֹד עֲלָיו וּלְהַטְעוֹתוֹ כָּלֵל.

וְכֵן צְרִיכִים לְלַמֵּד כָּל-כֶּף הַרְבֵּה "לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן", "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סְפוּרֵי-הַמְּדוּת" וְהַשִּׁיחוֹת הַקְּדוּשׁוֹת: "חֵי-מוֹהַר"ן", וְ"שִׁיחוֹת-הַר"ן", עַד שְׁיִוְדָעִים אֶת זֹאת בְּעַל-פֶּה, יִשָּׁר וְהַפּוּף, הַפּוּף וְיִשָּׁר, וּמִמִּילָא, אֵף אֶחָד אֵינוֹ יְכוּל לְהַטְעוֹתוֹ בְּשֵׁם רַבְּנּוּ ז"ל, כִּי יוֹדֵעַ בְּדִיוֹק הֵיכֵן זֶה כְּתוּב בְּסִפְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל. אֲבָל כְּשֶׁאָדָם אֵינוֹ לוֹמֵד, יְכוּלִים לַעֲבֹד עֲלָיו בְּנִקְל מְאֹד.

וְאִם-כֵּן דְּבַר רַבְּנּוּ ז"ל זֶה תּוֹרָה, וְלְכֵן צְרִיכִים בְּכָל יוֹם לְלַמֵּד

מקרא — שנים מקרא ואחד תרגום, משניות — ח"י פירקים משניות, גמרא — דף אחד או שנים ושלשה וכו', סימן בהלכה ויותר. האר"י הקדוש נתן תקון לאדם לומר חמשה דפים זה בכל יום, ואמר שנה תקון לנשמה, ומי שזוכה באמת ללמד ולטייל בכל חלקי התורה כלה, אין יכולים להטעותו. וזה ענינו של רבנו ז"ל, שאדם יהיה בכל הספרים שבעולם, וכמוכא בדבריו ז"ל (שיחות הר"ן, סימן כח). וכן ענינו של רבנו ז"ל זה תפלה — להתפלל השלש תפלות במנין ובכוננת פרוש המלות, ולומר בכל לילה חצות, ומלבד זאת להרבות בתפלה והתבודדות ושיחה בינו לבין קונו כל היום, ולא תבלבל מאחרים כלל.

רבנו ז"ל הקפיד מאד שלא לעשן סיגריות, אז לא מעשנים!
 רבנו ז"ל אמר לא לשאף טבק, אז לא שואפים! רבנו ז"ל אמר לא לשתות יין שרף, אז לא שותים! רק יין לקדוש והבדלה ותו לא.
 כי צריכים לציית את רבנו ז"ל במלא מובן המלה!

והנה כשאדם לומד הרבה, הוא נעשה לעתים עיף, וצריך לתן נוחה למחין, אזי ילך ויגלה את האמונה הקדושה בעולם, ילך וירבה במעשים טובים, ילך ויגלה את אור רבנו ז"ל לכל באי עולם.

ואם כן סדר יומו החיובי של האדם: לילך בבקר למקנה, להתפלל שחרית במנין, אחר-כך ללמד תורה הקדושה, להתפלל מנחה, להתבודד עמו יתברך, ואחר הצהרים לגלות את האמונה הקדושה בעולם, ולהפיץ את אור רבנו ז"ל, ולהתפלל מנחה ומעריב, ולהמשיך ללמד ולהתבודד, ולומר חצות.

ולכן אל תהיו בטלנים! ראו לנצל את זמנכם היקר, ותהיו שמחים ועליזים, ובזכות שתרכבו בתורה ותפלה, יעזר לכם הקדוש-ברוך הוא, שתזכו לדברים יפים בחיים חיותכם, וכשתעזבו את זה העולם, ושומר הפתח ישאל: ערו מקרא שקרית? תוכלו להראותו שנים מקרא ואחד תרגום שסימתם בכל שבוע, הששה סדרי משנה שזכתם לסיים, סיום ש"ס שעשיתם, ומב"ם, טור ושלחן ערוך שלמדתם, זהר ותקוננים שגרסתם, כל המדרשים כלם שעניתם, ספרי

אָשֶׁר ז' תתכח בנחל רעא

רבנו ז"ל שהתמדתם וכו' וכו', וגדל שכרכם — אין לתאר ואין לשער כלל, אשריכם!

הדורש שלומכם...

ז' תתכח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תולדות, כ"ט חשון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גייעו וירדפו אל היקר ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לראות, איך שאתה משתוקק להשיג ספרי רבנו ז"ל. הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתמיד בספריו הקדושים כל ימי חיך, והם יעוררו אותך ללכת בדרך האמת תמיד.

עליך לדעת, כי אי אפשר להרג את היצר הרע אלא בתורה, ובפרטיות למוד אגדות חכמינו הקדושים כובשים את היצר הרע של תאנה, ולמוד הלכות כובשים את היצר הרע של פעס.

ובאמת יש ביצר הרע שתי בחינות — של תאנה, שמתאנה לכל רע: אכילה, ממון, נאוף, וכנגד זה אי אפשר להכניעו, אלא על-ידי אגדות חז"ל הקדושים. וכן נחלק היצר הרע לכעס, שטבעו של האדם נמשך אחר הפעס, שתמיד בוער בו אש הפעס. ואי אפשר להכניעו, אלא על-ידי למוד הלכות שבתורה, פלפולי דאורייתא, שמחממים את הלב, ובזה מקררים את חמום הפעס.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתלמד בכל יום הלכה ואגדה על-פי סדר-דרך-הלמוד של רבנו ז"ל, ותחשב בכל יום אחר תכליתך הנצחית, ושום דבר בעולם לא ישבר ולא יבטל אותך כלל.

פה תקבל רצוף פמה קונטרסים, שהם תמצית מספרי רבנו ז"ל, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתהגה בהם תמיד, ואז טוב לך בזה ובבא לנצח.

המאחל לך הצלחה נצחית בזה ובבא...

ערב אֲשֶׁר ז' תתכט בַּנְחַל
ז' תתכט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ אֵל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד,
שׁוֹתָה מִיָּמֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גְּרוּ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ.

לְדַעֲתִי, אַתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת שֹׂמֵחַ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ עַל הַזְכוּת שֶׁנִּפְלְגָה
בְּגוֹרְלְךָ, שְׁזָכִיתָ לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל בְּעִיר אֹמֶן, אֲשֶׁר אֵין זְכוּת
יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו. כִּי רַבְּנוּ ו"ל הִבְטִיחַ, שֶׁכָּל מִי שְׁיָבוֹא אֵל צִיּוֹנוֹ
הַקְּדוֹשׁ, יַעֲשֶׂה לוֹ טוֹבָה נְצִיחִית. לְכֵן רָאָה לְשֹׂמֵחַ בְּשִׂמְחָה זוֹ עַד אֵין
סוּף, וּבּוֹדָאי הַשִּׂמְחָה הַזֹּו תַעֲוֹרֵר אֵת הַזְּכָרוֹן, שֶׁתִּמְיֵד תִּזְכֹּר שְׁזָכִיתָ
לְהִיּוֹת אֲצֵל צִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל בְּעִיר אֹמֶן.

חֲמֻדַּת לְבָבִי! הַגֵּן-עֵדֶן הוּא בְּסוּד הַמַּיִם, וְהַגִּיהֶנוֹם הוּא בְּסוּד
הָאֵשׁ, וּבִשְׁנֵי יְסוּדוֹת אֱלוֹ מְשִׁתְּמָשִׁים הַעֲלִיּוֹנִים. כִּי נִקְרָא שְׁמַיִם —
עַל שֵׁם אֵשׁ וּמַיִם, וְהַתַּחְתּוֹנִים מְשִׁתְּמָשִׁים בְּרוּחַ וְעָפָר, כִּי כָּל
הַנִּבְרָאִים יְסוּדָם מֵעָפָר וְסוּפָן לְעָפָר, וְיֵשׁ בָּהֶם רוּחַ חַיִּים. וְאִישׁ
הַיִּשְׂרָאֵלִי הַרוּצֵה לְעַבֵּד אֵת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּאַמֶּת, עָלְיוֹ לְקַשֵּׁר
אֵת הָאָרֶץ אֵל הַשָּׁמַיִם, וְלְעַבֵּד אֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּהַד' יְסוּדוֹת, שֶׁהֵם:
אֵשׁ, רוּחַ, מַיִם, עָפָר; וַיִּזְכֹּךְ אֵת הַמַּדּוּת שֶׁבְּאוֹת מֵהֶם, כַּמּוּבָא
(לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ד' וַח'; וּבַחֵלֶק ב', סִימָן טז, עִין שֵׁם).

וְאֵל כָּל זֶה זוֹכִים עַל-יְדֵי שֶׁהָאָדָם מִתְקַרֵּב בְּאַמֶּת אֵל הַצַּדִּיק,
וּמְשִׁתַּח עַל צִיּוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ, וְשׁוֹפֵךְ שֵׁם אֵת כָּל לְבָבוֹ, וּמִתְנַוֶּה עַל
כָּל עֲוֹנוֹתָיו שֶׁעָשָׂה, אֲזִי הַעֲוֹנוֹת יוֹצְאִים מֵעֲצָמוֹתָיו.

אֲשֶׁרִינוּ, שְׁזָכִינוּ לְהִתְנַדַּע מִרַבִּי אָמֵת כְּזֶה, וּמַעֲצוֹת נִפְלְאוֹת
כְּאֵלוֹ! טוֹב לְהוֹדוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַחֲסָד חָנּוּם שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ הַצְּלָחָה נְצִיחִית בְּכֹל דְּרָכֶיךָ...

אֲשֶׁר ז' תתל — ז' תתלא בַּנְחַל רעג

ז' תתל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע שְׂזִכִּית לְנִקְדָּא
אֶת כָּל הַקּוֹנְטְרָסִים.

יְעֹזֵר לָךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת זֶה בְּפִרְנָסָה בְּשִׁפְעַע וּבְכִרְיָאוֹת
וּבְשִׁמְחָה אֲמַתִּית. כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן לג):
בְּזִכּוֹת הַצְּדִיק תִּלְמִידָיו מִתְּפָרְנְסִים.

לְדַעְתִּי, הָרוּפֵא הַדְּתִי שְׂאָמַר שְׂאִין צְרִיךְ לַעֲשׂוֹת נְתוּחַ —
צוּרְק, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר כְּשׁוּרָה.

אוֹרוֹת הַמְּשֻׁרָה שֶׁהֲצִיעוּ לָךְ, לְדַעְתִּי, תִּקְבְּלִי אֶת זֶה. וְהַקְדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יְעֹזֵר, שְׂתִּשְׂאִי חֵן בְּעִבּוּדְתֶךָ, וְתִצְלִיחִי בְּשִׁפְעַע גְּדוֹל,
שְׂתוּכְלִי לְפָרְנָס אֶת בְּעִלְךָ, שְׂיִלְמַד תּוֹרָה בְּהַתְמַדָּה רַבָּה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהִצְלָחָה...

ז' תתלא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, זוֹכָה וּמְזוּכָה אֶת הָרַבִּים, אֲשֶׁר זְכוֹת הָרַבִּים תְּלוּיָהּ בּוּ ... גְּרוּ
יֵאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִשְׂתוֹקֵק לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, כִּי זֶה כְּמָה שְׂלֵא
שְׂמַעְתִּי מִמֶּךָ כָּלֵל.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! אִין בְּפִי דְבוּרִים לְחִזְק וּלְאַמֵּץ אוֹתְךָ
עַל הַזְּכוֹת הַגְּדוֹלָה שֶׁנִּפְלָה בְּחִלְקֶךָ, שְׂאַתָּה עוֹסֵק לְגַלּוֹת וּלְפָרְסַם אֶת
דַּעַת רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר אִין לָךְ עוֹד דְּבָר גְּדוֹל מְזָה.

עדר אשר ז' תתלב בנחל

בַּוְדָאֵי הַנְּסִינּוֹת שֶׁלָּךְ קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד מְאֹד, אָבֵל עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי בְּעֵינַיִם שֶׁל הָאָדָם רְשׁוּם כָּל הָעוֹלָם וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ, כִּי הָעֵינַיִם הֵם דְּבָרִים גְּדוֹלִים וְעֵלְיוֹנִים מְאֹד, וְרוֹאִים תָּמִיד מְסוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ כָּל מָה שֶׁנַּעֲשֶׂה (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רַנֵּד); וְכָל מָה שֶׁעוֹשֶׂה — טוֹב אוֹ רַע, נִרְשָׁם בְּאוֹתוֹ מְקוֹם בְּעֵינַיִם בְּצוּרְתוֹ וּבְדִיוֹקְנוֹ שֶׁמְסַתְּפֵל בָּהֶם בְּאוֹתוֹ יוֹם, כִּי כָּל יוֹם הוּא אֶרֶץ מְאֹד מְאֹד, עֵין לֹא רְאָתָהּ, וְנִמְשָׁף עַד אֵין סוּף, לוֹלֵי הַנְּחָשִׁים וְהַעֲקָרְבִים הַמְכַסִּים אֶת הַיּוֹם (עֵין לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן פֶּד); וְזֶה שֶׁמֵּרְאִים לְאָדָם לְפָנָי מוֹתוֹ כָּל מָה שֶׁרְאָה כָּל יְמֵי חַיָּו בְּכָל יוֹם וַיּוֹם. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְסַתְּפֵל בְּכָל יוֹם עַל פְּנֵי הַצְּדִיקִים, וּמְסַתְּפֵל בַּתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמְסַתְּפֵל בְּעֵין שֶׁל חֻמְלָה וְרַחֲמָנוּת עַל כָּל בֵּר יִשְׂרָאֵל — לְזַכּוֹתוֹ עִם אוֹר רַבְּנוֹ ז"ל, אֲשֶׁרֵי לוֹ וְאֲשֶׁרֵי חֵלְקוֹ! וְזֶה יִתְקַן אֶת כָּל מָה שֶׁקָּלַק לְבְּעֵינָיו, וַיִּזְכֶּה לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּאוֹרוֹ יִתְבַּרֵּךְ הַמַּאִיר בְּכָל הָאָרֶץ כְּלָהּ.

הַמַּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֶׂה יְדֶיךָ...

ז' תתלב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֶשֶׁן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה נִגְיָעוֹ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שֶׁאַתָּה מְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לִילָךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוֹ ז"ל.

רְאֵה לְהִיּוֹת קַבּוּעַ בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא, מִשְׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ וְכוּ' וְכוּ', אֲשֶׁר יְדוּעַ לָנוּ, שֶׁעַקֵּר רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבְּנוֹ ז"ל הִיָּה הַלֵּב שֶׁל עֲשִׂיָּה, שֶׁיִּזְכֶּה לַעֲשׂוֹת בְּכָל יוֹם מְצוּוֹת רַבּוֹת, וַיִּזְכֶּה לְהַרְבּוֹת בַּתּוֹרָה (עֵין שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן יט). וְעַל-כֵּן צְרִיכִים לַעֲסֹק וּלְקַיֵּם שְׁנֵיהֶם גַּם יַחַד — לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְלַהֲתַעֲסֵק בְּמְצוּוֹת. וְעַקֵּר הַמְצוּוֹת

אָשֶׁר ז' תתלג בנחל ערה

היא צדקה, כמו שהוכיח אותנו רבנו ז"ל, שזנכה לילך לקבץ נדבות ולעסק בצדקה וגמילות חסד (עין שיחות הר"ן, סימן רנח).

עליך לדעת, כי התורה הקדושה נדמית ונמשלת לטל, שהפל אחד, כי נופל בפעם אחת, כן התורה — כשלומד, הוא מתאחד בדעתו ותברך. אבל המצוה נדמית ונמשלת למטר, שכל מצוה היא בפני עצמה, כטפות המטר שיורדות טפין טפין.

והנה בלמוד התורה הקדושה, אפה יושב בביתה או בבית המדרש לבד, ושוקד על דלתי התורה, ומתאחד בתורה הקדושה שהיא דעתו ותברך, אחדות אחת עמו ותברך, אבל בזה שאפה יוצא ומפיץ את ספרי רבנו ז"ל בין אחינו בני ישראל, ואפה אוסף צדקה להדפסה, על ידינו כל אדם ואדם שאפה מזכה אותו, היא מצוה בפני עצמה.

אשרי מי שזוכה לעסק בשתייהם בכל יום, שהם: למוד התורה הקדושה בשקידה נפלאה, והפצת ספרי רבנו ז"ל, שזה טל ומטר, והבן למעשה.

המאחל לך ברכה והצלחה בכל ענייניך...

ז' תתלג.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר תולדות, כ"ט חשון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה אל הבחור היקר ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי.

יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה לצאת משם וכו', ותהיה בן חורין לגמרי. ואמרו חכמינו הקדושים (אבות פ"ק ו'): "אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה", וכל העוסק בתורה מתעלה.

על-כן ראה להרגיל את עצמך ללמד בכל יום שעור במקרא,

רעו אָשר ז' תתלד בנחל

משנה, גמרא, מדרש, וזה יעזר לך בכל הענינים. ותלמד על-פי סדר-דרך-הלמוד של רבנו ז"ל.

עליך לדעת, כי האדם הוא כמו שהוא, וכשרוצה להתקרב אל רבנו ז"ל, אז מתעורר הרע שלו עליו מאד, והבגדים הצואים שהתלבש בהם על-ידי צוונותיו, גורמים לו מניעות רבות להתקרב אל רבנו ז"ל. על-כן ראה לחזק את עצמך להצניע את התקרבותך מביתך, ואפלו מאלו המתקראים עצמם מאנשי שלומנו, כי המניעות הן מהם כידוע.

מה אמר לך, ידידי היקר! עכשו בימי נעורך, אתה יכול להתעלות ביותר בעבודת השם ותברך, אם תזכה להתקרב אל רבנו ז"ל.

חזק והתחזק מאד להיות מקרב אל רבנו ז"ל, ותברח מכל מיני ליצנות המצויים אצל בני הנעורים, כי רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות צדיק, סימן קלד): הליצנות אינו מניח את האדם לילך לצדיקים.

פה תקבל קונטרס "סדר-דרך-הלמוד", "אל תדאג", "אל תתאש", אקווה להקדוש-ברוך-הוא, אם תעין בהם, ותקיים כל אשר נאמר בהם, אז טוב לך כל הימים.

המאחל לך הצלחה רבה בהתקרבות אל הצדיק האמת...

ז' תתלד.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר תולדות, כ"ט חשון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קראתי עכשו, ומאד אני מצטער על כל מה שעובר עליך מבית ומבחוץ.

אֲשֶׁר ז' תתלד בנחל רעז

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיְקָר! הַחַיִּים שֶׁל הָאָדָם הֵם מְלֵאִים נְסִיווֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מְאֹד, וְעַל כֵּן אֶחָד עוֹבֵר מְרִירוֹת וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרֵי הַזּוֹכָה לְהַחְזִיק מִמֶּמֶד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְעוֹלָם. וְאֵל כֹּל זֶה יְכוּלִים לְזַכּוֹת עַל־יְדֵי רַבְנוּ ז"ל.

חֻמְדַּת לְבָבִי! עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי לְכֹל אָדָם יֵשׁ שְׁנֵי נִקְבִים בִּלְבָב, אֶחָד מְלֵא דָם, וְשֵׁם שׁוֹרָה הַיִּצָּר הַרָע הַבוֹעֵר בּוֹ בְּתַאֲוֹת וּבַמַּדּוֹת רָעוֹת, וְאֶחָד סָגוּר בְּרוּחַ, וּבְזִמְן שֶׁשְׁנֵיהֶם מְסַכְּמִים אֶל דַּעַת אַחַת, אֲזִי מִתְפַּשְׁטִים מֵהֶם כָּל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת — הֵן שְׂכָלִיּוֹת וְהֵן מַעֲשִׂיּוֹת, כִּי הַרוּחַ הוּא עַל־פִּי־רֹב רוּחַ שְׁטוּת, הַכֹּל כְּפִי הָאָדָם וְהַדָּם, מִשֵּׁם בּוֹעֵרוֹת כָּל הַתַּאֲוֹת רָעוֹת, וּכְשֶׁאֵינָם מִתְאַחֲדִים בְּיַחְדוּד אֶחָד, שֶׁהוּא יְדִיעַת שְׁמוֹ יִתְבַּרֵךְ, עַל־יְדִי־זֶה הַרוּחַ שְׁטוּת מְעוֹרָר וּמְלַהֵב אֶת הַדָּם לְהִיּוֹת בְּכַעַס וּבְרָצִיחָה, בְּעֲצָבוֹת וּבְעֲצָבָנוֹת (שְׁקוֹרִין גְּעוֹרָוִיִּז), וְאִזּוֹ סוֹבֵל מֵהַ שְׁפוּבָל מִבֵּית וּמִבְּחוּץ. אֲבָל תִּכְף־וּמְיָד כְּשֶׁהֵם מִשְׁתַּוְּיִים יַחַד לְדַעַת אוֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, אִזּוֹ הַרוּחַ מִתְחַבֵּר אֶל הַלֵּב, וּמְתַלְהֵב לְבוֹ בְּחֻמְיָמוֹת דְּקִדְשָׁה, עַד שֶׁזּוֹכָה לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלַהֲגִיעַ אֶל רוּח־הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהֵם דְּבוּרִים קְדוּשִׁים לְדַבֵּר בְּכֹל פֶּעַם אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ (עֵין לְקוּטִי־מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן קנו).

רָאה, אֶהוּבִי, אַחֵי הַיְקָר! לְחַזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה. כִּי עָקַר עֲבוּדַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם — לְזַכּוֹת לְהֲגִיעַ אֶל שִׂמְחָה אֲמִתִּית, וְלִשְׂמַח בּוֹ יִתְבַּרֵךְ.

רָאה לְעֵין בְּכֹל יוֹם בְּאִיזָה קוֹנְטְרָס חֲדָשׁ מֵהַקוֹנְטְרָסִים, שֶׁהֵם תְּמַצִּית "לְקוּטִי־הַלְכוֹת" הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר מוֹהַר־נ"ת ז"ל אָמַר עֲלֵיהֶם, שֶׁהֵם הַגִּזְעוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוּמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

ז' תתלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְכָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתָה מִיָּמֵי הַנַּחַל נוֹבַע
מְקוֹר חֲקֻמָּה, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ ... גֵּרוּ יָאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַטָּשָׁעַק לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וְגִדְל שְׁמִחָתִי לְשִׁמְעַ
הַטוֹב מִמֶּךָ — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל. אַחַר שְׁכָבְךָ עֵבֶר כָּל-כָּךְ
הַרְבֵּה זְמַן שְׁלֹא רָאִיתִיךָ וְלֹא שְׁמַעְתִּי מִמֶּךָ, וְעַכְשָׁו זְכִיתִי לָזֶה, וְתִגְדֵּל
שְׁמִחָתִי מְאֹד מְאֹד, וּמִי יִתֵּן, שְׁתִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי בְּכֹל פַּעַם.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, בְּעֶרְב רֵאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוּל זְכִיתִי לְהִיּוֹת עַל
צִיּוֹנוֹ שֶׁל מוֹהֲרֵנ"ת ז"ל בְּעִיר בְּרֶסֶלֶב, וְכֵן זְפָנֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
לְהִיּוֹת עוֹד פַּעַם בְּפָרֶשֶׁת לֶךְ-לָךְ עִם רַב תַּלְמִידֵי הַיְּשִׁיבָה הַקְּדוּשָׁה
”הֵיכַל-הַקְּדוֹשׁ”, וְהִזְכַּרְתִּי אוֹתְךָ לְטוֹבָה.

יְעוֹזֵר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּקְבְּלֶנָה תְּפִלּוֹתֵינוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן.
פֶּה תִקְבַּל רִצּוֹן כַּמָּה סְפָרִים מְסַפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וּבְקָרוֹב אֲשַׁלַּח
לְךָ עוֹד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תתלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבְּחוּר הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יָאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי שֹׂמֵחַ, שְׁבָקְרוֹב יִגְמַר הַכֹּל
לְטוֹבָה. הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִזְכְּנֵי לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידֵי הַיָּקָר! עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אֵיבָרִי הָאָדָם מְעִידִים

אַשֶׁר ז' תתלו בנחל רעט

על האדם, והימים שלו מעידים ודנים אותו, אם הלביש את עצמו בכגדים צואים, וטנף את ימיו בהם — נדון, וכן לטובה — שמקבל בהם שכר; הינו כשאדם עולה למעלה, דנים אותו על רמ"ח איבריו ושס"ה גידיו על כל פרט ופרט שעשה בהם, וכן כל יום ויום עולה למעלה, ובו דנים את האדם לטובה, או להפוך, חס ושלום. ויען שכלנו אין פנינו יפות כלל, לזאת נתן לנו רבנו ז"ל עצה לעסק בהחזרת אחרים בתשובה (חיי מוהר"ן, סימן תמו), ועל-ידי שנוחזיר את אחרים בתשובה, על-ידי-זה נזכה לתקן את רמ"ח איברינו ושס"ה גידינו, ולנקות את ימינו ושנותינו שלכלכנו.

לזאת, אהובי, אחי היקר! ראה להתמיד בהפצת מעינות החכמה חוצה, ולהפיץ את הקונטרסים החדשים בין אחינו בני ישראל, אשר הם סלת נקיה, תמצית חסידות ברסלב, כפי שלמד אותנו מוהרנ"ת ז"ל.

נא ונא אל תהיה בטלן כלל! רק בכל יום תכין לך חבילה קונטרסים, ותפיצם בין כלל נשמות ישראל, ואז תראה נוראות נפלאות אשר יעשה עמך הקדוש-ברוך-הוא, שלא שערף ולא תארף מימך.

המאחל לך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך...

ז' תתלו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר תולדות, כ"ט חשון ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזק את עצמך בעבודת השם יתברך.

מה אמר לך, ידידי היקר! עלינו לשמח מאד בכל יום, שזכינו להתודע מרבי נפלא כזה, רבי המחיה ומחזק אותנו כל-כף. עלינו לשמח מאד מאד עם כל הטוב שיש בנו, אף שבין כף עובר עלינו

רפ אֲשֶׁר ז' תתלח בנחל

מה שְׁעוֹבֵר, עֲלִינוּ לְזִכֹּר כִּי כָּל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלֵינוּ, הוּא רַק מִפְּנֵי שֶׁהִסְטֵרָא אַחֲרָא רִוְדָפֶת לְשֵׁלֶם לְאָדָם תַּכְּף רַעְתוֹ, אֲבָל הַטּוֹב צָפוּן לְצַדִּיק, עַד שֶׁנִּשְׁלֵם וְנִגְמָר, וַיּוֹצֵא מִן הָעוֹלָם. לְזֹאת קָשָׁה מְאֹד לְרֵאוֹת עֲכָשׁוּ אֶת גְּדֻלַּת הַצַּדִּיק, כִּי עוֹבֵר עָלֵינוּ מֵה שְׁעוֹבֵר.

רֵאָה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָךְ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאַל תִּנְיַח אֶת עֲצָמָךְ כְּרָגַע, כִּי עַקֵּר גְּדֻלַּת הָאָדָם — כְּפִי שֶׁמִּחֲזֵק אֶת עֲצָמוֹ, וְעַקֵּר הַחַיּוּק הוּא — עַל-יְדֵי עֲצוּתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמָךְ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ בְּכֹל יוֹם, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית, שְׂאִי אֶפְשָׁר לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל.

וְעַל כָּלֵם — לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּבִכְפָּרְטִיּוֹת בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה, כִּי עַל-יְדֵי שִׂמְחָה תִּבּוֹא תְּפִלָּתְךָ לְהִיכַל-הַמֶּלֶךְ (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּפִלָּה, סִימָן ע').

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתִּזְכֶּה לְצֵאת מִכָּל חוֹבוֹתֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, וְתִזְכּוּ לְעֹבֵר לְדִירָה חֲדָשָׁה, וְתִהְיוּ סְמוּכִים אֵלַי בְּקָרוֹב.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם הַצְּלָחָה נְצַחִית...

ז' תתלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֶשְׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל מִשְׁפַּחַת ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְכֶם לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד נִשְׁבֵּר לְבִי בְּקִרְבִּי, כִּי עֲדִין לֹא נוֹשַׁעְתֶּם.

מֵה אִמַּר לָכֶם ! אִם לְנַחֲמְכֶם, פֹּה תִקְבְּלוּ כַּמָּה מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר בְּוֹדָאֵי אִם תַּעֲזִינוּ בְּהֵם, תִּזְכּוּ לְהַתְּנַחֵם, וְתִהְיֶה לָכֶם יְשׁוּעָה גְּדוֹלָה מֵהַשְּׂמַיִם.

כִּי עָלֵיכֶם לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם בְּגִשְׁמִיּוֹת

אָשֶׁר ז' תתלט בנחל רפא

וּבְרוּחַנִיּוֹת, הוּא רַק עַל-יְדֵי שְׁנוּפֵל וְנִכְנָס בְּקִטְנוֹת הַדַּעַת, עַל-כֵּן
עַל־יְכֶם לַעֲבֹד עַל נִקְדַּת הַשְּׁמִחָה, וְלִמְסַר אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת תָּמִיד
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּלְשִׂמַּח אֶת אַחֲרֵיכֶם, כִּי בְּזֶה שִׁתְּהִיּוּ שְׂמֵחִים
וּתְשִׂיחוּ אֶת אַחֲרֵיכֶם, יוֹעִיל לְכֶם מְאֹד בְּכָל הָעֲנִינִים.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תתלט.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעֵי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, כ"ט חֲשׁוֹן ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, שׁוֹתֵה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אֵיךְ שְׂאִתָּה מַחֲזֵק אֶת עֲצֻמָּךְ, וְאִתָּה מַחֲזִיק מֵעֲמֹד, שְׁזֵה עֵקֶר גְּדֻלַּת
הָאָדָם, שְׁזוֹכָה לְחֲזִק עֲצוּמוֹ, וְאִינוּ מְנִיחַ אֶת עֲצוּמוֹ לְפַל כָּלֵל.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂאָנוּ זוֹכִים לִידַע מִרְבֵּי אֲמַת כְּזֶה, רַבִּי
נִפְלָא כְּזֶה, הַמְּחִיָּה וּמְהִיָּה אוֹתָנוּ כָּל-כָּף, וְעַלִּינוּ לְצִיַּת אוֹתוֹ בְּכָל
פְּרִט וּפְרָט, וּבִפְרָטִיּוֹת לְהַחֲיֹת אֶת עֲצֻמְנוּ עִם הַדְּבוּר — "פְּרָנְסָה
נָאֵר בְּטַחֲוֹן" (ת"י-מוה"ר"ן, סִימָן תקא), כִּי בְּאֲמַת הַבְּטַחֲוֹן וְהַסְּתַפְקוֹת
הֵם כְּלָלִים לְכָל הַמַּדּוֹת טוֹבוֹת, וְהֵם הַפּוּדַת הַתְּאֻוֹת רְעוֹת וְהַחֲמֻדָּה,
כִּי מִי שְׁזוֹכָה לְבְטַחֲוֹן, וּמְסַתַּפֵּק בְּמָה שֵׁיֵשׁ לוֹ, עַל-יְדֵי-זֶה כָּל חֲזִיו
כְּבָר חַיִּים אַחֲרֵי לְגַמְרֵי, אֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחֲזֵק אֶת עֲצוּמוֹ תָּמִיד בְּכָל מָה
שֶׁעוֹבֵר עָלָיו.

פֶּה תִקְבֵּל רְצוּף בְּמָה קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים שִׁצְאוּ מֵהַדְּפוּס, אֲקוּהָ
שְׂתַחֲוִיָּה אֶת עֲצֻמָּךְ בָּהֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

רפב אָשֶׁר ז' תתמ — ז' תתמא בַּנְחַל
ז' תתמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, רֵאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵל ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֶלָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד הִתְרַשְׁמֵתִי מִדְּבָרֶיךָ, אֵיךְ שָׂאתָ מִשְׁתוֹקֵךְ לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אָשֶׁר דָּבַר זֶה מֵאֵד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי כָּל מִי שֶׁזוֹכֶה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה, אֲפֵלוּ שֶׁחָטָא כָּל יָמָיו, הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְקַבֵּל, וְזוֹכֶה שֶׁכָּל עֲוֹנוֹתָיו מִתְהַפְּכִים לְזָכוֹת. וְעַל-כֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֶׁזוֹכֶה לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה אֲמַתִּית, עַד שֶׁחֲכַמְיָנו הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (יומא פו): גְּדוּלָה תִּשׁוּבָה, שֶׁבִשְׂבִיל יְחִיד שְׁעִשָּׂה תִּשׁוּבָה, מוֹחֲלִים לְכֹל הָעוֹלָם כְּלוּ; וּמִי יוֹדֵעַ מַה תִּשׁוּבָתְךָ יְכוּלָה לְתַרֵּם לְכֹל עַם יִשְׂרָאֵל.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֵת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְשׁוֹם דְּבָר לֹא יִשְׁבֹּר אוֹתְךָ, רַק תַּחֲזִיק מֵעַמְד מְכֹל פָּרִט וּפָרִט בְּחַיֶּיךָ, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ, וּבְכֹל אָשֶׁר תִּפְנֶה תַּצְלִיחַ.

פֹּה תִקְבַּל רְצוּף כַּמָּה קוֹנְטֵרֶסִים חֲדָשִׁים, אֲקַנֶּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁתַּחֲיֶה אֵת עֲצֻמְךָ בָּהֶם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, רֵאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵל ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד אֲנִי שֶׁמַּח לְשִׁמְעַ, אֵיךְ שֶׁסָּפְרִי רַבְּנוּ וַיִּלְּ מַחֲיִים וּמְחַזְּקִים אוֹתְךָ.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בָּהֶם תְּמִיד, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוַדָּאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

אָשֶׁר ז' תתמב בנחל רפג

רָאָה לְחֹזֵר תָּמִיד אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ טוֹב לְכָל, כְּמוֹ שִׁכְתוֹב (תהלים קמה, ט): "טוֹב הַיְוָ"ה לְכָל, וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו", וּבְיָדָיו יֵשׁ עֲנָנִים שִׂיתֵהֶפֶךְ הַכֹּל לְטוֹבָה. חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ: אֵין הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פּוֹסֵל לְבְרִיָּה, אֲלָא לְכָל הוּא מְקַבֵּל, הַשְּׁעָרִים נִפְתָּחִים בְּכָל שְׁעָה, וְכָל מִי שֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ לְהַכְנִס — נִכְנָס (מדרש רבה, פְּרָשַׁת בֵּא).

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתְּצַלִּיחַ בְּרַכָּךְ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגָּה תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ הַצְּלָחָה נְצַחִית...

ז' תתמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, רֵאשׁ חֲדָשׁ כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

אֵת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד נִשְׁבַּר לְבִי בְּקִרְבִּי, בְּשִׁמְעֵי אֵת הַמְּרִירוֹת שֶׁעֲבָרָה עָלֶיךָ בְּחַיֶּיךָ מֵאֲשֶׁתְּךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים גְּדוֹלִים, שִׁיזְכֶּה לְהַחֲיוֹת אֵת עֲצָמוֹ וּלְהַחֲזִיק מֵעַמָּד, וּבְפָרֵט בְּשִׁלּוֹם-בַּיִת, אֲשֶׁר בְּדַרְךָ כָּלֵל הָאִשָּׁה הַיּוֹכָה לְגַמְרֵי מִדְּעַת בְּעָלֶיהָ. וְעַקֵּר הַשְּׁלוֹם, גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, הוּא דִּיקָא — כְּשֶׁשָּׂנִי הַפְּכִים מְשִׁתּוּיִם אֵל דְּבַר אֶחָד (לְקוּיטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן פ').

לְדַעֲתִי, אֵל תִּתְגַּרֵּשׁ כָּלֵל מֵאֲשֶׁתְּךָ, כִּי סוּף כָּל סוּף הִיא תִּתְהַפֵּךְ, אִם אַתָּה תִּחְזֹר בְּתִשׁוּבָה; כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא, עוֹבְרֵת עָלָיו מְרִירוֹת מִמֶּנּוּ בְּעֲצָמוֹ וּמֵאֲשֶׁתּוֹ וּמִילְדִיו, וְאִם זוֹכֶה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית, אֲזִי נִמְתָּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדֵּינִים, וְנִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.

עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (בִּיצָה לֵב): מִי שֶׁאֲשֶׁתּוֹ מוֹשְׁלָת עָלָיו, חֲזִיו אֵינָם חַיִּים. וְעַל-כֵּן עָלֶיךָ לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת

בעולם, שאשתך לא תמשל עליך. והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה לשוב בתשובה אמיתית, ויתהפך הכל לטובה, ותהיה לך פרנסה בשפע, ותשוב אליו ותברך בתשובה אמיתית.

המאחל לך ברכה והצלחה בכל ענייך...

ז' תתמג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, ראש חדש כסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער מכל מה שעובר עליכם ובפרט עליך.

עליך לדעת, שהחיים מלאים נסיונות קשים ומרים עד מאד, ועקר מעלת האדם, שזכה להחזיק מעמד בכל מה שעובר עליו, ולא ישבר משום דבר שבעולם, יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה.

ראי לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ולחזק את בנה, והרגילי את עצמך לדבר עמו יתברך בלשון שאת רגילה, הינו בשפת האם, ובפרטיות בשעת הדלקת הנרות, שאז הוא עת רצון גדול בשמים לאשה, ואשרי מי שזוכה להחזיק מעמד בזה העולם, ולא להשבר משום דבר.

והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שיתהפך הכל לטובה, ותזכי למצא את הטוב הגנוז שבכל יום ויום, ותראי ישועות בכל יום ויום.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתמד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, ראש חדש כסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל היקר והנעלה,

אֲשֶׁר ז' תתמה בנחל רפה

שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוֹ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שָׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ, אִיךָ שָׂאתָה מַחְזֵק אֶת עֲצָמְךָ בְּסִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין טוֹב מִזֶּה. רְאֵה לְהִתְמִיד בָּהֶם בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְאִזּוֹ תִרְאֶה נִפְלְאוֹת רַבּוֹת מְאֹד, כְּמוֹ שָׂאֵמַר מוֹהֲרַנְ"ת ז"ל לִפְנֵי הַסֵּתֵלְקוֹתוֹ, שְׂאֲפִלוּ יִהְיֶה אָדָם בְּעַל עֵבֶרָה הַכִּי גָדוֹל, אִם יִתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּהִתְקַרְבוֹת אֶל הַצַּדִּיק, אִזִּי סוּף כָּל סוּף יִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה.

עַל-פֶּן רְאֵה לְהִיּוֹת חֲזֵק מְאֹד, וּתְחַזֵּק אֶת אֲשֶׁתְּךָ, כִּי חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אָמְרוּ (ראש השנה ו.): אִשָּׁה — בְּעִלָּה מְשֻׁמָּה; וּתְחַזְּקוּ אֶת עֲצָמְכֶם שְׁנֵיכֶם בְּיַחַד.

וְאִתָּה תִקְבַע עֲצָמְךָ בְּתַפְלָה וְהִתְבּוֹדְדוֹת, לְפָרֵשׁ אֶת כָּל שִׁיחַתְךָ אֵלָיו יִתְבַּרְךָ בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת, וְאִזּוֹ תִרְאֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מֵהַ שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

מִי יִתֵּן, שְׂתִתְרַם בְּכָל יוֹם אִיזוֹ תְרוּמָה לְהַדְפָּסֵת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְכֵן אֲשֶׁתְּךָ קִדְּם הַדְּלָקָת הַגְּרוֹת תִּתְרַם צְדָקָה לְהַדְפָּסֵת הַקּוֹנְטְרָסִים. וְכֵן קִדְּם הַזּוּוּג, וְכֵן בְּשַׁעַת הָאֲכִילָה, תִּתְרַם כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְהַדְפָּסָה, וְאַחֲרֵי-כֵן כְּשִׁיתְאַסֵּף אִיזָה סְכוּם, לְהַעֲבִירוֹ אֶל הַמְדַפְּסִים, וּבִזְכוּת זֶה תִפְקְדוּ בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תתמה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, רֹאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵלׁוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד אָנִי שָׂמַח לְשִׁמְעַע, אִיךָ שָׂאתָ מְצִיִּתֵת אוֹתִי וּמְחַזְּקָת אֶת עֲצָמְךָ בְּמִדַּת הַשְּׂמִיחָה, אֲשֶׁר הַשְּׂמִיחָה הִיא

רפו אשר ז' תתמו – ז' תתמו בנחל

הפתח והשער של הקדשה, ומי שזוכה להיות בשמחה, נפתחים לו כל שערי השמים.

זכני הקדוש-ברוך-הוא להיות על ציון רבנו ז"ל, והרבה התפללתי עליך ועל אחותך, שתזכו למצא את בן זוגך, והקדוש-ברוך-הוא השומע את תפלות ישראל, ישמע את תפילתי, ואזכה כבר לשמע ממך בשורות טובות בקרוב.

נא ונא להחזיק מעמד, ולא להשבר משום דבר שבעולם, כי זה עקר גדלות האדם, ששום דבר לא יוכל לשברו ולבטלו כלל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תתמו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, ראש חודש כסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב גייע אָל ... תחיה.

מאד מאד רציתי לשמע הטוב ממך, איך את מחזקת מעמד, כי אני תמיד מתפלל בעבורך ובעבור אחותך, שתזכו למצא את בן זוגך.

הקדוש-ברוך-הוא השומע את תפלות ישראל, ישמע את תפילתי ויקבלה לרחמים ולרצון.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תתמו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, ראש חודש כסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גייעו וירדפו אָל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע, שאתה מחזיק מעמד על כל מה שעובר עליך.

אָשֶׁר ז' תתמח בנחל רפז

רָאָה לְהַשְׁאֵר בְּמָקוֹם עֲבוֹדָתְךָ לְעֵת עֵתָהּ וְאֵל תְּכַרְחַת, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וּבְיַדְאֵי תִהְיֶה לְךָ תְּמִיד פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ גְּדוּלָּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְכֶם בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּבֵיתְכֶם, וּבְרִיאוֹת לְךָ וּלְאִשְׁתְּךָ וְלִילְדֶיךָ, וְתִזְכֶּה לְרוּחַ רַב נַחַת מֵהֶם.

נָא וְנָא לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ וְאֶת אִשְׁתְּךָ וְיִלְדֶיךָ לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׁמְחָה, שְׂזַכִּינוּ לְהַבְרָא מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר אֵין לְךָ עוֹד שִׁמְחָה בְּשִׁמְחָה זוּ.

רָאָה לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְתִתְפַּלֵּל הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֲרִית, מְנַחָה, מְעֲרִיב, וְזֶה יִמְשִׁיךְ לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה כִּי תִתְפַּלֵּא הִיא הַשֵּׁעַר וְהַפֶּתַח לְהַכְנִס אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ.

וּבְיַדְאֵי רָאָה לְהִזְהַר לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן, וְלֹא לְהִתְרַשֵּׁל, חַס וְשָׁלוֹם, מִהַתְּפִלוֹת הַקְּבוּעוֹת שֶׁתִּקְנֶנּוּ אֲנָשִׁי כְּנִסְתַּ גְּדוּלָּה.

הִיָּה טוֹב מְאֹד, שֶׁקָּדַם שְׁאֵתָה יוֹצֵא לְעֲבוֹדָה תִּתְפַּלֵּל תְּפִלַּת שְׁחֲרִית, וּבְאִמְצַע הַיּוֹם בְּעֵת זְמַן אַרוּחַת הַצְּהָרִים, כְּשֵׁישׁ לְךָ אִיזָה פְּנָאֵי, רָאָה לְהִתְפַּלֵּל מְנַחָה. (מָה טוֹב וּמָה נְעִים, אִם יְהִי אַחַר שְׁעָה אַחַת, שְׁאֵז מִתְחִיל זְמַן מְנַחָה גְּדוּלָּה). וּבִלְיָה כְּשֵׁאֵתָה חוּזַר מִעֲבוֹדָתְךָ, תִּתְפַּלֵּל תְּפִלַּת מְעֲרִיב, וּבְזִכּוֹת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת, תִּאִיר עֲלֶיךָ זְכוֹת הָאֲבוֹת הַקְּדוּשִׁים: אַבְרָהָם, יִצְחָק וְיַעֲקֹב.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתמח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר תּוֹלְדוֹת, רֹאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ו.

שָׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד אֲנִי מְצֻטְעַר עַל כָּל הַבְּלִבוֹלִים וְהַקְּטָנוֹת וְהִרְיָדוֹת שֶׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ.

רַפָּח אֲשֶׁר ז' תַּתְּמַט — ז' תַּתְּנ בְּנַחַל

רַאי לְהַתְּמִיד בְּקוֹנְטְרַסִים הַחֲדָשִׁים, וְשֵׁם תִּמְצָאֵי מְרַגְזֵעַ לְנַפְשֶׁךָ,
וּתְקַיְּמֵי אֶת כָּל מַה שֶּׁנֶּאֱמַר שָׁם, וְאִין מַה לְהוֹסִיף עֲלֵיהֶם כָּלֵל.

נָא וְנָא לְהִיּוֹת רְגִילָה לְנִסְעֵ אֶל הַמְּקוֹמוֹת הַקְּדוּשִׁים, וּלְהַשְׁתַּחֲוֹת
עַל קַבְרֵי הַצְּדִיקִים, וּלְעוֹרֵר רַחֲמִים רַבִּים עֲלֵיךָ, וּתְפַרְשֵׁי אֶת כָּל
שִׁיחַתְּךָ אֵלָיו? תִּבְרַךְ כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְסוֹף כָּל סוֹף תִּרְאֵי
יְשׁוּעָה גְדוֹלָה מִן הַשָּׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ.

ז' תַּתְּמַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, רֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב יִגִּיעַ אֵל ... וְ... שִׁיחֵיךָ.

אֶת מַכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם בְּפִרְנֶסָה בְּשִׁפְעַע, וְתִזְכּוּ לְחֹזֶר
בְּתְשׁוּבָה אֲמִתִּית, וְיִמְשִׁיף עֲלֵיכֶם תְּמִיד רַק שְׂמֵחָה, וְלֹא תִדְעוּ אֶף
פַּעַם מִשׁוֹם דְּאָגוֹת כָּלֵל.

נָא וְנָא לְשִׁמּוֹר אֶת עֲצַמְכֶם מִכָּל מִיַּי מְרִיבוֹת וּמִתְחִים בְּבֵית,
אֲשֶׁר לֹא מְבִיא שׁוֹם טוֹבָה, אֲדַרְבָּה, הוֹפְנוֹתִים וְהַסְּכֹסוּכִים בְּבֵית
גוֹרְמִים רַק צָרוֹת וְיִסּוּרִים וְעֲנִיּוֹת, כִּי בְּבֵית שֵׁישׁ שָׁם שְׁלוֹם —
הַשְּׂכִינָה שָׁם, וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה בְּבֵית — הַשְּׁלוֹם וְהַשִּׁפְעַע בְּבֵית.

יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכּוּ לְחֹזֶר בְּתְשׁוּבָה שְׂלֵמָה,
וְיִהְיֶה לָכֶם טוֹב בְּזָה וּבְבֹא תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תַּתְּנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, רֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ו.

אֲשֶׁר ז' תתנא בנחל רפט

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ בְּתוֹךְ מִכְתָּב אָבִיךָ — לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמֵאֵד שְׂמַחְתִּי לְרֵאוֹת אֵת תְּשׁוּקָתְךָ, אֵיךְ אֶתָּה מִשְׁתַּקֵּק לְלַמַּד תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

מָה אִמַּר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! רְאֵה לְהִתְמִיד בְּיֹתֵר בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּפִרְט עֲכָשׁוּ בִימֵי נְעוּרֶיךָ, אֲשֶׁר אֵין טוֹב לְאָדָם מִימֵי הַנְּעוּרִים, וַיּוֹם אֶחָד מִימֵי הַנְּעוּרִים שָׁנָה כַּמָּה שָׁנִים שְׁלֵעַת זְקֵנָה, כִּי בִימֵי הַנְּעוּרִים בְּנִקְל לְחַקֵּק בְּדַעְתּוֹ אֵת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן עג): הֶעֱבֹדוֹת שְׂאָדָם עוֹבְדֵי אֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּבַחֲרוּתוֹ, כָּל יוֹם עָרְכוּ יֵקָר מִשָּׁנִים רַבּוֹת שֶׁל עֲבוּדָה לְעֵת זְקֵנָתוֹ.

מוֹבָא בְּסִפְרֵי חֲסִידִים (סִימָן תתקצ"ג), כְּתִיב (מִשְׁלֵי ד, כה): "וְעַפְעָפִיךָ יִישִׁירוּ נִגְדֶיךָ", בְּשַׁעַה שְׂאָדָם לּוֹמַד אוֹ מְהַרְהֵר בְּדַבְרֵי תּוֹרָה אוֹ כּוֹתֵב, וְחִלּוֹן לְפָנָיו, אֵל יְבִיט בְּחִזְיוֹרִים, אוֹ בְּדָבָר מְאוּס, אוֹ בְּעֲבוּדָה זָרָה וְתִכְשִׁיטֶיהָ, עֵינֵי שָׁם; וְעַל-כֵּן בְּשַׁעַה שְׂאֶתָּה לּוֹמַד תּוֹרָה, רְאֵה לְהִתְרַכֵּז רַק בְּתוֹךְ הַלִּמּוּד, וְלֹא תִסְתַּפֵּל בְּשׁוּם מְקוֹם, רַק בְּתוֹךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.

הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא יִצְלִיחַ אֵת דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ הַצְּלָחָה בְּלִמּוּדֶיךָ...

ז' תתנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרֵי תוֹלְדוֹת, רֵאשׁ חֲדָשׁ כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל הָאֲבִרְךָ הַיְקָר ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וְאֲנִי שְׂמַח שֶׁהֵכַל מִתְהַפֵּף לְטוֹבָה בְּבִיתְךָ — זוֹ אֲשַׁתְּךָ.

הַרְגַּל אֵת עֲצֻמְךָ לְהִתְפַּלֵּל הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שְׁחֵרִית, מְנַחָה, מְעַרִיב — מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְאֵל תִּסְתַּוְּבֵב בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה אָנָּה

רצ אשר ז' תתנב בנחל

וְאָנָה. וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, שְׁלֹא תִדְבֵּר שׁוּם דְּבָרִים בְּטָלִים מִהַתְחַלֵּת
הַתְּפִלָּה עַד סוּפָהּ. גַּם טוֹב מְאֹד לִתֵּן כַּמָּה פְּרוּטוֹת לְפָנַי כָּל תְּפִלָּה
וּתְפִלָּה, וְעַל־יְדֵי־זֶה תִקְבַּל תְּפִלָּתוֹ לְרַחֲמִים וּלְרַצּוֹן.

נָא וְנָא אֵל יִקְלוּ בְּעֵינַיִךְ דְּבָרִים אֱלוֹ, כִּי לְטוֹבָתְךָ וּלְטוֹבַת אֲשֶׁרְךָ
הַדְּבָר, וְכָל הַצָּרוֹת שְׂאֵתָה סוּבָל הֵן מִפְּנֵי שְׂאֵתָה מִתְרַשֵּׁל בַּתְּפִלָּה
בְּכוֹנָה.

אֲקוּנָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא שְׂתַצִּית אוֹתִי, וּמִי יִתֵּן שְׂתִלְמַד בְּכָל
יוֹם פְּרָשָׁה חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, אֲשֶׁר זֶה מְסַגֵּל מְאֹד לְיִרְאַת
שָׁמַיִם, וְתִלְךָ בְּכָל יוֹם לְמַקְוֶה חֶק וְלֹא יַעֲבֹר.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתנב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹלְדוֹת, רֹאשׁ חֹדֶשׁ כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב יִגִּיעַ אֵל ... תְּחִיָּה.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי. יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּבְרִיאוֹת
הַשְּׁלֵמָה, שְׂתִזְכֶּי לְהִיּוֹת בְּרִיאָה, וּתְשַׁמְּחֵי אֵת בְּעֵלְךָ תָּמִיד וְאֵת
הַיְלָדִים, כִּי בְּבֵית אֲשֶׁר יֵשׁ שְׂמֵחָה — הַשְּׂכִינָה מְצוּיָה, וּכְשֶׁהַשְּׂכִינָה
מְצוּיָה, אֲזִי כָּל הַבְּרָכוֹת מְצוּיּוֹת.

רְאֵי לְשִׁמּוֹר מְאֹד עַל בְּרִיאוֹת גּוּפְךָ, וְאִם אֵת צְרִיכָה לְקַחַת
כְּדוּרִים לְעֻצְבִים וְלִשְׁנָה — תִּקְחֵי כְּפֵי צוּרֵי הַרְוֹפָאִים.

הַעֲקֹר רְאֵי לְעֶסֶק בְּקָרוֹב רְחוּקִים, אֲשֶׁר אֵין לְךָ מְצוּנָה גְּדוּלָּה
מְזוּ, וּבְזָכוֹת זֶה יַעֲזֹר לְךָ הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתַצְלִיחֵי בְּדַרְכְּךָ וּבְכָל
אֲשֶׁר תִּפְּנִי.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם.

אָשֶׁר ז' תתנג — ז' תתנד בנחל רצא
ז' תתנג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, ראש חדש כסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב אַל ... תחיה.

עליך לדעת, אֲשֶׁר כָּל הַטּוֹבוֹת וְכָל הַרְעוֹת בְּעוֹלָם הֵזָה — הַכֹּל
על-פי-רב כְּפִי הַמַּדּוֹת שֶׁל הָאָדָם, אִם הָאָדָם שָׂמַח תָּמִיד, מִמְּשִׁיךְ
עַל עֲצָמוֹ שִׂמְחָה מְלַמְעֵלָה, אִם הָאָדָם מֵאֲשֶׁר תָּמִיד וְשָׂמַח בְּחֶלְקוֹ,
מִמְּשִׁיךְ עָלָיו כֶּף מֵהַשָּׁמַיִם, אִם הָאָדָם הוּא בְּעַל חֶסֶד, וְעוֹשֶׂה חֶסֶד
עִם הַכֹּל, וּבִפְרָט עִם הַיְלָדִים, אִף שֶׁהֵם כְּמוֹ שָׁהֵם, אֲזִי נֶעֱשֶׂה כֶּף,
כִּי הַכֹּל תְּלוּי כְּפִי הַמַּדּוֹת, וְלִהְיוֹךְ — לְהַפּוֹךְ, חֵס וְשָׁלוֹם. עַל-כֵּן
רְאִי לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה
עֲצוּמָה תָּמִיד, וְזֶה יֵעֲזֹר לְךָ בְּכָל הָעֲנִינִים — בְּרוּחַנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת,
וְתוֹכֵי לְבָרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה, וְתִרְוֵוּ רַב נַחַת מֵהַיְלָדִים.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים.

ז' תתנד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, ראש חדש כסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד
בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חַכְמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גְּרוֹ יְאִיר.

אֶת מְכַתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַ, שְׂאֵתָה מְחֻזָּק
אֶת עֲצָמְךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוֹ ו"ל, אֲשֶׁר בְּזָה רְאוּי לָנוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד,
כִּי סוּף כָּל סוּף הַמְּנִיעוֹת כָּל-כֶּף כְּבָדוֹת וְקִשּׁוֹת מְאֹד, עַד שְׁזוּכִים
לְהַפְּנִס אֵל רַבְּנוֹ ו"ל, וְאֶפְלוּ שֶׁכָּבֵר נִכְנָסִים, עוֹבְרִים מְרִירוֹת וּמְנִיעוֹת
עֲצוּמוֹת כִּפְדוּעַ לָנוּ, וְכְמוֹ שֶׁאָמַר פֶּעַם רַבְּנוֹ ו"ל: לְפָנֶס אֲצָלִי
וְלִהְתְּקַרֵּב אֵלַי הוּא דָּבָר קָשֶׁה מְאֹד, וְאֶפְלוּ בְּנֵי עֲצָמָם, וְכִי יֵשׁ יוֹתֵר
קָרוֹב מִבְּנֵים? וְאֶפְלוּ הֵם, כָּל אֵימַת שְׁרוּצִים לְפָנֶס אֲצָלִי, יֵשׁ עַל זֶה
כְּמָה בְּלִבוֹלִים וּמְחֻשְׁבוֹת הַטּוֹרְדוֹת וְכִיּוֹצֵא, וְהַעֲקָר בְּשִׁעַת הַהִתְחַלָּה.

רצב אשר ז' תתנה בנחל

וכל זמן שנגקרא התחלה, אז הוא קשה מאד להתקרב, וגם אחר-כך נעשה מה שנעשה. אך בהתחלה, כל זמן שנגקרא התחלה, הוא דבר נמנע וקשה וכבד לפגס ולהתקרב (עין חיי-מוהר"ן, סימן שיח).

אשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שאנו זוכים לידע מרבי אמת כזה, ולהחיות את עצמנו בו, ולא לעזב אותו אף פעם, ותמיד נעשה התחלה חדשה בהתקרבות אצלו, כמובא (בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סב), שצריכים לעשות בכל פעם התחלה חדשה בהתקרבות אל הצדיק.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ותעלה מעלה מעלה, כי אם אין האדם משתדל לעלות תמיד מעלה מעלה, בעל כרחו יורד מטה מטה. ודבר זה סובב ביותר בהתקרבות אל רבנו ז"ל, כי כשאדם משתוקק להתעלות תמיד ברוחניות, ועולה מעלה מעלה בהתקרבותו לרבנו ז"ל ובקיום עצותיו הקדושות, אז הוא מצליח מאד מאד. ואם, חס ושלום, מתרשל מההתקרבות, אזי נופל בעמקי השאול תחתיות.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך שתצליח דרכך, ובכל אשר תפנה תשכיל ותצליח...

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים.

ז' תתנה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, ראש חדש כסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב יגיעו אל ... ו... שיחיו.

את מכתבכם לנכון קבלתי.

ראו לחזק את עצמכם עם המתנה היקרה שנתן לכם הקדוש-ברוך-הוא — בן, אשר היא המתנה הכי יפה והכי יקרה, ותשמחו

אָשֶׁר ז' תתנו בנחל רצג

בו הרבה, והקדוש-ברוך-הוא יגדלהו, ויזכה להכנס בעל המצוות, וילמד תורה בהתמדה, ויכנס אל החפה, ותרוו ממנו רב נחת.

נא לבדק את המזוזות בביתכם וכן את התפלין אם הן כשרות. גם ראו לשמור טהרת המשפחה, ותדליקי לכבוד שבת-קדש שני גרות של חלב בעבורכם ועוד גר אחד של חלב בעבור הבן שיחיה, ולהוסיף עוד שני גרות של שמן זית.

הקדוש-ברוך-הוא יפקד אתכם עוד בזרע של קימא, ותזכו לעוד הרבה ילדים.

המאחל לכם ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתנו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, ראש חודש כסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב יגיע אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה.

אך אני מבקש אותך מאד, שלבל לתגנשי מבעלך, כי סוף כל סוף יתהפך לטובה, ויתחיל להתבונן אשר הדרכים הרעים לא יביאו אל שום דבר, רק אל כשלונות בחיים.

ראי להחזיק מעמד ותחזקי את בעלך, ותדליקי שני גרות של חלב ושני גרות של שמן זית לכבוד שבת-קדש, ותבכי אז לפניו יתברך, שיחזיר את בעלך בתשובה אמתית, כי אז הוא עת רצון גדול לאשה. וכן בעת הטבילה תבקשי הרבה ממנו יתברך, שיחזיר את בעלך בתשובה אמתית, כי אז הוא גם-כן עת רצון לאשה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע את תפלתך, ותזכי לחיות חיים נעימים עם בעלך, ושלא יחסר לכם דבר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים.

ז' תתנו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, ראש חדש כסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב יגיע אל ... תחיה.

את מכתבך בתוך מכתב בעלך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע, שאת מחזקת את עצמך, ולא עוד אלא את מחזקת את אחרים, ונותנת להם את הקונטרסים החדשים, אשר הם תמצית ספרי רבנו ז"ל, וכודאי בזכות זה תזכי שגם לך יהיה חזיק, כי המחזק את אחרים, יהיה גם לו חזיק.

הרגילי את עצמך לדבר תמיד עמו יתברך, ואל יחסר לך יום אחד, שלא תפרשי את כל שיחתך ואת כל מה שעובר עליך בתמימות ובפשטות גמורה אליו יתברך, אשר זו עצה נעימה להוציא את המרירות והדפאון והעצבון מלב האדם, כי על כל אחד עובר מה שעובר, ואין לו למי לפרש את כל שיחתו, ובזה שמספר אליו יתברך, מוריד אכן כבדה מעל לבו.

הקדוש-ברוך-הוא ירחיב לכם, ויתהפכו כל המניעות לנעימות, ותזכו עוד לחזות בנעם הני"ה ולבקר בהיכלו, שיהיה ביתכם בית ועד לחכמים, ותוכלו לדבר לפני רבים מעצותיו הקדושות של רבנו ז"ל.

המאחל ברכה והצלחה מהשמים.

ז' תתנח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תולדות, ראש חדש כסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויחדפו אל ידידי היקר לי מאוד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, איך שאתה מחזיק מעמד, אשר זה עקר גדול בדרך רבנו ז"ל —

אֲשֶׁר ז' תַּנְט בְּנַחַל רְצֵה

לְחַזֵּק אֶת עַצְמוֹ בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שֶׁבְּעוֹלָם, הֶעֱקַר לֹא לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה. וּבִפְרָט אַתָּה, שְׂזַכִּיתָ כְּבָר לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, עֲלִיךָ לְשִׂמְחַת בְּזוּהַ כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, אִם תִּחְזִיק מֵעַמָּד, וְלֹא תִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה, סוּף כָּל סוּף תִּזְכֶּה לְרֵאוֹת נְסִים נִגְלִים, שֶׁלֹּא שֶׁעֲרַף וְלֹא תִאֲרַף מִיְמֶיךָ. וּכְבָר אָמַר רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁיִּסְפְּרוּ כַּמָּה מַעֲשִׂיּוֹת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמִכָּל אֶחָד וְאֶחָד יִהְיוּ כַּמָּה מַעֲשִׂיּוֹת (עֵינֵי חַיִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן שִׁכּוּ). בְּוַדַּאי אִם תִּחְזִיק מֵעַמָּד, וְתִשְׁתַּוְּקֶךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, יִהְיֶה גַם מִמֶּךָ לְסַפֵּר הַרְבֵּה סְפוּרִים, וּבִפְרָטִיּוֹת אִיךָ שֶׁסָּבַב הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִמָּךְ, שֶׁנִּכְנַסְתָּ בְּכָל מִינֵי עֲסָקִים וְכו', וְהָיוּ לְךָ עֲלִיּוֹת וְיִרִידוֹת רַבּוֹת, עַד שֶׁסָּבַב הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְהִגַּעְתָּ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְשָׂם עוֹבֵר עֲלֶיךָ מֵה שֶׁעוֹבֵר יְסוּרֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּמִשָּׂם דִּיקָא זְכִיתָ בְּזִכְיוֹת חֲנֻם לְהִיּוֹת בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר אֵין לְךָ דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִתְהַפֵּף לְךָ הַכָּל לְטוֹבָה, וְתָמִיד יִלְּךָ לְךָ הַכָּל בְּנִקְלָה, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת סְבֻלָן גְּדוֹל, וְלֹא לְהִתְעַצֵּב מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְּעוֹלָם, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּבֵיתְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִהַשְּׂמַיִם...

ז' תַּנְט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדְרַת תּוֹלְדוֹת, רֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ ה'תשס"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מַכְתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמֵאֵד אֲנִי מַצְטַעַר בְּצַעֲרֶכֶם הַקָּשָׁה מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם בְּבֵיתְכֶם.

רְאֵי שֶׁבְּעֲלֶיךָ יִגִּיחַ בְּכָל יוֹם תְּפִלִּין, וְתִבְדְּקוּ אֶת הַמְּזוּזוֹת אִם אֵינָן פְּסוּלוֹת, חֵס וְשָׁלוֹם, וּבְאִיזָה חֶדֶר שֶׁחֲסָרָה שָׁם מְזוּזָה — תְּשִׁימוּ מְזוּזָה.

רצו אֲשֶׁר ז' תתס בנחל

ראו לשמר שבת-קדש כהלכתה ולא לחללה, חס ושלום. ראו
הדדליק שני גרות של חלב ושני גרות של שמן זית, ובשעת הדלקת
הגרות לבקש ממנו יתברך, שיתן לך זרע של קימא.

ואם תקימו זאת, תראו נסים נגלים שיעשה עמכם הקדוש-
ברוך-הוא, ותפקדו בזרע של קימא בזכות רבנו ז"ל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתס.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ד' פסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה יגיעו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה,
ממה שעובר עליך בפרטי פרטיות זה ימים ושנים.

והנה לנחמה, הלא ספרי רבנו ז"ל בידיך, ובהם תמצא מרגוע
לנפשך. ועליך לדעת, כי רבנו ז"ל בא לעולם, כדי לחזק ולאמץ
את כל הרחוקים והנשברים והנדכאים בשביל עוונותיהם,
ובפרטיות אלו שנוכשלו בפגם הברית — הוצאת זרע לבטלה. כי
רבנו ז"ל, יש אצלו למודים עמקים על כל פרט ופרט ועל כל ירידה
וירידה. אשרי מי שמתמיד בספרי רבנו ז"ל מדי יום ביומו, ואז
ימצא מרגוע לנפשו.

והנה התקון לחטא הזה הוא רק להחזיר בנאי-אדם בתשובה,
וכל מה שיודע שפגם ביותר בחטא המגנה הזה, המכלה את בריאות
האדם ואת מזח מחשבתו ואת חיותו ומאור עיניו וכו' וכו', עקר
התקון על זה הוא רק על-ידי שיקרב רחוקים לעבודתו יתברך, אשר
אין לך עוד תקון יותר גדול מזה. ובנדאי פרטי התקונים תמצא
בספר "אות ברית", ובקונטרס "שומר הברית", ובקונטרס "טהרת
הברית" — קחם משם.

אֲשֶׁר ז' תתסא בנחל רצז

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ובפרטיות
להיות בשמחה, והרחק ממך כל מיני עצבות ומרירות, שהורסים
את החיים לגמרי.

הקדוש־ברוך־הוא יעזר, שתזכה לצאת מן הירידות והקטנות
שלך, ותפנס אל הקדשה, ותחזר בתשובה אמיתית.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתסא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ד' כסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לי
מאד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... נרו
יאיר.

מאד מאד אני משתוקק לשמע הטוב ממך, ואיך אתה מחזק
את עצמך בכל יום ויום, פי בודאי עובר עליך מה שעובר, פי
תקף־ומיד כשאדם נכנס בעבודת השם יתברך, וחפץ להתקרב אליו
יתברך, כבר מתחילות עליו ירידות ונפילות והשלכות, אשר לוּלִי
עצות רבנו ז"ל, קשה לו להתקיים ולהחזיק מעמד. על־כן אשרי מי
שזוכה לחזק את עצמו בכל יום ולהחזיק מעמד, ולא להשבר משום
דבר שבעולם, יהיה איך שיהיה ויהיה מה שיהיה.

עליך לדעת, כי ענין רבנו ז"ל הוא רק תורה ותפלה; להתעלות
בכל יום בתפלה, ולהתמיד ולהיות ולטיל בכל חלקי התורה
הקדושה, ואשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל, רק בכל יום ויום
מטיל במקרא, משנה, גמרא, מדרש.

גם יש בלמוד רבנו ז"ל ענין של דרך ארץ גדול, שיזכה האדם

רחצ אשר ז' תתסב — ז' תתסג בנחל

להיות בעל דרך ארץ גדול, אשר אצל רבנו ז"ל היה דבר זה עקר גדול מאד מאד, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו כלל!

ראה להחזיק מעמד, ושום דבר לא ישבר אותך.

המאחל לך הצלחה נצחית...

ז' תתסב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ד' פסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני שמח שאתה עוסק בקרוב רחוקים, וכן אתה זוכה לחטף בכל יום נקודות טובות בלמוד התורה והתפלה, אשר אין ערך אליהן, כי סוף כל סוף לא ישאר לנו רק תפלה ובקשה ותורה הקדושה.

מה אמר לך, ידידי הנקר! עלינו להתחזק בזה העולם בכל יום ביום, ולא להניח את עצמנו לפל בשום אופן, מכל שכן שלא יהיו לנו שום טענות על אחרים, ואז דיקא נזכה להצליח ברבנו בזה ובכא לנצח.

ואשרינו מה טוב חלקנו, ומה נעים גורלנו, שאנו זוכים לידע מרבי אמת כזה, מלמודים כאלה, אשר רק זה ישאר לנו לנצח.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתסג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ד' פסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,

אֲשֶׁר ז' תתסד בנחל רצט

אִיךָ אַתָּה מְחֻזַּק אֶת עֲצָמְךָ וּמְחֻזֵּק מְעַמְד, אֲשֶׁר זֶה הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם; כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבְרִים בְּזֶה הָעוֹלָם מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים, וְאֲשֶׁר מִי שְׂמֻחֻזַּק אֶת עֲצָמוֹ, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר גְּדֻלַּת הָאָדָם.

הָעֵקֶר רָאָה לְהִשְׁתַּדֵּל לִילָף בְּנִקְיּוֹת, כִּי נִקְי'וֹת' אוֹתִיּוֹת תִּיִּקְי'וֹן, וּכְשֶׁאָדָם הוֹלֵךְ נְקִי בְּבִגְדָיו, אֲזִי גַם מְחֻשְׁבוֹתָיו וּמְעֻשָׂיו נְקִיִּים.

נָא וְנָא רָאָה לְהִתְבּוֹדֵד עִמּוֹ יְתִבְרֵךְ בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְתִהְיֶה שְׂמִחַ וְעֲלִיז וְזָרִיז, אֲשֶׁר זֶה עֵקֶר גְּדוֹל אֲצֶל רַבְּנּוֹ ז"ל. וְכָלֵל זֶה תִּקַּח בְּיָדְךָ — מִי שֶׁהוּא בְּטָלָן בְּגִשְׁמִיּוֹת, הוּא בְּטָלָן בְּרוּחָנִיּוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזוֹר לְךָ, שְׂתִזְכֶּה לְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנּוֹ ז"ל לְכָל עוֹבֵר וְשׁוֹב, וְתַפְיֵץ לָהֶם סִפְרֵי רַבְּנּוֹ ז"ל.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תתסד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ד' פְּסָלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל מְשַׁפְּחַת ... תַּחֲיֶיהָ.

אֶת מְכַתְּבְּכֶם לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי.

יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וַיִּשְׁלַח לְכֶם רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, רְפוּאָת הַגּוּף וְהַנַּפֶּשׁ, וְתִזְכֶּה לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה וּלְפָרְנֵס אֶת מְשַׁפְּחָתְךָ בְּקִלּוֹת.

עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי אִם הָאָדָם רוֹצֵה לְזַכּוֹת לְשַׁפְּעַ בְּרוּחָנִי וְשַׁפְּעַ בְּגִשְׁמִי, עֲלָיו לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית אֵלָיו יְתִבְרֵךְ, וּכְשֶׁרַק יָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, לֹא יִחַסֵּר לוֹ שׁוֹם דְּבָר.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכֶּה בְּאַמֶּת לְחַזֵּר בְּתִשׁוּבָה אֲמִתִּית, וְשׁוֹם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תתסה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ד' כסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אף ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע איך אתה מחזק
את עצמך לילה בדרכי רבנו ו"ל.

אדם צריך להתבודד הרבה עמו יתברך, עד שיזכה לזכך את
עצמו לגמרי, ולטהר את נשמתו, כי התפלה וההתבודדות מטהרות
ומזככות את האדם מבית ומבחוץ, אשרי מי שאינו מטעה את עצמו
כלל!

בענין התבודדות, צריכים לזרז את עצמו בכל יום ויום
להתבודד עמו יתברך, אשר הוא המשכת הכתר עד למטה, לגלות
פנימיות חיות אלקותו יתברך בכל פרט ופרט מעסקי העולם, אשר
אין לה טוב ואין לה נעם יותר מזה, אשרי מי שזוכה להגיע לזה
בכל יום ויום.

המאחל לה ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתסו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ד' כסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב יגיע אף ... ו... שיחיו.

את מכתבכם לנכון קבלתי.

יעזר לכם הקדוש-ברוך-הוא, וימלא משאלות לבכם לטובה,
ותזכו לבנים זכרים.

ראו לשמח מאד על נעם חלקכם, פי הקדוש-ברוך-הוא עזר

אֲשֶׁר ז' תתסז בנחל שא

לְכֶם בְּשֵׁלֶשׁ בָּנוֹת, וְזוֹ מִמֶּשׁ מִתְּנָה, חֶסֶד מִן הַשָּׁמַיִם. רְאוּי לְכֶם לְתֵן
בְּכָל יוֹם תּוֹרָה וְהוֹדָאָה לְפָנָיו יְתִבְרַךְ עַל זֶה.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים גָּלוּ לָנוּ אֶת הַסְּגֻלָּה לְזָכוֹת לְבָנִים זְכָרִים —
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה וּבִפְרֻטִּיּוֹת קָדָם הַזְּיוּג, וְכֵן לְהִרְבּוֹת בְּצַדִּיקָה,
וּלְאַרֵּחַ אוֹרְחִים בְּפֶרֶט עַל שַׁבַּת־קִדְשׁ, וְכֵן לְהַדְלִיק שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל
שְׁמֹן זַיִת נוֹסֵף עַל חֲמִשָּׁה גֵרוֹת שֶׁאִתָּם צְרִיכִים לְהַדְלִיק שֶׁל חֵלֶב.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּצִּיטוּ וּתְקַיְמוּ אֶת כָּל זֹאת, וְתִזְכְּרוּ
לְהוֹלִיד בָּנִים זְכָרִים חַיִּים וְקַיָּמִים, אֲשֶׁר יַעֲסֻקוּ בַתּוֹרָה וּבִמְצוּוֹת כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחִיל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תתסז.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְר וַיֵּצֵא, ד' כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קְרֵאתִי, וּמְאֹד שִׂמְחָתִי לְרֵאוֹת אֶת תְּשׁוּקַת
פְּנִימִיּוֹת לְבָבְךָ לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יְתִבְרַךְ עַל־פִּי דְרָכֵי הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ
ז"ל, שֶׁהוּא לְמוֹד עֵמֶק עֵמֶק מִי מְצַאֲנוּ.

רְאֵי לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד עַל כָּל הַנְּסִיוֹנוֹת הַקְּשִׁים שֶׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ,
וּתְחַזְּקֵי אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם.

דְּרָכֶם שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים הִיְתָה לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם אֵלָיו
יְתִבְרַךְ בְּשַׁעַת הַהִתְבוֹדָדוֹת: "רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְאֵה לְקִשְׁר אוֹתָנוּ
אֵלֶיךָ, בְּאֶפֶן שֶׁאֵף פַּעַם לֹא נוּכַל לְבָרַח מִמֶּךָ".

וּבְאֵמַת הָאָדָם צְרִיךְ לְהִרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת כָּל־כֶּף דְּבוּק בּוֹ

שב אשר ז' תתסח בנחל

יתברך, כמו דבק שמדביקים יחד שני דברים, ואי אפשר להפרידם כלל, ובזה נשלמת שלמות הדבקות.

המאחל לך הצלחה נצחית.

ז' תתסח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר ויצא, ד' פסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי מאד, זוכה ומזכה את הרבים ... גרו יאיר ויזרח.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך, שאתה זוכה ומזכה את הרבים בהפצת מעינות החכמה חוצה, אשר באמת אין עוד דבר גדול מזה בזה העולם, פי בזה שמגלים ומפרסמים את רבנו ז"ל, בהתגלותו ובהתפרסמותו תבוא הגאולה.

ידוע אצלנו, שרבנו ז"ל גלה את הקונטרס "מגלת סתרים", שבו גלה את כל סדר ביאת המשיח, ומה שיעבור על עם ישראל עד ביאתו ואחר ביאתו. ומהקונטרס הזה לא ידעו רק מוהרנ"ת ז"ל וחברו ר' נפתלי ז"ל, שהיה גר בסוף ימיו באומן, וכמוכן שלא רצו להגיד, פי רבנו ז"ל הזהירם לא לפרסם שום דבר.

פעם אחת הציקו לר' נפתלי מאד מאד אחדים מאנשי שלומנו, שיגיד להם איזה דבור מהקונטרס "מגלת סתרים", וכשהתעקשו כל-כך עמו, ענה ואמר להם: "מה אמר לכם, כשרב העולם יקבלו את ספרי רבנו ז"ל, אז יכולים להכין את עצמנו לביאת המשיח". והבינו אז ממנו, שזה היה כתוב במגלת סתרים.

על-כן ראה להתמיד מאד בדבר זה — לגלות ולפרסם את דעת רבנו ז"ל בעולם, ואל תפחד משום בריה שבעולם.

אָשׁר ז' תתסט — ז' תתע **בנחל** שג

שְׁלַחְתִּי לָךְ סְפָרִים עַל-יְדֵי שְׁלִיחַ מִיַּחַד, וְהוּא יִתְקַשֵּׁר עִמָּךְ,
וְיִמְסֹר לָךְ אֶת הַסְּפָרִים, רְאֵה לְהַפִּיצָם בְּהַקְרִיזוֹת סְבִיבוֹת חֵיפָה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתסט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ד' פְּסָלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמֵאֵד אָנִי מִצְטָעֵר בְּצַעֲרֶךָ הַקָּשָׁה.

וְהִנֵּה קָשָׁה לִי לְהִתְעַרֵב בְּעֵסֶק כְּזֶה מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ,
וּבִפְרָטִיּוֹת שְׁבַעֲלֶךָ קִבַּל הַדְרָכָה מִמָּקוֹם כְּזֶה, שְׁכַלֵּל אֵינָם מִתְנַהֲגִים
עַל-פִּי דְרָכֵי רַבְּנֵי ו"ל, כִּי הַכֹּל רַק דְּמִיוֹנוֹת, כִּידוּעַ אֶצְלָנוּ אִיךָ שְׂרַבְּנוּ
ו"ל הַקָּפִיד מֵאֵד עַל שְׁלוֹם-בֵּית. וְשֵׁם לוֹמְדִים בְּדִיוֹק הַהַפּוּךְ מְזֵה,
עַל-כֵּן אֵינִי יוֹדֵעַ מַה לַעֲנוֹת לָךְ, רַק שְׂתֵרְאִי לַתֵּן לְבַעֲלֶךָ קוּנְטֵרְס
"שְׁלוֹם בְּבֵיתְךָ", וְעוֹד כַּמָּה קוּנְטֵרְסִים חֲדָשִׁים, שְׁשֵׁם יִרְאֶה מִהִי
בְּאֵמַת חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ אֶת תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע גַּם אֶת
תְּפִלָּתְךָ וִירַחֵם עָלֶיךָ.

נָא וְנָא לֹא לְהִתְגַּרֵּשׁ, וּבִפְרָט שְׁזֵה כָּכֵר אֶצְלֶךָ בְּפַעַם הַשְּׁנִיָּה.

רְאִי לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְהוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִהַשָּׁמַיִם.

ז' תתע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ד' פְּסָלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

דש אָשׁר ז' תתעא בנחל

אַתּ מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מְצֻטָּעַר עַל מַה שְּׁעוֹבֵר עָלַיךְ בְּעֵינַי שְׁלוֹם-בֵּית.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידִי הַיְקָר! הַחַיִּים כֹּה קְצָרִים, כִּי הִנֵּה הָאָדָם פּוֹה, וְהִנֵּה הַגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁיִּקְרָאוּ אוֹתוֹ לְצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם. וְעַל-כֵּן אַחַר יְדִיעָה זוֹ שֶׁאָדָם מִכְּנִיסָה בְּדַעְתּוֹ וּבִלְבָבוֹ, אֵיךְ יֵשׁ לוֹ כָּבֵד זְמַן לְהִתְקוּטָט עִם אִשְׁתּוֹ, וּבִפְרָט אִתָּם, כְּשֵׁישׁ לָכֶם כָּבֵד, תְּהִלָּה לְאֵל, שְׁלֹשָׁה יָלָדִים, אֲשֶׁר חָבַל מְאֹד מְאֹד שֶׁתִּתְגַּרְשׁוּ, חֵס וְשְׁלוֹם. רְאוּ לֹא לְהִיּוֹת עֲקֻשָׁנִים אַחַד לְגַבֵּי הַשָּׁנִי, אֲנִי חִמְלוּ וּרְחַמוּ עַל יְלָדֵיכֶם, וּרְאוּ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם בְּכָל מְחִיר.

לְפַעֲמִים הָאָדָם עַל-יְדֵי עֲקֻשָׁנוֹתוֹ הַרְעָה, שֶׁהוּא כָּל-כָּף עֲקֻשָׁן עַל הַכָּל וּשְׁטִיּוֹת, עַל-יְדִי-זֶה הוּא מְשַׁבֵּר בְּמוֹ יְדָיו אֶת בֵּיתוֹ. עַל-כֵּן רְאוּ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר שָׂמוּ שְׁלוֹם, שֵׁים שְׁלוֹם בְּבֵיתְכֶם, וְתִתְחִילוּ דַף תְּדַשׁ בְּחַיֵּיכֶם.

נָא וְנָא לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה תְּדַשָּׁה, וּרְאוּ לְהַשְׁלִים בֵּינֵיכֶם.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ד' כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדִידִי הַיְקָר לִי מְאֹד, שׁוֹתָה מִימֵי הַנַּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חַכְמָה ... גְּרוּ יְאִיר.

אַתּ מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִמֶּךָ, יַעֲזוֹר לְךָ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לְהִתְקַרֵּב בְּאַמֶּת אֶל רַבְּנוּ ו"ל.

רְאֵה לְהַרְגִיל אֶת עֲצֻמְךָ לְקַרְא הַרְבֵּה בְּסֵפֶר "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת" הַמְעוֹרָר מִהַשָּׁנָה. וְהָיוּ הַרְבֵּה מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים מְדוֹר הָעֶבֶר, אֲנָשִׁים תְּמִימִים, שֶׁהָיוּ קוֹרְאִים בְּכָל יוֹם "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", וְזָלְגוּ עֵינֵיהֶם דְּמַעוֹת מְרֹב הַרְגָּשׁוֹתֵיהֶם בְּהַסְפֵּר הַקְדוּשׁ הַזֶּה.

אָשֶׁר ז' תתעב בנחל שה

הָיָה אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְשָׁמוֹ ר' יַעֲקֹב מֵעִיר זִיטוּמִיר, שֶׁהָיָה גֵר בְּאוֹמֵן, וְהָיְתָה דְרָכּוֹ לֵישֵׁב בְּכָל יוֹם כַּמָּה שָׁעוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנֵנוּ ז"ל, וְהָיָה קוֹרֵא שָׁם בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹלָה וּבְדַמְעוֹת שְׁלִישׁ "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת".

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁתַּחֲזֹק אֶת עַצְמְךָ וּתְחַזֵּק אֲחֵרִים, וְתַצְלִיחַ דְרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ הַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תתעב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ד' כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵיךָ הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר וְיִזְרַח.

אֶת מַכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ אִתָּה מְחֻזָּק אֶת עַצְמְךָ בְּכָל עֲנִינְיָה, וּבִפְרָטִיּוֹת בְּגִלּוּי אֹר וּרְבִנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעַלָּה מִזֶּה.

אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא אֵין סוּף, וּמִלְבִּישׁ עַצְמוֹ מַעֲלָה לְעֵלּוּל, מְשַׁכֵּל עֲלִיּוֹן עַד שְׁכָל תַּחְתּוֹן, מַעוֹלָם אֲצִילוֹת עַד עוֹלָם עֲשִׂיָּה הַגְּשָׁמִי הַזֶּה, וְהַכֹּל בְּשִׁבִיל הָאָדָם, שֶׁמְסַתּוֹבֵב בְּזֶה הָעוֹלָם עִם כָּל הַצְּרוֹת וְהִירִידוֹת וְהַנְּפִילוֹת, וְהַחֲשֵׁף וְהַבְּעִיּוֹת שְׁלוֹ, שֶׁיִּזְכֶּה לְהַכִּירוֹ? יִתְבָּרֵךְ בְּתוֹךְ חֲשֻׁכוֹתָו, וַיִּגְלֶה אֶת נִקְדוּת חֵיּוֹת אֱלֹקוֹתָו יִתְבָּרֵךְ הַטְּמוּנוֹת בְּתוֹךְ כָּל פְּרָט וּפְרָט מִהַבְּרִיאָה. אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁאֵינּוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ, אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁזוֹכֵר אוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּכָל יוֹם, וְאֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁמְחַפֵּשׁ אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁזוֹכֶה לְמַצְאוֹ. אֲשֶׁרֵי וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁזוֹכֶה לְגִלוֹת אֶת הָאוֹר הַזֶּה לְכָל אַחֲיָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת מְשָׁפֵן לְשִׁכִּינַת עֲזוֹ יִתְבָּרֵךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ הַצְּלָחָה נְצַחִית...

שו אֲשֶׁר ז' תתעג בנחל
ז' תתעג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ה' כסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וינדפו אֶל ידידי הנקר לי
מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר ויזרח.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב מך,
ובפרטיות שיש לך חשק לבוא אֶל מחננו. הקדוש-ברוך-הוא יעזר,
שאזכה לבוא בקרוב אֶל מחנכם.

נא ונא ראה שביתך יהיה בית ועד לחכמים, ושם תדבר מרבנו
ז"ל, ומי שבא אליך ראה לדבר עמו רק ממנו יתברך, ואז טוב לך
כל הימים.

ראה להכניס את עצמך תמיד בתוך האמונה הקדושה, ותדע
כי אין בלעדיו יתברך כלל, ובכל תנועה ותנועה שם אלוֹפוֹ שֶׁל
עולם. ועליך לחזור על נקדה זו הרבה מאד מאד, כי האמונה
הקדושה היא יסוד כל היהדות, וכל מה שאדם מכניס את עצמו
יותר בזה, יותר מצליח ברוחניות ובגשמיות. ומוכא בספרים
הקדושים (עין יטב לב, פרשת וירא): "והשענו תחת העץ" — בצלו
שֶׁל הַשֵּׁם יתברך, כי שם הַנְּי"ה ברוך הוא בהפאה בגמטריה ק"ס
— כמנין ע"ן, והוא על דרך "שויתי הַנְּי"ה לנגדי תמיד". עין שם;
הינו כשאדם נשען תחת העץ, שהוא שם הַנְּי"ה ברוך הוא, ותמיד
זוכר ממנו יתברך, ומציר לפני עיניו את יחודי שמוֹתיו יתברך,
על-ידי-זה אין לו לדאג משום בריה שבעולם.

אקוה להקדוש-ברוך-הוא, שעדין אתה מחזיק בתמך בכל יום
בח"י פרקים משניות, אשר אין למעלה מזה, ומי תז, שתזכה
לעזר גם אחרים שיעסקו בזה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תתעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ה' כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד אָנִי מְצֻטָּעַר בְּצַעֲרֶכֶם הַקָּשָׁה.

עֲלֵיכֶם לְדַעַת, כִּי אֵין שׁוֹם יְאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְאֶפְלוּ חָרַב חֲדָה מִנַּחַת עַל צְנֵאוֹרָו שֶׁל אָדָם, אֶל יִתְיָאֵשׁ עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים (בְּרִכּוֹת ה.).
עַל-כֵּן רְאוּ לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְכֶם בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

א. רְאוּ לְהִזְהָר מְאֹד בְּמַצּוֹת הַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים, וּבַפְּרָטִיּוֹת לְאַרְחָא אֵינְהָ אוֹרְחָא לְשִׁבְת-קִדְשׁ, אִם אֶפְשָׁר תִּלְמִידֵי יִשִּׁיבָה — אֵין לְמַעְלָה מְזִהָ. ב. רְאוּ לְהִתְפַּלֵּל עֲרַב וּבִקְרָא בְּמִנְיַן דִּיקָא בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְתִשְׁמַע קִדְשָׁה וּבְרַכּוּ וְקִדְשִׁין. ג. רְאוּ לְהַדְלִיק לְכַבּוֹד שִׁבְת-קִדְשׁ שְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל חֵלֶב וּשְׁנֵי גֵרוֹת שֶׁל שֶׁמֶן זַיִת. ד. לְבַדֵּק אֶת הַתְּפִלִּין וְאֶת הַמְּזוּזוֹת אִם הֵם כְּשֵׁרִים, וְאִם לֹא חֲסֵרָה בְּאֵינְהָ חֲדָר מְזוּזָה. ה. אִם אֶפְשָׁר לְהַחֲלִיף אֶת הַמְּטוֹת בְּחֲדָר הַשְּׁנָה וְלִקְנוֹת חֲדָשׁוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְכֶם, שְׁתַּצִּיתוּ וְתִקְיֵמוּ אֶת כָּל זֶה, וְתִזְכּוּ לְהַפְקֵד בְּזַרְע שֶׁל קִימָא, וְתִזְכּוּ לְגַדְלוֹ וּלְחַנְכּוֹ בְּדַרְכֵי הַתּוֹרָה וְהִירָאָה.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִהַשְּׁמַיִם...

ז' תתעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וַיֵּצֵא, ה' כְּסֵלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה גִיעֵנוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיֵמִיּוֹת לְכַבֵּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִשְׁתַּוְּקָק לְשִׁמְעַת הַטוֹב מִמֶּךָ, אִף שְׁאֲנִי יוֹדַע

שח אָשֶׁר ז' תתעה בַּנְחָל

וּמְרַגֵּישׁ הַיֵּטֵב אֶת כָּאֵב צָרְתָּךְ, וּמָה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ מִבֵּית מִבְּחוּץ,
שְׁקֵשָׁה לְמִצָּא לָךְ זְוִוּגָךְ, עִם כָּל זֶה כָּבֵר גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי-מוֹהָר"ן, חֵלֶק א', סִימָן רנ), שְׁעַל-יְדֵי שְׁהָאָדָם מְכַנִּיס בְּדַעְתּוֹ
הַשְּׁגָחָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיּוֹדַע שֶׁהַכֹּל מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה בְּנֶגְלָל יִקְבֹּל
עָלָיו הַכֹּל.

וְהִנֵּה אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אֲבוֹת פָּרָק ג'): "דַּע מָה לְמַעַלָּה
מִמֶּךָ", וּפְרָשׁ הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוּשׁ זי"ע: דַּע, שְׁמָה שְׁנִגְזֹר לְמַעַלָּה
— הַכֹּל מִמֶּךָ, הֵן לְטוֹב וְהֵן לְרָע, חֵס וְשְׁלוֹם. וְעַל-כֵּן עֲלֶיךָ לְדַעַת
מָה לְמַעַלָּה, הֵינּוּ מָה שְׁנִגְזֹר עֲלֶיךָ לְמַעַלָּה — תּוֹכַל לְשַׁבֵּר, וְהַכֹּל
מִמֶּךָ — הֵינּוּ עַל יְדֶךָ, כִּי אֲפִלוּ חֶרֶב חִדָּה מִנַּחֲת עַל צִנְאוֹרוֹ שֶׁל
אָדָם, אֵל יִתְאַשׁ עֲצָמוֹ מִן הַרְחָמִים (בְּרִכּוֹת ה.), שֶׁתּוֹכַל הַכֹּל לְשַׁבֵּר,
עַל-יְדֵי תַפְלָה וְרַחֲמִים, וְתִשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי-זֶה תִּשְׁבֹּר אֶת
כָּל הַדֵּינִים מִמֶּךָ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמְךָ בְּמָה שְׁאַתָּה זוֹכֵה לְהַדְפִּיס אֶת
סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הַזְכוּת הַזֹּאת עוֹלָה עַל כָּל הַזְכוּת שֶׁבְּעוֹלָם.

וּמָה שְׁנִתְעַפְּכָה יְשׁוּעָתָךְ, זֶה נִפְלְאוֹת תְּמִים דְּעִים, וְעֲלֶיךָ
לְהִתְחַזֵּק לֹא לְשֵׂאֵל גְּשִׁיּוֹת אַחֲרָיו יִתְבָּרֵךְ, אֲךָ שְׁמָאֵד כּוֹאֵב לָךְ, אֲסוּר
לָךְ לְהִתְרַחֵק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֲמַ'ת' רְאִישֵׁי תְבוּת: מִ'קוּמָךְ אֵל
תִּצַּח; הֵינּוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא מְקוּמוֹ שֶׁל עוֹלָם, אֵל תִּצַּח
מִלְּשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, וְאִזּוּ יִמָּתֵק מִמֶּךָ הַכֹּל. וְזֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הָאָמֶת
— כְּשֵׁאִינוּ בּוֹרַח מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ וּמִרַבְּנוּ ז"ל.

חֲזוּק וְאַמִּץ מְאֹד מְאֹד, וְאֲךָ שְׁבִין כָּךְ עוֹבֵר עֲלֶיךָ מָה שְׁעוֹבֵר,
סוּף כָּל סוּף תִּרְאֶה נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּךְ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

ז' תתעו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ה' פסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך,
שאתה זוכה ומזכה את הרבים בתורת רבנו ז"ל, אשר אין למעלה
מזה, פי רבנו ז"ל נשלח בדורות אלו להחיות נפש כל חי,
והבעל-דבר מאד מאד שונא אותו, ועושה כל מיני פעולות שבעולם
לכסותו ולהסתירו מכל העולם כלו. ועל-כן אשרי מי שזוכה לגלות
ולפרסם את רבנו ז"ל בעולם, שפזזה הוא עוזר לגאולה שבתבוא
במהרה.

ראה, אהובי, אחי היקר! להכניס את עצמך תמיד באלקותו
יתברך, הינו שתמיד ישתוקק לך וימחה וכל מהותך להפיל בו
יתברך, אשר באמת אין עוד נעימות מתיקות ערבות יותר מזה,
אשרי מי שמכניס את עצמו תמיד באור אלקותו יתברך, ואין לו
בדעתו אלא דבר זה, אשרי לו ואשרי חלקו!

נא ונא להשתדל להתפלל כל השלש תפלות מתוך הסדור
דיקא, ולהזהר להתפלל במנין, אשר אין למעלה מזה.

ראה תמיד לחפש אחריו יתברך, ותמיד תסתפל על כל דבר
גשמי, שהוא רק לבוש לאין סוף ברוך הוא.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתעז.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ה' פסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי היקר לי
מאד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה ... גרו יאיר.

שי אשר ז' תתעח בנחל

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

ראה, אהובי, אחי היקר! להכניס בעצמך תמיד אמתת מציאותו יתברך, ותמיד תחפש רק אחר רוחניות חיות אלקותו יתברך, המחיה ומנהיג את כל הבריאה. וזו צריכה להיות תשוקת כל בר ישראל — לחפש ולמצא ולגלות את פנימיות אלקותו שיש בפרטי הבריאה.

נא ונא ראה לשמח את עצמך, ותעשה כל מיני פעולות שבעולם להיות שמח וטוב לב תמיד.

ראה להיות עקשן גדול בעבודת השם יתברך, ובפרטיות בלמוד ח"י פרקים משניות בכל יום, אשר אין למעלה מזה בתקון הברית.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ועוד תזכה לחזק את אחרים.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתעח.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ה' כסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר והנעלה, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לשמע הטוב ממך.

עליך לדעת, כי לא שכחתי ממך כלל, אדרבה, הזכרתי אותך על ציון רבנו ז"ל, ובנדאי יעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, שתזכה להוליד בנים ובני בנים חיים וקיימים.

העקר הנגל את עצמך לומר בכל יום ח"י פרקים משניות, אשר הם תקון גדול לנשמה, ותתבודד עמו יתברך, ואל תניח את

אֲשֶׁר ז' תתעט בנחל שיא
העצבות והעצלות אצלך כלל, כי בנדאי לא יעזב אותך הקדוש-
ברוך הוא.

נא ונא להתפלל בכל יום ביום במנן, ותניח תפלין דרבנו תם,
שממשיך על האדם הארה גדולה מן השמים.

אל תדאג כלל, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ובנדאי עוד תזכה
לראות ישועה שלמה.

אם אפשר להפיץ אילו קונטרסים בין אחינו בני ישראל —
אין למעלה מזה בתקון הברית.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתעט.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר ויצא, ה' פסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד, שותה מימי הנחל נובע מקור חכמה ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער מכל מה שעובר
עליך. אף-על-פי-כן ראה לחזק את עצמך, כי סוף כל סוף תראה
ישועה.

הנה שלחתי להודיע לי, אשר בעתונות ובכלי התקשרת עושים
ליצנות עלי. ואם מצד אחד אני רואה, שבחסדו יתברך אני עוסק
בדברים טובים, כי אם הטמאה עושה ליצנות מאיזה דבר שבקדשה,
זה סימן שעושים דבר טוב. אף מצד שני אני רואה, איך שצרכים
להתרחק מהם בתכלית הרחוק, שלא תהיה לנו שום שיכות עמהם.
וכן תזהיר את כל אנשי שלומנו, העוסקים בהפצת אור רבנו ז"ל,
שלא יתנו שום ראיונות לשום פתב ולשום עתון, אפלו של החרדים,
כי כל עניינינו הוא רק לגלות ולפרסם את רבנו ז"ל בעולם, ולזרע
אמונה בלבבות אחינו בני ישראל, וזה יקרב את הגאולה. לא-כן

שיב אֲשֶׁר ז' תתעט בַּנְחַל

הַעֲתוֹנוֹת וְכָלִי הַתְּקַשְׁרֹת, אֲשֶׁר כָּל מְגַמְתֶּם רַק אֲרִס וְרַעַל נִגְדַּד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְנִבְיָאֵיו וְצַדִּיקָיו הַקְּדוֹשִׁים שְׂבָכַל דּוֹר וְדוֹר, וְנִגְדַּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וְהַיְהוּדוֹת וְקִיּוֹם מִצְוֹתֵיהֶם.

עֲלִיד לְדַעַת, כִּי עִם כָּלִי הַתְּקַשְׁרֹת, הִרְדִּיו וְהִטְלוּיִזְיָה וְהַעֲתוֹנוֹת הַרְעָה וְהַמְרָה, הַצְּלִיחוּ הָעַרְב־רַב שֶׁנִּתְעַרְבוּ בֵּין אַחֲנֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לְהַעֲבִיר עַל הַדַּת מְלִיוֹנִים מֵאַחֲנֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְעַלֵּיהֶם צְוָחוּ כָּל-כָּף בְּזֹהַר הַקְּדוֹשׁ וַיִּ! וַיִּ! בְּשַׁעָה שִׁיבֹאוּ; וְהֵם יבֹאוּ וַיִּתְפַּשְׁטוּ קִדְּם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ, עַד שֶׁאַמְרוּ בְּזֹהַר הַקְּדוֹשׁ, שִׁיּוֹתֵר מְעַפְכָּבִים הַגְּלוּת הָעַרְב־רַב לְיִשְׂרָאֵל מִהָעַפּוֹ"ם (עֵין פֶּרֶשֶׁת פִּנְחָס רַלֵב): יִתִּיר מְעַפְכֵּיךְ בְּגִלוּתָא עַרְב־רַב לְיִשְׂרָאֵל מֵאַמִּין דְּעֵלְמָא, עֵין שָׁם; וּמוּבָא גַם בְּזֹהַר הַקְּדוֹשׁ (פֶּרֶשֶׁת בְּרֵאשִׁית כַּח): הָעַרְב־רַב הֵנָּם מְזַרַע עֲמֶלֶק, דְּאַתְמַר בֵּיהּ "תְּמַחֵה זִכְרֵ עֲמֶלֶק", עֵין שָׁם; כִּי הֵם הַמְּכַנִּיסִים סְפִקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּמְמַלְאִים אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּנֵאוּף וּבְכַפִּירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת (וּכְבָּר הָאֲרֻכְתִּי מִטְּמֵאָתֶם בְּקוֹנְטֵרְס "טְמֵאָת הָעַרְב־רַב", וּבְקוֹנְטֵרְס "עַרְב־רַב", וּבְקוֹנְטֵרְס "מְסִית וּמְדִיחַ", וְעוֹד בְּהִרְבֵּה מְקוֹמוֹת), יִזְכְּנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהַדְּפִיס, וְשָׁם תִּרְאֶה אֶת טְמֵאָתֶם. וְעַל-כֵּן, לְדַעַתִּי, צְרִיכִים לְהַתְּרַחֵק מֵהֶם כְּמוֹ שֶׁמְתְּרַחֵקִים מֵאֵשׁ בּוֹעֵרֵת.

אַקְוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזֶה לְעַמַּת זֶה עֲשֶׂה הַאֲלֵקִים, שֶׁהַקּוֹנְטֵרְסִים הַחֲדָשִׁים יִכְבְּשׁוּ סוּף כָּל סוּף אֶת לְבוֹת אַחֲנֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וַיִּכְנִיסוּ בָּהֶם אֶת הָאֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְמַח גְּאֻלְתָּנוּ וּפְדוּת נַפְשָׁנוּ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַדְּפִיס אֶת הַקּוֹנְטֵרְסִים עַל-כָּל-פָּנִים בְּדַפּוּס רֵאשׁוֹן, בְּאַפֵּן שֶׁנִּזְכָּה לְחֹזֵר וּלְהַדְּפִיסָם כְּאֵן בְּחוּץ לְאֶרֶץ, וְלְהַפִּיצָם הָעֶקֶר לְאֵלוּ שֶׁנִּתְרַחֲקוּ מִהַקְּדוֹשָׁה, וַיִּצְאוּ מֵאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, אֲשֶׁר טְמְאוּ אוֹתָם הָעַרְב־רַב הָאֲרוּרִים, יִמַּח שְׁמָם וְזָכְרָם, וְעַכְשָׁו קוֹרְאִים אוֹתָם בְּשֵׁם 'יּוֹרְדִים', אֲשֶׁר לֹא דִי שְׁטְמָאוּ אוֹתָם בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וְלָקְחוּ מֵהֶם אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה, וְהַגְּעִילוּ וּפְטְמוּ אוֹתָם בְּנִבְלוֹת וּטְרַפּוֹת, שְׂקָצִים וְרַמְשִׁים, בְּשֵׁר הַחֲזִיר וְהַחֲמוּרִים, גְּמָלִים וְסוּסִים וְכוּ' וְכוּ', רַחֲמֵנָא לְצַלֵּן, עוֹד זֹאת מְלֹאוּ וְשִׁקְצוּ אוֹתָם בְּנֵאוּף עִם

אֲשֶׁר ז' תתפ בנחל שיג

זְהִמָּה גְדוּלָה יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר יִשְׁנֶה אֶצֶל אַמּוֹת הָעוֹלָם. וְעִכְשָׁו הֵם מִסְתַּכְּבִים בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ, נְעִים וְנָדִים, אֲשֶׁר אֲבִיהֶם וְסִבָּם הֵיוּ יְרָאֵי הַשָּׁם, שׁוֹמְרֵי תוֹרָה וּמִצְוֹת, וְעִכְשָׁו יִרְדּוּ לְטַמְיוֹן, וּמִתְבֹּלְלִים בֵּין הַעֲכוּ"ם, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

על-כֵּן עֲלִינוּ לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת דְּעַת רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר נִכְתְּבָה בְּאִפְּן קָל מְאֹד בְּקוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, פֶּן וְאוּלֵי נִזְכֶּה לְהַחְזִיר אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל שְׂרָשָׁן, כִּי הַשְּׂכִינָה צוּעֶקֶת מְרָה מְאֹד מְאֹד עַל גְּדֹל הַכָּאֵב וְהַמְּכָאוֹב הַזֶּה, שְׂבָאוּ עֶרְב־רַב, וְהִתְעַרְבוּ בְּאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטַמְּאוּ אוֹתָם, עַד שֶׁהֵם נוֹפְלִים מִכָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

על-כֵּן רְאֵה לְמִסֹּר אֶת נַפְשֶׁךָ לְהַדְפִּיס אֶת הַקּוּנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, אֲשֶׁר בְּיָדַי אֶתָּה כְּקוֹץ מְכָאִיב בְּעֵינֵי הַסֵּמ"ך־מ"ם, וּבְשִׁבִיל זֶה יֵצֵא כָּל־כֶּף כֹּנְגֵדֶךָ מ'בֵּית' וּמ'בַּחוּץ', כִּי כָּל הָעֲנָן הוּא עֹפֵר בְּעֵינָיו, שְׁמִסְמָא אוֹתוֹ לְגַמְרֵי.

רְאֵה לְהַזְהִיר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׂיִכְרְחוּ מִכָּל מִינֵי רְאִיוֹנוֹת לְשׁוּם כְּתָב אוֹ עֲתוּנִים, כִּי לֹא בְּאֵלָה חִפְצָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

ז' תתפ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעֵי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ז' כֶּסֶלּוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הַבַּחּוּר ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מְכַתְּבֶךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מִחֲזֵק אֶת עֲצָמֶךָ וְלוֹמֵד תוֹרָה, וּבִכְרֵט בְּצוּתָא בְּכוּלָּל, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׂתַזְכֶּה לְהַתְמִיד בְּכָל יוֹם בְּמִקְרָא,

שיד אָשֶׁר ז' תתפא בנחל

משנה, גמרא, מדרש, רמב"ם, טור ושלחן ערוך, בכל אחד יהיה לך שעור, ואז טוב לך לנצח.

ודעת לנכון, שעליך להתמיד חזק בלמוד בספרי רבנו ז"ל, אשר אין טוב מהם, כי רבנו ז"ל הביא אותך, שתזכה ללמד כל-כף הרבה תורה.

ראה להתבודד עמו יתברך בכל יום, ותפרש לפניו יתברך את כל שיחתך.

מה טוב ומה נעים אם תזכה להמשיך באמירת ח"י פרקים משניות בכל יום, אשר אין לך עוד טוב מזה.

גם ראה להפיץ את אור רבנו ז"ל בכל יום, על-כל-פנים כמה קונטרסים חדשים, כי הוא תקון נפלא לפגם הברית, בסוד (משלי טו, טו): "אם תוציא יקר מזולל".

המאחל לך הצלחה נצחית בזה ובבא...

ז' תתפא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ז' כסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה שעבר עליך בחינה, שסבלת כבר כל-כף הרבה.

אבל עליך לדעת, כי חכמינו הקדושים הקפידו לא לישוב יחידי, על-כן ראי להתחתן, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, ששארית ימך ושנותיך יהיו כבר לטובה.

העקר הרגילי את עצמך בכל יום לומר כמה פרקי תהלים, ולתן צדקה לעניים, ובשעת הדלקת הנרות, לבקש אז ממנו יתברך על הצלחה בחיים.

אֲשֶׁר ז' תתפב בנחל שטו

והקדוש-ברוך-הוא השומע את תפלות ישראל, ישמע גם את תפלתך.

המאחל לך ברכה והצלחה...

ז' תתפב.

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר ויצא, ז' כסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה, וכבר כתבתי לך שני מכתבים כדי לנחמה, ועדין אני רואה ומבין מתוך כתלי מכתבך, שהמכה טרזה בלבך.

והנה בודאי הקונטרסים החדשים, שהם תמצית ה"לקוטי-הלכות" הקדושים בידך, ראה להתמיד בהם בכל יום, ותראה לעין וללמד בכל יום בקונטרס חדש, ולעשות מזה תפלה בשעת התבודדות.

וחכמינו הקדושים אמרו (מדרש רבה, פרשת משפטים): למה אוהב אלקים יתומים ואלמנות? אלא שאין עיניהם תלויות אלא בו. עין שם; כי רק הוא יתברך נשאר ליתום. ואמרת רמז, שעל-כן הפסוק (בראשית לט): יפה ת'אר ויפה מ'ראה — ראשי תבות: י'ת'ום' הנאמר ביוסף, כי אחרי שלא נשאר לו שום דבר, רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, זה עקר היפי והתאר של האדם, שיודע שאין לו רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו. על-כן ראה לעשות התחלה חדשה בהתקרבות אל רבנו ז"ל, ותתבודד עמו יתברך בכל יום ויום, ותרבה באמירת משניות כסדרן, וכל פרק ופרק יהיה יקר בעיניך, ותזכיר שהוא לטובת נשמת אביך ז"ל. ומי יתן, שתזכה להדפיס איזה קונטרס מהקונטרסים החדשים. והקדוש-ברוך-הוא השומע

שטז אָשר ז' תתפג בנחל

תפלות אביונים ושבורים, תומים ואלמנות, ישמע גם את תפלתך, ותזכה להנשע בישועת עולמים.

המאחל לך ברכה והצלחה בכל הענינים...

אודות הדפסת הקונטרסים, רצוי מאד שתתקשר עם ... גרו ואיר, פי הוא יכול להדפיס קונטרס אחד במחיר זול מאד מאד, וחבל שאתה בעצמך תלך אל המדפיס, אשר יקח ממך פי-ארבעה ואולי יותר.

ז' תתפג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ז' פסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה ... גרו ואיר ויזרח.

מאד מאד אני משתוקק לראותך, ועל-כל-פנים כתב ידך.

חסדי השם, מאז שהדפסת את קונטרס "טהרת-הברית", קבלתי המון מכתבים מבחורים ואברכים, שעזר להם הקונטרס הזה, וצריכים חזוק גדול, ועל-כן אם אפשר לך להמשיך בהדפסת הקונטרסים בפורמט קטן, כמו שהדפסת את הקונטרס "טהרת הברית", והיה ראוי לך להדפיס עכשו את הקונטרסים האלו: "שלום בביתך", "חוזר בתשובה", "רק היום", "אל תתיאש", "אל תדאג", "יש תקווה וכו' וכו', כי כל קונטרס עושה רשם, וצריכים לחם עם הבעל-דבר מפל הכוונים. ועל-כן ראה להשתדל להדפיס עכשו איזה קונטרס בפורמט קטן (בלי התמונה).

נא ונא אל תבלבל את עצמך משום דבר שבעולם, ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ותהיה חזק מאד בנקדתיך. והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך, יהיה איתך שיהיה. וכאשר

אֲשֶׁר ז' תתפד בנחל שיז

עֲזַרְתָּ לִי עַד עַכְשָׁיו, כֵּן תַעֲזֹר לִי גַם מֵעַכְשָׁיו. וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר
לְךָ לְבוֹא בְקָרוֹב לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל הָעֲנִינִים...

ז' תתפד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ז' כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד אָנִי מֵצֻטְעָר בְּצַעְרְךָ הַקָּשָׁה
מְכֹל מֵה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

וְהִנֵּה רַבְּנוּ ז"ל יָרַד אֵל זֶה הָעוֹלָם לְהַעֲלוֹת וּלְהַגְבִּיֵה אֵת כָּל
הַנְּשָׁמוֹת הַשְּׁבוּרוֹת וְהַנִּדְכָּאוֹת, שֶׁנִּפְּלוּ וְנִכְשְׁלוּ בְטִמְאַת פְּגָם הַבְּרִית
זְכוּ וְכוּ'. וְעַל-כֵּן עָלֶיךָ לְהַרְגִיל אֵת עֲצֻמְךָ לְהַתְמִיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
וְשֵׁם תִּמְצָא מְרַגְּוֶע לְנַפְשֶׁךָ.

פֹּה תִקְבַּל רְצוֹן קוֹנְטֵרַס "טְהָרַת-הַבְּרִית", וְתִקְיָם כָּל מֵה
שֶׁנִּצְאָר שֶׁם בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה. וְהִיָּה רְאוּי, שְׁתִּרְכֵּשׁ לְךָ אֵת
כָּל הַקוֹנְטֵרַסִים, שֶׁהֵם תְּמִצִּית חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב בְּלִשׁוֹן קֵלָה מְאֹד.

נָא וְנָא אֵל תְּהִיָּה בְטֻלָן כָּלֵל, וְאֵל תִּנִּיחַ אֵת עֲצֻמְךָ לְהַשְׁבֵּר
מִשׁוּם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי כָּל מִי שְׁרוּצָה לְרַחֵק אוֹתְךָ, תִּדַע, שְׁזָה
מַעֲשֵׂה הַסֵּמ"ך-מ"ם בְּעֲצָמוֹ, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חִפֵּץ חֶסֶד הוּא,
וְרוּצָה בְּתִשׁוּבַת בְּנָיו.

הַרְגֵּל אֵת עֲצֻמְךָ לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד עַל נַעַם חֵלְקֶךָ, שֶׁנִּבְרָאתָ
מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְתִפְרַשׁ אֵת שִׂיחְתְּךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּכֹל יוֹם בְּלִשׁוֹן
שְׂאֵתָה רִגְלִי בָּהּ, וְזֶה יוֹצִיא אֵת הַמְרִירוֹת וְהַדְּכָאוֹן וְהַעֲצָבוֹן מִלְּבָבְךָ.

אֲקוּהָ שְׂתִצִּית אוֹתִי בְּכֹל מֵה שְׁכַתוּב בְּקוֹנְטֵרַס הַזֶּה, וְאִז טוֹב
לְךָ לְנִצְחָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

שיח אשר ז' תתפה — ז' תתפו **בנחל**

ז' תתפה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ז' כסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל היקר ... גרו יאיר.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער מפל מה שעובר עליך ברוחניות ובגשמיות.

ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תניח את העצבות והמרה שחורה שיגעו בך, אשר זה עקר גדלת האדם — כשזוכה להחזיק מעמד, ואינו נשבר משום דבר שבעולם, יהיה איה שיהיה, ויהיה מה שיהיה.

עליך להיות מאד שמח, שזכית בתקף ירידתך ונפילתך להתודע מרבנו ו"ל. ומי יתן, שתתמיד בספריו הקדושים, ושם תמצא מרגוע לנפשך.

פה תקבל רצוף קונטרס "טהרת הברית". הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך שתזכה לקיים את כל הנאמר בו, וכן תרפש לעצמך את כל הקונטרסים החדשים, שנדפסו בשנה האחרונה, שהם תמצית חסידות ברסלב, אשרי מי שיהגה בהם תמיד, ואז טוב לו לנצח.

ראה לעשות כל מיני פעולות שבעולם, שתוכל להתחמק תכף-ומיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

ז' תתפו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ז' כסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה.

אָשֶׁר ז' תתפז — ז' תתפח **בַּנְחָל** **שיט**
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, וַיִּשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן
הַשָּׁמַיִם בְּקִרְוֹב.

רְאֵי לְצִיַּת אֶת הַרְוּפָאִים, כִּי הֵם רַק רוּצִים לַעֲזֹר לָךְ.
הַעֲקֹר תִּשְׁכַּחִי אֶת כָּל הָעֶבֶר שֶׁלָּךְ, וְתוֹצִיאִי אֶת כָּל הָאִשְׁמָה
וַיִּסּוּרֵי הַמִּצְפּוֹן שֵׁישׁ לָךְ, וְתִשְׁכַּחִי אֶת הַכֹּל.
אָסוּר לְדַקְדֹק עַל עֲצָמוֹ כָּל-כָּף בְּכָל פֶּרֶט וּפְרָט, כִּי בְּשׁוּר-וְדָם
עָלוּל לַעֲשׂוֹת טְעִיּוֹת.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתפז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ז' כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.
אֶת מִכְתְּבְּךָ לְנִכּוֹן קִבַּלְתִּי.
בְּעִנְיָן לְהִתְחַתֵּן, נָא לְבַדֵּק אֶת כָּל הָעִנְיָן סְבִיב הַבְּחוּר, וּמָה
בְּאֵמַת הַבְּעִיָּה שְׁלוֹ, שְׁלֵא תִפְלִי בַּפֶּחַ, חֵס וְשְׁלוֹם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יוֹלִיךְ אוֹתְךָ בְּדֶרֶךְ הָאֵמֶת.
רְאֵי לְשֹׁמֵר שַׁבַּת-קִדְשׁ כִּהְלַכְתּוּ וְלֹא לְחַלְלָהּ, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאִז
הַשַּׁבַּת תִּשְׁמָר עָלֶיךָ תָּמִיד.
הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִהַשָּׁמַיִם...

ז' תתפח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ז' כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ וְאִיר וַיִּזְרַח.

שכ אשר ז' תתפח בנחל

רָאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע עוֹלָם, וְתוֹצִיא מִמֶּךָ אֶת כָּל הַמְרִירוֹת שְׁמַצֵּט בְּרַת עַל לִבֶּךָ, וְזֶה מְכַנֵּס בְּךָ סִפְקוֹת וּבִלְבוּלִים, מְרִירוֹת וְעַקְמֵמִיּוֹת.

רָאָה לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמָךְ בְּאִמּוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ, וּתְקַשֵּׁר אֶת הַיְחֻדָּא עֲלֵאָה בְּיַחְוּדָא תַּתְּאָה, שְׁזֵה סוּד 'סוּבָב כָּל עֲלָמִין וּמְמַלָּא כָּל עֲלָמִין, לִידַע שֶׁהַכֹּל אֶחָד. וְאֵל כָּל זֶה תּוֹכָה עַל-יְדֵי שְׁתַּתְּמִיד בְּאִמִּירַת מְשֻׁנוֹת, שְׁמֻזְפֻּכַת אֶת הַנֶּפֶשׁ וּמְטַהֵרַת אֶת הַנֶּשְׁמָה, וּמְצַחֲצַחַת אוֹתָהּ בְּאִפְּן שְׁתֵּאִיר בְּהֶאֱרַת הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא.

חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ, שְׁלִכְךָ לֹא נָתַן הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תוֹרָה שְׁבַע-עֶלְפָּה גַם-כֵּן בְּכַתָּב, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִדְעוּ מִמֶּנָּה אֲמוֹת הָעוֹלָם, כִּי תוֹרָה שְׁבַע-עֶלְפָּה הִיא מְסֻטְרוּיִן שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵין הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹסֵר מְסֻטְרוּיִן שֶׁלוֹ אֶלֶּא לְצַדִּיקִים, שְׁנֹאֲמַר: "סוּד הַנִּי"ה לִירְאִיו". וְהִנֵּה הַמְּלֵאךָ מַט"ט הוּא יְסוּד תוֹרָה שְׁבַע-עֶלְפָּה, כִּי מַט"ט הוּא מְאִרֵי מְשֻׁנָּה. וְעַיִן בְּזִהַר הַקְּדוּשׁ (פְּרַשַׁת מְשַׁפְּטִים קטו): מַט"ט כָּלוּל שֵׁית סְטְרִין כְּחוֹשֶׁבֶן שֵׁית אֲתוֹן דִּילִיָּה שֵׁית סְטְרֵי מְשֻׁנָּה.

וּבְאִמַּת אֶצֶל מְלֵאךָ מַט"ט יֵשׁ הַמְּפַתַּח שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת, כִּי כָּל גְּנוּזֵי מְפַתַּחֵי דְמַרְא בְּיַדְיוֹ, וְעַל-כֵּן יֵשׁ בְּשֵׁשׁ סְדְרֵי מְשֻׁנָּה פְּרָקִים כְּמִגְזֵן מְפַתַּח"ח, כִּי הַמְּפַתַּח בְּיָדוֹ. וְשֵׁשׁ סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, הֵם יְסוּד וְשֵׁרֵשׁ כָּל תוֹרָה שְׁבַע-עֶלְפָּה — בְּבָלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תוֹסְפְתָא. וְצָרִיכִים לְהַשְׁלִיךְ וּלְסַלֵּק אֶת כָּל שְׁכָלוֹ, וּלְקַיֵּם אֶת כָּל הַנֶּאֱמָר בְּהֵם בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, בְּלִי שׁוּם שְׁכָל כָּלֵל רַק בְּקַבְּלַת עַל. וְאַחַר' שְׁקַצֵּץ בְּנֻטְיַעוֹת, מִפְּנֵי שֶׁחָשַׁב אֶת מְלֵאךָ מַט"ט לְמַצִּיאוֹת בְּפָנָי עֲצָמָה, שְׁרָצָה לְהַבִּין שְׁכָל בְּדָבָר הַהֶלְכָה, עַל-כֵּן נִצְעַק לְגַמְרֵי מִן הָעוֹלָם.

אַקוּהָ שְׁתוֹצִיא לְעֲצָמָךְ רְמִזִּים בְּמַכְתָּבֵי זֶה, וּתְחַזֵּק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַע עוֹלָם, וְתִרְכַּשׁ לְעֲצָמָךְ אֶת כָּל הַקּוֹנְטְרַסִּים

אֲשֶׁר ז' תתפט בנחל שכא
החדשים שגדפסו לאחרונה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך ליצאת
מהדבאון.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתפט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ז' כסלו ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ וְאִיר.

את מכתבך לגבון קבלתי, והנני מאחל לך ברכת "מזל-טוב"
על הלידת בנך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתזכה להכניסו בביתו של
אברהם אבינו, לגדלו ולחנכו בתורה ויראת שמים.

נא ונא לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כאשר
שמעת אצלנו. כי העולם כמו ים סוער, ואשרי מי שמחזיק מעמד.
ועקר המעמד הוא — על-ידי עצותיו הקדושות של רבנו ז"ל:
"שמחה והתבודדות", שהם שתי רגלי האדם לילך בהן; מצד אחד
— להתבודד תמיד עמו יתברך, ולדבר ולפרש את כל שיחתו רק
עמו יתברך, ומצד שני — להיות תמיד בשמחה עד מאד, ולרקד
מרב שמחה, ולשמח את כל בריה שבעולם. וזו המצנה הכי גדולה
במצוות צדקה ובגמילות חסד — לחזק ולאמץ את כל השבורים
והנדבאים והסובלים בסבל צרותיהם.

אשתך תחיה מתלוננת, שאינך מתייעץ עמה בכל עניני הבית,
והנה כבר ידוע לך איך אני מעורר ומחזק את האברכים בענין
שלום-בית, ותאמין לי שכדאי לשתף פעולה עם האשה, כי הרבה
פעמים בעצתה יש דברים טובים, וגם מהמניעות שיש ממנה
יוצאים דברים טובים, שלא יהיה בבחינת "פן יהרסו".

אין אתה יכול לשער ולתאר בדעתך את גדל שמחתי שיש לי,

שכב אשר ז' תתצ בנחל

שאתה זוכה ומזכה את הרבים בהפצת מעינות החכמה חוצה, ואתה מפיץ את הקונטרסים לאחינו בני ישראל, אשר הם תמצית ה"לקוטי-הלכות" הקדושים בלשון קלה מאד, שגם בני-אדם ברחוב יזכו לידע מרבנו ז"ל, ולקיים את עצותיו הקדושות.

אודות שאתה רוצה לקנות "משק", אצלי כמעט בטוח, אם יתן הקדוש-ברוך-הוא את החיים, להתישב ביבנאל, שהוא בחלק נפתלי, ובמשך הזמן יתהפך לעיר ברסלב.

אננה להקדוש-ברוך-הוא לשבת בשבת פרשת בשלח, שבת שירה, שם ביבנאל — יבנה א"ל.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתצ.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ז' כסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב יגיע אל ... תחיה.

את שני המכתבים לנכון קבלתי, ולא היה לי הפנאי להשיבם.

הנני מאחל לכם ברכת "מזל טוב" על הבן הנולד לכם, ותזכו להכניסו בביתו של אברהם אבינו, לגדלו ולחנכו לתורה ולחפז ולמעשים טובים, ויהיה לכם הרבה נחת ממנו ומכל הילדים.

עד כמה שיכלתי דברתי עם בעלך, וגם כתבתי לו שישתף אותך בפעלתו. והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיצית אותי, ויתהפך הפל לטובה בביתכם, ויהיה השלום גר לרגליכם, אשר ניקא אז תצליחו בכל ענייניכם, כי השלום הוא כלי המחזיק ברכה (עקצין, פק ג); ואשרי הבית שיש הבנה בין האיש והאשה, אשריהם ואשרי חלקם; אשריהם בעולם הזה, ואשריהם בעולם הבא!

אני מאד משתוקק להתישב ביבנאל, אשר לדעתי, יהיה גם לאברכים שם פנוסה, ויהיה טוב לתורה עם דרך ארץ, שיגיעת

אֲשֶׁר ז' תתצא בנחל שכג

שְׁנֵיהֶם מִשְׁפַּחַת עֹנִי, וְכָל תּוֹרָה שְׁאִין עֲמָה מְלֹאכָה סוֹפָה בְּטֵלָה' (אבות ב, ב). וְאֵשֶׁה תִּכְף-וּמְיָד כְּשִׁחֲסֵר לָהּ פְּרִנְסָתָהּ, אֲזִי הִיא מִתְלוּנְנֶת עַל בַּעֲלָהּ (עין תמונה טז), אֲזִי אֲנִי מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁשָּׁם נִזְכָּה שְׂיִהְיֶה לְכָל אֶחָד פְּרִנְסָה בְּרוּחַ.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתצא.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר וַיֵּצֵא, ז' פְּסָלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר וַיִּזְרַח.

אֵת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי, וּמְאֹד שִׂמְחֹתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ שְׂאֵתָה מְחֻזָּק אֵת עֲצָמְךָ.

יְעֹזֵר לְךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכָּה לְהִתְלַמֵּד בְּמְלֹאכַת הַסּוֹפְרוּת, שֶׁהִיא מְלֹאכָה קְדוּשָׁה מְאֹד, וַיְהִיָּה לְךָ פְּרִנְסָה בְּרוּחַ.

אֲקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סוּף כָּל סוּף לְבוֹא וּלְהִתְיַשֵּׁב בְּיַבְנָאֵל, וְשָׁם תִּהְיֶה סוֹפֵר סֵת"ם וְתִצְלִיחַ דְּרַבְּךָ.

רְאֵה לְהִחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מְשׁוּם דְּבָר שְׂבַעוּלָם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְגַּע תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

נָא וְנָא לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּלְשִׂמַח וּלְבָדַח אֵת כָּל נִשְׁבָּרֵי לֵב, אֲשֶׁר זֶה הַמְּצָנָה הַכִּי גְדוּלָה בְּגַמְלֵיּוֹת חֹסֵד וְצַדִּיקָה — לְחֻזַּק אֵת הַנִּשְׁבָּרִים.

וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׂמַח גַּם אֵת לְבָבְךָ הַנִּשְׁבָּר, וְתִזְכָּה כָּבֵד לְשִׁפְעַ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

שכד אשר ז' תתצב בנחל
ז' תתצב.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ניצא, ז' כסלו ה'תשמ"ו.

שלום רב אל ... תחיה.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד שמחתי לראות ולשמע את הטוב מכם, ואיך שאת מחזקת את בעלך, שיוכל ללמד תורה, אשר אין למעלה מזה בזכות האשה, שזוכה לחזק את בעלה תמיד.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, שיהיה לכם שפע ברכה והצלחה בכל הענינים — ברוחניות ובגשמיות.

בזה שפתחת מחסן חלוקה עם בגדים משמשים בעבור עניי אנשי שלומנו, שאינם יכולים לקנות בגדים, אין לתאר ולשער את גדל המצוה הזו של הלבשת ערמים, אשר בנדאי זכות המצוה הזאת תגן עליך ועל בעלך, שתזכו שילביש אתכם הקדוש-ברוך-הוא בלבושים נהורין, לבושין רוחניים. גם אנחנו מכאן נשתדל לאסוף בגדים משמשים, שהם כמעט חדשים, ולשלח את זה אליך, ואת תחלקי אותם בין אנשי שלומנו.

אודות הפחד שיש לכתך, היה טוב מאד שתרגילי אותה לומר קריאת-שמע כלה מתוך הסדור, וגם שתהיה נזהרת לומר ברכות הנהנין תחלה וסוף, פי רבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות פחד, סימן יד): מי שאינו נזהר בברכות הנהנין תחלה וסוף, פחדים באים עליו.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, ויתבטל הפחד מכם, ותזכו לבטחון חזק בו יתברך, אשר הבטחון מבטל את הפחד, כמו שכתוב: "אבטח ולא אפחד" (ישעיה יב).

אני מאד משתוקק לבוא ולהתישב ביבנאל, ושיהיה פרנסה לכל אחד ואחד בשפע.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתצג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר ויצא, ז' כסלו ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֶת מַכְתְּבֶךָ לְנִכוּן קִבַּלְתִּי.

יְעֹזֵר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה אֲצִלְכֶם שְׁלוֹם וְשִׁלוֹה, כִּי לֹא כִּדְאִי לְהִתְקוּטֵט וּלְקַצֵּר אֶת הַיָּמִים וְהַשָּׁנִים, אַחֲרֵי עֲשָׂרִים וְחָמֵשׁ שָׁנוֹת נִשְׁוֹאֵינ, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׁזָכָה אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם בֶּן נַחֲמָד, אֲשֶׁר רָאוּי לְשִׂמְחָה עִמּוֹ מְאֹד מְאֹד, כִּי הוּא מִתְּנָה יְקָרָה מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת בְּעִלְךָ בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וְלֹא לְעֲשׂוֹת עֲלִיו שׁוֹם בְּקָרְת.

הַשְּׂכָרוֹת שֶׁל הָאָדָם בָּאָה רַק מִפְּאֵת שְׂאִיִן לוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְאִזּו לֹוֹקַח אֶת עֲצָמוֹ לְשְׂכָרוֹת, רַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, אֲשֶׁר זֶה הוֹרֵס אֶת תְּחִיּוֹ לְגַמְרִי. וְאָמַר רַבֵּנוּ ו"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂכָרוֹת, חֶלֶק ב', סִימָן ג'): אִי אֶפְשָׁר לְשְׂכָרוֹת שֶׁלֹא תָבִיא לְאִיזוֹ תַקְלָה; וְאֲצִלְכֶם הַתַּקְלָה שְׂאֵתֶם מִתְקוּטֵטִים. עַל-כֵּן, לְדַעַתִּי, רְאֵי לְחִזּוֹק וּלְכַבֵּד אֶת בְּעִלְךָ, וְאִזּו כָּבֵד יְעֹזֵב אֶת הַשְּׂכָרוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּבִיתְכֶם, וְתִהְיֶה שְׂמֵחִים תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם וְרַב גַּחַת מִהֲבֵן...

ז' תתצד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש, י' כסלו ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָךָ ... גֵּרוּ יְאִיר.

שְׂכוּ אֲשֶׁר ז' תַּחֲצוּד בְּנַחֵל

אֵת שְׁנֵי מַכְתָּבֶיךָ לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי, וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי מְצַטְעֵר שְׂאֵתָהּ שְׂרוּי בְּדַפְאוֹן וּבַעֲצָבוֹן עִמָּךְ בְּזֶה.

וְהִנֵּה אֵתָהּ יוֹדֵעַ, שְׂזֶה נִגְדַּד רִוְחוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל לָמַד אוֹתָנוּ דְרָךְ בְּהַתְחַזְקוֹת וּבְהַתְחַדְּשׁוֹת בְּחַיִּים, אִיךָ שְׂאֵדָם צָרִיךְ לְחַזֵּק וּלְאַמֵּץ אֵת עֲצָמוֹ בְּכָל מִינֵי קִטְנוֹת וִירִידוֹת שְׂעוֹבָרִים עָלָיו, אֲשֶׁר זֶה עָקָר חֲשִׁיבוֹת הָאָדָם, שְׂזוֹכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד וּמִצָּב, וְלֹא יִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר שְׂבָעוּלָם.

עָלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר כְּתִיב (בְּרֵאשִׁית א, ה): "וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד", שְׂבְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִקְּדִים הַחֲשֶׁךְ לְאוֹר יוֹם, כְּמוֹכָא בְּלִקוּטֵי-מוֹהַר"ן (חֶלֶק א', סִימָן ס'), שְׂבְּכָל יוֹם וַיּוֹם מִתְחִיל הַיּוֹם עִם חֲשִׁכוֹת עֲצוּמָה, וְאָדָם צָרִיךְ לְהַתְחִיל אֵת הַיּוֹם, וְיֵאִיר בּוֹ אוֹרוֹ תְּבַרְךָ בְּהֶאֱרָה נִפְלְאָה וְנוֹרָאָה מֵאֵד.

עַל-כֵּן רָאֵה לַעֲשׂוֹת הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וְתִלְמַד בְּכָל יוֹם חֵק וְלֹא יַעֲבֹר אֵת קוֹנְטְרָס "קִשָּׁה יוֹם" ו"מְרִירֵי יוֹם", "וּבְחֶרֶף בְּחַיִּים". וְאֲנִי מִקְּנִיָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵם תִּלְמַד בְּכָל יוֹם כְּמָה סְעִיפִים בְּקוֹנְטְרָסִים הָאֵלֶּה, אֲזוֹ תִזְכֶּה לְצִאת מִהַמְרִירוֹת וְהַדְּפִאוֹן שְׂלָךְ, וְתִרְגִּישׁ אֵת עֲצָמָךְ לְאָדָם אַחַר לְגַמְרֵי. הַלְוֹאֵי שְׂתַּצִּית אוֹתִי, וְאֲזוֹ לֹא תִתְחַרֵּט כָּלֵל, כִּי הַמְרִירוֹת וְהַעֲצָבוֹן הוֹרְסִים אֵת הָאָדָם בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוֹחַנִיּוֹת.

הַעֲקָר זְכוֹר תִּזְכֹּר אֵת אֲשֶׁר כְּתוּב (שְׂמוֹת כג, ה): "עֲזוֹב תִּעֲזוֹב עִמּוֹ", וְדַרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (עֵיִן בְּכָא מְצִיעָא ל.ב.): "עִמּוֹ דִּיקָא, הֵינּוּ שְׂגָם הוּא יַעֲזוֹר; וּפְרַשׁ מוֹהַר"ן ת"ז ז"ל: כְּשִׁרְוִיצִים לַעֲזוֹר לְאֵינָהּ אָדָם, אֲזִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת מוֹכֵן גַּם-כֵּן לַעֲזוֹר לַעֲצָמוֹ. עַל-כֵּן צִא מִהַמְרִירוֹת שְׂלָךְ, וְתִקְבֵּל עַל עֲצָמָךְ לְלַכֵּת בְּכָל יוֹם לְהַפְיֵן סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר אֵין לָךְ דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה בְּזוֹכְוֵי הַרְבִּים, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִמְחַל לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל פְּגָמֶיךָ וְעוֹנוֹתֶיךָ.

וּמֵאֵד מֵאֵד אֲנִי שְׂמַח, שְׂאֵתָהּ עוֹסֵק בְּהַפְּצַת סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וּמִי יִתֵּן שְׂתִזְכֶּה לַעֲסֹק בְּזֶה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְתִקְיָם דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, שְׂאֵמֵר

אֲשֶׁר ז' תתצה בנחל שכו

(עין שיחות-ה"ר"ן, סימן קיט): כְּשֶׁאֲנִי אֵינִי יָכוֹל לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֶׁר, על-פל-פְּנִים יִהְיֶה חֲבָרֵי אִישׁ כָּשֶׁר, אֲשֶׁר מוֹהֲרֵנִי וְ"ל אָמַר, שְׂזוּ מְדַרְגָּה גְדוֹלָה מְאֹד מְאֹד. אֲשֶׁרֶיךָ וְאֲשֶׁרֶיךָ אִם תִּזְכֶּה לְצִיַּת וּלְקִיָּם אֵת כָּל זֶה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתִזְכֶּה לְהַצְלִיחַ דְּרָכֶךָ, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה תִּצְלִיחַ, וְתִקְבֵּל עַל עֲצָמֶךָ לְכַתֵּב לִי בְּכָל שָׁבוּעַ מִכְּתָב אֶחָד חֶק וְלֹא יַעֲבֹר, אֲפִלּוּ כַּמָּה שׁוּרוֹת, וּבְזֶה תִזְכֶּה לְצִיַּת מִהַמְרִירוֹת שֶׁלֶךָ.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל הַעֲנִינִים...

ז' תתצה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קִדְשִׁי, י' כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֵת מִכְתָּבְךָ בְּתוֹךְ מִכְתָּב בְּעֵלְךָ — לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִמֶּךָ, אֵיךְ אֵת מִחְזָקָת אֵת עֲצָמֶךָ, וּבִפְרִט עֲכָשׁוּ בְּעַת הַהַרְיוֹן, שְׂאֵת אוֹמְרָת בְּכָל יוֹם שְׁמוֹת הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר הוּא דָּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד וְזִכּוֹת לְנֶלֶד. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּשִׁלוֹם, וְתִלְדִי בְּנִקְלָה.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֵת בְּעֵלְךָ, שְׁיִלְךָ לְהַפְיֵץ סְפָרֵי רַבֵּנוּ וְ"ל בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּקָרֵב אַחֲיֵנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר עֲדִין רְחוּקִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, וְיִזְכֶּה לְהַחְזִיר בְּנֵי-אָדָם בְּתִשׁוּבָה, וּבְזִכּוֹת זֶה יִהְיֶה לוֹ חֶשֶׁק לְקוּם בְּכָל יוֹם בְּזִרְיוֹת, שְׁיִרְגִישׁ שֶׁהוּא שָׁוֶה לְמִשְׁהוּ.

רְאֵי לְחִזּוֹק וּלְאַמֵּץ אֵת בְּעֵלְךָ מְאֹד מְאֹד, כִּי אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה הַמְּחַזְקָת וּמְאַמְצָת אֵת בְּעֵלָהּ, וּמְשַׁמַּח אוֹתוֹ בְּכָל מִינֵי אֲפִנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְהִיא מְצַנֶּה הַכִּי גְדוֹלָה לְאִשָּׁה לְחִזּוֹק וּלְשַׁמַּח אֵת בְּעֵלָהּ, וְאִם הִיְתָה הָאִשָּׁה יוֹדַעַת אֵת גְּדֵל הַמְצַנֶּה הַזֶּה שֶׁיֵּשׁ בְּיָדָהּ, הִיְתָה עוֹסְקָת בְּזֶה תָּמִיד, וּבְזִכּוֹת זֶה הִיְתָה כָּל הַיְּבִיט גַּת־הַפֶּה לְגַן-עֲדֵן מִמֶּשׁ.

שכח אֲשֶׁר ז' תתצו בַּנְחַל

לְאָבִיךָ, גֵּרוֹ יָאִיר, כְּתַבְתִּי כָּבֶד מְזִמֵּן מִכְתָּב, וְאִינִי יוֹדֵעַ לָמָּה לֹא קָבַל אֶת זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם.

ז' תתצו.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֶר וַיֵּצֵא, י' כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יָאִיר.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְלָתִי, וּמֵאֵד שִׁמְחָתִי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ, וּבִפְרָטִיּוֹת שְׂאֵתָה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ לִילֶךָ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ו'ל, וְאֵתָה לְוִמֵד עַל־פִּי סִדְר־דְּרָךְ־הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ו'ל, אֲשֶׁר בְּוִדְאֵי אִם תִּשְׁקֹד בְּדְרָךְ זֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים אִם תַּעֲשֶׂה לְאֲשֵׁתְךָ ה' מִכֶּסֶף, שְׂתַתְּלָה אֶת זֶה עַל צְנוּאָרָה, כִּי רַבְּנוּ ו'ל אָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת בְּנִים, חֶלֶק ב'): ה' הַנְּעִשָׂה מִכֶּסֶף — מְסַגֵּל לְפָרְיָהּ וּרְבִיָּהּ (וְהַיּוֹם יְכוּלִים לְקַנּוֹת אֶת זֶה בְּכָל חֲנוּת שְׂמוֹכְרִים תְּכַשִּׁיטִי נְשִׁים).

רְאֵה לְשִׁמְחַ הַרְבֵּה, וּתְשִׁמַּח אֶת אֲשֵׁתְךָ, וְעַל־יְדֵי שִׁמְחָה תִּזְכּוּ לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא, כִּי הַשִּׁמְחָה הַתְּמִידִית מוֹרְדֵת אֶת הַמִּתַּח וְעוֹזֶרֶת לְהוֹלִדָּה.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁכָּל הַחֲלוּמוֹת שִׁחְלַמְתָּ יִתְקַיְמוּ, וּבִפְרָטִיּוֹת שִׁכְתַּבְתָּ אֶת זֶה. וְרַבְּנוּ ו'ל אָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת חֲלוּם, חֶלֶק ב', סִימָן א'): מִי שִׁרְוֶה שִׁיתְקַיְמוּ חֲלוּמוֹתָיו, יִכְתֹּב אוֹתָם בְּפִנְקָסוֹ, וְאֵת הַיּוֹם וְאֵת הַשָּׁעָה וְאֵת הַמָּקוֹם.

רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ תְּמִיד בּוֹ יִתְבָּרַךְ בְּדַבְּקוֹת אֲמַת, וּתְצִיר בְּדַעְתְּךָ, שֶׁהַכָּל אֲלָקוֹת גָּמוּר הוּא, וְאִין בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלָל, וְאֵתָה

אֲשֶׁר ז' תתצו בנחל שכט

מתחבא באורו יתברך, אשר אין לך עוד תענוג יותר גדול מזה.
אשרי הזוכה להגיע אל זה!

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

ז' תתצו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר ויצא, י' בסלו ה'תשמ"ו.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי
מאד, גר להצדיק נחל נובע מקור חכמה, זכותו יגן עלינו ... גרו
איר ויזרח.

את מכתבך לנכון קבלתי, ומאד אני מצטער בצערך הקשה,
שאתה נופל בדעתך בכל פעם.

והנה בודאי הקונטרסים החדשים בידי, עליך להתמיד בהם
מדי יום ביומו בקונטרס אחר.

ועליך לדעת, כי לא ישיג אדם באחד מהקונטרסים כשהוא
בישות ובגאות, אלא רק כשיזכה להגיע לבטול אמתי, שאז ישיג
את הנעם והערבות והמתיקות והחיות והאור שיש בהם, ולולי
השברון לב והבטול העצמי, לא ישיג ולא ירגיש לשום בריה.

על-כן, אהובי, אחי היקר! דיקא מפני שעובר עליך מה
שעובר, ואתה כל-כך שבור בעיניך, אם תתמיד בכל יום בקונטרס
אחר, שהוא סלת ברורה מה"לקוטי-הלכות" הקדושים, תזכה
להשיג ולהרגיש את הנעימות שבהם.

ובאמת עליך לדעת, אהובי, אחי היקר! שהאדם צריך תמיד
להסתכל על עצמו היטב היטב מה הוא ואיך הוא, ואז לעולם לא
יבוא אל הגאונה ואל הגאות.

והנה מובא בשם הצדיק הקדוש ר' יחיאל מיכל מזלוטשוב
זי"ע, שאמר בזו הלשון: העולם חשבו, שמצוה להיות ענו, ובאמת

של אשר זו תתצו בנחל

מצוה זו לא נאמרה בתורה, רק התורה מספרת שבח משה, אבל הסמ"ך-מ"ם העלה בלבם דבר זה, שמצוה להיות ענו, פי קדם מגדיל לב כל האדם וגבהותו, ומדמה לו שהוא למדן גדול, וחסיד וצדיק ובעל מדות טובות וישרות, ויראה נעים ונחמד, ובאמת לפי מעלתו היה ראוי להיות גדול מכל עמו, ולא לפנות אליהם ולא להתחבר אליהם, רק שזו מדה גרועה, שמצד זה נמאס בעיני העולם, שיחזיקוהו לבעל גאונה, ובאמת מצוה היא להיות גם ענו ושפל ברה, ולדבר עם כלם, ולהיות עלוב מכל, על-כן הוא עושה עצמו ענו וכו'. כל זה הוא פתוי הסמ"ך-מ"ם, פי מתחלה הגביה לבו בקרבו ותוקד עד שאול תחתית, ואחר-כך הוסיף לו מצוה למעלה להוסיף גאונה על גאונתו, ודברי פי חכם חן.

אהובי, אחי היקר! אם היו בני-אדם מכניסים דבר זה היטב בדעתם, כבר היה משתנה לגמרי הלך מחשבתם, והיו זוכים להחיות את עצמם בכל מיני אפנים שבעולם; פי בודאי סוף כל סוף, על-ידי רבנו ז"ל תזכה להגיע לכל טוב אמתי ונצחי.

אשרי המחזק את עצמו תמיד, ואינו נשבר משום דבר שבעולם, רק תמיד מתבודד עמו יתברך, ומפרש את כל שיחתו וכל מה שעובר עליו אליו יתברך, שאז טוב לו לנצח.

נא ונא ראה להחיות את עצמך, ואל תניח אצלך העצבות והעצלות פרגע, וסוף הפבוד לבוא, שתזכה להפיל בו יתברך, וכל הלך מחשבתך ישתנה לטובה, ותזכה להיות דבוק בחי החיים באמת ובתמים, בלי שום פניות כלל, העקר להחזיק מעמד ולא להשבר משום דבר שבעולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מהשמים...

אֲשֶׁר ז' תתצח בנחל שלא
ז' תתצח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֵר וּיְשַׁלַּח, י"ב כִּסְלוֹ ה'תשמ"ו.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, נֶחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר חֲכָמָה, זְכוּתוֹ יִגַּן עָלֵינוּ ... גֵּרוּ יֵאִיר וַיִּזְרַח.

אֶת מִכְתָּבְךָ לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי, וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
אִיךָ שְׂאַתָּה מְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר זֶה הָעֵקֶר
בְּזֶה הָעוֹלָם, כִּי בְּכֹל יוֹם וַיּוֹם עוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מְרִירוֹת
דְּמִירוֹת עַד אֵין סוּף, וְאֲשֶׁרֵי הָאָדָם אֲשֶׁר זוֹכֵה לְהַחְזִיק מֵעֲמֵד, וְלֹא
לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם, וְאִף שְׁזֵה דְבַר קָשָׁה מְאֹד מְאֹד, כִּי
עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד בְּכֹל יוֹם כָּל מִינֵי מִשְׁבָּרִים וְגַלִּים, עִם כָּל זֹאת זו
גִּדְּלַת הָאָדָם וַחֲשִׁיבוּתוֹ — כְּשִׁזְכָּה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ וְלְהַחְזִיק
מֵעֲמֵד, וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם. וְאֵל כָּל זֶה יְכוּלִים לְזְכוּת
דִּיקָא עַל-יְדֵי שְׂקִידָה רַבָּה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

עַל-כֵּן אֶהוּבִי, אַחֵי הַיָּקָר! חִזֵּק וְאַמֵּץ מְאֹד מְאֹד, וְאַל תִּפֹּל
בְּדַעְתְּךָ בְּשׁוּם אַפֵּן שְׁבַעוֹלָם, וְהִתְמַד מְאֹד בְּלַמוּד גְּמָרָא שְׁעוֹר
כְּסִדְרָן, שְׁעוֹר פְּשוּט בְּאִמְרַת דְּפִין גְּמָרָא, אֲשֶׁר הִרְבַּ הַחֲסִיד ר' נַחְמָן
טוֹלְטְשֵׁינְעֵר ז"ל, שְׁמַע פְּעַם אַחַת, שֶׁר' חִיָּקָל ז"ל, הַחֲזִין שֶׁל רַבְּנוּ
ז"ל, הַתְּבוֹדֵד עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְאָמַר בְּתוֹךְ תְּפִלָּתוֹ וְשִׁיחְתּוֹ: "רַבִּי!
רְאוּ שְׂאִזְכָּה לְסִיִּים אֶת כָּל הַשִּׁי"ס, וְכֵן בְּנֵי יוֹצְאֵי חֲלָצִי, גַּם-כֵּן יִזְכּוּ
לְסִיִּים אֶת כָּל הַשִּׁי"ס, כִּי בְּעֲצָמֵי שְׂמַעְתִּי מִפִּיכֶם, שְׂמִי שְׂיִסִּים אֶת
הַשִּׁי"ס יִמְשִׁיךְ עָלָיו צֶלֶם אֱלֹקִים". וְהִנֵּה בְּאַפֵּן כְּזֶה — לְהִיּוֹת רַגִּיל
בְּאִמְרַת הַרְּבָה דְּפִין גְּמָרָא, עַל-יְדֵי-זֶה יִזְכָּה לְסִיִּים וְלַחֲזוֹר וְלְסִיִּים פְּעַם
אַחַר פְּעַם אֶת כָּל הַשִּׁי"ס, וְיִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ צֶלֶם אֱלֹקִים.

מְלַבֵּד זֹאת רְאוּי לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם אֶת הַדָּף הַיּוֹמִי, לְחַזֵּר עַל זֶה
הַרְּבָה פְּעָמִים, וְלְלַמֵּד עִם מְפָרְשִׁים שְׁעוֹר עֵינִין, וְזֶה יִתְּדֵד אֶת מַחוּ.

רְאֵה לְכַתֵּב לִי מִכְתָּב אֶחָד בְּכֹל שָׁבוּעַ, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא יִנְתַּק
הַקָּשָׁר בִּינֵינוּ. וְצָרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל זֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי הַבְּעַל-דְּבַר אוֹרֵב
מְאֹד לְעִשׂוֹת פְּרוּדִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיָּקָרִים הִיָּה לֹא תִהְיֶה.

שלב אֲשֶׁר ז' תתצח בַּנְחָל

פה תקבל רצוף שְׁנֵי קוֹנְטֵרָסִים חֲדָשִׁים, שְׂאֵף יֵצֵאוּ מֵהַדְפּוּס, וְהֵם: "הַזְהָרוֹ מֵהַצְּבוּעִין", "שְׂרַפְת הַזְּמַן".

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מֵהַשָּׁמַיִם...

אם יִהְיֶה אֲצִלָּךְ כֶּסֶף שֶׁל צְדָקָה, וְהוּא בְּעִבּוֹר הַדְפָּסָה, רְאֵה לְשַׁלַּח אֶת זֶה מִיָּד, כְּדֵי שְׁנֹזְזָה לְהַדְפִּיס עוֹד קוֹנְטֵרָסִים כְּהֵנָּה וְכַהֲנָה.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם !

*** * ***

בְּרִיף רַחֲמָנָא, שְׁזַכְּנוּ לְסִיִּם אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלָא הַזֶּה, וְהוּא כָּרֵךְ מַג, יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדְפוּס אֶת כָּרֵךְ מ"ד לְהַגְדִּיל תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָה.

אָנָּא ה' הוֹשִׁיעָה נָּא, אָנָּא ה' הַצְּלִיחָה נָּא.

תִּכּוֹן הָעֲנָוִים

חֵלֶק מֵג

- ג פֶּתַח דְּבָר
- ה הַקְדָּמָה
- יא ז' תַּקְעֵד
יְדַבֵּר מִמַּעַלְת הָאֲהָבָה וְהָאֲחָדוּת בֵּין עוֹבְדֵי ה', תַּלְמִידֵי הַצַּדִּיק, שְׂוֵהוּ
הַיְסוּד וְהַעֲקָר.
- יב ז' תַּקְעָה
יְדַבֵּר מִעֲנֵן סְדוּר טִכְנֵי שֶׁל דְּרָכוֹן לְנִסְיָעָה לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וַיַּחֲזֹק
בְּרָצוֹנוֹת וּבְכִסּוּפִים לְזָכוֹת לְהַגִּיעַ לְשָׁם.
- יב ז' תַּקְעוּ
יְרַחֵק אֶת אִשְׁת הַנִּמְעָן מֵעֲבוּדָה בֵּין פּוֹרְקֵי עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם, וַיַּחֲזֹק עַל
לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וּמַעַלְת הַהִשְׁתַּוְּקָקוֹת לְהֵשֵׁם יְתָבָר.
- יג ז' תַּקְעוּ
יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמַּעַלְת הַנְּגִינָה דְקַדְשָׁה, וַיִּתְאַר אֶת תַּפְּלַת ר' נִפְתָּלִי
תַּלְמִיד רַבְּנוּ ז"ל, אִיךָ הָיָה קוֹלוֹ נָעִים וְעָרַב בְּתַפְּלוֹתוֹ, וַיַּחֲזֹק עַל זֶה
בְּקִצְרָה.
- יד ז' תַּקְעַח
יַחֲזֹק לְעַמֵּד עַל עֲמָדוֹ כְּנֶגֶד הַסְּטָרָא אַחְרָא, וַיַּעֲזֹר עַל טְבִילַת מְקוּהָ,
וַיִּיעֵץ לְהַתְּגַוֵּר בְּמָקוֹם זוֹל.
- טו ז' תַּקְעֵט
יְדַבֵּר מִעֲנֵן קְבוּץ רֵאשׁ הַשָּׁנָה בִּירוּשָׁלַיִם שֶׁל תַּלְמִידֵי "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ",
וַיַּעֲזֹר וַיַּחֲזֹק עַל זֶה.
- טו ז' תַּקֵּפ
יְדַבֵּר מִעֲנֵן קְבוּץ רֵאשׁ הַשָּׁנָה בְּעִיר הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם שֶׁל תַּלְמִידֵי
"הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ", וַיַּחֲזֹק לְשֵׁאֵב מֵיִם זָכִים וְטְהוּרִים מִהַנְּחַל נוֹבֵעַ מְקוֹר
חֲכָמָה, וּלְהַרְבּוֹת בְּהַתְּבוֹדָדוֹת.

- ז' תקפא** **טז**
 יְדַבֵּר מִקְבֻלַּת כָּל אֶחָד בְּסֵבֶר פָּנִים יְפוֹת, וַיִּסְפֹּר מִטּוֹב מִזְגּוֹ וְהִנְהִיגְתּוּ
 הַנִּפְלְאוֹה שֶׁל הָרֵב הַצְדִּיק ר' אַבְרָהָם בֶּר' נַחְמָן ו"ל, וּמִהַקְבוּץ רֹאשׁ
 הַשָּׁנָה בִּירוּשָׁלַיִם, וַיִּרְגִּיל לְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם בְּדַבּוּר אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ.
- ז' תקפב** **יז**
 יְדַבֵּר מִקְבוּץ רֹאשׁ הַשָּׁנָה בִּירוּשָׁלַיִם, וּמְכַלֵּל גְּדוֹל בְּדַרְכֵי רַבְּנוֹ ו"ל —
 לְהַמְתִּיץ וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׂעָה, וְכֹף נֶהֱג מוֹהֲרַנְיָת ו"ל, שֶׁהַכֹּל הִנְיָ
 פְּסִיעָה אַחַר פְּסִיעָה, וַיִּתְאַר אֶת גְּדֹל הַהֶאֱרָה שֶׁהֲרִגִישׁ בְּצִיּוּנוֹ הַקָּדוֹשׁ שֶׁל
 מוֹהֲרַנְיָת ו"ל בְּעָרֵב רֹאשׁ חֹדֶשׁ אֱלוֹל, וְהִרְעִינוֹת שֶׁחִלְפוּ בְּרֹאשׁוֹ אֲזוֹ.
- ז' תקפג** **יח**
 יְדַבֵּר מִהִתְחַזְקוֹת הַמְּכַרְחַת בְּזֵה הָעוֹלָם, וּמִהִתְגַּלּוֹת אֱלֻקוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ
 ו"ל שֶׁמְגַלֶּה בְּעוֹלָם, וַיַּעוֹרֵר לְהַמְנוֹת בְּכָלֵל אֲנָשֵׁי הַקְבוּץ רֹאשׁ הַשָּׁנָה
 דִּירוּשָׁלַיִם, וַיְדַבֵּר אוֹדוֹת הַדַּבּוּר אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ.
- ז' תקפד** **יט**
 יְדַבֵּר כְּנֶגֶד הַמְּרִירוֹת הַנְּגַרְמַת מִשְׁכַּנִּים רְעִים, וַיַּעוֹרֵר מְאֹד לְחֻזַּק אֶת
 אִשְׁתּוֹ בְּצָרָה זוֹ, וַיִּגְלֶה שֶׁהַדַּבּוּר שֶׁהֶאֱדָם מְדַבֵּר עִם זוּלְתוֹ פּוֹעֵל מְאֹד,
 וַיִּסְפֹּר מְר' נְשָׁקָה, אֵיךְ זָכָה לְקַרֵּב רַב אֶחָד, וַיַּעוֹרֵר עַל קְבוּץ רֹאשׁ הַשָּׁנָה.
- ז' תקפה** **כ**
 יִחְזַק לְהִתְנַהֵג בְּדַרְכֵי רַבְּנוֹ ו"ל, וַיִּסְפֹּר מְר' יוֹדֵל מְדַאֲשִׁיב ו"ל, אֵיךְ הִיִּתְהָה
 הַתְּקַרְבוֹתוֹ עִם הַתְּלַבְבוֹת עֲצוּמָה וְכוּ', וַיְדַבֵּר מִעֲנִין רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוֹ
 ו"ל בִּירוּשָׁלַיִם.
- ז' תקפו** **כא**
 יְדַבֵּר מִעֲנִין 'וְהַחִיּוֹת רְצוּא וְשׁוֹב' לְעִבְדָּה וּלְמַעֲשָׂה, לְהִתְדַבֵּק בְּהַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ — מִצַּד אֶחָד, וְלִידַע שֶׁהוּא אֵינּוּ כְּלוּם — מִצַּד אַחֵר, וַיִּחְזַק עַל
 רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל בִּירוּשָׁלַיִם לְעַת עֲתָה.
- ז' תקפז** **כב**
 יִגְלֶה, שְׂאִין אֶחָד שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבֵּר בַּחַיִּים, וַיִּגְלֶה הַמְּתִיקוֹת
 שֵׁשׁ בֵּהַתְּבוֹדָדוֹת אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ.
- ז' תקפח** **כג**
 יִסְפֹּר נִפְלְאוֹת מְאֹד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוּמְנוֹ ר' מִשָּׁה אֱלִיָּה, אֲשֶׁר מְרַב בְּכִיּוּתוֹ
 בְּצִיּוֹן רַבְּנוֹ ו"ל, הַתְּעַלָּה מִתְקַף הַזְּהַמָּה לְקַדְשָׁה עֲלִיּוּנָה. וַיִּחְזַק עַל קְבוּץ
 רֹאשׁ הַשָּׁנָה בִּירוּשָׁלַיִם לְעַת עֲתָה.

תָּכֵן הַעֲנִינִים

ג

ד' תקפט כד

יגלה שאין כחנו אלא בפה, ויספר מעשה מר' נחמן טולטשינער ז"ל, שקטב המסר שלו — להתפלל להשם יתברך על כל דבר, אפלו על ענין פעוט, וידבר מקבוץ ראש השנה בירושלים.

ד' תקצ כה

יגלה מעלת עשית קבוץ על שם רבנו ז"ל בראש השנה בירושלים, אם לא נתן להגיע לאומן, וכן כל אנשי שלומנו שבכל עיר ועיר יעשו במקומם דיקא, ויזכיר נסיעת ר' אברהם בר' נחמן ז"ל בכל שנה מירושלים לאומן.

ד' תקצא כו

יחזק אחד שנתלהב מאד ושוב נתקרר, ויגלה לו, שגר שמדליקים מתוך אש גדולה ונוראה, צריך להדליקו בזהירות, ואז ישאר קים על עמדו.

ד' תקצב כז

יחזק בת ישראל על חיים טהורים של שמחה, ויעוררה שלא לעשות שטות ולהתגרש בשנית.

ד' תקצג כח

יעודד בת ישראל, שפמעט נפלה בפח נשבר וכו', ויחזקה אודות מציאת זויגה, ויעוררה לדבר בכל יום אל השם יתברך.

ד' תקצד כט

יפליג מאד במעלת השיחה בינו לבין קונו, שזהו חרבו של משית, ויגלה מה נגרם על ידי זה בשמים, וישבח ההתעוררות שנעשתה לאחרונה, שלא לתת לילדים משחקים עם צורות של בעלי חיים טמאים, וידבר מענין שמירה על שלום במשפחה.

ד' תקצה ל

יבאר אימתי הוא הזמן, שמאז שיכות לחתן כל הלכות השמירה וכו' ויחזק מאד.

ד' תקצו לא

ידבר נפלאות מגדל האשר שיש לנו, שאנו מקרבים לצדיק נורא ונפלא כזה, ויעורר על השמחה הנדרשת על כך, ולכן עלינו ללמד הרבה את ספריו הקדושים, ויזכיר איך צריך להתנהג בעל תשובה, שלא יהיה קופץ בראש להיות כבר מנהיג אחרים, והסימן על אמת של מנהיג הוא רק, כשמזכה אחרים לעסק בתורה.

תָּכֵן הָעֵינִינִים

ז' תקצו לב
יְדַבֵּר מְאֵרִיכַת אַפִּים הַתְּלוּיָה בְּאֵמֶת, וְרַק עַל-יְדֵי-זֶה זֹכִים לְנַצַּח אֶת
עֲמֶלֶק הַמְּכַנִּים סַפְקוֹת, וְהַעֲקֵר — לְהַרְבוֹת לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

ז' תקצח לג
יִתֵּן מְקוֹר עַל אֲמִירַת פְּרִשַׁת הַתְּמִיד בְּמִנְחָה, וְכֵן פְּרִשַׁת הַפִּיּוֹר, וַיַּעֲוֹרֵר
עַל זֶה וְעַל תְּפִלַּת הַמִּנְחָה בְּזֵהִירוֹת זְמַנָּה.

ז' תקצט לד
יִשְׁבַּח אֶת גְּדֻלַּת הַסֵּפֶר "לְקוּטֵי-מוֹהַר"וֹן, וַיַּעֲוֹרֵר וַיַּחֲזֵק מְאֹד עַל מִדַּת
הַשְּׂתִיקָה דְקָדְשָׁה, וַיִּגְלֶה לְמָה זֹכָה הַמְּמַעֵט בְּדַבּוּרוֹ.

ז' תר לה
יַחֲזֵק וַיַּעֲוֹדֵד מְאֹד אֶחָד שֶׁנִּפְּלַל לְמִצְוֹקוֹת, וְהִדְאָגוֹת מִמֶּשׁ מְכֻלוֹת אוֹתוֹ,
וַיִּרְעִיף עַל נַפְשׁוֹ הַסּוֹבֵלֶת טְלָלֵי נְחוּמִים, שֶׁיַּחֲזֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּעֲצוֹת רַבְּנוֹ
ז"ל, וַיִּגְלֶה שְׂאִין לְאֲנָשִׁים הַכֹּלִים עִמָּם יְכוּלִים לְהַבִּין אֶת הָאֲחֵר —
זוֹלַת הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, שֶׁרַחֲמֵנוֹתוֹ הִיא אֲמִתִּית, וְעַל-כֵּן מִי שֶׁקָּבַל טוֹבָה
מִזֶּה הַצַּדִּיק, שֶׁיַּעֲסֹק בְּהַדְפָּסַת סְפָרָיו. וַיְדַבֵּר מְנַסִּים נְגָלִים, שֶׁהֲרַשְׁעִים
מִקְבָּלִים מִפְּלֵה עַל-יְדֵי-זֶה.

ז' תרא לז
יַעֲוֹרֵר לְשֵׁים לְנִגְדַת הָעֵינִים הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן, וְאִז כָּבֵר לֹא יִרְצֶה לַעֲשׂוֹת שׁוֹם
עוֹלָה לְזוּלַת — כְּשָׁחִי עִם חֲשׁבוֹן הַנֶּפֶשׁ וּמִתְבּוֹדֵד.

ז' תרב לח
יַחֲזֵק בְּחֹרֵר יְשִׁיבָה, וַיִּבְיַע כְּאִבּוֹ עַל הַתְּמוּדָדוֹתוֹ הַקָּשָׁה בִּישִׁיבָה, וַיַּחֲזִקוּ
עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה בְּבִקְיָאוֹת, וְשַׁעוֹר לְעֵמֶק וְכוּ', וְכֵן שְׂאֵר לְמוֹדִים, וְח"י
פְּרָקִים מְשֻׁנִּיּוֹת.

ז' תרג לט
יִגְלֶה נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מְעַנֵּן הַחַיִּים הַמְּסַבְּבִים עִם כָּל מִינֵי פְּלִאוֹת
נִשְׁגָּבוֹת, וְאִיף שֶׁרַבְּנוֹ ז"ל יוֹרֵד לְכֹלֶם לְחֻזְקָם, וַיֵּשׁ עֲלָיו וְעַל מִפְּרִסְמֵיו
מִחֲלַקַּת עֲצוּמָה, וַיְדַבֵּר מִמְּרִירוֹת הַחֹבוֹת וְהַהֲלֹנְאוֹת, וַיַּחֲזֵק שְׁלֵא
לְהַתְּיָאֵשׁ בְּמַצְבִּים הַכִּי קָשִׁים, אֲשֶׁר זֶה כָּל גְּדֻלַּת הָאָדָם.

ז' תרד מ
יְדַבֵּר בְּגִנוֹת הַרוֹפְאִים הַמְּפַקְרִים, שֶׁהֲזִיקוּ לְבְרִיאוֹת הַנִּמְעָנֵת, וַיֵּאֱחָל לָהּ
רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וַיְדַבֵּר מִהַדְּלָקַת גְּרוֹת שְׁבַת-קֹדֶשׁ.

תָּכֵן הַעֲוִינִים

ה

ז' תרה מא
בְּטִיחַ הַלֵּדֶת יְלָדִים עַל־יְדֵי דְרִישָׁה לְקִיּוֹם חַמְשָׁה עָקָרִים מִהִיָּהוּדוֹת.

ז' תרו מב
יֵאָחַל לְבַת יִשְׂרָאֵל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבָנָה הַסּוֹבֵל, וַיִּתֵּן עֲצוֹת פְּרָטִיּוֹת בְּעֵבֹרוֹ.

ז' תרז מב
יֵאָחַל בְּקִצְרָה בְּרַפְתְּ הוֹלְדָה, רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְהַצְלָחָה.

ז' תרח מג
יִחְזַק בַּת יִשְׂרָאֵל, וַיּוֹכִיחַ מְאֹד אֶחָד שְׁסוּרוֹ רַע, וּמִלְבִּישׁ זֹאת תַּחַת הַשֵּׁם 'בְּרַסְלָב', וַיִּזְהֵר מִזֶּה מְאֹד, כִּי אֵין דְּרַכְּנֵנוּ כֶּף.

ז' תרט מג
יּוֹכִיחַ בְּעַל שְׂאֵשְׁתּוֹ בְּרַחָה, וַיַּגְלֶה לוֹ מִדּוּעַ קָרָה הַדְּבָר, וַיַּעֲוֹרוּ לְהַשְׁתַּנּוֹת, וְכֵן לְהַקְפִּיד עַל מִצְוֹת הַיְּהוּדוֹת.

ז' תרי מד
יִחְזַק עַל שְׁמִירַת שַׁבָּת, מְזוּנָה, וְאַמִּירַת תְּקוּן הַכְּלָלִי.

ז' תריא מה
יִחְזַק וַיֵּאָחַל הַצְּלָחָה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל שַׁבָּת וְכַשְׁרוֹת בְּקִצְרָה.

ז' תריב מה
יִחְזַק לֵילֶךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוֹ ז"ל וְלַחֲטוֹף טוֹב, וְלִידַע מְאַמַּתֵּת מְצִיאוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְלְהַגְדִּיל עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲסֹק בְּסִדְרֵי־דֶרֶךְ־הַלְמוּד, וְלְהַזְהִיר בְּשָׁלוֹם בֵּיתוֹ.

ז' תריג מו
יִחְזַק בַּת יִשְׂרָאֵל בְּקִצְרָה עַל דְּרָכָה בַת־שׁוֹבָה, וַיִּמְלִיץ עַל לְמוּד הַלְכָה.

ז' תריד מז
יִחְזַק עַל מְצִיאַת הַזְּיוּג, וַיִּיעֵץ וַיְבַרֵךְ בְּעִנְיָן זֶה.

ז' תרטו מח
יִחְזַק בַּחוּר צְעִיר, שְׁעוֹבֵר סָבֵל נִפְשֵׁי בְּעֵבֹר הַמְּרָאוֹת הַקָּשִׁים שְׂרָאָה, שְׂזַעְזְעוּ אֶת נִפְשׁוֹ, וְכַתּוּצָאָה מִכֶּף נִכְנַס לְדַפְאוֹן וְכוּ', וַיֵּאמְצוּ מְאֹד לְהַתְחִיל דָּף חֲדָשׁ בְּחַיּוֹ, וַיִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת שְׂרוּי בְּשִׂמְחָה.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

ז' תרטז מט
יחזק בַּת יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאחֲזֵל לָהּ רַפּוּאָה שְׁלֵמָה וּלְבַעֲלָהּ חַיִּים בְּלִי זְעוּזוּעִים
הַבָּאִים מִשְׁכָּרוֹת וְתַמְהוֹן לִבָּב, וַיִּדְבֹּר מִהַדְּלֵקֶת גְּרוֹת שַׁבַּת-קִדְּשׁ.

ז' תריז מט
וַיְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מֵעֲנִין יְמֵי הַסְּלִיחוֹת הַקְּדוּשִׁים, שֶׁצָּרִיךְ לְהִתְחִיל אֹז לַעֲשׂוֹת
הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה, וּלְהַרְגִיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וַיִּדְבֹּר מֵעֲנִין
יְחוּדִים קְדוּשִׁים, וּמִמֶּנִּין רֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּעִיר מְנַצֵּסְטֵר.

ז' תריח נא
יְגַלֶּה מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְקָרֵב רְחוּקִים, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַמְשִׁיךְ בְּזָה בְּלִי לְהַסְתַּכֵּל
עַל הַמוֹנְעִים מִצַּד הַקְּנָאָה, וַיִּחְזַק עַל עֲבוּדַת הַקִּדְּשׁ שֶׁל הַתְּבוּדָּדוֹת.

ז' תריט נב
יְחֻזַּק אֶת אֱלוֹ שְׁעוֹבָרִים עֲלֵיהֶם צָרוֹת, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הֵם מְחֻזָּקִים אֶת
עֲצָמָם מִגְּדֹל חֲשִׁיבוּתָם בַּשָּׁמַיִם.

ז' תרכ נב
יְגַלֶּה מַעֲלַת הַפְּצַת הַקּוּנְטְרָסִים, וְעֲנִין זְרִיעַת אֲמוּנָה וְצִמְיַחַת גְּאֻלָּה,
וַיִּחְזַק עַל יְסוּרִים הַבָּאִים עַל הַצַּדִּיקִים.

ז' תרכא נג
יְחֻזַּק בַּת יִשְׂרָאֵל, שֶׁתַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע-עוֹלָם לְשֹׁמֵר עַל שְׁלוֹם
בֵּיתָהּ, וַיַּעֲוֹרֵר עַל כֶּף מָאֵד.

ז' תרכב נד
יְגַלֶּה מַעֲלַת הָאָדָם, שֶׁדוֹקָא כְּשְׁעוֹבֵר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבֵּר, דִּיקָא אֹז הוּא
מִתְחַזֵּק לְהַפִּיךְ הַכֹּל לְשִׁמְחָה, וּלְאִילוֹ דְּרַגּוֹת עֲלֵאִיוֹת הוּא זוֹכָה.

ז' תרכג נד
יְשַׁבַּח הַנִּמְעֵן עַל הַכַּחוֹת שֶׁיֵּשׁ לוֹ לְגַלוֹת אֶת אֹר רַבְּנוּ ז"ל, וַיְגַלֶּה מַעֲלַת
הָעֲנִין הַזֶּה דִּיקָא בְּדוֹרוֹתֵינוּ, וַיְסַפֵּר, אֲשֶׁר לוֹ אֵין שִׁכּוֹת עִם אֶף בְּרִיָּה
בְּעוֹלָם. וַיִּדְבֹּר מֵעֲנִין הַקָּמַת "הַיְכַל-הַקִּדְּשׁ" בְּעִיר רַמְתַּגֵּן.

ז' תרכד נו
יְתַיַּחַס אֹדוֹת הַזְּמַנָּה לְשִׁבוֹת בְּעִיר טְבֵרְיָה, וַיִּדְבֹּר מֵעֲנִין דְּבִקּוּת ה' וַיִּחְוֹד
יְחוּדִים קְדוּשִׁים, וּבְכַפְרִטִיּוֹת בְּעַת חֲצוֹת.

ז' תרכה נו
יֹכִיחַ אֶחָד עַל שְׁלוֹם בֵּיתוֹ הַרְעוּעַ, וַיְגַלֶּה רַעַת הָעֲנִין, וְאֲשֶׁר זֶה מוֹנֵעַ

תָּכֵן הַעֲנִינִים

ז

טוב שְׁהִיָּה יָכוֹל לְהַשְׁפִּיעַ לְעוֹלָם, אִם לֹא הִיָּה טְרוֹד בְּזָה, וַיִּבְהִיר עֲנִינֵי תַרְבוּת רְעָה בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ שֶׁל אָדָם.

ז' תרכו

יחזק בת יִשְׂרָאֵל עַל שְׁלוֹם בֵּיתָהּ, וַיַּעֲוֹדְךָ כְּנֶגֶד כָּל הַמְּשַׁבְּרִים וְהַגְּלִים שְׁעוֹבְרִים עַל כָּל אֶחָד בְּזָה הָעוֹלָם.

ז" תרכז

יעורר ויחזק אֶת הַנִּמְעָן לְפָרְסָם אֶת עֲנִינֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ" בְּעוֹלָם, שְׁעַל-יְדֵי-זָה מִתְגַּלֶּה דַעַת רַבְּנוֹ ו"ל.

ז" תרכח

יעורר להיות בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, כְּדֵי שֶׁלֹּא יֵצֵא שֵׁם רַע, ויחזק מֵאֹד עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה וְעַל הַתְּבוּדוֹת.

ז" תרכט

יגלה, שְׁבָלֵי הַהַקְדָּמוֹת שֶׁל רַבְּנוֹ ו"ל, לֹא נִתְּן כְּמַעַט לְהַתְקִים בְּזָה הָעוֹלָם, וַיְדַבֵּר מֵעִנִּין לְבוֹא לְרַבְּנוֹ ו"ל לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אֹדוֹת הַקְּבוּץ בְּעִיר מִנְצ'סְטֵר, וַיְדַבֵּר מִנְעִימוֹת עֲצוֹת רַבְּנוֹ ו"ל: הַתְּבוּדוֹת וְסִדְרֵ-דֶרֶךְ-הַלְמוּד, וַיַּעֲוֹרֵר אֶת הַבַּחוּרִים, שֶׁלֹּא הִסְתַּבְּכוּ עִם רְאִשֵׁי הַיְשִׁיבוֹת שֶׁלָּהֶם.

ז" תרל

יוכיח אֶחָד הַרוֹצֵה לְהִיּוֹת נִמְנֵה עַל תְּלַמִּידֵי "הַיְכָל-הַקֹּדֶשׁ", שֶׁיִּתְנַהֵג בְּלִי שׁוּם פְּרָאוֹת וְהִנְהִיגוֹת מְשֻׁנוֹת, רַק בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, וַיְדַבֵּר מִהִסְתַּרְתּוֹ הַהַתְקַרְבוֹת, וּמִהִנְהִיגוֹתוֹ בְּעִירוֹתוֹ כְּשֶׁזָּכָה לְהַתְקַרֵּב, וַיְדַבֵּר מִמְצוֹת כְּבוֹד אָב וְאָם.

ז" תרלא

ידבר מִהַחֲזוֹק שֶׁצָּרִיךְ בְּכָל יוֹם מִחֲדָשׁ מִמֶּשׁ, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְזַכּוֹת לְזָה, כִּי אִם עַל-יְדֵי לְמוֹד הַתּוֹרָה, וַיִּזְהֵר מֵעוֹן הוֹצֵאת זֶרַע לְבִטְלָה, רַחֲמֵנָא לְצִלָּן, וְעֵצָה לְזָה — שְׁמַחָה, וַיְדַבֵּר מֵעִנִּין עֲלוֹן הַמַּאִיר.

ז" תרלב

יגלה מַעֲלַת הָאָדָם הַזּוֹכֵה לְהַתְחַזֵּק מִכָּל הַמְרִירוֹת שְׁעוֹבֶרֶת עָלָיו, וַיְדַבֵּר מֵעִנִּין שְׁעוֹרִים שְׁנוֹתֵן הַנִּמְעָן בְּאִשְׁדּוֹד, וַיִּגְלֶה לוֹ מַעֲלַת הַמְּזוּכָה אֶת הַרְבִּים, וַיַּעֲוֹרֵר לְשַׁכַּח אֶת כָּל הָעֵבֶר.

ז" תרלג

ידבר מִמִּדַּת הַהַתְחַזְקוֹת, שֶׁאָדָם זוֹכֵה לָהּ עַל-יְדֵי שְׁמַחָה אֶת אַחֵרִים,

תָּכֵן הָעֲנִינִים

וַיִּסְפָּר מִמֹּהֲרָנֶ"ת ו"ל, שֶׁבְּכֹל יוֹם דִּבֶּר עִם אֶחָד מֵרַבָּנֵי ו"ל, וַיִּסְפָּר מֵר' דָּוִד צְבִי דִּיאֲשׁוּוֹסְקֵי ו"ל, מֵה שֶׁשָּׁבַח אוֹתוֹ ר' אֲבָרְהָם בֵּר' נַחֲמָן ו"ל, וַיַּעֲוֹרֵר לְהַתְּבוּדָד בְּאַפֹּן, שִׁיְהִיָּה נִקְרָא שְׁמִדְבָר לֵה' "כָּל הַיּוֹם".

ז' תרלד סו

יְחִזֵּק אֶת הַנִּמְצָן שֶׁשָּׂמַח וּמְשַׂמַּח אֲחֵרִים, וַיִּבְאֵר שֶׁצָּרִיךְ לְחַפֵּשׂ אַחֲרָיו יְחִבְרָךְ עַל-יְדֵי הַדְּבוּר אֵלָיו יְחִבְרָךְ, וַיְחִזֵּק עַל הַפְּצַת הַקּוּנְטְרָסִים, שֶׁהֵם גְּלוּי אֱלָקוֹת בְּעוֹלָם.

ז' תרלה סז

יְחִזֵּק בֵּת יִשְׂרָאֵל כְּנֶגֶד הַקָּשֵׁי בְּגִדוֹל הַיְלָדִים, וַיֹּאמֶץ עַל שְׂמֹחָה וּשְׂמִירַת הַבְּרִיאוֹת.

ז' תרלו סז

יִתֵּן עֲצָה לְזֶרַע שֶׁל קְנִמָּא, וַיִּבְרָךְ וַיֹּאחֲזֵל וַיְחִזֵּק מְאֹד.

ז' תרלז סח

יְחִזֵּק אֶחָד כְּנֶגֶד פְּחָדִים שֶׁיֵּשׁ לוֹ, וּמֵה שֶׁאֲחֵרִים מְחַלְשִׁים דַּעְתּוֹ, וַיֹּאמְצוּ מְאֹד כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

ז' תרלח סט

יָשִׁיב מִשְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת הַמַּבִּי"ט בְּעֲנִין 'לוֹה שֶׁאָמַר פְּרַעְתִּי".

ז' תרלט סט

יְגַלֶּה עֲנִינֵי הַיְחִידִי — לְחִזֵּק וּלְהַגְבִּיֵה אֶת כָּל הַנְּשֻׁמוֹת הַפְּגוּמוֹת, וַיַּעֲתִיק קָטַע מִדְּבַרֵי ר' צְדוֹק מְלוּבְלִין זי"ע בְּעֲנִין שֶׁאֵין אֲרוּר מִדְּבַק בְּבְרוּךְ.

ז' תרמ ע

יְחִזֵּק מְאֹד מְחַנֵּף בְּדֶרֶךְ הַחֲנוּף שְׁלוֹ, וַיִּבְהִיר לוֹ אֶת מְשַׁמְעוֹת הַהֲצִלָּחָה בְּחֲנוּף, שֶׁהִיא רַק עַל-יְדֵי שְׂאוּמָרִים אֶת הַבְּקָרָת הַנִּדְרָשֶׁת בְּדֶרֶךְ חַיִּיבִית וְלֹא שְׁלִילִית, וְכֵן לְהַמְנִיעַ מִהַשְּׁפָלָה וְכוּ', וַיִּכְמוּ שְׁזָה בְּחֲנוּף, כִּי זֶה בְּתַקְשֶׁרֶת בְּבֵית עִם הַיְלָדִים וְהָאִשָּׁה.

ז' תרמא עא

יֹכִיחַ אֶחָד, שֶׁלֹּא יִסְתַּכֵּל בְּמִקוּמוֹת הַמְטַנְפִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא יִחְטָא, וַיִּנְעֵץ לוֹ לְלַמֵּד זֶהר וְתְקוּנִים.

ז' תרמב עב

יְדַבֵּר בְּעֲנִין הַתֵּר לְהַתְּפַלֵּל בְּמַעֲרַת הַמְּכַפְּלָה, לְמַרְוֹת שֶׁהַגּוֹיִים עָשׂוּ שָׁם בֵּית תְּפִלָּתָם.

תְּכֵן הָעֲנִינִים

ט

ז' תרמג עג

מִכְתָּב כְּלָלִי לְכָל־לֵיזֵוּת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, בּוֹ יְבָאָר יְסוּדוֹת חֲזָקִים וְנֶאֱמָנִים בְּעִנְיַן הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיקִים בְּכָל־ל, וַיְבַהֵיר שְׁתוֹכְחָתָם בָּאָה לְפַעֲמַיִם בְּדַרְךְ בְּזִיוֹן, וַיֶּאֱרִיךְ בְּעֲנִינֵים הַנוֹגְעִים לְהַתְּקַרְבוֹת לְרַבֵּנוּ ז"ל בְּפֶרֶט, וַיַּחֲזֵק וַיֹּאמֶץ מְאֹד.

ז' תרמד פ

וַיְדַבֵּר מִהָעֲנִינִן, שֶׁפְּעֻלוֹת מְשֻׁנוֹת נִכְלָלוֹת בְּאֶחָד הַפְּשוּט הָאֲמִתִּי, וְנָה זֹכִים עַל־יְדֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה.

ז' תרמה פא

וַיְדַבֵּר מִגִּזְרֵי הַדִּין שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְאֵיךְ נִתֵּן לְהַמְתִּיקוֹ, עַל־יְדֵי הַתְּפִלוֹת הַקְּדוּשׁוֹת וְהַשׁוֹבָה וְנִסְיָעָה לְצַדִּיק.

ז' תרמו פב

זִגְלָה נִפְלְאוֹת מִעִנְיַן שׁוֹפֵר שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַיִּמָּה שְׁמֵרֵמוֹ לְעִבּוּדַת ה', לְהַתְּקַרֵּב אֵלָיו וַתְּבַרְךְ אֶפְלוֹ כְּשֵׁמֶר וְצָר לְאָדָם, וַיְבָאָר — הָאֵם מִתָּר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֶסֶף מִעֲשׂוֹר לְנִסְיָעָה הַקְּדוּשָׁה לְאוֹמֵן.

ז' תרמז פג

יִשְׁיב לְשׁוֹאֵל בְּעֻצְתוֹ, הָאֵם לְעֹזֵב אֶת הָעִבּוּדָה וְלְהַכְנִס לְכוֹלֵל, וַיִּרְאָה לוֹ דָּרֶךְ נְעִימָה, אֵיךְ יוֹכֵל לְזַפּוֹת גַּם לְתוֹרָה, מִבְּלֵי שְׂיִצְטָרֶךְ לְפַל אַחֲר־כֶּף, חֵס וְשְׁלוֹם, מִחֲסֵרוֹן הַמְּדַרְגָּה שֶׁל זֶה, וַיְדַבֵּר מִתְּפִלַּת "וַתְּקַנְנוּ בְּעֻצָּה טוֹבָה".

ז' תרמח פה

וַיְדַבֵּר נִרְאוֹת נִפְלְאוֹת מִקְּדֻשַׁת הַשַּׁבָּת־קִדְשׁ, וַיּוֹכִיחַ וַיִּזְהֵר בְּיַצֵּד צָרִיךְ לְהַתְּנַהֵג בְּשַׁבָּת, וְלֹא לְשַׁקֵּעַ בְּהַבְּלֵי טְמֵאָת עוֹלָם הַזֶּה, וְאִזּוֹ הַשַּׁבָּת תִּשְׁפִּיעַ עָלָיו. וַיַּעֲזֹרֵר לְעֲשׂוֹת חֶסֶד עִם יְהוּדֵי, וְעַל חַיִּיב מִצְוַת בְּקוֹר חוֹלִים.

ז' תרמט פח

וַיְדַבֵּר מִעִנְיַן נְתוּחַ וְאֲמִירַת מְזֻמּוֹר לְתוֹדָה, וּמִהַתְּבוֹדָדוֹת אֶפְלוֹ חֲמֵשׁ דְּקוֹת.

ז' תרנ פט

וַיְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִחַיִּיב הַטְּבִילָה בְּמִקְנָה בְּכָל יוֹם, עַל־פִּי דַעַת רַבֵּנוּ ז"ל וְהַנְּהַגַּת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וַיִּסְפָּר מִיָּמֵי בְּחֵרוֹתוֹ אֵיךְ הִקְפִּיד עַל זֶה, וַיְדַבֵּר מִתְּפִלָּה וְתַחֲנוּנֵיִם, וְכֵן יִזְהֵר שֶׁלֹּא לְהַתְּעַרֵּב בְּמַחְלָקַת שֶׁל אֱלוֹ שֶׁלֹּא שִׁמְשׁוּ כָּל צָרְכָן.

תַּכְּן הָעֲנִינִים

י

ז' תרנא **צא**
יְדַבֵּר מֵעֵינַי הָאֲסוּר שֶׁל 'בַּל תִּשְׁקָצוּ', וּמֵהִפְתָּדִים בְּעַת הַהִתְבּוֹדוֹת
בְּמִקּוֹם שׁוֹמֵם, וְיִסְפֹּר מֵעֲשִׂיָּה מֵעֲצָמוֹ, וְאֵיךְ הִתְגַּבֵּר עַל זֶה.

ז' תרנב **צב**
יְגַלֶּה מַעֲלַת הַמַּחְזִיק אֶת עֲצָמוֹ שֶׁלֹּא לְהִכְנֵס בְּלִחְץ, אֲשֶׁר אִזּוּ הוּא שׁוֹמֵר
עַל הַשְּׂפִיּוֹת אֲפִלּוּ בְּזִמְנֵים קָשִׁים, וַיִּבְהִיר אֵיךְ זֹכִים לָזֶה עַל-יְדֵי
שְׂאֵבוּקִים בְּאוֹר הַצַּדִּיק — שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, וַיְבִיא סְפוּר שֶׁל אֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, שֶׁשָּׁהָה בְּמַחְנֵה הַסָּגֵר, וְאֵיךְ חִזַּק אֶת עֲצָמוֹ בְּעֵצַת
הַהִתְבּוֹדוֹת, וְזֶה אֲשֶׁר שָׁמַר עָלָיו בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׂמִיּוֹת, וְיִסְפֹּר מֵעֲצָמוֹ,
סֹדֵר תּוֹלְדוֹתָיו וְהִתְקַרְבוֹתוֹ, הַדְּפָסְתּוֹ וְהַפְּצָתוֹ וְכוּ'.

ז' תרנג **צג**
יְחַזֵּק וַיִּנַּחֵם אֶחָד שְׂמַת עָלָיו אָבִיו, וַיַּעֲזְרוּ עַל אֲמִירַת קִדִּישׁ לְעֵלוּי
נִשְׁמָתוֹ בְּכֹנֶנֶה גְדוֹלָה, וְכֵן הַדְּפָסַת אֵיזָה קוֹנְטֵרַס לְעֵלוּי נִשְׁמָתוֹ.

ז' תרנד **צח**
יְגַלֶּה שְׂאֵין טוֹב מִזֶּה, שְׂאָדָם מְרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְבָרַח אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ.

ז' תרנה **צט**
יְחַזֵּק מִשְׁפָּחָה בְּאֵיזָה עֵנִין פְּרִטִי שֶׁעָבַר עֲלֵיהֶם, וַיַּעֲזְרוּם מְאֹד עַל שְׂמַח
בְּחֻלְקוֹ, וְהַדְּלַקַּת גְּרוֹת שְׁבַת-קִדְּשׁ, וְהַכְּנַסַּת אוֹרְחִים, וְלִשְׂכַח אֶת הָעֵבֶר.

ז' תרנו **ק**
יְדַבֵּר מֵהִלְבָּטִים שְׁעוֹבָרִים עַל בַּחֹר צְעִיר, אַחֲרַי מֵה שֶׁעָבַר עָלָיו בְּפָגְמִים
וְכוּ', אֵיךְ שֶׁנִּכְנָסִים בּוֹ מִחֻשְׁבוֹת לְעֹזֵב דְּרֵךְ הַתּוֹרָה, וַיַּעֲזְרוּ וַיִּחַזְּקוּ מְאֹד
לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.

ז' תרנז **קא**
יַעֲזֹרֵר בַּחֹר, שֶׁכָּל עֵנִין מְצִיאַת הַזְּוִיג צְרִיף לְהִיּוֹת לְשֵׁם שְׂמִים, כְּדִי
לְהַנְצִיל מִחֻטָּא, וְעַל-כֵּן אֲסוּר לְהִיּוֹת בְּרֵיךְ.

ז' תרנח **קב**
יְחַזֵּק מִשְׁפָּחָה, שֶׁבָּנָם קָבַל מַחֲלַת הַנְּפִילָה, רַחֲמָנָא לְצַלְן, וַיִּשְׁבַּח בְּכִיּוֹת
אִמּוֹ, וַיַּעֲזֹרֵר וַיִּחַזֵּק מְאֹד.

ז' תרנט **קג**
יְחַזֵּק מְאֹד מִתְקַרְב לַיְהוּדוֹת, שֶׁצְּרִיף לְשִׁמּוֹר עַל שְׁלוֹם בֵּיתוֹ, וְלִהְיוֹתוֹת
עִמָּה בְּעֵינֵינִים עֲקָרִיִּים, וַיַּעֲזְרוּ לְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ כָּל מֵה שֶׁצְּרִיף.

תָּכֵן הַעֲנִינִים

יא

ז' תרס קד
יאחל מִזֶּל טוֹב, וַיִּדְבֵר מִהֶעָקֵר הַגְּדוֹל — לְדַבֵּר עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ. וְאוֹדוֹת
דִּירָה — לֹא לְהַפְגִּס לְחֹבוֹת.

ז' תרסא קד
יַדְבֵר נִפְלְאוֹת מִסְגֵּלֹת יוֹם הַהִלָּדֹת שֶׁל הָאָדָם, וּמַעֲנִין רֵאשׁ הַשָּׁנָה,
וּמַעֲלֵת נְסִיעָה לְצַדִּיקִים, וְקִדְשֵׁת הַמַּחְשְׁבָה, וַיַּחֲזֵק לְהַתְאָמֵץ תָּמִיד
בְּדַבּוֹר אֱלִיו יִתְבָּרֵךְ.

ז' תרסב קה
יַעֲצֵן לְהוֹרִים, שִׁיתְעוֹרְרוּ לְשִׁדְךָ אֶת בְּנֵם בְּלִי הַבֵּט עַל יְחוּס וְכוּ'.

ז' תרסג קו
יַדְבֵר חֲזוֹק לְאַחַד שְׁעוֹבֵר בִּישִׁיבָה וְכוּ', וַיִּגְלֶה לוֹ זְכוּתוֹ, וַיַּעֲצֵן לוֹ עַל
הַתְּבוּדוֹת בְּשָׁעָה שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְךְ, וַיִּמְלִיץ עַל הַפְּצַת הַקּוֹנְטְרָס "רְפוּאָה
שְׁלָמָה".

ז' תרסד קז
יִבְיַע שְׂמֵחָתוֹ לְנִמְעָן, שְׂמֵרֵב הַתְּמַדְתּוֹ בְּמִשְׁנֵיּוֹת מְסִים בְּפַעַם הַל"ב,
וַיִּצְרִיף לְגִלוֹת מַעֲלֵת לַמּוֹד מִשְׁנֵי"ה, וַיַּחֲזֵק עַל אֶהְבַּת הַתּוֹרָה וַשְׁקִידָה
בָּהּ, וַיִּשְׂבַּח בְּרִיחָתוֹ מִפְּעַם לְפַעַם לְצִיּוֹן שְׂמוּאֵל הַנְּבִיא, וַיִּגְלֶה מַעֲלֵת
הַתְּפִלָּה שֶׁם שְׂמֵקֶבֶלֶת מָאֵד.

ז' תרסה קח
יַדְבֵר נִפְלְאוֹת מִמַּעֲלֵת הַמַּחְשְׁבוֹת מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַאֲשֶׁר יָבֹא יוֹם, שֶׁהֵן
תְּהִינָה לוֹ לְעֶזֶר וְסִיעָצ, וַיִּדְבֵר בְּהַתְעוֹרְרוֹת מֵהַיּוֹם הָאֶחָד, אִיף שֶׁהַכֹּל
נַעֲשֶׂה עֲנִין אַחֵר, עַל-יְדֵי הַדְּבָקוֹת וְהַיַּחֲוּד בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּדְבֵר מִמְּשֻׁלּוֹחַ
קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים.

ז' תרסו קי
יִבְיַע תּוֹדָתוֹ עַל סִיוַע פְּסָפִי בְּהַדְפַּסַּת הַסְּפָרִים, וַיַּחֲזֵק בַּחוּר שְׂמֵחֲזִיק אֶת
עֲצָמוֹ מִלְּחַטָּא בְּעַתִּים הַלָּלוּ, וְהֶעָקֵר — לְשִׂמְחָה בְּשִׂמְחַת רַבְּנוֹ ו"ל.

ז' תרסז קיא
מִכְּתָב כְּלִילִי לְכֻלְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ, בּוֹ יַעוֹרְרֵם לְהַתְחַדֵּשׁ מָאֵד לְקִרְאָת
הַשָּׁנָה הַחֲדָשָׁה לַיֵּל בְּדַרְכֵי רַבְּנוֹ ו"ל, וְלַהַתְחַזֵּק חֲזוֹק בְּהַתְקַרְבוֹת אֱלִיו,
וַיַּחֲזוֹר עַל נְקֻדּוֹת עֲקָרִיּוֹת הַשִּׁיכּוֹת לְדַרְכּוֹ ו"ל, וַיַּעוֹרֵר עֲלֵיהֶן מָאֵד.

תְּכֵן הַעֲנִינִים

ז' תרסח קיג

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמָּה שֶׁזָּכָה לְדַבֵּר בְּרַבִּים בַּיָּמִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשִׁים שֶׁל אוֹתָהּ שָׁנָה, מֵעַנְיָן 'בְּשִׁבְלֵי נִבְרָא הָעוֹלָם' לְעִבְדָּהּ וּלְמַעֲשֶׂהּ, וְכֵן עֲנִין רוּחַ חַיִּים שֶׁמְקַבְּלִים מֵהַצַּדִּיק, וַיְבָאֵר, שְׁעַל-יָדַי בִּינָה זֹכִים לְתִשׁוּבָה כְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיְדַבֵּר עַל-פִּי זֶה מֵעַנְיָן יוֹם כְּפוּר הַקְּדוּשׁ וְחַג הַסְּפֹת, וַיִּבְהִיר שֶׁהַיּוֹם טוֹב הַזֶּה בּוֹעֵר בּוֹ תָּמִיד מֵעַת הַתְּקַרְבוֹתָו.

ז' תרסט קטו

יְחֻזַּק בַּת יִשְׂרָאֵל, וַיִּמְלִיץ לָהּ לְקַרְא בְּקוֹנְטְרָסִים לְמַעַן תִּתְחַזַּק, וַיְדַבֵּר מִקְּדָשֵׁת הַדְּבֹר, וַיִּזְהַר לְבָדֵק בְּשִׁדּוּכִים הַמוֹצֵא הַכָּשֵׁר, וְכֵן לְבָרַר עַל הַמְּדוּת שֶׁל הַבְּחוּר.

ז' תרע קיז

יְגַלֶּה, שֶׁכְּשׁוֹבְעֵרֶת בְּאָדָם אֵשׁ דִּקְדָּשָׁה לְפָרְסָם אֶת הַצַּדִּיק, אֲסוּר לוֹ לְהִסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם בְּלָבוֹל, וַיְדַבֵּר מֵהָרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַקְּדוּשׁ, וַיִּשְׂבַּח מְאֹד מַעֲלַת הַנְּמָעַן, שֶׁעוֹסֵק לְהַחְזִיר בְּנֵי אָדָם בְּתִשׁוּבָה, וּמַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהִיּוֹת גָּבוּר וְעֹקֵשׁן עַל כָּל מָה שֶׁצָּרִיף לְפַעַל בְּזֶה הָעוֹלָם.

ז' תרעא קיט

יְגַלֶּה מַעֲלַת הַדְּבֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

ז' תרעב קיט

יְחֻזַּק לְהִיּוֹת בְּצוֹתָא עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ וְלְהַרְבּוֹת בְּמִדַּת שְׂמִחָה.

ז' תרעג קכ

יֵאָחַל וַיְכַרֵּף וַיַּעֲזֹרֵר עַל הַדְּבֹר לְהַשִּׁים יִתְבָּרַךְ.

ז' תרעד קכ

יְגַלֶּה מַעֲלַת הָאוּחֻז אֶת עֲצָמוֹ בְּכֵן הַשְּׂמִחָה הָאֲמִתִּי שֶׁהוּא רַבְּנוּ ז"ל, וּמַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשְׂמִחָה.

ז' תרעה קכא

יֵאָחַל וַיְכַרֵּף בַּת יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲזֹרֶרָה עַל הַשְּׂרָאָת הַשְּׂמִחָה בְּבִיתָהּ, שֶׁאֵזַר הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה שָׁם.

ז' תרעו קכב

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמַּעֲלַת הַזּוֹכָה לְהַרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשְׂמִחָה תָּמִיד, וַיִּסְפֹּר מְדַרְכּוֹ שֶׁל ר' אֶהֱרֹן קוֹבְלִיטְשֶׁעֶר, אִיף הַתְּנַהֵג בְּשְׂמִחָתוֹ הַעֲצוּמָה, וַיַּעֲזֹרֵר עַל קְרוֹב רְחוּקִים.

תִּכּוֹן הָעֲנֻיִּימִים

יג

ז' תרעז קכג

יְדַבֵּר בְּנֵעָם עֲנֵינָה הַשְּׂמֵחָה וְהַתְּבוּדָה, וְגִדְלָה הַיָּשׁוּב הַדַּעַת שְׂזוּכִים
עַל-יְדֵי-זֶה, וְהַיָּשׁוּב הַדַּעַת הַנִּפְלָא שֶׁהִיָּה לְר' נִתָּן מִטְּבָרִיָּה, בְּעַל קוֹנְטָרַס
הַצְרוּפִים.

ז' תרעח קכד

יַעֲזֹרר לְהַתְּפַלֵּל שְׁחִרִית מִקִּדְּם בְּזִמְנָה הַמִּתְּרָה, וַיִּגְנֶה שְׂכִיבָה בַּמָּטָה מִחֲמַת
עֲצָלוּתוֹ, וַיַּעֲזֹרר לְהִיּוֹת עֶסוּק תָּמִיד בְּאַיִזָּה עֶסֶק.

ז' תרעט קכז

יִחֲזַק בַּת יִשְׂרָאֵל בְּעֵינֵי פְּחָדִים, וַיִּתֵּן לָהּ עֲצוֹת עַל-פִּי דְבָרֵי רַבְּנֵי ז"ל
לְעֵינֵי זֶה.

ז' תרפ קכה

יְדַבֵּר מִעֵינֵי הַזְּמַנִּים, שֶׁבְּכָל זְמַן צָרִיף לַעֲשׂוֹת מַשְׂהוֹ אַחֵר, וְצָרִיף תְּפִלוֹת
לִידַע מַה בְּכָל זְמַן, וּבְלִי הַקְּדוּשָׁ-בְרוּךְ-הוּא לֹא שָׁף יִשׁוּעָה.

ז' תרפא קכו

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמַּעַלֵּת הַמַּרְגִּיל אֶת עֲצָמוֹ לְבִקְיָאוֹת בְּהַמּוֹן סְפָרִים, וַיִּגְלֶה
יְפִי וְהִדַּר הָעֵינֵי הַזֶּה, וַיְדַבֵּר בְּפִרְטִיּוֹת מִסֵּדֵר הַהִנְהָגָה בְּזֶה, וַיִּתְיַחַס לְעֵינֵי
לְמוֹד סְפָרֵי קְבֻלָּה, וְגִדְלָה הַזְּהִירוֹת שֶׁצָּרִיף בְּזֶה, וַיִּסְפֹּר מַחֲדוּשָׁיו עַל ה' עֵץ
חַיִּים, שֶׁמִּסְתִּירָם וּמַעֲלִימָם לַעֲתָה, וַיִּבְאֵר שֶׁיִּשְׁשָׁנָה תְּבִיעָה עַל כָּל
אָדָם — לְהִיּוֹת דְּבוּק תָּמִיד בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

ז' תרפב קכח

יִגְלֶה, שֶׁעַקֵּר הַתְּרוּפָה כְּנִגְדַּד הַיִּצָּר הַרָע, הוּא רַק הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וַיַּעֲזֹרר
מְאֹד עַל לְמוֹד מְשֻׁנְיוֹת, שֶׁהוּא תַקּוּן לְפָגַם הַבְּרִית, וַיִּזְהֵר לְבְרַח מִדְּפְאוֹן
וְעֲצָבוֹת.

ז' תרפג קכט

יִבְהִיר, שֶׁמְנַסִּים אֶת כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם, וְלִפְעָמִים מִפִּילִים מִיִּשְׁהוֹ בְּעַת
צָרָה, וְלִכֵּן צָרִיף לְהִתְאַמֵּץ מְאֹד בְּהַרְגֵּל לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ.

ז' תרפד קל

יִוְכִיחַ מְאֹד כְּנִגְדַּד הַמַּדָּה הַמְּגִנָּה, שֶׁכְּשֶׁאָדָם שׁוֹכֵב עַל הָאָרֶץ חִבּוּל, אֲזִי
בְּמָקוֹם לְחִזְקוֹ, כָּלֵם מִתְּחִילִים לְהוֹכִיחוֹ, וַיִּגְלֶה שֶׁלֹּא כֵן הַדְּרָךְ, אֲלֹא
הַהֶפֶךְ הוּא הַנְּכוּן, כִּי הַתְּפָקִיד שֶׁל כָּל אֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא רַק לְחִזְק
וְלֹא לְשִׁבְר.

תכּן הענינים

- ז' תרפה קלא**
 וּגְלָה מַעַלְת הַזּוֹכָה לְעַסֵּק בַּהֲפָצַת הַמַּעֲנִינּוֹת חוּצָה, שְׁזָהוּ תִקּוּן גְּדוֹל עַל
 הָעֶבֶר, וַיִּסְפֹּר מֵר' צְבִי פֶסֶח וַיִּיֶסְלָא בְּ— מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֵיךְ שֶׁעַסֵּק
 בָּזֶה.
- ז' תרפו קלב**
 וְשָׁבַח אֶת הַנִּמְעָן, שְׁאוּחַז אֶת עַצְמוֹ עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, וְקוֹבֵעַ
 בֵּינֵיהֶם אֶת תְּפִלָּתוֹ.
- ז' תרפו קלג**
 אַחַל טוֹב בְּזָכוֹת מְצוֹת הַפָּצַת הַמַּעֲנִינּוֹת, וַיְגַלֶּה מַעַלְת הָעֲנִין הַזֶּה, וַאֲשֶׁר
 זֶה הִיָּה חָשׁוּב אֲצֵל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וְעַל-יְדֵי שִׁמְחָה בְּאֵה הַצִּלְחָה.
- ז' תרפח קלד**
 יַחֲזֵק בַּקְּצָרָה עַל עֲנִין שְׁלוֹם-בֵּית וְעַל שִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ.
- ז' תרפט קלד**
 יַחֲזֵק אֶחָד מִתְלַמְּדָיו עַל הַגְּקָדָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁל חֲבוּרָתָנוּ — הַיְכָל-
 הַקִּדְשׁ, שֶׁשָּׁם לומדים אָמוּנָה פְּשוּטָה, וַיַּעֲזְרוּ לְעֲנִין מְשָׁרְתוֹ בְּעִבּוּדַת
 הַשְּׁחִיטָה, שֶׁצָּרִיף לְהַזְהִיר בָּהּ מְאֹד, וַיִּסְפֹּר אֵיךְ הִיָּתָה אֲצֵל הַשׁוֹחֲטִים
 מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וַיִּשְׁבְּחוּ בָּזֶה שֶׁמְסִיעַ לְאַחֲרִים לְמַצָּא זְוִיגָם.
- ז' תרצ קלה**
 וְשָׁבַח מְצוֹת הַנִּמְעָן, שֶׁעוֹזֵר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בִּיְרֻקוֹת חֲנָם לְכָבוֹד
 שְׁבַת-קִדְשׁ, וַיְגַלֶּה לוֹ גְּדוֹל הַמְּצוּהָ הַזֹּאת.
- ז' תרצא קלו**
 יַחֲזֵק עֲנֵי בְּעַת מְרִירוֹת דְּחָקוֹ וְעֲנִיּוֹתוֹ, וַיְגַלֶּה לוֹ לְאֵילוֹ טוֹבוֹת הוּא זוֹכָה
 דְּיָקָא עַל-יְדֵי עֲנִיּוֹתוֹ וְדַחְקוֹתוֹ, וַיַּחֲזֵקוּ בִּיצַד יִתְנַהֵג וַיִּזְכֶּה לְצִאת מִמַּצְבּוֹ
 זֶה, וַיַּעֲזְרוּ מְאֹד בְּדַבּוּרֵי אָמוּנָה פְּשוּטָה.
- ז' תרצב קלז**
 יַחֲזֵק בֵּית יִשְׂרָאֵל אֹדוֹת מִדַּת הַשְּׁמִיחָה, לְמֵרוֹת פֶּל הַקְּשָׁיִים בְּגִדּוֹל
 הַיְלָדִים, וַיְגַלֶּה שְׁדוּקָא עִם שִׁמְחָה, הַכֹּל נִהְיָה קַל יוֹתֵר.
- ז' תרצג קלח**
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב" לְקִרְאָת שְׁבַת
 שׁוֹבָה, בּוֹ יִבְיַע שִׁמְחָתוֹ עַל הַקְּבוּצִים דְּרָאשׁ הַשָּׁנָה, שְׁנִיתָהוּ בְּכִמָּה וְכִמָּה
 עֲזֵרוֹת וּמְדִינּוֹת, וַיִּדְבֵּר מֵעֲנִין יְסוֹד "הַיְכָל-הַקִּדְשׁ" בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם,

תָּכֵן הָעֲנִינִים

טו

וַיִּתְקַן סֵדֶר הַהַשְׁפָּעָה, בְּיַצֵּד וּמִי נַעֲשֶׂה הַמְשָׁפִיעַ, וְהַכֵּל בְּאִפְסוֹן שֶׁל אֶהְבֶּה, וּבְלִי לְשִׁפְחָת אֶת הַמְטָרָה — לְגַלוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְעוֹלָם, וַיִּזְרֹז לְעֲנִינֵי זֶה, כִּי עָלִינוּ נִפְלָה חוֹבַת הַיּוֹם, וַיִּדְבֹר מִהַמְסִירוֹת נֶפֶשׁ, שְׂרָאוּי שֶׁתְּהִיָּה לָנוּ, וְאִיךָ שְׂאָסוֹר לְהַתְּבַלְּבֵל כְּשֶׁאֲנוּ מְפִיצִים סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אֲדַרְבֶּה, זֶהוּ תְקוּנָנוּ, וְנִקְבַּל אֶת הַבְּזִיווֹת בְּאֶהְבֶּה.

ז' תרצד קמב

יְעוֹדֵד לִילֵךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיִּמְלִיץ עַל הַעֲבֵרַת מְקוֹם הַדִּירָה בְּשִׁבְלֵי חֲנוּךְ הַיְלָדִים, וַיְבַרֵר הַהֲלָכָה בְּעֲנִינֵי בְּרָכָה בְּשִׁעַת לְבִישַׁת הַצִּיצִית וְהַטְּלִית, וַיֵּאחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה.

ז' תרצה קמג

יַחֲזִק אֶת הַנְּמָעָן אֹדוֹת רְצוֹנוֹ לְהִיּוֹת סוֹפֵר סֵת"ם, וַיְגַלֶּה לוֹ אִיךָ הָיוּ נִרְאִים סוֹפְרֵי סֵת"ם מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וַיַּעֲוֹרוּ לִילֵךְ בְּדַרְכָּם, וְעַל-יַד־זֶה תְּהִיָּה לוֹ פְּרֻנְסָה טוֹבָה.

ז' תרצו קמד

יַחֲזִק חֲזָן אֶחָד, שֶׁחִבֵּר נְגוּנִים עַל-פִּי עַמּוּד הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וַיִּסְפֹּר לוֹ מִמָּה שֶׁיִּדְוֶע בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אֶהֱבֵ אֶת עֲנִינֵי הַחֲזָנוֹת דְּקַדְשָׁה.

ז' תרצז קמה

יִשְׂבַּח וַיַּעֲוֹדֵד אֶת הַנְּמָעָן אֹדוֹת הַתְּחִזְקוֹתוֹ בְּעֲנִינֵי הַפְּצַת הַמַּעֲיָנוֹת חוּצָה, וַיִּתְאַר לוֹ אֶת דְּמוּתָם שֶׁל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ מִהַדוֹר הַקָּדָם, אִיךָ שֶׁעֲסָקוּ בְּזֶה לְצַד הַתְּמַדָּת בַּתּוֹרָה, וַיַּעֲוֹרֵר לִילֵךְ בְּדַרְכָּם.

ז' תרצח קמז

יְדַבֵּר מִהַמְּחִילָה וְהַסְּלִיחָה שֶׁל יוֹם הַכַּפּוּרִים הַקְּדוּשׁ, שֶׁזֶּהוּ חֹסֵד נִפְלָא מִהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכוּ', וַיִּצְרַף לְזֶה זְכוּת אֵי הַתְּנַגְּדוּתָנוּ עָלָיו ז"ל, וַיַּעֲוֹרֵר לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַמְקַרֵּב רְחוּקִים צְרִיף יוֹתֵר לְהַתְּחַזֵּק בְּשִׂמְחָה, וַיְגַלֶּה לָמָּה זוֹכָה הַמִּתְאַמֵּץ בְּדַבְּקוֹת ה'.

ז' תרצט קמז

יַחֲזִק אִישׁ שְׁבוּר וְאִמְלֵל, וַיִּשְׁתַּמֵּךְ בְּכָאֵב צַעֲרוֹ הַרֵב, וַיְגַלֶּה לוֹ אֶת גְּדֻלַּת הַרְחַמְנוֹת שֵׁישׁ אֶצֶל רַבְּנוּ ז"ל לְכָל הַיְרוּדִים וְהַמְשָׁלְכִים, וְהִיא כְּדַרְכֵי רַחֲמֵי אִם עַל בְּנָה, וַיַּעֲוֹרֵרוּ לְהַתְּפַחֵב עִמּוֹ.

- ז' תש** קמח
- יִחֲזַק בַּחֲזוֹר צָעִיר, שְׂחִייוֹ הָיוּ קָשִׁים כְּכֹר מַגִּיל קֶטֶן, וַיִּגְלֶה לוֹ מַנְעֵם הַעֲרָבוֹת שֵׁשׁ בְּלִמּוּדֵי רַבְּנוֹ ו'ל, שֶׁהַכִּין הַתְּחִזְקוֹת לְכֹל נִבְרָא, וַיַּעֲזְרוּ שְׂלֵא לְהַתְיָאֵשׁ, וַיִּזְרְזוּ אוֹדוֹת סְדֵר-דְּרָף-הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוֹ ו'ל לְצַד לְמוּד הָאֲמֵנוֹת, וַיִּחֲזְקוּ עַל מְצִיאַת הַזְּוִיג.
- ז' תשא** קמט
- יִשְׂבַּח הַקְּבוּץ שֶׁהָיָה בִירוּשָׁלַיִם, וַיִּגְלֶה הַנְּקֻדָּה שְׂפֹזָה, לְפָרְסֵם לְכֹל הָעוֹלָם כְּלוֹ גְלוּי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.
- ז' תשב** קנ
- יִמְלִיץ לְנִמְצֵן עַל דִּיכָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל דּוֹקָא, וַיִּרְגְּלֵנוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְעַל לְמוּד הַבְּנִים בְּמִקְוֹמוֹת חֲרָדִיִּים.
- ז' תשג** קנ
- יִדְבֵּר מִעֲנִין אֵיזָה שְׂדוּף פְּרָטִי, וַיִּחֲזַק לְעֲנִין אַכְזָּבָה, וַיֵּאחַל עַל דְּרָף הָאֲמֵת בְּמְצִיאַת הַזְּוִיג.
- ז' תשד** קנא
- יִדְבֵּר נִפְלְאוֹת מְהֻרָחֲמֹנוֹת שֵׁשׁ בְּתוֹף סִפְרֵי רַבְּנוֹ ו'ל, שְׁעַל-יְדֵי-זוֹכָה הָאָדָם לְהַתְחִזֵּק תְּמִיד, יִהְיֶה אִיף שִׁיְהִיָּה, וַיַּעֲזֹר לְקַיֵּם אֶת כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמַר שֵׁם.
- ז' תשה** קנב
- יִגְנֶה הַתְּעַרְבוֹת אֵיזָה 'מְקַבֵּל' בְּחַיֵּי בְּנֵי הַזְּוִיג, וַיַּעֲזְרֵם עַל כְּבוֹד אָב וְאֵם וְחֻמּוֹ וְחֻמּוֹתוֹ, גַּם לְכַבְּדֵם וְגַם לֹא לְעַרְבֵם בְּחַיֵּי הַנְּשׂוּאִין, וַיַּעֲזֹר לְדַבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יִתְבָּרַךְ.
- ז' תשו** קנג
- יְבִיעַ תּוֹדָתוֹ לְנִמְצֵן עַל מְשֻׁלּוֹחַ אֶתְרוּג מְהֻדָּר, וַיִּגְלֶה לוֹ לְמָה מְרָמֵז אֶתְרוּג, וַיַּעֲזְרוּ עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְלֹא לְדוֹן לְכַף חוֹב, וַיִּגְלֶה מְעַלְת אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת בְּכָל יוֹם, וַיִּזְהִירוּ אוֹדוֹת מִדַּת הַסְּבָלָנוֹת.
- ז' תשז** קנד
- יֵאחַל בְּהַרְחֵבָה כָּל טוֹב, וַיִּסְפֹּר מְעַשְׂיָה נִפְלְאָה מֵר' נַחֲמָן טוֹלְטְשִׁינְעֵר ו'ל, אִיף שְׁצָרִיף לְהַתְּבוֹדֵד וּלְבַקֵּשׁ עַל כָּל דְּבָר קֶטֶן מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.
- ז' תשח** קנה
- יִחֲזַק בֵּת יִשְׂרָאֵל חֲשׂוֹכַת בְּנִים אוֹדוֹת הַתְּפִלָּה בְּעַת הַדְּלָקַת גִּירוֹת שְׂבֵת-קֹדֶשׁ, טְהֻרַת הַמְּשַׁפְּחָה וְהַכְּנֶסֶת אוֹרְחִים.

תִּכּוֹן הָעֲנֻנִים

יז

ז' תשט קנה

יְחֻזַּק נֶכְדָּ שֶׁל הַבֶּן־אִישׁ־חַי, וַיֵּאחַל מִזֵּל טוֹב לְהַלְדֹת הַבֶּן, וַיַּעֲדֵד אֹדוֹת הַקְּבוּץ שְׂזֵכָה לְהִיּוֹת בּוֹ, וַיִּלְדַּבֵּר הַרְבֵּה עִמּוֹ יְתִבְרֵךְ, וְלִשְׁקֹד בְּלִמּוּד וּלְהִתְחַזֵּק מְאֹד.

ז' תשי קנו

יָבִיעַ פְּלִיאָתוֹ עַל הַנִּמְעָן, שְׂרוּצָה לְשִׁמְעַע מִמֶּנּוּ עַל צְדָקָתוֹ וְכוּ', וַיַּעֲוֹרֵר לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מִמֶּנּוּ יְתִבְרֵךְ עַל הַתְּקַרְבוֹת לְצַדִּיקִים, וַיִּגְלֶה רַעְתָּם שֶׁל הַחֹלְקִים עַל זִוְלָתָם, וַיִּדְבַּר כְּנֶגֶד הַזָּבֵל שֶׁשִּׁמְעַע הַנִּמְעָן עֲלָיו, וַיַּחְזֹר שׁוֹב עַל דְּמוּתָהּ שֶׁל בְּרִסְלָב עַל־פִּי גִסְתָּחוּ, וַיִּסְפָּר מִדּוּעַ פָּרַסְס אֶת אֶחָד מִחֻשׁוֹבֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהֵאֲדָרֵת כְּבוֹד הַחִסִּידוֹת, וַיַּעֲוֹרֵר לְעַבְדֵּךְ אֶת הַשֵּׁם יְתִבְרֵךְ עַל־פִּי דָרֶךְ רַבֵּנוּ ז"ל, בְּלִי לְהִתְבַּלְבֵּל מִכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר מִסְכִּיב.

ז' תשיא קנה

יְחֻזַּק עַל שְׂמִחָה, תְּפִלָּה וְהַפְּצָה.

ז' תשיב קנט

יַעֲוֹרֵר לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹךְ הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי כָל הַצָּרוֹת הֵן לְבוֹשׁ לְאַלְקוֹת, וַיִּגְלֶה שְׁעַל־יְדֵי סְבָלָנוֹת, יְתַגְּלוּ לוֹ סוּדוֹת נִפְלְאִים מִכָּל מַה שֶּׁעוֹבֵר עֲלָיו, וַיִּבְאֵר עֲנִיָּן רַל"א שְׁעָרִים פָּנִים וְאַחֲזֹר, הַמּוֹבְאִים בְּלִקוּטֵי־מוֹהַר"ן וּבְסִפְרֵי קַבְלָה, וַיַּעֲוֹרֵר לְלַמֵּד הַנּוֹשֵׂא הַזֶּה, וַיִּדְבַּר מִעֲנִיָּן, שְׂאִסוֹר לְהִסְתַּפֵּל עַל הַלְבוּשׁ, רַק עַל הַפְּנִימִיּוֹת.

ז' תשיג קס

יְדַבֵּר נוֹרְאוֹת נִפְלְאוֹת מִמַּעַלֵּת מִדַּת הַהִתְחַדְּשׁוֹת בְּכָל דְּבָר, וַיִּצְטַט מִהֶרֶב הַקְּדוּשׁ מְרִימָנוּב וְדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל עַל כָּךְ.

ז' תשיד קסא

יְחֻזַּק אֶחָד שֶׁנִּמְצָא בְּמִדּוֹר הַקְּלָפוֹת, אֵיךְ שֶׁעָקַר עֲצָתוֹ הוּא הַחֵק קְבוּעַ לְלַמֵּד כָּךְ וְכָךְ בְּכָל יוֹם וְכוּ', וַיִּגְלֶה שֶׁהִטְבַּע מְחִיב כָּךְ, וְהִתְפַּלֵּה מִשְׁנָה הִטְבַּע, וַיִּדְבַּר מִגִּדְרֵי שְׂמִירַת הַדְּבוּר, וַיַּעֲוֹרֵר עַל נִקְדַּת "הַשְּׁלֵף עַל הַיְּהִבְדֵּךְ".

ז' תשטו קסג

יְדַבֵּר מִחוּבַת הַשְּׂמִחָה שֶׁלָּנוּ לְשִׂמְחַע עַל עֲצָם הַהִתְקַרְבוֹת לְרַבֵּנוּ ז"ל, וַיִּגְלֶה שֶׁבְּאוֹר תּוֹרַת רַבֵּנוּ ז"ל כְּלוּל כְּבָר הַכֹּל כְּאֲשֶׁר לְכֹל, וְהַכֹּל עַל־יְדֵי מוֹהַר"נ"ת ז"ל, וַיִּמְשֹׁךְ הַלֵּב בְּדַבּוּרִים מְתַקִּים וְעֹרְכִים לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּתוֹכֵי הַדְּבָקוֹת הַנּוֹרְצִית בּוֹ יְתִבְרֵךְ.

תְּכֵן הַעֲנִינִים

ז' תשטז קסד

יְדַבֵּר מֵעַנְיָן, שְׁזָה לְעַמַּת זֶה יֵשׁ הַיְכָלוֹת דְּסִטְרָא אַחְרָא — לְעַמַּת הַיְכָלוֹת דְּקַדְשָׁה, וְצָרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל שְׁלֵא יִבְחַר לְהַכְנִס בְּעַמְקַ רַע, וַיִּגְלֶה שְׁעַל-יְדֵי הַחֲדָרֵת הָאֲמוּנָה בְּחֻזֵק, נְצוּלִים מִתְאַוֵּת נְאוּף, וְזוּכִים לְמַחִילַת עוֹנוֹת.

ז' תשיז קסה

יְחֻזַּק בַּת יִשְׂרָאֵל מִתְקַרְבַּת לַיְהוּדוֹת, וַיֵּאחַל לָהּ תְּשׁוּבָה אֲמִתִּית, וַיִּגְלֶה שְׁהַעֲקָר וְהַיְסוּד הוּא הַקָּשֶׁר עִם ה', עַל-יְדֵי הַדְּבֹר אֱלֹי, וַיִּמְלִיץ עַל קְרִיאַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַנִּפְלְאִים.

ז' תשיח קסו

יְחֻזַּק בְּעַלְת תְּשׁוּבָה, שְׁעוֹבֵר עָלֶיהָ בְּבִיתָהּ מִחַמַּת שְׁהוֹלְכַת לְשַׁעוּרֵי תוֹרָה, וַיִּרְגְּלֶנָה לְדַבֵּר אֱלֹי יִתְבָּרַךְ.

ז' תשיט קסז

יִתֵּן עֲצָה לְמַקְרַב רְחוּקִים, וַיִּמְלִיץ עַל חֲלוּקַת קוֹנְטְרָסִים, וַיִּתֵּן לוֹ מַה לְלַמֵּד בְּלִקְוֹטֵי-מוֹהַר"ן, כְּדֵי שְׁתִּהְיֶה לוֹ שְׁמִירָה, וַיִּגְלֶה, שְׁכָּל דְּבֹר שְׁמִדְבָרִים אֱלֹי יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצָחִית.

ז' תשכ קסז

יְעוֹרֵר וַיְחֻזַּק וַיּוֹכִיחַ אִשָּׁה עַל שְׁלוֹם בֵּיתָהּ וּשְׁמִירָתוֹ, וַיִּתֵּן לוֹ עֲצָה טוֹבָה כִּי־צַד לְהַמְשִׁיךְ לֵב בְּעֵלָה אֲלֶיהָ, וְשְׁלֵא תַחֲשַׁב עַל גֹּט, חַס וְשְׁלוֹם.

ז' תשכא קסט

יְחֻזַּק אֶת הַמְדַפְּסִים עֲלוֹן הַמַּאִיר, וַיִּגְלֶה לוֹ פְּעֻלוֹתָיו לְטוֹבָה, וַיִּתֵּן הַדְּרָכָה לְכָל הַמַּקְרַב רְחוּקִים אֱלֹי יִתְבָּרַךְ.

ז' תשכב קסט

יְדַבֵּר מִמַּעַלֵּת הַזּוֹכָה לְהִיּוֹת עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְאֶפְלוּ פַעַם אַחַת בְּחַיָּיו.

ז' תשכג קע

יִגְלֶה גְדֻלַּת הָאָדָם, שְׁמַחְזִיק מְעַמָּד כְּנֶגֶד כָּל הַבְּלִבוּלִים שְׁלוֹ, וַיְדַבֵּר מִזְכוֹת הַמְשַׁתְּפֵי בְּקִבוּץ הַקְּדוּשׁ בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וַיְעוֹרֵר הַנִּמְצֵן לְהִיּוֹת נִמְנָה בֵּין מְשַׁתְּפֵי שְׁעוֹר דָּף הַיּוֹמִי, וַיּוֹרֶה לוֹ דָּרְךְ הַנְּהַגָה נְאוּמָה בְּבִיתוֹ.

ז' תשכד קעא

יְחֻזַּק בַּת יִשְׂרָאֵל בְּקִצְרָה, וַיֵּאחַל וַיְבָרַךְ.

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

יט

ז' תשכה קעב

יחזק אַת הַנִּמְעָן וַיַּעֲוֹדְדוּ, עַל אֲשֶׁר זָכָה לִהְיוֹת נִמְנָה בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּשַׁעַת הַקְּבוּץ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַיִּגְנֶה שְׁנֵי חֲבוּרִים, שֶׁכָּל אֶחָד נִכְתָּב לְנִגְחַת אֶת זולתו, וַיִּדְבֵּר מִדַּעְתּוֹ וְשִׁיטתוֹ בְּעֵינֵי הַמְּבַאֵר בַּקּוֹנְטֵרס קְבוּץ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַיּוֹכִיחַ זֹאת בְּקִצְרָה, וַיִּחְזַק וַיִּיעֵץ אוֹדוֹת מִדַּת הַבוּשָׁה כְּשֶׁהִיא לֹא בַמְּקוֹמָה, וַיִּתֵּן עֲצָה אִיף לְהַפְטֵר מִזֶּה.

ז' תשכו קעג

בִּיעַ שְׂמִיחָתוֹ וַהֲנֵאֲתוֹ מִהַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ בִּירוּשָׁלַיִם, וְאִיף שֶׁהַנִּמְעָן הִתְחַזַּק שֵׁם מְאֹד בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וַיִּחְזְקוּ וַיֵּאֲמְצוּ לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם עִמּוֹ יִתְבַּרְךָ, וְלֹא לִפְלֵי לְדַכְּאוֹן כָּלֵל.

ז' תשכז קעד

בִּיעַ צַעֲרוֹ לְבִקְשַׁת הַנִּמְעָן, שְׂתוֹכֵעַ מֵאֲתוֹ נִדְבָה בְּסִף עֵתְקוֹ, שְׂאִינוּ יָכוֹל לִתֵּן, וַיַּעֲוֹרוּ שְׂיַפְנָה אֵלָיו יִתְבַּרְךָ בְּשֵׁאֵר עֲנִינָיו, וַיִּחְזְקוּ בִימֵי הַזְּקֵנָה לְנַצֵּל אֶת הַיָּמִים לְתוֹרָה וְלַתְּפִלָּה.

ז' תשכח קעה

יַעֲוֹדֵד בְּעַל תְּשׁוּבָה, שְׂאֲשֵׁתוֹ עֲדִין לֹא שָׁבָה, וַיִּחְזַק שְׁלֹא לְהַשְׁבֵּר, וְהַעֲקָר — לְהַמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ שְׂמִיחָה.

ז' תשכט קעה

יִחְזַק עַל פְּרִנְסָה, וְעַל הַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְשַׁעֲוִירֵי כְּסִדְרָן.

ז' תשל קעו

יִחְזַק בְּעֵינֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, וַיִּדְבֵּר מִבִּיאַתוֹ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וַיִּחְזַק וַיֵּאֲמַץ בְּעֵינֵי פְּרִנְסָה.

ז' תשלא קעז

יִדְבֵּר מִהִסּוּדוֹת שֶׁל הַחֲסִידוֹת שֶׁלָּנוּ, שֶׁלְעֲמַת הַפֶּאָר וְהַסְדֵּר שֶׁל אַחֲרִים לָנוּ יֵשׁ עֲקָרִים נִפְלְאִים כְּאֵלוֹ — אֲשֶׁרֵינוּ, וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הַזּוֹכָה לְהַפְיֵץ, וַיִּדְבֵּר מִעֵינֵי 'מַעַט גַּם-כֵּן טוֹב'.

ז' תשלב קעח

יִחְזַק זוּג חֲשׁוּכֵי בָּנִים, שֶׁלֹּא יִתְיַאֲשׁוּ כָּלֵל, כִּי אֶפְלוּ חֲרַב חֲדָה וְכוּ', וַיַּעֲוֹרְרֵם עַל לְמוֹד סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת הַמְּסֻלָּל לְעֲקָרוֹת.

ז' תשלג קעח

וַיּוֹכִיחַ אֶחָד שֶׁמְסַתְּפָה בְּאֲכִילָה, וַיִּרְאֶה לוֹ כִּי אֵין זֶה הַדְּרָף הַנִּכְוָנָה, וְכֵן

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

- יְזַהֵר מֵעֲנִין חֲמֻרוֹת יְתֻרוֹת, וַיִּבְאֵר מֶה נִכְלָל בְּכָל־ל חֲמֻרוֹת פְּאֵלוֹ, וַיַּחֲזֵק עַל קְרִיאָהּ בַּקּוֹנְטֵרַסִים, וַיְדַבֵּר מֵעֲנִין הַ"לְקוֹטִי־הַלְכוֹת".
- ז' תשלד קפ
יְבִיעַ שְׂמֻחָתוֹ לְנִמְעָנֶת שְׁבִשְׂרָה לֹו בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וַיַּחֲזֵק בְּעִבּוֹדֵת הַקֶּדֶשׁ לְתַמּוֹד בְּאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְכַבוֹד שַׁבַּת־קֶדֶשׁ, וַיִּגְלֶה מֵעֵלֵת הָעֲנִין.
- ז' תשלה קפ
יַחֲזֵק בְּעֵלָה שֶׁל הָאִשָּׁה הַנ"ל עַל שְׂקִידָתוֹ בַּתּוֹרָה, וַיִּבְאֵר לֹו הֵיטֵב מֵעֵלֵת הַנּוֹתָנִים צְרָכֵי שַׁבַּת לְעֲנִיִים, וְאֲשֶׁר אֵין לְמַעֲלָה מִזֶּה.
- ז' תשלו קפא
יַעֲוֹרר בַּת יִשְׂרָאֵל, וַיִּתְיַחַס לְבַעֲיָה שֶׁל שְׁלוֹם־בַּיִת שֵׁישׁ בְּבֵיתָם, וַיְזַהֵר וַיִּנְהַג עַל כָּךְ.
- ז' תשלז קפב
יִגְלֶה, שֶׁעֲנִין הַזּוֹוֹגִים הוּא מְנַפְּלָאוֹת תָּמִים דְּעִים, וַיַּחֲזֵק עַל זֶה מְאֹד, וַיַּעֲוֹדֵד אֶת הַנְּמַעֵן, שְׁאוּחָזוּ בְּהַדְּפָסֵת סִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וַיִּגְלֶה לֹו זְכוּתוֹ וַיִּאֲמָצְנוּ.
- ז' תשלה קפב
יֵאֱחָל וַיִּבְרָךְ וַיַּחֲזֵק שְׁנֵי מִתְקַרְבִים עַל הַדְּבִוּר אֱלֹוֹי יִתְבָּרַךְ וְעַל תְּקוּן הַכְּלָלִי.
- ז' תשלט קפג
יִגְלֶה שְׁאֵין אָדָם שְׁלֵא יַעֲבֹר עָלָיו אֵיזָה מִשְׁבֵּר בְּחַיָּו, וַיִּבְהִיר מֵעֵלֵת הַלּוֹמֵד בְּסִפְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל לְעֲנִין זֶה, וְהַעֲקֵר בְּזֶה הָעוֹלָם — לְהַפִּיךְ אֶת הַמְרִירוֹת לְשִׂמְחָה.
- ז' תשמ קפה
יַחֲזֵק בַּת יִשְׂרָאֵל אֹודוֹת מְצִיאַת זְוֹוָגָה, וַיִּגְלֶה שֶׁעַקֵר מֵעֵלֵת הָאָדָם, שְׁאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִמָּה שְׁעוֹבֵר עָלָיו.
- ז' תשמא קפה
יְדַבֵּר מֵאֵיזָה רֵיב מִשְׁפָּחָתִי, שְׂרָצוּ לְגֵרֵר אוֹתוֹ אֱלֹוֹי, וַיּוֹכִיחַ אֶת הַנְּמַעֵן עַל שְׂחָתָם כְּנֶגֶד הַסְּפָרִים הַקְּדוּשִׁים שְׁחַבֵּר, וַיִּתְרָה בּוֹ שֶׁיִּשׁוּב בּוֹ, וַיִּגְלֶה לֹו תְקוּנוֹ — פֶּן יַעֲגֹשׁ, חַס וְשְׁלוֹם.
- ז' תשמב קפז
יּוֹכִיחַ יְלָד, שֶׁיִּכְנָס לְאֵיזָה תְּלֻמוֹד תּוֹרָה לְלָמֵד, וְלֹא יַצְעֵר אֶת הוֹרָיו בְּגִין הַפְּרָשָׁה הַמְּצַעֲרָת, וַיַּחֲזֵקוּ עַל לְמוֹד הַתּוֹרָה.

תָּכֵן הַעֲנִינִים

כא

ז' תשמג קפח

יְדַבֵּר נִפְלְאוֹת מִמַּעַלֶּת הַקּוֹנְטֵרְסִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁחִבֵּר, שֶׁכֵּל אֶחָד מוֹצֵא אֶת עֲצָמוֹ בְּאִיזָה קוֹנְטֵרְס אַחֵר, וַיְדַבֵּר מֵהַפְּלִגָּת גְּדֵלֶת הַזּוֹכָה לְשִׁמְחָת אֶת עֲצָמוֹ בְּשָׂלָא עֲשֵׂנִי גוֹי', שֶׁשִּׁמְחָה זוֹ עוֹלָה עַל כָּל הַשְּׂמֵחוֹת.

ז' תשדמ קפט

מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָל־לִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יֵאָחֲדֵם וַיִּקְשְׂרֵם לִהְיוֹת בְּיַחַד, בְּלֵי שׁוּם פְּרוּדִים, וַיִּלְהַסְתַּכֵּל כָּל אֶחָד עַל חִבְרוֹ בְּעֵינַי טוֹבָה, וַיַּעֲוֹרֵר עַל נִצּוּל הַזְּמַן הַיְקָר, וַיִּשְׂבַּח יְקִרְתָּ כָּל דְּבוּר שְׂזוֹכִים לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרָךְ, וְכֵל יוֹם הוּא יוֹם, וְצָרִיף לְחִטָּף בּוֹ הוֹן נִצְחִי, וַיַּעֲוֹרֵר עַל הַתְּקַרְבוֹת לְרַבְּנוּ וי"ל עַל-יְדֵי לַמּוֹד סִפְרֵיו הַקְּדוּשִׁים.

ז' תשמה קצא

יְבָאָר עֲנִיָן שֶׁאָמַר רַבְּנוּ וי"ל: מִי שֶׁהוּא רְגִיל לִזְמַר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת, מִתְּלַבֵּשׁ בְּכַחֲנִית אֵלָיָהּ, וַיִּתֵּן הַסֵּבֵר נֶאֱחָה עַל עֲנִיָן זֶה, וַיִּגְלֶה דְּבַר נִפְלָא בְּעֵינַי הַזּוֹכָה שֶׁנִּתְגַּלָּה סוּדוֹ הַטוֹב דְּנִקָּא לְאַחֲרִים.

ז' תשמו קצב

יְחִזֵּק הַנִּמְצֵן שְׁעוֹסֵק לְגִלוֹת דַּעַת רַבְּנוּ וי"ל בְּמִקְוֹמוֹת הַיּוֹתֵר יְרוּדִים, וַיִּגְלֶה לוֹ מַעַלֶּת הַזּוֹכָה לְזִרְעֵ אַמוּנָה, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה צוּמַחַת הַגְּאֻלָּה, וַיְחִזֵּק עַל הַפְּצַת הַקּוֹנְטֵרְסִים, שֶׁהֵם סֵלֶת מ"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", וַיִּזְהִיר לְכַרְח מִן עֲצָבוֹת.

ז' תשמז קצג

יְחִזֵּק לְחִפְשׁ אַחֵר נִקְדַּת הָאֱלֻקוֹת שֵׁישׁ בְּכֵל פֶּרֶט מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, וַיִּגְלֶה לְאֵילוֹ דְּבָרִים נוֹרְאִים זוֹכָה הַמְּרַגֵּיל אֶת עֲצָמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יְתִבְרָךְ, וְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ זְכוּ לְיִשׁוּב הַדַּעַת נִפְלָא עַל-יְדֵי הַתְּבוּדוֹת, וַיִּגְלֶה טָהֵר דְּמוּתוֹ בְּעֵינַי זֶה שֶׁל הַרְבֵּ הַצַּדִּיק ר' נִתָּן מִטְּבָרְיָה, שֶׁכֵּל זֶה זָכָה עַל-יְדֵי הַתְּמַדְתּוֹ בַּהַתְּבוּדוֹת, בְּיִשׁוּב הַדַּעַת נִפְלָא.

ז' תשמח קצד

יְחִזֵּק לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף זְכוּת, וַיְדַבֵּר מִעֲנִיָן אֹר יִשְׂר וְאֹר חוּזֵר.

ז' תשמט קצה

יְבָאָר עַל דְּרָף צַחוֹת מִפִּי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ אֶת הַמְּאָמֵר: "רְבוֹת מִחֲשָׁבוֹת כָּלֵב אִישׁ, וְעֵצַת ה' הִיא תְקוּם".

- ז' תשנ** קצו
 יגלה לפקח העינים ולראות שכל העובר הוא גם גלוי, והבחירה ביד
 האדם לראות את ההשגחה, ויעורר להשליך הכל על השם ותברך.
- ז' תשנא** קצז
 ידבר מענין רודף ונרדף, ויבאר המבוכה שבענין, ויעתיק דברי ר'
 שלמה קלוגער בענין "עשה שבתך חל", ובענין כביסה לכבוד שבת,
 ובתענוג ואכילת שבת-קדש, ובענין ליצנות שעושים ממנו.
- ז' תשנב** קצח
 יחזק את הבחינה של 'כל מה דעביד רחמנא לטב עביד', ושלא
 להצטער על מה שקרה, ויעורר על סבלנות, ולשפף נפשו באריכות לפני
 ה', שזה עושה רעש גדול בשמים, ויחזק להיות בשמחה.
- ז' תשנג** קצט
 יחזק אחד שעוסק הרבה בהפצת ספרי רבנו ז"ל, ויורהו לאסוף את כל
 הפניות של דורשי הספרים, ויגלה שעקר מעלת האדם — פשמחזיק
 מעמד בכל העובר עליו, ויעוררו לדבר אליו ותברך בכל מקום בוואו.
- ז' תשנד** ר
 יספר על ההצלחה שהיתה לו בנסיעה לצייון רבנו ז"ל, ויחזק את הנמען
 שיעזר לו לפרסם דעת רבנו ז"ל, וינגילנו לחפש אחר נקודת חיות
 האלקות שמחיה את כל הבריאה כלה.
- ז' תשנה** רא
 ישבח התמדה בתורה על-פי סדר-דרך-הלמוד של רבנו ז"ל, ויבאר
 דבור רבנו ז"ל: 'ה' טוב תמיד', ויחזק על-פי זה מאד.
- ז' תשנו** רב
 יגלה מעלת יהודי שעובר עליו והוא מתחזק, ויעורר על למוד משניות,
 ויחזק על התבודדות בכל יום.
- ז' תשנז** רג
 ידבר ממאמר רבנו ז"ל לאחז את עצמו ביחד, ויגלה מעלת הקונטרסים
 החדשים, וידבר מדבור רבנו ז"ל על-פי 'פסל לך' — משם נתעשר
 משה.
- ז' תשנח** רד
 ירבו להפיץ את הקונטרס "מציאת הזווג", ויחזק שלא להשבר רק
 להתחזק מעמד.

תָּכֵן הַעֲנִינִים

כג

ז' תשנט רה
יגלה מעלת כל דבור אליו יתברך, וידבר מגדל שמחתנו על התקרבותנו לרבנו ז"ל, ומה יהיה נעשה מכל אחד מאנשי שלומנו.

ז' תשס רו
יגלה לעבדה ולמעשה דרכי הנהגה משיחת רבנו ז"ל על-פי ואל תהי רשע בפני עצמך, שגם הוא צריך לקרב את עצמו לצדיק, ויגלה שזו חובתנו בפעולה זו.

ז' תשסא רז
יגלה מעלת המחזק את עצמו בכל מה שעובר עליו, וידבר נפלאות ממעלת אמירת משניות בכלל, וחי"י פרקים בכל יום בפרט.

ז' תשסב רח
יגלה בשביל מה היתה פדאית כל ההתקרבות לרבנו ז"ל, ומעלת המזכה את הרבים, ולבקש רחמים בעבורו בציון הארץ ז"ל.

ז' תשסג רח
יחזק להיות בשמחה תמיד, ובפרט על ההתקרבות שלנו, שזה סימן על אמונת חכמים בו ז"ל, ויגלה מעלת הדבורי תורה ואמונה שמוציאים בפה.

ז' תשסד רט
ישבח את הנמצא בעבודת קדשו לעזר לעניים על שבת-קדש, ויעזר לקבץ למוד חמש ורש"י בכל יום.

ז' תשסה רי
ידבר נוראות נפלאות ממעלת הזוכה להחזיק מעמד בכל אשר יעבר עליו, ומעלת המתמיד לעסק בהפצת ספרי רבנו ז"ל, וענין מקנה, ויעזר על קריאה בקונטרסים המחזקים שלא לפל בכעס.

ז' תשסו ריא
יחזק בת ישאל שבעלה ברח, ויגלה תפקידה בעת הזאת בחזקת הילדים ובדבור אליו יתברך.

ז' תשסז רבי
יעזר על התמדת התורה שעורין כסדרן, ועל התבודדות, ועל התעוררות בין אנשי שלומנו לגרס ח"י פרקים משניות בכל יום, ונהפצת הקונטרסים הקדושים.

תִּכְן הַעֲנִינִים

- ז' תשסח** **ריג**
 יחזק בַּת יִשְׂרָאֵל לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, וַיֵּאחַל נַחַת וְהִצְלִיחָה וְשָׁלוֹם-בַּיִת.
- ז' תשסט** **ריג**
 יחזק בַּת יִשְׂרָאֵל עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִימָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וְהַגּוּף.
- ז' תשע** **ריד**
 יחזק עַל הַמִּתְקַת הַדִּין שְׂצָדִיק עוֹשֶׂה לְעֲצָמוֹ — כְּדַבְּרֵי הַזֶּהר הַקְּדוֹשׁ,
 וַיַּעֲזֹר עַל הַפְּצָה.
- ז' תשעא** **רטו**
 יִשְׁלַח מֶסֶר לְבַת יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא תַעֲשֶׂה הַשְּׂטוּת לְהַנְשֵׂא לְאִישׁ שְׂאִינוֹ בְּעַל
 אַחֲרֵיּוֹת כָּלֵל, רַק נוֹשֵׂא עֵינָיו אֶל הַמָּמוֹן.
- ז' תשעב** **רטו**
 יחזק גַּר צָדִק, שְׂעֲבָרוּ עָלָיו חַיִּים קָשִׁים, וַיַּעֲזֹר לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ וּבֵיתוֹ,
 וַיִּלְחַצֵּם מִצָּדִק וְלֹא לְהַשְׁבֵּר, וַיְדַבֵּר מֵעַנְיָן אֲמִנוּת וְשַׁעֲוֵי תוֹרָה וְהִלְכָה
 וְהִדְלַקַת גְּרוֹת שְׂבַת.
- ז' תשעג** **רטז**
 יחזק זוּג חוֹזְרִים בְּתִשְׁבָּה עַל אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וַיַּעֲזֹרָם לְהַמְשִׁיךְ
 בְּהַקְשָׁבָה לְהַרְצָאוֹת, וַיִּמְלִיץ עַל עֵיוֹן בְּחִסְדוֹת בְּרִסְלָב וְלֹא לְהַתְגַּרֵּשׁ,
 חֵס וְשָׁלוֹם.
- ז' תשעד** **ריז**
 יוֹכִיחַ מָאֵד אֶחָד שְׂעֻזָּב אֶת אִשְׁתּוֹ וַיִּלְדִּיו, וּבְרַח לְרַעוֹת בְּשָׂדוֹת זָרִים,
 וַיִּזְהִירוּ בְּאִזְהָרָה נוֹרָאָה, שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה אֶת טְעוֹת חַיָּו וַיַּעֲשֶׂה, רַק יָשׁוּב
 לְכַרְמוֹ אֲשֶׁר חָצַב, וְשָׁב וְרָפָא לוֹ.
- ז' תשעה** **ריח**
 יַעֲזֹר אֶת הַמְּשִׁתַּקֵּק לְהַבִּיט בְּעֵמֶק נִסְתָּרוֹת בּוֹרְאָנוֹ יִתְבַּרְךָ שָׁמוֹ, שְׂיִרְגִיל
 אֶת עֲצָמוֹ לְלַמֵּד הִלְכָה, וַיְדַבֵּר מִקְדָּשׁת שְׂבַעַת הַנְּרוֹת, וְהַתְמַדָּה בְּתַפְלָה
 וְהַתְּבוּדָּה וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְקִרְאָה בְּקוֹנְטְרָסִים הַמְּדַבְּרִים מֵאֲמוּנָה.
- ז' תשעו** **ריט**
 יֵאחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה וְשִׁיבָה טוֹבָה.
- ז' תשעז** **רכ**
 יחזק בַּחוּר הַמִּתְעַסֵּק בְּקַדְשִׁים בְּהַדְּפַסַּת סְפָרֵי רַבְנוּ ז"ל, וַיִּבְשֹׁר לוֹ אוֹדוֹת
 הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים שֶׁהַדְּפִיס, וַיִּגְלָה לוֹ, שֶׁלְעַמַּת צָרְתוֹ הָאִישִׁית, עָלָיו

כה

תִּכְן הָעֲנִינִים

לְהַחֲיוֹת אֶת עֲצָמוֹ בְּגִדְלֵי זְכוּתוֹ שֶׁהִדְפִּיס פֶּלֶךְ הַרְבֵּה, וַיִּסְפֹּר
מֵהַקּוֹנְטְרָסִים שֶׁהִדְפִּיס בְּאַנְגְּלִית.

ז' תשעה רכא

יְעוֹרֵר וַיִּזְכִּיחַ וַיַּחֲזֹק אִשָּׁה, שֶׁשָּׁלוֹם בֵּיתָהּ מְעֻרָּעַר, וַיִּדְרִיכֶנָּה בִּיצַד
לְהַשִּׁיבוֹ עַל כְּנוֹ עִם עֲצוֹת מְפֻרָּטוֹת מֵהַתְּעַשֶׂה וְתַחֲיָה חַיִּים שֶׁל גֵּן-עֵדֶן
וְלֹא הַהַפּוּף, חֵס וְשָׁלוֹם.

ז' תשעט רכג

יְעוֹרֵר לְהַתְחַזֵּק בְּכָל הָאָפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וַיִּדְבֹּר מִגְדֻלַּת הָאִישׁ הָאֱלֹקִי ר'
אַבְרָהָם בְּר' נַחֲמָן ו"ל, שֶׁהִזָּה מְלֵא חֶסֶד וְחַן אֲמַתִּי בְּלִי שְׁעוֹר.

ז' תשפ רכז

יְדַבֵּר מִנְּסִיעָתוֹ אֶל צִיּוֹן רַבְּנוֹ ו"ל, וּמֵהַמַּתְנַהֵג הַגְּדוּלָּה שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוֹ
ו"ל, וְהִיא — הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת שֶׁעוֹמְדוֹת בְּרוֹם רוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם,
וּבְנֵי-אָדָם מְזוֹלְזָלִין, וַיִּגְלֶה מֵהוּ עֲנִין שֶׁסוּף הַכְּבוֹד לְבוֹא בְּהַתְגַּלוֹת
הָאֱלֹקוֹת.

ז' תשפא רכד

יַחֲזֹק אַחֲיוֹת עַל צָרַת מְצִיאַת הַזְּוֹג הַמַּתְעַכְּבֵת, וַיִּגְלֶה לָהֶן דְּרֹף לְהַתְחַזֵּק
וְלְהַנְשֵׁע בְּעֲנִינָן.

ז' תשפב רכה

יְבִיעַ גַּעְגּוּעִים לְנַמְעֵן, וַיִּסְפֹּר מִגְדֻלַּת הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִיְתָה נִפְרַת עַל פְּנֵי אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמְנוֹ דְּפוֹלִין, וְכֵן צָרִיף לְהַיּוֹת, שֶׁהַשְּׂמִיחָה תִּשְׁפִּיחַ אֶת כָּל הַדְּאָגוֹת,
וַיִּבְהִיר שֶׁהַדְּבוּר שֶׁאָמַר רַבְּנוֹ ו"ל לְמוֹהַרְנ"ף ו"ל, סוֹכֵב עַל כָּל אֶחָד
מֵאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ.

ז' תשפג רכו

יְדַבֵּר נְפִלְאוֹת מְעִינֵן הַתְּחַבְּרוֹת בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וַיִּלְדַּבֵּר מִרַבְּנוֹ ו"ל,
וַיִּסְפֹּר מֵהַנְּהַגַּת מוֹהַרְנ"ף ו"ל בְּעֲנִין זֶה, וּשְׂאָר אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוֹ, וְהַעֲקָר
שֶׁלֹּא לְדַבֵּר פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׂקָר.

ז' תשפד רכז

יְתַנַּצֵּל לְפָנָיו גְּאוֹן אֶחָד עַל קֶצֶר זְמָנוֹ מִלְּהַכְּנֵס בְּפִלְפוּלֵי אוֹרִיתָא עִמוֹ,
מִחֲמַת עֲסָקוֹ בְּהַתְּפַתְּבוֹת עִם הַנְּדָכָאִים דִּיקָא, כִּי זוֹ הַמְּצוּהָ לְקַח עַל
עֲצָמוֹ.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

- ז' תשפה** רכח
 ידבר מענין הקשי ההתחלתי של התורות הארכות ב"לקוטי-מוהר"ן",
 לעמת התורות הקצרות והשיחות שב"חיי-מוהר"ן" וב"שיחות-הר"ן",
 ויגלה נפלאות מהאמת של רבנו ז"ל, שהיא אמת אחרת לגמרי.
- ז' תשפו** רכט
 יגלה הבנתו למרירות לבו של הנמצן, ויבהיר מדוע הוא פטוח בהבנתו
 זאת, וייעץ לענין חזוק לעסק הרבה ב"לקוטי-הלכות", והתכלית היא
 רק לרצות את רצונו ותבדד, ויעורר על מעוט הדבור ועל הד' תפלות,
 וענין שמחת נקדת המצוות, ועל שעורים פסדרן בפרטיות.
- ז' תשפו** רלב
 יחזק בת ישראל במדת השמחה, שהיא עקר הרפואה לבעיותיהם בפית.
- ז' תשפח** רלג
 יחזק בת ישראל על נקדת השמחה, ויביע צערו על ענינה הפרטי, ויגלה
 גדלות האדם שאינו נשבר.
- ז' תשפט** רלד
 ידבר לחשובי בנים, שיקמו כל אשר אמר רבנו ז"ל בספר-המדות, וכך
 יפקדו ברחמים.
- ז' תשצ** רלה
 ידבר מהכסופים וההשתוקקות להיות אצל ציון הרבי, ויבהיר ענין
 "הסתרת פניך היתי נבהל", ויחדיר אמתת מציאותו ותבדד, והעקר —
 למסר נפשו על נקדת השמחה.
- ז' תשצא** רלה
 יחזק בת ישראל שספור חיה מזעזע מאד, שתפתח דף חדש בחיים.
- ז' תשצב** רלו
 יחזק זוג חוזרים בתשובה כנגד הקשיים שעומדים בדרךכם החדשה.
- ז' תשצג** רלז
 יצרף תרומה לקשיי משפחה, ויאחל הרחבה, וייעץ ויחזק.
- ז' תשצד** רלז
 יחזק אלמנה ובתה, וינחמם ויחזקם.
- ז' תשצה** רלח
 יתן עצתו לסובל מסתרחורות בראשו, ויאחל רפואה שלמה.

תַּכְּן הָעֲנִינִים

כז

ז' תשצו רלח
יוכיח בַּת יִשְׂרָאֵל עַל עֲצוֹנוֹת הַמִּיתָר, בְּעוֹד שֶׁה' הֵיטִיב לָהּ כָּל-כָּף —
בְּבַעַל טוֹב וּבִילָדִים, וַיַּעֲוֹר עַל מִדַּת הַשְּׁמִמָּה, וְעַל עֲקָרֵי הַיְהוּדוֹת.

ז' תשצז רלט
יְדַבֵּר מֵעִנְיַן הַרְחֵבָה בְּפִרְנֶסָה וְשִׁמְחָה, שֶׁהִיא סִגְלָה לְהַצְלָחָה, וְהַפְרָנָסָה
בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה, וּבְדִיקַת פְּשָׁרוֹת הַמְּזוּזוֹת, וְהַנְחַת תְּפִלִּין, וְשִׁמִּירַת
שְׁבַת-קֹדֶשׁ.

ז' תשצח רמ
יְדַבֵּר מִגְדֵּלֹת סִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל, וְהַמְתָּנָה שֶׁקְּבָלְנוּ מֵרַבְּנֵי ו"ל —
הַתְּבוּדָה, וְשִׁמְחָה מִרְחֻבַת הַדַּעַת, וַיֵּאחַל הַרְחֵבָה בְּפִרְנֶסָה.

ז' תשצט רמא
יְגַלֶּה מַעֲלַת הַזּוֹכָה לוֹמַר בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיֹת, וְהַזּוֹכָה לְהַפְּיץ
וּלְפַזֵּר סִפְרֵי רַבְּנֵי ו"ל, שֶׁזֶּהוּ תְּקוּנַת הַבְּרִית.

ז' תת רמב
יַחְזֹק וַיֵּאמֶן כְּנֶגֶד הַרוּחַ רָעָה וְשִׁלִּיטַת הַקְּלָפוֹת שֶׁנִּכְנְסוּ בְּאָדָם, וַיִּיַעַן
מֶה לַעֲשׂוֹת כְּנֶגֶד זֶה עַל-פִּי דְבָרֵי רַבְּנֵי ו"ל.

ז' תתא רמב
יִרְגִּיל לְדַבֵּר עִמוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיְגַלֶּה מַעֲלַת הָעֲנִינִים, וַיַּעֲוֹר לְשִׁמְחַת נַפְשׁוֹ בְּכָל
הָאֲפָנִים שֶׁבַּעוֹלָם.

ז' תתב רמג
יִמְלִיץ לְבַת יִשְׂרָאֵל לְהַפְּיץ הַסְּפָרִים בֵּין מְכֻרְתֶיהָ, וַיֵּאחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה
וְשִׁמְחָה.

ז' תתג רמד
יְדַבֵּר מִגְדֵּלֹת הָאָדָם שֶׁמְחַזִּיק מֵעַמֵּד מִמֶּה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו וְכו', וַיְגַלֶּה מַעֲלַת
קְרוֹב רְחוּקִים, וְעִנְיַן הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְהַצְדָּקָה שֶׁל הַדְּפָסָה.

ז' תתד רמה
יַחְזֹק אֶת הַנִּמְצָן שֶׁחֲנָנוּ ה' בְּקוֹל עָרֵב, עַל מִדַּת הַשְּׁמִמָּה, שֶׁהִיא הָאֲרַת
הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּדָרְךְ הַנְּבוּאָה וְכו', וַיַּחְזִקוּ מְאֹד עַל נִקְדָּה זוּ.

ז' תתה רמו
יַחְזֹק הַנִּמְצָן, שֶׁמְלַקֵּט בְּכָל יוֹם טוֹב אֲמִתִּי, וַיִּשְׁבְּחוּ בְּעִנְיַן חֹסֵד שֶׁעוֹשֶׂה
עִם הָעֲנִינִים, וַיַּחְבֵּר בְּעִבּוּרוֹ תְּפִלָּה מִיְחָדָת.

- ז' תתו רמז
 יחזק בת ישראל על עזרה לבעלה בלמוד וענין ההתבודדות.
- ז' תתז רמז
 יגלה, שענין ההפצה הוא תקון גמור לאדם, ויחזק על שמחה, ויחבר
 תפלה נוראה על ענין התשובה של עצמו ושל אחרים.
- ז' תתח רמח
 ידבר מענין הקונטרס "מציאת-הזווג" ומעלתו, ומעלת הזוכה להפיצו.
- ז' תתט רמט
 ידבר משמחתנו ברבנו ו"ל, וגדל מעלת הזוכה להיות שמח בהתקרבות,
 ומעלת ההתבודדות אליו יתברך.
- ז' תתי רנ
 יגלה נוראות נפלאות ממעלת הזוכה להיות אצל ציונו הקדוש של רבנו
 ו"ל בעיר אומן, על-פי שיחת מזהרנ"ת ו"ל, וידבר מנסיונות החיים,
 שמתגברים עליהם על-ידי התחזקות, ומענין 'כל המשתף שם שמים
 בצערו' וכו', וממדת הסבלנות.
- ז' תתיא רנא
 יחזק בת ישראל שהפל יתהפך לטובה, ויגלה שרק על-ידי דברי רבנו
 ו"ל זוכים להתחזק באמת.
- ז' תתיב רנב
 יגלה ממעלת מדת ההתחזקות, ואשר כל עקרה הוא, רק על-ידי שזוכה
 להכניס בעצמו את אמתת מציאותו יתברך.
- ז' תתיג רנג
 ידבר ממעלת הזוכה להתמיד בקונטרסים החדשים, שמקרכים את
 האדם אליו יתברך.
- ז' תתיד רנג
 יחזק אסיר על קריאת הקונטרס "אסירי ארץ", ועל אמירת כל התפלה
 בכל יום.
- ז' תתטו רנד
 יחזק אסיר בכל העובר עליו.
- ז' תתטז רנה
 יחזק את הנמען שהיה המתחיל בבנין עיר ברסלב ביבנאל שבגליל

תִּכְן הָעֲנִינִים

כט

הַתְּחַתּוֹן, וְהִיא בְּשֹׁכֵט נִפְתָּלִי, וַיִּגְלֶה מֵהוּת הַרְעִיּוֹן הַטָּמוֹן בָּזָה, וַיַּעֲוֹרְרוּ עַל יַחֲוּדִים קְדוֹשִׁים, וַיִּסְפֹּר מִמָּה שֶׁהָעִיד עַל עֲצֻמוֹ הַרְמַח"ל — לָמָּה זָכָה לָבוֹא לְעֲנִינָיו, וַיַּחֲזֵק מְאֹד עַל זֶה.

ז' תתיז רנו

יַחֲזֵק אָסִיר בְּמֵאָסְרוֹ, שִׁיפְרֹשׁ שִׁיחַתּוֹ אֵלָיו יַתְּבַרֵךְ, וְאָז יִזְכֶּה לְנִסִּים, וְשִׁיטִּים בְּכֶתֶב יָד אֶת כָּל סֵפֶר הַתְּהִלִּים.

ז' תתיח רנו

יַחֲזֵק אָסִיר עַל הַקּוֹנְטֵרַס "אַסִּירֵי אֶרֶץ", וְעַל תְּפִלָּה וְשִׁמְחָה.

ז' תתיט רנח

יַחֲזֵק אָסִיר, שְׁנֵה לֹו י"ב שָׁנָה בְּבֵית־הָאֲסוּרִים, וַיַּחֲזַקְנוּ עַל אַמִּירַת הַתְּפִלוֹת שֶׁבְּקוֹנְטֵרַס וְתִהְיֶה לִים, וְחֲזָרָה בְּתִשׁוּבָה — עַל־יְדֵי הַרְגֵּל הַדְּבוּר אֵלָיו יַתְּבַרֵךְ.

ז' תתכ רנח

יַחֲזֵק אָסִיר עַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְעַל זְהִירוֹת מִכַּעַס, וְלִשִׁיר שִׁירֵי שִׁמְחָה, וְלִדְבַר לֵה' תְּמִיד, וְלִקְצֵם הַנְּאֻמֶּר בְּקוֹנְטֵרַס הַמִּיעֵד לְאַסִּירִים.

ז' תתכא רנט

יִגְלֶה מַעֲלַת הָעוֹשֶׂה תְּשׁוּבָה מִתּוֹךְ צָרָתוֹ, וַיַּעֲוֹרֵר לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יַתְּבַרֵךְ, וְשִׁתְּהִיָּה הַתְּשׁוּבָה בְּשִׁמְחָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה בָּא רְפוּאָה.

ז' תתכב רס

יַחֲזֵק עַל הַתְּבוּדָדוֹת, וְדַבּוּר אֵלָיו יַתְּבַרֵךְ, שְׁזוֹ עֲבוּדַת כָּל הַצְּדִיקִים, וַיַּחֲזֵק עַל שְׁעוּרִים קְבוּעִים.

ז' תתכג רסא

יַחֲזֵק וַיְדַבֵּר, שֶׁמִּכָּל בְּעִיָּה בְּחַיִּים יְכוּלִים לְצֵאתָ, וְהַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְעַקֵּר הַגְּדֵלָה שֶׁל הָאָדָם, שֶׁיְכוּל לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם.

ז' תתכד רסב

יַחֲזֵק עַל עֲנִיִן הַקְּרִיאָה אֶל ה' מִכָּל צָרָה וּמְאָרֶע, וְעַקֵּר מַעֲלַת הָאָדָם — כְּשִׁזְזָה לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד מִתּוֹךְ הַיַּסּוּרִים, וַיְדַבֵּר מִעֲנִין "בְּצַר הִרְחַבְתָּ לִּי".

ז' תתכה רסג

יַחֲזֵק חוֹזֵר בְּתִשׁוּבָה בְּמַדַּת הַשִּׁמְחָה, וַיִּיעֵץ לוֹ בְּעֲנִין פְּרָנְסָתוֹ, וּמְקוֹם שֶׁהוּתוֹ, וּמִצִּיאַת זְוִיגוֹ.

תַּכְּן הַעֲנִינִים

ז' תתכו רסד

יחזק ויאמץ מאד ללמד ספרי רבנו ז"ל, שעל-ידי-זה לא מתרחקים ממנו, וזוכים לתקן הכל, ויעורר מאד על למוד שעורים בתורה הקדושה.

ז' תתכו רסה

מכתב כללי לכלליות אנשי שלומנו היקרים, בו יעוררם מאד על התכלית הנצחית, על-פי 'קבעת עתים לתורה' — לשון גזלה, שצריך לחטף ולגזל מן היום למודי התורה הקדושה, ויעורר שלא להיות בטלן ברוחניות, כשם שאין האדם בטלן בגשמיות, אפלו בעת רעבונו ועניותו בסוף הוא אוכל, ומזונא דנשמתא היא תורה ותפלה, ויחזור על סדר יומו העדיף של יהודי, ויעורר על זה מאד.

ז' תתכח רעא

יביע שמחתו על השתוקקות הנמצען להשיג ספרי רבנו ז"ל, ויגלה שאי אפשר להרג את היצר הרע רק עם תורה, וידבר משתי בחינות של יצר הרע, וכנגדן שני סוגי למודי התורה הקדושה, ויחזק על זה מאד.

ז' תתכט ערב

יגלה השמחה המחייבת לזה שזכה להיות בציון רבנו ז"ל, וידבר מענין גן-עדן וגיהנום, ועבודת ה' עם הדי' יסודות שבאדם, על-ידי התקרבות לצדיק, ועל-ידי שזוכה להיות על ציונו הקדוש.

ז' תתל רעג

יחזק את הזוכה לנגד את הקונטרסים, וייעץ בענינה הפרטי.

ז' תתלא רעג

יגלה מעלת הנמצען, שעוסק לגלות את רבנו ז"ל בעולם, וידבר מענין חשיבות העינים מה שהן רואות מבלי משים, והכל נרשם בהן, וידבר על קדשת העינים באפן של 'עשה טוב'.

ז' תתלב רעד

ידבר משתי עבודות: למוד התורה בהתמדה לעצמו, ופרסום אלקות לאחרים, על-ידי מצות צדקה שעוסק בה הנמצען, ויגלה מהות שתי הבחינות הללו שרמוזות בתבות: "טל ומטר".

ז' תתלג ערה

יחזק בחור אחד על-פי: "אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה",

תִּכּוֹן הַעֲנִינִים

לא

ויעוררו על שעורים כסדרן, ויחזקו על ההתקרבות בימי הנעורים,
והמניעות שיש על כך.

ז' תתלד רעו

ידבר מקשוי נסיונות החיים, ומשגי הנקבים שיש בלב, אַחַד עִם דָם
וְאַחַד עִם רוּחַ, וּמֵה שֶׁקוֹרָה בְּמִדּוֹת הָאָדָם עַל יָדָם, וַיִּחַזַּק לְדַבֵּר בְּכָל
פַּעַם דְּבוּרִים קְדוּשִׁים, וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, וּלְעֵיץ בְּכָל יוֹם בְּקוֹנְטְרַס.

ז' תתלה רעח

יביע שמחתו על מכתב הנמצא אחר זמן רב, ויספר על התפלה שהתפלל
עָלָיו בְּצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל.

ז' תתלו רעח

יגלה נראות מִכָּה, שְׂאִיכְרֵי הָאָדָם מְעִידִים עָלָיו, אִם הַלְבִּישׁ אוֹתָם
כְּרְאוּי, אוֹ לְהַפֵּךְ, חֵס וְשָׁלוֹם, וְהַתְקוּן הוּא — לְהַחְזִיר אַחֲרֵים בְּתִשׁוּבָה,
וַיַּעֲזֹר לְקַיֵּם זֹאת.

ז' תתלוז רעט

יגלה פלאות מדוע אי אפשר כעת לראות את גדלת הצדיק, ויעורר
לְהַתְחַזֵּק עִם עֲצוּתָיו הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, וּלְדַבֵּר אֵלָיו יְתַבְּרָה,
וְלִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה.

ז' תתלח רפ

יחזק מאד על נקדת השמחה, וינחם משפחה ביגונה.

ז' תתלט רפא

ידבר נפלאות ממדת הבטחון, ויעורר לזכות להגיע אליה.

ז' תתמ רפב

יגלה מעלת הזוכה לחזר בתשובה אליו יְתַבְּרָה, וַיִּחַזַּק מְאֹד חוֹזֵר
בְּתִשׁוּבָה אֶל הַשֵּׁם יְתַבְּרָה.

ז' תתמא רפב

יחזק על-פי ההתגלות של 'יש ענין שיתהפך הכל לטובה'.

ז' תתמב רפג

יחזק בעל שאשתו ממררת את חייו, וייעץ לא לגרשה, כי אם לחזר
בְּתִשׁוּבָה, וּמִמִּילָא תִּתְהַפֵּךְ אֵלָיו.

ז' תתמג רפד

ידבר מנסיונות החיים, וממעלת תפלת האשה בעת הדלקת גרות.

תִּכְוֵן הָעֲוִנוֹת

- ז' תתמד** רפד
 יְבִיא הַדְּבֹר שֶׁל מוֹהֲרַנְיָת ו"ל קָדָם הַסֵּתֶלְקוֹתוֹ, שְׁאֵפְלוּ הַבַּעַל עֲבָרָה
 הַכִּי גָדוֹל, יִהְיֶה לוֹ תִּקּוּן עַל-יְדֵי רַבְּנוֹ ו"ל, וַיַּעֲוֹר לְקַבֵּעַ אֶת עֲצָמוֹ
 בַּתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדָדוֹת, וַיִּתֵּן עֲצָה לְהַפְקֵד בְּזֶרַע שֶׁל קִימָא — לְתָרֵם בְּכָל
 יוֹם צְדָקָה וְכו'.
- ז' תתמה** רפה
 יִחֲזַק בְּקִצְרָה בַּת יִשְׂרָאֵל עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה וְעַל מְצִיאת הַזְּוֹג.
- ז' תתמו** רפו
 וַיַּעֲוֹר בַּת יִשְׂרָאֵל לְהַחֲזִיק מִמְּעַד בְּכָל אֲשֶׁר עוֹבֵר עָלֶיהָ.
- ז' תתמז** רפז
 יִחֲזַק בְּעֲנִין פְּרִטֵי שֶׁל פְּרִנְסָה, וַיַּעֲוֹר עַל שְׂמִיחַת נְקֻדַּת יִשְׂרָאֵל, וַיִּזְהֵר
 עַל תְּפִלָּה בְּמַנִּין וּתְפִלִּין, וְהַקְפָּדָה עַל שְׁלֹשׁ הַתְּפִלוֹת.
- ז' תתמח** רפז
 יִחֲזַק בַּת יִשְׂרָאֵל עַל קְרִיאָה בְּקוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים וְעַל הַנְּסִיעָה לְמִקְוֹמוֹת
 הַקְּדוּשִׁים.
- ז' תתמט** רפח
 יִחֲזַק זוּג עַל עֲנִין פְּרִנְסָתָם, וְשִׁיבְרָחוּ מִכָּל מִינֵי מְרִיבוֹת, אֲשֶׁר זֶה מְבִיא
 עֲנִיוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן.
- ז' תתנ** רפח
 יִחֲזַק בְּחֹר צָעִיר עַל שְׂאִיפוֹתָיו לְעַלְיָה בַּתוֹרָה, וַיִּגְלֶה לוֹ מַעֲלַת הָעֲבוּדָה
 בִּימֵי הַנְּעוּרִים, וַיַּעֲתִיק דְּבֹר מִסְפָּר חֲסִידִים בְּעֲנִין הַתְּרַכּוּזוֹת מִחֲלֻטַּת רַק
 בַּתוֹרָה וְלֹא זוּלָתָהּ.
- ז' תתנא** רפט
 וַיַּעֲוֹר עַל תְּפִלָּה בְּכַנְגָּה בְּכָל הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, וְכֵן צְדָקָה לְפָגִיחָן.
- ז' תתנב** רצ
 יִחֲזַק בַּת יִשְׂרָאֵל עַל בְּרִיאוֹת וְקְרוֹב רְחוּקִים.
- ז' תתנג** רצא
 יִחֲזַק בַּת יִשְׂרָאֵל, וַיִּגְלֶה שְׁעָקָר כָּל הַהֲשַׁפְּעוֹת טוֹבוֹת נִמְשָׁכוֹת רַק לְפִי
 מַעֲשֵׂי הָאָדָם.
- ז' תתנד** רצא
 יִגְלֶה נוֹרָאוֹת מִעֲנִין הַמְּנִיעוֹת הָעוֹמְדוֹת בְּפָנֵי אֱלֹהֵי הַרוּצִים 'לְהַכְנִס' אֶצֶל

תַּכּוֹן הָעֲנֻנִים

לג

רַבְּנוּ ז"ל, וַיְגַלֶּה מַעֲלַת הַהִתְקַרְבוּת, וַיְבַאֵר שְׂאֵם הָאָדָם אֵינּוּ שׂוֹאֵף לְהִתְעַלּוֹת בְּזָה, אָזִי נּוֹפֵל לְשִׂאּוֹל מִטָּה.

ז' תַּתְּנָה רצב
יַחֲזֹק וַיֵּאֱחָל עַל הַלְדַת הַבֶּן, וַיִּתֵּן עֲצוֹת פְּרָטִיּוֹת לְמִשְׁפָּחָה בְּעֵינֵי קַיּוֹם הַיְהוּדוֹת.

ז' תַּתְּנוּ רצג
יִזְהִיר אֱשֶׁה מִמִּחְשַׁבַּת שְׂטוֹת שֶׁל גְּרוּשִׁין, וַיְגַלֶּה לָּהּ עֲצוֹת בִּיצֵד לְפַעַל שְׁבַעֲלָה יִשְׁתַּנָּה.

ז' תַּתְּנוּ רצד
יְבִיעַ שְׂמֵחָתוֹ לְנִמְעָנָה, שְׂמֵחֻזְקָת אַחֲרִים עִם הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וַיַּעֲרֹר לְפָרֵשׁ שִׂיחָתָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, שְׂזָה מוֹרִיד אֶבֶן מֵהַלֵּב, וַיֵּאֱחָל עַל הַתְּהַפְכוֹת הַמְּנִיעוֹת לְנַעֲיֵמוֹת.

ז' תַּתְּנָה רצד
יְגַלֶּה, שְׁעַקֵּר גְּדוֹל בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל הוּא לְחֹזֵק אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל עֵינָן, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיוּ נַעֲשִׂים מִמֶּנּוּ סְפוּרִים כְּדָרְךָ שֶׁהִבְטִיחַ רַבְּנוּ ז"ל לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

ז' תַּתְּנֵט רצה
יַחֲזֹק בֵּת יִשְׂרָאֵל עַל עַקְרֵי יְהוּדוֹת שֶׁיִּישְׂמוּ בְּבִיתָם.

ז' תַּתֵּס רצו
יְגַלֶּה, שְׁעַקֵּר הַתְּקוּן לְפָגַם הַבְּרִית הוּא לְקַרֵּב רְחוּקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

ז' תַּתְּסֵא רצז
יְגַלֶּה, שְׁעַקֵּר עֲצָתוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל הוּא לְחֹזֵק אֶת עֲצָמוֹ כְּנֶגֶד כָּל הַיְהוּדוֹת וְכו', וְעֵינָנו הוּא רַק תּוֹרָה וְתַפְלָה.

ז' תַּתְּסַב רחצ
יַחֲזֹק אֶת הַנִּמְעָן, שְׁחוּטֵף נִקְדוֹת טוֹבוֹת בְּכָל פַּעַם.

ז' תַּתְּסַג רחצ
יְדַבֵּר מִכָּד, שְׁעַקֵּר גְּדֻלַּת הָאָדָם הוּא רַק עַל-יְדֵי שְׂמֵחֻזֵק אֶת עֲצָמוֹ, וּמְחֻזֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּנִקְיּוֹת, וַיַּעֲרֹר לְהִתְבּוֹדֵד בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

ז' תַּתְּסַד רצט
יֵאֱחָל בְּעֵינֵי רַפּוּאָה שְׁלֵמָה, וְעַל-יְדֵי תְּשׁוּבָה זוֹכִים לָזֶה.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

- ז' תתסה ש
 יגלה מעלתה הנוראה של ההתבודדות.
- ז' תתסו ש
 יגלה סגלה לבנים זכרים, ויחזק על עקרי היהדות.
- ז' תתסז שא
 יגלה מעלת הלמוד הנפלא של רבנו ז"ל, ולהחזיק מעמד בכל הנסיונות,
 ויביא התפלה על הדבקות השגורה בפי אנשי שלומנו בעת
 ההתבודדות.
- ז' תתסח שב
 יגלה, שעל-ידי הפצת ספרי רבנו ז"ל מקרבים את הגאולה, כמבאר דבר
 זה במגלת הסתרים, שר' נפתלי רמז, שפשהעולם יקבל את ה"לקויטי"
 מוהר"ן, אז מתקרב זמן ביאת משיח.
- ז' תתסט שג
 יגלה מענין הלמוד של שלום-בית שלומדים בחדרו של רבנו ז"ל,
 ויעורר אשה על-פי זה שלא להתגרש.
- ז' תתע שג
 יחזק מאד אברך על שלום ביתו, ויעוררו ויזכינו שיסתכל על הזמן
 היקר, וכיצד יבטלנו על מחלקת?!
- ז' תתעא דש
 יחזק הקריאה בספר הקדוש "ספורי-מעשיות", ויגלה דרכם של אנשי
 שלומנו בענין זה.
- ז' תתעב שה
 יגלה מענין הלבשת האלקות בתוך עולם העשיה הגשמי הזה, ואשרי
 מי שמגלהו לכל העולם.
- ז' תתעג שו
 יגלה אהבתו לנמען, שמזמין אותו אליו, ויעורר להכניס את עצמו בתוך
 האמונה הקדושה, ויעתיק לענין זה מספר הקדוש "ייטב לב' על ענין
 הדבקות והאמונה בו יתברך.
- ז' תתעד שז
 ידבר מענין 'אפלו חרב חדה מנחת על צנארו של אדם, אל ימנע עצמו
 מן הרחמים', וייעץ עצות לענין זרע של קימא.

תַּכְּן הָעֲנִינִים

לה

ז' תתעה שז

יחזק על כאב מציאת הזיוג, ויבהיר בענין 'דע מה למעלה ממך' —
כפרוש הבעל-שם טוב הקדוש זי"ע, ויעודד הנמען על שזכה להדפיס
ספרי רבנו ז"ל, ויגלה, שאמ"ת — ראשי תבות: מ'קומך א'ל ת'נח,
ויראה נסים ונפלאות.

ז' תתעו שט

יפליג במעלת הזוכה לגלות ההסתר מעל תורת רבנו ז"ל, ויעורר
להכניס את עצמו באלקות, ולהתפלל במנין ובכונה.

ז' תתעז שט

יגלה מעלת בר ישראל המשתוקק אחר השם יתברך, ויעורר לשמח את
עצמו, ולהיות עקשן בענין ח"י פרקים.

ז' תתעה שי

יעורר על ח"י פרקים משניות, ועל מנין, ותפלין דרבנו תם, ועל הפצת
הקונטרסים.

ז' תתעט שיא

יתיחס לענין הליצנות שעשו עליו העתונים הרעים בארץ ישראל,
רחמנא לצלן, ויביע שמחתו על כך, שסימן שדרכו מצד הקדשה, ויגלה
טמאת הערב-רב מה שעשו לנשמות ישראל, ויאריך לתנות ענינם המר,
ויגלה שעקר הלוחמה נגדם הוא — הפצת דעתו של רבנו ז"ל בארץ
ישראל.

ז' תתפ שיג

יחזק מאד אברך כולל, ויעודדו על התמדתו בתורה, ויחזקו על ספרי
רבנו ז"ל, ועל ח"י פרקים משניות, וקצת הפצה בכל יום.

ז' תתפא שיד

יחזק בת ישראל שסבלה הרבה בחייה, ויעוררה על כמה ענינים
פרטיים.

ז' תתפב שטו

יחזק יתום בודד על צערו הקשה ויעודדו מאד, ויגלה לו, שדיקא
כשנשאר לו רק הקדוש-ברוך-הוא בעצמו, זהו עקר הדרו, ויעוררו
ללמד לעלוי נשמת, ויזרזו לעין בקונטרסים.

- ז' תתפג שיז**
 יחזיק את המדפיס "טְהַרַת הַבְּרִית", ויעוררו על המשך הדפסה, ויגלה מעלת פעולת הקונטרסים כפי שנראה מהד המכתבים שמקבל.
- ז' תתפד שיז**
 יחזיק כנגד הצער שיש מפגם הברית, וידבר מקונטרס "טְהַרַת הַבְּרִית", ויהרוק בא רק מצד הסמ"ך-מ"ם, ויעורר לשמח מאד.
- ז' תתפה שיח**
 יגלה שעקר גדלת האדם, שזוכה להחזיק מעמד, וידבר מענין טְהַרַת הַבְּרִית.
- ז' תתפו שיח**
 יחזיק בת ישראל בצערה, וידבר מענין רפואה שלמה ורופאים.
- ז' תתפז שיט**
 ייעץ בקצרה אודות שדוף לבת ישראל, ויעורר על שמירת שבת-קדש.
- ז' תתפח שיט**
 ידבר מסוד סובב כל עלמין ומלא כל עלמין, שזוכים לקשרם על-ידי התמדה במשניות המצחצחות את הנשמה, ויגלה נוראות מנשגבות מעלת למוד משניות.
- ז' תתפט שכא**
 יחזיק בענין שמחה והתבודדות, שהן העצות להתחזק בתוך הים הסוער של זה העולם, ויגלה שלמות גמילות החסד שצריך, ויגרו הנמען לציית ולשמע בקול אשתו, ויביע שמחתו על ההפצה שזוכה לה, וייעץ בענין קניית משק בעיירה יבנאל, ויגלה כסופיו לבוא לגור שמה.
- ז' תתצ שכב**
 ידבר מענין שלום-בית ומכוננתו להתישב ביבנאל, ומענין פרנסה עתידית שם.
- ז' תתצא שכב**
 ידבר מענין התישבות ביבנאל, ויאחל הצלחה שלא להשבר, ויחזק לשמח את הזולת.
- ז' תתצב שכד**
 יגלה מעלת האשה כשרה, המזכה את בעלה ללמד תורה, וישבח

תִּכּוֹן הָעֲנִינִים

לו

הַנִּמְעָנָה שְׁזָכְתָה לַפֶּתַח חֲלוּקָת בְּגָדִים מְשֻׁמְשִׁים בְּשָׂכִיל עֲנִי אֲנֹשִׁי
שְׁלוֹמִנו, וַיַּעַץ אוֹדוֹת פְּחָדִים, וַיַּחֲזֵק עַל בְּטַחְחוֹן.

ז' תתצג שכה

יַחֲזִיק זֹגַעַל שְׁלוֹם בֵּיתָם, וַיִּגְלֶה שֶׁהַשְּׂכָרוֹת בָּאָה מִחֶמֶת אִי בְּטַחְחוֹן עֲצָמִי
הַנוֹבֵעַ מִבְּעֵיּוֹת בַּבַּיִת וְכוּ', וַיַּעֲוֹרֵר אֶת הָאִשָּׁה שֶׁתְּעוֹדֵד אֶת בַּעֲלָהּ.

ז' תתצד שכה

יֹכִיחַ אֶחָד הַשְּׂרוּי בְּדַפְאוֹן, וַיִּבְהִיר לוֹ כִּי צָד כָּל עֲנָן רַבְּנוּ ז"ל הוּא
הַהַפֶּךְ מִזֶּה, וַיַּחֲזִקוּ לַעֲשׂוֹת הַתַּחֲלָה חֲדָשָׁה וְלִלְמַד בַּקּוֹנְטְרָסִים הַמְדַּבְּרִים
מִזֶּה, וַיַּעֲוֹרֵרוּ עַל-פִּי עֹזֵב תַּעֲזֹב עִמּוֹ וְכוּ', וַיִּזְרְזוּ עַל זְכוּי הַרְבִּים בְּהַפְּצָהּ.

ז' תתצה שכז

יַחֲזִיק בֵּת יִשְׂרָאֵל בְּעַת הַרְיוּגָה, וַיַּעֲוֹרֶרָה לְחִזֹּק אֶת בַּעֲלָהּ עַל הַפְּצָה,
וַיִּגְלֶה מַעֲלַת הָאִשָּׁה הַמְּחַזְּקָה אֶת בַּעֲלָהּ.

ז' תתצו שכח

יַחֲזִיק אֶת הַנִּמְעָן עַל שֶׁהוֹלֵךְ בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, וַיַּדְבֵּר מַעֲנִין ה"א מִכֶּסֶף
הַמְּסַגֵּל לַפְּרִיָּה וּרְבִיָּה, וַיַּדְבֵּר מַעֲנִין חֲלוּמוֹת, וַיִּזְכִּיר עֲנָן הַדְּבָקוֹת
הַנִּפְלְאוֹת בּוֹ יַתְבָּרֵךְ.

ז' תתצז שכט

יִגְלֶה מַעֲלַת הַקּוֹנְטְרָסִים הַחֲדָשִׁים, וְאֲשֶׁר לֹא נִתֵּן לְהַשִּׁיג בָּהֶם עִם גְּאוֹת
וַיִּשׁוֹת, וַיִּזְכִּיר לְדַבֵּר מַעֲנִין הַגְּאוֹה, וַיַּעֲתִיק מֵאִמֵּר הַרֵב הַקְּדוֹשׁ
מִזְלוֹטָשׁוֹב, וַיִּבְאֵר, שְׂאֵם בְּנֵי-אָדָם הֵיוּ מִכְּנִיסִים דְּבָר זֶה בְּעֲצָמָם, הֵיוּ
מַחִיִּים אֶת עֲצָמָם, וַיַּחֲזִיק מְאֹד בְּדַבְּקוֹת בּוֹ יַתְבָּרֵךְ.

ז' תתצח שלא

יַעֲוֹדֵד אֶת הַנִּמְעָן, שֶׁעָקַר גְּדֵלַת הָאָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם הִיא כְּשֶׁהוּא מַחֲזִיק
מִצְמֵד, וַיַּדְבֵּר מִשִּׁיחַת רַבְּנוּ ז"ל עַל-פִּי יַעֲדוֹתוֹ שֶׁל ר' חֵיִיקָל, לַעֲנִין מִי
שְׁזָכָה לְסִיָּם הַש"ס בְּחַיָּיו, וַעֲנִין דָּף הַיּוֹמִי וְהַקָּשֶׁר בֵּינֵנו לְנִמְעָן.

סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם
זה שמו נאָה לו

תקון הפלֵי

תקון נורא ונפלא מאד מאד לכלליות החטאים
והוא פגם הברית, רחמנא לצלן

*

ומסגל מאד גם לפרנסה ולהצלחה
בכל הענינים בגשמיות וברוחניות
אשרי מי שיאמרם בכל יום

*

יסדו, תקנו, גלו וצוה לפרסמו לכל ישראל.
רבנו הקדוש והנורא אור הגנוז והצפון
בוצינא קדישא עלאה, אדונינו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

*

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובב"א

תקון הפללי

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים
האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים
אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע
מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות
נריע לו: כי אל גדול יהנה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד
קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר
ונצלם בשם כל ישראל:

טז א מכתם לרוד שמרני אל פי-חסיתי בך:
ב אמרת ליהוה אנני אתה טובתי בל-עליך:
ג לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי כל-חפצי-
ד בם: ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אפיך
נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
ו חבלים נפלו-לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי:
ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יסרוני
כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
בל-אמוט: ט לבן | שמח לבי ויגל כבודי אף-
בשרי ישכן לבטח: י כי | לא-תעזב נפשי לשאול
לא-תתן חסידיך לראות שחת: יא תודיעני ארח
חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך
נצח:

תקוץ הכללי

לב * לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין
 בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: ג כִּי־הִתְרַשְׁתִּי בָּלוּ עַצְמִי בִשְׂאֵנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֹּד עָלַי יְדָךְ נְהַפְךָ
 לְשִׂדֵי בְּחַרְבְּנֵי קִיץ סְלָה: ה חֲטָאָתִי אֹדִיעֶךָ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אִמְרָתִי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאָתִי סְלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵד | אֱלֹהֶיךָ לָעֵת מְצֵא רַק לְשֹׁטֵף מִיָּם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סֵתֵר לִי * מַצֵּר תִּשְׁרַנֵּי
 רַנֵּי פִלֵּט תִּסּוּבְּנֵי סְלָה: ח אֲשֶׁכִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עִלְיָךְ עֵינָי: ט אֶל־תִּתְּהִי |
 כְּסוּם כְּפָרֵד אִין הַבַּיִן בְּמִתְגַּוְרֵסָן עֲדִיו לְבָלוּם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מִכְּאוּבִים לָרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ
 בִּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּנֵנוּ: יא שְׂמַחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא * לְמַנְצַח מְזֻמּוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיִּתִּיּהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אֵיבָיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דְּוֵי כָּל־מִשְׁכָּבוֹ הַפְּכֵת
 בְּחִלּוֹ: ה אָנִי־אִמְרָתִי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאַבְדַּ שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יְדַבֵּר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

תקוּן הַכִּלְי

יִקְבֹּץ אֶזְרוֹן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: ^ה יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
כָּל-שִׁנְאָי עָלַי | יַחֲשְׁבוּ רָעָה לִי: ^ט דְּבַר-בְּלִיעַל
יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא-יוֹסִיף לָקוּם: ^י גַּם-אִישׁ
שְׁלוּמִי | אֲשֶׁר-בְּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמֵי הַגְּדִיל עָלַי
עֵקֶב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה חַנּוּן וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֵמָה לָּהֶם:
^{יב} בְּזֹאת יְדַעְתִּי כִּי-חֲפַצְתָּ בִּי כִּי לֹא-יִרְיַע אֲבִי
עָלַי: ^{יג} וְאַנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַּתּ בִּי וּתְצַיֵּבֵנִי לְפָנֶיךָ
לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהַעוֹלָם
וְעַד-הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב * לְמַנְצַח מְשַׁכִּיל לְבַנְי-קַרְח: ^ב כָּאֵיל תִּעְרַג
עַל-אֲפִיקֵי-מַיִם בֵּן נַפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
^ג עֲמָאָה נַפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבוֹא
וְאַרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: ^ד הִיִּתְהַלֵּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
וְלַיְלָה בְּאֹמֶר אֵלֵי כָּל-הַיּוֹם אֵיחָ אֱלֹהֶיךָ: ^ה אֱלֹהֵי
אֲזַכְּרָה | וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי | נַפְשֵׁי כִּי אֶעְבֵּר | בְּפֶסֶךְ
אֲדִידָם עַד-בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל-רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
חוֹנֵג: ^ו מִהַ-תְּשִׁתּוּחַחִי | נַפְשֵׁי וְתַהֲמֵי עָלַי הוֹחֲלֵי
לְאֱלֹהִים כִּי-עוֹד אוֹדְנֵנוּ יִשׁוּעוֹת פָּנִינוּ: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
נַפְשֵׁי תְּשִׁתּוּחַח עַל-כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאָרֶץ יִרְדֵּן
וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצָעֶר: ^ח תְּהוֹם-אֶל-תְּהוֹם קוֹרָא
לְקוֹל עֲנוּרֶיךָ כָּל-מְשַׁבְּרֶיךָ וְגַלְיָךְ עָלַי עֲבָרוּ:
^ט יוֹמָם | יִצְוֶה יְהוָה | חֲסִדֹו וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
תְּפִלָּה לְאֵל חַיִּי: ^י אוֹמְרָה | לְאֵל סְלַעֵי לְמָה

תקוּן הַפְּלִי

שְׁבַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֱלֹהִי בְּלַחֵץ אוֹיֵב: יא בְּרָצַח |
בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפוּנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלַי כָּל־הַיּוֹם
אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: יב מַה־תִּשְׁתַּוְּחָחֵי | גַּפְשִׁי וּמַה־תִּתְּהַמִּי
עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְצַח אֶל־תִּשְׁחַת לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלְחַ
שָׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ: ב הַצִּילָנִי
מֵאִיִּבִי | אֱלֹהֵי מִמְּתִקוּמִי תִשְׁגָּבֵנִי: ג הַצִּילָנִי
מִפְּעַלֵי אֲזוֹן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
אָרְבוּ לְגַפְשִׁי יְגוּרוּ עָלַי עֵזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
חֲטָאתֵי יְהוָה: ה בְּלִי־עוֹן יִרְצוֹן וַיִּפְּנְנוּ עוֹרָה
לְקַרְאתִי וַיֵּרְאֵה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | עֲבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֵד כָּל־הַגּוֹזִים אֶל־תְּחֹן
כָּל־בְּגֵדֵי אֲזוֹן סָלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְבֵי יְהוָה כַּכֶּלֶב
וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יִבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹזִים: י עֲזוּ אֱלֹהֵי אֲשֶׁמְרָה כִּי־
אֱלֹהִים מִשְׁגָּבִי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקוּדְמִנִי אֱלֹהִים
יֵרְאֵנִי בְּשִׁרְרֵי: יב אֶל־תִּהְרָגִם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
הַנִּיעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּבְּוֹת אֲדָנִי: יג חֲטָאת־
פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגִאוֹנָם וּמֵאֲלֹהֵי
וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלָּה בְּחֶמְהָ כִּלָּה וַאֲיַנְמוּ וַיִּדְעוּ
כִּי־אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעֲקֹב לְאִפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

תקוּן הַפְּלִילִי

טו וַיָּשְׁבוּ לָעָרֶב יַהֲמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבְבוּ עִיר: טז הִמָּה
יְנִיעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיְלִיְנוּ: יז וַאֲנִי |
אֲשִׁיר עֲוֹד וְאֲרִנֵּן לְבַקֵּר חֲסִדֶּךָ כִּי-הָיִיתָ מִשָּׁנָב לִי
וּמְנוּס בְּיוֹם צָר-לִי: יח עֲזֵי אֵלֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
מִשָּׁנָבִי אֱלֹהֵי חֲסִדֶּי:

עז א לְמַנְעִחַ עַל- יְדוּתוֹן לְאֶסֶף מְזֻמּוֹר: ב קוּלִי *
אֶל-אֱלֹהִים וְאֶעֱעֶקֶה קוּלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
אֵלַי: ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדַנִּי דְרָשְׁתִּי יָדַי | לִילָה נִגְרָה
וְלֹא תִפּוֹג מֵאֲנָה הַנְּחָם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
וְאֶהְמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעַטְּפֵנִי רוּחִי סֶלָה: ה אֲחֹזֵת
שְׁמֵרוֹת עֵינָי נִפְעָמָתִי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמַי
מִקְדָּם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַלִּילָה
עִם-לִבִּי אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הֲלֵעוֹלָמִים
יִזְנַח | אֲדַנִּי וְלֹא-יִסְיֵף לְרַעוֹת עוֹד: ט הָאֶפֶס לְנַעֲחַ
חֲסִדוֹ גָּמַר אֲמַר לְדֹר וְדֹר: י הַשְּׂכַח חַנּוּת אֵל
אִם-קִפֵּץ בָּאֵף רַחֲמָיו סֶלָה: יא וְאֲמַר חֲלוּתִי הִיא
שָׁנוֹת יָמַי עֲלִיּוֹן: יב אֲזַכּוֹר מֵעַלְלִי-יָהּ כִּי-אֲזַכְּרָה
מִקְדָּם פְּלֶאֶד: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פְּעֻלָּךְ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דְּרַכָּךְ מִי-אֵל גָּדוֹל
כֹּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פֶלֶא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
עֲוֹד: טז גֹּאֲלָתָּ בְּזֹרַע עַמֶּךָ בְּנִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סֶלָה:
יז רָאוּךָ מַיִם | אֱלֹהִים רָאוּךָ מַיִם יַחִילוּ אֵף יִרְגְּזוּ

* באמרך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד מ"ם

תקוץ הַפְּלִי

תְּהַמּוֹת: יח זָרְמוּ מַיִם | עֲבוֹת קוֹל נָתְנוּ שְׁחָקִים
אֶף־חֲצֹצִיף יִתְהַלְכוּ: יט קוֹל רַעְמָךְ | בְּנִלְגַל הָאִירוּ
בְּרָקִים תִּבַּל רָגְזָה וְתַרְעֵשׂ הָאָרֶץ: כ בַּיַּם דִּרְכָךְ
וְשִׁבִילְךָ בְּמַיִם רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ:
כא נְחִית כְּצֹאן עֲמָךְ בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

צ * תִּפְלָה לְמֹשֶׁה אִישׁ־הָאֱלֹהִים אֲדָנִי מֵעוֹן אֶתָּה
הֵייתָ לָנוּ בְּדַר וְדַר: ב בְּטָרֶם | הָרִים יִלְדוּ
וְתַחֲלִל אָרֶץ וְתִבַּל וּמַעוֹלָם עַד־עוֹלָם אֶתָּה אֵל:
ג תָּשֵׁב אֲנוּשׁ עַד־דָּפָא וְתֹאמַר שׁוּבוּ בְנֵי־אָדָם:
ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כִּיּוֹם אֶתְמוּל כִּי יַעֲבֹר
וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה: ה זָרַמְתָּם שָׁנָה יִהְיוּ בַּבֶּקֶר
כְּחֹצִיר יִחַלֶּף: ו בַּבֶּקֶר יָצִיץ וְחִלָּף לְעָרֵב יִמּוּלֵל
וַיָּבֵשׁ: ז כִּי־כָלִינוּ בְּאֶפְךָ וּבַחֲמַתְךָ נִבְהַלְנוּ:
ח שִׁתָּה עֹנֹתֵינוּ לְנִגְדְּךָ עֲלָמְנוּ לְמֹאֹר פְּנִיךָ: ט כִּי
כָל־יָמֵינוּ פָּנוּ בְּעִבְרַתְךָ כָּלִינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ־הֶגְהָה:
י יָמֵי־שָׁנֹתֵינוּ בָּהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בְּגִבּוֹרֹת |
שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרֹהֶבֶם עָמַל וְאֹן כִּי־גו חֵישׁ וְנִעְפָּה:
יא מִי־יֹדַע עֵז אֶפְךָ וּכְיִרְאֶתְךָ עִבְרַתְךָ: יב לְמַנּוֹת
יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבֵא לִבְבִּי חֲכָמָה: יג שׁוּבָה יְהוָה
עַד־מָתִי וְהִנָּחֵם עַל־עֲבֹדֶיךָ: יד שִׁבְעֵנוּ בַּבֶּקֶר
חֲסֹדְךָ וְנִרְנְנָה וְנִשְׁמַחָה בְּכָל־יָמֵינוּ: טו שִׁמְחָנוּ
כִּימוֹת עֲנִיתָנוּ שָׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יִרְאֵה אֵל־
עֲבֹדֶיךָ פָּעֲלְךָ וְחִדְרְךָ עַל־בְּנֵיהֶם: יז וַיְהִי | נַעַם

תקון הפללי

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה * הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים
עָלִילוֹתָיו: ב שִׁירוֹ-לוֹ זְמֵרוֹ-לוֹ שִׁיחוּ בְּכָל-
נַפְלְאוֹתָיו: ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב |
מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: ד דִּרְשׁוּ יְהוָה וְעִזּוּ בִּקְשׁוֹ פָּנָיו
תְּמִיד: ה זְכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר-עָשָׂה מִפְתִּי
וּמִשְׁפְּטֵי-פִיו: ו זַרַע אֲבָרָהֶם עֲבָדוּ בְּנֵי יַעֲקֹב
בְּחִירָיו: ז הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל-הָאָרֶץ
מִשְׁפְּטָיו: ח זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבַר צְוָה לְאַלְפֵי
דוֹר: ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אֲבָרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק:
י וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:
יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ-בְּנֵעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם:
יב בְּהִיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כַּמַּעֲט וְגָרִים בָּה:
יג וַיִּתְּהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל-גּוֹי מִמַּמְלָכָה אֶל-עַם אֲחֵר:
יד לֹא-הִנִּיחַ אָדָם לַעֲשׂוֹתָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים:
טו אֶל-תִּגְעוּ בְּמִשְׁיַחֵי וּלְנַבִּיאֵי אֶל-תִּרְעוּ:
טז וַיִּקְרָא רָעַב עַל-הָאָרֶץ כָּל-מִטְהַ-לֶּחֶם שָׁבַר:
יז שָׁלַח לְפָנֵיהֶם אִישׁ לְעֹבֵד נִמְכָּר יוֹסֵף: יח עָנוּ
בְּכָבֵל רִגְלוֹ בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוֹ: יט עַד-עֵת
בְּאֲדָבָרוֹ אִמְרַת יְהוָה צְרַפְתָּהּ: כ שָׁלַח מֶלֶךְ
וַיִּתִּירָהּ מִשָּׁל עַמִּים וַיִּפְתַּחְהוּ: כא שָׁמוֹ אָדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמִשָּׁל בְּכָל-קְנִיָּנוֹ: כב לְאִסֵּר שָׂרָיו בְּנִפְשׁוֹ

תקוץ הכללי

וּזְקַנְיוּ יַחֲבֹם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב גֵּר
בְּאֶרֶץ-חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת-עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצֵמָהּ:
מִצְרָיו: כה הִפְךָ לָבֶם לְשֵׁנָא עַמּוֹ לְהַתְנַבֵּל בְּעַבְדָּיו:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָיו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר-בוֹ: כז שָׁמוּ-
בָם דְּבָרֵי אֹתוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא-מָרוּ אֶת-דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת-
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת-דֹּגְתָם: ל שָׂרַץ אֲרָצָם
צִפְרֹדָעִים בְּחֹדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֹא עָרַב
כְּנִים בְּכָל-גְּבוּלָם: לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בְּרֹד אֵשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גִּפְנִים וּתְאֵנֹתָם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֹא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאִין מִסְפָּר:
לה וַיֹּאכַל כָּל-עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל-בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל-אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וּזְהָב וַאִין בְּשֹׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּעֵצָתָם כִּי-נִפְלַ פְּחָדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְךָ וְאֵשׁ לְהָאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֹא שָׁלוֹ וְלָחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח עֶזְרָה
וַיִּזְוְבוּ מַיִם הָלְכוּ בְּעֵצוֹת נְהָר: מב כִּי-זָכַר אֶת-
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת-אַבְרָהָם עֲבָדָיו: מג וַיּוֹצֵא עַמּוֹ
בְּשֵׁשׁוֹן בְּרִנָּה אֶת-בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גֹּזִים וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בְּעֶבְרַת | יִשְׁמְרוּ
חֲקָיו וְתוֹרֹתָיו יִנְצְרוּ הַלְלוּיָהּ:

תקוץ הפללי

קלז א על-נהרות | בבל שם ישבנו גם-בכינו
בזכרנו את-ציון: ב על-ערבים בתוכה תלינו
בנרותינו: ג כי שם שאלנו שובינו דברי-שיר
ותוללינו שמחה שירו לנו משיר ציון: ד איך נשיר
את-שיר-יהוה על אדמת נכר: ה אם-אשכחך
ירושלם תשכח ימיני: ו תדבק לשוני | לחפי
אם-לא אזכרכי אם-לא אעלה את-ירושלם על
ראש שמחתי: ז זכר יהוה | לבני אדום את יום
ירושלם האמרים ערו | ערו עד היסוד בה:
ח בת-בבל השדודה אשרי שישלם-לך את-
גמולך שגמלת לנו: ט אשרי | שיאחו ונפיץ את-
עלליך אל-הסלע:

קנ א הללויה | הללו-אל בקדשו הללוהו ברקיע
עזו: ב הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו:
ג הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל וכנור:
ד הללוהו בתוף ומחול הללוהו במננים וענב:
ה הללוהו בצלצלי-שמע הללוהו בצלצלי תרועה:
ו כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם יפלטם
מךשעים ויושיעם כי חסו בו:

הספר הקדוש הזה נדפס:

להצלחה ברכה אמונה שמחה פרנסה טובה

למשה הדר בן שושנה רוזה

ובני משפחתו

מרים, תהילה, אדל, נתן

בני משה הדר

הקב"ה יעזור שיצליחו בכל מעשה ידיהם שיהיה להם אמונה שמחה עושר ואושר ויהיו תמיד מחוברים לצדיק יסוד עולם.

לעילוי נשמת

אורי מרדכי בן יוסף

תהילה בת נתן ומרים

מנשה בן יחזקאל

יוסף בן מוריץ

אליעזר בן מנשה ותהילה

בן ציון בן מנשה ותהילה

מלכה בת מנשה ותהילה

בין אמי בן מלכה

צביקה בן מלכה ומאיר

מאיר בן יואל וציפורה

עמירה בת שושנה ובן ציון

אליעזר בן יוסף

עבריתה בת ציפורה יוסף

מוריץ בן חיים

שושנה בת תהילה וישראל

ת.נ.צ.ב.ה

הספר הקדוש הזה נדפס
לרפואה שלמה הגוף והנפש
לרינה בת שרה
ושרה בת נעימה
ושיהי שלום בן כל האחים

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה יהושוע בן אסתר
ואשתו מרים בת שרה
למשפחת זילבר

שיזכו בקרוב מאוד לטובה ולברכה לבנות
ולסיים את ביתם ביבנאל בקלות ובשמחה
ולהכנס בו לברכה והצלחה ולהצלחת יחיאל
מאיר בן אסתר ומשפחתו

הספר הקדוש הזה נדפס
לעילוי נשמת
הרב **שלמה הכהן סקלי** בר **עושה זצוק"ל**
הרב **יוסף הכהן** בר **עושה זצ"ל**
עמרם ועקנין בר **אסתר ז"ל**

מאיר מרדכי בן מרים

שיזכה למכור את הדירות שלו בחו"ל ולעבור לארץ בעזרת ה' יתברך בלי חובות ושיזכה לחזור בתשובה שלימה ולהגיע לתיקונו הניצחי

רפואה שלמה

עמנואל חיים הכהן בן מרים, מרים כהן בת רינה, יעל ועקנין בת פנינה יקוט, אסתר בת יעל, אליהו בן יעל, אסתר בת מרים, מאיר מרדכי בן מרים, חיים בן שושן בן רחל, יוסף זרגרי בן דינה

לחזרה בתשובה שלמה, שמירה בריאות ברכה והצלחה והתקרבות לצדיק האמת:

לאה בת יעל, עמנואל חיים הכהן בן מרים, אדל ניצן בת לאה, מרדכי בן פנינה, יוסף בן אדל ניצן, על בת אדל ניצן, ניראל בן לאה, אוריה בת לאה, מאיר מרדכי בן מרים, אברהם ועקנין בן יעל, אהרון בן שושן בן חנה

הספר הקדוש הזה נדפס

לרפואת אביטל **חיה בת דינה**

ולהצלחת **משפחת ארביב שמחי**

גולן שיזכה לברכה הצלחה בריאות והרבה נחת ולשלום בית אמיתי

ואמונת חכמים

וטירן טוביה ומזל מזי שמחי

שיזכו לנחת מילדיהם **אליעזר שלמה ונחמן נתן** ויגדלו אותם בנחת

ולחזרה בתשובה לכל עם ישראל ולרפואה לכל חיילי עם ישראל ולכל הישועות ובריאות **לר' רן חיים רדנר**

